HELSINGIN KAUPUNGIN

KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

HELSINGIN KAUPUNGIN
TILASTOTOIMISTON
JULKAISEMA

40

1962

AAKKOSELLINEN HAKEMISTO VUOSILTA 1953—1962

HELSINGIN KAUPUNGIN
HANKINTATOIMISTO
1963

Muistutus.

Kaupunginvaltuuston 18/4 1962 Helsingin kaupungin talouden tarkastussääntöön (n:o 55) ja Helsingin kaupungin revisioviraston johtosääntöön (n:o 56) tekemien muutosten täytäntöönpano on lykätty, kunnes päätöksistä tehdyt valitukset on ratkaistu.

AJANLUVUNMUKAINEN HAKEMISTO HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLISEEN ASETUSKOKOELMAAN VUODELTA 1962.

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
1936			
Syyskuu	16	Helsingin kaupunginorkesterin johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	54
1949			
Joulukuu	21	Helsingin kaupungin talouden tarkastussääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	55
1956			
Elokuu	11	Henkilövuokra-autotaksa	87
Lokakuu	10	Helsingin kaupungin revisioviraston johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	56
1962			
Tammikuu	5	Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin	1
"	5	Laki kunnan kätilöistä annetun lain muuttamisesta	2
"	5	Laki yleisestä lääkärinhoidosta annetun lain muuttamisesta	3
"	5	Laki kunnallisista terveyssisarista annetun lain muuttamisesta	4
"	5	Laki kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun lain muuttamisesta	5
"	5	Laki kunnallisista kodinhoitajista annetun lain muuttamisesta	6
"	5	Asetus valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun lain muuttamisesta	7
"	10	Helsingin kaupungin liikennelaitoksen johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	8
"	10	Teollisuuslaitosten poistosuunnitelma; kaupunginvaltuuston päätös	9
"	10	Vuorotyölisän maksaminen rakennusviraston ja satamalaitoksen rakennusmestareille; kaupunginvaltuuston päätös . .	10
"	10	Vastuunalaisen rakennusmestarin lisä; kaupunginvaltuuston päätös	11
"	10	Helsingin kaupunginhallituksen asiamiestoimiston johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	12
"	11	Irtolaisten työlaitoshoidon päiväkustannuksen määrä; valtioneuvoston päätös . .	13
"	12	Asetus lapsiperheiden asumistuesta . . .	14
"	12	Asetus eräiden poliisitoimien perustamisesta tai lakkauttamisesta	15
"	12	Asetus eräiden poliisitoimien muuttamisesta	16
"	19	Laki sotaorpojen työhuollosta annetun lain muuttamisesta	17
"	26	Asetus kansaneläkeasetuksen muuttamisesta	18
"	26	Asetus kansakouluasetuksen muuttamisesta	19

Helmikuu	1	Teurastamon säilytys- ja kuljetustaksan tarkistus; kaupunginhallituksen päätös	20
"	8	Päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta annetussa laissa tarkoitettujen hoito- ja matkakustannusten laskeminen ja tilitys; valtioneuvoston päätös . . .	21
"	8	Huoltoloiden ja työlaitosten hoitopäivämaksun vahvistaminen; valtioneuvoston päätös	22
"	9	Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta	23
"	9	Laki kansaneläkelain muuttamisesta . .	24
"	9	Lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelaki	64
"	12	Luotsaustaksan muutos; satamalautakunnan vahvistama	25
"	16	Helsingin kaupungin ja Suomen Konemestariliitto r.y:n välisen työehtosopimuksen tarkistaminen; palkkalautakunnan ja Suomen Konemestariliiton allekirjoittama	26
"	21	Palkankorotuksen suorittaminen kaupungin viranhaltijoille ja työsopimussuhteessa kuukausipalkalla oleville sekä vastaavan tarkistuksen suorittaminen viranhaltijain, työsopimussuhteessa kuukausipalkalla olevien ja työntekijäin eläkkeisiin; kaupunginvaltuuston päätös	27
"	21	Vesilautakunnan asettaminen; kaupunginvaltuuston päätös	28
"	21	Helsingin kaupunginhallituksen johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	29
"	22	Äitiysavustuksen suuruuden vahvistaminen; valtioneuvoston päätös	31
"	23	Asetus asiakirjain lähettämisestä annetun asetuksen muuttamisesta	30
"	23	Työntekijäin eläkeasetus	32
"	26	Helsingin kaupunginhallituksen ohjesäännön muutos; sisäasiainministeriön vahvistama	33
Maaliskuu	1	Helsingin kaupungin liikennemaksutaksan tarkistaminen; sisäasiainministeriön vahvistama	34
"	3	Liikkuva kauppa; kauppa- ja teollisuusministeriön päätös	35
"	7	Kouluhammaslääkärin palkkauksen valtionavustuksen perusteet; sisäasiainministeriön päätös	36
"	9	Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin annetun lain muuttamisesta	37
"	13	Kuorma- ja pakettiautojen liikennetaksa Helsingin kaupungissa; maistraatin vahvistama	38
"	16	Asetus valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta	39

Maaliskuu	19	Helsingin kaupungin yleisen talletusmakasiinin työmaksut; satamalautakunnan vahvistamat	40
"	21	Liikennelaitoksen tariffit; kaupunginvaltuuston päätös	48
"	23	Helsingin kaupungin lastensuojelulautakunnan alaisten lasten- ja nuorisonhuoltolaitosten ohjesääntö; sosiaaliministeriön vahvistama	41
"	23	Asetus ammattioppilaitoksista annetun asetuksen muuttamisesta	42
"	30	Kirjastoasetus	43
"	30	Asetus kaavoitusalueiden jakoasetuksen muuttamisesta	44
Huhtikuu	4	Helsingin kaupungin palveluksessa työsuhteessa olevien vuosilomasääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	45
"	4	Konekirjoituslisän perusteiden muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös . . .	46
"	4	Puutavara- ja polttoainetoimiston johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	47
"	5	Liikennelaitoksen tariffit; maistraatin päätös linja-autolippujen osalta	48
"	6	Vesiasetus.	49
"	6	Asetus kaupunginviskaalien ohjesäännön sisältävän asetuksen muuttamisesta .	50
"	10	Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain keskusjärjestö r. y:n välillä; palkkalautakunnan ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain keskusjärjestö r. y:n allekirjoittama	51
"	13	Asetus tieliikenneasetuksen muuttamisesta	52
"	16	Helsingin kaupungin yleisen talletusmakasiinin taksa; satamalautakunnan vahvistama	65
"	18	Helsingin kaupungin musiikkilautakunnan johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	53
"	18	Helsingin kaupunginorkesterin johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	54
"	18	Helsingin kaupungin talouden tarkastussäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	55
"	18	Helsingin kaupungin revisioviraston johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	56
"	24	Helsingin kaupungin sosiaaliohjesäännön muutos; sosiaaliministeriön vahvistama	57
"	24	Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten laitosten ohjesäännön muutos; sosiaaliministeriön vahvistama	58

Toukokuu	2	Liikennemerkeistä annetun päätöksen muuttaminen; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös	59
"	5	Moottoriajoneuvojen suurin sallittu nopeus Helsingin kaupungissa; maistraatin päätös	60
"	7	Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n välillä; palkkalautakunnan ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n allekirjoittama	66
"	11	Laki aluevaihdosta valtion ja Helsingin kaupungin välillä	61
"	19	Henkilökuljetusmaksut yksityisten linjaliikenteenharjoittajien Helsingin kaupungin alueella liikennöimillä linjoilla; maistraatin vahvistamat	67
"	22	Rakennusten palonkestävyys; sisäasiainministeriön päätös	62
"	23	Helsingin kaupungin oikeusapulautakunnan ja oikeusaputoimiston johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	63
"	24	Työväenopistojen luento- ja tuntipalkkiot; kaupunginhallituksen päätös	68
"	25	Asetus kansaneläkeasetuksen muuttamisesta	69
Kesäkuu	1	Laki lapsilisälain muuttamisesta . . .	70
"	6	Lihantarkastamon ja teurastamon lihantarkastusmaksut; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistamat	71
"	6	Helsingin kaupungin vuosittain myöntämien taide- ja kirjallisuusapurahojen jakoa koskevien sääntöjen muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama.	72
"	6	Määräykset kaupungin vähäisten saatavien perimättä ja laskuttamatta jättämisestä; kaupunginvaltuuston vahvistamat. . .	73
"	8	Laki työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun korottamisesta	74
"	8	Asetus väliaikaisista poikkeussäännöksistä ennakkoperintäasetukseen sekä työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annettuun asetukseen	75
"	8	Laki sairaalalain muuttamisesta	76
"	13	Helsingin kaupungin satamalaitoksen varastosuojien paikanvuokrataksan muutos; satamalautakunnan vahvistama . . .	77
"	13	Helsingin kaupungin satamalaitoksen varastoimisalueiden paikanvuokrataksan muutos; satamalautakunnan vahvistama	78
"	20	Ebeneserkodin lastentarhojen ja -seimen sekä päiväkodin ottaminen kaupungin haltuun; kaupunginvaltuuston päätös . .	79

Kesäkuu	20	Kansakoulunopettajien ylitunti- ja johtajanpalkkiot; kaupunginhallituksen päätös	80
"	20	Helsingin teatterimuseosäätiön säädekirja; kaupunginvaltuuston hyväksymä	165
"	26	Laiturihuollon taksa; satamalautakunnan vahvistama	81
"	26	Helsingin sataman koneellisten tavaransiirtolaitteiden käyttötaksa; satamalautakunnan vahvistama	82
"	27	Helsingin kaupunginhallituksen järjestelytoimiston johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama.	83
"	27	Kukkien myyntipaikkojen myyntiajan pidentäminen; kaupunginvaltuuston päätös	84
"	27	Kaupungin viranhaltijain ja työehtosopimusten ulkopuolella olevien työntekijäin palkkauksen ja eläkkeiden uudelleen järjestely; kaupunginvaltuuston päätös	85
"	29	Asetus majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun asetuksen muuttamisesta . .	86
Heinäkuu	5	Kansakoulujen henkilökunnan ylimääräiset palkkiot; kaupunginhallituksen vahvistamat	88
"	12	Perhelisälain toimeenpano; valtioneuvoston päätös	89
"	12	Veroäyrien enimmäismäärät erityislapsilisää myönnettäessä; valtioneuvoston päätös.	90
"	13	Laki kunnallislain muuttamisesta . . .	91
"	13	Laki verotuslain muuttamisesta	92
"	24	Helsingin kaupungin ja Suomen Konemestariliitto r. y:n välisen työehtosopimuksen tarkistaminen; palkkalautakunnan ja Suomen Konemestariliitto r. y:n allekirjoittama	93
"	26	Helsingin kaupungin ja Suomen Laivanpäällystöliitto r. y:n välinen sopimus kaupungin omistamien alusten päälliköiden ja perämiesten palkkauksesta ja muista työehdoista; palkkalautakunnan ja Suomen Laivanpäällystöliitto r. y:n allekirjoittama	94
"	27	Laki kaupunkien lahjoitusmaiden luovuttamista koskevien rajoitusten poistamisesta	95
"	27	Laki kunnallisen jaoituksen muuttamisesta annetun lain muuttamisesta.	96
"	27	Laki invaliidirahalain muuttamisesta .	97
"	27	Laki kansakoululain 2 §:n muuttamisesta	98
"	27	Laki kansakoululain muuttamisesta . .	99
"	27	Laki kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun lain muuttamisesta	100
Elokuu	9	Laki kunnan kätilöistä annetun lain muuttamisesta	101
"	13	Pakettiautot; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös	102

Elokuu	22	Helsingin teatterimuseosäätiön säännöt; oikeusministeriön vahvistamat . . .	166
"	25	Asetus kansaneläkeasetuksen muuttamisesta	103
"	25	Laki päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta annetun lain muuttamisesta	104
"	25	Laki vuoden 1958 asuntotuotannon veronhuojennuslain muuttamisesta	105
"	25	Asuntotuotannon veronhuojennuslaki . .	106
"	28	Kulutusmaito; maatalousministeriön päätös	107
"	31	Asetus päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta annetun asetuksen muuttamisesta.	108
Syyskuu	5	Teurastuspalkkioiden tarkistaminen; kaupunginvaltuuston päätös	109
"	5	Sähkönmyyntitariffien ja -hintojen kustannustason sidonnaisuuden lieventäminen ja yleistariffin alentaminen; kaupunginvaltuuston päätös.	110
"	5	Helsingin kaupungin palveluksessa työsopimussuhteessa olevien työntekijäin sairaus- ja hautausapusäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama . .	111
"	7	Helsingin kaupungin kansakoulujen ohjesäännön 23 §; kouluhallituksen vahvistama	112
"	7	Asetus valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta	113
"	19	Helsingin kaupungin liikennelaitoksen lautakunnan johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	114
"	19	Helsingin kaupungin liikennelaitoksen johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	115
"	21	Laki kansalais- ja työväenopistojen valtionavusta	116
Lokakuu	3	Kiinteistölautakunnan johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama . .	117
"	3	Kiinteistöviraston johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama . .	118
"	5	Helsingin kaupungin liikennemaksutaksan muutos; sisäasiainministeriön vahvistama	119
"	6	Helsingin kaupungin ammattioppilaitosten ohjesäännön muutos;kauppa- ja teollisuusministeriön vahvistama	120
"	11	Kansakoulunopettajien ylitunti- ja johtajanpalkkiot; kaupunginhallituksen päätös	121
"	11	Liikennejärjestelytoimikunnan toimintaohjeet; kaupunginhallituksen vahvistamat	123
"	12	Asetus eräiden poliisitoimien muuttamisesta	124

Lokakuu	17	Virvoitusjuomakioskien ja kukkienmyyntipaikkojen myyntikauden jatkaminen; kaupunginvaltuuston päätös	122
"	19	Asetus sairaala-asetuksen muuttamisesta	125
"	19	Asetus rakennusasetuksen muuttamisesta	126
"	19	Asetus kansaneläkeasetuksen muuttamisesta	127
"	26	Laki vuoden 1962 asuntotuotannon veronhuojennuslain muuttamisesta.	128
"	26	Taksa, jonka mukaan uskottujen miesten palkkiot maanmittaustoimituksissa Helsingin kaupungin alueella lasketaan; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama	129
Marraskuu	1	Kaupunginhallituksen ohjesäännön muutos; sisäasiainministeriön vahvistama	130
"	8	Kansakoulujen henkilökunnan ylimääräiset palkkiot; kaupunginhallituksen vahvistamat	131
"	12	Helsingin kaupungin kansakoulujen talonmiesten viikkoleposijaisten palkkioiden korottaminen; palkkalautakunnan päätös	132
"	14	Yleiseen lääkäripäivystykseen osallistuvien lääkärien palkkiot; kaupunginvaltuuston vahvistamat.	133
"	15	Konekirjoitus-, pikakirjoitus- ja konekirjanpitolisät; kaupunginhallituksen päätös	134
"	20	Helsingin kaupungin ja Ammattilääketieteen säätiön välisen sopimuksen tarkistaminen; kaupunginhallituksen ja säätiön allekirjoittama	135
"	23	Asetus väestönsuojeluasetuksen muuttamisesta	136
Joulukuu	5	Helsingin kaupungin hankintaohjeiden muutos; kaupunginhallituksen vahvistama	137
"	7	Laki kielilain 2 §:n muuttamisesta . . .	139
"	12	Kunnallisverotuksessa tehtävät vähennykset; kaupunginvaltuuston päätös . . .	138
"	19	Helsingin kaupunginhallituksen johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	140
"	19	Tielautakunnan asettaminen yksityistielain alaisten asioiden käsittelemistä varten; kaupunginvaltuuston päätös	141
"	19	Helsingin kaupungin virkasäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama. . .	142
"	19	Helsingin kaupungin luottamusmiesten palkkiosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	143
"	19	Helsingin kaupungin viranhaltijain kokouspalkkiosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama.	144
"	19	Helsingin kaupungin sukupuolitautien poliklinikan johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	145

Joulukuu	19	Helsingin kaupungin desinfioimislaitoksen johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	146
"	20	Kuntien ryhmitys tukiosan kustannusosuuden maksamiseksi kansaneläkelaitokselle; valtioneuvoston päätös	147
"	21	Laki rakennuslain 15 §:n muuttamisesta	148
"	21	Laki kunnallislain muuttamisesta . .	149
"	21	Asuntotuotannon veronhuojennusasetus	150
"	21	Asetus ammattioppilaitoksista annetun asetuksen muuttamisesta.	151
"	21	Asetus moottoriajoneuvoasetuksen muuttamisesta	152
"	21	Moottoriajoneuvoasetuksen täytäntöönpanosta annetun päätöksen muuttaminen; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös	153
"	28	Laki kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta. . .	154
"	28	Laki työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta	155
"	28	Laki ennakkoperintälain muuttamisesta	156
"	28	Asetus työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta	157
"	28	Asetus ennakkoperintäasetuksen muuttamisesta	158
"	28	Laki julkisista arkistoista annetun lain muuttamisesta	159
"	28	Laki kirjastolain muuttamisesta . . .	160
"	28	Virka- ja itsehallintoalueiden kielellinen jaoitus vuosina 1963-1972; valtioneuvoston päätös	161
"	28	Laki yliopistollisista keskussairaaloista annetun lain muuttamisesta.	162
"	28	Laki asutuslautakunnista	163
"	28	Asetus asutuslautakunnista	164
		Asemakaavan muutokset vuonna 1962	167
		Tonttijaon muutokset vuonna 1962 . .	168
		Muutokset vakinaisten virkojen luokitteluun vuonna 1962	169

AAKKOSELLINEN HAKEMISTO
HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLISEEN ASETUSKOKOELMAAN
VUODELTA 1962

N:o

Aluevaihto valtion ja Helsingin kaupungin välillä, laki siitä 61
Alukset, kaupungin omistamat, niiden päälliköiden ja perämiesten työehtosopimus. 94
sopimus niiden konepäällystön palkkauksesta ja työehdoista, sen tarkistaminen 26, 93
Ammattilääketieteen säätiön ja Helsingin kaupungin välisen sopimuksen tarkistaminen 135
Ammattioppilaitoksista annetun asetuksen muutos . . 42, 151
Ammattioppilaitosten ohjesäännön muutos 120
Arkistot, julkiset, niistä annetun lain muutos 159
Asemakaavan muutokset 167
Asetus ammattioppilaitoksista annetun asetuksen muuttamisesta 42, 151
asiakirjain lähettämisestä annetun asetuksen muuttamisesta 30
asuntotuotannon veronhuojennus- 150
asutuslautakunnista 164
ennakkoperintäasetuksen muuttamisesta. 158
eräiden poliisitoimien perustamisesta, lakkauttamisesta tai muuttamisesta 15, 16, 124
kaavoitusalueiden jakoasetuksen muuttamisesta 44
kansakouluasetuksen muuttamisesta 19
kansaneläkeasetuksen muuttamisesta 18, 69, 103, 127
kaupunginviskaalien ohjesäännön sisältävän asetuksen muuttamisesta. 50
kirjasto- 43
lapsiperheiden asumistuesta 14
majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun asetuksen muuttamisesta 86
moottoriajoneuvoasetuksen muuttamisesta . . . 152
päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta annetun asetuksen muuttamisesta 108
rakennusasetuksen muuttamisesta 126
sairaala-asetuksen muuttamisesta 125
tieliikenneasetuksen muuttamisesta 52
työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta . 157
työntekijäin eläke- 32
valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta 7, 39, 113

Asetus vesi- 49
väestönsuojeluasetuksen muuttamisesta . . . 136
väliaikaisista poikkeussäännöksistä ennakkoperintäasetukseen sekä työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annettuun asetukseen 75
Asiakirjain lähettämisestä annetun asetuksen muutos 30
Asiamiestoimisto, kaupunginhallituksen, sen johtosääntö 12
Asuntotuotannon veronhuojennus 105, 106, 128, 150
Asutuslautakunnat, asetus niistä 164
laki niistä 163
Autotaksa, henkilövuokra- 87

Desinfioimislaitoksen johtosääntö 146

Ebeneserkodin lastentarhojen ja -seimen sekä päiväkodin ottaminen kaupungin haltuun 79
Eläkeasetus, työntekijäin. 32
Eläkelaki, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin 64
työntekijäin, laki sen muuttamisesta 23
Eläkesääntö, kaupungin työntekijäin, sen muutos . 85
kaupungin viranhaltijain, sen muutos 85
Eläkkeet, kaupungin viranhaltijain, työntekijäin ja työsopimussuhteessa kuukausipalkalla olevien, niiden korottaminen 27, 85
Ennakkoperintäasetus, sen muutos 158
väliaikaiset poikkeussäännökset siihen 75
Ennakkoperintälain muutos 156
Erityislapsilisä, veroäyrien enimmäismäärät sitä myönnettäessä. 90

Hankintaohjeiden muutos 137
Henkilövuokra-autotaksa 87
Huoltolautakunnan alaisten laitosten ohjesäännön muutos 58
Huoltoloiden ja työlaitosten hoitopäivämaksun vahvistaminen 22

Invaliidirahalain muutos 97
Irtolaisten työlaitoshoidon päiväkustannuksen määrä 13

Johtosääntö, desinfioimislaitoksen 146
kaupunginhallituksen, sen muutoksia 29, 140
kaupunginhallituksen asiamiestoimiston . . . 12
kaupunginhallituksen järjestelytoimiston, sen muutos 83
kaupunginorkesterin 54
kiinteistölautakunnan, sen muutos 117
kiinteistöviraston, sen muutos 118
liikennelaitoksen, sen muutoksia 8, 115
liikennelaitoksen lautakunnan, sen muutos . . 114
musiikkilautakunnan 53
oikeusapulautakunnan ja oikeusaputoimiston . 63
puutavara- ja polttoainetoimiston, sen muutos 47
revisioviraston. 56
sukupuolitautien poliklinikan 145
Järjestelytoimisto, kaupunginhallituksen, sen johtosäännön muutos 83

Kaavoitusalueiden jakoasetuksen muutos 44
Kadut, niiden nimet, vahvistetut uudet ja poistetut 167
Kansakouluasetuksen muuttaminen, asetus siitä . . . 19
Kansakoulujen henkilökunnan ylimääräiset palkkiot 88, 131
Kansakoulujen ohjesäännön 23 § 112
Kansakoulujen talonmiesten viikkoleposijaisten palkkiot 132
Kansakululain muutoksia 98, 99
Kansakululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun lain muuttaminen 5, 100
Kansakoulunopettajat, heidän ylitunti- ja johtajanpalkkionsa 80, 121
muutoksia heidän virkoihinsa 169
Kansaneläkeasetuksen muuttaminen, asetus siitä . . 18, 69, 103, 127
Kansaneläkelain muuttaminen, laki siitä 24
Kansaneläkelaitos, kuntien ryhmitys tukiosan kustannusosuuden maksamiseksi sille 147
Kansaneläkemaksu, työnantajan, asetus siitä 157
laki sen korottamisesta. 74
laki siitä 155
väliaikaiset poikkeussäännökset siitä annettuun asetukseen 75
Kauppa, liikkuva, kauppa- ja teollisuusministeriön päätös siitä 35
Kaupunginhallituksen asiamiestoimiston johtosääntö 12
Kaupunginhallituksen johtosäännön muutoksia 29, 140
Kaupunginhallituksen järjestelytoimiston johtosäännön muutos 83
Kaupunginhallituksen ohjesäännön muutoksia 33, 130
Kaupunginorkesterin johtosääntö 54
Kaupunginviskaalien ohjesäännön sisältävän asetuksen muuttaminen 50
Keskussairaalat, yliopistolliset, niistä annetun lain muutos 162
Kielellinen jaoitus, virka- ja itsehallintoalueiden, v. 1963-1972 161
Kielilain 2 §:n muutos 139
Kiinteistölautakunnan johtosäännön muutos 117
Kiinteistöviraston johtosäännön muutos 118
Kirjallisuusapurahojen jakoa koskevien sääntöjen muutos 72
Kirjastoasetus 43
Kirjastolain muutos 160
Kodinhoitajat, kunnalliset, heistä annetun lain muutos 6
Kokouspalkkiosääntö, viranhaltijain 144
Koneellisten tavaransiirtolaitteiden käyttötaksa . . . 82
Konekirjanpitolisät 134
Konekirjoituslisät 134
niiden perusteiden muuttaminen 46
Konemestariliiton ja kaupungin välisen työehtosopimuksen tarkistaminen 26, 93
Kouluhammaslääkärin palkkauksen valtionavustuksen perusteet 36
Kukkienmyyntipaikkojen myyntiajan pidentäminen . . 84, 122
Kulutusmaito, maatalousministeriön päätös siitä . . 107

Kunnallisasetuksen muutos 154
Kunnallisen jaoituksen muuttamisesta annetun lain muutos 96
Kunnallislain muutoksia 91, 149
Kunnallisverotuksessa tehtävät vähennykset 138
Kuorma-autotaksa 38
Kätilöt, kunnan, heistä annetun lain muutoksia 2, 101

Lahjoitusmaat, kaupunkien, niiden luovuttamista koskevien rajoitusten poistaminen, laki siitä. . . 95
Laiturihuollon taksa. 81
Laki aluevaihdosta valtion ja Helsingin kaupungin välillä 61
asuntotuotannon veronhuojennus- 106
asutuslautakunnista 163
ennakkoperintälain muuttamisesta 156
eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin 1
eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin annetun lain muuttamisesta 37
invaliidirahalain muuttamisesta 97
julkisista arkistoista annetun lain muuttamisesta 159
kansakoululain muuttamisesta 98, 99
kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun lain muuttamisesta . . . 5, 100
kansalais- ja työväenopistojen valtionavusta . . 116
kansaneläkelain muuttamisesta 24
kaupunkien lahjoitusmaiden luovuttamista koskevien rajoitusten poistamisesta 95
kielilain 2 §:n muuttamisesta 139
kirjastolain muuttamisesta 160
kunnallisen jaoituksen muuttamisesta annetun lain muuttamisesta 96
kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta 154
kunnallisista kodinhoitajista annetun lain muuttamisesta 6
kunnallisista terveyssisarista annetun lain muuttamisesta 4
kunnallislain muuttamisesta 91, 149
kunnan kätilöistä annetun lain muuttamisesta . . 2, 101
lapsilisälain muuttamisesta 70
lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläke- 64
päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta annetun lain muuttamisesta 104
rakennuslain 15 §:n muuttamisesta 148
sairaalalain muuttamisesta 76
sotaorpojen työhuollosta annetun lain muuttamisesta 17
työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun korottamisesta 74
työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta . 155
työntekijäin eläkelain muuttamisesta 23
verotuslain muuttamisesta 92

Laki vuoden 1958 asuntotuotannon veronhuojennuslain muuttamisesta 105
vuoden 1962 asuntotuotannon veronhuojennuslain muuttamisesta 128
yleisestä lääkärinhoidosta annetun lain muuttamisesta 3
yliopistollisista keskussairaaloista annetun lain muuttamisesta 162
Lapsilisälain muutos 70
Lapsilisämaksu, työnantajan, asetus siitä 157
laki sen korottamisesta. 74
laki siitä 155
väliaikaiset poikkeussäännökset siitä annettuun asetukseen 75
Lapsiperheiden asumistuki, asetus siitä 14
Lasten- ja nuorisonhuoltolaitokset, lastensuojelulautakunnan alaiset, niiden ohjesääntö 41
Lihantarkastusmaksut. 71
Liikennejärjestelytoimikunnan toimintaohjeet 123
Liikennelaitoksen johtosäännön muutoksia 8, 115
Liikennelaitoksen lautakunnan johtosäännön muutos 114
Liikennelaitoksen tariffit 48
Liikennemaksutaksan tarkistaminen 34, 119
Liikennemerkeistä annetun päätöksen muutos 59
Liikkuva kauppa, kauppa- ja teollisuusministeriön päätös siitä 35
Linja-autolippujen hinnat 48
Linjaliikenteenharjoittajat, yksityiset, henkilökuljetusmaksut heidän Helsingin kaupungin alueella liikennöimillään linjoilla. 67
Luotsaustaksan muutos 25
Luottamusmiesten palkkiosääntö 143
Lääkärinhoito, yleinen, siitä annetun lain muutos 3
Lääkäripäivystykseen osallistuvien lääkärien palkkiot 133

Maanmittaustoimitukset Helsingin kaupungin alueella, uskottujen miesten palkkiot niistä. 129
Maataloustyöntekijäin työehtosopimus 66
Maito, kulutus-, maatalousministeriön päätös siitä 107
Majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun asetuksen muutos 86
Moottoriajoneuvoasetuksen muutos 152
Moottoriajoneuvoasetuksen täytäntöönpanosta annetun päätöksen muutos 153
Moottoriajoneuvojen suurin sallittu nopeus Helsingin kaupungissa 60
Musiikkilautakunnan johtosääntö 53

Ohjesääntö, ammattioppilaitosten, sen muutos . . . 120
huoltolautakunnan alaisten laitosten, sen muutos 58
kansakoulujen, sen 23 § 112
kaupunginhallituksen, sen muutoksia 33, 130
lastensuojelulautakunnan alaisten lasten- ja nuorisonhuoltolaitosten 41
sosiaali-, sen muutos 57

Oikeusapulautakunnan ja -toimiston johtosäännön muutos 63

Pakettiautot, kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös niistä 102
Palkat, kaupungin viranhaltijain ja työsopimussuhteessa kuukausipalkalla olevien, niiden korottaminen 27, 85
Palkkaus, valtion viran tai toimen haltijain, siitä annetun asetuksen muuttaminen 7, 39, 113
Palkkiosääntö, luottamusmiesten 143
Palonkestävyys, rakennusten 62
Perhelisälain toimeenpano 89
Pikakirjoituslisät 134
Poliisitoimien perustaminen, lakkauttaminen tai muuttaminen 15, 16, 124
Puutavara- ja polttoainetoimiston johtosäännön muutos 47
Päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huolto, siitä annetun asetuksen muuttaminen 108
siitä annetun lain muuttaminen 104
siitä annetussa laissa tarkoitettujen hoito- ja matkakustannusten laskeminen ja tilitys. 21

Raitiotielippujen hinnat 48
Rakennusasetuksen muutos 126
Rakennuslain 15 §:n muutos 148
Rakennusmestarit, rakennusviraston ja satamalaitoksen, vuorotyö- ym. lisän maksaminen heille . . . 10, 11
Rakennusten palonkestävyys 62
Rakennusviraston rakennusmestareille maksettava vuorotyö- ym. lisä 10, 11
Revisioviraston johtosääntö 56 1)

Saatavat, kaupungin vähäiset, määräykset niiden perimättä jättämisestä 73
Sairaala-asetuksen muutos 125
Sairaalalain muutos 76
Sairaus- ja hautausapusääntö, kaupungin työntekijäin, sen muutos 111
Satamalaitos, sen rakennusmestareille maksettava vuorotyö- ym. lisä 10, 11
sen varastoimisalueiden paikanvuokrataksan muutos 78
sen varastosuojien paikanvuokrataksan muutos . . 77
Sosiaaliohjesäännön muutos 57
Sotaorpojen työhuollosta annetun lain muutos 17
Sukupuolitautien poliklinikan johtosääntö 145
Sähkönmyyntitariffien kustannustason sidonnaisuuden lieventäminen ja yleistariffin alentaminen 110

Taide- ja kirjallisuusapurahojen jakoa koskevien sääntöjen muutos 72
Taksa, henkilövuokra-auto- 87
koneellisten tavaransiirtolaitteiden 82
kuorma-auto- 38
laiturihuollon 81
liikennemaksu-, sen tarkistaminen 34, 119
luotsaus-, sen muutos 25
teurastamon säilytys- ja kuljetus-, sen tarkistus 20

1) Ks. muist. nimilehden kääntöpuolella.

Taksa, uskottujen miesten palkkioiden maanmittaustoimituksissa 129
varastoimisalueiden paikanvuokra-, sen muutos 78
varastosuojien paikanvuokra-, sen muutos . . . 77
yleisen talletusmakasiinin 65
Talletusmakasiini, yleinen, sen taksa 65
sen työmaksut 40
Talouden tarkastussääntö, Helsingin kaupungin . . . 55 1)
Tavaransiirtolaitteet, koneelliset, niiden käyttötaksa 82
Teatterimuseosäätiö, sen säädekirja 165
sen säännöt 166
Teollisuuslaitosten poistosuunnitelma 9
Terveyssisaret, kunnalliset, heistä annetun lain muutos 4
Teurastamo, sen lihantarkastusmaksut 71
sen säilytys- ja kuljetustaksan tarkistus 20
sen teurastuspalkkioiden tarkistaminen 109
Tielautakunnan asettaminen 141
Tieliikenneasetuksen muutos 52
Tonttijaon muutokset 168
Työehtosopimus, kaupungin omistamien alusten päälliköiden ja perämiesten 94
konemestariliiton ja kaupungin välinen, sen tarkistaminen 26, 93
maataloustyöntekijäin 66
työntekijäin 51
Työlaitosten hoitopäivämaksun vahvistaminen 22
Työmaksut, yleisen talletusmakasiinin 40
Työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksu, asetus siitä 157
laki sen korottamisesta 74
laki siitä 155
väliaikaiset poikkeussäännökset siitä annettuun asetukseen 75
Työntekijäin eläkeasetus 32
Työntekijäin eläkelaki, sen muuttaminen 23
Työntekijät, kaupungin, heidän eläkesääntönsä muutos 85
heidän eläkkeidensä korotus 27, 85
heidän sairaus- ja hautausapusääntönsä muutos 111
heidän työehtosopimuksensa 51
heidän vuosilomasääntönsä 45
maatalous-, heidän työehtosopimuksensa 66
Työntekijät, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevat, heidän eläkelakinsa 64
Työsopimussuhteessa kuukausipalkalla olevien palkkojen ja eläkkeiden korotus 27, 85
Työsuhteessa kaupungin palveluksessa olevien vuosilomasääntö 45
Työväenopistojen luento- ja tuntipalkkiot 68
Työväenopistojen valtionapu, laki siitä 116

Valtionapu, työväenopistojen 116
Varastoimisalueiden paikanvuokrataksan muutos. . . 78
Varastosuojien paikanvuokrataksan muutos. 77
Verolait, väliaikaiset poikkeussäännökset niihin. . . 1, 37
Veronhuojennus-, asuntotuotannon 105, 106, 128, 150

1) Ks. muist. nimilehden kääntöpuolella.

Verotuslain muutos 92
Vesiasetus 49
Vesilautakunnan asettaminen 28
Viranhaltijat, kaupungin, heidän eläkesääntönsä muutos 85
heidän kokouspalkkiosääntönsä 144
heidän palkkojensa ja eläkkeidensä korotus . . . 27, 85
heidän virkasääntönsä muutoksia 85,142
Viranhaltijat, valtion, heidän palkkauksestaan annetun asetuksen muuttaminen 7, 39, 113
Virat, vakinaiset, muutokset niiden luokitteluun . . 169
Virkasäännön muutoksia 85, 142
Virvoitusjuomakioskien myyntikauden jatkaminen . . 122
Vuokra-autotaksa 87
Vuorotyö- ym. lisän maksaminen rakennusviraston ja satamalaitoksen rakennusmestareille 10, 11
Vuosilomasääntö, kaupungin palveluksessa työsuhteessa olevien 45
Väestönsuojeluasetuksen muutos 136

Yliopistollisista keskussairaaloista annetun lain muutos 162

Äitiysavustuksen suuruuden vahvistaminen 31

1. LAKI ERÄISTÄ VÄLIAIKAISISTA POIKKEUSSÄÄNNÖKSISTÄ VEROLAKEIHIN.

Annettu tammikuun 5 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 3/62)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Vuoden 1962 tulojen ja omaisuuden perusteella toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa sekä sanotun vuoden tulojen perusteella toimitettavassa kunnallisverotuksessa on sen estämättä, mitä voimassa olevassa verolainsäädännössä on säädetty, noudatettava tämän lain säännöksiä.

2 §. Veronalaisena tulona ei ole pidettävä:

1) vuonna 1962 nostettua korvausosakkeiden hallintoyhteisöstä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetussa laissa (392/45) tarkoitetun yhteisön osuustodistusten eikä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun maanhankintalain (396/45) ja siihen liittyvän lainsäädännön mukaisten valtion velkasitoumusten korkoa vuosilta 1945-1960;

2) korkoa, joka on saatu Rovaniemen kauppalan oikeudesta pakkolunastaa kauppalan alueeseen kuuluvaa maata 27 päivänä huhtikuuta 1945 annetussa laissa (381/45) tarkoitetusta valtion obligaatiosta, jonka, jos se on sidottu indeksiin , sanottu sidonnaisuus on rajoitettu indeksin nousun puoleen määrään, eikä tällaisen obligaation koron maksamisen tai lunastuksen yhteydessä suoritettua indeksin nousuun perustuvaa hyvitystä;

3) toisen korvauslain (390/45) nojalla annetuista korvausosakkeiden hallintoyhteisön osuustodistuksista valtiolta tai hallintoyhteisöltä saatua indeksikorotusta taikka pääomanlisäystä tai muuta siihen verrattavaa hyvitystä;

4) maataloustuotannon sekä jälleenrakennuksen tukemiseksi annettuja valtionavustuksia;

5) stipendiä tai muuta apurahaa, joka on saatu opintoja tai tutkimuksia varten, niihin luettuina Suomen Akatemiasta ja valtion apurahoista korkeimman hengenviljelyn edistämiseksi 3 päivänä lokakuuta 1947 annetun lain (732/47) mukaiset apurahat sekä tieteellisessä tutkimuslaitoksessa toimivalle tieteenharjoittajalle tieteellistä työtä varten annetut apurahat;

6) tieteellisen tai taiteellisen toiminnan tunnustukseksi annettua palkkiota tai valtion samanluontoista taikka muusta ansiokkaasta toiminnasta antamaa eläkettä;

7) maksua,jonka sähkölaitos- tai puhelinlaitosliikettä säädetyn toimiluvan nojalla harjoittava tahi vesi- tai viemärijohtoliikkeen omistava yhteisö kantaa liittymisestä liikkeen johtoverkostoon, kuitenkin

enintään sellaiseen määrään saakka, että eri vuosina kertyneiden tällaisten maksujen yhteismäärä sekä yhteisön osakkaiden tai jäsenten liikkeeseen sijoittama pääoma yhteenlaskettuina eivät ylitä liikkeen verovuoden päättyessä käytössä olevan käyttöomaisuuden hankinta-arvoa;

8) palkkaa tai palkkiota, jonka Yhdistyneet Kansakunnat tai jokin sen erityisjärjestö maksaa asiantuntijatehtävästä muualla kuin Suomessa; eikä

9) liikennevakuutuslain tai työntekijäin eri tapaturmavakuutuslakien nojalla ja niissä säädettyjen perusteiden mukaisesti tapaturman alaiseksi joutuneelle tai hänen omaiselleen suoritettua päivärahaa, elinkorkoa tai eläkettä taikka niihin liittyviä lisiä.

3 §. Porkkalan alueella olevan maatalouskiinteistön veronalaista puhdasta tuottoa määrättäessä älköön otettako huomioon sitä osaa viljelmän viljellyn maan ja luonnonniityn pinta-alasta, jolta satoa ei ole verovuonna korjattu, ellei viljelmä kuulu kuntaan, jossa verojyvitystä ja -luokitusta on verotuslain mukaan sitovana noudatettava.

4 §. Kesäkuun 28 päivänä 1940 annetun siirtoväen pika-asutuslain (346/40) sekä maanhankintalain (396/45) ja siihen liittyvän lainsäädännön mukaisen valtion velkasitoumuksen saajalla on oikeus näistä velkasitoumuksista saamistaan korkotuloista verovapaana vähentää niiden yhteinen määrä kolmeenkymmeneentuhanteen markkaan saakka sekä mainitun määrän ylittävältä osalta puolet, ei kuitenkaan enempää kuin kaikkiaan sataviisikymmentätuhatta markkaa.

5 §. Milloin Suomen rahan määräisestä velasta on vuonna 1956 tai sen jälkeen tapahtuneen hinta- tahi kustannusindeksin taikka muun vastaavan vertailuperusteen muuttumisen johdosta suoritettava koron lisäksi hyvitystä, jota muualla verolainsäädännössä olevien säännösten nojalla ei voida vähentää veronalaisesta tulosta, saadaan tämä hyvitys vähentää verovelvollisen tulojen kokonaismäärästä sellaiseen määrään saakka, joka vastaa velkapääomalle laskettavaa kahden prosentin vuotuista korkoa siltä ajalta, jolta hyvitys suoritetaan, ei kuitenkaan 1 päivää tammikuuta 1956 aikaisemmalta ajalta.

6 §. Veronalaisena omaisuutena ei ole pidettävä:

1) oikeutta 10 päivänä helmikuuta 1947 tehdyllä rauhansopimuksella luovutetulle alueelle taikka 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetussa Porkkalan palautuslaissa (341/56) tarkoitetulle Porkkalan alueelle jääneestä omaisuudesta saatavaan korvaukseen;

2) maanhankintalain (396/45) 98 §:n 1 momentissa ja maankäyttölain (353/58) 68 §:ssä tarkoitettuun hallintasopimukseen perustuvaa oikeutta; eikä

3) edellä 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettua obligaatiota.

7 §. Edellä 2 §:n 7 kohdassa mainittu yhteisö on oikeutettu tulo- ja omaisuusverotuksessa veronalaisesta omaisuudestaan vähentämään sanotussa kohdassa tarkoitettujen eri vuosina kertyneiden maksujen yhteismäärän.

Niin ikään on 4 §:ssä tarkoitetun velkasitoumuksen saajalla oikeus omaisuuden perusteella toimitettavassa verotuksessa velkasitoumustensa arvosta verovapaana vähentää niiden yhteinen arvo viiteensataantuhanteen markkaan asti sekä tämän määrän ylittävältä osalta puolet,

ei kuitenkaan enempää kuin kaikkiaan kaksi miljoonaa markkaa.

8 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

---

2. LAKI KUNNAN KÄTILÖISTÄ ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 5 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 4/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:157)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kunnan kätilöistä 31 päivänä maaliskuuta 1944 annetun lain 10 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1955 annetussa laissa (586/55), näin kuuluvaksi:

10 §. Kätilö, joka tämän lain mukaan on maalaiskunnan palveluksessa, saakoon kunnalta peruspalkkana ylemmässä palkkaluokassa vähintään sen määrän, joka tulee valtion viran tai toimen haltijalle 18 palkkausluokassa, ja alemmassa palkkaluokassa vähintään määrän, joka tulee valtion viran tai toimen haltijalle 17 palkkausluokassa. Sen ohessa on kunnan kätilö saapa kalliinpaikanlisää, milloin sellaista lisää suoritetaan vastaaville valtion viran tai toimen haltijoille. Peruspalkan lisäksi tulee kätilön saada kunnollinen, vähintään yhden huoneen, keittiön ja eteisen käsittävä asunto lämpöineen tai pilkottuine polttopuineen ja valoineen, osuus kellariin ja tarpeellisiin ulkohuoneisiin sekä sauna tai sen käyttöoikeus tahi kylpyhuone taikka näitä luontoisetuja paikkakunnan hintatason mukaan vastaava rahallinen korvaus. Samalla on kätilön käytettäväksi asetettava vapaa puhelin, mikäli se on kohtuullisin kustannuksin mahdollista.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä elokuuta 1961 lukien.

3. LAKI YLEISESTÄ LÄÄKÄRINHOIDOSTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 5 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 5/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1951:67 ja 1956:101)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan yleisestä lääkärinhoidosta 9 päivänä maaliskuuta 1951 annetun lain 15 ja 17 §, sellaisina kuin ne ovat 15 päivänä kesäkuuta 1956 annetussa laissa (393/56), näin kuuluviksi:

15 §. Kunnanlääkärille on maksettava peruspalkkaa vähintään se määrä, joka tulee valtion viran tai toimen haltijalle 21 palkkausluokassa. Valtioneuvosto voi kuitenkin asianomaisen kunnan tai kuntayhtymän esityksestä ja lääkintöhallitusta kuultuaan määrätä, että harvaan asutulla ja vähävaraisella seudulla sekä paikkakunnalla, jossa kulkuyhteydet ovat huonot, vähintään maksettava peruspalkka on suurempi, ei kuitenkaan enempää kuin se peruspalkka, joka maksetaan 34 palkkausluokkaan kuuluvan valtion vakinaisen viran haltijalle. Erityisten syiden vuoksi valtioneuvostolla on myös oikeus kuntaa tai kuntayhtymää ja lääkintöhallitusta kuultuaan määrätä kunnanlääkärin viran haltijan edellä tarkoitettu vähin peruspalkka pienemmäksi kuin valtion viran tai toimen haltijan peruspalkka on 21 palkkausluokassa.

Kaupunginlääkärille, jolle ei tule luontoisetuja, on maksettava vähintään valtioneuvoston kutakin virkaa varten vahvistama vuotuinen peruspalkka, joka on se määrä, mikä tulee valtion viran tai toimen haltijalle 27 palkkausluokassa, jollei valtioneuvosto kaupungin asukasluvun ja virkaan kuuluvat tehtävät sekä muut näihin verrattavat seikat huomioon ottaen harkitse oikeaksi määrätä sitä muun suuruiseksi. Vähintä peruspalkkaa, jonka suuruudesta kaupunki tekee esityksen ja lääkintöhallitukselta on vaadittava lausunto, ei kuitenkaan saa määrätä 35 palkkausluokkaan kuuluvan valtion vakinaisen viran haltijalle maksettavan peruspalkan määrää suuremmaksi. Jos kaupungissa on useampia kaupunginlääkärin virkoja, vahvistetaan edellä mainitulla tavalla vain sen tai niiden virkojen vähin peruspalkka, joita varten kaupunki saa jäljempänä 20 §:ssä tarkoitettua valtionavustusta.

Kunnanlääkärille on lisäksi korvauksetta annettava lääkintöhallituksen hyväksymät virka-asunto ja vastaanottohuoneisto sekä niitä varten tarvittavat polttopuut tai muut polttoaineet, jollei valtioneuvosto erityisten syiden vaatiessa ole kunnan tai kuntayhtymän esityksestä sekä asianomaista lääkäriä ja lääkintöhallitusta kuultuaan hyväksynyt toisenlaista järjestelyä.

17 §. Kaupungin- ja kunnanlääkäri saa ikälisää ja eläkettä samojen perusteiden mukaan kuin 28 palkkausluokkaan tai siihen korkeampaan palkkausluokkaan, jonka peruspalkkaa hänelle 15 §:n mukaan on vähintään maksettava, kuuluvan valtion vakinaisen viran tai toimen haltija.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä elokuuta 1961 lukien.

---

4. LAKI KUNNALLISISTA TERVEYSSISARISTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 5 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 6/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1955:158)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kunnallisista terveyssisarista 31 päivänä maaliskuuta 1944 annetun lain 10 §:n 1 ja 4 momentti sekä 17 §:n 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat 30 päivänä joulukuuta 1955 annetussa laissa (587/55), näin kuuluviksi:

10 §. Terveyssisar, joka tämän lain mukaan on maalaiskunnan palveluksessa, saa kunnalta peruspalkkana vähintään sen määrän, joka tulee valtion viran tai toimen haltijalle 19 palkkausluokassa. Sen ohessa on terveyssisar saapa kalliinpaikanlisää, milloin sellaista lisää suoritetaan vastaaville valtion viran tai toimen haltijoille. Peruspalkan lisäksi saakoon terveyssisar kunnollisen, vähintään yhden huoneen, keittiön ja eteisen käsittävän kalustetun asunnon lämpöineen tai pilkottuine polttopuineen ja valoineen, osuuden kellariin ja tarpeellisiin ulkohuoneisiin sekä saunan tai sen käyttöoikeuden tahi kylpyhuoneen taikka näitä luontoisetuja paikkakunnan hintatason mukaan vastaavan rahallisen korvauksen. Samalla on terveyssisaren käytettäväksi asetettava, mikäli se on kohtuullisin kustannuksin mahdollista, vapaa puhelin.

- -

Kunnalliselle terveyssisarelle maalaiskunnassa maksetaan vuotuista ikälisää samojen perusteiden mukaan kuin valtion viran tai toimen haltijalle 19 palkkausluokassa. Ikälisän saamista varten on sellainen terveyssisar oikeutettu lukemaan hyväkseen myös sen ajan, jonka hän on ollut koulutettuna terveyssisarena, sairaanhoitajattarena tai kätilönä valtion, toisen kunnan, kuntayhtymän, yhtiön tai muun yhteisön taikka laitoksen palveluksessa.

- -

17 §. -

Kunnallinen terveyssisar, joka nuhteettomasti on palvellut terveyssisarena kolmekymmentä vuotta ja saavuttanut kuudenkymmenen vuoden iän, olkoon toimestaan erottuaan oikeutettu saamaan valtion varoista elinkautisena vuotuisena eläkkeenä sen määrän, joka 19 palkkausluokassa suoritetaan valtion viran tai toimen haltijalle täytenä eläkkeenä. Eläkkeeseen oikeuttaviksi vuosiksi on terveyssisar oikeutettu lukemaan myös sen ajan, joka 10 §:n 4 momentin mukaan on otettava huomioon ikälisää määrättäessä.

- -

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä elokuuta 1961 lukien.

5. LAKI KANSAKOULULAITOKSEN VIRANHALTIJAIN PALKKAUKSESTA JA ELÄKKEISTÄ ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 5 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 7/62)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1957:64)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun lain (248/57) 3 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

3 §. Viranhaltijat saavat peruspalkkaa valtion peruspalkkaisten viran tai toimen haltijain palkkauksesta voimassa olevien seuraavien palkkausluokkien mukaan: alakansakoulunopettaja 19, yläkansakoulunopettaja 23, keskikoulun lehtori 25 sekä oppilasasuntolan hoitaja 18 palkkausluokan mukaan. Kansalaiskoulun opettajana toimiville opettajille suoritetaan palkkaus 24 palkkausluokan mukaan. Keskikoulun lehtori, joka on suorittanut filosofian kandidaatin tai uskonnonopettajana toimiva teologian kandidaatin tutkinnon, saa kuitenkin palkkauksen 27 palkkausluokan mukaan, ja lehtori, joka on suorittanut muun yliopistollisen loppututkinnon tai kuvaamataidon opettajan tutkinnon, 26 palkkausluokan mukaan.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä elokuuta 1961 lukien.

6. LAKI KUNNALLISISTA KODINHOITAJISTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 5 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 12/62)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1955:160)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kunnallisista kodinhoitajista 2 päivänä kesäkuuta 1950 annetun lain 7 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1955 annetussa laissa (613/55), näin kuuluvaksi:

7 §. Kodinhoitaja saa kunnalta peruspalkkana vähintään sen määrän, joka valtion viran tai toimen haltijalle maksetaan kalliinpaikanlisineen seitsemännessä palkkausluokassa siitä kulloinkin voimassa olevien säännösten mukaan. Peruspalkan lisäksi kodinhoitaja saa kunnollisen, vähintään yhden huoneen ja keittiön tai osuuden keittiöön tahi keittomahdollisuudet käsittävän asunnon lämpöineen tahi pilkottuine polttopuineen ja valoineen, osuuden kellariin ja tarpeellisiin ulkohuoneisiin sekä saunan tai sen käyttöoikeuden tahi kylpyhuoneen taikka näitä luontoisetuja vastaavan kohtuullisen korvauksen, jonka sosiaaliministeriö kunnan kalleusryhmityksen huomioon ottaen vahvistaa.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä elokuuta 1961.

7. ASETUS VALTION VIRAN TAI TOIMEN HALTIJAIN PALKKAUKSESTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 5 p:nä 1962. (Lyhennysote)
(Suomen as. -kok. 18/62)

Valtiovarainministerin esittelystä muutetaan valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta 19 päivänä tammikuuta 1943 annetun asetuksen 1 §, sellaisena kuin se on 24 päivänä huhtikuuta 1959, 10 päivänä elokuuta 1959, 1 päivänä huhtikuuta 1960, 18 päivänä marraskuuta 1960, 24 päivänä maaliskuuta 1961, 14 päivänä huhtikuuta 1961 ja 14 päivänä heinäkuuta 1961 annetuissa asetuksissa (190/59, 339/59, 173/60, 433/60, 167/61, 202/61 ja 407/61), 3 §, sellaisena kuin se on 5 päivänä tammikuuta 1956 annetussa asetuksessa (16/56), 4 §, sellaisena kuin se on 18 päivänä huhtikuuta 1958, 20 päivänä marraskuuta 1959 ja 14 päivänä huhtikuuta 1961 annetuissa asetuksissa (162/58, 432/59 ja 202/61) ja 5 §, sellaisena kuin se on 5 päivänä tammikuuta 1956 annetussa asetuksessa (16/56), näin kuuluviksi:

1 §. Peruspalkkaiset virat ja toimet kuuluvat palkkausluokkiin seuraavasti:

	Palkkausluokka
Kaupunkien poliisilaitokset:	
Poliisimestari (Helsinki)	38
Rikososaston johtaja (Helsinki)	33
Rekisteriosaston johtaja	31
Henkikirjoitustoimiston johtaja	30
Poliisimestarin lainopillinen apulainen	33
Poliisimestarin apulainen (Helsinki)	33
Siviilirekisteritoimiston johtaja	25
Toimiupseeri (Helsinki)	27
Rikososaston johtajan apulainen, 1 l.	29
Rikososaston johtajan apulainen, 2 l.	27
Huolto-osaston johtaja	27
Sihteeri (Helsinki)	29
Apulaissihteeri 1 l. (Helsinki)	23
Apulaissihteeri 2 l.	22

Apulaissihteeri 3 l.	21
Liikennetoimiston johtaja	29
Liikennetoimiston johtajan apulainen	24
Tuntomerkkitoimiston johtaja	23
Tutkintatoimiston johtaja	23
Osoite- ja tiedonantotoimiston johtaja	24
Passitoimiston johtaja	25
Auto-osaston johtaja	24
Osoite- ja tiedonantotoimiston johtajan apulainen	22
Passitoimiston johtajan apulainen	22
Taloudenhoitaja 1 l.	28
Taloudenhoitaja 2 l.	23
Varastonhoitaja	17
Rahastonhoitaja	19
Rikososaston varastonhoitaja	18
Ylikomisario	27
Komisario 1 l. yp.	26
Komisario 1 l.	25
Komisario 2 l. yp.	24
Komisario 2 l.	23
Kirjanpitäjä	18
Kanslisti 1 l. yp.	17
Kanslisti 1 l. ap.	16
Apulaiskanslisti	14
Konekirjoittaja	12
Kirjuri 1 l.	12
Kirjuri 2 l.	11
Ylikonstaapeli (Helsinki)	21
Vanhempi konstaapeli (Helsinki)	19
Nuorempi konstaapeli (Helsinki)	18
Naiskonstaapeli	16
Vahtimestari yp.	13

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä elokuuta 1961 lukien.

---

8. HELSINGIN KAUPUNGIN LIIKENNELAITOKSEN JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama tammikuun 10 p:nä 1962.

(Vrt. kunn.as.-kok. 1957:60)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 19.6. 1957 vahvistamansa liikennelaitoksen johtosäännön 2 §:n 13) kohdan seuraavaksi:

2 §. Liikennelaitoksen toimintaa johtaa liikennelaitoksen lautakunnan valvonnan alaisena toimitusjohtaja, jonka tulee:

- -

13) edustaa tai valtuuttaa, paitsi milloin asia koskee liikennelaitoksen ohella kaupungin jotain muuta virastoa tai laitosta, muun henkilön edustamaan kaupunkia liikennelaitoksen toimialaa koskevissa asioissa niin hyvin tuomioistuimissa kuin virastoissa, laitoksissa ja toimituksissa, sekä valvoa kaupungin etua näissä asioissa.

- -

---

9. TEOLLISUUSLAITOSTEN POISTOSUUNNITELMA.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 10 p:ltä 1962.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että teollisuuslaitosten allamainituille käyttöomaisuusryhmille vahvistetaan seuraavat poistoajat ja -prosentit:

teollisuusrakennusten poistoaika 30 vuotta,

voimalaitosten kaukolämpölaitteiden poistoaika 20 vuotta,

tekojärven maarakenteiden poistoaika 50 vuotta,

puhelinlaitteiden, työkoneiden, laboratoriokojeiden ja kaluston poistoaika 10 vuotta,

kallioväestönsuojien poistoprosentti 3 laskettuna niiden valmistuskustannusten puolesta arvosta sekä muiden rakennuksista erillisten suojien poistoaika sama kuin niiden rakennusten, joiden väestönsuojina ne ovat.

---

10. VUOROTYÖLISÄN MAKSAMINEN RAKENNUSVIRASTON JA SATAMALAITOKSEN RAKENNUSMESTAREILLE.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 10 p:ltä 1962.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että rakennusviraston ja satamalaitoksen satamarakennusosaston normaalisti päivätyössä työskenteleville 20. - 22. palkkaluokan mukaan palkatuille virkasuhteisille ja työsopimussuhteisille kuukausipalkkaisille rakennusmestareille saadaan maksaa ko. työmäärärahoista 1.12.1961 alkaen vuorotyölisää iltavuorossa 10 % ja yövuorossa 20 % asianomaisen saamasta peruspalkasta laskettuna.

---

11. VASTUUNALAISEN RAKENNUSMESTARIN LISÄ.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 10 p:ltä 1962.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupungin rakennusvirastossa ja satamalaitoksen satamarakennusosastossa vastuunalaisina rakennusmestareina toimiville, 20. - 22. palkkaluokan mukaisesti palkatuille rakennusmestareille maksetaan työmäärärahoista 1.12.1961 alkaen vastuunalaisen rakennusmestarin lisänä 6 000 mk kuukaudelta.

Vastuunalaiseksi mestariksi katsotaan sellainen maistraatin hyväksymä, omaa työmaataan johtava rakennusmestari, joka on vastuussa työmaastaan ja tässä ominaisuudessa on velvollinen allekirjoittamaan palkkalistat ja muut työmaata koskevat asiakirjat.

Mainittua lisää ei kuitenkaan makseta vastaavan mestarin vuosilomasijaisuudesta; samoin lisää ei makseta muusta syystä aiheutuneesta sijaisuudesta, joka kestää alle yhden kuukauden.

---

12. HELSINGIN KAUPUNGINHALLITUKSEN ASIAMIESTOIMISTON JOHTOSÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston vahvistama tammikuun 10 p:nä 1962.
(Vrt. kunn.as.-kok. 1955:116 ja 1958:49)

1 §. Kaupungin oikeusasiain hoitamisesta ja kaupungin asianajotehtävien suorittamisesta huolehtii, mikäli toisin ei ole määrätty, kaupunginhallituksen asiamiestoimisto, joka on välittömästi kaupunginhallituksen alainen.

2 §. Asiamiestoimiston tehtävänä on:

1) antaa kaupunginhallitukselle, kaupunginjohtajalle, apulaiskaupunginjohtajille ja kaupunginkanslialle lausuntoja lainopillisista kysymyksistä,

2) huolehtia, ellei sitä ole annettu kaupungin muun viranomaisen tehtäväksi, asianmukaisen haasteen tai muun ilmoituksen taikka kaupunginhallituksen määräyksen saatuaan kaupungin edustamisesta ja sen oikeuksien valvomisesta sellaisissa oikeudenkäynneissä, välimiesmenettelyissä ja muissa toimituksissa, joissa kaupunki on vastaajana tai asianomistajana, tai näihin verrattavassa asemassa,

3) ryhtyä kaupunginhallituksen määräyksen mukaan oikeudenkäyntien sekä välimies- ja pakkolunastusmenettelyjen tai muiden toimitusten vireille panemiseen kaupungin oikeuksien valvomiseksi sekä huolehtia kaupungin edustamisesta näissä toimituksissa,

4) huolehtia muutoksen hakemisesta sekä selitysten antamisesta kaupunginhallituksen määräämissä kunnallis- ja hallintovalitusasioissa,

5) huolehtia eri määräyksestä kaupungin edustamisesta kuntainliittojen, yhtiöiden, säätiöiden, osuuskuntien, yhdistysten ja muiden näihin verrattavien julkisten ja yksityisten yhteisöjen kokouksissa sekä kaupungin puhevallan ja äänioikeuden käyttämisestä näissä tilaisuuksissa erikseen annettujen ohjeiden mukaisesti,

6) laatia kaupunginhallituksen, kaupunginjohtajan, apulaiskaupunginjohtajien ja kaupunginkanslian toimeksiannosta ehdotuksia kaupunginhallituksen puolesta tehtäviksi sopimuksiksi ja sitoumuksiksi,

7) laatia, ellei toisin ole määrätty, kaupunginhallituksen määräyksen mukaan sen puolesta tehtävät sopimukset ja sitoumukset, sekä huolehtia, että ne tulevat asianmukaisesti allekirjoitetuiksi, kaupungin asianomaisten viranomaisten tietoon saatetuiksi ja kaupungille jäävä kappale arkistoiduksi,

8) huolehtia, jollei tätä tehtävää ole annettu jollekin muulle kaupungin viranomaiselle, toimiston tehtäväksi annettujen sopimusten ehtojen ja velkasitoumusten vakuudeksi hankittavien kiinnitysten hakemisesta ja uudistamisesta samoin kuin siitä, että näistä aiheutuvat kulut ilmoitetaan rahatoimistolle perimistoimenpiteitä varten,

9) periä, tarvittaessa ilman eri määräystäkin oikeudenkäynti-, maksamismääräys- tai lainhakuteitse, sellaiset kaupungin muiden virastojen tai laitosten toimiston perittäväksi lähettämät kaupungin saatavat, joita ei voida periä ulosottoteitse ilman tuomiota tai päätöstä, samoin kuin, ellei toisin ole määrätty, periä kaupungille tulevat vahingonkorvaukset rikosasioissa, joissa kaupunki on haastettu asianomistajaksi,

10) ryhtyä, ellei toisin ole määrätty, ilman eri määräystä toimenpiteisiin velallisen konkurssiin asettamiseksi niissä tapauksissa, jolloin toimiston perittäväksi lähetettyjä saamisia tai kaupungille tulevia veroja ei ole muutoin voitu periä, jos konkurssimenettelyn harkitaan tuottavan tuloksia,

11) tehdä kaupunginhallitukselle ehdotukset niiden saatavien, joiden osalta perimistoimenpiteet ovat jääneet tuloksettomiksi, poistamiseksi kaupungin tileistä sekä perimistoimenpiteiden lopettamisesta hankittuaan asianomaisen viraston tai laitoksen sekä asianomaisen tiliviraston ja revisioviraston lausunnot,

12) huolehtia toimiston tiedossa olevissa konkurssi-, pakkohuutokauppa-, vuosihaasto-, pesäero-, fusio- ja näihin verrattavissa asioissa selvityksen hankkimisesta kaupungin niissä valvottavista saatavista, valvontojen ajoissa suorittamisesta ja kaupungin puhevallan käyttämisestä valvontamenettelyssä tuomioistuimissa, ellei toisin ole määrätty, sekä kertyvien jako-osuuksien tilittämisestä kaupunginkassaan,

13) huolehtia ilman eri määräystä edellisessa kohdassa mainituissa asioissa kaupungin edustamisesta velkojainkuulusteluissa ja velkojainkokouksissa, jos kaupungin edun katsotaan sitä vaativan,

14) huolehtia, jos kaupunginhallitus niin päättää, asuntotuotantolaissa tarkoitettua asuntolainaa saaneiden asunto-osakeyhtiöiden osakkeiden osalta kaupungin etuosto-oikeuden käyttämisestä, milloin kaupungilla on tällainen oikeus,

15) antaa mahdollisuuksien mukaan kaupungin lauta- ja johtokunnille niiden pyytämiä lausuntoja lainopillisista asioista,

16) suorittaa kaupunginhallituksen määräämiä kaupungin viranhaltijain virkatehtävien hoitamiseen liittyviä tutkimuksia ja alustavia kuulusteluja sekä

17) hoitaa kaupunginhallituksen ja kaupunginjohtajan antamat muut tehtävät.

3 §. Asiamiestoimiston päällikkönä on kaupunginlakimies ja muuna henkilökuntana kaupunginasiamies, apulaiskaupunginasiamies sekä tarpeellinen määrä lainoppineita avustajia, konttoripäällikkö, kirjaaja, kanslisti, tarpeellinen määrä toimistoapulaisia ja vahtimestari. Tarpeen mukaan voidaan toimistoon ottaa tilapäisiä viranhaltijoita sekä työsuhteessa olevaa henkilökuntaa.

4 §. Kaupunginlakimiehen pätevyysvaatimuksista on määrätty kaupunginhallituksen ohjesäännössä. Kaupunginasiamieheltä ja apulaiskaupunginasiamieheltä vaaditaan tuomarin virkaa varten säädettyjen opinnäytteiden lisäksi varatuomarin arvo. Lainoppineilta avustajilta vaaditaan tuomarin virkaa varten säädetyt opinnäytteet. Konttoripäälliköltä vaaditaan yliopistossa tai korkeakoulussa suoritettu virkaan soveltuva loppututkinto. Muilta viranhaltijoilta vaaditaan sellainen pätevyys kuin valinnan suorittava viranomainen pitää tarpeellisena, kuitenkin siten, että toimistovirkoihin kuuluvaa virkaa täytettäessä on noudatettava kaupunginhallituksen näitä virkoja varten erikseen määräämiä pätevyysvaatimuksia.

5 §. Kaupunginlakimiehen valitsee kaupunginvaltuusto. Kaupunginasiamiehen sekä apulaiskaupunginasiamiehen valitsee kaupunginhallitus. Muut vakinaiset viranhaltijat valitsee kaupunginhallituksen yleisjaosto.

Tilapäisistä viranhaltijoista valitsee kaupunginhallituksen yleisjaosto lainoppineen avustajan ja tätä korkeammassa asemassa olevien virkojen haltijat. Muut tilapäiset viranhaltijat sekä työsuhteessa olevan henkilökunnan ottaa kaupunginlakimies.

6 §. Kaupunginlakimiehen tehtävänä on:

1) johtaa ja valvoa toimiston ja sen henkilökunnan toimintaa sekä huolehtia toimiston tarkoituksenmukaisesta kehittämisestä,

2) suorittaa virkasäännön mukaan virastopäällikölle kuuluvat tehtävät,

3) jakaa 2 §:n mukaan toimistolle kuuluvat tehtävät viranhaltijain suoritettaviksi, lukuun ottamatta tämän johtosäännön mukaan tältä osin kaupunginasiamiehelle määrättyjä tehtäviä,

4) antaa kaupunginhallitukselle, kaupunginjohtajalle, apulaiskaupunginjohtajille ja kaupunginkanslialle näiden pyytämiä lainopillisia lausuntoja, neuvoja ja tietoja,

5) ilmoittaa hyvissä ajoin kaupunginhallitukselle asian vaatimia toimenpiteitä varten toimiston tiedossa olevista sellaisista tilaisuuksista, joissa kaupunkia on edustettava ja sen oikeutta valvottava,

6) päättää oikeudenkäynti-, maksamismääräys- tai lainhakumenettelyn aloittamisesta niissä tapauksissa, jolloin toimiston perittäväksi lähetettyä kaupungin saatavaa ei ole muutoin saatu perityksi,

7) päättää konkurssimenettelyn vireille panemisesta niissä tapauksissa, jolloin muut toimenpiteet kaupungin saatavan perimiseksi eivät ole tuottaneet tulosta,jos tällainen menettely harkitaan tarkoituksenmukaiseksi,

8) käyttää kaupungin puhevaltaa tuomioistuimissa valvottaessa kaupungin saatavia konkurssi-, pakkohuutokauppa-, vuosihaasto-, pesäero-, fusio- ja näihin verrattavissa asioissa,

9) päättää muutoksenhausta toimiston hoidettavina olevien 2 §:n 9) kohdassa tarkoitettujen perimisasioiden osalta, ellei kaupunginhallitus toisin määrää,

10) päättää, missä tapauksissa kaupunkia on edustettava velkojain kuulusteluissa ja velkojainkokouksissa,

11) päättää kaupunginhallituksen antamien yleisten ohjeiden mukaisesti siitä, annetaanko kaupungin viranhaltijalle oikeusapua häntä vastaan viranhoidon yhteydessä suoritetun toimen johdosta nostetussa syyteasiassa, jossa kaupunki ei ole asianomistajana tai osapuolena,

12) valvoa, että talousarvioehdotuksen laadinnassa, rahavarojen säilytyksessä, tilityksessä ja kirjanpidossa, laskujen hyväksymisessä ja kirjaamisessa, inventauksessa sekä irtaimistoluetteloiden laadinnassa noudatetaan kaupungin tilisäännön määräyksiä,

13) antaa toimiston lakimiehille matkustusmääräys, milloin toimiston hoidettavana oleva tehtävä edellyttää kaupungin alueen ulkopuolella kotimaassa tapahtuvan virkatehtävän suorittamista, sekä

14) suorittaa kaupunginhallituksen, kaupunginjohtajan ja apulaiskaupunginjohtajien määräämät muut kaupunginlakimiehen toimialaan kuuluvat tehtävät.

Kaupunginlakimiehen estyneenä tai poissa ollessa toimii hänen sijaisenaan ilman eri määräystä kaupunginasiamies, ellei kaupunginhallitus ole toisin määrännyt.

Päätösluetteloa on pidettävä niistä kaupunginlakimiehen tekemistä päätöksistä, jotka koskevat henkilökunnan palvelukseen ottamista, eron myöntämistä tai irtisanomista palveluksesta, virkavapauden myöntämistä ja viransijaisten määräämistä samoin kuin muistakin kaupunginlakimiehen tarpeellisiksi katsomista päätöksistä. Kaupunginlakimiehen on allekirjoitettava ja esittelijänä toimineen toimiston viranhaltijan varmennettava luetteloon merkityt päätökset.

7 §. Kaupunginasiamiehen, apulaiskaupunginasiamiehen ja lainoppineitten avustajien tulee:

1) valmistella huolellisesti ja hoitaa ne asiat, jotka kaupunginlakimies on jakanut asianomaisen suoritettavaksi erityisesti huolehtien siitä, että kaikki asiaan kuuluvat selvitykset hankitaan ja että asian käsittelyyn liittyviä määräaikoja tarkoin noudatetaan,

2) edustaa ilman eri määräystä kaupunkia edellä 1) kohdassa mainituissa asioissa tuomioistuimissa, viranomaisten luona, toimituksissa ja kokouksissa sekä missä se muutoin on tarpeen, ellei toisin ole määrätty,

3) pitää tarkkaa määräaikaluetteloa hoidettavinaan olevia asioita koskevista määräajoista,

4) valmistella huolellisesti tehtäväkseen saamansa ehdotukset toimiston annettavista lausunnoista sekä esitellä ehdotuksensa kaupunginlakimiehelle,

5) huolehtia hoitamiensa sopimusasioiden osalta siitä, että toimiston säilytettävät sopimukset taltioidaan määrätyllä tavalla ja että niistä tehdään asianmukaiset merkinnät toimiston sopimuskirjaan,

6) huolehtia hoidettavanaan olevassa asiassa annetun tuomion tai päätöksen täytäntöönpanosta,

7) huolehtia siitä, että asian tultua loppuun suoritetuksi siitä tehdään tarpeelliset ilmoitukset asianomaisille, sekä

8) ilmoittaa kaupunginlakimiehelle viipymättä sellaisista tietoonsa tulleista seikoista, joissa kaupungin edun vuoksi on ryhdyttävä toimenpiteisiin, sekä milloin ajan puutteen vuoksi ilmoituksen teko ei ole mahdollista, ilman eri määräystä oma-aloitteisesti suorittaa kaupungin edun turvaamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

Kaupunginasiamiehen tulee edellä olevan lisäksi erityisesti:

1) huolehtia toimiston tehtäväksi annettujen pakkolunastus- sekä maa- ja vesioikeusasiain hoitamisesta, ellei kaupunginlakimies ole antanut tätä tehtävää muulle viranhaltijalle, sekä

2) valvoa tämän johtosäännön 2 §:n 8), 9) ja 11) kohdissa tarkoitettujen tehtävien suorittamista sekä jakaa näitä koskevat tehtävät toimiston viranhaltijoille, ellei kaupunginlakimies yksityistapauksissa toisin määrää.

8 §. Konttoripäällikön tulee:

1) suunnitella toimiston konttoriteknillistä ja työnjärjestyksellistä kehittämistä sekä tehdä näistä ehdotuksia kaupunginlakimiehelle,

2) valmistella ja esitellä kaupunginlakimiehelle toimiston henkilökuntaa koskevat asiat,

3) valvoa ja ohjata kirjaajan, kanslistin, toimistoapulaisten, vahtimestarin ja lähetin toimintaa ja heidän keskeisensä työnjaon tarkoituksenmukaisuutta,

4) pitää kaupunginlakimiehen päätösluetteloa,

5) suorittaa toimiston kalusto-, lomake- ja tarvikehankinnat se-

kä huolehtia irtaimiston hoidosta ja säilyttämisestä sekä huolehtia että toimistossa pidetään määräysten mukaista irtaimistoluetteloa,

6) huolehtia siitä, että pidetään määräysten mukaisia ja tarvittavia kortistoja ja luetteloja,

7) huolehtia toimiston hallintoa koskevasta kirjeenvaihdosta ja varmentaa sitä koskevat kirjelmät,

8) huolehtia siitä, että perimättä jääneiden kaupungin saatavien poistoluettelot asianmukaisesti laaditaan ja että niistä hankitaan asianomaisen laitoksen ja kassa- ja tiliosaston, tiliosaston tai tilitoimiston sekä revisioviraston lausunnot, ja esitellä poistoluetteloa koskeva ehdotus kaupunginlakimiehelle,

9) huolehtia siitä, että kiinnitysten hankkimiseen ja uudistamiseen liittyvät asiakirjat toimitetaan ajoissa toimiston asianomaiselle lakimiehelle,

10) hankkia valvonta-asioissa kaupungin saatavien valvomiseksi tarvittavat tiedot ja asiakirjat, valmistella valvontakirjelmät ja esitellä ne kaupunginlakimiehelle,

11) hoitaa toimiston käsikirjastoa ja valvoa toimiston arkiston hoitoa,

12) laatia kaupunginlakimiehelle ehdotus toimiston talousarvioksi sekä

13) suorittaa muut kaupunginlakimiehen ja kaupunginasiamiehen määräämät tehtävät.

9 §. Kirjaajan tulee:

1) huolehtia toimiston kirjaamon tehtävien suorittamisesta,

2) huolehtia ja vastata toimiston arkiston hoidosta ja siihen kuuluvien asiakirjojen lähettämisestä aikanaan kaupunginarkistoon,

3) huolehtia siitä, että toimiston toimesta annettavista toimitusasiakirjoista peritään määrätyt lunastukset, sekä huolehtia niiden tilittämisestä rahatoimistoon,

4) pitää tarkkaa määräaikaluetteloa kaikista toimiston hoidettaviksi toimitettuihin uusiin tehtäviin liittyvistä määräajoista sekä esitellä tämä luettelo määräajoin kaupunginlakimiehelle,

5) huolehtia siitä, että toimiston tuloista ja menoista sekä käteiskassasta pidetään määräysten mukaisia luetteloja, sekä

6) suorittaa kaupunginlakimiehen, kaupunginasiamiehen ja konttoripäällikön määräämät muut tehtävät.

10 §. Kanslistin tulee:

1) huolehtia perimistehtävien valmistelusta sekä niihin liittyvien diaarien ja kortistojen hoidosta,

2) huolehtia poistoluetteloehdotusten valmistelusta,

3) huolehtia kiinnitysdiaarista sekä kiinnitysten uudistusten valmistelusta sekä

4) suorittaa kaupunginlakimiehen, kaupunginasiamiehen ja konttoripäällikön määräämät muut tehtävät.

11 §. Toimistoapulaisten tulee:

1) suorittaa toimiston konekirjoitus- ja muut toimistotehtävät,

2) pitää konttoripäällikön määräyksen mukaan kortistoja ja luetteloita sekä

3) suorittaa kaupunginlakimiehen, toimiston muiden lakimiesten sekä konttoripäällikön määräämät muut tehtävät.

12 §. Vahtimestarin tulee:
1) suorittaa toimiston vahtimestarin tehtävät sekä
2) suorittaa muita tehtäviä toimiston lakimiesten ja konttoripäällikön osoitusten mukaan.

13 §. Tehtävien yksityiskohtaisesta jakamisesta viranhaltijain kesken voidaan määrätä kaupunginlakimiehen vahvistettavassa työjärjestyksessä.

14 §. Asiamiestoimiston kirjelmät allekirjoittaa kaupunginlakimies ja varmentaa asian valmistellut viranhaltija tai kaupunginlakimiehen määräämä muu viranhaltija.

15 §. Asiamiestoimiston kassa- ja tilitehtävistä huolehtii rahatoimisto.

---

13. IRTOLAISTEN TYÖLAITOSHOIDON PÄIVÄKUSTANNUSTEN MÄÄRÄ.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 11 p:ltä 1962.
(Suomen as. -kok. 68/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1959:16)

Valtioneuvosto on, sosiaaliministeriön esittelystä, 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun irtolaislain (57/36) 41 §:n 5 momentin nojalla sekä ottaen huomioon irtolaisen pitämisestä työlaitoksessa aiheutuvien kustannusten laskemisesta ja tilityksestä sekä niiden korvauksen maksamisesta 17 päivänä joulukuuta 1936 annetun valtioneuvoston päätöksen (407/36) 1 §:ssä määrätyt perusteet, päättänyt, että se päiväkustannus, jonka perusteella kunta on velvollinen suorittamaan valtiolle tai valtio kunnalle edellä mainitussa lainkohdassa säädetyn korvauksen irtolaisen pitämisestä työlaitoksessa aiheutuvista kustannuksista, on 1 päivästä tammikuuta 1962 kuusisataa markkaa.

14. ASETUS LAPSIPERHEIDEN ASUMISTUESTA.

Annettu tammikuun 12 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 34/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1961:140)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä säädetään 30 päivänä joulukuuta 1961 lapsiperheiden asumistuesta annetun lain (586/61) nojalla:

1 §. Asumistukea myönnetään asunnon huoneluvusta ja perheen huollettavina olevien lasten luvusta riippuen alennettuna, tavallisena tai korotettuna seuraavasti:

Asunnon huoneluku	Lasten luku	Alennettu tuki %	Tavallinen tuki %	Korotettu tuki %
2-3	2- 5	20	30	40
4	2	20	30	40
"	3 - 6	35	45	55
5	2	20	30	40
"	3	35	45	55
"	4 - 8	45	55	65
6 tai useampia	3	35	45	55
"	4	45	55	65
"	5 tai useampia	50	60	70

Suoritettavan asumistuen markkamäärä tasoitetaan lähinnä alempaan satalukuun.

2 §. Perheen talouteen kuuluvien perheenjäsenten yhteinen verotettava vuotuinen tulo saa edellisenä vuotena toimitetussa tulo- ja omaisuusverotuksessa olla huollettavien lasten luvusta ja tuen lajista riippuen enintään seuraava:

Lasten luku	Tuen laji		
	alennettu	tavallinen	korotettu
	mk	mk	mk
2	600 000	500 000	400 000
3	650 000	540 000	420 000
4	700 000	580 000	440 000
5	750 000	620 000	460 000
6 tai useampia	800 000	660 000	480 000

3 §. Perheenjäseniksi luetaan myös samaan talouteen kuuluvat huoneistonhaltijan ja hänen puolisonsa vanhemmat sekä lapsi perheineen.

Perheen talouteen kuuluvana pidetään perheenjäsenten lisäksi kodinhoidon tai perheenjäsenen sairauden vuoksi tarpeellista henkilöä. Lapsi kuuluu samaan talouteen, vaikka hän opiskelun tai muun siihen verrattavan syyn vuoksi on tilapäisesti poissa kotoa.

4 §. Lapsiperheiden asumistuesta annetun lain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettuna erityisenä syynä voidaan pitää perheenjäsentä kohdannutta sairauttä, kuolemantapausta, perheenäidin ansiotyöstä pois jäämistä, perheenhuoltajan työttömyyttä tai muuta niihin rinnastettavaa syytä.

5 §. Asumistukea koskeva hakemus on toimitettava sille kunnalle , jossa kysymyksessä oleva asunto sijaitsee, Tarkistettuaan tarpeelliset asiatiedot kunnan on viipymättä toimitettava hakemus Aravalle.

Asumistuki myönnetään aikaisintaan sen kuukauden alusta lukien, jolloin hakemus on kunnalle jätetty.

Mikäli asumistuen myöntämisen edellytyksissä tapahtuu sellainen muutos , joka voi aiheuttaa asumistuen lakkaamisen tai sen määrän muuttumisen, on siitä välittömästi tehtävä ilmoitus kunnalle edelleen Aravalle toimitettavaksi.

6 §. Asumistuen maksaa kunta kuukausittain kunkin kuukauden ensimmäisenä tai toisena päivänä tuen saajalle tai hänen vuokranantajalleen.

Jos asumistuen saaja itse huolehtii vuokraamansa huoneiston lämmityksestä, suoritetaan tuen saajalle edellä mainittuna ajankohtana 1 §:n mukaan määräytyvä osa Aravan hyväksymästä lämmityskustannuksesta. Lämmityskustannuksen suuruus on arvioitu vuotuinen lämmityskustannus jaettuna tasan kunkin kuukauden osalle.

7 §. Kunnalla on oikeus saada asumistuen suorittamiseksi tarvittavat varat etukäteen käyttöönsä. Varojen käytöstä on kunnan puolivuosittain toimitettava tilitys Aravalle kunkin vuosipuoliskon päättymistä seuraavan kuukauden aikana.

8 §. Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen täytäntöönpanosta antaa tarvittaessa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö.

15. ASETUS ERÄIDEN POLIISITOIMIEN PERUSTAMISESTA TAI LAKKAUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 12 p:nä 1962. (Lyhennysote)
(Suomen as. -kok. 37/62)

Eduskunnan myönnettyä tarkoitukseen tarvittavat varat perustetaan tai lakkautetaan sisäasiainministerin esittelystä seuraavat peruspalkkaiset toimet:

Perustetaan:

Kaupunkien poliisilaitoksiin:

Helsingin poliisilaitokseen yksi 23 palkkausluokkaan kuuluva komisarion 1 l. toimi, yksi 21 palkkausluokkaan kuuluva komisarion 2 l. toimi, seitsemän 18 palkkausluokkaan kuuluvaa ylikonstaapelin tointa, seitsemän 16 palkkausluokkaan kuuluvaa vanhemman konstaapelin tointa, kahdeksan 15 palkkausluokkaan kuuluvaa nuoremman konstaapelin tointa, yksi 20 palkkausluokkaan kuuluva apulaissihteerin 2 l. toimi, yksi 16 palkkausluokkaan kuuluva kanslistin 1 l. yp. toimi, kaksi 15 palkkausluokkaan kuuluvaa kanslistin 1 l. ap. tointa, kaksi 13 palkkausluokkaan kuuluvaa apulaiskanslistin tointa, kolme 11 palkkausluokkaan kuuluvaa kirjurin 1 l. tointa, neljä 11 palkkausluokkaan kuuluvaa konekirjoittajan tointa, viisi 10 palkkausluokkaan kuuluvaa kirjurin 2 l. tointa ja yksi 12 palkkausluokkaan kuuluva naiskonstaapelin toimi;

---

16. ASETUS ERÄIDEN POLIISITOIMIEN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 12 p:nä 1962. (Lyhennysote)
(Suomen as. -kok. 38/62)

Eduskunnan myönnettyä tarkoitukseen tarvittavat varat muutetaan sisäasiainministerin esittelystä seuraavat peruspalkkaiset toimet:

Kaupunkien poliisilaitoksissa:

yksi 37 palkkausluokkaan kuuluva poliisimestarin 1 l. toimi (Helsinki) 38 palkkausluokkaan kuuluvaksi poliisimestarin toimeksi;

---

yksi 27 palkkausluokkaan kuuluva sihteerin 1 l. toimi (Helsinki) 29 palkkausluokkaan kuuluvaksi sihteerin toimeksi;

---

kahdeksantoista Helsingin ---
poliisilaitoksen 10 palkkausluokkaan kuuluvaa kirjurin 2 l. tointa 12 palkkausluokkaan kuuluviksi kirjurin 1 l. toimiksi;

kaksisataakaksikymmentäkuusi 18 palkkausluokkaan kuuluvaa ylikonstaapelin tointa 21 palkkausluokkaan kuuluviksi ylikonstaapelin (Helsinki) toimiksi;

kuusisataayksi 16 palkkausluokkaan kuuluvaa vanhemman konstaapelin tointa 19 palkkausluokkaan kuuluviksi vanhemman konstaapelin (Helsinki) toimiksi;

viisisataakolmekymmentäyhdeksän 15 palkkausluokkaan kuuluvaa nuoremman konstaapelin tointa 18 palkkausluokkaan kuuluviksi nuoremman konstaapelin (Helsinki) toimiksi; sekä

kuusi 13 palkkausluokkaan kuuluvaa hoitajattaren tointa 16 palkkausluokkaan kuuluviksi naiskonstaapelin toimiksi.

Edellä mainittujen toimien vakinaiset haltijat siirretään nyt muutettujen toimien haltijoiksi. Jos vain osa saman nimisistä ja samaan palkkausluokkaan kuuluvista toimista on muutettu, nimittävä viranomainen määrää, mitkä kysymyksessä olevien toimien haltijoista siirtyvät muutettujen toimien haltijoiksi.

17. LAKI SOTAORPOJEN TYÖHUOLLOSTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 19 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 40/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1943:35 ja 1944:114)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan sotaorpojen työhuollosta 30 päivänä huhtikuuta 1943 annetun lain (363/43) 1 ja 2 §, näistä 1 § sellaisena kuin se on 13 päivänä lokakuuta 1944 annetussa laissa (700/44), näin kuuluviksi:

1 §. Sotaorvolla tarkoitetaan tässä laissa vuonna 1939 tai 1941 alkaneen sodan johdosta orvoksi jäänyttä sotilasvammalain mukaista huoltoeläkettä saavaa ja sosiaaliministeriön harkinnan mukaan muutakin tähän verrattavaa välittömästi mainitun sodan tai sen aiheuttamien erityisten olosuhteiden vuoksi orvoksi jäänyttä vähävaraista henkilöä, joka työhuoltoa hakiessaan ei ole täyttänyt 24 vuotta.

2 §. Suomessa asuvalle 1 §:ssä tarkoitetulle sotaorvolle annetaan tarvittaessa hänen olosuhteittensa ja luonnonlahjojensa mukaista työhuoltoa ammattikoulutuksena tai, milloin harkitaan siihen olevan erityistä syytä, muunakin koulutuksena sellaisin ehdoin, kuin tässä laissa säädetään.

---

18. ASETUS KANSANELÄKEASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 26 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 94/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:150 ja 1959:149)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 7 päivänä joulukuuta 1956 annetun kansaneläkeasetuksen (594/56) 43 ja 44 §, 44 § sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1959 annetussa asetuksessa (543/59), näin kuuluviksi:

43 §. Eläkelaitoksen tulee toimittaa valtiovarainministeriölle vuosittain ennen helmikuun 1 päivää luettelot, joista selviää, mikä määrä lääninhallituksen on suoritettava eläkelaitokselle kunkin kunnan osalta kansaneläkelain 9 §:n 2 momentissa tarkoitettujen etumaksujen kuukausieränä. Etumaksut pyöristetään lähimmäksi täydeksi tuhanneksi markaksi.

44 §. Kansaneläkelain 9 §:n 2 momentissa tarkoitetut etumaksut on suoritettava postisiirtotilin välityksellä.

Milloin eläkelaitokselle kansaneläkelain 9 §:n 3 momentin mukaan suoritettuun osuuteen on myöhemmin tehtävä lisäys tai oikaisu, on puuttuva määrä suoritettava tai liikaa suoritettu määrä vähennettävä sitä seuraavan etumaksun yhteydessä.

Merimiestulon perusteella suoritetut työnantajan kansaneläkemaksut merkitään merimiesverolain (209/58) 14 §:n 1 momentissa säädettyyn merimiesveroluetteloon ja tilitetään eläkelaitokselle vuosittain saman pykälän 2 momentissa tarkoitetun tilityksen yhteydessä.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1962 lukien.

---

19. ASETUS KANSAKOULUASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 26 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 105/62)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1958:103)

Opetusministerin esittelystä muutetaan 23 päivänä heinäkuuta 1958 annetun kansakouluasetuksen (321/58) 175 §:n 3 momentti näin kuuluvaksi:

175 §. ----------

Edellä 1 ja 2 momentissa mainitut ennakot, kansakoululain 79 §:ssä säädettyjen avustusten ennakoita lukuunottamatta, maksetaan kahtena yhtä suurena eränä helmi- ja elokuussa sanottujen kuukausien 20 päivän jälkeen.

Tätä asetusta sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 1962 ennakoita maksettaessa.

---

20. TEURASTAMON SÄILYTYS- JA KULJETUSTAKSAN TARKISTUS.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 1 p:ltä 1962.

(Vrt. kunn.as.kok. 1961:116)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä muuttaa 7.12.1961 tekemäänsä päätöstä teurastamon säilytys- ja kuljetustaksasta siten, että taksan 2) kohdassa mainitut suolipuhdistamon maksut ovat voimassa kaupunginhallituksen 25.6.1959 tekemän päätöksen mukaisina eli seuraavanlaisina:

raavaan	suolet	15	mk/kpl
sian ja hevosen	"	8	"
pikkuvasikan ja lampaan	"	4	"

---

21. PÄIHDYTTÄVIEN AINEIDEN VÄÄRINKÄYTTÄJIEN HUOLLOSTA ANNETUSSA LAISSA TARKOITETTUJEN HOITO- JA MATKAKUSTANNUSTEN LASKEMINEN JA TILITYS.

Valtioneuvoston päätös helmikuun 8 p:ltä 1962.
(Suomen as. kok. - 142/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1959:15)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta 10 päivänä helmikuuta 1961 annetun lain (96/61) 35 §:n sekä päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta 15 päivänä joulukuuta 1961 annetun asetuksen (554/61) 31 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta annetussa laissa tarkoitettujen huoltoloiden ja työlaitosten on hoitopäivämaksun vahvistamista varten vuosittain viimeistään tammikuun 15 päivänä sosiaaliministeriölle toimitettava ministeriön antamien ohjeiden mukainen laskelma laitoksen niistä edellisen kalenterivuoden kustannuksista, jotka asetuksen 31 §:n mukaan luetaan hoitokustannuksiksi.

2 §. Laissa tarkoitetuiksi matkakustannuksiksi katsotaan matkakustannusten korvauksesta ja päivärahasta 30 päivänä joulukuuta 1937 annetussa asetuksessa (496/37), sellaisena kuin se on myöhemmin annettuine muutoksineen, määrätyn kolmannen matkustusluokan mukainen maksu kuljetuksesta junalla tai muulla kulkuvälineellä asianomaisen asuin- tai oleskelupaikkakunnalta huoltolaan, sairaalaan tai muuhun vastaavaan hoitolaitokseen, lain 23 §:n 5 momentissa tarkoitettuun säilytyspaikkaan tai lain 14 §:n 2 momentissa tarkoitetussa tapauksessa työlaitokseen ja sieltä pois.

Lisäksi luetaan laissa tarkoitetuiksi kustannuksiksi matkalla tarvittava ruoka, josta suoritetaan korvausta kolmesataa markkaa vuorokaudelta tai enemmän kuin kuusi tuntia kestäneeltä vuorokauden osalta. Jos yösija matkalla on välttämätön, korvataan siitä aiheutuneet todelliset, kohtuullisina pidettävät kustannukset.

Milloin huollettava toimitetaan hoitoon poliisin virka-apua käyttämättä ja saattaja hoitoon viemiseksi on tarpeen, maksetaan saattajalle matkakustannusten korvausta ja päivärahaa matkakustannusten korvauksesta ja päivärahasta annetussa asetuksessa määrätyn kolmannen matkustusluokan mukaan.

3 §. Kunnan maksettava hoitokustannusten osuus on suoritettava huoltolalle tai työlaitokselle vuosineljänneksittäin, yksityiselle huoltolalle kuitenkin kuukausittain. Sairaalalle tai muulle vastaavalle hoitolaitok-

selle kunta suorittaa hoitomaksun siten kuin siitä näiden laitosten osalta on erikseen määrätty. Kunnan maksettava matkakustannusten osuus on suoritettava huoltolalle tai työlaitokselle kahden viikon kuluessa laskun saapumisesta lukien.

4 §. Muun kuin valtion huoltolan ja työlaitoksen on valtion osuuden maksamista varten kutakin vuosineljännestä seuraavan kuukauden aikana toimitettava sosiaaliministeriölle ministeriön ohjeiden mukainen tilitys edellisen vuosineljänneksen aikana hoidettujen huollettavien hoitokustannuksista ja niistä tänä aikana laitokselle aiheutuneista matkakustannuksista, joihin valtio osallistuu. Sosiaalilautakunnan on samalla tavoin toimitettava ministeriölle vastaava tilitys huollettavalle sairaalassa tai muussa vastaavassa hoitolaitoksessa annetusta hoidosta aiheutuneista kustannuksista sekä erikseen lautakunnalle aiheutuneista lain 35 §:ssä tarkoitetuista matkakustannuksista.

5 §. Valtion osuus hoito- ja matkakustannuksista maksetaan sosiaalilautakunnalle sekä muille kuin valtion huoltoloille ja työlaitoksille vuosineljänneksittäin, ellei sosiaaliministeriö yksityisen huoltolan taloudellisen aseman vuoksi katso aiheelliseksi suorittaa valtion osuutta kuukausittain.

6 §. Tällä päätöksellä, jota on sovellettava 1 päivästä tammikuuta 1962 lukien, kumotaan 29 päivänä tammikuuta 1959 yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätyn hoidosta huoltolassa sekä matkasta huoltolaan ja sieltä pois johtuvista kustannuksista ja yleisen alkoholistihuoltolan hoitomaksuista annettu valtioneuvoston päätös (50/59). Sellaisen huollettavan hoitokustannukset, joka on päästetty huoltolasta ennen tämän päätöksen antamista, on kuitenkin laskettava silloin voimassa olleen hoitopäivämaksun mukaan.

---

22. HUOLTOLOIDEN JA TYÖLAITOSTEN HOITOPÄIVÄMAKSUN VAHVISTAMINEN.

Valtioneuvoston päätös helmikuun 8 p:ltä 1962.
(Suomen as. -kok. 143/62)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta 10 päivänä helmikuuta 1961 annetun lain (96/61) 35 §:n 4 momentin nojalla ja ottaen huomioon päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta 15 päivänä joulukuuta 1961 annetun asetuksen (554/61) 31 §:n säännökset, päättänyt, että mainitussa laissa tarkoitettujen huoltoloiden ja työlaitosten hoitopäivämaksu on 1 päivästä tammikuuta 1962 yhdeksänsataa markkaa. Huollettavan säilytyksestä muussa väliaikaisessa hoitopaikassa kuin huoltolassa tai sairaalassa suoritetaan valtion osuus sosiaaliministeriön kohtuulliseksi harkitseman hoitopäivämaksun perusteella.

23. LAKI TYÖNTEKIJÄIN ELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu helmikuun 9 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 135/62)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1961:80)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/61) 12 § ja lisätään lain 1 §:n 1 momenttiin uusi 4 kohta sekä lakiin uusi 21 a ja 21 b § seuraavasti:

1 §. -

Laki ei kuitenkaan koske työsuhdetta,

- -

4) jonka perusteella työntekijällä on oikeus eläkkeeseen kunnan, kuntainliiton tai kuntien pysyväisen edustajain kokouksen alaisen hallinnon tahi seurakunnan tai uskonnollisen yhdyskunnan työntekijöitä koskevan sellaisen eläkesäännön mukaan, jonka työntekijälle määräämä täysi eläke vastaa vähintään tässä laissa säädettyjen perusteiden mukaista eläketurvaa.

12 §. Eläkelaitosten keskinäinen vastuu eläkkeistä määräytyy ja eläkkeistä eläkelaitoksille aiheutuvat kulut jaetaan eläkelaitosten kesken, mikäli eläkelaitokset eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

1) vanhuuseläkkeestä työntekijälle, joka 1 päivänä heinäkuuta 1962 ei ollut täyttänyt 50 vuotta, on kukin eläkelaitos vastuussa määrästä, joka vastaa sosiaaliministeriön vahvistamien yleisten perusteiden mukaan eläkkeen myöntämistä edeltävältä ajalta laitokselle suoritettavia eläkevakuutusmaksuja tai laskettavaa eläkevastuuta;

2) työkyvyttömyyseläkkeestä, joka on myönnetty 6 §:n 3 momenttia soveltaen, siihen luettuna myös lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain perusteella ehkä saatava eläkkeen osa, mutta ei eläkkeen myöntämisen jälkeen 9 §:n perusteella annettuja korotuksia, vastaa yksin se eläkelaitos, jonka toimintapiiriin työntekijä kuului sanotussa momentissa tarkoitetun työsuhteen perusteella;

3) edellä 11 §:ssä tarkoitetuista lisäeduista on vastuussa se eläkelaitos, joka on ne myöntänyt, siltä osin kuin etu vastaa sosiaaliministeriön vahvistamien perusteiden mukaisesti laitokselle suoritettavia vakuutusmaksuja tahi laskettavaa eläkevastuuta;

4) muista eläkkeistä, lukuun ottamatta lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti maksettavaa määrää, samoin kuin eläkkeiden niistä osista, jotka ylittävät 1-3 kohdan mukaiset määrät, sekä maksujen tai rahastojen laskuperusteiden yleisestä muutoksesta johtuvista kustannuksista ja ly-

hytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 9 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetusta sanottuun lakiin perustuvan eläketurvan aiheuttamien kulujen osuudesta vastaavat eläkelaitokset yhteisesti sosiaaliministeriön eri kululajeja varten antamien perusteiden mukaisesti; sekä

5) eläketurvakeskuksen kustannuksista niiltä osin, kuin ne eivät aiheudu luottovakuutuksen harjoittamisesta eivätkä eläkelaitoksille erityistä korvausta vastaan suoritettavista töistä, vastaavat eläkelaitokset yhteisesti tämän lain alaisen toimintansa laajuuden mukaisessa suhteessa, kuitenkin siten, että näistä kustannuksista on ensin vähennettävä, mitä eläketurvakeskus on jäljempänä 15 §:ssä säädettynä hyvikkeenä saanut.

Mikäli eläkelaitoksen konkurssin johdosta eläke tai 9 §:n mukainen lisä tahi 11 §:ssä tarkoitettu lisäetu jäisi kokonaan tai osittain turvaamatta, vastaavat siitä tai sen osasta eläkelaitokset yhteisesti sosiaaliministeriön antamien perusteiden mukaisesti.

Vakuutusyhtiöiden ja eläkekassojen maksettava osuus 1 momentin 4 ja 5 kohdassa sekä 2 momentissa tarkoitetuista kuluista otetaan huomioon vuosittain sosiaaliministeriön vahvistamien perusteiden mukaan eläkevakuutuksen maksun suuruutta määrättäessä. Sosiaaliministeriön asettamin ehdoin ja vahvistamin perustein voidaan kuitenkin käyttää myös ennakolta rahastoivaa menetelmää mainittujen kulujen suorittamista varten. Sama koskee myös eläkesäätiön eläkevastuun laskemista.

21 a §. Jos 21 §:ssä tarkoitetussa asiassa annettu päätös on perustunut väärään tai puutteelliseen selvitykseen tahi ilmeisesti ei ole ollut lainmukainen, vakuutusoikeus voi sanotussa lainkohdassa asetetun määräajan päätyttyäkin eläkelaitoksen esityksestä tai sen hakemuksesta, jota asia koskee, kuultuaan muita asianosaisia, poistaa päätöksen ja ottaa tai määrätä asian uudelleen käsiteltäväksi. Tehtyään edellä sanotun esityksen eläkelaitos voi, kunnes asia on uudelleen ratkaistu, väliaikaisesti keskeyttää eläkkeen maksamisen tai maksaa sen esityksensä mukaisin määrin.

Jos kysymys on evätyn edun myöntämisestä tai myönnetyn edun lisäämisestä, voi eläkelaitoskin aikaisemman päätöksen estämättä käsitellä asian uudelleen.

Tämän lain mukainen aiheettomasti maksettu etu voidaan jättää takaisin perimättä, jos sen myöntämisen tai maksamisen ei ole katsottava johtuneen eläkkeensaajan tai hänen edustajansa vilpillisestä menettelystä.

21 b §. Niiden asioiden käsittelyä varten, joihin tätä lakia on sovellettava, on vakuutusoikeudessa siitä annetussa laissa tarkoitettuina maallikkojäseninä kaksi työnantaja- ja kaksi työntekijäjäsentä sekä tarpeellinen määrä varajäseniä. Näiden tulee olla työoloihin perehtyneitä, ja osallistuu heistä vakuutusoikeuden istuntoon samanaikaisesti yksi työnantaja- ja yksi työntekijäjäsen.

Työnantaja- ja työntekijäjäsenet sekä varajäsenet määrää valtioneuvosto sosiaaliministeriön esityksestä kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Heidän määräämistään varten on asianomaisille työnantajain ja työntekijäin edustavimmille järjestöille annettava tilaisuus tehdä omalta kohdaltaan ehdotuksensa, jonka tulee käsittää kaksi kertaa niin monta ehdokasta kuin jäseniksi ja varajäseniksi tarvitaan.

Maallikkojäsenten tulee osallistua käsittelyyn, jos asiassa on kysymys siitä, oikeuttaako sairaus, vika tai vamma tämän lain mukaiseen eläkkeeseen, tai jos vakuutusoikeudesta annetussa laissa niin on erikseen säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1962.

---

24. LAKI KANSANELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu helmikuun 9 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 136:62)

(Vrt. kunn.as. -kok. 1961:47)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kansaneläkelain 30 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 19 päivänä toukokuuta 1961 annetussa laissa (250/61) seuraavasti:

30 §. -

Vuosituloksi ei lueta tämän lain mukaan maksettavaa eläkettä, lapsilisälain mukaan maksettavaa lapsilisää, perhelisälain mukaan maksettavaa perhelisää, erityislapsilisälain mukaan maksettavaa erityislapsilisää, työntekijäin eläkelaissa säädettyjen vähimmäisehtojen mukaista, pakollisen tai vapaaehtoisesti rekisteröidyn eläkejärjestelmän perusteella maksettavaa eläkettä, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukaan maksettavaa eläkettä, merimieseläkelain mukaan maksettavaa vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä eikä huoltoapulain mukaan annettua huoltoapua, elatusta tai avustusta. Avioliitosta johtuvan elatusvelvollisuuden perusteella annettua elatusta, avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetussa laissa säädettyä elatusapua ja sukulaisuus- tai lankoussuhteen taikka sellaiseen suhteeseen verrattavan muun syyn takia vapaaehtoisesti annettua elatusta tai avustusta ei lueta vuosituloksi, mikäli sen määrä, yhdessä 1 momentissa tarkoitettujen muiden tulojen kanssa, ei sanottavasti ylitä huoltoapulain mukaan omaiselle annettavan elatuksen määrää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1962.

---

25. LUOTSAUSTAKSAN MUUTOS.

Satamalautakunnan vahvistama helmikuun 12 p:nä 1962.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1961:119)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä korottaa luotsaustaksan odotustuntimaksun 250 mk:sta 350 mk:aan tunnissa.

---

26. HELSINGIN KAUPUNGIN JA SUOMEN KONEMESTARILIITTO R.Y:N VÄLISEN TYÖEHTOSOPIMUKSEN TARKISTAMINEN.

Palkkalautakunnan ja Suomen Konemestariliiton allekirjoittama helmikuun 16 p:nä 1962.

(Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 10 p:ltä 1962)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1959:134)

Kaupunginvaltuusto päätti lisätä kaupungin ja Suomen Konemestariliitto r.y:n kesken 28.12.1959 tehdyn työehtosopimuksen 1 §:n 2 momenttiin C) kohtana 1.1.1962 alkaen seuraavan lisämääräyksen:

Konepäällikkö on oikeutettu moottorialuksessa erilliseen tasoituslisään, joka vastaa 4 % peruspalkasta. Tätä lisää ei oteta huomioon ylityökorvausta, ikälisiä tai muita korvauksia laskettaessa.

---

27. PALKANKOROTUKSEN SUORITTAMINEN KAUPUNGIN VIRANHALTIJOILLE JA TYÖSOPIMUSSUHTEESSA KUUKAUSIPALKALLA OLEVILLE SEKÄ VASTAAVAN TARKISTUKSEN SUORITTAMINEN VIRANHALTIJAIN, TYÖSOPIMUSSUHTEESSA KUUKAUSIPALKALLA OLEVIEN JA TYÖNTEKIJÄIN ELÄKKEISIIN.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 21 p:ltä 1962.
(Vrt. kunn.as.-kok. 1961:13)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä kaupungin viranhaltijain ja työehtosopimusten ulkopuolella olevien työntekijäin palkankorotuksen ja eläkkeiden korotuksen suoritettavaksi seuraavasti:

A. Viranhaltijat.

I. Viranhaltijain palkkoja tarkistetaan siten, että vakinaiset virat siirretään 1.1.1962 lukien yhtä ylempään palkkaluokkaan, kuin missä ne olivat 31.12.1961.

II. Virkasäännön palkkataulukkoa koskevaa 21 §:n 1 momenttia muutetaan siten, että peruspalkkojen korotus on vähintään 1 400 mk kuukaudelta ja että palkkataulukkoon lisätään uusi 43. palkkaluokka, jonka peruspalkka on samassa suhteessa suurempi 42. palkkaluokan peruspalkkaa, kuin minkä 41. ja 42. palkkaluokkien peruspalkkojen prosentuaalinen ero osoittaa. Täten muodostuva uusi palkkataulukko on seuraavanlainen:

21 §. Kaupunginvaltuusto määrää päävirat palkkaluokkiin, joissa peruspalkat ja peruspalkat ikälisineen kuukaudelta ovat seuraavat:

Palkka-luokka	Perus-palkka	Peruspalkka + 1 ikälisä	Peruspalkka + 2 ikälisää	Peruspalkka + 3 ikälisää	Peruspalkka + 4 ikälisää
1.	23 740	25 160	26 820	28 480	30 380
2.	25 140	26 650	28 410	30 170	32 180
3.	26 300	27 880	29 720	31 560	33 660
4.	27 440	29 090	31 010	32 930	35 130
5.	28 640	30 360	32 360	34 360	36 650
6.	29 920	31 720	33 810	35 900	38 290
7.	31 170	33 040	35 220	37 400	39 890
8.	32 550	34 500	36 780	39 060	41 660
9.	34 020	36 060	38 440	40 820	43 540
10.	35 640	37 780	40 270	42 760	45 610
11.	37 360	39 600	42 220	44 840	47 830
12.	39 200	41 550	44 290	47 030	50 170
13.	41 160	43 630	46 510	49 390	52 680
14.	43 220	45 810	48 840	51 870	55 330
15.	45 410	48 130	51 310	54 490	58 120
16.	47 710	50 570	53 910	57 250	61 070
17.	50 120	53 130	56 640	60 150	64 160
18.	52 650	55 810	59 500	63 190	67 400
19.	55 290	58 610	62 480	66 350	70 770
20.	58 080	61 560	65 630	69 700	74 350
21.	61 030	64 690	68 960	73 230	78 110
22.	64 090	67 940	72 430	76 920	82 050
23.	67 390	71 430	76 150	80 870	86 260
24.	70 920	75 180	80 140	85 100	90 770
25.	74 700	79 180	84 410	89 640	95 620
26.	78 700	83 420	88 930	94 440	100 740
27.	82 950	87 930	93 740	99 550	106 190
28.	87 410	92 650	98 770	104 890	111 880
29.	92 130	97 660	104 110	110 560	117 930
30.	97 080	102 900	109 700	116 500	124 270
31.	102 280	108 420	115 580	122 740	130 920
32.	107 690	114 150	121 690	129 230	137 850
33.	113 340	120 140	128 070	136 000	145 070
34.	119 240	126 390	134 740	143 090	152 630
35.	125 360	132 880	141 660	150 440	160 470
36.	131 720	139 620	148 840	158 060	168 600
37.	138 560	146 870	156 570	166 270	177 350
38.	146 100	154 870	165 100	175 330	187 020
39.	154 580	163 850	174 670	185 490	197 860
40.	164 240	174 090	185 590	197 090	210 230
41.	174 260	184 720	196 920	209 120	223 060
42.	184 510	195 580	208 500	221 420	236 180
43.	195 360	207 080	220 760	234 440	250 070

III) Virkasuhteeseen perustuvat sopimuspalkat tarkistetaan 1. 1. 1962 alkaen muiden viranhaltijain palkankorotusta vastaavasti.

IV) Viranhaltijain ja työntekijäin sääntömääräiset eläkkeet, leskieläke- ja kasvatusapusäännön mukaiset leskieläkkeet ja kasvatusavut samoin kuin ylimääräiset eläkkeet tarkistetaan 1. 1. 1962 lukien edellä olevan mukaisesti, kuitenkin siten, että ne eläkkeet, joita ei ole laskettu määrättyjen palkkaluokkien perusteella, korotetaan 5 %:lla, noudat-

taen työntekijöitten eläkkeiden osalta muuten työntekijäin eläkesäännön määräyksiä. Vastaava korotus suoritetaan leski- ja orpoeläkekassan kaupungin maksamille lisäeläkkeille.

V) Edellä I) kohdan edellyttämää korotusta ei suoriteta niille viranhaltijoille, jotka ovat eronneet kaupungin palveluksesta muun syyn kuin eläkkeelle siirtymisen johdosta ennen korotusta koskevan kaupunginvaltuuston päätöksen tekoa, mutta sensijaan korotus suoritetaan niille viranhaltijoille, joiden virkasuhde on päättynyt 1. 1. 1962 jälkeen, mutta alkanut uudelleen ennen korotusta koskevan kaupunginvaltuuston päätöksen tekoa, kuitenkin vasta siitä alkaen, jolloin viimeinen yhtäjaksoinen virkasuhde alkoi.

VI) Viranhaltijain ylityö-, sunnuntai-, päivystys- ym. näihin verrattavat korvaukset tarkistetaan 1. 1. 1962 alkaen.

VII) a) Edellä I) kohdassa tarkoitettu yhden palkkaluokan suuruinen korotus suoritetaan n. s. vanhan palkkausjärjestelmän valinneille kansakoulun opettajille ja kansalaiskoulun opettajille 1. 1. 1962 alkaen.
b) Ns. uuden palkkausjärjestelmän valinneiden kansakoulun opettajien palkat tarkistetaan siten, että kaupunginvaltuuston vahvistamat, voimassa olevan kansakoulun ohjesäännön 23 §:n edellyttämät prosentuaaliset lisät lasketaan 1. 8. 1961 alkaen varsinaisen kansakoulun opettajien osalta aikaisempaa yhtä ja kansalaiskoulun opettajien osalta aikaisempaa kahta korkeamman valtion palkkausluokan perusteella.

VIII) Niiden viranhaltijain, joiden palkkaus määräytyy lakisääteisesti valtion viran tai toimen haltijain palkkausta koskevien säännösten mukaan ja joista edellä VII) kohdassa ei ole määrätty, palkkojen ja eläkkeiden tarkistus suoritetaan siten, kuin siitä tullaan erikseen määräämään. Muiden viranhaltijain, joiden palkkaus kaupunginvaltuuston erikseen tekemän päätöksen mukaan määräytyy valtion viran tai toimen haltijain palkkausta koskevien määräysten mukaan, palkat tarkistetaan 1. 1. 1962 alkaen siten kuin valtion virkamiesten.

IX) Korotusten myöntäminen palkkioille harkitaan erikseen kuitenkin siten, ettei tässä tarkoitettua korotusta myönnetä kokouspalkkioille, matkustussäännön mukaisille päivärahoille eikä taksoille tai niitä vastaaville korvauksille ja palkkioille.

B. Työsopimussuhteessa kuukausipalkalla olevat.

Työsopimussuhteessa kuukausipalkalla olevien toimihenkilöiden ja työntekijöiden palkat sekä eläkkeet tarkistetaan noudattaen soveltuvin osin edellä olevia viranhaltijoita koskevia määräyksiä.

C. Osapäivätyötä suorittavat.

Korotus suoritetaan osapäivätyötä suorittaville viranhaltijoille ja työsopimussuhteessa kuukausipalkalla oleville työntekijöille samassa suhteessa pienempänä kuin heidän työaikansa on normaalityöaikaa lyhyempi.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 4 p:ltä 1962.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, täydentäen viranhaltijain ja työehtosopimusten ulkopuolella olevien työntekijäin palkkojen ja eläkkeitten tarkistamisesta 21. 2. 1962 tekemäänsä päätöstä, että ylimääräiset eläkkeet tarkistetaan sanotun päätöksen mukaisesti, mutta kuitenkin siten, että eläkkeen korotus on vähintään 350 mk kuukaudelta.

---

28. VESILAUTAKUNNAN ASETTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 21 p:ltä 1962.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä asettaa 1.4.1962 alkaen 19.5.1961 annetun vesilain 20 luvun 1 §:n edellyttämän vesilautakunnan, määrätä siihen neljä varajäsentä ja vahvistaa vesilautakunnan puheenjohtajan vuosipalkkion toistaiseksi 70 000 mk:ksi.

Vesilain 20 luvun 1 §:

Kunnassa on vesilautakunta, jollei lääninhallitus kunnan esityksestä määrää, että kunnanhallituksen tai muun kunnallisen viranomaisen tulee toimia vesilautakuntana. Jos syytä on, kunnallisvaltuusto voi jakaa kunnan alueen piireihin ja asettaa kuhunkin piiriin eri lautakunnan.

Vesilautakunnassa on puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja kolme muuta jäsentä sekä tarpeellinen määrä varajäseniä, jotka kunnallisvaltuusto valitsee 4 vuodeksi kerrallaan.

Vesilautakunnasta sekä sen puheenjohtajasta ja jäsenistä on voimassa, jollei tästä laissa ole toisin säädetty, mitä kunnallislainsäädännössä on kunnallisista lautakunnista ja kunnallisista luottamusmiehistä säädetty.

---

29. HELSINGIN KAUPUNGINHALLITUKSEN JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama helmikuun 21 p:nä 1962.

(Vrt. kunn.as.-kok. 1961:30)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 26.3. 1958 vahvistamansa ja 29.3.1961 muuttamansa Helsingin kaupunginhallituksen johtosäännön 1 §:ää siltä osin kuin se koskee teollisuustointa johtavan apulaiskaupunginjohtajan toimialaan kuuluvia asioita seuraavaksi:

Teollisuustointa johtavan apulaiskaupunginjohtajan toimialaan kuuluvat asiat, jotka koskevat

teollisuuslaitosten lautakuntaa,
liikennelaitoksen lautakuntaa,
satamalautakuntaa,
vesilautakuntaa sekä
puutavara- ja polttoainetoimistoa.

---

30. ASETUS ASIAKIRJAIN LÄHETTÄMISESTÄ ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu helmikuun 23 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 160/62)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1959:85)

Oikeusministerin esittelystä muutetaan asiakirjain lähettämisestä 26 päivänä helmikuuta 1954 annetun asetuksen 8 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 4 päivänä heinäkuuta 1959 annetussa asetuksessa (311/59), näin kuuluvaksi:

8 §. Kun asiakirjoja postitse lähetetään tai 4 §:n 1 momentissa mainituissa tapauksissa palautetaan asialliselle, suoritettakoon jokaisesta lähetyksestä postimaksu sekä lähetysmaksuna valtion ja kirkolliselle viranomaiselle 120 markkaa ja kunnalliselle viranomaiselle sen verran kuin kunnallisvaltuusto ehkä määrää.

- -

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1962.

---

31. ÄITIYSAVUSTUKSEN SUURUUDEN VAHVISTAMINEN.

Valtioneuvoston päätös helmikuun 22 p:ltä 1962.
(Suomen as. -kok. 176/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1948:105)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä vahvistanut 13 päivänä kesäkuuta 1941 annetun äitiysavustuslain 4 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 15 päivänä joulukuuta 1945 annetussa laissa (1206/45), valtion varoista suoritettavan äitiysavustuksen suuruuden kutakin syntynyttä lasta kohden viideksituhanneksi markaksi, minkä lisäksi valtion varoista suoritetaan luontoismuodossa myönnettävästä äitiysavustusmääräerästä menevä liikevaihtovero ja rahtikustannukset.

Tämä päätös, jolla kumotaan äitiysavustuksen suuruuden vahvistamisesta 26 päivänä elokuuta 1948 annettu valtioneuvoston päätös (633/48), tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1962.

---

32. TYÖNTEKIJÄIN ELÄKEASETUS.

Annettu helmikuun 23 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 183/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1961:80)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/61) nojalla:

1 §. Työnantajalla on oikeus sisällyttää itsensä työntekijöitään varten työntekijäin eläkelain mukaisesti järjestämäänsä eläketurvaan ehdolla, että:

1) hänestä suoritettava vakuutusmaksu tai hänen etujaan vastaava eläkevastuu lasketaan ottamalla huomioon eläkelaitoksen vastuu työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaisesti;

2) hän täyttää eläkelaitoksen asettamat ja eläketurvakeskuksen hyväksymät hänen terveydentilaansa koskevat vaatimukset;

3) eläkkeen perusteeksi määriteltävä palkka ei ylitä työnantajan yrityksessään tekemästä työstä saamaa kohtuullista ansiota; sekä

4) kohdassa 3 tarkoitettua palkkaa ei työnantajan täytettyä 50 vuotta ilman tosiasiallisissa olosuhteissa tapahtunutta muutosta tai muuta erityistä syytä minään vuotena koroteta enempää, kuin mitä yleisen palkkatason muutos edellyttää sosiaaliministeriön päätöksen mukaan.

Sovellettaessa työntekijäin eläkelain säännöksiä työnantajan itsellensä järjestämään eläketurvaan, on eläketurvasuhteesta voimassa, mitä työntekijäin eläkelaissa on työsuhteesta säädetty, lukuun ottamatta kuitenkaan sanotun lain 4 §:n 4 momentissa säädettyä 18 vuoden ikä- ja kuuden kuukauden aikarajoitusta.

2 §. Toimintansa aloittaneen eläkesäätiön toimintapiiriin kuuluvien työntekijöiden lukumäärän katsotaan pysyvästi alittavan kaksikymmentä, jos niiden työntekijöiden lukumäärä, joiden työsuhde on kestänyt vähintään kuusi kuukautta, ei ole kahden viimeksi kuluneen kalenterivuoden päättyessä ollut vähintään kaksikymmentä, mikäli ei voida pitää todennäköisenä, että sanottujen työntekijöiden lukumäärä lähinnä seuraavan kuuden kuukauden aikana nousee vähintään sanottuun määrään.

3 §. Työnantajan tulee ilmoittaa eläkelaitokselle tämän lomakkeita käyttäen:

1) työntekijäin eläkelain alaisen työsuhteen alkamisesta ja päättymisestä viipymättä, jollei eläkelaitoksen kanssa ole erityisestä mää-

räajasta sovittu, tällöin kuitenkin niin, että kunkin kalenterivuosineljänneksen tiedot ilmoitetaan viimeistään sitä seuraavan kuukauden kuluessa;

2) kalenterivuoden päättyessä jatkuvat työntekijäin eläkelain alaiset työsuhteet seuraavan tammikuun loppuun mennessä tai, jos työntekijöiden lukumäärä on vähintään 20, helmikuun 15 päivään mennessä; sekä

3) kohdissa 1 ja 2 tarkoitettujen ilmoitusten yhteydessä eläketurvan hoitamista varten tarvittavat palkka-, palvelusaika- ja muut tiedot.

Eläkelaitos on velvollinen viipymättä ilmoittamaan eläketurvakeskukselle tämän määräämällä tavalla kaikki laitoksen välityksellä toimeenpannut eläketurvajärjestelyt sekä niihin sisältyvät työsuhteet samoin kuin näissä myöhemmin tapahtuvat muutokset. Eläkelaitoksen on myös annettava eläketurvakeskukselle muita eläketurvan järjestämistä koskevia tietoja, siten kuin eläketurvakeskus tarkemmin määrää.

4 §. Eläkelaitos ja eläketurvakeskus ovat velvolliset pyydettäessä antamaan työntekijälle niiden hallussa olevat tiedot, jotka koskevat hänen vapaakirjaansa tai muutoin hänen eläkeoikeuttaan. Samoin on eläkelaitos velvollinen pyydettäessä antamaan työnantajalle ne eläketurvajärjestelyyn liittyvät tiedot, jotka ovat tarpeellisia yrityksen hoitoa ja kirjanpitoa varten.

5 §. Henkilölle, jolle on järjestetty työntekijäin eläkelain mukainen eläketurva, antaa eläketurvakeskus hänen henkilöllisyytensä selvittämiseen tarvittavat tiedot sisältävän numeroidun työeläkekortin, jollei hänelle ole sitä jo aikaisemmin annettu. Jos työeläkekortti turmeltuu, häviää tai joutuu hukkaan, on siitä viipymättä uuden kortin saamiseksi ilmoitettava eläketurvakeskukselle. Ohjeet työeläkekortin antamista tai uusimista varten tarvittavasta selvityksestä antaa eläketurvakeskus.

Työeläkekortin numero on merkittävä tässä asetuksessa tarkoitettuihin ilmoituksiin ja eläkehakemuksiin, siten kuin eläketurvakeskus tarkemmin määrää.

6 §. Eläkkeeseen oikeuttava palvelusaika lasketaan täysinä kuukausina. Jokainen siihen kokonaan sisältyvä kalenterikuukausi lasketaan tällöin yhdeksi kuukaudeksi. Jos ensimmäinen tai viimeinen kuukausi tahi molemmat ovat vajaat, lasketaan ne yhteensä yhdeksi kuukaudeksi, mikäli alkamispäivämäärä on sama tai alempi kuin päättymispäivämäärä, mutta muutoin ne jätetään huomioonottamatta.

7 §. Työntekijäin eläkelain 7 §:ssä tarkoitettu eläkkeen perusteena oleva palkka lasketaan, jollei sanotun pykälän 1 momentin toisesta lauseesta muuta johdu, käyttämällä perustana säännöllistä työansiota luettuna edellisen kalenterivuoden alusta tai, jos työsuhde on alkanut myöhemmin, työsuhteen alkamisesta. Tähän ansioon luetaan työssäolon ajalta sekä vuosilomalta ja lain tahi työsopimuksen mukaisilta vapaapäiviltä maksettu palkka, mutta ei ylityöstä tai muusta sovitun säännöllisen työajan lisäksi tehdystä työstä maksettua palkkaa eikä työsuhteen päättyessä maksettavaa lomakorvausta. Eläkkeen perusteena oleva kuukausipalkka saadaan jakamalla sanottu ansio vastaavien työssäolo- ja vuosilomapäivien yhteismäärällä ja kertomalla osamäärä kahdellakym-

menelläviidellä tai, jos työsopimuksen mukainen työviikko on kuutta päivää lyhyempi, vastaavasti pienemmällä luvulla.

Milloin työn korvaus on sovittu osaksi tai kokonaan hyvitettäväksi yleisöltä tulevilla palvelurahoilla tai vapaaehtoisilla lahjoilla, otetaan niistä saatu tulo huomioon eläkkeen perusteena olevassa palkassa saman suuruisena kuin työntekijän edellisenä vuotena toimitetussa verotuksessa, jollei muuta luotettavaa selvitystä sen määrästä ole saatavissa.

Keskimääräistä kuukausiansiota laskettaessa otetaan luontoisedut huomioon sosiaaliministeriön tapaturmavakuutuslaissa säädetyn vuosityöansion laskemista varten vahvistamien raha-arvojen mukaisina.

Sosiaaliministeriö voi antaa tarkempia ohjeita eläkkeen perusteena olevan palkan laskemista varten.

8 §. Työntekijän oikeus vastaiseen eläkkeeseen sellaisen työsuhteen perusteella, joka päättyy hänen olematta välittömästi oikeutettu eläkkeeseen, toteutetaan muodostamalla tätä etuutta vastaava vapaakirja.

Työntekijäin eläkelain mukaista vähimmäiseläketurvaa vastaavan vapaakirjan perusteella työntekijällä on oikeus vanhuuseläkkeeseen hänen täytettyään 65 vuotta ja työkyvyttömyyseläkkeeseen työntekijäin eläkelain 4 §:n 3 ja 4 momentin mukaisesti, ei kuitenkaan silloin, kun hänelle on myönnetty eläke työntekijäin eläkelain 6 §:n 3 momenttia tai lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n 1 momenttia soveltaen. Jos työntekijä myöhemmin menee uudelleen työntekijäin eläkelain tai lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain alaiseen työsuhteeseen ja saa sen johdosta, uudelleen vapaakirjaa saamatta, eläkkeen muussa iässä tai muiden ehtojen mukaisesti tahi jos hän saa eläkkeen hänelle myönnetyn vapaaehtoisen jatkovakuutuksen perusteella, muunnetaan vapaakirjat näiden ehtojen mukaisiksi.

Työntekijäin eläkelain 11 §:n mukaisten lisäetujen osalta noudatetaan soveltuvin osin, mitä on säädetty edellä 1 ja 2 momentissa.

Vapaakirjan ehdot ja sen laskemista varten tarvittavat perusteet vahvistaa sosiaaliministeriö eläketurvakeskuksen esityksestä yhteisiksi kaikille eläkelaitoksille.

9 §. Työntekijäin eläkelain 9 §:ssä tarkoitettua eläketurvan tarkistusta varten sosiaaliministeriö vahvistaa joka kalenterivuodeksi palkkaindeksiluvun käyttäen perusteena yleistä palkkatasoa edellisen vuoden syyskuussa. Kunkin kalenterivuoden indeksiluku on julkaistava ennen edellisen vuoden marraskuun 15 päivää.

10 §. Eläkesäätiön vastuuvajauksen vakuudeksi otettavan maksuluottovakuutuksen on työnantaja velvollinen hakemaan ja kustantamaan, mikäli ei eläketurvakeskus erityisestä syystä ole antanut suostumustaan siihen, että tämän vakuutuksen ottaa eläkesäätiö. Samoin edellytyksin työnantaja on myös velvollinen hakemaan ja kustantamaan sijoitusluottovakuutuksen sen lainan vakuudeksi, jonka hän on saanut yrityksensä eläkesäätiöltä.

Jos työntekijäin eläkelain 19 §:ssä tarkoitettua maksua ei ole saatu perityksi ulosottotoimin eikä myöskään luottovakuutuksen antajan ehkä vaatimaa konkurssimenettelyä käyttäen, suoritetaan maksu luottovakuutuksen varoista.

11 §. Eläkehakemus on tehtävä kirjallisesti eläketurvakeskuksen vahvistamalle lomakkeelle.

Hakemukseen on liitettävä eläkelaitoksen määräämä selvitys. Työkyvyttömyyseläkehakemuksen ratkaisemista varten eläkelaitokselle on myös toimitettava eläketurvakeskuksen vahvistamalle lomakkeelle laadittu lääkärinlausunto hakijan terveydentilasta. Eläkelaitos voi kuitenkin hyväksyä muunkinlaisen lääkärinlausunnon tai sitä vastaavan selvityksen ja myös, jos hakija on hoidettavana sairaalassa tai parantolassa taikka jos siihen on muu erityinen syy, omalla kustannuksellaan hankkia lääkärinlausunnon. Jos eläkelaitos määrää hakijan käymään työkyvyttömyyden selvittämistä varten tutkittavana sen nimeämän lääkärin luona tai sen osoittamassa sairaalassa, on eläkelaitoksen korvattava tutkimuksesta aiheutuneet kustannukset, joihin luetaan myös kohtuulliset matkakustannukset ja kohtuullinen matkapäiväraha toiselle paikkakunnalle määräyksen mukaisesti suoritetusta matkasta.

12 §. Eläkettä on haettava siltä eläkelaitokselta, jonka piiriin työntekijä viimeisen työsuhteensa perusteella kuului. Jos hakemus kuitenkin on jätetty muulle työntekijäin eläkelaissa tai lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelaissa tarkoitetulle eläkelaitokselle tai eläketurvakeskukselle tahi näiden sitä varten valtuuttamalle asiamiehelle, on hakemus toimitettava edelleen alussa mainitulle eläkelaitokselle. Hakemus katsotaan tehdyksi sinä päivänä, jolloin se on edellä sanotuin tavoin pantu vireille.

Eläkelaitos ratkaisee eläkehakemuksen myös siltä osin, kuin kysymyksessä on muissa eläkelaitoksissa järjestetty työntekijäin eläkelain tai lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain mukainen eläketurva ja huolehtii koko eläkkeen maksamisesta. Muiden eläkelaitosten kustannettavan eläkeosuuden hyvittämisestä säädetään jäljempänä 16 §:ssä.

Eläkelaitoksen on tarpeelliset selvitykset saatuaan ratkaistava eläkehakemus viivytyksittä. Päätös on lähetettävä asianomaiselle postitse hänen ilmoittamallaan osoitteella tai toimitettava hänelle muulla tavalla todisteellisesti tiedoksi.

13 §. Eläke maksetaan kuukausittain. Eläke, jonka määrä on pienempi kuin 3 000 markkaa kuukaudessa, saadaan kuitenkin maksaa neljännesvuosittain.

14 §. Jos vanhuuseläkkeen määrä on pienempi kuin 1 000 markkaa kuukaudessa, eläkelaitoksella on oikeus työntekijän suostumuksella suorittaa eläke kertasuorituksena, joka lasketaan sosiaaliministeriön vahvistamien perusteiden mukaan. Työntekijällä, joka on saanut kertasuorituksen, ei sen jälkeen ole oikeutta eläkkeeseen niiden työsuhteiden perusteella, joiden nojalla suoritusta vastaava eläke olisi maksettu.

15 §. Eläkkeensaajan kuollessa lakkaa oikeus eläkkeen saamiseen kuolinpäivää seuraavan maksukauden alusta. Jos työkyvyttömyyseläke lakkautetaan työkyvyn palautumisen vuoksi tai jos eläke muusta syystä lakkautetaan tai sitä vähennetään, päättyy sen maksaminen tai suoritetaan vähennettyä eläkettä lähinnä seuraavasta mahdollisesta eräänty-mispäivästä.

16 §. Eläkelaitoksen on kunkin vuoden maaliskuun loppuun mennessä toimitettava eläketurvakeskukselle tämän vahvistamalla lomakkeella tarpeelliset tiedot sen selvittämiseksi, miten eläkelaitosten keskinäinen vastuu edellisen kalenterivuoden aikana maksetuista eläkkeistä jakaantuu. Selvitettyään vastuun jakaantumisen eläketurvakeskus antaa siitä tiedon eläkelaitoksille. Eläkelaitoksen, joka selvityksen perusteella on muille eläkelaitoksille hyvitysvelvollinen, tulee suorittaa eläketurvakeskukselle selvityksen osoittama määrä kuukauden kuluessa siitä tiedon saatuaan. Kertyneet varat eläketurvakeskuksen on viipymättä toimitettava edelleen hyvitykseen oikeutetuille eläkelaitoksille.

Jollei eläkelaitos ole määräajassa toimittanut eläketurvakeskukselle 1 momentissa tarkoitettuja tietoja, eläketurvakeskus on oikeutettu arvioimalla määrittelemään, miten eläkelaitosten keskinäinen vastuu jakaantuu tämän eläkelaitoksen osalle, ja asianmukaiset tiedot saatuaan toimeenpanemaan siitä aiheutuvat korjaukset seuraavan vastuunjaon selvityksen yhteydessä.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuissa tilityksissä on saamisille ja veloille laskettava sosiaaliministeriön vahvistamien laskuperusteiden mukainen korko. Sosiaaliministeriöllä on valta antaa ohjeita koron laskemistavasta.

17 §. Työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettujen eläketurvakeskuksen kustannusten korvaamiseksi on eläkelaitosten suoritettava eläketurvakeskukselle ennakkomaksu ja lopullinen maksu, joiden suuruus ja suoritusajat määrätään sosiaaliministeriön eläketurvakeskuksen esityksestä vahvistamissa perusteissa.

18 §. Eläkelautakuntaan sosiaaliministeriö määrää puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja vähintään seitsemän muuta jäsentä sekä viimeksi mainituille jäsenille kullekin henkilökohtaisen varamiehen kolmeksi kalenterivuodeksi kerrallaan, kuitenkin siten, että ensimmäisellä kerralla määrättävien puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja muiden jäsenten toimikausi kestää vuoden 1964 loppuun. Heidän palkkionsa vahvistaa eläketurvakeskuksen esityksestä sosiaaliministeriö.

19 §. Eläkelautakunnassa on tarpeellinen määrä esittelijöitä, joiden tulee olla tuomarin virkaan oikeuttavan tutkinnon suorittaneita. Esittelijän ottaa ja vapauttaa tehtävästään eläkelautakunta, joka myös päättää hänen palkkaeduistaan.

20 §. Eläkelautakunta ratkaisee muutoksenhakuasiat viisijäsenisessä jaostossa, jonka puheenjohtajana toimii lautakunnan puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja. Jaoston kokoonpanossa voidaan jäsenten kesken noudattaa vuorojärjestystä. Lautakunta voi käsitellä ja ratkaista asioita pienemmänkin jäsenmäärän saapuvilla ollessa, mutta jolleivät kokouksen puheenjohtaja ja vähintään kaksi muuta jäsentä ole päätöksestä yksimielisiä, asia on siirrettävä viisijäsenisen jaoston kokoukseen käsiteltäessä asiaa, jonka ratkaiseminen olennaisesti riippuu lääketieteellisestä kysymyksestä, tulee yhden saapuvilla olevan jäsenen olla lääkäri.

Jos eläkelautakunnan ratkaistavalla asialla on periaatteellista merkitystä tai jos jaoston ratkaisu tulisi poikkeamaan aikaisemmasta käytännöstä, voi jaosto päättää tai lautakunnan puheenjohtaja määrätä asian käsiteltäväksi lautakunnan täysistunnossa. Täysistuntoa älköön

pidettäkö, jos lautakunnan puheenjohtaja tai enemmän kuin neljä varsinaista jäsentä varapuheenjohtaja niihin luettuna ovat estyneinä. Täysistunnossa on myöskin käsiteltävä lautakunnan työjärjestystä, esittelijän ottamista tai vapauttamista tehtävästään sekä lautakunnan muuta hallintoa ja toimintaa koskevat asiat.

Asiat päätetään eläkelautakunnassa ja sen jaostossa esittelystä äänten enemmistöllä. Äänten mennessä tasan tulee päätökseksi se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut. Lautakunnan toimituskirjat allekirjoittaa esittelijä.

Eläkelautakunnan jäsenen ja esittelijän esteellisyydestä on voimassa, mitä oikeudenkäymiskaaressa on tuomarin esteellisyydestä säädetty.

21 §. Eläkelautakunnan palkkio- ja palkkakustannukset samoin kuin lautakunnan toiminnasta aiheutuvat muut menot suoritetaan eläketurvakeskuksen varoista.

22 §. Työntekijäin eläkelain 11 §:n 2 momentissa tarkoitetusta äänestyksestä työnantajan tulee vähintään kuukautta aikaisemmin tiedottaa työpaikalla ilmoitustaululle tai muuhun näkyvään paikkaan pantavalla ilmoituksella, jossa on mainittava työnantajan ehdotus, josta äänestys toimitetaan, sekä äänestystilaisuuden aika ja paikka.

Äänestys on, mikäli mahdollista, järjestettävä työajan ulkopuolella ja siten, että kaikki äänestämään oikeutetut voivat siihen osallistua. Työnantajan on sitä varten annettava käytettäväksi tarkoitukseen sopiva huoneisto. Jos äänestys käsittää useilla paikkakunnilla sijaitsevilla työpaikoilla työskenteleviä työntekijöitä, on jokaisella tällaisella paikkakunnalla järjestettävä eri äänestystilaisuus.

Äänestyksen toimittamisesta huolehtii toimikunta, jossa on yhtä monta työnantajan ja työntekijäin edustajaa. Työntekijäin edustajat toimikuntaan valitsee äänestämään oikeutettujen työntekijäin piiristä työntekijäin pääluottamusmies tai pääluottamusmiehet taikka, jollei sellaisia ole eivätkä äänestämään oikeutetut työntekijät voi edustajistaan sopia, eläketurvakeskus.

Äänestys on suoritettava suljetuin lipuin. Kullakin työntekijällä, jonka vakuutusmaksuun osallistumisesta on kysymys, on äänestyksessä yksi ääni. Työntekijäin katsotaan hyväksyneen työnantajan tekemän ehdotuksen, jos sen puolesta on äänestyksessä annettu enemmän kuin puolet äänistä.

Äänestyksen tuloksesta on työnantajalle ja eläketurvakeskukselle viipymättä toimitettava kirjallinen ilmoitus, jonka äänestyksestä huolehtineen toimikunnan kaikki jäsenet ovat allekirjoittaneet. Useilla paikkakunnilla toimitetuista äänestyksistä on annettava yhteinen ilmoitus.

23 §. Jos eläkelaitoksen tai eläketurvakeskuksen toimituskirja annetaan koneellisessa tietojenkäsittelyssä tai muutoin ainakin osittain painomenetelmää käyttäen aikaan saatuna asiakirjana, voidaan allekirjoitus siihen merkitä koneellisesti.

24 §. Jokaiseen teollisuuslaitokseen ja työhuoneistoon on työnantajan toimesta pantava julki tiedonanto siitä, missä eläkelaitoksessa työnantaja on järjestänyt työntekijöilleen työntekijäin eläkelain mukaisen eläketurvan. Muilla työmailla on mainittu tiedonanto pidettävä työnjohtajan luona nähtävänä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1962.

---

33. HELSINGIN KAUPUNGINHALLITUKSEN OHJESÄÄNNÖN MUUTOS.

Sisäasiainministeriön vahvistama helmikuun 26 p:nä 1962.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä tammikuun 10 p:nä 1962)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1949:1)

Sisäasiainministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston 10.1.1962 tekemän päätöksen, jonka mukaan 7.3.1949 vahvistetun ja 16.6.1958 muutetun Helsingin kaupunginhallituksen ohjesäännön 23, 29 ja 30 § muutettiin seuraavasti:

23 §. Kaupungin oikeusasioita ja asianajotehtäviä hoitavana elimenä toimii, mikäli tämän laatuisia tehtäviä ei ole määrätty kaupungin muun viranomaisen tehtäväksi, kaupunginhallituksen asiamiestoimisto, jonka johtosäännön kaupunginvaltuusto vahvistaa.

Asiamiestoimiston päällikkönä on kaupunginlakimies, jolta vaaditaan asianomaisessa järjestyksessä saavutettu varatuomarin arvo.

Kaupunginlakimies on kaupunginjohtajan ja apulaiskaupunginjohtajien ohella oikeutettu kaupungin puolesta vastaanottamaan haasteita ja muita tiedonantoja.

29 §. Kaupunginhallituksen ja sen jaostojen kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, kokouksessa käsitellyt asiat ja niissä tehdyt päätökset.

Kaupunginjohtaja, apulaiskaupunginjohtaja ja kaupunginhallituksen jäsen, joka on ollut kokouksessa käsiteltyä asiaa päättämässä ja tahtoo eriävän mielipiteensä pöytäkirjaan merkittäväksi, ilmoittakoon siitä suullisesti tai kirjallisesti viimeistään pöytäkirjaa tarkistettaessa.

Kaupunginhallituksen samoin kuin jaoston pöytäkirjan tarkistaa kaksi kullakin kerralla sitä varten valittua jäsentä.

Kaupunginhallituksen kirjelmät allekirjoittaa hallituksen puolesta kaupunginjohtaja tai apulaiskaupunginjohtaja ja varmentaa joku kaupunginkanslian viranhaltija, veroasioissa kuitenkin asianomainen esittelijä. Muutoksenhakuasioissa varmentaa valitus- ja selityskirjelmät kaupunginlakimies, milloin muutoksenhakuasia on annettu asiamiestoimiston hoidettavaksi.

Lähetepäätökset ja asiain valmistelua koskevat kirjelmät allekirjoitetaan kaupunginhallituksen määräämällä tavalla.

30 §. Kaupunginhallituksen puolesta tehtävät kirjalliset sopimukset ja sen puolesta annettavat sitoumukset ja valtakirjat allekirjoittaa kaupunginjohtaja ja varmentaa kaupunginlakimies, ellei kaupunginhallitus ole toista tai toisia henkilöitä siihen valtuuttanut.

---

34. HELSINGIN KAUPUNGIN LIIKENNEMAKSUTAKSAN TARKISTAMINEN.

Sisäasiainministeriön vahvistama maaliskuun 1 p:nä 1962. (Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 24 p:ltä 1962)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1961:82)

Sisäasiainministeriö päätti mainittuna päivänä vahvistaa kaupunginvaltuuston 24.1.1962 tekemän päätöksen, jonka mukaan Helsingin kaupungin liikennemaksutaksan tuontitavarain taulukko A muutettiin siten, että tullitariffin nimike 65.06.300 kohdistetaan liikennemaksutaksan nimikkeeseen 65/4.

---

35. LIIKKUVA KAUPPA.

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös maaliskuun 3 p:ltä, 1962.
(Suomen as.-kok. 199/62)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1961:77)

Kauppa- ja teollisuusministeriö on liikkuvasta kaupasta 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun lain (389/61) 34 §:n nojalla päättänyt seuraavaa:

1 §. Lupa liikkuvasta kaupasta annetun lain 1 §:n 3 momentissa tarkoitetun kaupan harjoittamiseen voidaan myöntää sille, joka säädetyn elinkeinoilmoituksen tehtyään harjoittaa jäljempänä 2 momentissa mainittujen tavaroiden kauppaa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu lupa voidaan myöntää kotitalouskoneiden, radioiden ja televisioiden sekä muiden niihin verrattavien tavaroiden myyntiä varten.

Lupa 1 momentissa tarkoitetun kaupan harjoittamiseen on haettava kirjallisesti siltä lääninhallitukselta, jonka alueella tätä elinkeinoa aiotaan harjoittaa. Lupa voidaan antaa enintään viideksi vuodeksi kerrallaan. Lupapäätöksessä on mainittava luvan voimassaoloaika, millä tavoin tätä kauppaa saadaan harjoittaa ja myynnin yhteydessä käytettävän kulkuneuvon laji sekä lueteltava erikseen kaupaksi pidettävät tavarat.

Edellä 1 momentissa tarkoitetussa kaupassa käytettävässä kulkuneuvossa tulee olla näkyvällä paikalla kauppaa harjoittavan liikkeen toiminimi ja kotipaikka.

2 §. Lääninhallitus, maistraatti tai järjestysoikeus hankkikoon liikkuvasta kaupasta annetun lain 22 §:ssä tarkoitetun kiertokaupan harjoittamista koskevasta hakemuksesta asianomaisen poliisiviranomaisen ja kunnallishallituksen lausunnon sekä liikkuvasta kaupasta annetun lain 1 §:n 3 momentissa tarkoitetun kaupan harjoittamista koskevasta hakemuksesta asianomaisen poliisiviranomaisen lausunnon sekä muun tarpeelliseksi katsomansa selvityksen.

3 §. Myönnettäessä lupa liikkuvan kaupan harjoittamiseen lupapäätöksessä on mainittava ne tavararyhmät tai tavarat, joita päätös koskee, sen mukaan kuin liikkuvasta kaupasta annetun lain 4 ja 11 §:ssä sekä 16 §:n 2 momentissa ja 22 §:n 1 momentissa on liikkuvan kaupan eri muotojen osalta erikseen säädetty. Lupapäätöksessä voidaan samalla määrätä, ettei myönnetty lupa koske tiettyä tai tiettyjä päätöksessä mainittuun tavararyhmään kuuluvia tavaroita.

Kiertomyymäläkaupan harjoittamista koskevassa lupapäätöksessä on mainittava, ettei kiertomyymälänä käytettävässä kulkuneuvossa kuitenkaan saa myydä, ostaa eikä kuljettaa tavaroita, joiden myyntiin, ostoon tai kuljettamiseen sitä ei ole liikkuvasta kaupasta annetun lain 17 §:ssä tarkoitetussa tarkastuksessa hyväksytty.

4 §. Hyväksyessään kulkuneuvon käytettäväksi myyntiin ja kiertomyymäläkaupan yhteydessä ostettavien elintarvikkeiden kuljettamiseen sekä tarkastaessaan kulkuneuvon uudestaan terveydenhoitolautakunta antaa siitä tarkastustodistuksen sekä tekee hyväksymisestä ja siihen mahdollisesti liittyvistä rajoituksista tai ehdoista merkinnän kiertomyymäläkauppalupaa koskevaan päätökseen.

5 §. Kiertomyymälänä käytettävässä kulkuneuvossa saadaan pitää kaupan elintarvikkeita seuraavasti:

1) elintarvikkeiden on, hedelmiä, vihanneksia ja juurikkaita lukuunottamatta, oltava valmiissa myyntipäällyksissä;

2) pilaantuvien elintarvikkeiden on, munia, suolattua kalaa ja tuoreita leivinvalmisteita lukuunottamatta, oltava samoin pakattuina;

3) maitoa, kermaa ja piimää saadaan pitää kaupan vain valmiissa vähittäismyyntipäällyksissä jäähdytyslaitteessa;

4) lihaa, kalaa ja muita helposti pilaantuvia elintarvikkeita saadaan pitää kaupan vain tarkoituksenmukaisessa jäähdytyslaitteessa;

5) jäädytettyjä elintarvikkeita saadaan pitää kaupan vain erityisestä jäädytyslaitteesta, jonka lämpötila ei saa nousta yli - 18°, jäätelöä kuitenkin myös jäädytyslaatikosta.

Elintarvikkeiden lisäksi saadaan samassa kulkuneuvossa asianomaisen viranomaisen luvalla pitää kaupan muita liikkuvasta kaupasta annetun lain 11 §:ssä mainittuja tavaroita, jos niitä varten on kulkuneuvossa erillinen säilytystila ja myynti on järjestetty siten, ettei siitä aiheudu terveydellistä haittaa.

Edellä sanotuista rajoituksista on otettava määräys kiertomyymäläkaupan harjoittamista koskevaan lupapäätökseen.

6 §. Kauppa- ja teollisuusministeriö antaa tarvittaessa asianomaisille viranomaisille lähetettävällä kiertokirjeellä tarkempia ohjeita tämän päätöksen soveltamisesta.

———

36. KOULUHAMMASLÄÄKÄRIN PALKKAUKSEN VALTIONAVUSTUKSEN PERUSTEET.

Sisäasiainministeriön päätös maaliskuun 7 p:ltä 1962. (Suomen as.-kok. 216/62)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1959:99)

Sisäasiainministeriö on muuttanut kouluhammaslääkärien palkkauksen valtionavustuksen perusteista 23 päivänä syyskuuta 1959 antamansa päätöksen (371/59) 2 §:n näin kuuluvaksi:

2 §. Kouluhammaslääkärin toimenpiteistä on voimassa seuraava taksa:

		mk
I.	Tarkastus oppilaalta	90
II.	Paikkaus:	
	a) yhdellä pinnalla oleva amalgama-, sementti- tai muu plastillinen täyte	515
	b) kulma	605
	c) satula tai terä	730
	d) eristys	130
	e) maitohampaan hionta ja penslaus	340
III.	Pulpan ja juuren hoito:	
	a) pulpan kattaminen (überkappung)	670
	b) pulpan kuolettaminen (kauterisaatio) . . .	200
	c) pulpan kuolettamisen uusiminen	100
	d) osittainen pulpan poistaminen (amputaatio) ja amputaatiotahna (ns. juurentäyte) . . .	470
	e) pulpan poistaminen yksijuurisesta hampaasta (ekstirpaatio) ja juurentäyte	750
	f) pulpan poistaminen monijuurisesta hampaasta (ekstirpaatio) ja juurentäyte	970
	g) märkivän pysyvän hampaan juurenhoito ja juurentäyte	1 750
	h) juurenpään leikkaus	2 600
	i) abscessin avaus (inkiisio), märkivän, pysyvän hampaan ja märkivän maitohampaan avaus	340
IV.	Hampaanpoisto:	
	a) maitohammas ilman puudutusta	130
	b) pysyvä hammas ilman puudutusta	310
	c) lisäys jokaiselta seuraavalta pysyvältä hampaalta, joka poistetaan samassa käsittelyssä	130
	d) puudutus käyntikerralta	170

		mk
V.	Ikenien hoito ja hammaskiven poisto	340
VI.	Röntgentutkimus:	
	a) ensimmäinen kuva	340
	b) seuraavat kukin	140
VII.	Tapaturmat:	
	a) kiskotus	1 120
	b) suojakappa	670
	c) levyproteesit:	
	levyn perushinta	1 120
	lisäys hampaalta tai pinteeltä	110
	d) erilaiset kuorikot ja nastahampaat . . .	3 360
	e) silta, hampaalta	2 240
VIII.	Hampaiden oikominen:	
	a) potilaan tutkiminen, diagnoosi ja mallit	1 700
	b) kojeiden sovitus	1 120
	c) hoitokäynniltä	450

Kohdissa VII ja VIII mainittuihin summiin ei sisälly hammaslaboratorioiden palkkiot ja korvaukset.

IX.	Valistustyö tunnilta	670

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1962 lukien.

---

37. LAKI ERÄISTÄ VÄLIAIKAISISTA POIKKEUSSÄÄNNÖKSISTÄ VEROLAKEIHIN ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 9 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 203/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1962:1)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin 5 päivänä tammikuuta 1962 annetun lain (3/62) 2 §:n 9 kohta seuraavasti:

2 §. Veronalaisena tulona ei ole pidettävä:

- -

9) liikennevakuutusta koskevien eri lakien tai työntekijäin eri tapaturmavakuutuslakien nojalla ja niissä säädettyjen perusteiden mukaisesti moottoriajoneuvon liikenteeseen käyttämisestä aiheutuneen vahingon tai työtapaturman alaiseksi joutuneelle tai hänen omaiselleen suoritettua päivärahaa, elinkorkoa tai eläkettä taikka niihin liittyviä lisiä.

38. KUORMA- JA PAKETTIAUTOJEN LIIKENNETAKSA HELSINGIN KAUPUNGISSA.

Maistraatin vahvistama maaliskuun 13 p:nä 1962.

1 §. Kuljetusmaksujen laskemisperusteet.

Maksu tavaran kuljetuksesta lasketaan joko tuntitaksaa, yhdistettyä taksaa tai urakkamaksuja käyttäen. Ennen kuljetuksen suorittamista on tilaajan kanssa sovittava maksuperusteesta ja vain, jollei tähän ole mahdollisuutta, olkoon kuljettajalla oikeus määrätä, mitä edellämainituista maksuperusteista käytetään. Jos kuljetuksen luonne ajon aikana oleellisesti muuttuu eikä kuljettaja katso voivansa sovitun maksuperusteen nojalla jatkaa kuljetusta, on hänen tästä viipymättä ilmoitettava tilaajalleen ja saatava tilaajan varmennus uudelle maksuperusteelle tai muutoin on alkuperäinen kuljetustehtävä katsottava päättyneeksi.

1) Tuntitaksan perustana on se aika, jonka auto ja yksi kuljettaja on tilaajan käytettävissä, kuitenkin huomioonotettuna, mitä 2 §:n 5 kohdassa on sanottu.

2) Yhdistetyn taksan perustana on kilometreissä määrätty yhteenlaskettu meno- ja paluumatka sekä lisäksi kuormaukseen ja purkaukseen käytetty aika siten kuin lähemmin 4 §:ssä mainitaan.

3) Urakkamaksut pohjautuvat kuljetettuun tavaramäärään ja kuljetusmatkaan.

Paitsi erikseen vahvistettuja urakkamaksuja olkoon urakkamaksujen käyttö sallittua myöskin niissä tapauksissa, jolloin yleisen tavan mukaan maksu muulloinkin lasketaan kuljetettavan tavaramäärän ja kuljetusmatkan perusteella, mikäli siitä on tehty sopimus tilaajan ja kuljetuksen suorittajan välillä.

2 §. Yleisiä säännöksiä.

1) Kuljettajan velvollisuudet. Kaikki myöhemmin esitetyt maksut edellyttävät, että autoa seuraa yksi kuljettaja, joka tarvittaessa osallistuu kuormaukseen ja purkaukseen.

2) Apumiehet. Milloin ajotehtävän suorittamiseksi on ollut tarpeen useampi kuin kuljettaja saadaan heistä veloittaa erikseen työpalkat lisättyinä enintään 35 %:lla.

3) Korvaus ylityöstä. Jos auto kuljettajineen, joko tilaajan pyynnöstä tai milloin se muuten tehtävän suorittamiseksi on ollut tarpeen, on tilaajan käytettävissä ylityöaikana, on tilaaja velvollinen suorittamaan ylityökorvauksen. Korvauksen suuruus lasketaan siten, että työaikalain ja kuljettajien työehtosopimuksen perusteella määräytyvään tuntipalkkaan lisätään 25 %.

Ylityökorvaus on riippumaton siitä, mitä maksuperustetta käytetään. Vuorotyössä tilaaja on velvollinen suorittamaan lisän, jonka suuruus on 25 % kuljettajan palkasta.

Normaalityöaikana pidetään sitä aikaa, mitä tilaaja yleensä toiminnassaan noudattaa ja sen ulkopuolella oleva aika lasketaan ylityöajaksi, kuitenkin niin, että 8 tuntia ylittävä aika tavallisena arkipäivänä ja 7 tuntia ylittävä aika sunnuntaita tai pyhäpäivää edeltävänä arkipäivänä samoinkuin sunnuntai- ja pyhäpäivät saadaan aina laskea ylityöksi. Normaalityöpäivää lyhyemmissä ajoissa saadaan veloittaa ylityökorvaus myös, milloin ajo tapahtuu ennen kello 7.00 ja jälkeen kello 16.00 tavallisena arkipäivänä sekä ennen kello 7.00 ja jälkeen kello 14.00 sunnuntaita tai pyhäpäivää edeltävänä arkipäivänä, ellei erikoisista syistä ole muuta sovittu.

4) Päiväraha. Milloin liikenteenharjoittaja on velvollinen, ajon suuntautuessa lupa-alueen ulkopuolelle, maksamaan kuljettajalle päivärahaa, on hänellä oikeus veloittaa tilaajalta suorittamansa päiväraha.

5) Keskeytykset kuljetussuorituksessa. Tilaaja ei ole velvollinen suorittamaan maksua sellaisista keskeytyksistä työssä, jotka johtuvat liikenteenharjoittajan tai hänen palveluksessaan olevan henkilön syystä taikka ajoneuvossa sattuvista vioista.

6) Maksun jako useamman tilaajan kesken. Milloin saman kuljetyksen yhteydessä kuljetetaan useamman tilaajan tavaraa, jaettakoon maksu tavaraerien painon, koon tai muun sopivan perusteen mukaan tilaajien kesken.

7) Maksun periminen ennakolta. Kuljettajalla on oikeus, milloin varmuutta kuljetusmaksun suorittamisesta ei ole, kulloinkin kysymyksessä olevan ajon osalta saada tilaajalta vakuus sanotun maksun saamisesta. Mikäli ennakkosuoritusta käytetään, on kuljettaja velvollinen antamaan siitä kuitin.

3 §. Tuntitaksa.

1) Tuntiajossa, milloin auto on tilaajan käytettävissä yhtäjaksoisesti kuusi (6) tuntia tai sitä pitemmän ajan, saadaan veloittaa seuraavat maksut:

Maksuluokka	Auto	Kantavuus	Mk/tunti
I - II	Paketti- sekä kuorma-auto, jonka kantavuus	2 000 kg	700:-
III	Kuorma-auto	2 001 - 3 000 kg	770:-
IV	"	3 001 - 4 000 "	825:-
V	"	4 001 - 5 000 "	895:-
VI	"	5 001 - 6 000 "	955:-
VII	"	6 001 - 7 000 "	1 025:-
VIII	"	7 001 - 8 500 "	1 085:-
IX	"	8 501 - 10 000 "	1 240:-

2) Tuntiajossa, milloin auto on tilaajan käytettävissä kuutta (6) tuntia lyhyemmän ajan, saadaan 1 kohdassa mainittuihin maksuihin lisätä puolta (1/2) tuntia vastaava korvaus siitä ajasta, joka kuluu auton saapumiseen ja paluuseen.

3) Maksun määrääminen. Maksu määrätään kultakin alkaneelta puolelta tunnilta ja vähimpänä maksuna saadaan periä yhtä täyttä tuntia vastaava maksu.

4) Jos tilaus käsittää hinaustehtävän tähän liikennetaksaan sisältyvällä autolla, saadaan veloitus suorittaa lähinnä ylemmän maksuluokan mukaan.

5) Perävaunullinen kuorma-auto. Perävaunullisen kuorma-auton maksuluokka määräytyy vetoauton kantavuuden mukaan, mutta saadaan sitä korottaa 50 %:lla. Tämä koskee sekä tunti- että yhdistettyä taksaa.

4 §. Yhdistetty taksa.

1) Tällä maksuperusteella suoritetun kuljetuksen korvauksena saadaan periä seuraavat maksut:

Maksuluokka	Mk/km	Lisäys kuormaus- ja purkausajalta Mk/tunti
I -II	41:-	425:-
III	46:-	490:-
IV	49:-	525:-
V	52:-	555:-
VI	57:-	670:-
VII	61:-	725:
VIII	66:-	760:-
IX	73:-	840:-

2) Milloin kuormaus ja purkaus on keräys- tai jakeluluontoista saadaan tältä kuormaus- ja purkausajalta periä kuitenkin täysi tuntimaksu. Kilometrimaksu lasketaan tällöin vain viimeisen kuormauspaikan ja ensimmäisen purkauspaikan väliseltä matkalta lisättynä paluumatkalla.

3) Milloin yhdistetyn taksan mukainen kuljetusmaksu jää alle kantavuuden määräämän tuntimaksun, peritään korvaus tuntitaksan mukaan.

5 §. Kuormausnosturin käyttömaksu.

Kuormausnosturin nostotehon ollessa enintään 2000 kg 210:-
" " " yli 2000 " 285:-

Poikkeuksia maksuluokkiin. Korvaus kaatolaitteen (kipin) käytöstä sisältyy taksoihin. Mikäli kuormausnosturilla varustettua autoa käytetään ajossa, jossa mainittua laitetta tarvitaan, saadaan tuntimaksua korottaa kantavuuden määräämästä tuntimaksusta 5 §:n mukaisesti. Katettu kuorma-auto lasketaan lähinnä korkeampaan maksuluokkaan, mihin se muuten kantavuutensa perusteella kuuluisi.

6 §. Kivihiilen ja koksin sekä kuuman asfalttimassan kuljetusmaksut.

1) Kivihiilen ja koksin kuljetuksesta saadaan veloittaa 290 mk. tonnilta. Kuljetusetäisyyden ylittäessä 5 kilometriä saadaan maksuun lisätä 29 markkaa tonnia ja sanotun matkan jälkeen alkanutta kuormattua ajokilometriä kohden. Maksu lasketaan kultakin alkaneelta 100 kilon erältä, kuitenkin niin, että vähimpänä maksuna saadaan periä 180 mk.

2) Kivihiilen ja koksin kuljetuksesta laivasta välittömässä läheisyydessä olevaan varastoon saadaan periä enintään 150 mk. tonnilta.

3) Milloin mainittujen polttoaineiden kuljetus tapahtuu säkeissä tai normaalikuormaa pienemmin kuormin, määräytyy kuljetusmaksu 3 tai 4 §:n perusteella.

4) Kuuman asfalttimassan kuljetuksesta saadaan veloittaa 280 mk. tonnilta. Kuljetusetäisyyden ylittäessä 5 kilometriä saadaan kuitenkin lisätä 29 markkaa tonnia ja sanotun matkan jälkeen alkanutta kuormattua ajokilometriä kohden. Maksu lasketaan kultakin 100 kilon erältä.

7 §. Tämä taksa ei koske seuraavia ajoneuvoja.

1) Sairasautoja.
2) Erikoisrakenteisia hinausautoja.
3) Autoja, jotka ovat erikoisesti rakennetut raskaiden koneiden tai nestemäisten aineiden kuljetuksia varten, taikka jotka ovat varustetut kiinteillä laitteilla tämän tapaisten tavaroiden kuljettamiseksi.
4) Autoja, joita käytetään auraukseen ja lanaukseen.
5) Traktoreita.

8 §. Tämä taksa tulee voimaan 1 päivästä huhtikuuta 1962 ja samalla lakkaa olemasta voimassa maistraatin maaliskuun 22 päivänä 1958 vahvistama taksa.

39. ASETUS VALTION VIRAN TAI TOIMEN HALTIJAIN PALKKAUKSESTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 16 p:nä 1962. (Lyhennysote)
(Suomen as. -kok. 254/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1962:7)

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta 19 päivänä tammikuuta 1943 annetun asetuksen 1 §, 4 §:n 4 momentti sekä 12 §:n 2 ja 3 momentti, sellaisina kuin 1 § ja 4 §:n 4 momentti ovat 5 päivänä tammikuuta 1962 annetussa asetuksessa (18/62), 12 §:n 2 momentti 29 päivänä maaliskuuta 1961 annetussa asetuksessa (181/61) ja 12 §:n 3 momentti 29 päivänä joulukuuta 1956 annetussa asetuksessa (701/56), näin kuuluviksi:

1 §. Peruspalkkaiset virat ja toimet kuuluvat palkkausluokkiin seuraavasti:

	Palkkausluokka
Kaupunkien poliisilaitokset:	
Poliisimestari	38
Rikososaston johtaja	33
Rekisteriosaston johtaja	31
Henkikirjoitustoimiston johtaja	30
Poliisimestarin lainopillinen apulainen	33
Poliisimestarin apulainen	33
Siviilirekisteritoimiston johtaja	25
Toimiupseeri	27
Rikososaston johtajan apulainen 1 l.	29
Rikososaston johtajan apulainen 2 l.	27
Huolto-osaston johtaja	27
Sihteeri	29
Apulaissihteeri 1 l.	23
Apulaissihteeri 2 l.	22
Apulaissihteeri 3 l.	21

Liikennetoimiston johtaja	29
Liikennetoimiston johtajan apulainen	24
Tuntomerkkitoimiston johtaja	23
Tutkintatoimiston johtaja	23
Osoite- ja tiedonantotoimiston johtaja	24
Passitoimiston johtaja	25
Auto-osaston johtaja	24
Osoite- ja tiedonantotoimiston johtajan apulainen	22
Passitoimiston johtajan apulainen	22
Taloudenhoitaja 1 l.	28
Taloudenhoitaja 2 l.	23
Rahastonhoitaja	19
Varastonhoitaja	17
Rikososaston varastonhoitaja	18
Ylikomisario	27
Komisario 1 l. yp.	26
Komisario 1 l.	25
Komisario 2 l. yp.	24
Komisario 2 l.	23
Kirjanpitäjä	18
Kanslisti 1 l. yp.	17
Kanslisti 1 l. ap.	16
Apulaiskanslisti	14
Konekirjoittaja	12
Kirjuri 1 l.	12
Kirjuri 2 l.	11
Ylikonstaapeli	21
Vanhempi konstaapeli	19
Nuorempi konstaapeli	18
Nuorempi konstaapeli	17
Naiskonstaapeli	16
Vahtimestari yp.	13

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1962 lukien.

40. HELSINGIN KAUPUNGIN YLEISEN TALLETUSMAKASIININ TYÖMAKSUT.

Satamalautakunnan vahvistamat maaliskuun 19 p:nä 1962.

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa Helsingin yleisen talletusmakasiinin työmaksut seuraaviksi 1.4.1962 lukien:

1. Tavarain vastaanotosta tai luovuttamisesta työmaksu on tonnilta tai tunnilta	400 mk
Vähin maksu on	220 "
2. Jos vastaanottoon sisältyy ajoneuvon kuorman purkaus tai luovuttamiseen sen lastaus, työmaksu on tonnilta tai tunnilta	500 "
3. Tavarain vastaanoton tai luovuttamisen yhteydessä suoritetusta punnituksesta veloitetaan lisämaksuna tonnilta	100 "
Muusta punnituksesta veloitetaan 1. kohdan mukaiset työmaksut.	
4. Ylityöajalta veloitetaan työmaksut työaikalain mukaisin korotuksin.	

41. HELSINGIN KAUPUNGIN LASTENSUOJELULAUTAKUNNAN ALAISTEN LASTEN- JA NUORISONHUOLTOLAITOSTEN OHJESÄÄNTÖ.

Sosiaaliministeriön vahvistama maaliskuun 23 p:nä 1962.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä tammikuun 24 p:nä 1962)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1951:145, 1955: 105 ja 1959:45)

1 Luku.

Laitosten hallinto ja henkilökunta.

1 §. Helsingin kaupunki ylläpitää lastensuojelulaissa edellytettyä lasten ja nuorten sijoitusta varten lasten- ja nuorisonhuoltolaitoksia, joihin sijoitettavien alaikäisten laadusta ja määrästä sekä siitä, mihin laitostyyppiin laitos kuuluu, määrätään kunkin laitoksen toimintaohjeissa.

2 §. Laitoksia, jotka lautakunta siihen erikseen määrää, käytetään pääasiallisesti niiden lasten ja nuorten tutkimiseen ja huoltamiseen, joiden huollontarve perustuu lastensuojelulain 8 §:n 2 mom:iin.

3 §. Lasten- ja nuorisonhuoltolaitosten toimintaa valvoo sosiaaliohjesäännön 37 §:n mukaisessa järjestyksessä asetettu lasten- ja nuorisonhuoltolaitosten johtokunta.

4 §. Johtokunnan tulee:

1) valvoa alaistensa laitosten toimintaa,

2) valvoa, että alaistensa laitosten yleinen taso on sellainen, että huollettavien tutkiminen, hoito ja kasvatus voidaan järjestää lastensuojelun periaatteiden ja tarkoitusperien mukaisesti,

3) valvoa alaisilleen laitoksille myönnettyjen määrärahojen käyttöä, rahavarojen, rakennusten ja muun omaisuuden hoitoa sekä että laitoksia hoidetaan järkevän taloudenpidon ja lastensuojelun yleisten periaatteiden mukaisesti,

4) tehdä vuosittain lastensuojelulautakunnalle ehdotus alaistensa laitosten talousarvioksi sekä

5) käsitellä muut laitoksia, niiden huollettavia ja viranhaltijoita koskevat asiat, jotka tämän ohjesäännön ja Helsingin kaupungin sosiaaliohjesäännön mukaan eivät kuulu muulle hallintoelimelle.

5 §. Johtokunta kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta. Kokous on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään kaksi muuta jäsentä on saapuvilla.

6 §. Kutsu johtokunnan kokouksiin on kirjallisesti annettava jäsenille viimeistään kolme päivää ennen kokousta, kokouspäivä mukaan luettuna. Kiireellisissä tapauksissa voidaan johtokunta kuitenkin kutsua kokoukseen mainittua määräaikaa noudattamatta.

Kokouskutsuun tulee sisältyä esityslista kokouksessa käsiteltävistä asioista päätösehdotuksineen.

Asia, jota ei ole ehditty esityslistaan merkitä, voidaan, jos se on kiireellinen, ottaa kokouksessa käsiteltäväksi.

7 §. Pöytäkirjan pitämisestä ja tarkistamisesta on voimassa, mitä kunnallisten hallintoelinten pöytäkirjoista on yleensä säädetty.

Johtokunnan kokouksessa toimii esittelijänä lastensuojelutoimen toimitusjohtaja ja hänen varamiehenään lastenhuollontarkastaja tai nuorisonhuoltaja, kumpikin oman alansa asioissa. Pöytäkirjan pitäjänä toimii lastensuojelulautakunnan sihteeri tai muu tehtävään määrätty viranhaltija.

8 §. Johtokunnan käsittelemä asia on, jos sen puheenjohtaja tai jäsen tahi lastensuojelulautakunnan puheenjohtaja taikka lastensuojelutoimen toimitusjohtaja sitä vaatii, alistettava lastensuojelulautakunnan ratkaistavaksi.

Jos edellisessä kappaleessa mainittu puheenjohtaja tai jäsen tahi lastensuojelutoimen toimitusjohtaja tahtoo käyttää alistusoikeuttaan, tulee hänen viimeistään toisena päivänä päätöksen tekemisestä ilmoittaa siitä asianomaiselle pöytäkirjan pitäjälle, jonka on viipymättä huolehdittava siitä, että päätöksen täytäntöönpano alistettavalta osaltaan keskeytetään, kunnes lastensuojelulautakunta on asian ratkaissut ja ratkaisunsa johtokunnalle ilmoittanut.

9 §. Päätöksiin nähden, jotka saatetaan alistaa kaupunginhallituksen tutkittavaksi, on johtokunnan noudatettava, mitä kunnallislaissa on säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä määrätty.

10 §. Johtokunnan kokouksissa ovat kaupunginhallituksen edustaja ja lastensuojelulautakunnan puheenjohtaja oikeutetut olemaan saapuvilla, ja heillä on oikeus ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätöksen tekoon, elleivät he samalla ole johtokunnan jäseniä.

Jokainen lastensuojelulautakunnan alainen viranhaltija on velvollinen johtokunnan puheenjohtajan tai lastensuojelutoimen toimitusjohtajan kutsusta saapumaan johtokunnan kokoukseen.

11 §. Laitoksessa on johtaja sekä, sen mukaan kuin kaupunginvaltuuston vahvistamassa talousarviossa sitä varten on varoja osoitettu, muita viranhaltijoita ja työsopimussuhteessa olevia työntekijöitä.

12 §. Laitoksen johtajan tulee:

1) johtaa ja valvoa laitoksen toimintaa,

2) järjestää ja ohjata laitoksen henkilökunnan toimintaa sekä valvoa, että henkilökunta täyttää velvollisuutensa ja noudattaa sellaisia hyviä tapoja ja terveydenhoidon vaatimuksia, jotka laitoksen menestyksen kannalta ovat tarpeen,

3) valvoa huollettavien hoitoa ja kasvatusta sekä edistää hyvän yhteishengen säilymistä laitoksessa,

4) vastata laitoksen kiinteimistön ja irtaimiston sekä tarvikehankinnoista sekä

5) seurata jatkuvasti edustamansa huoltolaitosalan kehitystä sekä tehdä johtokunnalle ja lastensuojelutoimen toimitusjohtajalle ehdotuksia laitoksessaan annettavan huollon ja muun toiminnan tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi.

13 §. Laitoksen kansakoulunopettajan tulee huolehtia annettujen säännösten ja määräysten mukaisesta opetuksesta ja kasvatuksesta laitoksen kansakoulussa.

Laitoksen toiminnan niin vaatiessa lastensuojelulautakunta voi velvoittaa kansakoulunopettajan tämän lisäksi johtajan määräysten mukaan ohjaamaan huollettavien vapaa-ajan harrastuksia ja heidän työntekoaan, huolehtimaan kirjaston ja harrastusvälineistön hoidosta ja käytöstä oppilaiden hyväksi sekä suorittamaan muita huollettavien valvontaan ja kasvatukseen kuuluvia tehtäviä.

14 §. Laitoksen henkilökunnan tehtävistä määrätään yksityiskohtaisesti työohjeissa, jotka johtokunta laitoksen johtajan esityksestä vahvistaa.

15 §. Laitoksen johtajan, taloudenhoitajan, johtavan hoitajan ja vastaavan ohjaajan valitsee lastensuojelulautakunta virkojen oltua lautakunnan toimesta siltä haettavana ja johtokunnan annettua hakijoista lausuntonsa. Johtajaa koskeva lopullinen vaali on alistettava sosiaalihuollon piiritarkastajan vahvistettavaksi, kuten siitä on erikseen säädetty.

Muut vakinaiset viranhaltijat ja tilapäiset viranhaltijat valitsee johtokunta sekä työsopimussuhteessa olevat työntekijät laitoksen johtaja.

16 §. Laitoksen johtajaksi valittavalta vaaditaan koulutus, joka vastaa asianomaisen laitoksen erikoistehtävää, ja käytännöllistä kykyä asianomaisen laitoksen huollettavien hoidossa ja kasvatuksessa sekä taitoa taloudellisten asiain hoitoon.

Sellaisessa laitoksessa, jossa on kansakoulu tai joka toimii kouluikäisten vastaanottokotina, tulee johtajan olla korkeakoulun loppututkinnon suorittanut tai erityisopettaja.

Laitoksen kansakoulunopettajan tulee olla erityisopettaja.

Laitoksen muilla viranhaltijoilla tulee olla asiaan kuuluva koulutus sekä tarpeellinen kokemus työalallaan.

17 §. Laitoksessa toimivan kansakoulun johtokuntana toimii Helsingin kaupungin suomenkielisten kansakoulujen johtokunta, jos laitoksen opetuskielenä on suomi, ja Helsingin kaupungin ruotsinkielisten kansakoulujen johtokunta, jos opetuskielenä on ruotsi. Johtokunta käyttää opetuksen suunnittelussa, opettajanvirkojen täyttämisessä, opetustoimen valvonnassa ja muutenkin opetustoimen osalta lain mukaan kansakoulun johtokunnalle kuuluvaa valtaa.

2 Luku.

Huollettavien hoito ja kasvatus.

18 §. Huollettavan sijoittamisesta laitokseen ja hänen poistamisestaan laitoksesta päättää lastenhuollontarkastaja tai nuorisonhuoltaja, kumpikin omaan toimialaansa kuuluvissa tapauksissa.

Sijoituksen yhteydessä on laitoksen johtajalle toimitettava huollettavaa koskevat esitiedot.

19 §. Ennen laitokseen sijoittamista on huollettava toimitettava lääkärin tarkastettavaksi. Ellei tarkastusta ennakolta voida suorittaa, on se tehtävä ensi tilassa laitokseen sijoittamisen tapahduttua. Kuitenkin on lääkärintarkastus ehdottomasti toimitettava ennen laitokseen ottoa, mikäli on pelättävissä, että huollettava sairastaa tarttuvaa tautia.

20 §. Terveydenhuoltoa ja sairauksien ehkäisyä laitoksessa valvovat lastensuojelulautakunnan alaiset lääkärit sen mukaan kuin siitä erikseen määrätään.

21 §. Laitoksessa sattuvista sairaustapauksista ja tapaturmista on viipymättä ilmoitettava lääkärille.

Laitoksessa on pidettävä sairaspäiväkirjaa. Sairaudet ja hoitotoimenpiteet on merkittävä kehityskertomukseen annettujen ohjeiden mukaisesti.

22 §. Laitoksen palvelukseen otettakoon ainoastaan sellainen henkilö, joka lääkärintodistuksella osoittaa olevansa terveydellisesti vaaraton laitoksen muille asukkaille.

Lääkärin on, johtajan esityksestä tai milloin hän itse arvelee syytä olevan, tarkastettava henkilökuntaan kuuluva tai laitoksessa tilapäisestikin työskentelevä henkilö, ja on tämän alistuttava tarkastukseen sekä noudatettava niitä ohjeita, joita lääkäri antaa.

23 §. Laitoksessa tulee olla tarpeelliset ensiapu- ja sairaanhoitovälineet sekä mikäli mahdollista erityinen sairashuone.

24 §. Laitoksen olosuhteiden on oltava sellaiset, että ne tukevat huollettavien viihtyisyyttä ja suotuisaa kehittymistä. Tässä tarkoituksessa on hoito ja kasvatus pyrittävä saamaan yksilölliseksi noudattamalla mahdollisuuksien mukaan hyvän perheen tapoja. Huollettavia on kohdeltava ystävällisesti, eikä heitä ole lupa henkilökohtaisesti loukata eikä ruumiillisesti kurittaa.

Huollettavat on harkiten ryhmiteltävä kehitystasonsa ja kasvatuksellisten näkökohtien mukaan.

Huollettavien yksityisessä ja yhteisessä käytössä tulee olla heidän kehitystasoonsa ja harrastuksiinsa soveltuvia leikki-, urheilu-, askartelu- ja työskentelyvälineitä.

Erityistutkimuksia ja -hoitoa varten laitoksessa tulee olla tarvittavat välineet.

25 §. Huollettavaa on totutettava puhtauteen ja järjestykseen, hyviin tapoihin sekä hänen voimiensa ja taipumustensa mukaiseen omatoimiseen askarteluun ja työntekoon. Häntä on kasvatettava siveelliseen elämänkäsitykseen, rehellisyyteen, säännöllisyyteen, avuliaisuuteen ja ahkeruuteen.

26 §. Huollettavalle on järjestettävä tilaisuus paitsi kansakoululain edellyttämään koulunkäyntiin myös hänelle soveltuvaan ammattikasvatukseen tai, mikäli hänen taipumuksensa sitä edellyttävät, muuhun jatkuvaan opetukseen.

27 §. Huollettavien yksilöllisiä harrastuksia on ohjattava ja heitä on opastettava heidän kehitystasolleen soveltuvaan yhteistoimintaan laitoksen ulkopuolella olevien lasten ja nuorten kanssa.

28 §. Huollettavalle voidaan hänen kehitystasonsa mukaan ja tunnustuksena hyvästä käytöksestä ja edistymisestä myöntää erityisiä etuja ja oikeuksia, joita laitoksen muille huollettaville ei yleensä anneta.

29 §. Huollettavalle on mahdollisuuksien mukaan varattava tilaisuus käynteihin omaistensa luona tai muihin vierailuihin laitoksen ulkopuolella.

30 §. Huollettavat voivat laitoksessa ja sen alueella tavata omaisiaan ja tuttaviaan johtajan määrääminä vierailuaikoina sekä johtajan erityisellä luvalla muulloinkin. Jos vierailija on laitoksessa käynnillään tuottanut häiriötä tai vaaraa huollettavan hoidolle tahi laitoksen järjestykselle sekä milloin on vakavia syitä tällaista epäillä, johtaja voi rajoittaa vierailuja sekä kieltääkin ne määräajaksi tai kokonaan. Tällaisesta kiellosta on johtajan ilmoitettava lastenhuollontarkastajalle tai nuorisonhuoltajalle, joilla myös kummallakin on toimialaansa kuuluvissa tapauksissa valta antaa tällainen kielto.

Johtajalla on oikeus kasvatuksellisten syiden sitä erityisesti vaatiessa tarkastaa huollettavan saapuva ja lähtevä posti sekä muu lähetys ja pidättää se, ei kuitenkaan, milloin lähtevä kirje on osoitettu laitosta valvovalle viranomaiselle.

31 §. Huollettavalle, joka ei ole ansiotyössä, voidaan maksaa kehotusrahaa lastensuojelulautakunnan määräämien perusteiden mukaan. Kehotusrahan suuruutta määrättäessä otetaan huomioon huollettavan käytös sekä hänen työnsä laitoksessa.

Kehotusrahat samoin kuin huollettavan muut varat, mikäli nämä eivät ole hänen omassa hallussaan, talletetaan laitoksen toimesta luotettavaan rahalaitokseen, ja on näiden varojen hoidossa pyrittävä menettelemään siten, että huollettavat oppivat itsenäiseen rahankäyttöön ja taloudellisuuteen.

Huollettavan varoja voidaan harkinnan mukaan antaa huollettavan haltuun.

32 §. Huollettavien terveydentilaa ja henkistä kehitystä on tarkoin seurattava.

Järjestystä ja kuria on huollettavien keskuudessa valvottava kuitenkin välttäen heidän vapautensa tarpeetonta rajoittamista.

Huollettavasta tehdyistä huomioista on tehtävä muistiinpanoja annettujen ohjeiden mukaisesti.

33 §. Milloin huollettava ei sopeudu laitoksen elämään tai hänen kehityksensä on siten estynyt tai häiriytynyt, ettei hänen saamansa hoito ja kasvatus näytä hänelle soveltuvan, johtajan on ilmoitettava asia lastenhuollontarkastajalle hänen sijoittamansa huollettavan osalta ja muuten nuorisonhuoltajalle.

34 §. Jos huollettavan käytös vakavasti häiritsee järjestystä ja yleistä kuria laitoksessa tai tuottaa vaaraa toisille huollettaville tahi laitoksen omaisuudelle, on häntä valvovan kasvattajan pyrittävä ystävällisesti neu-

vomalla ja varoittamalla palauttamaan hänet järjestykseen ja, jollei tämä auta, viipymättä pyydettävä laitoksen johtajan toimenpidettä asiassa.

Johtajalla on edellisessä kappaleessa mainitun järjestyshäiriön sattuessa valta väliaikaisesti määrätä huollettavan olemaan vuodelevossa tai muista huollettavista eristettynä.

Kiireellisissä tapauksissa olkoon myös muulla huollettavaa valvomassa olevalla kasvattajalla valta tällaiseen väliaikaiseen toimenpiteeseen, mutta on asiasta ensi tilassa ilmoitettava johtajalle.

Tällaista väliaikaista toimenpidettä saa jatkaa siihen saakka, kunnes johtaja asian tutkittuaan on määrännyt toimenpiteistä, ei kuitenkaan kouluikää nuorempien kohdalla kahta tuntia eikä kouluikäisten ja sitä vanhempien kohdalla yhtä vuorokautta kauemmin.

Syvästi vajaamielisten tai muuten vajaakykyisten tahi vakavasti häiriintyneiden käsittelyssä noudatettakoon käytöshäiriöiden sattuessa sosiaalilääkärin ohjeita.

Milloin lapsi tai nuori henkilö on poliisiviranomaisen tutkittava na ja tämän pyynnöstä väliaikaisesti sijoitettuna hänelle tarkoitettuun vastaanottolaitokseen, voidaan häntä tässä laitoksessa välttämättömissä tapauksissa pitää väliaikaisesti eristettynä kauemminkin.

Milloin kasvattajan on huollettavan palauttamiseksi järjestykseen tartuttava häneen, on tämän tapahduttava tarpeetonta väkivaltaa käyttämättä.

35 §. Milloin huollettava on tehnyt vakavan rikkomuksen laitoksen järjestystä vastaan tahi laitoksen ulkopuolella käyttäytynyt hyvien tapojen vastaisesti eikä neuvoista ja varoituksista tai muista toimenpiteistä ole ollut apua, johtaja voi määrätä, sen lisäksi, mitä 36 §:ssä on sanottu, käytettäväksi seuraavia kurinpitokeinoja:

1) Huollettavalle laitoksessa yleisesti kuuluvan tai hänelle erityisesti myönnetyn edun tai oikeuden tahi nautintoaineen käytön, ei kuitenkaan ruoan laadun tai määrän, rajoittaminen määräajaksi tai toistaiseksi.

2) Huollettavan määrääminen vuodelepoon korkeintaan kahdeksi vuorokaudeksi.

3) Yhtäjaksoinen eristäminen muista huollettavista. Alle 14-vuotiaan yhtäjaksoinen eristäminen saakoon jatkua kauintaan kaksi, 14, vaan ei 16 vuotta täyttäneen kauintaan neljä ja 16 vuotta täyttäneen kauintaan kuusi vuorokautta.

4) Eristäminen vapaa-ajaksi toisista huollettavista. Tämä toimenpide saakoon jatkua yhteensä kauintaan kolmena vuorokautena ja on eristys keskeytettävä yön ajaksi.

Yhtäjaksoista eristämistä käytettäköön vain sellaisessa laitoksessa, johon suojelukasvatustoimisto pääasiallisesti joutuu sijoittamaan huollettavia, ja eristämistä vapaa-ajaksi vain kouluikäisten ja sitä vanhempien kasvatuksessa. Tällaisessa laitoksessa saa 4) kohdassa mainittu eristäminen jatkua 10, vaan ei 14 vuotta täyttäneiden osalta korkeintaan seitsemän ja sitä vanhempien osalta korkeintaan viisitoista vuorokautta.

Tässä tarkoitettuihin toimenpiteisiin ryhdyttäköön vasta sen jälkeen, kun huollettavan on tutkimuksissa luotettavasti voitu todeta tehneen rikkomuksen. Toimenpidettä valittaessa on otettava huomioon, paitsi huollettavan henkilöllisyys ja kasvatuksen tarve, myös rikkomuksen laatu ja vakavuus.

36 §. Johtajan on valvottava määräämiään kurinpidollisia toimenpiteitä, erityisesti, ettei niiden kautta vahingoiteta huollettavan terveydentilaa.

Huollettava voidaan eristää joko hänen omaan asuinhuoneeseensa tahi tarkoitukseen varattuun, normaalisti lämmitettyyn ja valaistuun huoneeseen. Eristetylle on varattava tilaisuus lukemiseen, kirjoittamiseen tai muuhun sopivaan toimintaan.

Johtaja voi harkintansa mukaan, mikäli huollettavan hyvä käytös antaa siihen aihetta tai se hänen terveydentilansa tähden on aiheellista, niin myös milloin huollettava siirtyy pois laitoksesta, toistaiseksi tai kokonaan keskeyttää kurinpidollisen toimenpiteen.

37 §. Edellä 35 §:ssä mainitut toimenpiteet on merkittävä huollettavan henkilöasiakirjoihin sekä erityiseen järjestyskirjaan, mihin tulevat merkinnät johtajan on nimikirjoituksellaan varmistettava.

38 §. Opettajan oikeudesta määrätä koulurangaistuksia on säädetty erikseen.

39 §. Laitoksen johtajan tulee itse tai erityisen huoltajan avulla sekä yhteistoiminnassa lastensuojeluviraston kanssa pitää yhteyttä huollettavan omaisiin ja toimia siihen suuntaan, että nämä aikanaan voisivat ottaa huollettavan luokseen, sekä lähimpinä vuosina laitoksesta poistumisen jälkeen tukea huollettavan kehitystä.

40 §. Huollettava on poistettava laitoksesta silloin, kun se hänen hoitonsa ja kasvatuksena kannalta katsotaan suotuisaksi, viimeistään kuitenkin hänen tullessaan siihen ikään, että hänen pitämisensä lautakunnan huostassa lain mukaan lakkaa.

Hoidollisesta ja kasvatuksellisesta syystä voidaan muunkin kuin lastensuojelulain 8 §:n 2 momentin nojalla huostaanotetun huollettavan sijoitusta poikkeustapauksessa asianomaisen lastensuojelulautakunnan jaoston päätöksellä jatkaa, kuitenkin kauintaan 21 ikävuoteen saakka.

Huollettava, joka lastensuojelulain 9 §:n ensimmäisen kappaleen, 11 §:n tai 12 §:n mukaisesti on lautakunnan huostassa, voidaan myös koetteeksi poistaa laitoksesta.

41 §. Huollettava, joka poistuu laitoksesta perhehoitoon tai oppipaikkaan tahi omatoimiseen työhön, saakoon poistuessaan tarvittaessa vapaan matkan määräpaikkaan sekä lautakunnan vahvistaman määrän vaatetusesineitä.

Harkinnan mukaan voidaan tällaisia etuja myöntää muillekin laitoksesta poistuville.

Koulunkäyntinsä päättäneelle huollettavalle voidaan antaa hänen toimeentulolleen tarpeellisia työ- tai muita välineitä.

42 §. Laitoksen entinen huollettava saakoon laitoksesta siellä tilapäisesti vieraillessaan johtajan harkinnan mukaan vapaan asunnon ja ruoan.

43 §. Huollettava, joka on ansiotyössä, maksakoon ylläpidostaan laitokseen, mikäli ei ole toisin määrätty.

44 §. Asianmukaisia tarkastuksia varten tulee laitoksessa olla erityinen tarkastuspäiväkirja.

45 §. Laitoksissa on pidettävä nähtävänä lastensuojelulaki, laki sosiaalihuollon hallinnosta, Helsingin kaupungin sosiaaliohjesääntö , tämä ohjesääntö, Helsingin kaupungin virkasääntö sekä kaikki ne lait, asetukset, päätökset ja pysyväismääräykset, joita valtion tai Helsingin kaupungin viranomaiset ovat määränneet pidettäviksi nähtävinä lasten- ja nuorisonhuoltolaitoksissa.

---

42. ASETUS AMMATTIOPPILAITOKSISTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 23 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 279/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1959:6)

Kauppa- ja teollisuusministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä kumotaan ammattioppilaitoksista 16 päivänä tammikuuta 1959 annetun asetuksen (3/59) 43 §:n 4 momentti sekä muutetaan asetuksen 3 §:n 2 momentti, 10, 14, 16, 18 ja 50 § näin kuuluviksi:

3 §. ----------

Tietopuolista opetusta annetaan:

1) yleisaineissa, joihin kuuluvat äidinkieli, muut kielet, kansalaistieto, terveysoppi, liikuntakasvatus sekä muut niihin verrattavat aineet; ja

2) ammattiaineissa, joihin kuuluvat ammattitalous, matematiikka, fysiikka, kemia, aineoppi, työvälineoppi, ammattipiirustus, ammattitekniikka sekä muut niihin verrattavat kunkin osaston tai opintolinjan erikoisaineet.

10 §. Oppilaitokselle hyväksytystä ohjesäännöstä, joka on alistettava kauppa- ja teollisuusministeriön vahvistettavaksi, tulee käydä selville:

1) oppilaitoksen nimi ja sijaintipaikka;
2) omistajan nimi ja kotipaikka;
3) tarkoitus ja opetuskieli;
4) osastot ja opintolinjat oppilasmäärineen;
5) opetusajan ja työvuoden pituus, viikkotuntimäärä sekä lukuvuoden alkamisaika;
6) oppilaaksipääsyvaatimukset;
7) oppilaiden oikeudet ja velvollisuudet;
8) oppilailta perittävien korvausten perusteet;
9) luokalta siirtäminen ja todistusten antaminen;
10) johtokunnan jäsenten lukumäärä;
11) opettajantoimien haettavaksi julistaminen ja täyttäminen, eron myöntäminen opettajille ja irtisanominen sekä tarvittavan muun henkilökunnan ottaminen; sekä
12) rehtorin valitseminen.

Yleisen ammattikoulun ohjesäännössä on lisäksi mainittava vuosittaisten oppilaspaikkojen määrä ja sen jakautuminen koulun ylläpitämiseen osallistuvien kuntien kesken.

14 §. Ammattioppilaitoksessa voi olla rehtorin, ammattiaineiden ja yleisaineiden opettajan, ammatinopettajan sekä työnopettajan toimia. Lisäksi oppilaitoksessa voi olla taloudenhoitajan, vahtimestarin, talonmiehen, lämmittäjän, varastonhoitajan, oppilaskodin valvojan ja muita tarpeellisiksi katsottuja toimia.

Valtion keskusammattikoulussa on ammattiaineiden ja yleisaineiden opettajan sekä ammatinopettajan virkoja ja ylimääräisiä toimia sekä taloudenhoitajan, kassanhoitajan ja kanslia-apulaisen peruspalkkaisia ja ylimääräisiä toimia ynnä työnopettajan, keskusvarastonhoitajan, oppilaskodinvalvojan, puhelunvälittäjän, vahtimestarin, lämmittäjän ja muita tarpeelliseksi katsottuja ylimääräisiä ja tilapäisiä toimia.

16 §. Valtion oppilaitoksen opettajien virat julistaa kauppa- ja teollisuusministeriö haettaviksi 30 päivän kuluessa. Kauppa- ja teollisuusministeriö nimittää mainitut opettajat hankittuaan sitä ennen johtokunnan ja opettajakunnan lausunnot hakijoiden kelpoisuudesta ja sopivuudesta.

Valtion oppilaitoksen ylimääräiset ammattiaineiden ja yleisaineiden opettajat sekä ammatinopettajat ottaa kauppa- ja teollisuusministeriö hankittuaan johtokunnan ja opettajakunnan lausunnot hakijoiden kelpoisuudesta ja sopivuudesta. Ylimääräiset työnopettajat ottaa johtokunta hankittuaan asiasta opettajakunnan lausunnon. Tuntiopettajat ottaa rehtori.

Valtionavustusta nauttivien oppilaitosten opettajien valitsemisesta on ilmoitettava kauppa- ja teollisuusministeriölle.

18 §. Ammattiaineiden ja yleisaineiden opettajan sekä ammatinopettajan opetusvelvollisuus on 26 viikkotuntia ja työnopettajan opetusvelvollisuus 28 viikkotuntia.

Milloin opetuksen järjestely vaatii, voi johtokunta velvoittaa opettajan ottamaan ylitunteja siinä määrin kuin tarpeelliseksi katsotaan. Ylituntien määrä ei kuitenkaan saa ammattiaineiden ja yleisaineiden opettajilla sekä ammatinopettajilla ylittää neljäätoista ja työnopettajilla kuuttatoista viikkotuntia, ellei kauppa- ja teollisuusministeriö erityisistä syistä myönnä tästä poikkeusta.

Opetusvelvollisuuden lisäksi opettajan tehtäviin kuuluu:

1) avustaa rehtoria pääsytutkinnon toimittamisessa, todistusten antamisessa ja vuosikertomuksen ja lukujärjestyksen laatimisessa;

2) valvoa tuotannollisen toiminnan tarkoituksenmukaisuutta sekä koneiden ja muun kaluston hoitoa; sekä

3) suorittaa koulun toimintaan kuuluvia työnjohto-, valvonta- ja muita tehtäviä sen mukaan kuin rehtori määrää.

Ammattiopistojen opettajan opetusvelvollisuuden määrää kauppa- ja teollisuusministeriö.

50 §. Ammattioppilaitoksen opettaja, joka on nimitetty tai määrätty virkaansa tai toimeensa ennen 1 päivää tammikuuta 1959 ja joka on täyttänyt aikaisemmin voimassa olleiden säännösten mukaiset kelpoisuusvaatimukset, on edelleen kelpoinen virkaansa tai toimeensa ja voi tulla asetuksen 15 §:n säännösten estämättä nimitetyksi toiseen vastaavaan virkaan tai toimeen.

---

43. KIRJASTOASETUS.

Annettu maaliskuun 30 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 268/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1941:103)

Opetusministerin esittelystä säädetään 3 päivänä toukokuuta 1961 annetun kirjastolain (235/61) 13 §:n nojalla:

1 luku.

Kunnalliset kirjastot ja niiden tehtävät.

1 §. Yleisten kirjastojen tarkoituksena on kirjastolaitokselle ominaisin toimintamuodoin tyydyttää yleistä sivistystarvetta ja lukuharrastusta sen mukaan kuin tässä asetuksessa säädetään.

Kunnallisia yleisiä kirjastoja ovat pääkirjastot, sivukirjastot ja laitoskirjastot, jotka ovat paikallisia kirjastoja, sekä maakuntakirjastot, jotka toimivat alueellisina keskuskirjastoina.

2 §. Kunnassa voi olla pääkirjasto ja sen alaisena yksi tai useampia sivukirjastoja.

Asianomaisen kunnan suostumuksella valtioneuvosto voi antaa pääkirjastolle maakuntakirjaston tehtävät.

Kunta tai kuntainliitto voi ylläpitää laitoskirjastoa valtion, kuntainliiton tai kunnan omistamassa sairaalassa tai huoltolaitoksessa.

3 §. Pääkirjaston tehtävänä on:

1) hankkia ja pitää varastossa olosuhteiden edellyttämä määrä koti- ja ulkomaista kirjallisuutta eri aloilta;

2) lainata kirjoja kunnan asukkaille sekä kunnassa toimiville oppilaitoksille, opintokerhoille ja sivistystyötä tekeville yhdistyksille;

3) ylläpitää käsikirjastoa lukutiloineen;

4) ohjata kunnan asukkaita kirjaston ja kirjallisuuden käyttämisessä sekä tarpeen ja mahdollisuuksien mukaan järjestää kirjallisuuden esittelyjä ja antaa opiskelun neuvontaa;

5) toimittaa kirjoja kunnan sivukirjastoille edelleen 2 kohdassa mainituille kirjaston käyttäjille lainattaviksi; sekä

6) toimittaa mahdollisuuksien mukaan sivukirjastoille käytettäviksi hallussaan olevia audiovisuaalisia välineitä.

Pääkirjasto voi tarjota kirjaston käyttäjille mahdollisuuden audiovisuaalisten välineiden käyttämiseen kirjastossa sekä järjestää näiden välineiden avulla tapahtuvia tieteen ja taiteen esittelyjä.

4 §. Sivukirjaston tulee lainata kirjoja kirjavarastostaan 3 §:n 1 momentin 2 kohdassa mainituille kirjaston käyttäjille sekä ohjata heitä kirjaston ja kirjallisuuden käyttämisessä. Sivukirjasto voi myös ylläpitää käsikirjastoa lukutiloineen sekä järjestää kirjallisuuden esittelyjä ja antaa tarpeellista opiskelun neuvontaa, niin myös harjoittaa 3 §:n 2 momentissa tarkoitettua toimintaa.

5 §. Maakuntakirjaston tehtävät valtioneuvosto voi antaa kunnan pääkirjastolle edellyttäen:

1) että kirjasto voi palvella tarpeeksi laajaa aluetta, jonka eri osista sen sijoituspaikkaan on hyvät kulkuyhteydet;

2) että kirjastolla on määrältään ja laadultaan riittäväksi katsottava kirjakokoelma, joka on luokiteltu, järjestetty ja luetteloitu koulu-hallituksen hyväksymällä tavalla;

3) että kirjastolla on sopiva ja tulenvaaralta riittävästi suojattu huoneisto, jossa on tarpeelliset tilat ja kalusto maakuntakirjaston toimintaa varten; sekä

4) että kirjastolla on päätoiminen johtaja, joka täyttää 12 §:n 1 momentin 1 kohdassa säädetyt kelpoisuusehdot, sekä riittäväksi katsottava määrä muita viranhaltijoita, joilla on säädetty kelpoisuus.

Maakuntakirjaston toiminta-alueen määrää valtioneuvosto koulu-hallituksen esityksestä.

6 §. Maakuntakirjaston tehtävänä on sen lisäksi, mitä 3 §:ssä on säädetty:

1) lainata toiminta-alueensa paikallisille kirjastoille kirjallisuutta ja audiovisuaalisia välineitä sen ohjesäännössä määrätyllä tavalla;

2) välittää alueensa paikallisille kirjastoille kirjalainoja valtion ja mahdollisuuksien mukaan muistakin kirjastoista;

3) hankkia ja pitää varastossa mahdollisimman täydellinen kokoelma sen toiminta-aluetta koskevaa ja muuta siihen läheisesti liittyvää kirjallisuutta; sekä

4) vähintään kerran vuodessa järjestää alueensa kirjastojen hoitajille neuvottelutilaisuus sekä perehdyttää heitä maakuntakirjaston kirjakokoelmiin ja luetteloihin.

7 §. Sairaalassa tai huoltolaitoksessa ylläpidetyn laitoskirjaston tehtävänä on antaa ja välittää kirjalainoja laitoksen potilaille tai huollettaville sekä järjestää heille mahdollisuuksien mukaan kirjallisuuden esittelyjä.

2 luku.

Kunnallisen kirjastotoimen hallinto.

8 §. Ehdotuksen kunnan kirjasto-ohjesäännöksi valmistaa kirjastolautakunta ja sen hyväksyy kunnallisvaltuusto. Valtuuston hyväksymä ohjesääntö on alistettava kouluhallituksen vahvistettavaksi.

Mitä 1 momentissa on säädetty, on vastaavasti noudatettava ohjesääntöä muutettaessa.

Kirjasto-ohjesäännössä on määrättävä:

1) kunnan kirjastojen sijoituspaikoista ja aukioloaikojen määräämisperusteista;

2) kunnan kirjastolautakunnan jäsenmäärästä ja toiminnasta sekä lautakunnan sihteerin tehtävien hoidosta;

3) kunnan kirjastolaitoksen viroista ja viranhaltijain tehtävistä; sekä

4) niistä muista kunnan kirjastotointa koskevista seikoista, joista katsotaan tarpeelliseksi antaa pysyväiset määräykset.

9 §. Kirjastolautakuntaan kunnallisvaltuusto valitsee puheenjohtajan sekä kirjasto-ohjesäännön mukaisen määrän jäseniä. Lautakunta valitsee kalenterivuosittain keskuudestaan varapuheenjohtajan. Kirjaston johtajalla on oikeus olla saapuvilla lautakunnan kokouksissa ja siellä ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätöksen tekoon.

Kirjastolautakunta kokoontuu puheenjohtajan kutsusta vähintään kerran vuosineljänneksessä. Puheenjohtajan on myös kutsuttava lautakunta koolle, milloin kaksi lautakunnan jäsentä tai kirjaston johtaja ilmoittamansa asian käsittelyä varten sitä häneltä pyytää.

Lautakunta on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään puolet muista jäsenistä on saapuvilla.

10 §. Kirjastolautakunnan tulee sen lisäksi, mitä muutoin on säädetty tai määrätty:

1) valvoa, että kirjastoilla on tarpeellinen kirjavarasto, kalusto ja kirjastovälineistö, että kirjavarastot ja kirjastojen muu omaisuus asianmukaisesti hoidetaan ja luetteloidaan ja että kirjastojen taloudessa noudatetaan säästäväisyyttä;

2) silmällä pitäen sitä, että kirjastojen kirjavarastot vastaavat määrältään ja laadultaan kunnan suuruuden ja väestöaineksen sekä kielisuhteiden edellyttämää kirjastontarvetta, määrätä vuosittain ne perusteet, joiden mukaan kirjavarastoja talousarvion puitteissa täydennetään;

3) valmistaa vuosittain ehdotus kirjastolaitoksen talousarvioksi kunnallishallituksen antamien ohjeiden mukaisesti;

4) ottaa, mikäli kirjasto-ohjesäännössä ei ole toisin määrätty, kirjastolaitoksen viranhaltijat; sekä

5) toimittaa vuosittain kouluhallitukselle kirjastolain 8 §:n 6 kohdassa mainittu kertomus sekä antaa ne tilastolliset ja muut tiedot, jotka kouluhallitus määrää.

3 luku.

Kunnallisen kirjastolaitoksen viranhaltijat.

11 §. Valtionapua nauttivan kunnallisen kirjaston kirjastoammatillista virkaa täytettäessä on noudatettava, mitä tässä luvussa on säädetty kelpoisuusvaatimuksista ja virkojen täyttämisjärjestyksestä.

12 §. Kelpoisuusvaatimuksena on:

1) kirjastonjohtajan ja kirjastonhoitajan virkoihin kaupungissa tai kauppalassa, jossa on yli 15 000 asukasta, filosofian, valtiotieteen, yhteiskuntatieteiden tai kasvatustieteiden kandidaatin tutkinto ja kouluhallituksen päätoimisia kirjastonhoitajia varten hyväksymä kirjastotutkinto sekä vähintään kahden vuoden työskentely kirjastoalan päätoimisessa virassa tai toimessa kirjastotutkinnon suorittamisen jälkeen;

2) apulaiskirjastonjohtajan, apulaiskirjastonhoitajan, osastonhoitajan ja opiskelunneuvojan virkoihin kaupungissa tai kauppalassa, jossa

on yli 15 000 asukasta, yliopistollinen loppututkinto ja kouluhallituksen päätoimisia kirjastonhoitajia varten hyväksymä kirjastotutkinto;

3) muuhun kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuun päätoimiseen kirjastoammatilliseen virkaan ylioppilastutkinto tai vastaavat tiedot ja kouluhallituksen päätoimisia kirjastonhoitajia varten hyväksymä kirjastotutkinto;

4) kaupungin tai kauppalan pää- tai sivukirjaston sekä maalaiskunnan pääkirjaston sivutoimiseen kirjastoammatilliseen virkaan keskikoulun oppimäärä tai sitä vastaava yleissivistys ja kouluhallituksen sivutoimisia kirjastonhoitajia varten hyväksymä kirjasto- ja kirjallisuuskurssi; sekä

5) maalaiskunnan sivukirjaston tai laitoskirjaston sivutoimiseen virkaan kouluhallituksen näitä virkoja varten hyväksymä kirjastokurssi.

Kaupungissa tai kauppalassa katsotaan olevan vähintään 15 000 asukasta, jos sen väkiluku kahden viimeksi toimitetun henkikirjoituksen mukaan on noussut vähintään tuohon määrään.

Kirjasto-ohjesäännössä voidaan, mikäli se kirjastotoimen kannalta on tarkoituksenmukaista, asettaa 2 momentissa mainittujen lisäksi muitakin kelpoisuusvaatimuksia.

13 §. Yksikielisen kunnan kirjaston yliopistollista loppututkintoa edellyttävään kirjastoammatilliseen virkaan otettavan tulee osoittaa täydellisesti hallitsevansa kunnan kieltä. Muuhun kirjastoammatilliseen virkaan otettavalla tulee olla kunnan kielen hyvä suullinen ja kirjallinen taito.

Kaksikielisen kunnan kirjaston kirjastoammatilliseen virkaan otettavalla tulee olla kunnan enemmistön kielessä 1 momentissa säädetty taito ja lisäksi vähemmistön kielessä hyvä suullinen taito. Jos kaksikielisen kunnan kirjaston viranhaltijan tehtävät kohdistuvat yksinomaan toiseen kieliryhmään, vaaditaan häneltä kuitenkin sama kielitaito kuin yksikielisen kunnan kirjaston vastaavanlaiselta viranhaltijalta.

Kirjastoammatilliseen virkaan vaadittavan suomen ja ruotsin kielen taidon osoittamiseksi suoritettavista tutkinnoista on voimassa, mitä valtion virkamiesten vastaavista tutkinnoista on säädetty.

14 §. Kunnan kirjastolaitoksen kirjastoammatillisen viran tultua avoimeksi on se julistettava haettavaksi kolmenkymmenen päivän kuluessa hakuilmoituksella, joka on julkaistava niinkuin kunnallisista ilmoituksista kunnassa on päätetty sekä, jos kysymyksessä on päätoiminen virka, vähintään yhdessä pääkaupungin sanomalehdessä tai kirjastoammatillisessa aikakauslehdessä.

Maalaiskunnan sivukirjaston sekä laitoskirjaston sivutoiminen virka voidaan julistaa haettavaksi muullakin kuin 1 momentissa säädetyllä tavalla.

Avoimeksi tullut virka voidaan pätevästä syystä kirjastontarkastajan luvalla jättää määräajaksi enintään kahdeksi vuodeksi, haettavaksi julistamatta.

15 §. Hakijan on hakemukseensa liitettävä virkatodistus, ansioluettelo ja lääkärintodistus sekä kelpoisuuden osoittavat todistukset alkuperäisinä tai oikeiksi todistettuina jäljennöksinä.

16 §. Viran hakuajan päätyttyä on saapuneet hakemukset viipymättä lähetettävä kirjastontarkastajalle, joka antaa lausunnon hakijain pätevyydestä ja sopivaisuudesta. Jos viran täyttäminen kirjasto-ohjesäännön nojalla kuuluu muulle viranomaiselle kuin kirjastolautakunnalle, on tämän

lausunto asiassa ennen vaalin toimittamista hankittava.

Virkaan on valittava kelpisuusehdot täyttävä hakija, ei kuitenkaan sellaista, joka on muuta hakijaa huomattavasti heikompi.

Suoritetusta vaalista on heti pöytäkirjanottein ilmoitettava kirjastontarkastajalle.

4 luku.

Kirjastojen tarkastus.

17 §. Yleisten kirjastojen toiminnan ohjausta ja valvontaa varten on kouluhallituksen apuna ja alaisena tarvittava määrä kirjastontarkastajia, jotka ovat valtion peruspalkkaisen viran haltijoita. Tulo- ja menoarvion rajoissa voidaan myös perustaa kirjastontarkastajan ylimääräisiä toimia.

Opetusministeriö määrää kirjastontarkastajien toimipiirit ja toimipaikat.

18 §. Kirjastontarkastajan nimittää valtioneuvosto, sen jälkeen kun virka on ollut 30 päivän ajan haettavana ja kouluhallitus on tehnyt virkaehdotuksen.

Virkavapauden kirjastontarkastajalle myöntää kouluhallitus, joka myös määrää viransijaisen ja viran väliaikaisen hoitajan.

19 §. Kelpoisuusvaatimuksena kirjastontarkastajan virkaan on:

1) filosofian, valtiotieteen, yhteiskuntatieteiden tai kasvatustieteiden kandidaatin tutkinto ja, jollei tutkintoon sisälly arvosanalla cum laude approbatur suoritettua tutkintoa kirjallisuudessa, myös tämä tutkinto;

2) julkinen kasvatus- ja opetusopin tutkinto tai arvosanalla approbatur suoritettu tutkinto kansansivistysopissa;

3) kouluhallituksen päätoimisia kirjastonhoitajia varten hyväksymä kirjastotutkinto;

4) neljän vuoden toiminta kirjastoalan kirjastoammatillisessa virassa tai toimessa.

20 §. Kirjastontarkastajan tulee, pyrkien hyvään yhteisymmärrykseen kirjastojen ylläpitäjien ja kirjastonhoitajien kanssa, valvoa ja edistää piirinsä kirjastotointa noudattaen toiminnassaan opetusministeriön vahvistamaa ohjesääntöä.

Jos kirjastontarkastaja on todennut, että kunta tai muu kirjaston ylläpitäjä on kirjastotointa hoitaessaan menetellyt lain tai asetuksen tahi niiden perusteella annettujen määräysten taikka kirjasto-ohjesäännön vastaisesti, hänen on tehtävä siitä asiasta laadun mukaan joko lääninhallitukselle tai kouluhallitukselle ilmoitus.

Kirjastontarkastaja on kouluhallituksen pääjohtajan määräyksestä ilman eri palkkiota velvollinen suorittamaan kouluhallituksessa kirjastotoimeen kuuluvia tehtäviä.

5 luku.

Kirjastoasiain neuvottelukunta.

21 §. Kirjastoasiain neuvottelukunnan puheenjohtajana toimii kouluhallituksen vapaan kansansivistystyön osaston päällikkö tai, hänen olles-

saan estynyt, hänen sijaisensa. Neuvottelukunnan jäsenet valtioneuvosto kutsuu kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Neuvottelukunnalla on oikeus ottaa itselleen sihteeri ja kuulla asiantuntijoita.

Kouluhallituksen pääjohtajalla ja jäsenillä on oikeus olla neuvottelukunnan kokouksissa läsnä ja käyttää niissä puhevaltaa.

22 §. Neuvottelukunta kokoontuu kouluhallituksen tai neuvottelukunnan puheenjohtajan kutsusta. Neuvottelukunta on kutsuttava koolle, jos vähintään viisi sen jäsentä sitä kirjallisesti pyytää.

Neuvottelukunta on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja ja kuusi jäsentä ovat saapuvilla.

23 §. Neuvottelukunta antaa lausuntoja niistä asioista, joista kouluhallitus sitä pyytää. Sen ohessa neuvottelukunnalla on oikeus tehdä esityksiä kouluhallitukselle yleistä kirjastotointa koskevista periaatteellisista tai muutoin tärkeistä kysymyksistä.

24 §. Neuvottelukunnan puheenjohtajan, jäsenen, asiantuntijan ja sihteerin palkkioista on voimassa, mitä valtion komiteapalkkioista on säädetty, ja ne maksetaan neuvottelukuntaa varten varatusta määrärahasta.

Mikäli kirjastoasiain neuvottelukunnasta ei ole toisin säädetty, siihen sovelletaan valtioneuvoston asettamia neuvottelukuntia koskevia yleisiä säännöksiä ja määräyksiä.

6 luku.

Valtionavustukset.

25 §. Kirjastolain 5 ja 9 §:ssä tarkoitetut valtionavut on haettava kouluhallitukselta toimintavuotta seuraavan kalenterivuoden elokuun loppuun mennessä, uhalla että oikeus avustuksen saantiin, jollei laillista estettä näytetä, on menetetty. Valtioneuvosto voi kuitenkin, milloin kohtuussyyt niin vaativat, oikeuttaa kouluhallituksen myöntämään valtionavun määräajan jälkeen saapuneen hakemuksen perusteella.

Kouluhallitus antaa määräykset kirjastolain 11 §:ssä tarkoitettujen valtionapujen hakemisajoista.

26 §. Kunta voi erityisestä tilauksesta kulloinkin kulumassa olevan vuoden menojen perusteella suoritettavan avustuksen ennakkona saada likimäärin 80 prosenttia siitä, mitä kunta on saanut samaan tarkoitukseen viimeisenä vuonna, jonka tilinpäätöksen perusteella kouluhallitus on määrännyt valtionavustuksen lopullisen määrän. Ennakko maksetaan kahtena yhtä suurena eränä maalis- ja syyskuussa sanottujen kuukausien 20 päivän jälkeen.

27 §. Kouluhallitus antaa määräykset siitä, mitä selvityksiä valtionapuhakemuksiin on liitettävä, ja tarvittaessa vahvistaa hakemuksissa käytettävät lomakkeet.

28 §. Valtioneuvosto määrää, mitkä kunnat kuuluvat vähävaraisiin. Kuntien luettelo on tarkistettava ainakin joka kolmas vuosi.

Harvaan asutuksi katsotaan maalaiskunta, jonka asukasluku maaneliökilometriä kohti on alle kolme. Valtioneuvosto voi kuitenkin päättää, että saaristokuntaa on pidettävä harvaan asuttuna, vaikka sen asukasluku on tätä suurempi.

Kouluhallituksen on vuosittain tehtävä esitys opetusministeriölle kirjastolain 5 §:n 2 momentissa tarkoitetuista lisäavustuksista.

29 §. Valtionapuun oikeuttaviksi hyväksyttäviksi kirjastohenkilökunnan palkkamenoiksi luetaan 2 momentissa säädetyin poikkeuksin tälle henkilökunnalle rahana maksetut palkat siltä osin kuin henkilökuntaa ei ole otettu enemmän kuin asianmukaisesti järjestetyn kirjastotoiminnan kannalta on katsottava vastaavan kulloinkin kysymyksessä olevan kirjaston tarvetta ja palkat eivät ylitä valtion vastaavanlaisista tai niihin rinnastettavista tehtävistä maksamia palkkoja.

Valtionapuun oikeuttaviksi kirjastohenkilökunnan palkkamenoiksi ei lueta palkkausmenoja, jotka johtuvat lämmityksestä, valaistuksesta, siivouksesta, rakennuksen kunnossapidosta ja kirjastolaitoksen yleisestä hallinnosta.

Mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty, on vastaavasti noudatettava kirjastohenkilökunnan palkkamenoista menevien lapsilisämaksujen valtionavusta.

30 §. Kouluhallituksen asiana on valvoa, ettei valtionapua makseta tarpeettomiksi katsottavista menoista. Tämän vuoksi kouluhallituksen tulee antaa kunnille asianmukaiset ohjeet:

1) kirjallisuuden ostamisesta, sitomisesta ja kuljettamisesta sekä kaluston, kirjastovälineiden ja kansliatarvikkeiden hankkimisesta ja käyttämisestä;

2) missä tapauksissa mikrofilmien ja niiden lukulaitteiden, opetusfilmien ja muiden audiovisuaalisten välineiden sekä kirjastoautojen ja -veneiden hankkimista on pidettävä kirjastotoiminnan kannalta tarpeellisena ja miten niitä on käytettävä ja hoidettava;

3) minkälaisiin painatus- ja ilmoituskuluihin annetaan valtionapua;

4) miten laitoskirjastojen menot erotetaan laitosten menoista; sekä

5) mitä kirjastotoimen hoitamisessa on muutoin otettava huomioon, ettei siitä aiheudu tarpeettomiksi katsottavia kustannuksia, joista valtionapua ei makseta.

31 §. Kunta voi alistaa 30 §:n 1 momentissa ja 31 §:n 2 kohdassa tarkoitetun asian kouluhallituksen ennakolta ratkaistavaksi, jolloin kouluhallituksen tulee opetusministeriön antamien yleisten ohjeiden mukaisesti päättää, mistä henkilökunnasta aiheutuvat ja millaisten perusteiden mukaan lasketut palkkamenot hyväksytään valtionapuun oikeuttaviksi kustannuksiksi, ja onko 31 §:n 2 kohdassa tarkoitettua hankintaa pidettävä kirjastotoimen kannalta tarpeellisena.

32 §. Määrättäessä maakuntakirjastoa varten asukasluvun perusteella tulevaa avustusta otetaan huomioon asianomaisena vuonna henkikirjoitetun väestön lukumäärä.

33 §. Milloin kirjastorakennusten tai -huoneistojen hankkimista varten haetaan valtionapua tai lainaa, on rakennusohjelmalle sekä rakennuspiirustuksille ja työselityksille hankittava kouluhallituksen vahvistus sen mukaan kuin valtioneuvosto määrää.

34 §. Kirjastolain 7 §:n 4 momentissa tarkoitettua rakennuslupaa kunnan on anottava opetusministeriölle osoitetulla hakemuksella, joka on

toimitettava kirjastontarkastajalle. Kunnan on liitettävä anomukseen kaikki se selvitys, joka on tarpeen rakennustyön kiireellisyyden arvioimiseksi, samoin kuin selvitys siitä, ettei kirjaston toiminnalle välttämätöntä ja tarkoituksenmukaista huoneistoa ole kohtuullisin ehdoin muutoin saatavissa, sekä jäljennös kouluhallituksen päätöksestä, jolla rakennusohjelma on vahvistettu.

Kunakin vuonna myönnettäviä rakennuslupia varten kunnan on toimitettava rakennuslupa-anomuksensa edellisen joulukuun aikana kirjastontarkastajalle, jonka on lähetettävä anomukset lausuntoineen kouluhallitukselle ennen seuraavan tammikuun 10 päivää. Kouluhallituksen on lähetettävä anomukset sekä laatimansa yhtenäinen ehdotus rakennuslupien myöntämisestä opetusministeriölle ennen seuraavan helmikuun 20 päivää. Ehdotuksensa perusteeksi kouluhallituksen on laadittava anomuksista yhdistelmä, jossa ne on asetettava kiireellisyysjärjestykseen siten, ettei kahta tai useampaa rakennustyötä aseteta yhtä kiireelliseksi. Yhdistelmässä on ilmoitettava kunkin rakennuksen ja huoneiston arvioitu hyötyneliömetrimäärä, sen perusteella laskettu normaalihinta sekä valtionavun ja lainan todennäköinen määrä.

Opetusministeriö myöntää rakennusluvat vuosittain yhdellä kertaa. Erityisistä syistä opetusministeriö voi kuitenkin erikseen myöntää rakennusluvan muunakin kuin 2 momentissa mainittuna aikana tehdyn anomuksen perusteella.

Rakennuslupa raukeaa, jollei työtä, jota varten rakennuslupa on myönnetty, ole aloitettu viimeistään sen kalenterivuoden päättyessä, jonka aikana rakennusluvan myöntämisestä on kulunut kaksi vuotta.

Milloin kirjastohuoneisto aiotaan sijoittaa kansakoulurakennukseen, jonka rakentamista varten tarvitaan opetusministeriön rakennuslupa, on sen estämättä, mitä edellä tässä pykälässä on säädetty, myös kirjastohuoneistoa koskevalta osalta noudatettava kansakoulurakennusten rakennusluvista annettuja säännöksiä.

35 §. Kirjastolain 7 §:n 1, 2 ja 3 momentissa tarkoitettua valtionapua ja lainaa kirjastorakennusten ja -huoneistojen hankkimiseen ja perusparannuksiin on haettava kouluhallitukselta.

36 §. Milloin kirjastohuoneisto aiotaan sijoittaa kansakoulurakennukseen, jonka rakentamista varten haetaan rakennusavustusta tai kuoletuslainaa, on kirjastohuoneiston rakentamista varten annettavasta valtionavusta ja lainasta voimassa, mitä kansakoulurakennusten rakennusavustuksesta, ylimääräisestä rakennusavustuksesta ja kuoletuslainasta on säädetty tai määrätty, ja on kirjastohuoneistoa koskeva avustus- ja lainahakemus tehtävä kansakoulurakennusta koskevan hakemuksen yhteydessä.

Mitä 1 momentissa on säädetty, on vastaavasti noudatettava haettaessa valtionapua ja lainaa kansakoulurakennuksiin sijoitettujen kirjastohuoneistojen perusparannuksiin.

37 §. Muissa kuin 37 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa on hakemus valtionavun ja lainan saamiseksi kirjastorakennusten ja -huoneistojen hankkimista varten toimitettava kirjastontarkastajalle viimeistään vuoden kuluessa sen vuoden päättymisestä, jonka aikana rakennustyö on valmiina vastaanotettu, uhalla että oikeus valtioavun saamiseen menetetään, ellei laillista estettä näytetä. Mikäli 2 momentin säännöksistä ei muuta johdu, on valtionavusta ja lainasta soveltuvin kohdin voimassa, mitä kansakoulurakennusten rakennusavustuksesta, ylimääräisestä rakennusavustuksesta ja kuoletuslainasta on säädetty tai määrätty.

Kaupungille kirjastolain 7 §:n 2 momentin mukaan kirjastorakennusten tai -huoneistojen hankkimiseen tai niiden perusparannuksiin annettavasta valtionavusta kouluhallituksen tulee tehdä esitys opetusministeriölle.

38 §. Kirjastolain 5 ja 7 §:ssä tarkoitetut valtionavut katsotaan myönnetyiksi ehdolla, että jos valtionavuin hankittua omaisuutta ryhdytään pysyvästi käyttämään muuhun kuin yleisen kirjaston tarpeisiin tai se tuhoutuu tai hävitetään, valtionavun saajan on suoritettava valtiolle toimenpiteeseen ryhtymisen tai tuhoutumisen aikana olleesta arvosta suhteellisesti niin suuri osuus, kuin millä valtio on omaisuuden hankkimista avustanut.

Milloin kirjastorakennus tai -huoneisto on palanut, luovutettu toiseen tarkoitukseen tai muuten poistettu kirjaston käytöstä, sovelletaan uuden rakennuksen tai huoneiston rakentamisen rahoittamisessa vastaavasti ja sen estämättä, mitä 1 momentissa on säädetty, kansakoululainsäädännössä näitä tapauksia varten olevia määräyksiä.

39 §. Kirjastontarkastajalla sekä kouluhallituksen määräämällä tarkastajalla on oikeus saada nähtävikseen valtionavustuksen saajan kirjanpitokirjat, tilitodisteet ja muut sellaiset asiakirjat, jotka ovat tarpeen sen selvittämiseksi, miten valtionapua on käytetty, sekä valtionavun turvin suoritettavan rakennustyön työ-, rakenne- ja erityispiirustukset, lujuuslaskelmat ynnä muut työn suoritusta koskevat asiakirjat. Näistä asiakirjoista on kouluhallituksen pyynnöstä annettava maksuttomat jäljennökset.

Kouluhallitus voi velvoittaa rakennuttajan toimituttamaan rakennustyön teknillistä suoritusta tai taloudellisuutta koskevan yksityiskohtaisen selvityksen.

7 luku.

Erinäisiä säännöksiä.

40 §. Kirjastontarkastajan päätökseen sekä kirjastoammatillisen viran haltijan vaaliin haetaan muutosta valittamalla kirjallisesti kouluhallitukselle.

Kirjastoammatillisen viran haltijan vaaliin saa hakea muutosta myös asianomainen kirjastontarkastaja.

Kouluhallituksen päätökseen kirjaston kirjastoammatillisen viran haltijan nimittämistä tai määräajan asettamista maakuntakirjaston toiminnassa tapahtuneen laiminlyönnin korjaamista koskevassa asiassa ei saa hakea muutosta valittamalla.

41 §. Milloin kunnan kirjasto toimii kansakoulurakennuksessa tai sen välittömässä läheisyydessä, on sen toiminta siten järjestettävä, että se voi tyydyttää myös kansakoulun oppilaskirjaston lainaustarpeen.

42 §. Jos maakuntakirjasto laiminlyö sille kuuluvia tehtäviä eikä kunta kouluhallituksen asettaman määräajan kuluessa korjaa laiminlyöntiä, valtioneuvosto voi kouluhallituksen esityksestä ja kuntaa kuultuaan päättää, että kirjasto lakkaa toimimasta maakuntakirjastona.

Milloin maakuntakirjaston toiminnan jatkaminen muuttuneiden olosuhteiden vuoksi on osoittautunut epätarkoituksenmukaiseksi, valtio-

neuvosto voi kouluhallituksen esityksestä ja asianomaista kuntaa kuultuaan päättää, että maakuntakirjaston toiminta on lakkaava. Määräaikaa, jonka kuluessa maakuntakirjaston toiminta on lopetettava, ei tällöin ilman kunnan suostumusta saa asettaa kahta vuotta lyhyemmäksi.

8 luku.

Siirtymäsäännöksiä.

43 §. Aikaisemman lainsäädännön nojalla vahvistetun kirjasto-ohjesäännön määräykset, niiltä osilta kuin ne eivät ole vastoin kirjastolain ja tämän asetuksen säännöksiä, jäävät noudatettaviksi kunnan kirjasto-ohjesääntönä.

Kunta on kuitenkin velvollinen viimeistään vuonna 1963 alistamaan kouluhallituksen vahvistettavaksi uuden kirjasto-ohjesäännön.

44 §. Henkilö, joka huhtikuun 1 päivään 1962 mennessä on saavuttanut kansankirjastoista 19 päivänä joulukuuta 1941 annetussa asetuksessa (872/41) säädetyn kelpoisuuden kirjastontarkastajan tai valtionavustusta saavan kunnallisen kirjaston kirjastoammatillisen virkailijan virkaan, on edelleen kelpoinen vastaavaan virkaan.

45 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1962, kuitenkin niin, että kirjastolain 5 §:ssä tarkoitettua valtionapua koskevia säännöksiä sovelletaan myönnettäessä valtionapua sanotulta vuodelta kokonaisuudessaan ja että 26 §:ssä olevaa säännöstä valtionavun ennakon suorittamisesta sovelletaan vasta vuoden 1963 alusta lukien.

Sen estämättä, mitä 34 §:ssä on säädetty, opetusministeriö antaa määräykset vuonna 1962 myönnettävien rakennuslupien hakemisessa noudatettavasta menettelystä.

Samalla kumotaan kansankirjastoista 19 päivänä joulukuuta 1941 annettu asetus (872/41) ja kansankirjastoa varten kansakoulurakennusten yhteyteen rakennettavien huoneiden piirustusten, normaalihinnan ja kunnossapitokustannusten perusteista 15 päivänä helmikuuta 1957 annettu asetus (95/57), kuitenkin niin, että kansankirjastoista annetun asetuksen 18 §:n 1 momentin säännöksiä rakennusavustuksen takaisin maksamisesta sovelletaan edelleen 20 päivänä huhtikuuta 1928 annetun kansankirjastolain (131/28) 6 §:n 1 momentin nojalla myönnettyihin rakennusavustuksiin.

---

44. ASETUS KAAVOITUSALUEIDEN JAKOASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 30 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 272/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1960:84)

Maatalousministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä lisätään 11 päivänä heinäkuuta 1960 annettuun kaavoitusalueiden jakoasetukseen (353/60) uusi näin kuuluva 10 a §:

10 a §. Maalaiskunnan asemakaava- ja rakennuskaava-alueella suoritettavien maanmittaustoimitusten osalta on toimitusasiakirjoihin ja maarekisteriin merkittävä, sen mukaan kuin maanmittaushallitus tarkemmin määrää, asemakaava-alueella tilalle rakennuskorttelissa kuuluvan alueen ja muun alueen pinta-alat sekä rakennuskaava-alueella tilalle kuuluvan rakennusmaan ja muun maan pinta-alat.

Milloin maalaiskunnan sellaisella alueella, jolle ei ole vahvistettu asemakaavaa tai rakennuskaavaa, muodostetaan 2 000 neliömetriä pienempi tila, joka ei ole tarkoitettu rakennuspaikaksi, on siitä tehtävä merkintä toimitusasiakirjoihin ja maarekisteriin sen mukaan kuin maanmittaushallitus tarkemmin määrää.

Maanmittauskonttori päättää 1 momentissa ja maanmittaushallitus 2 momentissa tarkoitettujen merkintöjen muuttamisesta tai poistamisesta.

45. HELSINGIN KAUPUNGIN PALVELUKSESSA TYÖSUHTEESSA OLEVIEN VUOSILOMASÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston vahvistama huhtikuun 4 p:nä 1962.
(Vrt. kunn.as.-kok. 1951:96)

Vuosilomasäännön alaiset

1 §. Helsingin kaupungin palveluksessa työsuhteessa olevan, joka saa siitä pääasiallisen toimeentulonsa, vuosilomaa annettaessa ja loman korvausta maksettaessa noudatetaan työntekijäin vuosilomasta annetun lain säännösten lisäksi tämän vuosilomasäännön määräyksiä.

Työntekijän katsotaan saavan pääasiallisen toimeentulonsa kaupungin työstä, jos hänen työnsä yleensä kestää vähintään 5 tuntia vuorokaudessa.

Tämän vuosilomasäännön määräyksiä sovelletaan edellä mainituin rajoituksin myös viikko- tai kuukausipalkalla työsuhteessa kaupunkiin olevaan henkilöön.

Tätä sääntöä ei sovelleta kaupungin rajojen ulkopuolella työskenteleviin metsä-, maatalous- ja teollisuustyöntekijöihin, lukuun ottamatta kaupungista sinne tilapäisesti siirrettyjä taikka kaupungin sairaala- ja huoltolaitoksissa vakinaisesti työskenteleviä työntekijöitä.

Vuosilomaoikeus

2 §. Kaupungin palveluksessa olevalla muulla kuin 3 §:ssä mainitulla työntekijällä on oikeus saada vuosilomaa kutakin työntekijäin vuosilomasta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua kuukautta kohti

1) 2 3/4 työpäivää, jos hänellä lomanmääräytymisvuoden loppuun mennessä on viisitoista 5 §:ssä tarkoitettua palvelusvuotta,

2) 2 1/2 työpäivää, jos hänellä lomanmääräytymisvuoden loppuun mennessä on kymmenen 5 §:ssä tarkoitettua palvelusvuotta,

3) 2 työpäivää, jos hänellä lomanmääräytymisvuoden loppuun mennessä on viisi 5 §:ssä tarkoitettua palvelusvuotta, kuitenkin vähintään yksi kuukausi, mikäli työntekijä on ollut kaupungin työssä kaikkina 1 momentissa tarkoitettuina kahtenatoista kalenterikuukautena,

4) 1 3/4 työpäivää, jos hänellä lomanmääräytymisvuoden loppuun mennessä on kolme 5 §:ssä tarkoitettua palvelusvuotta ja

5) muissa tapauksissa työntekijäin vuosilomasta annetun lain mukaan.

3 §. Vuoro- ja yötyöntekijällä, sukeltajalla sekä sähkölaitoksen ja liikennelaitoksen akkuasentajalla on oikeus saada vuosilomaa kutakin työntekijäin vuosilomasta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua kuukautta kohti

1) 3 työpäivää, jos hänellä lomanmääräytymisvuoden loppuun mennessä on viisitoista 5 §:ssä tarkoitettua palvelusvuotta,

2) 2 3/4 työpäivää, jos hänellä lomanmääräytymisvuoden loppuun mennessä on kymmenen 5 §:ssä tarkoitettua palvelusvuotta,

3) 2 1/2 työpäivää, jos hänellä lomanmääräytymisvuoden loppuun mennessä on viisi 5 §:ssä tarkoitettua palvelusvuotta,

4) 2 työpäivää, jos hänellä lomanmääräytymisvuoden loppuun mennessä on kaksi 5 §:ssä tarkoitettua palvelusvuotta, kuitenkin vähintään yksi kuukausi, mikäli työntekijä on ollut kaupungin työssä kaikkina 1 momentissa tarkoitettuina kahtenatoista kalenterikuukautena.

Edellä mainituilla työntekijöillä on oikeus tämän pykälän mukaiseen vuosilomaan vain niiden kalenterikuukausien osalta, joiden aikana asianomainen on ollut vähintään 16 päivää mainitunlaisessa työssä.

Työssäolopäivien veroiset päivät

4 §. Työssäolopäivien veroisina pidetään vuosiloman pituutta laskettaessa työntekijäin vuosilomasta annetun lain 3 §:n 2 momentissa mainittujen lisäksi myös niitä työpäiviä, joina työntekijä on ollut

sairauden, tapaturman, raskauden ja synnytyksen vuoksi lomalla myös siinä tapauksessa, että loma on kestänyt kauemmin kuin työntekijäin vuosilomasta annetun lain 3 §:n 2 momentin 3) ja 4) kohdassa on säädetty, mikäli työntekijälle on tältä ylittävältä ajalta suoritettu palkkaetuja,

lomalla julkisen tehtävän suorittamista varten tai yksityisten asiain vuoksi siltä osin, kuin lomaan ei lomanmääräytymisvuoden kuluessa ole käytetty yhteensä enempää kuin 50 työpäivää.

Palvelusvuosien laskeminen

5 §. Edellä 2 ja 3 §:ssä tarkoitetuiksi palvelusvuosiksi luetaan työntekijälle, joka 21 vuotta täytettyään on lomanmääräytymisvuoden loppuun mennessä ollut vähintään kuusi kuukautta keskeytyksettä kaupungin palveluksessa, sanotun keskeytymättömän palvelusajan lisäksi

1) ne aikaisemmat vuosilomaan oikeuttaneet työsuhteet kaupunkiin, jotka kukin erikseen ovat kestäneet vähintään yhden kuukauden,

2) säännöllisesti uusiutuvasta työvoiman vähentämisestä aiheutunut poissaolo työstä, ellei se ylitä kolmea kuukautta,

3) aika, jonka työntekijä ennen kaupungin palvelukseen siirtymistään on 21 vuotta täytettyään vähintään yhden vuoden ajan ollut päätoimeksi katsottavassa valtion, toisen kunnan tai kuntayhtymän, kuntien keskusjärjestön tai työntekijäin keskusjärjestön tahi seurakunnan palveluksessa, kuitenkin yhteensä enintään 10 vuotta,

4) aika, jona työntekijä on suorittanut sotapalvelusta, varsinaista asevelvollisuutta lukuun ottamatta, tai työpalvelusjoukoissa työpalvelusta,

5) aika, jonka kaupungin haltuun siirtyneen yrityksen työntekijä on välittömästi ennen kaupungin palvelukseen tuloaan 21 vuotta täytettyään palvellut tällaisessa yrityksessä.

Jos työntekijä ilman lupaa on poissa työstä kauemmin kuin kolme päivää, katsotaan työsuhde katkenneeksi.

Loman antaminen lomanantokauden ulkopuolella

6 §. Jos vuosiloman pituus ylittää yhden kuukauden, saadaan ylimenevä osa joko kokonaan tai osaksi antaa muulloinkin kuin yleisenä lomanantokautena edellyttäen, että tällainen järjestely on katsottava työn suorituksen kannalta tarkoituksenmukaiseksi.

Samalla edellytyksellä saadaan työntekijän ja työnjohdon siitä keskenään sovittua myös lyhyempi loma tai osa siitä antaa muulloin kuin yleisenä lomanantokautena kuitenkin ennen seuraavan vuoden huhtikuun loppua.

Maanviljelys- ja muussa työntekijäin vuosilomasta annetun lain 5 §:n 2 momentissa tarkoitetussa työssä vuosiloma saadaan antaa muulloinkin kuin yleisenä lomanantokautena kuitenkin saman kalenterivuoden kuluessa tai työntekijän suostumuksella siirtää annettavaksi seuraavana vuonna ennen huhtikuun loppua.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu loman osa annetaan puolella pidennettynä. Pidennystä myönnetään enintään koko vuosiloman puolesta määrästä, jolloin osapäiviä ei oteta huomioon.

7 §. Milloin työntekijä vuosilomansa tai sen osan alkaessa on sairauden, tapaturman tai synnytyksen johdosta työkyvytön, on loma, jos työntekijä sitä haluaa, siirrettävä myöhäisempään ajankohtaan. Loma on tällöin, mikäli mahdollista, annettava ennen syyskuun 30 päivää ja, jollei toisin sovita, viimeistään kalenterivuoden loppuun mennessä. Työntekijäin vuosilomasta annetussa laissa säädetyn loman ylittävä loman osa saadaan kuitenkin myöntää viimeistään lomanantokautta seuraavan vuoden huhtikuun loppuun mennessä.

Vuosiloman palkka ja vuosilomakorvaus

8 §. Vuosiloman ajalta maksetaan palkka työntekijäin vuosilomasta annetun lain mukaan, kuitenkin siten, että jos tunti- tai urakkatyöntekijäin päiväpalkka laskettuna lomanmääräytymisvuoden kuuden viimeisen kuukauden ansion perusteella, hätätyöstä ja lain tai sopimuksen mukaisesta ylityöstä peruspalkan lisäksi maksettavaa korotusta lukuun ottamatta, on työntekijälle edullisempi, vuosilomapalkka maksetaan näin muodostuneen päiväpalkan mukaan. Yli kaksitoista kuukautta jatkuneen sairausloman ajalle sattuvan vuosiloman palkka maksetaan kuitenkin samansuuruisena kuin sairausloman palkkakin tältä ajalta tulisi maksettavaksi.

Työsuhteen päättyessä maksetaan työntekijälle loman korvaus työntekijäin vuosilomasta annetun lain mukaisesti. Korvattavien lomapäivien luku määräytyy kuitenkin tämän vuosilomasäännön 2 ja 3 §:n mukaan. Loman korvaus maksetaan myös työsuhteen päättyessä työntekijän kuoleman johdosta.

Voimaantulomääräykset

9 §. Tämä vuosilomasääntö tulee voimaan toukokuun 1 päivänä 1962 ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerran 1961-1962 lomanmääräytymisvuoden perusteella myönnettäviin vuosilomiin. Työntekijän aikaisempien määräysten perusteella jo saavuttamia etuisuuksia ei kuitenkaan vähennetä, vaikka hän tämän vuosilomasäännön nojalla ei olisikaan niihin oikeutettu.

---

46. KONEKIRJOITUSLISÄN PERUSTEIDEN MUUTTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 4 p:ltä 1962.

(Vrt. kunn.as.-kok. 1956:14 ja 1960:50)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa konekirjoituslisän suorittamista koskevat perusteet siten, että sanottu lisä maksetaan 1.1.1962 alkaen 13., 14. ja 15. palkkaluokissa sen suuruisena kuin sanotut lisät on viimeksi vahvistettu.

---

47. PUUTAVARA- JA POLTTOAINETOIMISTON JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama huhtikuun 4 p:nä 1962.

(Vrt. kunn.as.-kok. 1951:74)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 21.3. 1951 vahvistamansa puutavara- ja polttoainetoimiston johtosäännön 5 §:n seuraavaksi:

Puutavara- ja polttoainetoimisto suorittaa kaupungin tilisäännön mukaisesti tai muutoin tilitoimistolle kuuluvat tehtävät. Puutavara- ja polttoainetoimiston kassaosastona toimii rahatoimisto.

---

48. LIIKENNELAITOKSEN TARIFFIT.

Maistraatin päätös linja-autolippujen osalta huhtikuun 5 p:ltä 1962.
Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun 21 p:ltä 1962.
(Vrt. kunn.as.-kok. 1960:19)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että Helsingin kaupungin liikennelaitoksen liikennöimillä raitio- ja linja-autolinjoilla suoritetuista matkoista kannetaan maksut seuraavien määräysten mukaisesti:

1) Matkustajan kokonaismatka muodostuu ensiksi ajettavasta perusmatkasta ja siihen mahdollisesti liittyvästä yhdestä tai erikoistapauksessa useammasta siirtomatkasta. Sekä perus- että siirtomatkaksi katsotaan sellainen matkaosuus, jonka aikana matkustaja ei ole poistunut vaunusta tai sivunnut jo ajamaansa matkan osaa. Siirtomatkan tulee olla perusmatkan jatko eikä se saa tapahtua paluusuuntaan. Siirtomatka on aloitettava välittömästi perusmatkan päättymisen jälkeen.

2) Maksujen määräämistä varten kaupunkialue jaetaan kahteen maksuvyöhykkeeseen. Ensimmäiseen maksuvyöhykkeeseen kuuluu alue, jonka ulkoraja on kaupungin keskipisteestä linnuntietä n. 5,6 km:n etäisyydellä, ja toiseen maksuvyöhykkeeseen tämän ulkopuolella oleva osa kaupunkialuetta.

3) Maksun suuruus riippuu siitä, miten monelle maksuvyöhykkeelle matkustajan kokonaismatka ulottuu.

4) Alle 6-vuotiaat lapset saavat matkustaa maksutta maksavan matkustajan mukana ilman oikeutta istumapaikkaan. Iältään 6-12 vuotiaat lapset saavat maksaa matkansa lastenlipulla. Lastenlippu oikeuttaa istumapaikkaan vain silloin, kun muut eivät niitä tarvitse.

5) Yksi siirto-oikeus sisältyy yhden vyöhykkeen kertalippuun ja sarjalipun jokaiseen maksuosaan. Kahden vyöhykkeen kerta- ja sarjalippuun samoinkuin lasten kertalippuun saa yhden siirto-oikeuden ostamalla siirtolipun. Näiden siirto-oikeuksien lisäksi voi liikennelaitoksen lautakunta, mikäli linjaverkosto sitä vaatii, myöntää oikeuden vapaisiin lisä-siirtomatkoihin.

6) Perusmatkasta, joka alkaa klo 24 jälkeen, ja sitä seuraavasta siirtomatkasta peritään maksut kaksinkertaisina, ei kuitenkaan yleislippua eikä matkailijalippua käytettäessä.

7) Vyöhykelisämaksu peritään matkustajalta, jos hänen kokonaismatkansa ulottuu useammalle maksuvyöhykkeelle kuin mihin hänen perusmatkansa maksu oikeuttaisi.

8) Kuukausilippu oikeuttaa rajoittamattomaan määrään matkoja. Se voidaan ostaa joko kahdelle valinnanvaraiselle kaupunki- tai esikaupunkilinjalle taikka määrätylle esikaupunkilinjaryhmälle. Matkasta muil-

la linjoilla on maksettava lisämaksu. Klo 24 jälkeen alkavasta matkasta on maksettava lisäksi yksinkertainen maksu.

9) Yleislippu oikeuttaa rajoittamattomaan määrään matkoja kaikilla linjoilla kaikkina aikoina ilman lisämaksuja. Se voidaan ostaa joko yhdeksi kalenterikuukaudeksi tai puoleksi vuodeksi.

10) Liikennelaitoksen lautakunnalla on oikeus antaa tarkemmat määräykset lippujen kelpoisuudesta ja myynnistä sekä tarvittavat soveltamismääräykset. Lautakunnalla on myös oikeus määrätä tarkemmin vyöhykeraja ja samoin sopiviksi katsomansa ensimmäisen vyöhykkeen uloimmat pysäkit kuuluviksi sekä ensimmäiseen että toiseen maksuvyöhykkeeseen.

11) Liikennelaitoksella on oikeus antaa tarvittavat määräykset entisten lippujen voimassaoloajasta.

12) Lippujen hinnat

Kertaliput		
1 matka yhden vyöhykkeen alueella	40	mk
1 matka kahden vyöhykkeen alueella	50	"
Lasten kertalippu		
1 matka vyöhykeluvusta riippumatta	20	"
Sarjaliput		
10 matkaa yhden vyöhykkeen alueella	350	"
10 matkaa kahden vyöhykkeen alueella	400	"
Siirtolippu	10	"
Vyöhykelisämaksu	20	"
Kuukausilipun vieraan linjan lisämaksu	10	"
Kuukausilippu	2 000	"
Yleislippu 1 kk	3 000	"
1/2 v.	18 000	"

Lisäksi kaupunginvaltuusto päätti oikeuttaa liikennelaitoksen ottamaan käyttöön matkailijaliput, jotka 1. 5. - 30. 9. oikeuttavat yhden vuorokauden aikana ajamaan kaikilla liikennelaitoksen linjoilla rajattomasti ja jotka kelpaavat myös yöliikenteessä ilman lisämaksua siten, että aikuisille myytävän matkailijalipun hinnaksi määrätään 200 mk ja alle 16-vuotiaille koululaisille myytävän matkailijalipun hinnaksi 150 mk.

Nämä tariffit tulevat voimaan 1. 5. 1962. Kaupunginhallitus 18/4 1962.

---

49. VESIASETUS.

Annettu huhtikuun 6 p:nä 1962. (Lyhennysote)
(Suomen as. -kok. 282/62)

Oikeusministerin esittelystä säädetään:

---

2 luku.

Vesilautakunta.

27 §. Milloin kunta vesilain 20 luvun 1 §:n mukaisesti on tehnyt esityksen kunnallishallituksen tai muun kunnallisen viranomaisen määräämisestä toimimaan vesilautakuntana, lääninhallituksen on asiaa ratkaistessaan otettava huomioon kunnassa vesilautakunnalle kuuluvien tehtävien määrä sekä se, tulevatko tehtävät ilman erityisen vesilautakunnan asettamista asianmukaisesti ja riittävän joutuisasti hoidetuiksi.

Mikäli kunta omistaa sellaisia rakennelmia, laitoksia tai alueita, joita koskevia asioita saattaa huomattavassa määrin tulla vesilautakunnan käsiteltäviksi, älköön kunnallishallitusta määrättäkö toimimaan vesilautakuntana, jollei tähän ole erityisen painavia syitä.

28 §. Vesilautakunnan puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja muiden jäsenten sekä varajäsenten vaalista samoin kuin lautakunnan kokoonpanossa tapahtuneista muutoksista on kunnallishallituksen viivytyksettä tehtävä ilmoitus asianomaiselle vesioikeudelle. Jos lautakunta on valinnut itselleen erityisen sihteerin, on myös sihteerin nimi ja osoite ilmoitettava vesioikeudelle.

29 §. Vesilautakunta kokoontuu puheenjohtajan kutsusta. Lautakunta on kutsuttava koolle myös silloin, kun vähintään kaksi lautakunnan jäsentä on tehnyt siitä puheenjohtajalle kirjallisen esityksen.

Kutsu vesilautakunnan kokoukseen on toimitettava lautakunnan jäsenille puheenjohtajan toimesta ja samalla on, mikäli mahdollista, ilmoitettava kokouksessa esille tulevat asiat. Lautakunnan tulee päättää, millä tavoin kutsu kokoukseen annetaan lautakunnan jäsenille tiedoksi.

Vesilautakunnan jäsenen, joka on estynyt kokoukseen saapumasta tai joka on esteellinen jotakin asiaa käsittelemään, on ilmoitettava siitä lautakunnan puheenjohtajalle varajäsenen kutsumista varten tai itse kutsuttava sijaansa varajäsen.

30 §. Vesilautakunta on päätösvaltainen, kun saapuvilla on enemmän kuin puolet lautakunnan jäsenistä.

31 §. Vesilautakunnassa käsiteltävät asiat valmistelee ja esittelee puheenjohtaja, jollei lautakunta ole tähän tehtävään määrännyt muuta jäsentään taikka sihteeriään tai muuta lautakunnan alaista henkilöä.

32 §. Vesilautakunnan kokouksessa pidettävään pöytäkirjaan on merkittävä kokouksen aika ja paikka, saapuvilla olleet jäsenet, asian laatu, asianosaiset, kiinteistöt, joita asia koskee, tehdyt vaatimukset sekä mitä selvitystä lautakunnalle ehkä on esitetty. Puheenjohtajan tai jäsenen esteellisyys samoin kuin toimitetut äänestykset on niin ikään merkittävä pöytäkirjaan.

Pöytäkirjaan on liitettävä lautakunnan asiassa tekemä päätös. Milloin päätöksestä valitetaan, on vesioikeudelle lähetettävään kirjavihkoon liitettävä asiaa koskeva ote pöytäkirjasta.

Pöytäkirjan ja päätöksen allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa sihteeri tai muu pöytäkirjan pitäjäksi määrätty henkilö.

33 §. Vesilautakunnan puheenjohtajan on:

1) huolehdittava siitä, että vesilautakunnalle kuuluvat tehtävät tulevat asianmukaisesti hoidetuiksi;

2) pidettävä huolta kokouksissa käsiteltävien asioiden valmistelusta ja tehtyjen päätösten täytäntöönpanosta;

3) huolehdittava siitä, että kaikista vesilautakunnalle saapuneista asioista ja niissä tehdyistä päätöksistä pidetään luetteloa;

4) huolehdittava siitä, että yleisesti nähtäviksi tarkoitetut suunnitelmat, lausunnot, kuulutukset, päätökset ja muut asiakirjat ovat säädetyn ajan nähtävinä ja että lautakunnalta pyydetyt selvitykset viivytyksettä toimitetaan asianomaisille;

5) huolehdittava siitä, että vesilain 5 luvun 96 §:n 1 momentin nojalla annettava kielto kuorimattoman puutavaran uittamisesta sekä 9 luvun 19 ja 20 §:n mukaan annettu määräys suoja-alueesta ja muut sellaiset päätökset ja asiakirjat, jotka sisältävät yleisesti noudatettaviksi tarkoitettuja kieltoja ja määräyksiä, vesilautakunnassa säilytetään niin, että sillä, joka haluaa saada niitä nähtävi kseen, on tähän tilaisuus;

6) allekirjoitettava vesilautakunnan puolesta kirjeet, lausunnot, todistukset, otteet ja jäljennökset;

7) huolehdittava siitä, että vesilautakunnan arkistoa hoidetaan asianmukaisesti; sekä

8) edustettava tarvittaessa vesilautakuntaa.

34 §. Milloin vesilautakunta vesilain 20 luvun 2 §:n 2 momentin mukaisesti osoittaa asianosaisen hakemaan ojitustoimitusta ojitusta koskevassa asiassa, lautakunnan tulee päätöksessään samalla määrätä, että asia jätetään lautakunnassa tutkittavaksi ottamatta.

35 §. Vesilautakunnan tulee alistaessaan asian vesilain 20 luvun 2 §:n 3 momentin nojalla vesioikeuden käsiteltäväksi viivytyksettä toimittaa vesioikeudelle asiaa koskeva pöytäkirjan ote ja siihen liittyvät muut asiakirjat sekä päätöksessään mainita alistamisen syy.

36 §. Ojan, vedenjohdon ja viemärin tekemistä, muuttamista sekä kunnossapitoa koskevassa asiassa vesilautakunnan on vaadittava hakijalta tai muutoin hankittava tarpeellinen, saatavissa oleva selvitys ojan, vedenjohdon tai viemärin kulkusuunnasta, laskukohdasta ja suuruudesta sekä muista asian ratkaisemiseen vaikuttavista seikoista.

Milloin asia koskee veden tai jäteveden johtamista toisen ojaan tai toisen maalla olevaan puroon taikka viemäriin tahi muutoin toisen alueelle, on myös hankittava selvitystä johdettavan veden tai jäteveden määrästä ja koostumuksesta.

37 §. Käsitellessään vesilain 1 luvun 16 §:ssä tarkoitettua, talousveden käytön rajoittamista koskevaa asiaa vesilautakunnan tulee ottaa huomioon veden riittävyys ja sitä käyttävien tarpeet. Päätökseen on mahdollisuuksien mukaan otettava määräykset myös olosuhteiden muuttumisen varalta ja siinä on määrättävä, ovatko annetut määräykset voimassa toistaiseksi vai määräajan.

38 §. Vesilain 5 luvun 5 §:n 2 momentin nojalla määrätyille katselmuksen toimittajille on vesilautakunnan puheenjohtajan annettava määräys kirjallisesti.

39 §. Ojitus- ja järjestely-yhtiön toimitsijoista vesilautakunnalle tehtävässä ilmoituksessa on mainittava toimitsijain nimet ja osoitteet. Uuden toimitsijan valitsemisesta on toimitsijain viipymättä ilmoitettava vesilautakunnalle.

40 §. Kaupungin ja kauppalan vesilautakunnan tulee kunnan asianomaiselta viranomaiselta hankkia tiedot rakennuslain (370/58) 78 §:n 5 momentissa tarkoitetuista luvista sekä pyydettäessä antaa tietoja näistä luvista ja muita saatavissa olevia tietoja asemakaava-alueelta tulevan jäteveden koostumuksesta vesiensuojelua valvoville valtion viranomaisille.

41 §. Vesilautakunnan asianosaiselle antamasta päätöksestä saadaan periä lunastusta ensimmäiseltä arkin lehdeltä 180 markkaa sekä kultakin seuraavalta arkin lehdeltä 140 markkaa.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 1962.

———

50. ASETUS KAUPUNGINVISKAALIEN OHJESÄÄNNÖN SISÄLTÄVÄN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu huhtikuun 6 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 284/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927:19)

Oikeusministerin esittelystä lisätään 10 päivänä toukokuuta 1927 annetun asetuksen (130/27), joka sisältää kaupunginviskaalien ohjesäännön, 2 §:ään uusi 3 momentti ja 5 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

2 §. ----------

Milloin kaupungissa on useita kaupunginviskaalinvirkoja, voidaan ne muodostaa ylemmän ja alemman palkkaluokan kaupunginviskaalinviroiksi. Niiden lisäksi voi olla myös ensimmäisen kaupunginviskaalin virka.

5 §. ----------

Milloin kaupungissa olevista kaupunginviskaalinviroista sellainen virka, joka ei ole avoinna, on muodostettu muunlaiseksi kaupunginviskaalinviraksi, on oikeuskanslerilla valta siirtää ja nimittää muutettuun virkaan joku sanottujen virkojen haltijoista, ilman että virka on ollut haettavana.

---

51. TYÖEHTOSOPIMUS HELSINGIN KAUPUNGIN JA HELSINGIN KUNNALLISTEN TYÖNTEKIJÄIN JA VIRANHALTIJAIN KESKUSJÄRJESTÖ R.Y:N VÄLILLÄ.

Palkkalautakunnan ja Helsingin kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain keskusjärjestö r.y:n allekirjoittama huhtikuun 10 p:nä 1962.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä huhtikuun 4 p:nä 1962)

(Vrt. kunn. .as. -kok. 1960:59)

1 §. Sopimuksen voimassaoloalue

1. Tämä sopimus on voimassa Helsingin kaupungin järjestämissä töissä kaupungin alueella, niin myös kaupungin alueen ulkopuolella suoritettavissa töissä, joihin on siirretty työntekijöitä kaupungista.

2. Sopimus ei koske työaikalain 1 §:n 2 momentissa mainittuja töitä tai kuukausipalkalla suoritettavia töitä, eikä myöskään kaupungin aluksilla suoritettavia merimiesalaan kuuluvia töitä.

Pöytäkirjamerkintä: Edellä 1 §:n 2 momentissa mainituiksi merimiesalaan kuuluviksi töiksi luetaan meripalvelu aluksilla s/s Otso ja m/s Turso, samoin kuin vastaava palvelu aluksilla m/s Korkeasaari, s/s H-1 ja m/s H-3, lukuun ottamatta kuitenkaan tuntipalkalla suoritettavia töitä.

2 §. Työhön ottaminen ja siitä erottaminen

1. Työhön ottamisesta ja siitä erottamisesta on voimassa, mitä laeissa ja asetuksissa sekä vahvistetuissa työsäännöissä on säädetty ja määrätty.

2. Irtisanomisaikaa koskevista määräyksistä huolimatta ei työnantaja puolestaan lopeta yhtäjaksoisesti vähintään 3 vuotta jatkunutta työsuhdetta ilmoittamatta siitä työntekijälle vähintään kahta viikkoa ennen sekä, jos työsuhde on keskeytymättä jatkunut 5 vuotta, vähintään kolmea viikkoa, ja jos se on jatkunut 10 vuotta, vä-

hintään neljää viikkoa ennen. Tämä ei kuitenkaan koske niitä tapauksia, joissa työnantajalla lain mukaan on oikeus purkaa työsopimus tai työ ylivoimaisen tapahtuman takia on kokonaan tahi osaksi keskeytettävä.

Pöytäkirjamerkintä: Jos työntekijöitä joudutaan vähentämään ei yli 10 vuotta palvelleita työntekijöitä irtisanota ilman pakottavia syitä.

3. Jos työntekijä katsoo tulleensa erotetuksi ilman pätevää syytä, on hänellä oikeus pääluottamusmiehen välityksellä saattaa asia asianomaisen laitoksen tai viraston päällikön tutkittavaksi. Jos työstä erottaminen raukeaa, saa työntekijä täyden palkan siltä ajalta, minkä hän on ollut estettynä olemasta työssä.

3 §. Keskusjärjestön kuuleminen

1. Tämän sopimuksen allekirjoittaneelle Keskusjärjestölle on varattava tilaisuus neuvotteluihin ennen lopullisen päätöksen tekemistä työehtosopimuksen alaisia työntekijöitä koskevissa asioissa, joilla on yleisempää merkitystä.

4 §. Työaika

1. Säännöllinen työaika on 8 tuntia vuorokaudessa ja 45 tuntia viikossa, paitsi lauantaisin ja kirkollisten juhlapäivien sekä vapun- ja itsenäisyyspäivän aattoina, jolloin työaika on enintään 5 tuntia.

2. Vuorotyössä on viikottainen työaika keskimäärin enintään 45 tuntia.

3. Työt aloitetaan yksivuorotyössä yleensä klo 7 ja lopetetaan klo 16, paitsi lauantaisin ja juhlapäivien aattoina, jolloin ne lopetetaan klo 12. Mikäli työn laatu tai muut pätevät syyt sitä vaativat, voidaan työn alkamis- ja päättymisaika tilapäisesti, sen jälkeen kun ao. pääluottamusmiestä on kuultu, määrätä toisinkin.

Pysyväisluontoisesta poikkeusjärjestelystä on kuitenkin sovittava työehtosopimuksen allekirjoittajien kesken.

Pysyväisluontoisena on pidettävä sellaista järjestelyä, jolloin poikkeuksellinen työaika tulisi jatkumaan yli kaksi viikkoa.

Pöytäkirjamerkintä: Kaupunki on tämän kohdan määräyksestä huolimatta oikeutettu järjestämään vähintään kolme vuorokautta kestävää säännöllistä työtä kaksi- tai kolmivuorotyönä, minkä alkamisesta on kuitenkin ilmoitettava työntekijöille viimeistään edellisenä päivänä.

4. Ruokailuaika on 1 tunti, mikäli mahdollista klo 11-12 välillä, paitsi lauantaisin ja juhlapäivien aattoina, jolloin sitä vas-

taa 20 minuutin pituinen tauko. Tavallisina arkipäivinä pidetään lisäksi aamu- ja iltapäivisin yksi 15 minuutin pituinen kahvitauko. Lauantaisin ja juhlapäivien aattoina ei kahvitaukoa lainkaan pidetä. Kahvitauot ja edellä mainittu 20 minuutin pituinen tauko luetaan työaikaan kuuluviksi.

5. Erittäin likaisissa töissä varattakoon peseytymistä varten 15 minuuttia ennen työajan päättymistä. Erittäin likaiseksi työksi katsotaan sellainen työ, jonka jäljistä puhdistautuminen vaatii tavallista pitemmän ajan ja perusteellisemman peseytymisen.

5 §. Tuntityöt

1. Eri ammateissa ja erilaatuisissa töissä maksetaan tähän sopimukseen liittyvän palkkahinnoittelun mukaiset palkat. Niissä töissä, joita palkkasopimuksessa ei ole mainittu, maksetaan vastaavissa tai niihin verrattavissa töissä yksityisillä aloilla kulloinkin voimassa olevien sopimusten mukainen palkka. Mikäli niissä tapahtuu muutoksia tämän sopimuksen voimassaoloaikana, otetaan muutetut palkat käytäntöön kaupungin töissä samasta ajankohdasta lukien, mistä ne ovat tulleet voimaan yksityisillä aloilla.

2. Jos muu työntekijä kuin sukeltaja siirretään johonkin ammattialaansa kuulumattomaan, halvempipalkkaiseen työhön, maksetaan hänelle omaa ammattiaan vastaava palkka kuluvan ja kahden sitä seuraavan viikon ajalta, mikäli tilapäisten siirtojen osalta ei ole toisin sovittu. Jos työntekijä siirretään omaa ammattiaan korkeampipalkkaiseen työhön, maksetaan hänelle heti tähän työhön kuuluva palkka. Työntekijä, joka määrätään tilapäisesti, kuitenkin vähintään kahden päivän ajaksi, hoitamaan tiettyyn virkaan kuuluvia tehtäviä, on nimitettävä viransijaiseksi, jolloin hän saa viranhoitoajaltaan virasta maksettavan pohjapalkan. Jos edellä mainittu pohjapalkka on pienempi kuin työntekijän oma palkka, ei virkamääräystä anneta, vaan työntekijälle maksetaan hänen oman ammattinsa mukainen aikapalkka.

Pöytäkirjamerkintä: Kun työntekijä määrätään tilapäisesti hoitamaan tiettyyn virkaan kuuluvia tehtäviä ja nimitetään viransijaiseksi, jolloin hän saa viranhoitoajaltaan virasta maksettavan pohjapalkan, tulee näiden tehtävien laadultaan ja laajuudeltaan olla ko. viralle tunnusmerkillisiä.

3. Mikäli työntekijän tehtäviin kuuluu useampien eri tavoin palkattujen töiden suorittaminen eikä työntekijä joudu pitkäksi ajaksi tekemään samaa, määrätyn palkkaista työtä, maksetaan hänelle palkka, joka suunnilleen on hänen suorittamiinsa töihin kuuluvien palkkojen punnittu keskiarvo.

4. Työntekijälle, joka kaupungin työssä sattuneen tapaturman tai siinä saadun ammattitaudin vuoksi on tullut kykenemättömäk-

si suorittamaan entistä työtään ja tämän vuoksi lääkärinlausunnon perusteella siirretään työkykyään vastaavaan muuhun työhön, maksetaan tästä työstä hänen oman ammattinsa mukainen palkka, tästä vähentäen kaupungin kustantama elinkorko.

6 §. Urakkatyö

1. Työt on pyrittävä järjestämään urakkatyönä, mikäli työn laatu sen sallii ja se on teknillisesti mahdollista.

2. Urakkatyössä noudatetaan soveltuvilta osilta niitä hinnoitteluja, jotka sisältyvät kaupungin voimassa oleviin valtion taikka yksityisten työnantajajärjestöjen ja asianomaisten ammatillisten järjestöjen välisiin työehto- tai muihin urakkapalkkoja koskeviin sopimuksiin. Mikäli niissä tapahtuu muutoksia tämän sopimuksen voimassaoloaikana, otetaan muutetut hinnoittelut käytäntöön kaupungin töissä samasta ajankohdasta lukien, mistä ne ovat tulleet voimaan yksityisillä aloilla.

Pöytäkirjamerkintä: Valtiolla voimassa olevia työehto- tai muita urakkapalkkoja koskevia sopimuksia noudatetaan vain kaupungin rakennusviraston ja satamalaitoksen satamarakennusosaston töissä, ja niissäkin vain silloin, kun yksityisalojen sopimuksissa ei ole vastaavia määräyksiä.

3. Jollei jollakin työalalla ole olemassa mainittuja hinnoitteluja, on sellaisista urakkatöistä sovittava erikseen ennen työn aloittamista, mutta jos sittemmin todetaan hinnoittelun olevan väärin arvioidun, voidaan sopimusta työn kestäessä muuttaa joko korottamalla tai alentamalla hinnoittelua. Tällainen sopimus voidaan tehdä joko kirjallisesti tai suullisesti. Näissä töissä on urakkahinnoittelun oltava sellainen, että työntekijän urakka-ansio nousee normaalisella urakkatyövauhdilla 30 % ohjetuntipalkkoja korkeammaksi ja kasvaa työn suoritusta ja työtehon lisääntymistä vastaavassa suhteessa. Urakkatyössä ei ansio saa olla alempi kuin tuntipalkan mukaan laskettu ansio.

4. Jos yhtäjaksoiseksi tarkoitettua urakkatyötä suorittava työntekijä joutuu odottamaan työaineita tai muista hänestä itsestään riippumattomista syistä olemaan työttömänä, on hänelle sinä aikana järjestettävä muuta hänen ammattiaan vastaavaa urakka- tai tuntityötä. Tästä työstä, mikäli se on tuntityötä, maksetaan hänelle omassa ammatissaan hänen urakka-ansiotaan vastaava palkka, joka maksetaan myös urakan yhteydessä tai sen aikana tehdystä tuntityöstä. Siinäkin tapauksessa, että muuta työtä ei voida järjestää, maksetaan odotusajalta urakassa saadun keskiansion mukainen palkka. Jos työn keskeytys kestää enemmän kuin 3 päivää, voidaan urakkasopimus jommankumman vaatimuksesta purkaa. Täksi 3 päivän ajaksi on järjestettävä muuta työtä tai maksettava odotusajan palkka.

Kun urakkasopimus on purettu ja uusi työkunta joutuu työtä jatkamaan, voidaan urakkahinnasta sopia erikseen, jos jäljelle jäänyt työ on jostakin syystä muodostunut suhteettoman huonoansioiseksi tai erikoisen hyväansioiseksi.

Sateen, pakkasen tai muun luonnonesteen aiheuttamasta keskeytyksestä ei makseta odotusajan palkkaa.

5. Työntekijöillä tai heidän luottamusmiehillään on oikeus olla läsnä niissä tilaisuuksissa, joissa mitataan, punnitaan tai muuten lasketaan palkanmaksun perusteena oleva urakkatyön tulos, ja tässä tilaisuudessa tutustua sitä koskeviin asiakirjoihin. Pääluottamusmiehellä on lisäksi oikeus, milloin palkkalaskelman oikeellisuuden suhteen syntyy epäilyksiä, saada tarpeelliset asiakirjat myöhemmin tarkastettavakseen.

6. Milloin töitä ei voida suorittaa urakalla, mutta työt voidaan kuitenkin järjestää siten, että työn määrä nousee normaalia aikatyösaavutusta suuremmaksi tai että työt voidaan raaka- tai tarveaineiden kulutukseen nähden suorittaa normaalia edullisemmalla tavalla, voidaan työntekijälle, edellyttäen, että palkkioperusteet voidaan määritellä ennakolta sekä että työn tulokset ovat mitattavissa tai muuten todettavissa, maksaa tuotantopalkkiota.

7 §. Ylityö- ja sunnuntaityö

1. Ylityö lasketaan muutoin lain mukaan, paitsi että vuorokausi lasketaan alkavaksi työajan säännöllisenä alkamisaikana, siis yleensä klo 7. Lauantaisin ja juhlapäivien aattoina maksetaan klo 12 jälkeen tehdystä työstä 100 %:lla korotettu palkka edellyttäen, ettei tällainen työ kuulu työntekijäin säännölliseen työvuoroon.

Ylityöluetteloon merkitään, jos työnjohto niin määrää, vain lain mukaan laskettu ylityö.

Pöytäkirjamerkintä: Jos vuorokauden alkamisajan laskeminen lain mukaan joissakin tapauksissa johtaisi työntekijälle edullisempaan tulokseen, sovelletaan lakia, mutta lain mukaan ylityönä korvattuja tunteja ei myöhemmin oteta huomioon työehtosopimuksen mukaista ylityötä laskettaessa.

2. Ylityö on, mikäli mahdollista järjestettävä niin, että se liittyy välittömästi säännölliseen työaikaan. Mikäli ylityö aloitetaan sen jälkeen, kuin säännöllisen työajan päättymisestä on kulunut vähintään yksi tunti, suoritetaan kahdelta ensimmäiseltä ylityötunnilta 100 %:lla korotettu palkka. Työntekijälle, joka kutsutaan työhön vähintään kaksi tuntia jälkeen säännöllisen työajan päättymisen tai vähintään tuntia ennen työn tavallista alkamisaikaa, suoritetaan korvauksena työmatkaan käytetystä ajasta yhden tunnin palkka 100 %:lla korotettuna riippumatta siitä, onko työmatka tapahtunut arki-

päivänä vai sunnuntaina. Ylityön jatkuessa järjestetään työntekijöille sopivin väliajoin ja sikäli kuin työn suoritusvaihe sen sallii, enintään 15 minuutin pituinen työaikaan luettava tauko kahvin, voileipien, tms. nauttimista varten.

Pöytäkirjamerkintä: Korvausta työmatkaan käytetystä ajasta ei kuitenkaan makseta, mikäli kuljetus on työnantajan toimesta järjestetty tai mikäli työntekijä asuu ko. laitoksen alueella työn suorituspaikan välittömässä läheisyydessä.

3. Jos urakkatyötä vaaditaan tehtäväksi ylityönä, on ylityöstä urakkahinnan lisäksi maksettava ylityökorvaus ko. työstä urakkahinnan mukaan määräytyvän tuntiansion mukaisena.

4. Sunnuntai- ja juhlapäivinä tehdystä muusta kuin vuorotyöstä maksetaan viikkotuntien lukumäärästä riippumatta 200 %:lla korotettu palkka, mihin jo sisältyy niin hyvin lain mukainen sunnuntaityökorotus kuin mahdollinen ylityökorvauskin. Sunnuntai- ja juhlapäivien ajaksi katsotaan aika klo 0.00-24.00.

5. Kaupungin palveluksessa keskeytymättä vähintään kuusi kuukautta olleille työntekijöille maksetaan arkipyhiltä palkkaa vuosilomia varten viimeksi lasketun keskimääräisen päiväpalkan mukaisesti.

Keskeytymätöntä kolmivuorotyötä tekeville työntekijöille maksetaan samoin edellytyksin varsinaisen palkkauksen lisäksi edellisessä kappaleessa tarkoitettu palkka pitkäperjantailta, II pääsiäispäivältä, juhannuspäivältä ja pyhäinpäivältä sekä arkipäiviksi sattuvilta uudenvuodenpäivältä, II joulupäivältä ja loppiaispäivältä.

Mikäli normaalissa päivätyössä oleva työntekijä, jolla on oikeus arkipyhän palkkaan, on arkipyhänä työssä vähemmän kuin 8 tuntia, maksetaan hänelle varsinaisen palkkauksen lisäksi 1/8 arkipyhän palkasta jokaiselta puuttuvalta täydeltä tunnilta.

6. Vapunpäivältä maksetaan palkka samojen perusteiden mukaan kuin edellisessä kohdassa on arkipyhien suhteen määrätty riippumatta siitä, miten kauan työntekijä on ollut kaupungin palveluksessa.

8 §. Päivystys

1. Jos työntekijän on sopimuksen mukaan oleskeltava asunnossaan, josta hänet voidaan tarvittaessa kutsua työhön, on hänelle tällaisesta varallaoloajasta suoritettava laissa säädetty korvaus.

2. Kaupunki on, tarpeen vaatiessa Keskusjärjestön kanssa siitä sovittuaan, oikeutettu järjestämään myös sellaista päivystystä, jonka aikana työntekijä voi asianomaisen lauta- tai johtokunnan päättämissä puitteissa vapaasti valita olinpaikkansa, mutta on

velvollinen ilmoittamaan työnantajalleen, missä hän on tavattavissa. Työntekijälle on suoritettava enintään yhdestä viidenneksestä tällaista varallaoloaikaa hänen yksinkertaisen tuntipalkkansa mukaan laskettu korvaus.

9 §. Oppilaat, apu- ja ammattityöntekijät

1. Oppilaisiin sovelletaan oppisopimuslain määräyksiä ja oppiajan pituuden suhteen noudatetaan kauppa- ja teollisuusministeriön antamia määräyksiä oppiajoista eri ammateissa. Kaupunki järjestää mahdollisuuksien mukaan oppilaille tietopuolista koulutusta Helsingin yleisissä ammattikouluissa oppisopimuksen tekemisen jälkeen.

2. Kolmivuotisen ammattikoulun käynyt oppilas on oikeutettu lukemaan palkkaukseen vaikuttavaksi oppiajaksi hyväkseen kaksi vuotta lukuajastaan ja kaksivuotisen ammattikoulun käynyt oppilas vastaavasti yhden vuoden lukuajastaan.

3. Oppilaan peruspalkka nousee kaksi kertaa vuodessa tasaisesti siten, että se oppiajan päättyessä vastaa oppilaan korkeinta palkkaa. Palkkaukseen vaikuttavaksi oppiajaksi luetaan myös sairausaika, mikäli se ei ole pitempi kuin se aika, jolta oppilas on oikeutettu sairausajaltaan täyteen palkkaan.

4. Ammattimiehen apulaisena työskentelevä täysi-ikäinen työntekijä saa vähintään kaupungin palkkahinnoittelun mukaisen apumiehen palkan.

5. Opin suorittanut tai ammattimiehen apulaisena neljä vuotta ollut ammattityössä työskentelevä työntekijä saa nuoremman ammattimiehen palkan sekä kolme vuotta nuorempana ammattimiehenä työskennellyt työntekijä vastaavasti vanhemman ammattimiehen palkan.

6. Kaupungin palveluksessa tai muualla samassa ammatissa työskennelty aika otetaan lyhentämättömänä huomioon oppi- tai ammattivuosia laskettaessa.

7. Liikennelaitoksen rataosastolla yhden vuoden ratatyöntekijän apulaisena työskennellyt saa nuoremman ratatyöntekijän palkan sekä yhden vuoden nuorempana ratatyöntekijänä työskennellyt vanhemman ratatyöntekijän palkan.

8. Oppilaaksi liikennelaitokseen ei oteta 21 vuotta täyttäneitä henkilöitä eikä ketään saa pitää oppilaana hänen täytettyään 25 vuotta. Oppilaan koeaika on enintään 3 kuukautta.

10 §. Palkanmaksu

1. Palkka maksetaan joka toinen viikko.

2. Työntekijän sairausloman ajalta tuleva sairausavustus maksetaan samalla tavoin kuin varsinainen työpalkka, sen jälkeen kun yksi viikko on kulunut siitä, jolloin työntekijä on jättänyt hyväksyttävän lääkärintodistuksen työnjohdolle.

3. Palkanmaksu tapahtuu työaikana. Jos palkanmaksuaika sattuu pyhäpäiväksi, maksetaan palkat edellisenä arkipäivänä.

Palkka urakkatyöstä maksetaan laskettuna suhteellisesti urakan hintaan, mikäli se teknillisesti on mahdollista. Muussa tapauksessa lasketaan urakkapalkka työhön käytetyn tuntimäärän ja vastaavassa työssä sovitun tuntipalkan mukaan. Mahdollinen ylijäämä urakkahinnasta maksetaan, mikäli mahdollista vähintään kerran kuussa ja viimeinen erä työn valmistuttua, jolloin myös tarkistus on toimitettava.

11 §. Matkat etäisille työpaikoille

1. Kaupunki järjestää mahdollisuuksien mukaan työntekijäin kuljetukset suojatuilla kulkuneuvoilla työnjohdon ja työntekijäin luottamusmiesten sopimista paikoista niille tilapäisluontoisille työmaille, jotka sijaitsevat liikennelaitoksen ensimmäisen vyöhykerajan ulkopuolella. Milloin työ suoritetaan saarissa, joihin työntekijät on kuljetettava laivoilla, lasketaan työaika alkavaksi lähdöstä kaupungin rannasta ja päättyväksi kaupungin rantaan.

Mikäli tällaista kuljetusta ei kaupungin toimesta järjestetä, korvataan 1. vyöhykkeellä asuvalle työntekijälle todelliset matkakustannukset sillä päälinjalla, joka suuntautuu kaupungin keskustasta asianomaiselle työmaalle, vähennettynä perusmaksua vastaavalla määrällä. Jos työntekijän, joka asuu liikennelaitoksen 1. vyöhykerajan ulkopuolella, on matkustettava 1. vyöhykkeen kautta päästäkseen 2. tai 3. vyöhykkeellä sijaitsevalle työmaalle, korvataan hänelle tällöin todelliset matkakustannukset työmaalle suuntautuvalla päälinjalla. Mikäli työntekijä pääsee työmaalle ainoastaan perusmaksun ja mahdollisen siirtomaksun suorittamalla, mitään korvausta ei makseta.

Pöytäkirjamerkintä 1: Mikäli työntekijä on edellä sanotun mukaan oikeutettu matkakustannusten korvaukseen, suoritetaan korvaus sarjalipun mukaan, jos työntekijälle on etukäteen ilmoitettu, että työmaa tulee jatkumaan 6 päivää tai kauemmin ja muussa tapauksessa kertalipun mukaan.

Pöytäkirjamerkintä 2; Vakiintuneet kokoontumispaikat ovat seuraavat: Rautatientori, Hakaniemi, Kampin kenttä, Messuhalli, Sörnäisten apteekki, Sturen-Mäkelänkadun kulma, Vesilinnanmäki ja Mannerheimintien-Reijolankadun kulma. Milloin työmaan työntekijöistä vähintään 6 miestä asuinpaikkansa perusteella kokoontuu jossakin edellä mainituista kokoontumispaikoista, on tämä katsottava työmaan työntekijäin vakinaiseksi kokoontumispaikaksi.

Pöytäkirjamerkintä 3: Milloin työntekijä on jo tullut työpaikalle ja määrätään sieltä muualle työhön, kaupunki korvaa työntekijälle tästä aiheutuvat matkakustannukset.

Pöytäkirjamerkintä 4: Yövartijoille, jotka työskentelevät sellaisilla kaupungin työmailla, joihin työntekijät 1. kohdassa olevien määräysten mukaisesti on joko kuljetettava tai heille puuttuvan kuljetuksen johdosta suoritettava työnjohdon osoittaman kulkuneuvon käyttämisestä johtuvat todelliset matkakustannukset, korvataan nämä kustannukset vastaavasti kuin työntekijöille edellä tämän pykälän 1. kohdassa on määrätty.

2. Milloin työ suoritetaan kantakaupungin ulkopuolella taikka kaupungin alueella tai sen ulkopuolella olevissa saarissa tai merellä paikassa, jossa työntekijällä ei ole tilaisuutta lämpimän aterian nauttimiseen, maksetaan hänelle eväsrahana 170 mk päivässä. Eväsrahaa ei kuitenkaan suoriteta sellaisilta päiviltä, jolloin työajan lyhyyden takia varsinaista ruokailuaikaa ei ole.

3. Milloin työ suoritetaan vieraalla paikkakunnalla, josta työntekijä ei voi saapua yöksi kotiinsa, korvataan hänelle tästä koituvat kustannukset seuraavasti:

a) Kaikki tarpeelliset matkakustannukset ja päivärahat kaupungin matkustussäännön mukaan.

b) Matkustamiseen käytetyltä ajalta maksetaan työntekijälle hänen keskituntiansionsa mukainen korvaus siltä osalta kuin matkustaminen on tapahtunut hänen säännöllisenä työaikanaan.

4. Jos työntekijä kaupungin työssä joutuu työnjohdon määräyksestä tai suostumuksella käyttämään omaa polkupyöräänsä tai muuta kulkuneuvoa, maksetaan hänelle siitä kohtuullinen korvaus kulloinkin tehtävän sopimuksen mukaan.

12 §. Työntekijäin erinäiset etuisuudet

1. Vuosilomasta on voimassa, mitä työntekijäin vuosilomasta annetussa laissa ja kaupungin työntekijäin vuosilomasäännössä on määrätty. Tapaturmakorvaukset, sairaus- ja hautausavustukset sekä eläkkeet myönnetään työntekijöille voimassa olevien lakien ja kaupunginvaltuuston päätösten mukaisesti.

2. Suojapukuja ja työrukkasia annetaan työnantajan toimesta työntekijäin käyttöön sellaisissa töissä, joissa vaatteiden ja käsineiden kuluminen ja likaantuminen on tavallista suurempi. Samaten annetaan kumijalkineita ja käsineitä työntekijäin käytettäväksi heidän joutuessaan työskentelemään vetisissä ja erityisen likaisissa töissä. Työntekijöille, jotka määrätään olemaan työssä ulkona sateesta huolimatta, antaa työnantaja käytettäväksi sadetakit tai

puvut. Täten kaupungilta saamansa varusteet työntekijät ovat velvolliset luovuttamaan iltaisin takaisin työmaalle, joten niitä ei saa ottaa yksityiskäyttöön. Virastojen ja laitosten päälliköiden on, neuvoteltuaan asiasta pääluottamusmiehen kanssa, ratkaistava, mikä työ on laadultaan sellaista, että siinä yllä olevien yleisperusteiden mukaan olisi työntekijöille annettava kaupungin puolesta ko. suojavälineet. Mikäli viraston tai laitoksen päällikön ratkaisu ei tyydytä pääluottamusmiestä, on mahdolliset muutokset aikaisempaan käytäntöön saatettava Keskusjärjestön välityksellä ratkaistaviksi neuvotteluissa sen ja palkkalautakunnan välillä.

Pöytäkirjamerkintä 1: Suojavaatetusta annettaessa on yleensä pyrittävä seuraamaan entistä käytäntöä.

Pöytäkirjamerkintä 2: Kaivinkoneiden, tiekarhujen, traktorien, nosturien sekä auraus- ja puhdistuskoneiden käyttäjille ja muille niissä työskenteleville annetaan, mikäli työskentelytilaan ei ole järjestetty tyydyttävää lämmitystä, pakkassään aikana lämmittävä suojavaatetus, johon kuuluvat myös huopajalkineet.

3. Omia työkalujaan käyttämään joutuville työntekijöille suoritetaan siitä kohtuullinen korvaus yksityisten työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen välisten sopimusten mukaisesti, kuitenkin siten, että tällaisen korvauksen tilitys tapahtuu aina kuukausittain. Mikäli niissä tapahtuu muutoksia tämän sopimuksen voimassaoloaikana, otetaan muutetut korvaukset käytäntöön samasta ajankohdasta lukien, josta ne ovat tulleet voimaan yksityisillä aloilla.

4. Työntekijöillä ennen tämän sopimuksen voimaantuloa mahdollisesti olleet, tässä sopimuksessa mainitsemattomat etuisuudet säilytetään ennallaan.

Pöytäkirjamerkintä: Tämän pykälän 4. kohdassa tarkoitetaan myös niitä tämän työehtosopimuksen ylittäviä etuisuuksia, jotka mainitaan liikennelaitoksen johdon ja työntekijäin välillä 8 päivänä toukokuuta 1952 tehdyn pöytäkirjan 3 §:n 6-12 kohdissa ja 4 §:ssä. Mainitut etuisuudet perustuivat alkujaan Helsingin kaupungin sekä Raitiotie- ja Omnibus Oy:n välisen kauppakirjan 12 §:ään, ja on niiden sovellutusala työehtosopimuksella laajennettu koskemaan myös uusia työntekijöitä.

5. Raskaana olevaa työntekijää ei saa pitää raskaissa töissä neljän kuukauden aikana välittömästi ennen synnytystä. Jos kevyempi työ on halvemmin palkattua, maksetaan työntekijälle hänen aikaisempi palkkansa.

6. Jos jollakin laitoksella satunnaisen työnvähyyden takia

on liikaa työvoimaa, siirretään työntekijöitä sellaisille kaupungin laitoksille, joissa on työvoiman puutetta.

7. Autonkuljettajille, jotka työskentelevät omalla autollaan urakkatyössä, maksetaan vuosiloma- ja sairausajan palkka siten, että sen suhde kokonaisansioon on sama kuin autonkuljettajan todellisen tuntipalkan suhde autotaksan mukaiseen maksuun.

Pöytäkirjamerkintä: Työn saannissa asetetaan etusijalle ne omaa autoaan ajavat kuljettajat, jotka ovat työsuhteessa kaupunkiin ja näistä etusijalle ne, joilla on eniten palvelusvuosia kaupungin palveluksessa. Ne kaupunkiin työsuhteessa olevat autonkuljettajat, joille työn vähyyden vuoksi ei ole jatkuvasti voitu järjestää kaupungin töitä, ovat, mikäli heidät uudelleen otetaan kaupungin ajoihin, edelleenkin työsuhteessa kaupunkiin.

13 §. Vaate- ja ruokailusuojat

1. Työmaalle on, ellei se ole pieni ja tilapäistä laatua, työnantajan toimesta järjestettävä työntekijäin ruokailua, peseytymistä ja vaatteiden säilyttämistä varten tarkoitustaan vastaavat, sateenpitävät suojat, jotka kylminä vuodenaikoina ja sadeilmoilla on pidettävä lämpiminä. Työpaikan pienuudesta ja tilapäisyydestä päättää työnjohto neuvoteltuaan asianomaisen luottamusmiehen kanssa. Kullekin työpaikalle on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä tarpeelliset pesulaitteet ja puhdistusvälineet peseytymistä varten. Ruokailu-, peseytymis- ja vaatesuojia ei saa käyttää varastosuojina.

2. Milloin työpaikalla on työssä sekä miehiä että naisia ja työ on siksi likaista, että työntekijäin sen päätyttyä on vaihdettava vaatteita ja peseydyttävä, on miehille ja naisille järjestettävä erillinen peseytymis- ja pukeutumissuoja.

Pöytäkirjamerkintä: Suotavaa on, että pysyväisluontoisille työmaille järjestetään tarpeelliset vaatteiden säilytyskaapit ja riittävät lämminvesimahdollisuudet. Sellaisilla pysyväisillä työpaikoilla, joissa työ tapahtuu säännöllisissä työvuoroissa, on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä ilta- ja yövuorotyöntekijöille lämmityskaapit lämpimän aterian säilyttämistä varten.

14 §. Luottamusmiehet

1. Tämän sopimuksen allekirjoittaneella Keskusjärjestöllä on oikeus asettaa jokaiselle työpaikalle työpaikan työntekijöistä valittu luottamusmies valvomaan järjestyneitten työntekijäin oikeutta ja sitä, ettei kummankaan sopimuspuolen taholta rikota tämän sopimuksen määräyksiä.

2. Keskusjärjestöllä on niin ikään oikeus valita jokaiseen laitokseen sen työntekijäin keskuudesta pääluottamusmies, jonka valinnasta on kirjallisesti ilmoitettava laitoksen johtajalle. Pääluottamusmiehellä on oikeus hänen tehtäviinsä kuuluvissa asioissa käydä työaikana laitoksen työpaikoilla sovittuaan sopivasta ajankohdasta oman työnjohtajansa kanssa. Pääluottamusmiehellä on myös oikeus työaikana käydä tästä sopimuksesta johtuvien asioiden järjestelyä varten eri virastoissa. Pääluottamusmiestä älköön erotettako tai siirrettäkö laitoksesta tai sellaisesta osastosta, jolla on oma pääluottamusmies, toiseen laitokseen tai osastoon, mikäli kyseessä ei ole tilapäistyöntekijä, kesken hänen pääluottamustoimikauttaan. Työnantajalla on kuitenkin työsopimuslain 31 §:ssä mainituissa tapauksissa, lukuunottamatta sairaustapauksia, oikeus työsopimuksen purkamiseen.

3. Pääluottamusmiehen valitsemisesta on kirjallisesti ilmoitettava palkkalautakunnalle ja ao. laitokselle sekä luottamusmiehen valitsemisesta ao. laitokselle.

Pöytäkirjamerkintä: Tilapäistyöntekijällä tarkoitetaan tässä kohdassa työntekijää, joka on otettu laitoksen palvelukseen tietyn, laitoksen varsinaisesta toiminnasta irrallisen työn suorittamista varten.

4. Kaupunki korvaa sen ansion, jonka luottamusmiehet menettävät toimiessaan työajalla joko paikallisissa neuvotteluissa tai työnantajan toimeksiannosta muualla siten, että heidän palkkansa luottamusmiehen tehtävien suorittamiseen käytetyltä ajalta lasketaan sen suuruiseksi kuin minkä he, jos he olisivat suorittaneet varsinaista työtään, samana aikana olisivat todennäköisesti ansainneet tai, milloin tätä ansiota ei voida arvioida, muiden vastaavana aikana samaa tahi lähinnä samaa työtä suorittaneiden työntekijäin keskimääräisen tuntiansion suuruiseksi. Jos pääluottamusmies suorittaa työnantajan toimeksiantoja varsinaisen työajan jälkeen, maksetaan näin menetetystä ajasta ylityökorvaus.

5. Luottamusmiehiä älköön toimensa vuoksi vieroksuttako tai siirrettäkö ilman pätevää syytä toiselle työpaikalle.

15 §. Hyvityssakot ja vahingonkorvaukset

1. Allekirjoittaneet sopimuspuolet eivät vastaa sellaisista rikkomuksista tätä sopimusta vastaan, joita ne eivät ole itse aiheuttaneet.

2. Voimassa olevan työehtosopimuslain edellyttämiä hyvityssakkoja ei mahdollisten rikkomusten sattuessa käytetä.

16 §. Sopimuksen tulkinta ja riitaisuudet

1. Työehtosopimuksen soveltamista ja tulkintaa koskevien

erimielisyyksien syntyessä sopivat asiasta ensisijaisesti asianomaisen laitoksen johto ja pääluottamusmies. Elleivät nämä pääse yksimielisyyteen, voidaan asia ottaa jommankumman osapuolen aloitteesta palkkalautakunnan ja Keskusjärjestön edustajien käsiteltäväksi. Riitaisuudet, joista ei täten päästä yksimielisyyteen, voidaan saattaa työtuomioistuimen ratkaistaviksi.

17 §. Palkkahinnoittelun voimassaolo ja irtisanominen

1. Tähän sopimukseen liittyvän palkkahinnoittelun voimassaoloajasta sovitaan erikseen. Mikäli uudesta palkkahinnoittelusta ei entisen hinnoittelun voimassaoloaikana ole päästy sopimukseen, noudatetaan entistä hinnoittelua toistaiseksi yhden kuukauden irtisanomisajalla. Irtisanominen on tehtävä kirjallisesti.

18 §. Työehtosopimuksen voimassaoloaika ja irtisanominen

1. Tämä sopimus tulee voimaan heti sopimuksen tultua molemmin puolin allekirjoitetuksi ja päättyy 31 päivänä tammikuuta 1963, josta lähtien sen voimassaolo jatkuu yhden vuoden kerrallaan, ellei sitä viimeistään yhtä kuukautta ennen päättymisajankohdaksi määrättyä aikaa ole jommankumman osapuolen toimesta kirjallisesti irtisanottu.

2. Joka irtisanoo sopimuksen, antakoon vastapuolelle kirjallisesti täydellisen muutosehdotuksen viimeistään silloin, kun sopimusta koskevat neuvottelut aloitetaan. Asianomaiset ovat irtisanomisen tapahduttua velvolliset viipymättä valitsemaan jäsenet erityiseen neuvottelukuntaan, jonka tulee heti ryhtyä työhön uuden sopimuksen aikaansaamiseksi.

52. ASETUS TIELIIKENNEASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu huhtikuun 13 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 299/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:82 ja 1960:78)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä muutetaan 4 päivänä lokakuuta 1957 annetun tieliikenneasetuksen (331/57) 24 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 20 päivänä kesäkuuta 1960 annetussa asetuksessa (324/60) sekä lisätään pykälään uusi 4 momentti seuraavasti:

24 §. -

3. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö voi erityisistä syistä määräajaksi antaa määräyksiä henkilöautojen ja moottoripyörien suurimmasta sallitusta ajonopeudesta määrätyllä alueella tai koko maassa.

4. Tässä pykälässä tai sen nojalla määrätyt nopeusrajoitukset eivät koske hälytysajoneuvoja eivätkä liikennemerkein osoitetut nopeusrajoitukset kiireellisessä tehtävässä ajavaa hälytysajoneuvoa eikä liikenteen valvonnassa käytettyä ajoneuvoa.

53. HELSINGIN KAUPUNGIN MUSIIKKILAUTAKUNNAN JOHTOSÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston vahvistama huhtikuun 18 p:nä 1952.
(Vrt. kunn.as.-kok. 1946:211)

1 §. Helsingin kaupungin musiikkilautakunta hoitaa kaupungin itse ylläpitämiä musiikkilaitoksia sekä valvoo niiden avustusten käyttöä, jotka kaupungin varoista myönnetään kaupungissa toimiville yksityisille musiikki- ja muille taidelaitoksille, ei kuitenkaan kuvaamataiteen alalla toimiville.

2 §. Lautakuntaan kuuluu yhdeksän kaupunginvaltuuston vuodeksi kerrallaan valitsemaa jäsentä, joista valtuusto määrää yhden puheenjohtajaksi.

Lautakunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan.

Jos jäsen eroaa ennen toimikautensa päättymistä, valitaan toinen henkilö eronneen tilalle toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

Tarvittaessa voidaan lautakunnan kokouksiin kutsua asiantuntijoita.

3 §. Lautakunta kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta. Sekä puheenjohtajan että varapuheenjohtajan ollessa estyneinä olemasta kokouksessa saapuvilla valitaan tilapäinen puheenjohtaja kokousta varten.

Lautakunta on päätösvaltainen, kun vähintään kuusi päätöksen tekoon esteetöntä jäsentä, kokouksen puheenjohtaja heihin luettuna, on saapuvilla.

Lautakunnan esittelijänä toimii kaupunginorkesterin intendentti kaupunginorkesteria koskevissa asioissa sekä muissa asioissa lautakunnan sihteeri, mikäli lautakunta ei ole toisin määrännyt.

4 §. Lautakunnan kokouksista on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä milloin erimielisyyksiä on ilmennyt, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset.

Lautakunnan pöytäkirjaa pitää lautakunnan sihteeri, ellei lautakunta ole antanut tätä tehtävää muulle henkilölle.

Lautakunnan kirjelmät allekirjoittaa kokouksen puheenjohtaja ja varmentaa pöytäkirjan pitäjä.

Lautakunnan päätösten perusteella tehtävät sopimukset allekirjoittaa kokouksen puheenjohtaja ja varmentaa lautakunnan sihteeri.

5 §. Lautakunnan kokouksista samoin kuin niissä käsiteltäviksi tulevista asioista on kaupunginhallituksen määräämällä tavalla hyvissä ajoin ilmoitettava kaupunginjohtajalle, asianomaiselle apulaiskaupunginjohta-

jalle ja kaupunginhallituksen edustajalle lautakunnassa.

Päätökseen nähden, joka saatetaan alistaa kaupunginhallituksen tutkittavaksi, on lautakunnan noudatettava, mitä kunnallislaissa on säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä määrätty.

6 §. Lautakunnan tehtävänä on:

1) johtaa Helsingin kaupunginorkesterin toimintaa siten kuin tämän johtosäännön 7 §:ssä on erikseen määrätty,

2) valvoa, että kaupungin talousarviossa yksityisille musiikki- sekä muille taidelaitoksille, kuvaamataiteen alalla toimivia lukuun ottamatta, myönnetyt kaupungin avustukset käytetään tarkoitukseensa sekä että näihin avustuksiin liittyvät ehdot asianmukaisesti täytetään,

3) vastaanottaa edellisessä kohdassa mainittujen laitosten avustusanomukset ja antaa niistä lausuntonsa,

4) tehdä kaupunginhallitukselle esityksiä toimialaansa kuuluvista asioista,

5) antaa kaupungin asianomaisille viranomaisille lausuntoja, selvityksiä ja tietoja toimialaansa kuuluvista asioista,

6) valvoa, että talousarvioehdotuksen laadinnassa, rahavarojen säilyttämisessä, tilityksessä ja kirjanpidossa, laskujen hyväksymisessä ja kirjaamisessa, inventoinnissa sekä kiinteistö- ja irtaimistoluettelojen laadinnassa noudatetaan kaupungin tilisäännön ja sen perusteella annettuja muita määräyksiä,

7) päättää lautakunnan hallinnassa olevan poistetun irtaimen omaisuuden myymisestä,

8) hoitaa lautakunnalle kaupungin virkasäännössä uskotut tehtävät sekä

9) antaa vuosittain ennen huhtikuun loppua kaupunginhallitukselle kertomus omasta ja kaupunginorkesterin edellisen vuoden toiminnasta.

7 §. Kaupunginorkesterin toimintaa johtaessaan lautakunnan tehtävänä on:

1) valvoa orkesterin taiteellista johtoa ja hyvissä ajoin ennen soittokauden alkua vahvistaa sen ohjelma,

2) valvoa orkesterin taloudenhoitoa,

3) määrätä orkesterin konserttien tilaus- ja kertalippujen hinnat,

4) vahvistaa ne ehdot, joilla orkesteri luovutetaan muihin tilaisuuksiin,

5) huolehtia orkesterin toimintaa varten tarvittavien huoneistojen hankkimisesta,

6) vahvistaa orkesterin järjestyssäännöt sekä

7) valvoa, että orkesteria käytetään kaupungin musiikkielämän edistämiseksi.

Lautakunta voi erikoistapauksissa lyhyeksi ajaksi, kun se musiikkielämää haittaamatta ja kaupungille kustannuksia aiheuttamatta voi käydä päinsä, määrätä orkesterin esiintymään toisella paikkakunnalla kotimaassa.

8 §. Lautakunta on oikeutettu tekemään kaupungin puolesta kaupunginorkesterin toimintaa koskevia sopimuksia.

9 §. Lautakunnan valmisteluelimina toimivat sen ohjelmatoimikunta ja koesoittotoimikunta.

Ohjelmatoimikunnan tehtävänä on esittää lautakunnan hyväksyttäväksi viimeistään kunkin vuoden kesäkuussa kaupunginorkesterin ohjel-

masuunnitelma seuraavaa soitantokautta varten. Ohjelmatoimikuntaan kuuluvat itseoikeutettuina jäseninä kaupunginorkesterin johtaja ja intendentti sekä musiikkilautakunnan puheenjohtaja ja neljä musiikkilautakunnan keskuudestaan vuodeksi kerrallaan valitsemaa jäsentä, jotapaitsi toimikunnan kokouksiin on oikeutettu osallistumaan kaupunginorkesterin jäsenten keskuudestaan vuodeksi kerrallaan valitsema edustaja, jolla on kokouksessa puheoikeus, mutta ei äänivaltaa.

Koesoittotoimikunnan tehtävänä on toimia kaupunginorkesterin soittajan virkoja hakeneiden koesoittotilaisuuksissa asiantuntijaelimenä sekä koesoiton perusteella antaa lautakunnalle lausuntonsa viran täyttämisestä. Toimikuntaan kuuluvat kaupunginorkesterin johtaja, intendentti, kaksi musiikkilautakunnan keskuudestaan vuodeksi kerrallaan valitsemaa jäsentä sekä orkesterin valtuuskunnan puheenjohtaja, neljän soitinryhmän äänenjohtajat tai edustajat avoinna olevan viran asiantuntijoina ja Suomen Muusikkojen Liitto r.y:n valitsema edustaja sekä, jos orkesteri toimii oopperan orkesterina, myös Suomen Kansallisoopperan kapellimestari.

Toimikuntien puheenjohtajana ja varapuheenjohtajana toimivat musiikkilautakunnan kummankin toimikunnan jäsenistä erikseen määräämät henkilöt. Toimikunnat kokoontuvat puheenjohtajansa tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajansa kutsusta tarvittaessa. Toimikuntien sihteerinä toimii intendentti.

10 §. Lautakunnan alaisena toimii lautakunnan ja kaupunginorkesterin toimisto sen mukaan kuin sitä koskevassa johtosäännössä on erikseen määrätty.

11 §. Lautakunnan kassa- ja tilitehtävien hoitamisesta huolehtii kaupungin rahatoimisto.

---

54. HELSINGIN KAUPUNGINORKESTERIN JOHTOSÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 16 p:nä 1936.
(Muutoksineen huhtikuun 18 p:ltä 1962)

1 §. Kaupunginorkesteriin kuuluu orkesterin johtaja sekä kaupunginvaltuuston vahvistama määrä orkesterin jäseniä.

2 §. Orkesterin johtajan valitsee kaupunginhallitus musiikkilautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa. Orkesterin jäsenet valitsee lautakunta koesoiton perusteella lautakunnan koesoittotoimikunnan annettua hakijoista lausuntonsa. Orkesterin vahtimestarin valitsee ja sen järjestysmiehen määrää musiikkilautakunta. Kaupunginvaltuusto 18/4 1962.

3 §. Orkesterin johtajan tehtävänä on:

1) huolehtia orkesterin taiteellisesta kehittämisestä sekä johtaa orkesteria lautakunnan määräämissä esiintymistilaisuuksissa ja niitä varten tarvittavissa harjoituksissa,

2) esittää ohjelmatoimikunnalle vuosittain viimeistään toukokuussa ehdotus seuraavan konserttikauden ohjelmistoksi,

3) avustaa sihteeriä lautakunnan käsiteltävien asioiden valmistelussa sekä

4) olla läsnä lautakunnan kokouksissa ja antaa lautakunnalle toimialaansa kuuluvia lausuntoja. Kaupunginvaltuusto 18/4 1962.

4 §. Orkesterin jäsenen tehtävänä on suorittaa orkesterin esiintymis- ja harjoitustilaisuuksissa hänen toimeensa kuuluvat tehtävät.

Orkesterin jäsenen tulee huolellisesti hoitaa sellaista soitinta, joka hänelle kaupungin puolesta luovutetaan käytettäväksi.

5 §. Orkesterin järjestysmiehen tehtävänä on:

1) järjestää orkesterin jäsenten kesken suoritettavat työvuorot sekä pitää niistä luetteloa, ja on hänen tällöin mahdollisimman tarkasti otettava huomioon yhdenmukaisuuden ja kohtuuden vaatimukset;

2) pitää huolta siitä, että orkesterin keskuudessa noudatetaan hyvää järjestystä ja että orkesterin jäsenet johtosäännön ja järjestyssäännön mukaisesti suorittavat tehtävänsä; sekä

3) viipymättä ilmoittaa orkesterin intendentille orkesterin keskuudessa tapahtuneet häiriöt ja rikkomukset.

Tämä johtosääntö tulee voimaan tammikuun 1 p:nä 1937.

---

55. HELSINGIN KAUPUNGIN TALOUDEN TARKASTUSSÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 21 p:nä 1949.
(Muutoksineen lokakuun 21 p:ltä 1959 ja huhtikuun 18 p:ltä 1962)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1949:161 ja 1959:105)

I. Yleinen säännös.

1 §. Helsingin kaupungin hallinnon ja tilien sekä siihen liittyen irtaimen ja kiinteän omaisuuden tarkastuksessa on noudatettava niiden säännöksien lisäksi, jotka sisältyvät lakeihin ja asetuksiin sekä kaupungin muihin ohje- ja johtosääntöihin, tätä tarkastussääntöä. Kaupunginvaltuusto 18/4 1962.

II. Tarkastuselimet.

2 §. Kaupungin hallinnon ja tilien tarkastuksen toimittavat vuositilintarkastajat sekä erityisesti irtaimen ja kiinteän omaisuuden tarkastuksen irtaimen omaisuuden tarkastajat ja kiinteän omaisuuden tarkastajat.

Jatkuvan tilintarkastuksen suorittaa vakinaisena tilintarkastajana kaupunginreviisori revisioviraston avustamana tästä virastosta annetun johtosäännön mukaisesti. Kaupunginvaltuusto 18/4 1962.

3 §. Valtuusto valitsee tammikuussa pidettävässä kokouksessaan vuodeksi kerrallaan kaksitoista vuositilintarkastajaa, kaksikymmentä irtaimen omaisuuden tarkastajaa ja yhdeksän kiinteän omaisuuden tarkastajaa. Varamiehiä valitaan sama määrä kuin tarkastajiakin, ja valtuusto määrää, missä järjestyksessä varamies on kutsuttava esteen saaneen tarkastajan tilalle.

Kiinteän omaisuuden tarkastajista tulee yhden olla arkkitehti, yhden insinööri, yhden rakennusmestari ja yhden maatalouteen perehtynyt. Kaupunginvaltuusto 21/10 1959.

4 §. Vuositilintarkastajat sekä irtaimen ja kiinteän omaisuuden tarkastajat kokoontuvat kaupunginreviisorin kutsusta toimikauden ensimmäiseen kokoukseen viipymättä kaupunginvaltuuston toimittaman vaalin jälkeen valitsemaan kukin erikseen itselleen puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja sihteerin, viimeksi mainitun vain, ellei sihteerin tehtävistä huolehdi 12 §:n 2 momentissa tarkoitettu päätoiminen viranhaltija.

Tarkastajat päättävät noudatettavasta työohjelmasta ja jaostojen asettamisesta ja valitsevat jaostojen puheenjohtajat ja jäsenet. Pöytäkirjaan on merkittävä, miten tarkastustehtävä jaetaan jaostojen kesken. Kaupunginvaltuusto 18/4 1962.

5 §. Vuositilintarkastajat, irtaimen omaisuuden tarkastajat ja kiinteän omaisuuden tarkastajat kutsuu koolle asianomainen puheenjohtaja tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtaja. Kokouskutsu on toimitettava vähintään kolme päivää ennen kokousta kokouspäivää tällöin kutsuaikaan mukaan lukematta. Tarkastajat ovat päätösvaltaisia, jos enemmän kuin puolet heistä on saapuvilla. Kaupunginvaltuusto 18/4 1962.

6 §. Kaupunginreviisori on velvollinen olemaan saapuvilla vuositilintarkastajien yleiskokouksissa, elleivät nämä jonkin kokouksen suhteen toisin päätä. Kaupunginreviisori on niin ikään velvollinen olemaan läsnä muissakin vuositilintarkastajien, irtaimen omaisuuden tarkastajien ja kiinteän omaisuuden tarkastajien kokouksissa, milloin nämä niin haluavat. Vuositilintarkastajien, irtaimen omaisuuden tarkastajien ja kiinteän omaisuuden tarkastajien kokouksissa saapuvilla ollessaan kaupunginreviisorilla on puhevalta, mutta ei äänioikeutta.

Revisioviraston apulaiskaupunginreviisori ja reviisorit ovat velvolliset olemaan asianomaisen puheenjohtajan kutsusta saapuvilla vuositilintarkastajien, irtaimen omaisuuden tarkastajien ja kiinteän omaisuuden tarkastajien kokouksissa antamassa niitä tietoja ja selvityksiä, joita heiltä pyydetään. Kaupunginvaltuusto 18/4 1962.

7 §. Vuositilintarkastajien, irtaimen omaisuuden tarkastajien ja kiinteän omaisuuden tarkastajien kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään läsnäolijat, suoritetut tarkastukset, käsitellyt asiat, tehdyt ehdotukset sekä äänestykset ja päätökset. Pöytäkirja on kahden kullakin kerralla sitä varten valitun tarkastajan tarkistettava.

Vuositilintarkastajien kokousten pöytäkirjaa pitää vuositilintarkastajien sihteeri.

Tarkastaja ilmoittautukoon itse esteelliseksi ottamaan osaa sellaisen asian käsittelyyn, johon hän tuomarina olisi esteellinen. Tarkastaja, joka on kaupungin jonkin lautakunnan jäsen, älköön ottako osaa tätä hallintoalaa koskevien asioiden käsittelyyn.

Mikäli tarkastajat ovat käsiteltävänä olevasta asiasta eri mieltä, on toimitettava äänestys, jossa kullakin tarkastajalla on yksi ääni. Äänten jakaantuessa tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, vaalissa kuitenkin arpa.

Tarkastajalla on oikeus viimeistään siinä kokouksessa, jossa tarkastuskertomus hyväksytään, ilmoittaa kirjallisesti sen suhteen eriävä mielipiteensä, joka on liitettävä kertomukseen. Kaupunginvaltuusto 18/4 1962.

8 §. Tarkastajan toimikausi alkaa valintavuoden alusta ja päättyy vuositilintarkastajien osalta, kun kertomus suoritetusta tarkastuksesta on valtuustossa loppuun käsitelty, ja irtaimen sekä kiinteän omaisuuden tarkastajien osalta, kun heidän antamansa viimeinen kertomus tarkastuskaudelta on valtuustossa loppuun käsitelty. Kaupunginvaltuusto 21/12 1949.

III. Tarkastustehtävä.

9 §. Tarkastusta suorittaessaan tulee vuositilintarkastajien kiinnittää huomiota hallintoon ja erityisesti taloudenhoitoon sekä tilien pitoon, irtaimen omaisuuden tarkastajien erityisesti irtaimeen omaisuuteen ja kiinteän omaisuuden tarkastajien kiinteään omaisuuteen sekä tarkastaa

onko niiden suhteen noudatettu valtuuston päätöksiä ja tarkoituksenmukaisuutta. Kaupunginvaltuusto 21/12 1949.

10 §. Vuositilintarkastajien tulee vuositilintarkastajien sihteerin avustamana tarkoin seurata kunnallishallinnon toimintaa. Tässä tarkoituksessa tulee heidän

1) valvoa, että kaupungin eri hallintoviranomaisten varainhoitoon kohdistuvat toimenpiteet ovat järkiperäisen taloudenhoidon kannalta katsoen tarkoituksenmukaisia,

2) perehtyä tarkoin revisioviraston antamiin kolmannesvuosi-ilmoituksiin sekä muihin esityksiin ja hankkia niiden johdosta mahdollisesti tarvittavat lisäselvitykset,

3) perehtyä kaupungin hallintoelinten pöytäkirjoihin ja niiden liitteisiin,

4) hankkia viranomaisilta ne muut tiedot, jotka tarkastuksen suorittamiseksi on pidettävä tarpeellisina,

5) suorittaa tarpeelliseksi katsomassaan laajuudessa hallinnon ja tilien tarkastuksia sekä niihin liittyen kassojen, arvopaperien, pankkitilien ja postisiirtotilien sekä muiden varojen ynnä varastojen tarkastuksia,

6) päättää asiantuntijalausunnon hankkimisesta, milloin tarkoituksenmukaisuuskysymyksen harkintaa varten tällaista lausuntoa pidetään tarpeellisena, ja

7) tarkastaa, että on ryhdytty tarpeellisiin toimenpiteisiin niiden huomautusten johdosta, joihin edellisen vuoden tilintarkastus on antanut aihetta. Kaupunginvaltuusto 18/4 1962.

11 §. Vuositilintarkastajia avustaa heidän valvontansa alaisena toimiva sihteeri, joka voi olla pää- tai palkkiovirkainen. Revisiovirasto on velvollinen luovuttamaan sihteerille tarpeelliset työskentelytilat, toimistotyövoiman ja -tarvikkeet. Päävirkainen sihteeri, jonka valitsevat vuositilintarkastajat, on hallinnollisesti kaupunginreviisorin alainen.

Vuositilintarkastajien sihteeriltä vaaditaan yliopistossa tai korkeakoulussa suoritettu virkaan soveltuva loppututkinto sekä hyvä perehtyneisyys tilintarkastustehtäviin ja julkiseen taloushallintoon. Kaupunginvaltuusto 18/4 1962.

12 §. Vuositilintarkastajien sihteerin tulee:

1) avustaa vuositilintarkastajia 10 §:ssä mainittujen tehtävien suorittamisessa,

2) valmistella vuositilintarkastajien kokouksissa käsiteltäviksi tulevat asiat ja esitellä ne, elleivät vuositilintarkastajat toisin päätä,

3) vuositilintarkastajien ohjeitten mukaan hankkia tarpeellisia tietoja ja selvityksiä tilintarkastukseen liittyvistä asioista,

4) toimia vuositilintarkastajien sihteerinä ja huolehtia heidän kirjeenvaihdostaan,

5) laatia vuositilintarkastajille ehdotus tarkastuskertomukseksi,

6) huolehtia vuositilintarkastajien ohjeitten mukaan tarkastajien kokoonkutsumisesta,

7) huolehtia siitä, että revisioviraston vuositilintarkastajille toimittamat kolmannesvuosi- ja muut ilmoitukset niihin kuuluvine asiakirjoineen liitetään vuositilintarkastajien asiakirjoihin, sekä

8) suorittaa muut vuositilintarkastajien antamat, toimialaansa kuuluvat tehtävät.

Päävirkaisen vuositilintarkastajien sihteerin tulee huolehtia 7 §:n 2 momentissa mainitusta tehtävästä myös kiinteän omaisuuden tarkastajien ja irtaimen omaisuuden tarkastajien osalta sekä suorittaa näiden muut sihteerin tehtävät.

Palkkiovirkaisten kiinteän omaisuuden tarkastajien ja irtaimen omaisuuden tarkastajien sihteerien tulee kummankin toimialallaan huolehtia edellä 2 momentissa mainituista tehtävistä. Kaupunginvaltuusto 18/4 1962.

13 §. Irtaimen omaisuuden tarkastajien tulee tarkoin valvoa kaupungin irtaimen omaisuuden kuntoa ja hoitoa.

Tässä tarkoituksessa tulee heidän

1) suorittaa tarpeelliseksi katsomassaan laajuudessa paikallistarkastuksia ja niissä kiinnittää erityistä huomiota seuraaviin seikkoihin:

a) että kaikki kaupungille kuuluva irtain omaisuus on irtaimistoluetteloihin merkitty ja että se on tallella ja että sitä käytetään ja hoidetaan tarkoituksenmukaisesti,

b) että irtaimistoluetteloista tehdyt poistot ovat tarkoituksenmukaisia ja asianomaisen viranomaisen hyväksymiä, ja

c) että poistettu omaisuus on käytetty kaupungin etujen mukaisesti; sekä

2) tarkastaa, että on ryhdytty tarpeellisiin toimenpiteisiin niiden huomautusten johdosta, joihin edellisen vuoden tarkastus on antanut aihetta. Kaupunginvaltuusto 18/4 1962.

14 §. Kiinteän omaisuuden tarkastajien tulee tarkoin valvoa kaupungin kiinteän omaisuuden kuntoa ja hoitoa.

Tässä tarkoituksessa tulee heidän

1) suorittaa tarpeelliseksi katsomassaan laajuudessa sopivalla ajalla katselmuksia ja niissä kiinnittää erityistä huomiota siihen, että kiinteistöluetteloihin merkitty omaisuus on asianmukaisessa käytössä ja tarkoituksenmukaisesti hoidettu, ja

2) tarkastaa, että on ryhdytty tarpeellisiin toimenpiteisiin niiden huomautusten johdosta, joihin edellinen tarkastus on antanut aihetta. Kaupunginvaltuusto 18/4 1962.

15 §. Tarkastusta varten tulee kaupungin viranomaisten antaa tarkastajien ja heidän sihteerinsä käytettäväksi kaikki ne asiakirjat ja tiedot, jotka tarkastustyössä ovat tarpeen, ja avustaa tarkastajia hallintoalansa tarkastuksen suorittamisessa. Jos tarkastajia estetään tavalla tai toisella tarkastusta suorittamasta, on heidän ilmoitettava siitä valtuuston puheenjohtajalle.

Asioita, joita tarkastajat tarkastusta suorittaessaan saavat tietää, he eivät saa ilmaista muille kuin asianomaisille viranomaisille. Kaupunginvaltuusto 18/4 1962.

IV. Tarkastuskertomus.

16 §. Tarkastuksen päätyttyä on vuositilintarkastajien viipymättä ja viimeistään kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun tilit on päätettyinä tarkastettavaksi jätetty, ellei valtuusto ole toisin määrännyt, laadittava kaikkien tarkastukseen osallistuneitten vuositilintarkastajien allekirjoittama tarkastuskertomus, jossa on esitettävä:

1) missä järjestyksessä tarkastustyö on toimitettu,

2) täsmällinen selvitys tilintarkastuksessa havaituista oleellisista puutteista kaupungin talouden hoidossa,

3) ne tilimuistutukset sekä muut huomautukset ja ehdotukset, joihin tarkastus antaa aihetta,

4) vuositilintarkastajien käsitys siitä, onko tarkastusvuoden tilinpäätös oikein laadittu, sekä

5) onko kaupunginhallitukselle ja muille tilivelvollisille myönnettävä vastuuvapaus tarkastusvuoden ajalta.

Milloin kaupunginreviisori ei ole yhtynyt jatkuvan tilintarkastuksen suorittamiseen liittyvän asian osalta vuositilintarkastajien tarkastuskertomukseen, voi hän esittää omat näkökantansa asiassa erillisessä kirjelmässä, joka on liitettävä vuositilintarkastajien kertomukseen ja sen mukana toimitettava valtuuston tiedoksi. Kaupunginvaltuusto 18/4 1962.

17 §. Irtaimen ja kiinteän omaisuuden tarkastuksesta on tarkastajien annettava kunkin vuoden päätyttyä viimeistään seuraavan maaliskuun loppuun mennessä kolmin kappalein kaikkien tarkastukseen osallistuneitten tarkastajien allekirjoittama kertomus, jossa on esitettävä:

1) missä järjestyksessä tarkastustyö on toimitettu ja

2) ne muistutukset sekä muut huomautukset ja ehdotukset, joihin tarkastus antaa aihetta. Kaupunginvaltuusto 18/4 1962.

18 §. Tarkastuskertomuksen yksi kappale on irtaimen ja kiinteän omaisuuden tarkastajien osoitettava valtuustolle, toinen vuositilintarkastajille ja kolmas tiedoksi kaupunginreviisorille. Kaupunginvaltuusto 18/4 1962.

19 §. Jos vuositilintarkastajien suorittamassa tarkastuksessa tai heidän tietoonsa saatettujen seikkojen perusteella on ilmeistä, että kysymyksessä on kunnallislain 101 §:ssä tarkoitettu varojen hukkaaminen, vilpillisyys tai muu epärehellisyys tahi muu virkarikoksena rangaistava teko, on asiasta viipymättä ilmoitettava kaupunginhallitukselle. Mikäli sanotussa tarkastuksessa on käynyt ilmeiseksi, että työsuhteessa kaupunkiin oleva henkilö on syyllistynyt edellä lueteltuihin rinnastettavaan tekoon, on sovellettava samaa menettelyä. Mikäli revisiovirasto on jo tehnyt samaa asiaa koskevan ilmoituksen, ei vuositilintarkastajien tarvitse kuitenkaan enää ilmoittaa asiasta.

Jos tarkastajat havaitsevat tai saavat tietoonsa muita sellaisia seikkoja, jotka heidän käsityksensä mukaan vaativat kiireellisiä toimenpiteitä, on siitä jo ennen tarkastuskertomuksensa antamista ilmoitettava kaupunginhallitukselle tai kaupunginvaltuustolle.

Havainnoistaan, jotka vuositilintarkastajat haluavat saattaa kaupunginhallituksen tietoon, vaikkakaan eivät pidä niitä vastuuvapauden myöntämisen esteenä, he voivat ilmoittaa kaupunginhallitukselle erillisellä kirjelmällä, jolloin vuositilintarkastajat voivat harkintansa mukaan jättää tällaisen seikan ottamatta tarkastuskertomukseensa. Kaupunginvaltuusto 18/4 1962.

---

56. HELSINGIN KAUPUNGIN REVISIOVIRASTON JOHTOSÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 10 p:nä 1956. (Muutoksineen maaliskuun 15 p:ltä 1961 ja huhtikuun 18 p:ltä 1962)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1956:122 ja 1961:28)

I. Yleiset jatkuvaa tarkastusta koskevat määräykset.

1 §. Helsingin kaupungin jatkuvan tilintarkastuksen suorittaa kaupunginreviisori apunaan revisiovirasto. Kaupunginvaltuusto 18/4 1962.

2 §. Jatkuvaa tilintarkastusta suorittaessaan on kaupunginreviisorin ja revisioviraston valvottava:

1) että kaupungin tilitystoimi ja kirjanpito on ajanmukaisesti järjestetty sekä täsmällisesti ja hyväksyttyjen perusteiden mukaan hoidettu,

2) että kirjanpito, tilitykset ja niiden perusteena olevat tosite-asiakirjat ovat numerolleen sekä muodollisesti ja asiallisesti oikeat,

3) että vahvistettuun talousarvioon merkityt tai kaupungille muutoin kuuluvat tulot on säädetyssä järjestyksessä kannettu ja asianmukaisesti tilitetty,

4) että maksut kaupungin kassasta perustuvat vahvistettuun talousarvioon tai asianomaisen viranomaisen päätökseen ja että ne on suoritettu kaupungin tilisäännön määräämässä järjestyksessä,

5) että kaupungin kiinteästä ja irtaimesta omaisuudesta pidetään säädettyjä luetteloja ja kirjoja ja että ne ovat muodollisesti oikeat,

6) että kaupungin sitoumuksista, vakuuksista, vakuutusasiakirjoista ja muista arvopapereista pidetyt luettelot ovat numerolleen sekä muodollisesti ja asiallisesti oikeat sekä että kaupungin antolainoja ja muita saatavia koskevat oikeudet on valvottu sekä

7) että toimeenpano- ja tilittäjäviranomaiset kaupungin talousasiain hoidossa noudattavat voimassa olevia säännöksiä ja asianomaisen hallintoelimen päätöksiä, eivätkä ylitä toimivaltaansa.

Tilintarkastuksen ohella on kaupunginreviisorin ja apulaiskaupunginreviisorin sekä reviisorien pyrittävä yhteistyössä asianomaisen viraston tai laitoksen kanssa ja näille varainhoitohallintoa koskevia ohjeita ja neuvoja antamalla poistamaan tilimuistutusten aiheet.

Jatkuvan tilintarkastuksen suorittamisen ohella tulee kaupunginreviisorin ja revisioviraston suorittaa 5 §:n 2 momentissa määrätty tehtävä. Kaupunginvaltuusto 18/4 1962.

3 §. Revisioviraston tulee, milloin sen tarpeellisena pitää, toimittaa kaupungin rahavarojen, arvopaperien, varastojen, maksulipukkeiden ja

muun omaisuuden inventtauksia. Kassavirastojen huostassa olevat varat on vähintään neljästi vuodessa laskettava samoin kuin muiden tilittäjien vähintään kahdesti, ellei kaupunginreviisori näiden tilittäjien ennakko- tai kannantavarojen tilapäisluontoisuuden tai pienuuden vuoksi katso joissakin tapauksissa harvempien tarkastusten riittävän. Tarkastuksista laadittavien pöytäkirjojen johdolla on revisioviraston annettava kaupunginhallitukselle aina vuosineljänneksittäin, ellei siihen aihetta useammin ilmaanna, tiedoitus, josta käyvät ilmi suoritetut tarkastukset sekä ne huomautukset, joihin tarkastus mahdollisesti on antanut aihetta. Kaupunginvaltuusto 10/10 1956.

4 §. Jos revisioviraston suorittamaan tarkastukseen liittyvässä tutkimuksessa on tullut ilmeiseksi, että kysymyksessä on kunnallislain 101 §:ssä tarkoitettu varojen hukkaaminen, vilpillisyys tai muu epärehellisyys tahi muu virkarikoksena rangaistava teko, on asiasta viipymättä ilmoitettava kaupunginhallitukselle. Milloin sanotussa tarkastuksessa on käynyt ilmeiseksi, että työsuhteessa kaupunkiin oleva henkilö on syyllistynyt edellä luetteluihin rinnastettavaan tekoon, on sovellettava samaa menettelyä.

Mikäli muissa kuin 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa todetaan asia sen laatuiseksi, että siitä saattaa aiheutua kaupungille taloudellista vahinkoa tai asianomaiselle virka- tai työsuhteessa olevalle henkilölle korvausvelvollisuus, on revisioviraston samoin ilmoitettava asiasta kaupunginhallitukselle

Kun revisiovirasto toimittamissaan jatkuvan tilintarkastuksen suorittamiseen liittyvissä tarkastuksissa havaitsee muita kuin 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja virheitä, puutteellisuuksia tai leväperäisyyttä ohje- tai johtosääntöisesti määrättyjen varainhoitosäännösten soveltamisessa, on kaupunginreviisorin tai hänen määräämänsä revisioviraston viranhaltijan kehotettava asianomaista korjaamaan todettu epäkohta sekä ilmoitettava siitä tarvittaessa asianomaiselle viraston tai laitoksen päällikölle. Ellei annetusta kehotuksesta huolimatta epäkohtaa korjata tai jos asiaa ei voida pitää vähäisenä, tulee revisioviraston ilmoittaa siitä asianomaiselle lauta- tai johtokunnalle. Mikäli lauta- tai johtokunta ei ryhdy asian johdosta toimenpiteisiin, revisioviraston tulee ilmoittaa siitä vuositilintarkastajille näille annettavassa kolmannesvuosi-ilmoituksessaan.

Kaupunginhallituksen asiamiestoimiston suorittaessa edellä 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa kuulusteluja tai hoitaessa asian johdosta ehkä syntynyttä oikeudenkäyntiasiaa, tulee revisioviraston antaa asiamiestoimistolle kaikki sen tarpeelliseksi katsoma apu asiain selvittämisessä samoin kuin kaikki asiamiestoimiston pyytämä, asiaan liittyvä aineisto. Kaupunginvaltuusto 18/4 1962.

5 §. Revisioviraston tulee antaa vuositilintarkastajille kolmannesvuosittain seuraavan kolmanneksen kuluessa ilmoitus jatkuvan tilintarkastuksen yhteydessä todetuista oleellisista puutteellisuuksista kaupungin talouden hoidossa. Sanottuihin ilmoituksiin on sisällytettävä myös 4 §:n 3 momentissa tarkoitetut tapaukset, joissa lauta- tai johtokunnalle tehty ilmoitus havaitusta virheestä, puutteellisuudesta tai laiminlyönnistä ei ole aiheuttanut toimenpiteitä. Jos asia on laadultaan kiireellinen, tulee revisioviraston kuitenkin saattaa se viipymättä vuositilintarkastajien tietoon.

Tämän johtosäännön 2 §:ssä määrätyn jatkuvan tilintarkastuksen ohella kaupunginreviisorin ja revisioviraston tulee avustaa vuositilintarkastajia hallinnon tarkoituksenmukaisuuden valvontaa koskevissa asioissa ja tässä tarkoituksessa saattaa 1 momentissa mainituissa kolmannesvuosi-ilmoituksissaan tai kiireellisten asiain osalta viipymättä tehtävissä ilmoituksissaan vuositilintarkastajien tietoon ne hallinnon tarkoituksenmukaisuuden kannalta katsoen oleellisina pidettävät puutteellisuudet, jotka kaupunginreviisori ja revisiovirasto ovat todenneet. Tätä koskevaan ilmoitukseen on samalla pyrittävä mahdollisuuksien mukaan liittämään asianomaisen viraston tai laitoksen selitys.

Tilintarkastusvuoden viimeisen vuosikolmanneksen tarkastusta koskevaan ilmoitukseen tulee sisältyä, paitsi niitä selostuksia ja esityksiä, jotka revisiovirasto katsoo tarpeelliseksi,

1) tiedonanto siitä, onko kertomusvuoden tilinpäätös oikea, ja

2) huomautukset siitä, ovatko ja missä kohdin toimeenpano- ja tilittäjäviranomaiset ilman asianomaista lupaa poikenneet vahvistetusta talousarviosta.

Revisioviraston kolmannesvuosi-ilmoitukset sekä muut edellä 1 momentissa tarkoitetut ilmoitukset samoin kuin revisioviraston muukin tarkastusaineisto, kuten muistutusasiakirjat, päiväkirjat ja kirjeenvaihto, on annettava vuositilintarkastajien ja heidän sihteerinsä käytettäväksi ja on kaupunginreviisorin, apulaiskaupunginreviisorin ja reviisorien tarvittaessa toimitettava vuositilintarkastajille heidän pyytämiään lausuntoja ja selvityksiä tarkastusaineistoon perehtymiseksi.

Revisioviraston on annettava vuosittain huhtikuun loppuun mennessä kaupunginhallitukselle kertomus edellisen vuoden toiminnastaan. Kaupunginvaltuusto 18/4 1962.

6 §. Kaupungin toimeenpano- ja tilittäjäviranomaiset ovat velvolliset revisioviraston vaatimuksesta jättämään sen tarkastettaviksi kaikki kaupungin taloushallinnon alaan ja tilinpitoon kuuluvat samoin kuin sitä valaisevat kirjat ja liitteet, luettelot, rekisterit, pöytäkirjat, kirjeenvaihdon, kustannusarviot ja hankintatarjoukset, saatava- ja velka-asiakirjat yms., jotka huomataan tarpeellisiksi tarkastuksen toimittamiseksi.

Niinikään tulee kaikkien virastojen ja laitosten lähettää revisiovirastolle pyydettäessä jäljennös laatimistaan kertomuksista, tili-ilmoituksista ja suorittamiensa tarkastusten tarkastuspöytäkirjoista sekä antaa jäljennös tekemistään kauppa-, hankinta- ja välikirjoista kuin myöskin pöytäkirjoista. Kaupunginvaltuusto 10/10 1956.

7 §. Kaikki kaupungin asettamat lauta- ja johtokunnat sekä muut viranomaiset ja toimihenkilöt ovat velvolliset revisioviraston tekemien muistutusten, huomautusten ja kyselyjen johdosta antamaan revisiotoimiston vaatimat lausunnot ja selitykset. Kaupunginvaltuusto 10/10 1956.

II. Revisioviraston viranhaltijat ja heidän tehtävänsä.

8 §. Revisioviraston viranhaltijoina on, paitsi kaupunginreviisoria, apulaiskaupunginreviisori, reviisoreja, apulaisreviisoreja, toimistonhoitaja ja laskentatarkkaajia. Näiden lisäksi on toimistossa tarpeellinen määrä toimistoapulaisia sekä vahtimestari.

Kaupunginreviisorin, apulaiskaupunginreviisorin ja reviisorit, joiden pätevyysvaatimuksena on korkeakoulun loppututkinnolla osoitettu ammattiin kuuluva opillinen koulutus ja käytännöllinen kokemus talouslaskentatyössä sekä perehtyneisyys taloushallintoon ja mieluummin myös kunnallistalouteen, samoin kuin apulaisreviisorit, joiden pätevyysvaatimuksena on edellä mainittu opillinen koulutus ja käytännöllinen kokemus talouslaskentatyössä, valitsee kaupunginvaltuusto, apulaiskaupunginreviisorin, reviisorit ja apulaisreviisorit kaupunginreviisorin annettua lausuntonsa hakijoista.

Toimistonhoitajan ja laskentatarkkaajat, joiden pätevyysvaatimuksena on merkonomin tai hallintososionomin tutkinto taikka vastaavat tiedot ja käytännöllinen kokemus, sekä toimistoapulaiset ja vahtimestarin valitsee kaupunginhallituksen yleisjaosto kaupunginreviisorin annettua hakijoista lausuntonsa.

Toimistoapulaisten tulee olla konekirjoitustaitoisia ja toimistotyöhön perehtyneitä.

Tilapäisen henkilökunnan ottaa ja irtisanoo kaupunginreviisori.

Revisioviraston kirjelmät ja muut asiakirjat allekirjoittaa kaupunginreviisori ja varmentaa asian valmistellut revisioviraston viranhaltija. Kaupunginvaltuusto 15/3 1961 ja 18/4 1962.

9 §. Kaupunginreviisori toimii revisioviraston johtajana ja on velvollinen, paitsi mitä siitä edellä on määrätty;

1) ryhtymään revisioviraston puolesta ja sen nimessä kaikkiin niihin toimenpiteisiin, mitkä tämän johtosäännön mukaan kuuluvat kaupungin jatkuvaan tilintarkastukseen;

2) maksettaviksi hyväksymään revisioviraston laskut;

3) antamaan apulaiskaupunginreviisorille, reviisoreille ja apulaisreviisoreille kirjalliset määräykset tarkastustehtävistä ja muuten jakamaan tarkastus- ja muut tehtävät toimiston viranhaltijain kesken sekä tarpeen mukaan ohjaamaan heitä töissään;

4) pitämään silmällä viraston viranhaltijain työtä ja sitä varten valvomaan, että tilien tarkastus toimitetaan oikeassa järjestyksessä ja tarpeellisen joutuisasti ja tarkasti sekä että siinä ja muistutusten teossa noudatetaan yhtenäistä menettelyä, samoin kuin että reviisorit ja apulaisreviisorit huolellisesti ja selvästi tekevät muistiinpanonsa tarkastuksista;

5) valvomaan, että reviisorit ja apulaisreviisorit säädetyssä järjestyksessä toimittavat kassojen, varastojen ja maksulipukkeiden inventtauksia;

6) tutkimaan reviisorien ja apulaisreviisorien tämän johtosäännön 11 §:n 6) ja 8) kohdissa tarkoitetuista asioista tai muutoin kaupungin tileistä tekemät esitykset ja huomautukset sekä menettelemään niiden osalta tässä johtosäännössä määrätyllä tavalla;

7) tarkastamaan, että kaupungin kassa- ja tilivirastoissa vuoden vaihteessa tehdyt tilinpäätökset ovat vahvistettujen perusteiden mukaan ja muutoin oikein laaditut;

8) antamaan kaupungin kassa- ja tilivirastoissa palveleville viranhaltijoille tarpeellista opastusta kaupungin kirjanpidon järjestämisessä ja hoitamisessa;

9) antamaan kaupunginvaltuuston, kaupunginhallituksen, kaupunginjohtajan ja apulaiskaupunginjohtajien pyytämiä lausuntoja toimialaansa kuuluvissa asioissa;

10) seuraamaan kaupungin varainhoitoa ja tarvittaessa tekemään

esityksiä vuositilintarkastajille asiantuntijain käyttämisestä sekä ehdottamaan vuositilintarkastajille ryhdyttäväksi toimenpiteisiin, jotka saattavat edistää säästäväisyyttä tahi johtaa mahdollisesti ilmenneiden epäkohtien korjaamiseen, samoin kuin

11) seuraamaan kehitystä kunnallisen kassa- ja tililaitoksen alalla sekä tekemään aloitteita ja esityksiä kaupungin kassa- ja tililaitoksen kehittämiseksi ynnä sitä koskevien säännösten muuttamiseksi ajanmukaiselle kannalle.

Kaupunginreviisori hoitaa revisioviraston viranhaltijoita koskevissa asioissa ne tehtävät, jotka virkasäännön mukaan kuuluvat lautakunnalle tai monijäseniselle viranomaiselle, lukuun ottamatta virkasäännön 10, 15 ja 37 §:ssä mainittuja asioita, joissa toimivalta kuuluu kaupunginhallitukselle, kuten muissakin virkasäännön edellyttämissä tapauksissa, jos asia koskee kaupunginreviisoria.

Kaupunginreviisorin ollessa estyneenä virkaansa hoitamasta tai virasta vapaana tahi viran ollessa avoinna hoitaa hänen tehtäviään apulaiskaupunginreviisori ja tämän ollessa estyneenä virassa vanhin reviisori, ellei kaupunginvaltuusto kaupunginreviisorin tai kaupunginhallituksen esityksestä ole jossakin tapauksessa toisin päättänyt. Kaupunginvaltuusto 18/4 1962.

10 §. Apulaiskaupunginreviisori on velvollinen:

1) avustamaan kaupunginreviisoria hänen 9 §:ssä mainittujen tehtäviensä suorittamisessa;

2) huolehtimaan siitä, että revisioviraston työssä noudatetaan yhtenäistä menettelyä ollen siinä mielessä hänen erikoistehtävänään johtaa apulaisreviisorien tarkastustyötä, mikäli heille on annettu itsenäinen tarkastusalue;

3) suorittamaan kaupunginreviisorin määräämiä tarkastustehtäviä, noudattaen 11 §:n määräyksiä; sekä

4) toimimaan kaupunginreviisorin viransijaisena. Kaupunginvaltuusto 10/10 1956.

11 §. Reviisori on apulaisreviisorin tai laskentatarkkaajien avustamana velvollinen:

1) valvomaan, että hänen tarkastettavakseen osoitetuilla hallinnon aloilla kassa- ja tilivirastojen sekä muiden tilittäjien kirjanpito täsmällisesti ja annettujen määräysten mukaisesti hoidetaan;

2) tarkastamaan kaupungin tilikirjoja ja niihin kuuluvia liitteitä, jolloin erittäin on katsottava:

a) että vuoden tilinavaus on oikea;

b) että kaupungin tulot ovat annettujen määräysten mukaisesti veloitetut, kannetut ja asianomaisten tulotilien hyvitykseksi merkityt sekä asianmukaisesti tositetut;

c) että menoja ei ole suoritettu muuten kuin vahvistetun talousarvion tai asianomaisesti tehtyjen päätösten asettamissa rajoissa ja pätevää kuittausta vastaan sekä tilisäännön lähemmin määräämää järjestystä noudattaen;

d) että tulot ja menot kirjataan bruttoluvuin vähentämättä menoja tuloista taikka päinvastoin, paitsi niissä tapauksissa, joissa sellainen menettely on edellytetty;

e) että tilivuoden talousarvion edellyttämille tileille ei kirjata johonkin muuhun vuoteen kuuluvia tuloja ja menoja;

f) että määrärahoja ainoastaan säännöksien määräämissä rajoissa varataan vuodesta toiseen;

g) että lyhennykset, poistot ja peruutukset ovat säännösten mukaisessa järjestyksessä toimitetut ja tositetut;

h) että etuanneiksi tai ennakkomenoiksi kirjatut erät perustuvat asianmukaisesti tehtyihin päätöksiin;

i) että kirjoissa olevat pankki- ym. saatava- ja velkasaldot ovat asianmukaisesti tositetut;

j) että lunastetut obligaatiot ja kupongit ovat olleet maksettaviksi erääntyneet sekä että ne asianmukaisesti säilytetään;

k) että tulojäämien ja kaupungin muiden saamisten periminen suoritetaan tarpeellisella joutuisuudella tai perimisesteen sattuessa oikeassa järjestyksessä poistetaan tileistä;

l) että varasto- ja tarvikeostot ja myynnit ovat toimitetut kaupungin edun mukaisesti ja että maksetut sekä saadut hinnat ovat sopusoinnussa tavarain laadun ja vallitsevan markkinatilan kanssa;

m) että kaupungin laitosten keskeiset suoritukset ovat oikein tileihin merkityt; sekä

n) että tilinpäätös on asianmukaisesti tehty ja oikea;

3) toimittamaan kaupunginreviisorin ohjeiden ja määräysten mukaan 3 §:ssä mainittuja inventtauksia, jolloin on katsottava, että kaupungin varain hoidosta annettuja säännöksiä ja määräyksiä on tarkoin noudatettu;

4) tarkastamaan, että kaupungin kassa- ja tiliviranomaisten antamat kuukausiraportit ja -taseet ovat kirjanpidon kanssa yhtäpitävät;

5) katsomaan, että laitoksissa ja virastoissa pidetään tavara- ja kalustoluetteloja annettujen määräysten mukaan sekä säädettyjä luetteloita ja kirjoja kaupungin kiinteästä omaisuudesta;

6) tarkastamaan, ovatko kaupunginhallituksen sekä lauta- ja johtokuntien tekemät päätökset muodollisesti oikeat ja varain hoidon kannalta tarkoituksenmukaiset;

7) tekemään tarkastustoimestaan ja havainnostaan muistiinpanoja kaupunginreviisorin osoitusten mukaan;

8) tekemään viipymättä kaupunginreviisorille ilmoituksen, huomatessaan vakavampia virheellisyyksiä tileissä tahi rahain tai muiden varojen hoidossa huolimattomuutta taikka menettelyä, joka on ristiriidassa voimassa olevien taloushallinnosta annettujen säännösten kanssa taikka muutoin kaupungin taloudellisten etujen vastaista;

9) antamaan kaupunginreviisorille hänen määrääminään aikoina kirjallisen selostuksen tarkastustyön kulusta ja tarkastuksessa tekemistään huomioista; sekä

10) varmentamaan sellaiset revisioviraston annettavat virkalausunnot, joiden valmistamiseen hän on osallistunut.

Reviisori on myöskin velvollinen antamaan hänen johdollaan työskenteleville apulaisreviisoreille ja laskentatarkkaajille tarpeellista ohjausta ja valvomaan, että he asianmukaisesti suorittavat heille annetut tehtävät. Kaupunginvaltuusto 10/10 1956.

12 §. Apulaisreviisori on velvollinen:

1) avustamaan kaupunginreviisorin määräyksen mukaan kaupunginreviisoria, apulaiskaupunginreviisoria ja reviisoreja heidän virkatehtävissään;

2) suorittamaan, mikäli hänelle on annettu itsenäinen tarkastusalue, ne tehtävät, jotka 11 §:n mukaan kuuluvat reviisoreille;

3) hoitamaan kaupunginreviisorin määräyksestä reviisorin tehtä-

viä tämän ollessa tilapäisesti estyneenä virkaansa hoitamasta tai vuosilomalla. Kaupunginvaltuusto 10/10 1956.

13 §. Toimistonhoitaja on velvollinen kaupunginreviisorin ohjeiden mukaan:

1) hoitamaan revisioviraston diaarioita sekä sen arkistoa, kirjastoa ja kalustoa ja pitämään niistä luetteloa;

2) pitämään tarvittavia rekisterejä kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen päätöksistä ja määräyksistä sekä välikirjoista, kuin myöskin antamaan niistä tietoja revisioviraston muille viranhaltijoille;

3) pitämään huolta siitä, että kaikki revisiovirastosta lähtevät toimituskirjat joutuisasti ja huolellisesti kirjoitetaan puhtaaksi, vertaillaan ja lähetetään;

4) kirjaamaan ja tilimerkinnällä varustamaan sekä varmentamaan revisioviraston laskut;

5) pitämään nimikirjaa revisioviraston viranhaltijoista;

6) varmentamaan revisioviraston hallintoa koskevat kirjeet; sekä

7) toimittamaan tämän lisäksi tehtäviä, jotka kaupunginreviisori tehtävien laadun mukaan katsoo hänelle soveltuviksi. Kaupunginvaltuusto 10/10 1956.

14 §. Laskentatarkkaaja on velvollinen avustamaan reviisoreja ja apulaisreviisoreja. Erityisesti tulee laskentatarkkaajan, annettujen ohjeiden mukaan

1) tarkastaa tulo- ja menotositteet, jolloin on huomio kiinnitettävä siihen,

a) että laskuissa ja muissa tositteissa esiintyvät numerolaskelmat ovat oikeat ja että tosite on oikeaan tilivuoteen kohdistuva;

b) että asianomainen viranomainen on tehnyt tarkastamisestaan tai hyväksymisestään säännösten mukaisen merkinnän tulo- ja menoasiakirjaan;

c) että asianmukainen kirjanpitotili tai tilijaoittelu on merkitty kuhunkin kirjaustositteeksi liittyvään reversaaliin, hyväksymiseen tai maksumääräykseen;

d) että maksumääräyksien ja muiden hyväksyttyjen laskujen maksusta saadut kuittaukset ovat muodollisesti pätevät;

e) että tilitositteesta selvästi ilmenee suorituksen peruste ja milloin maksun kassaan on suorittanut saman kassaviraston palveluksessa oleva tai sen alainen henkilö, että tämä tehtävä kuuluu maksun suorittaneelle; sekä

f) että kaikki sellaiset suoritukset, joita ei voida pitää lopullisina vaan väliaikaisina, kirjataan ennakkona talousarvion ulkopuolisille ennakkotileille, kunnes niistä on annettu tilitys asianomaisine menotositteineen, jolloin asianomaista talousarvion tiliä veloitetaan näillä menoilla;

2) tarkastaa, että kirjanpitokirjaukset ovat alkuperätositteiden kanssa yhtäpitävät;

3) tehdä tarkastustyöstään annettujen ohjeiden mukaisia muistiinpanoja; sekä

4) ilmoittaa viipymättä esimiehenään olevalle reviisorille tai apulaisreviisorille huomaamistaan korjausta kaipaavista virheistä tai seikoista, jotka näyttävät vaativan yksityiskohtaista tarkastusta taikka jotka viittaavat siihen, että reviisorin tai apulaisreviisorin on tehtävä 11 §:n 8) kohdan edellyttämä ilmoitus. Kaupunginvaltuusto 10/10 1956.

15 §. Revisioviraston toimialaan kuuluvat tarkastustehtävät ovat, mikäli mahdollista, toimitettavat sen laitoksen huoneistossa, missä tarkastuksen alainen aineisto säilytetään. Kaupunginvaltuusto 10/10 1956.

---

57. HELSINGIN KAUPUNGIN SOSIAALIOHJESÄÄNNÖN MUUTOS.

Sosiaaliministeriön vahvistama huhtikuun 24 p:nä 1962. (Kaupunginvaltuuston hyväksymä maaliskuun 7 p:nä 1962)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1951:144, 1957:73, 1959:44 ja 1961:25)

Sosiaaliministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston 7.3. 1962 tekemän päätöksen, jolla 5.11.1951 vahvistetun ja 8.8. 1957, 31.3.1959 sekä 13.3.1961 muutetun sosiaaliohjesäännön 2, 9, 10, 21, 26 ja 53 §:t muutettiin seuraavasti:

2 §. Huoltolautakunnan tehtävänä on:

1) hoitaa huoltoavusta, päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjistä, irtolaisista, sotilasavustuksesta ja kansaneläkkeestä voimassa olevien lakien ja asetusten sekä niiden nojalla annettujen määräysten mukaiset tehtävät;

2) hoitaa lastensuojelulain 9 §:n toisen kappaleen a-kohdassa tarkoitetut asiat, silloin kun lapsi on kummankin tai jommankumman vanhempansa välittömässä huollossa;

3) hoitaa kunnallisista kodinhoitajista, sotaorpojen työhuollosta, ammattiopintojen avustamisesta ja invaliidien huollosta voimassa olevien lakien ja asetusten sekä niiden nojalla annettujen määräysten mukaiset tehtävät;

4) huolehtia sekä itse antamastaan että lastensuojelulautakunnan toimesta annetusta huollosta johtuvien korvausten perimiseen liittyvistä tehtävistä; sekä

5) hoitaa muut sellaiset sosiaalihuoltoon kuuluvat tehtävät, jotka kaupunginhallitus jättää sen täytäntöönpantavaksi.

9 §. Huoltolautakunta asettaa kunkin vuoden alussa seuraavat jaostot:

1) hallintojaoston, joka käsittelee sellaisia huoltolautakunnan toimialaan kuuluvan sosiaalihuollon hallintokysymyksiä, joita ei ole määrätty muun elimen päätettäviksi;

2) huoltojaostoja, jotka käsittelevät huoltoavun, sotilasavustuksen ja muunkin sellaisen huoltolautakunnan toimialaan kuuluvan sosiaalihuollon antamista, joka tämän ohjesäännön mukaan ei ole muun huoltolautakunnan alaisen elimen tehtävänä, luopumista huoltoavun korvauksen perimisestä yksityisiltä korvausvelvollisilta, sekä työlaitokseen ottamista huoltoapulain 54 §:n 2 momentin nojalla;

3) omaisuus- ja holhousjaoston, joka käsittelee huoltoapulain mukaan tapahtuvaa omaisuuden haltuunottamista sekä sen käyttämistä hoitokustannusten suorittamiseen ja huoltokustannusten korvaamiseen, huoltoapulain tarkoittamaa holhousta koskevia asioita sekä niitä omai-

suutta koskevia asioita, joissa huoltolautakunta on toiminut huollettavan edun valvojana huoltoapulain 50 tai 52 §:n nojalla;

4) jaoston, joka käsittelee päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huoltoa sekä irtolaishuoltoa ja josta jaostosta käytetään nimitystä PAVI-huoltojaosto, sekä

5) työhuoltojaoston, joka käsittelee sotaorpojen työhuoltoa, ammattiopintojen avustamista, invalidihuoltoa sekä muutakin työhuoltoa.

Huoltolautakunta voi tehtävien laadun ja laajuuden niin vaatiessa asettaa muitakin jaostoja, niin myös edellisessä kappaleessa mainittua jaostojen tehtävien jakoa muuttamalla vähentää niiden lukumäärää.

Jaostoilla on oikeus, kullakin omalla toimialallaan, käyttää huoltolautakunnan päätösvaltaa.

Hallintojaostolla on oikeus yksimielisellä päätöksellä ratkaista myös huoltolautakunnan päätösvaltaan kuuluvia asioita, jos ne ovat niin kiireellisiä, ettei niitä voi lykätä lautakunnan seuraavaan kokoukseen. Ratkaisusta on ilmoitettava huoltolautakunnan seuraavassa kokouksessa.

Huoltolautakunnan yhteydessä toimii lisäksi päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta 10. 2. 1961 annetun lain 21 §:n 2 momentissa säädettyjä tehtäviä varten erityinen toimikunta, jonka puheenjohtajana on edellä 4) kohdassa mainitun jaoston puheenjohtaja varamiehenään saman jaoston varapuheenjohtaja sekä jäseninä huoltoviraston sosiaalilääkäri tai tämän estyneenä ollessa huollettavan tutkinut lääkäri ja Helsingin kaupungin poliisipäällikkö tai se poliisilaitoksen toimenhaltija, jolle edellä tarkoitetut tehtävät on siirretty. Sosiaaliministeriö 13/3 1961 ja 24/4 1962.

10 §. Huoltolautakunnan alaisten laitosten hallintoa varten huoltolautakunta asettaa johtokuntia sekä huoltoapulain ja päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta annetun lain mukaan johtokunnalle kuuluvien, huollettavia koskevien asiain käsittelyä varten Tervalammen työlaitoksessa erityisen huoltoasiain johtokunnan, joiden kaikkien jäsenet valitaan neljäksi vuodeksi kerrallaan. Johtokuntien ja huoltoasiain johtokunnan kokoonpanosta, päätösvallasta ja tehtävistä määrätään huoltolautakunnan alaisten laitosten ohjesäännössä.

21 §. Huolto-osaston hoidettavina ovat ne valmistelu- ja täytäntöönpanotehtävät, jotka aiheutuvat 9 §:n ensimmäisen kappaleen 2) sekä 4)-5) kohdissa mainittujen jaostojen ja 9 §:n 5 momentissa tarkoitetun toimikunnan toiminnasta.

Lisäksi huolto-osaston tehtävänä on:

1) antaa tarpeellisia lausuntoja ja todistuksia kunnassa asuvien henkilöiden varattomuudesta tai vähävaraisuudesta;

2) ohjata varattomia ja vähävaraisia tarvittaessa saamaan lastensuojeluviraston elatusaputoimiston tai kaupungin muiden viranomaisten toimesta annettavaa apua lakiin perustuvan huoltovelvollisuutensa laiminlyöneiden henkilöiden velvoittamiseksi täyttämään elatusvelvollisuutensa sekä tarvittaessa itsekin järjestää varattomien ja vähävaraisten toimeentulon turvaamista tarkoittavaa, muiden viranomaisten tehtäviin kuulumatonta toimintaa; sekä

3) antaa muille viranomaisille hoidettavanaan olevan sosiaalihuollon täytäntöönpanossa ja siihen läheisesti liittyvissä asioissa tarpeellista virka-apua.

Edellä 9 §:n ensimmäisen kappaleen 4 kohdassa mainitun jaoston puheenjohtajaksi määrätty apulaisjohtaja tai hänen määräämänsä kan-

taa ja vastaa ilman eri määräystä tai valtuutusta huoltolautakunnan puolesta irtolaishuoltoa ja päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huoltoa koskevassa hallinnollisessa oikeudenkäynnissä. ei kuitenkaan milloin on kysymys korvauksesta tai hyvityksestä.

26 §. Huoltotoimen toimitusjohtajan tulee:

1) johtaa huoltolautakunnan toimialaan kuuluvaa sosiaalihuoltotoimintaa;

2) panna täytäntöön huoltolautakunnan ja hallintojaoston päätökset, mikäli täytäntöönpano erityisten määräysten tai lautakunnan päätöksen mukaan ei ole muun viranhaltijan asiana;

3) valvoa, että huoltolautakunnan alaiset viranhaltijat täyttävät tehtävänsä ja että huoltolautakunnan alaisia laitoksia huolellisesti hoidetaan;

4) tehdä huoltolautakunnalle tarpeellisiksi havaitsemiaan ehdotuksia lautakunnan toimialaan kuuluvan sosiaalihuoltotoiminnan tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi ja kehittämiseksi;

5) pitää päätösluetteloa huoltotoimen toimitusjohtajan tekemistä päätöksistä, jotka koskevat viranhaltijain palvelukseen ottamista, eron myöntämistä tai palveluksesta irtisanomista ja viransijaisen määräämistä samoin kuin muistakin toimitusjohtajan tarpeellisiksi katsomista päätöksistä, ja on toimitusjohtajan allekirjoitettava luetteloon merkityt päätökset; sekä

6) päättää huoltolautakunnan vahvistamissa rajoissa edustusluvan myöntämisestä huoltolaitoksissa tapahtuvaa vieraanvaraisuuden osoittamista varten.

53 §. Lastensuojelun toimitusjohtajan tulee:

1) johtaa lastensuojelulautakunnan toimialaan kuuluvaa sosiaalihuoltotoimintaa;

2) panna täytäntöön lastensuojelulautakunnan ja sen alaisten johtokuntien päätökset, mikäli täytäntöönpano erityisten määräysten tai lautakunnan taikka johtokunnan päätöksen mukaan ei ole muun viranhaltijan asiana;

3) valvoa, että lastensuojelulautakunnan alaiset viranhaltijat täyttävät tehtävänsä ja että lastensuojelulautakunnan alaisia huoltolaitoksia huolellisesti hoidetaan;

4) tehdä lastensuojelulautakunnalle tarpeellisiksi havaitsemiaan ehdotuksia lautakunnan toimialaan kuuluvan sosiaalihuoltotoiminnan tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi ja kehittämiseksi; sekä

5) päättää lastensuojelulautakunnan vahvistamissa rajoissa edustusluvan myöntämisestä lastensuojelulaitoksissa tapahtuvaa vieraanvaraisuuden osoittamista varten.

---

58. HELSINGIN KAUPUNGIN HUOLTOLAUTAKUNNAN ALAISTEN LAITOSTEN OHJESÄÄNNÖN MUUTOS.

Sosiaaliministeriön vahvistama huhtikuun 24 p:nä 1962.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä maaliskuun 7 p:nä 1962)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1951:146, 1957:74, 1958:152 ja 1961:26)

Sosiaaliministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston 7.3.1962 tekemän päätöksen, jolla 5.11.1951 vahvistetun ja 8.8.1957, 4.12.1958 sekä 13.3.1961 muutetun huoltolautakunnan alaisten laitosten ohjesäännön 3, 5- 8 ja 10 § muutettiin seuraavasti:

3 §. Työlaitokseen otetaan huoltoapulain 24, 25 ja 40 §:ssä sekä 54 §:n 2 momentissa tarkoitettuja henkilöitä sekä sellaisia elatusvelvollisia, joista säädetään lasten elatusavun turvaamisesta eräissä tapauksissa annetussa laissa.

Työlaitokseen voidaan myös ottaa päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta annetun lain mukaan huoltolaan määrättyjä sekä vapaaehtoisesti huoltolahoitoon pyrkiviä henkilöitä, mikäli sosiaaliministeriö on hyväksynyt työlaitoksen tai sen osaston mainittuihin tarkoituksiin käytettäväksi.

5 §. Laitoksia valvovat ja johtavat laitosten johtokunnat ja johtajat, kuitenkin niin, että Tervalammen työlaitoksessa huoltoapulain ja päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta annetun lain mukaan johtokunnalle kuuluvat, huollettavia koskevat asiat käsittelee erityinen huoltoasiain johtokunta.

6 §. Johtokunnassa on vähintään kolme jäsentä, joista ainakin yhden tulee olla huoltolautakunnan jäsen, sekä jäsenten lukumäärää vastaava määrä varajäseniä, jotka kaikki huoltolautakunta valitsee neljäksi vuodeksi kerrallaan. Jäseniksi ja varajäseniksi on valittava miehiä ja naisia. Jäsenistä huoltolautakunta määrää puheenjohtajan, jonka tulee olla huoltolautakunnan jäsen, sekä varapuheenjohtajan.

Huoltoasiain johtokunnassa on puheenjohtajana työlaitoksen johtaja sekä jäseninä työlaitoksen apulaisjohtaja ja työlaitoksen huoltolan esimies, varamiehenään yksi vastaavassa esimiesasemassa oleva viranhaltija, sekä yksi työlaitoksen sijaintipaikkakunnan väestöön kuuluva, tehtävään sopiva ja kunnalliseen luottamustoimeen vaalikelpoinen henkilö, varamiehenään samat edellytykset täyttävä henkilö. Paikkakunnan väestöön kuuluvan jäsenen ja hänen varamiehensä sekä huoltolan esimiehen varamiehen huoltolautakunta valitsee Tervalammen työlaitoksen johtokunnan ehdotuksesta neljäksi vuodeksi kerrallaan. Johtokunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan.

7 §. Johtokunnan tulee:

1) valvoa, että huollettavat saavat sosiaalisesti hyväksyttävän ja tarpeenmukaisen hoidon sekä muut heille kuuluvat edut ja oikeudet;

2) valvoa laitokselle myönnettyjen määrärahojen käyttöä sekä rahavarojen, rakennusten ja muun omaisuuden hoitoa sekä että laitosta hoidetaan järkevän taloudenpidon periaatteiden mukaisesti;

3) päättää laitoksen työtoiminnan yleisestä järjestelystä, tuotteiden myynnin perusteista ja tärkeimmistä hankinnoista;

4) käyttää huoltoapulain 54 §:n 2 momentissa johtokunnalle määrättyä rankaisuvaltaa;

5) tehdä vuosittain huoltolautakunnalle ehdotus laitoksen talousarvioksi;

6) antaa vuosittain huoltolautakunnalle kertomus edellisen vuoden toiminnastaan sekä

7) käsitellä muut laitosta, sen huollettavia ja viranhaltijoita koskevat asiat, jotka tämän ohjesäännön ja Helsingin kaupungin sosiaaliohjesäännön mukaan eivät kuulu muulle hallintoelimelle.

Huoltoasiain johtokunnan tulee käsitellä huoltoapulain ja päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta annetun lain mukaan johtokunnalle kuuluvat lomauttamis-, kurinpito- ja muut huollettavia koskevat asiat.

8 §. Johtokunta kokoontuu vähintään kerran kuukaudessa puheenjohtajansa kutsusta ja on päätösvaltainen puheenjohtajan ja kahden muun jäsenen ollessa saapuvilla.

Huoltoasiain johtokunta kokoontuu tarvittaessa puheenjohtajan kutsusta ja on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja sekä vähintään kaksi muuta jäsentä, joista ainakin toisen tulee olla laitoksen ulkopuolelta, ovat läsnä.

10 §. Pöytäkirjan pitämisestä ja tarkistamisesta on voimassa, mitä kunnallisten hallintoelinten pöytäkirjoista yleensä on säädetty.

Johtokunnan kokouksessa pitää pöytäkirjaa asianomainen esittelijä.

Huoltoasiain johtokunnassa esittelee asiat ja pitää pöytäkirjaa työlaitoksen apulaisjohtaja tai johtajan tähän tehtävään määräämä työlaitoksen muu viranhaltija.

---

59. LIIKENNEMERKEISTÄ ANNETUN PÄÄTÖKSEN MUUTTAMINEN.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös toukokuun 2 p:ltä 1962.
(Suomen as. -kok. 310/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1957:103)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on muuttanut liikennemerkeistä 27 päivänä marraskuuta 1957 antamansa päätöksen (384/57) 9 §:n 2 momentin e kohdan näin kuuluvaksi:

9 §. ----------

2. Opastusmerkkejä ovat:

---

e) Tienviitta (kuvat III B e 1, 2, 3, 4, 5, 6 ja 7) on suorakaide, jonka korkeus on 180 mm tai tarpeen vaatiessa 260 mm ja pituus tekstin vaatima ja jonka ulompi pää on muotoiltu nuolenkärjeksi. Viittaan on merkitty määräpaikan nimi ja sen kärkiosaan etäisyys tähän kilometrin tarkkuudella sekä valtatiellä ja muilla numeroiduilla teillä viitan kantaosaan tien numero.

Maantieviitan pohja on valkoinen ja merkinnät sekä 20 mm:n reuna mustat. Tien numero on valkoinen, valtateillä punaisella ja muilla teillä sinisellä pohjalla.

Kunnan- ja kylätieviitan pohja on keltainen ja merkinnät sekä reuna mustat.

Yksityisen tien viitan pohja on musta ja merkinnät sekä reuna valkoiset.

Tienviitta sijoitetaan siten, että sen kärki osoittaa määräpaikkaan johtavaa tietä. Samaan pylvääseen voidaan asettaa useampiakin viittoja.

Läpikulkutien osoittamiseksi asutuskeskuksessa voidaan tarvittaessa käyttää pylvääseen tai rakennuksen seinään asetettua, tien numerolla varustettua valkoista tienviittaa, jossa määräpaikan nimen tilalla on 250 mm:n pituinen musta nuoli.

Moottoritien viitta (kuva III B e 8 ja 9), jota myös voidaan käyttää muulle tielle asetettavan viitan lisäksi osoittamaan tärkeimpiä liikenneväyliä, on edellisistä poiketen sininen, ja sen merkinnät, reunat ja nuolenmuotoinen kärki ovat valkoiset. Viitan korkeus on, mikäli teksti on sijoitettu yhdelle riville, 240, 400 tai 600 mm, tekstin korkeuden ollessa puolet viitan korkeudesta, sekä milloin teksti on sijoitettu kahdelle riville, vastaavasti 432, 720 tai 1 080 mm, ja reunan leveys on 1: 16 viitan korkeudesta. Viitta sijoitetaan erilliseen telineeseen taikka rakennuksen seinään, pylvääseen tai suojakaiteeseen siten, että sen ala-

reunan korkeus maasta on maaseudulla vähintään 600 mm ja asutuskeskuksissa vähintään 400 mm. Samaan telineeseen saa sijoittaa enintään kolme viittaa;

Tienviitat

III B e 8

III B e 9

60. MOOTTORIAJONEUVOJEN SUURIN SALLITTU NOPEUS HELSINGIN KAUPUNGISSA.

Maistraatin päätös toukokuun 5 p:ltä 1962.

Maistraatti päätti mainittuna päivänä 4. 10. 1957 annettun tieliikenneasetuksen 29 §:n 1 momentin a) kohdan nojalla, kumoten 22. 2. 1949 moottoriajoneuvojen suurimmasta nopeudesta antamansa päätöksen samoin kuin asiassa antamansa muut rajoitukset ja määräykset, lukuunottamatta ajonopeuden rajoittamisesta Lauttasaaren sillalla 11. 12. 1948 antamaansa ja kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön 21. 1. 1949 vahvistamaa päätöstä, että moottoriajoneuvojen suurin sallittu nopeus Helsingin kaupungissa on siitä lukien, kun ajonopeuden rajoittamista osoittavat liikennemerkit on asetettu paikoilleen, 50 km tunnissa, kuitenkin niin, että alla mainittujen liikenneväylien seuraavilla osilla suurin sallittu ajonopeus on

60 km tunnissa:

1. Vihdintiellä Pitäjänmäentien risteyksestä kaupungin rajalle;
2. Nuijamiestentiellä alkaen 200 m:n etäisyydeltä rautatiealikäytävästä Pirkkolantielle ja jatkuen Nurmijärventiellä kaupungin rajalle;
3. Tuusulantiellä Käskynhaltijantiestä alkaen kaupungin rajalle;
4. Viikintiellä päättyen kuitenkin 200 m:n etäisyydellä Viikintien, Herttoniementien ja Porvoontien yhtymäkohdasta;
5. Latokartanontiellä Viikintiestä Lahden runkotielle; ja
6. Porvoontiellä alkaen 200 m:n etäisyydeltä rautatietasoylikäytävästä ja päättyen 50 m. ennen Rantakartanontietä sekä Uiskotiestä kaupungin rajalle;

70 km tunnissa:

1. Lahden runkotiellä; ja
2. Itäisellä moottoritiellä Kulosaaren alueella Hopeasalmentien länsipään liittymiskohdasta Naurissalmen siltaan;

Rajoittamaton nopeus:

Läntisellä moottoritiellä alkaen 200 m:n etäisyydeltä Huopalahdentiestä ja päättyen kaupungin rajalle.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö vahvisti tammikuun 21 p:nä 1949 maistraatin joulukuun 11 päivänä 1948 tekemän päätöksen, jonka mukaan suurin sallittu ajonopeus Lauttasaaren sillalla on oleva 35 kilometriä tunnissa.

---

61. LAKI ALUEVAIHDOSTA VALTION JA HELSINGIN KAUPUNGIN VÄLILLÄ.

Annettu toukokuun 11 p:nä 1962.

(Suomen as. -kok. 318/62)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Valtioneuvosto oikeutetaan luovuttamaan Helsingin kaupungille tontti n:o 1 Helsingin kaupungin 3 kaupunginosan 48 korttelissa sekä Helsingin kaupungin Santahaminan kylässä sijaitseviin Pohjois- ja Etelätaloihin n:o 1 ja 2 kuuluva Vasikkasaari sen ympärillä olevine noin 100 hehtaarin suuruisine vesialueineen edellyttäen, että Helsingin kaupunki luovuttaa valtiolle Helsingin kaupungin 30 kaupunginosan korttelissa 30010 sijaitsevasta tontista n:o 1 462 m^2:n suuruisen alueen sekä 16 kaupunginosassa sijaitsevien korttelien n:o 739 ja 742 pohjoispäästä 3 hehtaarin suuruisen alueen, minkä ohessa valtio suorittaa Helsingin kaupungille vaihdettavien tiluksien arvojen erotuksen 120 000 000 markkaa.

---

62. RAKENNUSTEN PALONKESTÄVYYS.

Sisäasiainministeriön päätös toukokuun 22 p:ltä 1962.
(Suomen as. -kok. 327/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1936:3 ja 1958:126)

Sisäasiainministeriö on 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetun rakennusasetuksen (266/59) 1 §:n 2 momentin nojalla päättänyt:

1 Luku.

Yleiset määräykset.

1 §. Milloin uudisrakennuksen rakentamiseen tai muuhun rakentamistoimenpiteeseen on haettava lupa, on tätä päätöstä noudatettava, jollei muualla ole toisin säädetty tai asemakaavassa, rakennuskaavassa taikka rakennusjärjestyksessä toisin määrätty.

2 §. Rakennuksen tulee tyydyttää kulloinkin käytetyn rakennustavan osalta paloturvallisuuden vaatimukset hengen ja omaisuuden suojaamiseksi.

3 §. Rakennustarvikkeita ja rakennusosia koskevien sekä muiden tämän päätöksen perusteella annettujen paloluokitusten (paloluokituspäätösten) tulee perustua tulipalo- ja käyttöolosuhteita vastaaviin kokeisiin tai käytännön kokemuksiin. Kokeiden suoritustapa ja muut kokeisiin liittyvät seikat määrätään paloluokitustiedotuksissa, jotka sisäasiainministeriö antaa.

4 §. Tässä päätöksessä ja paloluokitustiedotuksissa annettuja palotekniillisiä nimityksiä on käytettävä palo- ja henkilöturvallisuutta koskevissa määräyksissä.

5 §. Tässä päätöksessä määrättyjen rakennusosien tulee kestää ainakin jäljempänä vaaditun ajan tulipalon aiheuttamia rasituksia.

Tulipalon aiheuttama rasitus määritetään yleensä palokuorman perusteella. Palokuormalla tarkoitetaan rakennuksessa, sen osassa tai siihen kuuluvassa tilassa olevan palavan aineen määrää kiloina lattian neliömetriä kohti. Palavan aineen määrä ilmaistaan muunnettuna aineen lämpöarvon mukaan vastaavaksi vedettömän puun määräksi (kg/m^2), jolloin puun lämpöarvona pidetään 4 000 kcal/kg. Palokuormaa määritettäessä otetaan huomioon rakennukseen ja siinä olevaan irtaimistoon sisältyvät palavat aineet.

Rakennuksen tai sen osien palonkestävyyttä koskevat vaatimukset

määrätään edellä mainituin perustein lasketun palokuorman mukaan ottamalla huomioon myös rakennustapa.

6 §. Palokuorman suuruus määrätään käytännössä ensi sijassa rakennusten tai niihin kuuluvien tilojen käyttötavan perusteella, josta syystä ne jaetaan seuraaviin palokuormaryhmiin:

1. Pieneen, jossa keskimääräinen palokuorma on yleensä enintään 50 kg/m^2. Tähän ryhmään kuuluvat yleensä asuin- ja toimistohuoneistot, eräät myymälähuoneistot, opetuslaitosten huoneistot, huvi- ja kokoontumishuoneistot, majoitus- ja ravitsemisliikkeiden sekä sairaanhoito-, huolto- ja rangaistuslaitosten huoneistot.

2. Keskisuureen, jossa keskimääräinen palokuorma on yleensä yli 50 kg/m^2, mutta enintään 100 kg/m^2. Tähän ryhmään kuuluvat yleensä myymälähuoneistot sekä eräät tehtaat ja työhuoneistot.

3. Suureen, jossa keskimääräinen palokuorma on yleensä yli 100 kg/m^2. Tähän ryhmään kuuluvat yleensä varasto- ja tehdashuoneistot sekä tehdashuoneistoihin verrattavat työhuoneistot.

Rakennukseen kuuluva huoneisto, huone tai muu tila voidaan katsoa kuuluvaksi eri palokuormaryhmään kuin rakennus yleensä. Tällöin on noudatettava näiden tilojen osalta kulloinkin kyseessä olevasta palokuormaryhmästä annettuja määräyksiä.

Jäljempänä mainitut D- ja E-luokan rakennukset kuuluvat edellä tarkoitettuihin ryhmiin vain soveltuvin osin.

7 §. Rakennuksen paloteknillisellä osastolla (osasto) tarkoitetaan tässä päätöksessä rakennuksessa olevaa jaettua tai jakamatonta tilaa, jota rajoittavat jäljempänä määrätyn palonkestävyyden omaavat rakennusosat (osastoivat rakennusosat). Rakennuksen eri kerrokset, kellarit, ullakot, poistumistiet ja asuinhuoneistot on muodostettava yleensä eri osastoiksi. Omaksi osastoksi on lisäksi tarpeen vaatiessa muodostettava paloteknillisesti erilaisessa käytössä olevat tilat ja sellaiset tilat, jotka kuuluvat viereisiä tiloja suurempaan palokuormaryhmään tai joiden muodostaminen osastoksi on muista syistä tarpeen hengen tai omaisuuden suojaamiseksi.

Milloin rakennus muodostuu rakennusosista, jotka ovat pääasiassa palavista aineista tai aineista, joiden palonkestävyys muutoin on vähäinen, noudatetaan edellä mainittuja määräyksiä vain yhteenrakentamisessa ja kellarin osalta, kuten jäljempänä tarkemmin määrätään. Sama on voimassa soveltuvin osin, milloin on tarpeen jonkin tilan eristäminen rakennuksen muista tiloista paloturvallisuussyistä.

2 luku.

Rakennustarvikkeet ja rakennusosat.

8 §. Rakennustarvikkeisiin käytettävät aineet jaetaan paloluokitustiedotuksissa määrätyin perustein palamattomiin ja palaviin, jolloin palavat aineet voidaan vielä jakaa alaryhmiin.

9 §. Rakennustarvikkeet jaetaan a-, b-, c- ja d-luokkiin seuraavasti:

1. a-luokkaan kuuluvat rakennustarvikkeet, jotka eivät syty eivätkä käytännöllisesti katsoen kehitä savua tai palavaa kaasua.

2. b-luokkaan kuuluvat rakennustarvikkeet, jotka syttyvät ja voivat palaa niin kauan kuin ulkopuolinen kuumuus vaikuttaa, mutta eivät

itsenäisesti pysty ylläpitämään palamista eikä kytemistä ja kehittävät vain vähäisessä määrin savua tai palavaa kaasua.

3. c-luokkaan kuuluvat rakennustarvikkeet, jotka syttyvät ja jatkavat itsenäisesti palamista tai kytemistä ulkopuolisen kuumuuden vaikutuksen lakattua tai joista näissä olosuhteissa kehittyy runsaasti savua taikka palavaa kaasua.

4. d-luokkaan kuuluvat rakennustarvikkeet, jotka syttyvät erittäin helposti ja jatkavat itsenäisesti palamista tai joista näissä olosuhteissa kehittyy erittäin runsaasti savua tai palavaa kaasua.

Missä määrin b-, c- ja d-luokan rakennustarvikkeet saavat kehittää haittaavia, kuten myrkyllisiä ja syövyttäviä kaasuja, määrätään paloluokitustiedotuksissa.

10 §. Seinät, pilarit, välipohjat ja muut jäljempänä mainitut rakennusosat luokitetaan niiden palonkestoajan perusteella tuntiluokkiin, kuten 4 tunnin tai sitä ylempään luokkaan, 2 tunnin, 1 tunnin, 1/2 tunnin, 1/4 tunnin tai sitä alempaan luokkaan.

Rakennusosaa luokitettaessa annetaan palonkestoajan lisäksi tarvittaessa määräykset niiden rakennustarvikkeiden paloteknillisestä luokasta, joista kyseessä oleva rakennusosa muodostuu, ja muista rakennusosan palonkestävyyteen tai palon leviämisominaisuuksiin vaikuttavista tekijöistä. Tämän perusteella jaetaan rakennusosat a-,b-, c- ja d-luokkiin:

1. a-luokan rakennusosan tulee olla tehty käytännöllisesti katsoen kokonaan a-luokan rakennustarvikkeista.

2. b-luokan rakennusosan tulee olla tehty kokonaan ainakin b-luokan rakennustarvikkeista. Kuitenkin se saa sisältää myös c- ja d-luokan rakennustarvikkeita, jos ne on suojattu tai sijoitettu paloluokitustiedotuksissa määrätyllä tavalla.

3. c-luokan rakennusosan tulee olla kokonaan ainakin c-luokan rakennustarvikkeista. Kuitenkin se saa sisältää myös d-luokan rakennustarvikkeita, jos ne on suojattu tai sijoitettu paloluokitusehdotuksissa määrätyllä tavalla.

4. d-luokan rakennusosa saa olla kokonaan d-luokan rakennustarvikkeista.

11 §. Verhouksella tarkoitetaan tässä päätöksessä sellaista rakennusosaa peittävää kerrosta, joka ei ole kuulunut rakennusosaan sitä luokitettaessa. Verhoukset luokitetaan a-, b-, c- ja d-luokkiin, niin kuin 10 §:ssä on rakennusosista määrätty. Luokituksessa on otettava huomioon myös verhousten kiinnittämiseen käytetyt rakennustarvikkeet ja kiinnitystapa.

Milloin verhousta käytetään rakennusosan suojana rakennusosan paloteknillisten ominaisuuksien parantamiseksi kuumuuden vaikutuksia vastaan, sanotaan sitä suojaverhoukseksi. Suojaverhousta voidaan käyttää myös kohottamaan rakennusosan tuntiluokkaa.

Suojaverhoukset luokitetaan a-, b- ja c-luokkiin ja sen lisäksi niiden suojauskyvyn mukaan tuntiluokkiin, niin kuin 10 §:ssä on rakennusosista määrätty.

12 §. Tämän päätöksen määräykset eivät yleensä koske rakennusosien, verhousten, suojaverhousten eikä niissä olevien onteloiden seinämien enintään 2,5 mm paksuja pintakerroksia. Lattian pintakerros, jota sanotaan päällysteeksi, voi kuitenkin olla enintään 5 mm paksu.

Milloin tässä päätöksessä tai paloluokitustiedotuksissa on erikseen määrätty, tulee pintakerrosten kuitenkin olla sellaisia, etteivät ne levitä paloa tai aiheuta muutoinkaan vaaraa.

Mitä 1 momentissa on sanottu ei koske vesikattoa, josta määrätään 21, 22, 23, 24 ja 25 §:ssä.

13 §. Rakennusosaan käytettyjen rakennustarvikkeiden paloteknillinen luokka ja rakennusosan tuntiluokka merkitään käyttämällä 9 ja 10 §:ssä määrättyä kirjainta ja numeroa, kuten a 2, b 1, c 1/4. Alle 1/4 tunnin luokat merkitään minuutteina, kuten a 10 min., 5 min. Milloin luokkamerkinnästä on jätetty pois kirjain tai numero, kuten a, b, c, 2, 1, 1/4, ei rakennusosalle ole asetettu puuttuvaa merkintää vastaavaa vaatimusta.

3 luku.

Tulisijat, savuhormit ja ilmahormit.

14 §. Tulisijalla tarkoitetaan tässä päätöksessä rakennukseen kuuluvaa lämmön kehittämiseen tarkoitettua laitetta, josta syntyvät palamiskaasut savuhormin kautta johdetaan ulkoilmaan.

Muistakin rakennuksessa olevista lämmönkehittimistä, jotka eivät ole tulisijoja, ja niiden eristämisestä voidaan määrätä paloluokitustiedotuksissa.

15 §. Tulisijan ja savuhormin tulee täyttää seuraavat määräykset:

1. Jokaisella tulisijalla pitää yleensä olla erillinen savuhormi, jonka tulee ulottua riittävän korkealle. Paloluokitustiedotuksissa määrätään, missä tapauksissa ja millä tavalla tulisijojen yhdistäminen samaan savuhormiin on sallittu.

2. Tulisija ja savuhormin seinämät on tehtävä sellaisista a-luokan rakennustarvikkeista, jotka kestävät niihin kohdistuvat rasitukset, kuten kuumuuden, savukaasujen syövyttävän vaikutuksen, nuohouksesta johtuvan kulumisen ja iskut.

3. Tulisija ja sen osat sekä savuhormin seinämät on eristettävä b-, c- ja d-luokan rakennusosista, verhouksista ja palavaa ainetta olevista pintakerroksista paloluokitustiedotuksissa määrätyllä tavalla.

4. Tulisija ja savuhormin seinämät on siten rakennettava, että lämmöstä aiheutuvat laajenemukset voivat tapahtua aiheuttamatta niille tai niissä kiinni oleville rakennusosille haitallisia vaikutuksia.

5. Tulisijan ja savuhormin seinämien tulee pysyä tiiviinä.

6. Tulisija ja savuhormi on rakennettava siten, ettei niiden käyttö aiheuta palon- tai räjähdysvaaraa.

7. Savuhormin ja tulisijassa olevien savusolien on oltava helposti puhdistettavia.

16 §. Tulisijan tulee sen lisäksi, mitä 15 §:ssä on määrätty, täyttää seuraavat määräykset:

1. Tulisija on siten sijoitettava, ettei siitä aiheudu palonvaaraa.

2. Tulisijassa oleva tulipesä on varustettava luukulla sekä tarvittaessa kipinäverkolla ja muilla paloturvallisuutta lisäävillä laitteilla. Lattia tulipesän edessä on tarvittaessa suojattava. Avoin tulipesä (luukuton tulipesä) sallitaan tiloissa, joissa tulisijan valvontaa voidaan pitää tehokkaana.

17 §. Savuhormin on sen lisäksi, mitä 15 §:ssä on määrätty, täytettävä seuraavat vaatimukset:

1. Savuhormi on johdettava mahdollisimman pystysuoraan savupiipun päähän asti.

2. Savuhormin tulee kooltaan ja muodoltaan olla tarkoituksenmukainen. Sen seinämien tulee olla sileitä.

Tämän ja 15 §:n määräykset koskevat rakennuksesta erillään olevia, vapaasti seisovia savupiippuja tai savupiipun osia vain soveltuvin osin.

18 §. Ilmahormin tulee olla niin tiivis, etteivät savu ja haittaavat kaasut pääse tunkeutumaan sen seinämien lävitse.

Ilmahormeja voidaan yhdistää keskenään, milloin savua tai kaasuja ei pääse tunkeutumaan niiden kautta tulipalo-olosuhteissa osastosta toiseen.

Ilmahormin seinämien tulee täyttää seuraavat vaatimukset:

1. Ilmahormin seinämät sisäpuolisine pintakerroksineen saavat sen osaston sisällä, jota hormi palvelee, olla b-luokkaa ja E-luokan rakennuksessa c-luokkaa. Sisäpuolisen pintakerroksen tulee ilmahormissa, johon saattaa kerääntyä rasvaa tai pölyä, kuten keittiön tai keittokomeron poistoilmahormissa, kuitenkin olla a-luokkaa.

2. Erillisen ilmahormin tai ilmahormien muodostaman ryhmän ulkoseinämien tulee sellaisessa osastossa, jota ne eivät palvele, olla a 1-luokkaa. Jos osasto kuuluu pieneen palokuormaryhmään, saavat ne olla a 1/2-luokkaa. Lävistettyään a 4-luokkaan määrätyn osastoivan rakennusosan tai milloin ne kulkevat erityistä palonvaaraa aiheuttavan osaston kautta, tulee niiden kuitenkin olla a 2-luokkaa.

3. Sellaisen ilmahormin seinämien, johon kerääntyy runsaasti rasvaa tai pölyä, kuten ammattimaisesti käytetyn keittiön poistoilmahormien seinämien, tulee olla a-luokkaa ja osastoivan rakennusosan lävistettyään a 2-luokkaa.

4. Erityistä palonvaaraa aiheuttavissa osastoissa tulee ilmahormien seinämien olla a-luokkaa ja osastonsa ulkopuolella a 2-luokkaa.

5. Sisäisten seinämien ilmahormien muodostamassa ryhmässä, edellä kohdassa 1 mainittuja hormeja lukuun ottamatta, tulee olla a-luokkaa. Eri osastoista tulevien hormien tai hormiryhmien tulee kuitenkin olla eroitettu toisistaan a 1/2-luokan seinämällä.

6. Eri osastoja palvelevista yhteisistä hormeista määrätään paloluokitustiedotuksissa.

7. Sisäpuolisen pintakerroksen ilmahormeissa, lukuun ottamatta 1 kohdassa tarkoitettuja ilmahormeja, tulee olla a-luokkaa.

Tarkemmat määräykset tulisijoista, savu- ja ilmahormeista, keskusilmanvaihtohormeista ja erilaisista laitteista annetaan paloluokitustiedotuksissa.

4 luku.

Rakennukset.

19 §. Rakennukset jaetaan paloteknillisten perusteiden mukaan A-, B-, C-, D- ja E-luokkiin. Rakennus voidaan rakennusluvan myöntävän viranomaisen määräämin ehdoin jakaa myös osiin, jotka kuuluvat eri luokkiin.

Milloin rakennuksen korkeus, sijoitus tai muut olosuhteet voivat erityisesti vaikeuttaa pelastus- tai sammutustyötä, voi rakennusluvan

myöntävä viranomainen määrätä niiden helpottamista tarkoittavia toimenpiteitä.

20 §. A-, B- ja C-luokan rakennuksissa ja osastoissa tulee kantavien, osastoivien ja muiden rakennusosien täyttää tämän pykälän vaatimukset sen mukaan, kuin siitä paloluokitustiedotuksissa tarkemmin määrätään. D- ja E-luokan rakennuksissa on yhteenrakentamisessa noudatettava, mitä kohdassa 4 on määrätty.

	Palokuormaryhmä		
	pieni	keskisuuri	suuri
1. Kantavat seinät ja pilarit; muut rakennusosat, joille tulee kuormitusta kahdesta tai useammasta kerroksesta	a 1	a 2	a 4
11. Yli 4-kerroksisissa rakennuksissa	a 2	a 2	a 4
12. Kellarissa	a 2	a 2	a 4
2. Välipohjat (ala-, väli- ja yläpohjat) . . .	a 1	a 1	a 2
21. Osaston sisäiset	a 1/2	a 1/2	a 1
22. Kellarien väliset	a 1	a 2	a 4
3. Porrassyöksyt ja tasanteet	a 1/2	a 1/2	a 1
31. Palo- ja savuvarmassa uloskäytävässä	a 1/2	a 1/2	a 1/2
32. Osastojen sisäiset porrassyöksyt ja tasanteet sekä huoltotasot ym. (rakennusluvan myöntävä viranomainen antaa tarvittaessa määräykset).			
33. Jos porrassyöksyt ja tasanteet ovat osastoa rajoittavan rakennusosan asemassa, on niistä voimassa, mitä osastoivista rakennusosista on määrätty.			
4. Osastoja toisistaan erottavat seinät (osastoivat seinät)	a 1	a 2	a 4
41. Osastoivat seinät yhteenrakennettaessa	a 4	a 4	a 4
42. Osastoivat seinät ullakon kohdalla yhteenrakennettaessa	a 2	a 2	a 2
43. Osastoivissa seinissä olevien ovien, ikkunoiden ja muita pienehköjä aukkoja suojaavien rakennusosien tuntiluokka on yleensä puolet seinälle asetetusta tuntiluokasta. Osastoivista seinistä erityisesti ullakolla sekä D- ja E-luokan rakennuksissa ja niissä olevia aukkoja suojaavista rakennusosista määrätään tarkemmin paloluokitustiedotuksissa.			

Jos palokuorma on yli 200 kg/m^2 tai jos muut olosuhteet sitä vaativat, voi rakennusluvan myöntävä viranomainen antaa rakennusosien palonkestävyydestä lisämääräyksiä paloluokitustiedotuksissa määrätyin perustein. Samoin voi rakennusluvan myöntävä viranomainen myöntää helpotuksia tämän pykälän määräyksistä, milloin palokuorma on enintään 25 kg/m^2 tai muut olosuhteet sen sallivat.

Milloin rakennuksen tai siihen kuuluvan osaston käyttötapa muuttuu siten, että se on luettava suurempaan palokuormaryhmään kuin aikaisemmin, on rakennuksen ja rakennusosien palonkestävyyttä vastaavasti lisättävä, jollei rakennusluvan myöntävä viranomainen erityisestä syystä salli tästä poikkeusta.

21 §. A-luokan rakennuksen, tulee sen lisäksi, mitä 20 §:ssä on määrätty, rakennusosiltaan täyttää tämän pykälän vaatimukset.

1. Ulkoseinien tulee olla a-luokkaa. Ulkoseinissä saa kuitenkin käyttää b- ja c-luokan rakennustarvikkeita, milloin ne on paloluokitustiedotuksissa määrätyllä tavalla siten suojattu tai sijoitettu, että palon leviäminen on tehokkaasti estetty.

2. Vesikaton katteen tulee olla sellainen, ettei se levitä paloa, ja tulee sen riittävästi suojata alla olevia b-, c- ja d-luokan rakennusosia syttymiseltä. Räystään tulee estää palon leviäminen ullakolle sekä vesikaton b-, c- ja d-luokan rakennusosiin.

Jos ylimmän kerroksen huonetila ulottuu vesikattoon, on se eristettävä vesikatosta sellaisin rakennusosin kuin 20 §:ssä on välipohjasta määrätty.

3. Osaston sisäisten seinien tulee olla a-luokkaa. Kuitenkin saa seinissä käyttää rakennusluvan myöntävän viranomaisen luvalla a-luokkaa olevien osien välissä muunkinlaista eristyskerrosta, mikäli palon leviäminen on tehokkaasti estetty. Määräys ei koske huoneistoissa olevia vähäisiä komeroiden seiniä. Kellarissa saavat sisäiset seinät olla tulisijattomissa, enintään 100 m^2 suuruisissa, savunpoistoaukolla varustetuissa osastoissa c-luokkaa ja talousirtaimiston säilytyskomeroiden seinät vähäisiltä osiltaan c-luokan rakennustarvikkeista.

4. Välipohjat (ala-, väli- ja yläpohjat). Lattiat, joihin luetaan myös niiden alusrakenteet, saavat olla c-luokan rakennustarvikkeista. Tehdashuoneistoissa ja varastoissa sekä kellareissa tulee lattian olla a-luokkaa, josta rakennusluvan myöntävä viranomainen voi kuitenkin sallia poikkeuksen, mikäli paloturvallisuutta ei vaaranneta.

Täytteiden ja muiden eristyskerroksien tulee olla a-luokkaa. Kuitenkin saa välipohjissa ja kellarin lattiassa olla a-luokkaa olevien osien välissä muunkinlainen eristyskerros, milloin palon leviäminen on tehokkaasti estetty.

Ullakolla tulee yläpohjan yläpinnan olla a-luokkaa, lukuun ottamatta käyttämätöntä ullakkoa, jossa se saa olla b-luokkaa tai myös c-luokkaa, jos se on peitetty a 1/4-luokan suojaverhousta vastaavalla tavalla.

5. Verhousten tulee osaston sisällä olla a-luokkaa. Mikäli paloturvallisuutta ei vaaranneta, voi rakennusluvan myöntävä viranomainen sallia b- tai c-luokan verhousten käytön paloluokitustiedotuksissa määrätyin perustein. Osastojen sisäisissä käytävissä, asuinhuoneistoja lukuun ottamatta, tulee seinä- ja kattoverhousten kuitenkin olla ainakin b-luokkaa.

6. Poistumisteistä määrätään 6 luvussa.

22 §. B-luokan rakennuksen, jonka korkeus on enintään 28 m, tulee sen lisäksi mitä 20 §:ssä on määrätty, rakennusosiltaan täyttää tämän pykälän vaatimukset.

1. Ulkoseinien tulee olla a-luokkaa. Ulkoseinissä saa kuitenkin olla b- ja c-luokan rakennustarvikkeita, mikäli seinärakenteessa olevat b- ja c-luokan osat on katkaistu osastoivien rakennusosien kohdalta ja ulkoseinän sisä- ja ulkopinnat ovat -luokan rakennustarvikkeista. Milloin ulkoseinän sisä- ja ulkopinnoissa saa olla b- ja c-luokan rakennustarvikkeita, määrätään siitä paloluokitustiedotuksissa.

2. Vesikaton katteen tulee olla sellainen, ettei se levitä paloa, ja tulee sen riittävästi suojata alla olevia b-, c- ja d-luokan rakennusosia syttymiseltä. Räystään tulee estää palon leviäminen ullakolle sekä vesikaton b-, c- ja d-luokan rakennusosiin.

Jos ylimmän kerroksen huonetila ulottuu vesikattoon, saa vesikattoon liittyvä yläpohja, lukuun ottamatta poistumisteitä ja kuiluja, olla c-luokkaa, milloin yläpohjan alapinnassa on a 1/2-luokan suojaverhous. Kantavat osat saavat olla suojaamatta, jos ne ovat c 1-luokkaa. Täytteen tulee olla a-luokkaa ja on palon leviäminen rakennusosissa tehokkaasti katkaistava.

3. Osaston sisäisten seinien tulee huoneistoissa olla b-luokkaa, jolloin ranko tai muu seinän vähäinen osa saa olla c-luokan rakennustarvikkeista, mikäli nämä seinän molemmin puolin on tarkoituksenmukaisesti suojattu a-luokan rakennustarvikkeilla. Määräys ei koske huoneistossa olevia vähäisiä komeroiden seiniä.

Milloin osaston sisäiset seinät huoneistoissa saavat olla c-luokkaa, määrätään paloluokitustiedotuksissa.

Sairaanhoito-, huolto- ja rangaistuslaitosten, majoitus- ja ravitsemusliikkeiden huoneistoissa, huvi- ja kokoontumishuoneistoissa, opetuslaitosten huoneistoissa sekä tehdashuoneistoissa ja varastoissa tulee sisäisten seinien kuitenkin olla a-luokkaa, jolloin seinissä saa käyttää rakennusluvan myöntävän viranomaisen luvalla a-luokkaa olevien osien välissä muunkinlaisia eristyskerroksia, mikäli palon leviäminen on tehokkaasti estetty.

Kellarissa ja ullakolla tulee sisäisten seinien olla a-luokkaa. Kellarissa saavat sisäiset seinät tulisijattomissa, enintään 100 m^2 suuruisissa osastoissa kuitenkin olla c-luokkaa, jos osastossa on savunpoistoaukko. Ullakolla ja edellä mainituissa enintään 100 m^2 suuruisissa kellariosastoissa saavat talousirtaimiston säilytyskomeroiden ja kuivaustilan seinät olla vähäisiltä osiltaan c-luokan rakennustarvikkeista.

4. Välipohjat (ala-, väli- ja yläpohjat). Lattiat, joihin luetaan myös niiden alusrakenteet, saavat olla c- tai d-luokan rakennustarvikkeista sen mukaan kuin paloluokitustiedotuksissa määrätään. Tehdashuoneistoissa ja varastoissa sekä kellareissa tulee lattian olla a-luokkaa, mistä rakennusluvan myöntävä viranomainen voi kuitenkin sallia poikkeuksen, mikäli paloturvallisuutta ei vaaranneta.

Täytteiden ja muiden eristyskerroksien tulee olla a-luokkaa. Välipohjassa ja kellarin lattiassa saa kuitenkin olla muunkinlainen eristyskerros, milloin palon leviäminen on tehokkaasti estetty.

Ullakolla tulee yläpohjan yläpinnan olla a-luokkaa, lukuun ottamatta käyttämätöntä ullakkoa, jossa se saa olla b-luokkaa tai myös c-luokkaa, jos se on peitetty a 1/4-luokan suojaverhousta vastaavalla tavalla.

5. Verhousten tulee osaston sisällä olla b-luokkaa. Mikäli paloturvallisuutta ei vaaranneta, voi rakennusluvan myöntävä viranomainen

sallia c- tai d-luokan verhousten käytön paloluokitustiedotuksissa määrätyin perustein.

6. Poistumisteistä määrätään 6 luvussa.

23 §. C-luokan rakennuksen, jonka korkeus on enintään 14 m ja kerrosluku enintään 4, tulee sen lisäksi, mitä 20 §:ssä on määrätty, rakennusosiltaan täyttää tämän pykälän vaatimukset.

1. Ulkoseinien tulee olla käytännöllisesti katsoen kokonaan ainakin b-luokan rakennustarvikkeista, milloin rakennuksen välipohjat eivät ole a-luokkaa. Jos välipohjat ovat a-luokkaa, saa ulkoseinissä kuitenkin käyttää c- ja d-luokan rakennustarvikkeita, milloin ne paloluokitustiedotuksissa määrätyllä tavalla on siten suojattu tai sijoitettu, että palon leviäminen on tehokkaasti estetty.

2. Vesikaton katteen tulee olla sellainen, ettei palo siinä leviä vaaraa aiheuttaen. Sen tulee myös riittävästi suojata alla olevia b-, c- ja d-luokan rakennusosia syttymiseltä. Räystäästä määrätään paloluokitustiedotuksissa.

Jos ylimmän kerroksen huonetila ulottuu vesikattoon, saa vesikattoon liittyvä yläpohja, lukuun ottamatta poistumisteitä ja kuiluja, olla c-luokkaa, milloin yläpohjan alapinnassa on b 1/4-luokan suojaverhous ja muut välipohjat ovat a-luokkaa. Kantavat osat saavat olla suojaamatta, jos ne ovat c 1-luokkaa. Täytteen tulee olla a-luokkaa ja on palon leviäminen rakennusosissa tehokkaasti katkaistava.

3. Osaston sisäisten seinien tulee huoneistoissa olla ainakin b-luokkaa, jolloin ranko tai seinän muu vähäinen osa saa olla c-luokan rakennustarvikkeista. Määräys ei koske huoneistoissa olevia vähäisiä komeroiden seiniä tai muuta vähäistä seinää.

Milloin osaston sisäiset seinät huoneistoissa saavat olla c-luokkaa, määrätään paloluokitustiedotuksissa.

Sairaanhoito-, huolto- ja rangaistuslaitosten, majoitus- ja ravitsemisliikkeiden huoneistoissa, huvi- ja kokoontumishuoneistoissa, opetuslaitosten huoneistoissa sekä tehdashuoneistoissa ja varastoissa tulee sisäisten seinien kuitenkin olla a-luokkaa, jolloin seinissä saa käyttää rakennusluvan myöntävän viranomaisen luvalla a-luokkaa olevien osien välissä muunkinlaisia eristyskerroksia, mikäli palon leviäminen on tehokkaasti estetty.

Kellarissa ja ullakolla tulee osaston sisäisten seinien olla a-luokkaa. Kellarissa saavat sisäiset seinät tulisijattomissa, enintään 100 m^2 suuruisissa osastoissa kuitenkin olla c-luokkaa, jos osastossa on savunpoistoaukko. Ullakolla ja edellä mainituissa enintään 100 m^2 suuruisissa kellariosastoissa saavat talousirtaimiston säilytyskomeroiden seinät ja kuivaustilan seinät olla vähäisiltä osiltaan c-luokan rakennustarvikkeista.

4. Välipohjat, lukuun ottamatta ylä- ja alapohjia, kellarien välisiä välipohjia sekä tulisijalla varustettua osastoa rajoittavia välipohjia, saavat poiketen 20 §:n määräyksistä muutoin paitsi tuntiluokan osalta, olla b-luokkaa, jolloin niiden kantavat osat ja lattiat alusrakenteineen voivat olla c-luokan rakennustarvikkeista, jos välipohjan alapintana on a 1/2-luokan suojaverhous ja täyte on ainakin b-luokkaa. Tehtaissa ja varastoissa sekä opetus-, sairaanhoito-, huolto- ja rangaistuslaitosrakennuksissa tulee kaikkien välipohjien kuitenkin aina olla a-luokkaa.

Lattiat, joihin luetaan myös niiden alusrakenteet, saavat olla c-tai d-luokan rakennustarvikkeista sen mukaan, kuin paloluokitustiedotuksissa määrätään. Tehdashuoneistoissa ja varastoissa sekä kellareis-

sa tulee lattian olla a-luokkaa, josta rakennusluvan myöntävä viranomainen voi kuitenkin sallia poikkeuksen, mikäli paloturvallisuutta ei vaaranneta.

Täytteiden ja muiden eristyskerroksien tulee olla a-luokkaa. Välipohjissa (ala-, väli- ja yläpohjissa) ja kellarin lattiassa saa kuitenkin olla muunkinlainen eristyskerros, milloin palon leviäminen on tehokkaasti estetty.

Ullakolla tulee yläpohjan yläpinnan olla a-luokkaa, lukuun ottamatta käyttämätöntä ullakkoa, jossa se saa olla b-luokkaa tai myös c-luokkaa, jos se on tarkoituksenmukaisesti suojattu a-luokan rakennustarvikkeilla.

5. Verhousten tulee osaston sisällä olla b-luokkaa. Mikäli paloturvallisuutta ei vaaranneta, voi rakennusluvan myöntävä viranomainen sallia c- tai d-luokan verhousten käytön paloluokitustiedotuksissa määrätyin perustein.

6. Poistumisteistä määrätään 6 luvussa.

24 §. D-luokan rakennuksen, jonka rakennusosiltaan tulee täyttää tämän ja soveltuvin osin 20 §:n määräykset, korkeus on enintään 7 metriä. Erityisestä syystä voi rakennusluvan myöntävä viranomainen poiketa asemakaava- tai rakennuskaava-alueen ulkopuolella D-luokan rakennuksen korkeutta koskevasta määräyksestä sellaisten tehdas- ja varastorakennusten sekä maatalouden tuotantoa palvelevien rakennusten osalta, joissa ei ole asuinhuoneistoja, ja muiden rakennusten osalta, mikäli ne ovat yksikerroksisia.

1. Kerroksissa saavat seinät, pilarit, välipohjat, porrassyöksyt ja tasanteet olla c-luokkaa, jos kantavien rakennusosien sekä huoneistoa ja uloskäytäviä rajoittavien rakennusosien sisäpuoliset seinä- ja kattopinnat on suojattu ainakin b 1/4-luokan suojaverhouksella ja huoneiston sisäisten seinien pinnat ovat ainakin b-luokan rakennustarvikkeista. Milloin seinän ranko, pilarit ja palkit ovat c 1-luokkaa, saavat ne olla ilman suojaverhousta. Jos rakennusosissa on täytettä, tulee sen olla a-luokkaa. Palon leviäminen rakennusosissa olevien kaikkien onteloiden kautta on tehokkaasti katkaistava. Huoneistosta ulos- ja varauloskäytäville johtavien ovien tulee olla c 1/4-luokkaa.

2. Vesikaton katteen tulee olla sellainen, ettei palo siinä leviä vaaraa aiheuttaen. Sen tulee myös riittävästi suojata alla olevia b-, c- ja d-luokan rakennusosia syttymiseltä.

3. Ullakolla tulee yläpohjan yläpinnan olla tarkoituksenmukaisesti suojattu.

4. Kellarissa tulee kantavien seinien ja pilarien sekä osastoivien seinien olla a 1-luokkaa pienessä ja a 2-luokkaa muussa palokuormaryhmässä sekä muitten seinien a-luokkaa, lukuun ottamatta vähäisiä säilytyskomeroiden seiniä, jotka saavat olla c-luokkaa. Kellarin osastoivissa seinissä olevien ovien, luukkujen ja ikkunoiden tulee olla ainakin 1/2 tunnin luokkaa pienessä ja 1 tunnin luokkaa muussa palokuormaryhmässä.

Yksikerroksisissa asuinrakennuksissa voidaan kellarin yläpuolella oleva välipohja tehdä tämän pykälän 1 momentin 1 kohdan mukaan, jolloin suojaverhouksen tulisijalla varustettujen huonetilojen kohdalla kuitenkin tulee olla ainakin a 1/4-luokkaa. Muissa rakennuksissa tulee kellarin yläpuolella olevan välipohjan olla a 1-luokkaa pienessä ja a 2-luokkaa muussa palokuormaryhmässä, jolloin lattia alusrakenteineen saa kuitenkin olla c-luokan rakennustarvikkeista.

Kellarissa tulee lattian olla a-luokkaa, jolloin muunkinlaisista rakennustarvikkeista olevat eristyskerrokset ovat siinä kuitenkin sallitut, kun palon leviäminen on tehokkaasti estetty. Enintään 50 m^2 suuruisessa tilassa lattia voi olla c-luokkaa.

Verhousten tulee kellarissa olla ainakin b-luokkaa. Enintään 50 m^2 suuruisessa tilassa voivat ne kuitenkin olla c-luokkaa.

25 §. E-luokan rakennuksen, jonka rakennusosiltaan tulee täyttää tämän ja soveltuvin osin 20 §:n määräykset, korkeus on enintään 7 metriä. Erityisestä syystä voi rakennusluvan myöntävä viranomainen poiketa asemakaava- tai rakennuskaava-alueen ulkopuolella E-luokan rakennuksen korkeutta koskevasta määräyksestä sellaisten tehdas- ja varastorakennusten sekä maatalouden tuotantoa palvelevien rakennusten osalta, joissa ei ole asuinhuoneistoja, ja muiden rakennusten osalta, mikäli ne ovat yksikerroksisia.

1. Kerroksissa saavat seinät, pilarit, välipohjat, porrassyöksyt ja tasanteet olla d-luokkaa.

2. Vesikaton katteen tulee olla sellainen, ettei palo siinä leviä vaaraa aiheuttaen. Sen tulee myös riittävästi suojata alla olevia b-, c- ja d-luokan rakennusosia syttymiseltä. Erityisestä syystä voi rakennusluvan myöntävä viranomainen sallia muunkinlaisen katteen.

3. Käyttöullakon lattian tulee olla c-luokkaa.

4. Kellarissa tulee kantavien seinien ja pilarien sekä osastoivien seinien olla a 1/2-luokkaa sekä muitten seinien a-luokkaa, lukuun ottamatta väähäisiä säilytyskomeroiden seiniä, jotka saavat olla c-luokkaa.

Kellarin yläpuolisen välipohjan tulee tulisijallisten kellaritilojen kohdalla olla a 1/2-luokkaa, jolloin lattia alusrakenteineen ja täytteineen saa kuitenkin olla d-luokan rakennustarvikkeista. Kellarin osastoivissa seinissä olevien ovien, luukkujen ja ikkunoiden tulee olla ainakin 1/4 tunnin luokkaa.

Verhousten tulee kellarissa olla ainakin b-luokkaa. Enintään 50 m^2 suuruisessa tilassa voivat ne kuitenkin olla d-luokkaa.

Yksikerroksisen, enintään yhden asuinhuoneiston sisältävän asuinrakennuksen kellaria koskevat määräykset annetaan paloluokitustiedotuksissa.

26 §. Rakennus tai osasto on sen mukaan, kuin siitä paloluokitustiedotuksissa määrätään, varustettava turvallisuutta lisäävillä ja sammutustyötä helpottavilla laitteilla, kuten automaattisilla hälytys- ja sammutuslaitteilla, paloposteilla, nousujohdoilla, savunpoistoluukuilla ja -kuiluilla sekä talotikkailla, kattoluukuilla ja nuohoustelineillä.

Milloin rakennus tai osasto varustetaan automaattisilla sammutuslaitteilla, voidaan sen mukaan, kuin paloluokitustiedotuksissa määrätään, myöntää muitakin kuin 30 §:n 2 momentissa tarkoitettuja helpotuksia.

5 luku.

Rakennusten käyttöä, pinta-aloja ja etäisyyksiä koskevat määräykset.

27 §. Palon- tai räjähdysvaarallisia ovat tämän päätöksen mukaan huoneistot, joissa valmistetaan tai käsitellään taikka säilytetään palon- tai räjähdysvaaraa aiheuttavia aineita tai tarvikkeita.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa on määrätty, ryhmitellään huo-

neistot niiden käyttötavan perusteella sen mukaan, missä määrin niissä oleskelevien turvallisuus tulipalon sattuessa voi joutua vaaraan, seuraavasti:

1. Sairaanhoito-, huolto- ja rangaistuslaitosten huoneistot, kuten sairaalat, vajaamielislaitokset, vanhainkodit, koulukodit, alkoholistihuoltolat, työlaitokset ja lastensuojelulaitokset sekä vankilat ja pakkotyölaitokset.

2. Majoitus- ja ravitsemisliikkeiden huoneistot, kuten hotellit, matkustajakodit, yömajat, retkeilymajat, loma-, lepo- ja virkistyskodit sekä ravintolat, ruokalat ja kahvilat.

3. Huvi- ja kokoontumishuoneistot, kuten teatterit, elokuvateatterit, kirkot ja seurakuntasalit, kerho- ja yhdistyshuoneistot, urheilutilat, museot sekä näyttely- ja niihin verrattavat huoneistot.

4. Opetuslaitosten huoneistot, kuten koulut, sisäoppilaitokset ja niihin verrattavat huoneistot.

5. Tehdashuoneistot ja niihin verrattavat työhuoneistot sekä varastot.

6. Pienteollisuushuoneistot, jotka ovat enintään 300 m^2 suuruisia.

7. Suurmyymälät ja tavaratalot.

8. Toimisto- (yli 300 m^2) ja myymälähuoneistot sekä määrätyt käsiteollisuushuoneistot.

9. Asuinhuoneistot ja enintään 300 m^2 suuruiset toimistohuoneistot sekä asuntoihin kuuluvat talousrakennukset.

10. Maataloustuotantoa palvelevat huoneistot ja tilat, kuten kotieläinsuojat, viljankuivaamot, puimalat, ladot ja muut varastot.

11. Erikoiskäyttöiset huoneistot, jotka eivät kuulu edellä mainittuihin ryhmiin.

Edellä tarkoitetusta huoneistoryhmityksestä voidaan paloluokitustiedotuksissa antaa tarkempia määräyksiä.

Tilapäisiä rakennuksia koskee edellä mainittu ryhmitys vain soveltuvin osin.

28 §. Käyttönsä puolesta erilaiset osastot voivat olla yhteydessä keskenään vain, milloin paloturvallisuutta ei vaaranneta. Tehdashuoneistot ja varastot eivät kuitenkaan saa olla yhteydessä sairaanhoito-, huolto- ja rangaistuslaitosten, majoitus- ja ravitsemisliikkeiden (lukuun ottamatta henkilökunnalle tai omaan käyttöön tarkoitettuja yleensä eri osastona olevia ruokailu- ja niihin verrattavia tiloja), eikä opetuslaitosten huoneistojen kanssa.

Rakennuksessa, joka on tarkoitettu huvi- ja kokoontumishuonerakennukseksi, tehtaaksi, varastoksi, pienteollisuusrakennukseksi, suurmyymäläksi tai tavarataloksi saa olla asuinhuoneistoja vain sitä henkilökuntaa varten, jonka alituinen läsnäolo on välttämätöntä, sekä eri osastona olevia toimisto-, ruokailu- ja niihin verrattavia tiloja, jollei rakennusluvan myöntävä viranomainen myönnä tästä poikkeusta. Rakennukseen, jossa on palon- tai räjähdysvaarallisia huoneistoja, voi rakennusluvan myöntävä viranomainen sallia edellä tarkoitettuja huoneistoja vain erityisestä syystä.

Kellaritiloihin saa asuinhuoneistoista, opetuslaitos-, majoitus- ja ravitsemisliikehuoneistoista sekä sairaanhoito-, huoltolaitos- ja rangaistuslaitoshuoneistoista olla rakennuksen sisäpuolinen yhteys vain, milloin ne ovat huoneistojen omassa käytössä. Erityisestä syystä voi rakennusluvan myöntävä viranomainen sallia tästä poikkeuksen.

Asuinrakennuksessa saadaan ullakolle sijoittaa vain vaatteiden kuivaukseen ja talousirtaimiston säilytykseen tarkoitettuja tiloja. Muissa rakennuksissa on ullakon käyttö kielletty. Mitä tässä momentissa edellä on sanottu, ei koske ullakolle muutoin sallittuja tiloja, mikäli nämä täyttävät osaston vaatimukset.

29 §. Kaksikerroksisen D-luokan rakennuksen toisessa kerroksessa saa olla muita kuin asuinhuoneistoja vain, milloin niiden alapuolella olevat tilat kuuluvat samaan huoneistoon tai ovat käyttötavaltaan paloturvallisuuden kannalta samanarvoisia. Sairaanhoito- ja huoltolaitosten sekä rangaistuslaitosten potilaille tai huollettaville tarkoitettuja tiloja saa yleensä sijoittaa D-luokan rakennuksessa vain ensimmäiseen kerrokseen sekä tehdas- ja varastotiloja D-luokan rakennukseen, milloin se on yksikerroksinen.

Kaksikerroksisen E-luokan rakennuksen ensimmäiseen kerrokseen saa sijoittaa paitsi asuinhuoneistoja myös toimisto- ja myymälähuoneistoja sekä paloturvallisuuden kannalta näihin verrattavia tiloja. Toiseen kerrokseen saa sijoittaa vain asuinhuoneistoja ja niihin verrattavia tiloja, kuitenkin siten, että jos ensimmäisessä kerroksessa on myymälä- tai toimistohuoneistoja, saa toisessa kerroksessa olla asuinhuoneistoja vain niiden tai kiinteistön hoitohenkilökunnalle. Tehdashuoneistoja ja varastoja sekä opetuslaitosten tiloja sisältävä E-luokan rakennus saa olla vain yksikerroksinen. Sairaanhoito-, huolto- ja rangaistuslaitoksille tarkoitettuja, 1 momentissa mainittuja tiloja, ei E-luokan rakennukseen saa sijoittaa.

30 §. Osaston pinta-ala saa A-, B- ja C-luokan rakennuksissa olla enintään 600 m^2.

Jos osasto varustetaan automaattisilla hälytys- tai sammutuslaitteilla tai niitä vastaavilla laitteilla, voi rakennusluvan myöntävä viranomainen poiketa 1 momentin sekä muista tämän päätöksen pinta-alamääräyksistä.

Milloin osaston käytöstä, rakennustavasta tai sijoituksesta ei aiheudu erityistä palonvaaraa eikä henkilöturvallisuutta vaaranneta, voidaan osasto rakennusluvan myöntävän viranomaisen luvalla tehdä suuremmaksi kuin 1 momentissa on määrätty ilman 2 momentissa tarkoitettuja lisäehtoja.

Kaksikerroksisen D-luokan rakennuksen yhteenlaskettu kerrosala saa olla enintään 600 m^2 ja kaksikerroksisen E-luokan rakennuksen enintään 300 m^2. Yksikerroksisen D-luokan rakennuksen kerrosala saa olla enintään 900 m^2 ja yksikerroksisen E-luokan rakennuksen enintään 450 m^2. Lisäksi voi rakennusluvan myöntävä viranomainen antaa 2 ja 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa luvan rakentaa D-luokan rakennuksen ja yksikerroksisen E-luokan tehdas- tai varastorakennuksen, maataloustuotantoa palvelevan rakennuksen ja tilapäisen rakennuksen sekä erityisestä syystä muunkinlaisen rakennuksen suuremmaksi kuin edellä tässä momentissa on määrätty.

Jos rakennuksen eri kerrokset ovat avoimessa yhteydessä keskenään tai kellariin taikka, jos niitä ei ole erotettu osastoivilla rakennusosilla, muodostavat nämä tilat yhden osaston, jonka pinta-ala on siihen kuuluvien tilojen pinta-alojen summa.

31 §. Rakennusten välisestä etäisyydestä on voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty tahi asemakaavassa, rakennuskaavassa taikka rakennusjärjestyksessä määrätty.

Myöntäessään luvan tilapäisen rakennuksen rakentamiseen tulee rakennusluvan myöntävän viranomaisen valvoa, että rakennus palonvaaran ehkäisemiseksi sijoitetaan tontilla tai rakennuspaikalla riittävän etäälle toisista rakennuksista. Sama on voimassa, kun rakennuslupa myönnetään muun rakennuksen rakentamiseen kaupungin tai kauppalan asemakaava-alueen ulkopuolella.

Milloin rakennukset rakennetaan yhteen, on ne erotettava toisistaan osastoivilla seinillä 20 §:ssä määrätyllä tavalla. Erityisestä syystä voi rakennusluvan myöntävä viranomainen sallia tästä poikkeuksen, mikäli 30 §:ssä tarkoitettujen alojen enimmäismääriä ei ylitetä.

6 luku.

Poistumistiet.

32 §. Poistumistiellä tarkoitetaan tässä päätöksessä uloskäytävää, varauloskäytävää ja erityisessä tapauksessa hätäpoistumistietä.

Varauloskäytävällä tarkoitetaan uloskäytävää vaikeakulkuisempaa maanpinnalle johtavaa, pääasiallisesti poistumista varten tarkoitettua kulkutietä. Varauloskäytäviä tulee rakennuksessa olla uloskäytävien lisäksi, milloin se huoneiston tai huoneen käytön, laadun tai muodon taikka uloskäytävän sijainnin vuoksi katsotaan tarpeelliseksi.

Hätäpoistumistiellä tarkoitetaan uloskäytävää ja varauloskäytävää vaikeakulkuisempaa, rakennuksen ulkopuolelle johtavaa kulkutietä, kuten ikkuna- ja muuta sellaista aukkoa, tikkaita ja niihin verrattavia rakennusosia ja laitteita.

Hissiä tai muuta vastaavaa laitetta ei katsota poistumistieksi.

33 §. Palo- ja savuvarmaksi nimitetään uloskäytävää tai varauloskäytävää, joka täyttää osastolle asetetut vaatimukset ja on siten eristetty rakennuksen muista tiloista, etteivät tulipalossa syntyvät savu tai haittaavat kaasut voi muodostaa estettä sen käyttämiselle.

Palovarmaksi nimitetään uloskäytävää tai varauloskäytävää, joka täyttää osaston vaatimukset ja on lisäksi varustettu savunpoistoaukolla tulipalossa syntyvän savun tai haittaavien kaasujen poistamiseksi.

Avoimeksi nimitetään uloskäytävää tai varauloskäytävää, joka ei ole erotettu rakennuksen muista tiloista niin kuin osastosta on määrätty. Avoimena uloskäytävänä pidetään myös D- ja E-luokan rakennuksen uloskäytävää, joka on eroitettu rakennuksen muista tiloista c- tai d-luokan rakennusosin.

34 §. Rakennuksen jokaisesta osastosta tai huoneistosta tulee päästä ainakin yhteen uloskäytävään.

Jos uloskäytäviä on vain yksi, ei A-, B- tai C-luokan rakennuksen mistään osasta, suuria jakamattomia huonetiloja lukuun ottamatta etäisyys uloskäytävään saa olla 20 m suurempi ja D- tai E-luokan rakennuksen mistään osasta 15 m suurempi. Milloin on pääsy ainakin kahteen, tarkoituksenmukaisesti sijoitettuun uloskäytävään, saa vastaava etäisyys olla A-, B- tai C-luokan rakennuksessa enintään 40 m ja D- tai E-luokan rakennuksessa enintään 30 m. Mikäli D- tai E-luokan rakennuksessa muutoin sallitaan pääsy vain yhteen uloskäytävään, tulee jokaisesta huoneistosta päästä lisäksi varauloskäytävään tai hätäpoistumistielle.

Palon- tai räjähdysvaarallisissa tiloissa taikka tiloissa, joissa henkilöturvallisuus saattaa muutoin joutua vaaraan, saavat 2 momentis-

sa tarkoitetut etäisyydet vastaavasti olla, milloin uloskäytäviä on yksi, enintään 10 m ja milloin niitä on useampia, enintään 20 m.

Edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitetut etäisyydet koskevat A-, B- tai C-luokan rakennuksien avoimia uloskäytäviä sen mukaan, kuin niistä paloluokitustiedotuksissa määrätään.

Erityisestä syystä voi rakennusluvan myöntävä viranomainen sallia poikkeuksen 2 ja 3 momenttien määräyksistä. Lisäksi se voi sallia, että rakennuksen muu kuin ainoa uloskäytävä voidaan 32 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa korvata varauloskäytävällä.

35 §. A-luokan rakennuksessa tulee 34 §:n 1 momentissa tarkoitetun uloskäytävän olla palo- ja savuvarma, jos rakennus on yli 28 m korkea. Muissa A-luokan rakennuksissa sekä B- tai C-luokan rakennuksissa tulee mainitun uloskäytävän olla palovarma.

A-, B- tai C-luokan rakennuksessa saa samassa osastossa olla avoin uloskäytävä kahden kerroksen ja kellarin välillä, milloin osastosta johtaa riittävän monta, tarkoituksenmukaisesti sijoitettua uloskäytävää ja varauloskäytävää. Erityisestä syystä voi rakennusluvan myöntävä viranomainen sallia myös avoimen uloskäytävän useampien kerroksien ja kellarien välillä.

36 §. Palo- ja savuvarmassa sekä palovarmassa uloskäytävässä tai varauloskäytävässä ei saa olla rakennusosia, jotka on tehty palavista aineista vähäisiä poikkeuksia, kuten ovia ja käsijohdetta sekä palovarmassa uloskäytävässä lisäksi hissikoria lukuun ottamatta. Pintakerrokset eivät saa levittää paloa tai aiheuttaa muutoinkaan vaaraa. Palovarmassa uloskäytävässä tai varauloskäytävässä voidaan kuitenkin sallia c- tai d-luokan laittian päällyste.

Muissa kuin edellä tarkoitetuissa poistumisteissä voi rakennusluvan myöntävä viranomainen sallia, että osa seinä- ja kattopintojen tai porrassyöksyjen ja tasanteiden alapintojen verhouksista saa olla c-luokkaa.

37 §. Edellä 27 §:n 2 momentin 1-8 kohdissa tarkoitetuista huoneistoista tulee yleensä johtaa ainakin kaksi erillistä, tarkoituksenmukaisesti sijoitettua uloskäytävää, joista ainakin yhden tulee olla sellainen, ettei siihen ole yhteyttä muista kuin käytöltään samanarvoisista huoneistoista. Milloin edellä tarkoitetut huoneistot ovat pienehköjä, voi rakennusluvan myöntävä viranomainen sallia, että toinen uloskäytävä korvataan varauloskäytävällä tai hätäpoistumistiellä.

Rakennuksessa, jossa on pääasiallisesti asuinhuoneistoja, ei asuinhuoneistoista johtava uloskäytävä saa olla yhteydessä muunlaisessa käytössä oleviin huoneistoihin, enintään 300 m^2 suuruisia toimistohuoneistoja lukuunottamatta. Mikäli paloturvallisuutta ei vaaranneta, voi rakennusluvan myöntävä viranomainen sallia tästä poikkeuksen.

38 §. A-, B- ja C-luokan rakennuksissa on kellarista johtava uloskäytävä erotettava kerroksiin johtavasta uloskäytävästä niin kuin osastoivista rakennusosista on määrätty. Kellarin uloskäytävät on siten järjestettävä, että jokaisesta kellarin osasta on pääsy suoraan ulos, jollei rakennusluvan myöntävä viranomainen erityisestä syystä salli tästä poikkeusta.

Poistumisteistä on sen lisäksi, mitä tässä päätöksessä ja paloluokitustiedotuksissa määrätään, voimassa, mitä niistä on erikseen säädetty tai määrätty.

7 luku.

Erinäiset määräykset.

39 §. Rakennustarvikkeiden ja rakennusosien paloluokan määrää sisäasiainministeriö kuultuaan paloluokitustoimikuntaa. Paloluokitustoimikuntaan kutsuu sisäasiainministeriö kolmeksi vuodeksi kerrallaan puheenjohtajan sekä kahdeksan jäsentä ja kullekin heille varamiehen. Yhden jäsenistä määrää sisäasiainministeriö varapuheenjohtajaksi. Jäsenistä tulee vähintään kahden olla perehtynyt paloteknillisiin kysymyksiin, yhden rakennusten suunnitteluun, yhden rakentamiseen, kahden rakennusaineteollisuuteen, yhden palovakuutusalaan ja yhden rakennusvalvontaan.

Paloluokitustoimikunta on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään neljä jäsentä on saapuvilla.

Paloluokitustoimikunnalla on oikeus ottaa sihteereitä ja kuulla asiantuntijoita. Osanottosta toimikunnan kokouksiin saavat puheenjohtaja, jäsenet, sihteeri ja asiantuntija korvauksen komiteoista voimassa olevien perusteiden mukaan. Sisäasiainministeriö voi puheenjohtajalle, jäsenille ja sihteerille vahvistaa myös erityiset palkkiot.

40 §. Paloluokan määräämistä on haettava sisäasiainministeriöltä. Hakemukseen on liitettävä tarpeelliset näytteet, piirustukset, tutkimus- ja koetulokset, asiantuntijalausunnot sekä muu sisäasiainministeriön tarpeelliseksi katsoma selvitys sen mukaan, kuin paloluokitustiedotuksissa tarkemmin määrätään.

41 §. Paloluokituspäätös voidaan antaa myös ehdolla, että rakennustarvikkeen tai rakennusosan valmistus ja laadun jatkuva tarkkailu suoritetaan erityisen valvonnan alaisena hakijan kustannuksella. Paloluokituspäätös voidaan antaa myös muulla ehdolla tai määräajaksi.

Sisäasiainministeriö voi muuttaa tai kumota paloluokituspäätöksen, jos hakija ei ole täyttänyt paloluokituspäätöksessä asetettuja ehtoja tai päätöksen perusteena olevat tiedot osoittautuvat virheellisiksi taikka luokituskohde ei muutoin ole täyttänyt sille asetettuja vaatimuksia.

Sisäasiainministeriön ja paloluokitustoimikunnan edustajilla tai jäsenillä on oikeus olla läsnä paloluokituksia varten suoritettavissa kokeissa.

42 §. Paloluokan määräämistä koskevasta sisäasiainministeriön paloluokituspäätöksestä, joka annetaan julkipanon jälkeen, on ilmoitus pantava sisäasiainministeriön asianomaiselle ilmoitustaululle.

Paloluokituspäätökset julkaistaan paloluokitustiedotuksissa.

43 §. Tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta annetaan paloluokitustiedotuksissa.

8 luku.

Siirtymämääräykset.

44 §. Tämän ja aikaisemman päätöksen mukaiset rakennusten paloluokat vastaavat toisiaan ottaen kuitenkin huomioon, mitä paloluokitustiedotuksissa määrätään rakennusosien paloluokkien vastaavaisuudesta, seuraavasti:

A-luokan rakennus aikaisempaa A-luokan rakennusta;

B- ja C-luokan rakennukset aikaisempaa B-luokan rakennusta; sekä

E-luokan rakennus aikaisempia C- ja D I- ja D II-luokan rakennuksia.

Tämän päätöksen mukaisella D-luokan rakennuksella ei ole vastinetta aikaisemmassa päätöksessä.

Aikaisempaa D III-luokan rakennusta vastaa tässä päätöksessä asemakaava- ja rakennuskaavamääräyksistä sekä muista seikoista riippuen A-, B-, C-, D- tai E-luokan rakennus rakennusluvan myöntävän viranomaisen määräämillä ehdoilla.

45 §. Ennen tämän päätöksen voimaantuloa vahvistettujen asemakaavaan tai rakennuskaavaan taikka rakennusjärjestykseen sisältyvien rakenteellista paloturvallisuutta koskevien määräysten osalta on noudatettava, mitä 44 §:ssä ja paloluokitustiedotuksissa määrätään.

Myöntäessään 1 §:ssä tarkoitetun luvan ennen vuoden 1962 lopua valmistuneeseen rakennukseen, on rakennusluvan myöntävällä viranomaisella oikeus erityisistä syistä myöntää poikkeus tämän päätöksen määräyksistä. Tällaista helpotusta ei kuitenkaan saa myöntää rakennuksen korottamiseen tai laajentamiseen.

46 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1962, ja sillä kumotaan rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokittelemisesta 6 päivänä helmikuuta 1936 annettu sisäasiainministeriön päätös (81/36) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Mainitun päätöksen 6 §:n nojalla annetut paloluokitusmääräykset ovat kuitenkin soveltuvin osin voimassa 1 päivään heinäkuuta 1963.

Kuitenkin saadaan 1 §:ssä tarkoitettu lupa antaa aikaisemmin voimassa olleiden määräysten nojalla, mikäli hakemus rakennustyötä varten on tehty ennen 1 päivää heinäkuuta 1963.

63. HELSINGIN KAUPUNGIN OIKEUSAPULAUTAKUNNAN JA OIKEUSAPUTOIMISTON JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama toukokuun 23 p:nä 1962.

(Vrt. kunn.as.-kok. 1958:22)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 12.2. 1958 vahvistamansa Helsingin kaupungin oikeusapulautakunnan ja oikeusaputoimiston johtosäännön 1 §:ää siten, että siihen lisätään seuraavan sisältöinen uusi 3 momentti:

Lisäksi ovat oikeusapulautakunnan nimeämät oikeusaputoimiston viranhaltijat velvolliset ottamaan vastaan sellaisten henkilöiden holhoustoimen tai uskotun miehen tehtävän, joille vähävaraisuuden vuoksi tai muusta syystä ei ole saatavissa sopivaa edustajaa.

64. LYHYTAIKAISISSA TYÖSUHTEISSA OLEVIEN TYÖNTEKIJÄIN ELÄKELAKI.

Annettu helmikuun 9 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 134/62)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Työntekijälle, joka työskentelee metsätyössä, uittotyössä, maatila- ja puutarhatalouden eri töissä, maa-, vesi- ja talonrakennustyössä, maanparannustyössä, turveteollisuustyössä, satamatyössä tahi kotimaanliikenteen aluksessa taikka, sikäli kuin asetuksella säädetään, muulla sellaisella alalla, jolle lyhytaikaiset työsuhteet ovat luonteenomaisia, on työnantajan kustannettava eläketurva vanhuuden ja työkyvyttömyyden varalta tämän lain mukaan. Mikäli tässä laissa ei toisin säädetä, on soveltuvin osin muutoin voimassa, mitä työntekijäin eläkelain (395/61) 3 §:n 2-4 momentissa, 4 §:n 1 ja 3 momentissa, 5 §:n 2 momentissa, 8-10 §:ssä, 12 §:ssä, 13 §:n 3 momentissa ja 14-23 §:ssä on säädetty.

Tämä laki ei kuitenkaan koske työntekijää, jonka työsuhde on tarkoitettu pysyväksi ja ympäri vuoden kestäväksi. Tällaisella työntekijällä on oikeus eläketurvaan työntekijäin eläkelain mukaisesti, mikäli sanotun lain 1 §:stä ei muuta seuraa.

Tämä laki ei myöskään koske työntekijää, joka lain voimaan tullessa jo oli täyttänyt 65 vuotta.

Jos syntyy epäselvyyttä siitä, onko työnantajaan tai työntekijään sovellettava tätä lakia, ratkaisee asian asianomaisen työnantajan, työntekijän tai eläkelaitoksen hakemuksesta eläketurvakeskus. Eläketurvakeskuksen päätökseen saa hakea muutosta, niinkuin työntekijäin eläkelain 21 §:ssä on säädetty.

2 §. Tässä laissa säädetyn eläketurvan järjestämisestä huolehtii kullakin 1 §:n 1 momentissa tarkoitetulla alalla toimiva työeläkekassa. Asetuksella voidaan kuitenkin säätää, että kahta tai useampaa alaa varten muodostetaan yhteinen työeläkekassa taikka että eläketurvasta jollakin alalla huolehtii työntekijäin eläkelain tarkoittamaa toimintaa harjoittava eläkelaitos.

Työeläkekassan ohjesääntö annetaan asetuksella. Kahdelle tai useammalle työeläkekassalle voidaan antaa yhteinen ohjesääntö. Työeläkekassan päätäntävaltaa käyttävät valtuuskunta ja hallitus, joissa puheenjohtajan ohella on varapuheenjohtaja sekä alan työnantaja- ja työntekijäjärjestöillä yhtäläinen edustus. Jos työeläkekassassa vakuutettavien valtion työntekijäin lukumäärä on suuri suhteessa muiden samassa työeläkekassassa vakuutettavien työntekijäin lukumäärään, tulee valtuuskuntaan ja hallitukseen valita vastaava suhteellinen määrä asian-

omaisten valtion virastojen edustajia työnantajajärjestöjen edustajien asemesta. Puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan tulee olla vakuutustoimintaan perehtynyt henkilö. Valtuuskunnan asettaa eläketurvakeskus, joka myös valitsee hallituksen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

3 §. Eläketurvakeskus voi antaa työnantajalle tämän hakemuksesta oikeuden järjestää työntekijälle eläketurva työntekijäin eläkelaissa säädetyllä tavalla edellyttäen, ettei työntekijän tämän lain mukaisia etuja huononneta eikä järjestelystä koidu huomattavaa yleistä haittaa työntekijäin eläketurvan toimeenpanolle. Samoin edellytyksin eläketurvakeskus voi oikeuttaa työeläkekassan vakuuttamaan työntekijäin eläkelaissa säädetyin ehdoin sanotun lain alaisissa työsuhteissa olevia, työeläkekassan toimintapiiriin kuuluvalla alalla työskenteleviä työntekijöitä.

4 §. Työntekijällä on oikeus vanhuuseläkkeeseen 65 vuotta täytettyään eläkehakemusta seuraavan kuukauden alusta lukien siitä riippumatta, onko hän enää työsuhteessa.

Oikeus saada työkyvyttömyyseläkettä on 18 vuotta täyttäneellä työntekijällä, joka sairauden, vian tai vamman perusteella saa kansaneläkettä tai jonka, vaikka hänelle ei ole myönnetty kansaneläkettä, voidaan arvioida olevan vähintään vuoden ajan sairauden, vian tai vamman takia kykenemätön suorittamaan entistä työtään tai muuta työtä, jota on pidettävä ikä, ammattitaito ja muut seikat huomioon ottaen hänelle sopivana ja kohtuullisen toimeentulon turvaavana.

Työkyvyttömyyseläke myönnetään joko määräajaksi tai toistaiseksi sen kuukauden alusta, joka lähinnä seuraa työkyvyttömyyden alkamista, ei kuitenkaan takautuvasti vuotta pitemmältä ajalta ennen eläkkeen hakemista. Työkyvyttömyyseläke lakkautetaan, jos eläkkeensaaja tulee työkykyiseksi, ennen kuin hän on saavuttanut vanhuuseläkkeen saamiseen oikeuttavan iän.

Työkyvyttömyyden estämiseksi tai työ- ja ansiokyvyn palauttamiseksi voidaan työntekijälle antaa lääkintähuoltoa, koulutusta ja työhuoltoa.

5 §. Eläkkeen vuotuinen määrä on yksi sadalta työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaisesti korjattujen ja työntekijän 23 ikävuoden täyttämisen jälkeen ansaitsemien niiden palkkojen yhteismäärästä, joiden perusteella on suoritettu vakuutusmaksu tämän lain mukaan. Jos työntekijä on jonakin kalenterivuonna ansainnut tässä laissa tarkoitetuissa töissä vähemmän kuin 80 000 markkaa, ei sinä vuonna ansaittua palkkaa kuitenkaan oteta huomioon eläkkeeseen oikeuttavana. Myöskään ei oteta huomioon palkkaa, jonka työntekijä on ansainnut saadessaan tämän lain mukaista eläkettä. Prosenttimäärään, jonka perusteella eläke lasketaan, lisätään yksi kymmenesosa jokaista vuotta kohden, jolla työntekijän ikä lain voimaan tullessa ylittää 54 vuotta.

Eläkkeeseen oikeuttavana ei oteta huomioon työntekijän ansaitsemaa palkkaa sellaisessa työsuhteessa, jonka perusteella hän on oikeutettu saamaan samanaikaisesti eläkettä myös valtiolta, ellei hän ole tästä oikeudestaan luopunut. Jos mainittu palkka jätetään eläkettä myönnettäessä huomioon ottamatta, on siihen perustuvasta vakuutusmaksusta eläkelaitokseen muodostunut rahasto-osuus suoritettava valtiolle, ei kuitenkaan ennen kuin työntekijä on täyttänyt 65 vuoden iän.

Työkyvyttömyyseläkkeen suuruutta määrättäessä ei oteta huomioon työntekijän ansaitsemaa palkkaa sellaisessa työsuhteessa, jonka alkaessa hänellä jo oli työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä oleva sairaus, vika tai vamma. Jos työntekijällä oli mainittu sairaus, vika tai vamma jo täyttäessään 18 vuotta, hän ei ole oikeutettu työkyvyttömyyseläkkeeseen tämän lain mukaan.

Työntekijäin eläkelain 5 §:n 2 momentin ja 8 §:n 1 momentin säännöksiä sovellettaessa tämän lain mukainen eläke on rinnastettava työntekijäin eläkelain perusteella saatavaan eläkkeeseen ja tämän lain mukaiseen eläkkeeseen oikeuttava palkka laskettuna aikayksikköä kohden otettava huomioon sanottujen säännösten edellyttämää korkeinta eläkkeen perusteena olevaa palkkaa valittaessa. Ensiksi mainittu palkka on, sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään, määrättävä siten, että se vastaa keskimäärin maksettavia palkkoja sen työeläkekassan tai 2 §:ssä tarkoitetun muun eläkelaitoksen vakuutettujen piiriin kuuluvissa vastaavissa töissä, jossa työntekijä on ollut vakuutettuna, mikäli ei näytetä, että hänen palkkansa on ollut oleellisesti tästä poikkeava, jolloin todellinen palkka on otettava määräämisperusteeksi.

6 §. Palkka, josta vakuutusmaksu on suoritettava, määräytyy samojen perusteiden mukaan, joita sovelletaan veron ennakkoa pidätettäessä. Sosiaaliministeriöllä on kuitenkin valta erityisestä syystä määrätä, että jollakin työalalla saadaan soveltaa muitakin määräämisperusteita.

7 §. Jos työkyvyttömyyseläkkeeseen oikeutettu työntekijä on 18 vuotta täytettyään tässä laissa tarkoitetussa työssä ansainnut vähintään 80 000 markkaa vuoden aikana välittömästi ennen sitä ajankohtaa, jolloin työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä oleva sairaus, vika tai vamma on saatu, luetaan, mikäli hän ei ole oikeutettu saamaan työntekijäin eläkelain 6 §:n 3 momentin mukaista työkyvyttömyyseläkettä, eläkkeeseen oikeuttavaksi myös se palkka, jonka hän olisi työkyvyttömyyden alkamisesta lukien tai, jos hän on 23 vuotta nuorempi, sanotusta iästä alkaen ansainnut eläkeikään mennessä. Tämän palkan vuotuinen määrä edellytetään samaksi työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaan korjatuksi markkamääräksi, josta työntekijän työsuhteen perusteella on keskimäärin suoritettu tämän lain mukainen vakuutusmaksu niinä kalenterivuosina, joina hän 1 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa töissä on 18 vuotta täytettyään ansainnut vähintään 80 000 markkaa tai, jollei hän minään kalenterivuonna ole ansainnut vähintään sanottua määrää, samaksi kuin hänen ansaitsemansa palkka vuoden pituiselta ajalta välittömästi ennen mainitun sairauden, vian tai vamman alkamista.

Jos työntekijä saatuaan 1 momentin mukaan laskettua työkyvyttömyyseläkettä myöhemmin uudelleen saa työkyvyttömyyseläkettä tai vanhuuseläkettä, luetaan eläkkeeseen oikeuttavaksi palkaksi myös se palkka, jonka hän olisi saanut 1 momentin mukaan laskettuna siltä ajalta, jolta hän on 23 vuotta täytettyään saanut ensiksi mainittua työkyvyttömyyseläkettä. Jos kuitenkin uuden työkyvyttömyyden syynä on sama sairaus, vika tai vamma, jonka perusteella hän aikaisemmin sai työkyvyttömyyseläkettä, maksetaan työkyvyttömyyseläke samojen perusteiden mukaisesti, kuin sitä hänelle aikaisemmin suoritettiin.

8 §. Eläkettä, jonka määrä jäisi pienemmäksi kuin 500 markkaa kuukaudelta, ei makseta. Kuitenkin maksetaan sellainenkin eläke, jos se

yhdessä työntekijäin eläkelain perusteella maksettavan eläkkeen kanssa on vähintään sanottu määrä.

9 §. Tässä laissa säädetystä eläketurvasta vastaavat 2 §:ssä tarkoitetut eläkelaitokset, sikäli kuin ne eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

1) vanhuuseläkkeestä, siihen luettuna työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaiset muutokset, vastaa kukin eläkelaitos siltä osalta kuin eläke perustuu työntekijäin puolesta eläkelaitokselle suoritettujen maksujen perusteena olleisiin palkkoihin;

2) työkyvyttömyyseläkkeestä, joka on myönnetty 7 §:n 1 momenttia soveltaen, siihen luettuna myös työntekijäin eläkelain perusteella ehkä saatava eläkkeen osa, mutta ei eläkkeen myöntämisen jälkeen sanotun lain 9 §:n perusteella annettuja korotuksia, vastaa yksin se eläkelaitos, jonka toimintapiiriin työntekijä kuului saadessaan 7 §:n 1 momentissa tarkoitetun sairauden, vian tai vamman tai, jos hän ei silloin enää ollut tämän lain piiriin kuuluvassa työsuhteessa, se eläkelaitos, jonka piiriin hän viimeksi oli kuulunut;

3) muista työkyvyttömyyseläkkeistä, lukuun ottamatta työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti maksettavaa määrää, samoin kuin eläkkeen osista, jotka ylittävät 2 kohdassa mainitut määrät, sekä työntekijäin eläkelain perusteella maksettavista vastaavista vähimmäiseläketurvan mukaisista eläkkeistä ja eläkkeen osista ja eläketurvakeskuksen kustannuksista vastaavat eläkelaitokset yhdessä työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavien eläkelaitosten kanssa, niinkuin on säädetty työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohdissa; ja

4) jos työntekijäin eläkelain 5 §:n 2 momentin tai 8 §:n 1 momentin mukaisesti on vähennettävä tähän lakiin perustuvaa eläkettä, josta vastaavat kaksi tai useampi eläkelaitos, jaetaan vähennys näiden kesken niiden vastuulla olevien eläkkeen osien suhteessa.

Eläketurvakeskus antaa tarvittaessa tarkemmat ohjeet vastuun jakamisesta ja, jos eläkelaitosten kesken syntyy erimielisyyttä, ratkaisee asian.

10 §. Työnantaja on velvollinen suorittamaan vakuutusmaksun, jonka sosiaaliministeriö asianomaisen työeläkekassan tai 2 §:ssä tarkoitetun muun eläkelaitoksen esityksestä vahvistaa kaikille saman alan työnantajille samaksi prosenttimääräksi niistä palkoista, jotka työnantaja on työsuhteessa oleville työntekijöilleen suorittanut tämän lain piiriin kuuluvalla työalalla, näistä vähennettyinä niiden kysymyksessä olevalla alalla työskentelevien työntekijäin palkat, joille hänen toimestaan on järjestettävä tai vapaaehtoisesti on järjestetty eläketurva työntekijäin eläkelain mukaan taikka joilla pysyvän työsuhteen perusteella on oikeus sanotun lain 1 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuun eläketurvaan.

Vakuutusmaksuprosentti on määrättävä niin, että sen voidaan vakiosuuruisena pysytettynä todennäköinen korkokanta ja muut vakuutusteknilliset seikat huomioonottaen olettaa tuottavan tulon, joka riittää eläketurvan järjestämisestä johtuvien tulevien menojen peittämiseen, kuitenkin siten, että 9 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettuja menoja varten tarvittava maksutulon osa voidaan periä vasta sitten, kun sanottuja menoja erääntyy maksettavaksi.

11 §. Työeläkekassan varat on ensisijaisesti sijoitettava asianomaisen alan tuotannollisiin tarkoituksiin. Sijoitukset on tehtävä silmällä pitäen varmuutta, tuottoa ja eläkekassan maksuvalmiutta. Varmuutta arvioitaessa on kiinnitettävä huomiota myös sijoitusten reaaliarvon säilymiseen. Jollei sijoituksen vakuutena ole vakuutusyhtiölain 47 §:n 1 momentin 1-4 kohdassa mainittuja tai niihin niiden laatuun ja varmuuteen nähden rinnastettavia arvopapereita tai sitoumuksia taikka sijoitusta arvoltaan vastaavaa kiinteätä omaisuutta, on sijoituksen vakuudeksi otettava eläketurvakeskuksesta sijoitusluottovakuutus.

12 §. Sikäli kuin eläkkeiden perusteena olevia palkkoja muutetaan työntekijäin eläkelain 9 §:ssä tarkoitetulla tavalla, on 5, 7 ja 8 §:ssä säädetyt palkkojen ja eläkkeiden markkamääräiset rajamäärät vastaavasti muutettava siten kuin sosiaaliministeriö päättää.

13 §. Työntekijä menettää oikeutensa tämän lain mukaan maksettavaan eläke-erään, jota hän ei ole nostanut kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä lukien, jonka aikana se on erääntynyt maksettavaksi.

14 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

15 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1962, josta lukien työnantajan on suoritettava tässä laissa säädetty vakuutusmaksu.

Eläketurvakeskuksen ja työeläkekassojen on hyvissä ajoin ennen lain voimaantuloa ryhdyttävä toimenpiteisiin lain täytäntöönpanoa varten. Tästä eläketurvakeskukselle aiheutuvat kulut on sillä oikeus periä työeläkekassoilta.

---

65. HELSINGIN KAUPUNGIN YLEISEN TALLETUS-MAKASIININ TAKSA.

Satamalautakunnan vahvistama huhtikuun 16 p:nä 1962.

Yleiset määräykset

1) Tavaraan, jota ei tässä taksassa mainita, sovellutetaan lähinnä samanlaisen tavaralajin vuokramäärää.

2) Jos tavaralähetyksen sisällystä ei tunneta, lasketaan varastomaksu taksan korkeimman vuokramäärän mukaan.

3) Ellei toisin ole sovittu, suorittaa maksut se, jonka nimessä tavara on alkuaan pantu varastoon.

4) 100 kilolle vahvistettu maksu sovellutetaan myös osaan siitä. Vähin varastomaksu on 200 mk.

5) Jos tavara on ollut varastossa vuotta kauemmin, voidaan vuokra, harkinnasta riippuen, korottaa enintään 50 %:lla.

6) Talletusmakasiini huolehtii varastoon pantujen tavaroiden palo-, murto- y.m. vakuutuksista ainoastaan varastoonpanijan erityisestä pyynnöstä.

7) Tavaralle koituneesta sään aiheuttamasta vahingosta ei talletusmakasiini vastaa (vertaa ohjesääntöä).

8) Tavaroiden kuljetuksesta, varastoonpanosta varastostaotosta, punnitsemisesta, leimaamisesta, tullikäsittelystä, lajittelusta, latomisesta, päällyksen korjaamisesta, rautatievaunujen kuormauksesta ja purkauksesta ja muista suoritetuista töistä kannetaan omat kustannukset 20 % korotuksella.

9) Tavaroista, jotka myydään huutokaupalla, lasketaan varsinaisten huutokauppakustannusten lisäksi 1 % palkkio huutokauppahinnasta, siihen luettuna huutokauppatoimitsijan palkkio. Vähin maksu on 800 markkaa, joka kannetaan, vaikka myyntiä ei tapahtuisikaan.

10) Tavaranomistajan puolesta suoritetuista käteisistä maksuista kannetaan korkoa 6 sadalta vuodessa.

11) Tätä taksaa noudatetaan 1 päivästä syyskuuta 1962 alkaen.

Talletustodistus warrantteineen: 200 mk.

Leimavero lain mukaan.

VUOKRAMAKSUT

30 päivän vuokra 100 kilolta, brutto

	mk
Aaltopahvi	110:—
Ajanvietepelit ja -esineet	110:—
Akkumalaattorit	110:—
Alabasteri	30:—
Albumiini	50:—
Alumiini	
-fooliot ja rondellit	110:—
-tanko, -lanka, -levy ja -putki	80:—
-teokset, muut	110:—
Aluna	30:—
Apteekki- ja rohdostavarat	110:—
Asbesti	30:—
Asbestiteokset	30:—
Aseet, kaikenlaiset	60:—
Asfaltti	30:—
Autonrenkaat	110:—
Autot ja autonosat	110:—
Bakeliitti	50:—
Bambu	60:—
Booraksi	30:—
Degras	30:—
Dekstriini	30:—
Desinfioimisaineet	50:—
Dynamolyhdyt	110:—
Eboniitti	60:—
Elokuvatarvikkeet	110:—
Emaliteokset	50:—
Eristyslevyt	40:—
Eristysmassa	30:—
Eristysnauha	50:—
Esanssit (mehusteet)	110:—
Etikka	60:—
Fajanssiteokset	40:—
Faneeri	30:—
Filmit	110:—
Flaxi	50:—
Flokki	50:—
Glaubersuola (natriumsulfaatti)	30:—
Glykoosi (rypälesokeri)	30:—
Glyseriini, koripulloissa	60:—
Grafiitti	30:—
Gummi Arabicum	30:—
Hajuvedet	110:—
Hammaspyörät	60:—
Hamppu	30:—
Hamppuköysi	50:—
Hapot	
-astioissa, ei eriks. main.	50:—
-koripull. ei eriks. main.	60:—
Harjakset	40:—
Harjateokset	80:—
Hartsi	30:—
Hatut, kaikenlaiset	110:—
Hatunteelmät	80:—
Hedelmänkuoret	50:—
Hedelmät	
-kuivatut	50:—
-säilyke-	50:—
-tuoreet	50:—

	mk
Hehkulampun kannat	50:—
Hehkusukat	110:—
Heinät ja oljet, paaluissa	50:—
Hiekkapaperi	40:—
Hihnat	60:—
Hiomalaikat	30:—
Hiomapaperi ja -kangas	40:—
Hirvensarvisuola (ammoniumkarbonaatti)	30:—
Hitsauslanka	30:—
Hitsauspuikot	40:—
Hohkakivi	60:—
Humala	40:—
Hunaja	50:—
Huonekalut	110:—
Huopa	
-hattuhuopa	80:—
-muu	50:—
Höyhenet ja untuvat	110:—
Höyrykattilat ja osat	50:—
Ilmakompressorit	50:—
Insuliitti	30:—
Jalkineet, kaikenlaiset	60:—
Jalometallit ja -teokset	110:—
Jarruhihna	50:—
Jarruneste	30:—
Jauhot	
-kaikenlaiset	30:—
-lasten- ja muut väkijauhot	40:—
Jouhet	40:—
Juuti	30:—
Juusto	40:—
Juustonjuoksute	30:—
Jäähdytyskaapit ja niiden osat	80:—
Kaakao	
-jauhe ja -hiutaleet	60:—
-pavut ja voi	40:—
Kaapeli	40:—
Kahvi säkeissä	40:—
» purkeissa	50:—

	mk
Kahvinselvike	60:—
Kaihtimet, metallia	40:—
Kala, kuivattu ja suolattu	40:—
Kaliumsulfaatti	30:—
Kalvopaperi (sellofaani)	50:—
Kankaat	
-silkki, sametti ja nylon	110:—
-muut	80:—
Kapokki	80:—
Karbidi	30:—
Karbolineumi	30:—
Karborundumi	30:—
Kartonki, aineena	30:—
Kartongit, tyhjät	80:—
Karvat, eläinten	50:—
Kaseiini	40:—
Kasvinsuojeluaineet	60:—
Kasvit, kuivatut ja keinotekoiset	80:—
Kasviöljyt, ei hajustetut	30:—
Kattilakiven poistoaine	40:—
Kattohuopa ja -pahvi	30:—
Kautsu	30:—
Kautsuteokset, ei erikseen main.	50:—
Kellosepänteokset	110:—
Kemikaalit, kemiallisteknilliset valmisteet, ei eriks. mainitut	50:—
Kilvet ja mainosteet	50:—
Kipsi	30:—
Kipsiteokset	50:—
Kirjapainotarvikkeet	50:—
Kirjoitusmuste	110:—
Kivennäisöljyt	30:—
Kivi, luonnon ja keinotekoinen	30:—
Kiviteokset	50:—
Kloorikalkki	30:—
Kojeet, fysikaaliset, kemialliset, optiset ja sähkötekniilliset	110:—
Kondensaattorit	50:—

	mk
Koneet ja koneenosat, ei erikseen mainitut ..	50:—
Koneet	
-kirjoitus- y.m. konttori-; ompelu-, kutoma- ja talouskoneet	110:—
-polttomoottorilla varustetut, ei eriks. mainitut	80:—
Konehihnat ja -tiivisteet	60:—
Konttoritarvikkeet, ei eriks. mainitut	110:—
Kookoshiutaleet	50:—
-rasva ja öljy	30:—
Kori- ja palmikkoteokset	80:—
Korkki ja korkkipuu ..	60:—
Korkkieristelevyt.....	60:—
Koruompeleet	110:—
Korutavarat	110:—
Kosmeettiset aineet ..	110:—
Kudokset	
-silkki, sametti ja nylon	110:—
-muut.....	80:—
Kuidut, ei eriks. main...	40:—
Kukkasipulit ja -juuret	50:—
Kuljetusneuvot ja osat, ei eriks. mainitut....	110:—
Kumi	30:—
Kumimaito	30:—
Kumiteokset, ei eriks. mainitut	50:—
Kurkut, suolatut	30:—
Kuulalaakerit	110:—
Kvartsihiekka	30:—
Kylpyammeet	40:—
Kynttilät, kaikenlaiset	40:—
Kytkimet	50:—
Köydenpunontatuotteet	50:—
Laakerimetalli	80:—
Laatikot, tyhjät	80:—
Lakritsi	50:—
Lamput ja lampunkuvut	110:—
Langat ja rihmat, kaikenlaiset	50:—

	mk
Lannoitteet	30:—
Lasi	
-valmistamaton	50:—
-tavarat, ei eriks. mainitut	80:—
Lastenvaunut	110:—
Latex (kumimaito) ..	30:—
Lattia- ja seinälaatat ..	30:—
Lelut	110:—
Leipä, karkea	30:—
Leivonnaiset, hienot ..	60:—
Lentokoneenosat	110:—
Liedet ja keittimet, kaikenlaiset	60:—
Lieriöt ja säiliöt	80:—
Liima	30:—
Liitu, koulu- ja räätälin-	50:—
Linoleumimatot	40:—
Litofoni	30:—
Loisteputket	80:—
Lukot ja niiden osat ..	50:—
Lumput	50:—
Lyhyttavarat	110:—
Lyijyoksidi (lyijyhilse)	30:—
Lääkkeet	110:—
Maalaistuotteet, ei eriks. mainitut	30:—
Maatalouskoneet	60:—
Maapähkinät	50:—
Magneetot	80:—
Magnesiitti	30:—
Magnesiumkloridi	30:—
Mainostavarat	80:—
Maitokalkki	50:—
Makaroonit	50:—
Makeistuotteet	80:—
Makeuttamisaineet, keinotekoiset	80:—
Manillaköysi	50:—
Manteli	50:—
Margariini	40:—
Marjat	50:—
Marmelaadi (hedelmähilloke)	60:—

	mk
Matkalaukut, tyhjät ..	80:—
Matkatavarat	80:—
Matot, paaluissa, ei eriks. mainitut	80:—
Mausteet, ei eriks. main.	60:—
Mehu, hedelmä- ja marja	
-astioissa	50:—
-pulloissa	60:—
Meijeriastiat ja -koneet	50:—
Meriheinät.....	50:—
Merieläinöljyt (traani)..	30:—
Merkelikangas	40:—
Metallikankaat.....	60:—
Metalli, ei eriks. main.	
-valmistamaton, tanko, lanka, levy, putki ja torvi, ei eriks. main.	30:—
-ohkolevy ja -lehdet, verkko, kudelma ja ristikko	50:—
-teokset, muut ei eriks. mainitut	60:—
Mittarit	110:—
Moottorit, kaikenlaiset	50:—
Moottoripyörät ja moottoripolkupyörät	110:—
Muoviraaka-aineet säkeissä ja astioissa....	40:—
Muoviteokset, ei eriks. mainitut	80:—
Muuttotavarat	110:—
Naftaliini	30:—
Nahka	50:—
Nahkateokset, ei eriks. mainitut	60:—
Neuletuotteet	110:—
Niini	40:—
Nosturit.....	110:—
Näyttelytavara, ei eriks. mainittu	80:—
Oleiini	30:—
Olkipalmikot	50:—

	mk
Olut- ja portteri	
-astioissa	50:—
-pulloissa	50:—
Olut- ja sokeriväri	50:—
Pahvi	30:—
Pahvirasiat	80:—
Painotuotteet	50:—
Palonsammutuskojeet..	50:—
Panokset	50:—
Paperi	
-kirjoitus-, piirustus-, kääre-, paino- ja tapetti-	40:—
-massa	30:—
-teokset, ei eriks. main.	50:—
-trasseli, paaleissa ..	30:—
Parafiini	30:—
Parkitusaineet ja -uutteet.....	30:—
Parranajokoneen terät..	110:—
Pegamoidi	60:—
Peittausaineet	40:—
Pellava	30:—
Pesuaineet, ei eriks. mainitut	50:—
Pesusienet	80:—
Piiput ja imukkeet	110:—
Piki	30:—
Polkupyörät ja osat ..	80:—
Polkupyöränrungot ..	110:—
Polkupyöränkumit	80:—
Posliiniteokset	40:—
Potaska (kaliumkarbonaatti)..	30:—
Puhelinkojeet ja -osat..	80:—
Pumput	50:—
Puristemassa	30:—
Purjekangas	80:—
Puu ja puutavarat	30:—
Puusepänteokset	
-hienot	80:—
-karkeat.....	50:—
Puuvilla.....	30:—

	mk
Pyörät, metalliset	60:—
Pähkinät	50:—
Radiaattorit	30:—
Radiokoneet ja niiden osat	110:—
Raskassälpä	30:—
Rauta ja teräs, niistä valmistetut teokset, ei eriks. mainitut	
-valmistamaton, valanteet, ainekset, tanko-, vanne-, lanka, levy ja putki, ei erikseen mainittu, naulat ja nastat	30:—
-samat ruostumattomat, mutterit, pultit ja ruuvit, teokset muut valmistamattomat	30:—
-jouset, ketjut, neulat ja naskalit	40:—
-teokset, muut	50:—
Rehuaineet	
-jauhot, -kakut, leseet ym.	30:—
Releet	80:—
Rikki	30:—
Rottinki	30:—
Ruokailuvälineet (veitset, haarukat, lusikat yms.)	110:—
Ruokasipulit	40:—
Ruusunmarjat	40:—
Saippua	50:—
Sangot	60:—
Sateenvarjot	80:—
Savi, kaikenlainen	30:—
Saviteokset, ei eriks. mainitut	30:—
Savukepaperi	40:—
Savukkeet ja sikaarit	80:—
Seinäpaperi	40:—

	mk
Selatiini	60:—
Sellakka	30:—
Sellofaani	50:—
Selluloidi	50:—
Selluloiditavarat	80:—
Selluloosa	30:—
Selluloosatekokuidut	40:—
Selluloosavanu	110:—
Sementti	30:—
Sementtitäyteaineet	30:—
Sementtivalmisteet	30:—
Shoddy	50:—
Sianihra (lardi)	30:—
Siemenet, kaikenlaiset	50:—
Siirappi	30:—
Siirtomaatavarat, ei eriks. mainitut	60:—
Sikuri	
-juuret	40:—
-paahdettu	40:—
Silava	30:—
Silli ja silakka, astioissa	30:—
Silmälasit	110:—
Soittimet	110:—
Sokeri	
astioissa, laatikoissa ja säkeissä	30:—
keko-	30:—
raaka- (kide-)	30:—
Sooda	
kalsinoitu	30:—
kaustinen (natriumhydroksidi)	30:—
kide-	30:—
raaka-	30:—
Sorvit	50:—
Steariini	30:—
Stensiilit	80:—
Suola, ast. ja säkeissä	30:—
Suolet, suolatut	50:—
Suopa	30:—
Suurimot, kaikenlaiset	30:—
Sytyttimet, mekaaniset	110:—
Sytytystulpat	60:—

	mk
Sähköhehkulamput ..	110:—
Sähköparistot, kuivat..	50:—
Sähkötarvikkeet, ei eriks. mainitut, eristimet ja eristysputket	50:—
Säilykkeet	50:—
Säkit	
-tyhjät, irtonaiset ..	30:—
- » paaluissa ..	30:—
Säteri	110:—
-lanka	50:—
Tahkokivet	30:—
Tali	30:—
Talkki	30:—
Talous- ja käsityövälineet, ei eriks. mainitut	50:—
Tappurat	30:—
Tasasuuntajat	50:—
Taulut (taideteokset) ..	110:—
Tavarapeitteet	80:—
Tee	60:—
Tekstiiliapuaineet	50:—
Televisiot ja niiden osat	110:—
Tiilet	30:—
Tinapaperi	40:—
Traani	30:—
Traktorit ja niiden osat	110:—
Trasseli	30:—
Trukit ja niiden osat ..	110: —
Tulilanka	40:—
Tulitikkusäleet	40:—
Tulitikut	50:—
Tupakka	50:—
Turkikset	110:—
Tuulilyhdyt	80:—
Tynnyrit ja aamit	
-puiset, tyhjät	80:—
-rautaiset, tyhjät....	80:—

	mk
Työkalut, kaikenlaiset..	50:—
Täpeheinät	50:—
Tärkkelys	30:—
Urheilu- ja kalastusvälineet ja -tarvikkeet..	110:—
Vaahtokumi	80:—
Vaa'at	80:—
Vaatteet ja muut ompeluteokset	110:—
Vaha	30:—
Vahakangas	50:—
Valaisimet ja niiden osat	110:—
Valokuvaustarvikkeet..	110:—
Vanu	60:—
Vaseliini	30:—
Vesilasi	30:—
Vihtrilli, kupari- ja rauta	30:—
Vilja, säkeissä ..... (ruis, ohra, vehnä, tattari, kaura, maissi, riisi, herneet, linssit, pavut, maltaat)	30:—
Villa ja villatopsi	50:—
Voi	40:—
Vulkanoimis(rengas)tarvikkeet	80:—
Vuodat	50:—
Väkijuomat	
-astioissa	60:—
-pulloissa	80:—
Värit, öljyt, lakat, vernissat ja kitit	50:—
Äänentoistolaitteet	110:—
Äänilevyt	110:—

66. HELSINGIN KAUPUNGIN JA HELSINGIN KAUPUNGIN MAATALOUSTYÖNTEKIJÄIN AMMATTIOSASTO R. Y:N VÄLINEN TYÖEHTOSOPIMUS.

Palkkalautakunnan ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r. y:n allekirjoittama toukokuun 7 p:nä 1962. (Kaupunginvaltuuston hyväksymä toukokuun 2 p:nä 1962)

(Vrt. kunn. as. kok. 1961:38)

1 §. Sopimuksen voimassaoloalue.

Tämä sopimus on voimassa Helsingin kaupungin kiinteistövirasto n maatalousosaston alaisissa töissä, myös puutarhatöissä, Helsingin kaupungin alueella.

2 §. Työsopimus.

Työsopimukset tehdään yleensä ryhmäsopimuksina, mutta voidaan tehdä yksityisiäkin sopimuksia, jotka perustuvat ryhmäsopimukseen ja jotka eivät saa olla huonompia kuin ryhmäsopimukset.

3 §. Työsopimuksen irtisanominen.

Henkilökohtainen työstä irtisanomisaika on kummaltakin puolelta 14 vuorokautta, jos työsuhde on jatkunut alle yhden vuoden, ja yksi kuukausi, jos työsuhde on jatkunut kauemmin. Maatalousosastolta vapautuva työvoima pyritään sijoittamaan mahdollisuuksien mukaan kaupungin muihin töihin.

4 §. Työaika.

Maataloustöissä: Kotieläinhoitotyötä ja vuorotyötä lukuun ottamatta on työaika eri kuukausina seuraava:

Marras-, joulu-, tammi- ja helmikuussa klo 7.30-11.00 ja 12.00-15.30, maaliskuussa klo 7.30-11.00 ja 12.00-16.00, huhtikuussa klo 7.00-11.00 ja 12.00-16.00, touko-, kesä-, heinä-, elo- ja syyskuussa klo 7.00-12.00 ja 13.00-17.00 sekä lokakuussa klo 7.00-11.00 ja 12.00-16.00. Lauantaisin ja kirkollisten juhlapäivien sekä vapun- ja itsenäisyyspäivän aattoina työaika on kuitenkin enintään 5 tuntia.

Ruokailuaika on 1 tunti, paitsi lauantaisin ja juhlapäivien aattoina, jolloin sitä vastaa 20 minuutin pituinen tauko. Tavallisina arkipäivinä pidetään lisäksi aamu- ja iltapäivisin yksi 15 minuutin pituinen kahvitauko. Kahvitauot ja edellä mainittu 20 minuutin pituinen tauko luetaan työaikaan kuuluviksi.

Työhön meno määrätystä kokoontumispaikasta ja paluu työstä sinne tapahtuu työaikana.

Kotieläinhoitotyössä on työaika päivässä enintään 9 tuntia tätä varten laaditun työsäännön mukaan. Työaika saa alkaa aikaisintaan klo 5.00 ja sen tulee päättyä viimeistään klo 19.00, elleivät poikkeukselliset olosuhteet vaadi muunlaista järjestelyä. Kunkin neljän viikon aikana on työntekijällä oikeus saada neljä palkatonta vapaapäivää, joista kaksi pyhäpäiviä. Kuitenkin voidaan, mikäli työnantaja ja työntekijä siitä keskenään sopivat, osa vapaapäivistä korvata maksamalla pitämättä jääneistä vapaapäivistä 100 prosentilla korotettu palkka.

Edellä sanotun lisäksi annetaan kotieläinhoitotyöntekijöille palkallista vapaata:

a) työntekijälle, joka on ollut yhtäjaksoisesti palveluksessa vähintään kaksi vuotta, kolme työpäivää vuodessa ja

b) vähintään viisi vuotta yhtäjaksoisesti palvelleelle työntekijälle kuusi työpäivää vuodessa.

5 §. Yli- ja pyhätyö.

Ylityöstä maksetaan työntekijälle kahdelta ensimmäiseltä tunnilta 50 prosentin korotus ja sitä seuraavilta tunneilta sekä lauantaisin suoritetusta ylityöstä ja sunnuntaityöstä 100 prosentin korotus tuntipalkkaan.

Jos urakkatyötä tehdään ylityönä on ylityöstä urakkahinnan lisäksi maksettava ylityökorvaus ko. työstä urakkahinnan mukaan määräytyvän tuntiansion mukaisena.

Ylityöstä maksettavaa korotettua palkkaa vastaava korvaus suoritetaan myös ennen tai jälkeen säännöllisen työajan tilapäisesti suoritetusta työstä, joka ei aiheuta ylityökorvauksen maksamista samalta päivältä.

Kotieläintenhoitajan vapaapäiväksi määrättynä päivänä tehdystä työstä suoritetaan kaksinkertainen palkka.

Arkipyhiltä maksetaan kaupungin palveluksessa keskeytymättä vähintään kuusi kuukautta olleille työntekijöille, jotka eivät ole työssä sanottuina päivinä, palkka vuosilomia varten viimeksi lasketun päiväpalkan mukaisesti.

Vapunpäivältä maksetaan palkka samojen perusteiden mukaan kuin edellisessä kohdassa on arkipyhien suhteen määrätty riippumatta siitä, miten kauan työntekijä on ollut kaupungin palveluksessa.

6 §. Palkkaus.

Täysin työkykyisten, 18 vuotta täyttäneiden työntekijöiden ohjetuntipalkat ovat eri palkkausryhmissä seuraavat:

Miehet:	Naiset:
1. Palkkaryhmä 154 mk	1. Palkkaryhmä 136 mk
2. Palkkaryhmä 164 mk	2. Palkkaryhmä 145 mk
3. Palkkaryhmä 175 mk	
4. Palkkaryhmä 185 mk	
5. Palkkaryhmä 195 mk	

Pöytäkirjamerkintä: Miespuolisten työntekijäin sijoitus eri palkkaryhmiin on sovittu seuraavaksi:

1) Kevyitä seka- ja aputöitä suorittavat.

2) Raskaita seka- ja aputöitä suorittavat kuten esim. hevosmiehet ym.

3) Traktorin- ym. työkoneiden kuljettajat, jotka kuljetuksen

ohella joutuvat suorittamaan muitakin, pääasiassa seka- ja aputyön luonteisia töitä.

4) Karjanhoitajat, kuivurimiehet sekä traktorin-, puimurin- ym. työkoneiden kuljettajat, jotka kuljetuksen ohella joutuvat suorittamaan muitakin, pääasiassa vaativampia ammattitöitä.

5) Vaativia ammattitöitä suorittavat kuten sepät, traktoriasentajat, ammattitaitoiset kirvesmiehet ja näihin verrattavat.

Sen mukaan, poikkeavatko työntekijäin työtaito, työteho tai kokemus tahi hänen tehtävänsä hänelle asettamat vaatimukset ko. työntekijäryhjän yleisestä keskitasosta, voidaan hänelle maksaa enintään 15 prosenttia korkeampi palkka.

Lika- ja jätekaivojen sekä käymälöiden tyhjennys- ja kuljetustyötä suoritettaessa maksetaan tästä työstä 30 prosentilla korotettua palkkaa.

Jauhomaisen kalkin levityksestä, siemenviljan peittauksesta sekä säkitetyn viljan kuljetuksesta pellolta kuivuriin maksetaan 10 prosentilla korotettua palkkaa.

Tehtäessä vuorotyötä, josta 5 §:n 3 mom:n mukaista korvausta ei suoriteta, maksetaan siihen osallistuville työntekijöille vuorotyölisää iltavuorossa 10 prosenttia ja yövuorossa 20 prosenttia ohjetuntipalkasta laskettuna. Kaksivuorotyötä älköön aloitettako ennen klo 6, 00.

Työntekijällä, jonka työsuhde on jatkunut yli vuoden, on oikeus saada työnantajatilaltaan työsuhteen ajaksi asunto. Samoin on hänellä oikeus, jos hänellä on lehmä, saada käyttää tilalla löytyviä työväen navettoja yhtä lehmää varten ja ostaa vuodessa enintään 2 000 kiloa heiniä ja 600 kiloa kauranpahnoja sekä kesäksi lehmälaidun. Jos hänellä on sika, varataan työnantajan toimesta hänelle karsinatila yhteisessä sikalassa tai sikolätti, missä sikaa voidaan hoitaa talvellakin. Hänellä on myös oikeus saada korkeintaan 10 aarin perunamaa, joka työnantajan toimesta lannoitetaan ja muokataan kylvökuntoon kesäkuun 5 päivään mennessä.

Työnantajan on pidettävä työsuhteeseen liittyvät asunnot lämpimässä ja vähintään tyydyttävässä kunnossa. Perheeseen kuulumattomia henkilöitä ei saa pitää työväen asunnoissa.

Työntekijälle, jolla on tilalla asunto, tila myy pyydettäessä halkoja enintään 6 syltä vuodessa. Jos työntekijä haluaa hankkia polttopuunsa muualta, luovuttaa tila hänen käyttöönsä hevosen ajoneuvoineen puiden kuljettamista varten, ei kuitenkaan kauempaa kuin lähimmästä asutuskeskuksesta.

Työntekijän maidontarpeen tyydyttämiseksi työnantajatila on velvollinen luovuttamaan työntekijälle tilalla tuotettua maitoa vähittäishintaan tai, ellei tilalla tuoteta maitoa tahi työntekijä ei halua sanottua hintaa maksaa ja lähimpään vähittäismyyntipaikkaan on vähintään kilometrin matka, huolehtimaan maidon kuljetuksesta myyntipaikasta tilalle.

Edellä mainituista työsuhteeseen liittyvistä etuisuuksista peritään työntekijältä korvaus, joka vastaa, ellei edellä ole toisin määrätty, kullakin paikkakunnalla käypiä vähittäishintoja. - Kuivike-patjapahnat saa työntekijä kuitenkin korvauksetta, mutta on velvollinen luovuttamaan tuotetun lannan tilan viljelyksille.

7 §. Palkanmaksu.

Työpalkat maksetaan, irtisanomisajan ollessa 14 vuorokautta, kunkin kuukauden 15 ja viimeisenä päivänä, sekä irtisanomisajan ollessa

kuukausi, kuukauden viimeisenä päivänä. Viimeksi mainitussa tapauksessa työntekijälle maksetaan kuitenkin kunkin kuukauden 15 päivänä välitili, joka suuruudeltaan vastaa säännölliseen työaikaan perustuvan kuukautisen arvioidun nettopalkan puolta määrää. Palkanmaksu tapahtuu työajan päättyessä.

8 §. Työntekijän erinäiset etuisuudet.

Työntekijät saavat vuosilomaa kaupungin työntekijäin vuosilomasäännön mukaan, kuitenkin niin, että vähintään puolet annetaan touko-syyskuun aikana ja loput muuna aikana saman kalenterivuoden kuluessa.

Tapaturmakorvaukset, sairaus- ja hautausapuavustukset sekä eläkkeet myönnetään työntekijöille voimassa olevien lakien ja kaupunginvaltuuston päätösten mukaisesti.

Työntekijäin ammatillista järjestäytymisoikeutta ei työnantajan puolelta saa loukata.

Työntekijällä kotona asuvine perheenjäsenineen on oikeus käyttää sen tilan saunaa, jolla he ovat työssä. Saunan he vuorollaan lämmittävät ja puhdistavat työajan ulkopuolella. Samoin on työntekijöillä oikeus omaa tarvettaan varten vuoronsa mukaan käyttää tilan pesu- ja leivintupaa. Saunaan ja pesutupaan annetaan työnantajan puolesta vapaat puut.

Suoja- ja työpukuja, käsineitä ja jalkineita annetaan tarpeen mukaan työntekijäin käytettäviksi sellaisissa töissä, joissa vaatteiden ym. välineiden kuluminen tai likaantuminen on tavallista suurempi.

Milloin työntekijä joutuu käyttämään työssään happoja tai muita syövyttäviä aineita, kuten esim. AIV-rehun valmistuksessa, annetaan hänelle työnantajan toimesta suojapuvut, jalkineet ja käsineet käytettäväksi.

Milloin traktorin kuljettaja sekä mahdolliset apumiehet joutuvat talvella ajamaan avonaisella traktorilla, annetaan heille työnantajan puolesta riittävän lämmin suojavaatetus. Suojavaatetukseen luetaan kuuluvaksi myöskin huopajalkineet, joita varataan työntekijäin käyttöön pakkassään aikana.

Karjataloustyöntekijälle annetaan talon puolesta työpaikalla käytettäväksi työ- ja lypsytakit sekä jalkineet.

9 §. Työvälineet.

Ellei toisin sovita, työntekijällä on oikeus saada työnantajalta työvälineet. Näitä hänen tulee käsitellä ja hoitaa huolellisesti samoin kuin kaikkea muutakin työnantajan omaisuutta. Omaisuuden särkymisestä tai hukkaamisesta on ensi tilassa ilmoitettava työnjohtajalle.

Sopimuksen mukaan omia työkalujaan käyttäville työntekijöille suoritetaan kohtuullinen korvaus samalla tavoin kuin kaupungin muillekin työntekijöille. Työkalukorvauksen tilitys tapahtuu kuukausittain, eikä sitä merkitä palkaksi.

10 §. Luottamusmiehet.

Tämän sopimuksen allekirjoittaneella ammattiosastolla on oikeus asettaa jokaiselle kaupungin maanviljelystilalle työntekijöistä valittu luottamusmies valvomaan järjestyneitten työntekijäin oikeuksia.

Ammattiosastolla on niin ikään oikeus valita työntekijöiden keskuudesta pääluottamusmies, jonka valinnasta on kirjallisesti ilmoitetta-

va kaupunginagronomille. Pääluottamusmiehellä on oikeus tämän sopimuksen sovelluttamista sekä työntekijäin sosiaalisia oloja koskevissa asioissa käydä työajalla kaupungin maatiloilla, toimistoissa ja muissa virastoissa, sovittuaan sopivasta ajasta asianomaisen työnjohtajan kanssa. Näissä tehtävissä menetettyä työaikaa ei vähennetä pääluottamusmiehen palkasta.

Jos luottamusmies tai pääluottamusmies asianomaisen työnjohdon toimeksiannosta joutuu työaikanaan hoitamaan tehtäviinsä kuuluvia asioita, suorittaa kaupunki hänen työpalkkaansa vastaavan korvauksen menetetyltä ajalta.

Jos pääluottamusmies asianomaisen työnjohdon toimeksiannosta joutuu omalla ajallaan hoitamaan hänen tehtäviinsä kuuluvia asioita, maksetaan näin menetetystä ajasta ylityökorvaus.

Pääluottamusmiestä, mikäli kyseessä ei ole tilapäistyöntekijä, älköön erotettako kesken hänen pääluottamusmiestoimikauttaan. Työnantajalla on kuitenkin työsopimuslain 31 §:ssä mainituissa tapauksissa, lukuun ottamatta sairaustapauksia,oikeus työsopimuksen purkamiseen.

Luottamusmiehiä älköön toimensa vuoksi vieroksuttako tai siirrettäkö ilman pätevää syytä toiselle työpaikalle.

11 §. Työehtosopimuksen tulkinta ja riitaisuudet.

Työehtosopimuksen soveltamista ja tulkintaa koskevista erimielisyyksistä sopivat ensiksi kaupunginagronomi ja ammattiosaston edustaja. Elleivät he pääse yksimielisyyteen, ratkaisee asian palkkalautakunta. Riitaisuudet, joista ei täten päästä yksimielisyyteen, voidaan saattaa työtuomioistuimen ratkaistavaksi.

12 §. Sopimuksen voimassaolo.

Tämä sopimus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1962 ja päättyy 28 päivänä helmikuuta 1963, josta päivästä se kuitenkin jatkuu edelleen yhden vuoden kerrallaan, ellei sitä viimeistään kuukautta ennen sen päättymiseksi määrättyä aikaa ole jommankumman asianomaisen puolelta irtisanottu.

Joka sopimuksen irtisanoo, antakoon vastapuolelle kirjallisesti täydelliset muutosehdotukset. Asianomaiset ovat velvolliset irtisanomisen tapahduttua viipymättä valitsemaan jäsenet erityiseen neuvottelukuntaan, jonka tulee heti ryhtyä työhön uuden sopimuksen aikaansaamiseksi.

Samalla kaupunginvaltuusto päätti, että maataloustyöntekijöille suoritetaan taannehtivana palkankorotuksena 1. 1. - 30. 4. 1962 väliseltä ajalta 4 % kokonaisansiosta, kuitenkin vähintään 2 000 mk kuukaudelta.

---

67. HENKILÖKULJETUSMAKSUT YKSITYISTEN LINJA-LIIKENTEENHARJOITTAJIEN HELSINGIN KAUPUNGIN ALUEELLA LIIKENNÖIMILLÄ LINJOILLA.

Maistraatin vahvistamat toukokuun 19 p:nä 1962.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1959:59 ja 1961:53)

Maistraatti päätti vahvistaa yksityisten liikenteenharjoittajien maistraatin lupien perusteella Helsingin kaupungin alueella harjoittamassa linja-autoliikenteessä noudatettavaksi seuraavat suurimmat henkilökuljetusmaksut, kesäkuun 15 päivästä 1962 lukien:

A. Kertaliput.

Kertalippujen hinnat vahvistetaan kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön 12.4.1962 sen myöntämien liikennelupien perusteella harjoitettavassa linja-autoliikenteessä noudatettavan taulukon mukaiseksi sekä kertalipun alimmaksi hinnaksi 40 markkaa, alle 12-vuotiailta kuitenkin 20 markkaa.

B. Alennusliput.

Linjaliikenteessä on rajoituksitta myytävä seuraavanlaisia vain asianomaisella linjalla kelpaavia alennuslippuja, joilla voidaan suorittaa maksu yhdestä tai useammasta samanaikaisesti matkustavasta henkilöstä:

1) 50 yksinkertaiseen matkaan oikeuttavia sarjalippuja 30 %:n alennuksella kertalipun pyöristetystä hinnasta;

2) 25 yksinkertaiseen matkaan oikeuttavia sarjalippuja 15 %:n alennuksella kertalipun pyöristetystä hinnasta;

3) 10 yksinkertaiseen matkaan oikeuttavia sarjalippuja 10 %:n alennuksella kertalipun pyöristetystä hinnasta; sekä

4) alle 12-vuotiaille lastenlippuja 50 %:n alennuksella kertalipun pyöristetystä hinnasta.

Alennuslippujen kelpoisuusaika jatkuu myyntivuotta seuraavan tammikuun loppuun lukuunottamatta 50 matkaan oikeuttavia alennuslippuja, joiden kelpoisuusaika on kalenterikuukausi ja sitä seuraavat viisi päivää.

C. Muita määräyksiä:

1. Tämän päätöksen mukaiset maksut on pyöristettävä viidellä tasan jaollisiksi siten, että tällaisen markkamäärän vähintään 2 markalla 50 pennillä ylittävä luku ylennetään ja muut alennetaan.

2. Kertakuljetusmaksu on perittävä etukäteen ja on suoritetusta maksusta silloin annettava matkalippu.

3. Kello 23 ja 5 välisenä aikana saadaan kulloinkin voimassa olevan taksan mukainen maksu periä kaksinkertaisena.

Tämä päätös ei muuta niiden alennuslippujen käyttöoikeutta, jotka on ostettu ennen tämän päätöksen antamista.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön 12.4.1962 vahvistamat maksut:

Km	Mk	Km	Mk
6	40	22	120
8	50	24	130
10	60	27	140
12	70	30	150
14	80	32	160
16	90	35	170
18	100	38	180
20	110	40	190

68. TYÖVÄENOPISTOJEN LUENTO- JA TUNTIPALKKIOT.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 24 p:ltä 1962.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1961:36)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä korottaa alempana mainitut työväenopistoissa maksettavat palkkiot 1. 6. 1962 alkaen seuraaviksi:

Opintopiiritunti	790	mk/t.
Korjaustunti	580	"
Luentopiiritunti	1 840	"
Kuorolaulun ja orkesterin ohjaus, 2 t. . . .	2 580	mk kerralta
Luentolauluilta	1 110	" "
Palkkio puheista, alustuksista ja esitelmistä	4 000-4 400	" "
Erikoisluento (45 min.)	5 000-5 700	" "
Elo- ja varjokuvien näyttö, 1 t.	420	" "
Ilmoittautumisten vastaanottajat, järjestysmiehet ja muut tilapäiset avustajat (4 t.)	900	" "

69. ASETUS KANSANELÄKEASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 25 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 340/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:150)

Sosiaaliministerin esittelystä muutetaan 7 päivänä joulukuuta 1956 annetun kansaneläkeasetuksen (594/56) 29 § näin kuuluvaksi:

29 §. Vanhusten huoltoa edistävällä, kansaneläkelain 60 §:n 2 momentissa tarkoitetulla rakennustoiminnalla on lähinnä pyrittävä aikaansaamaan ajanmukaisia kunnallisia sekä muita yleishyödyllisessä tarkoituksessa toimivia vanhainkoteja ja vanhusten sairaskoteja.

70. LAKI LAPSILISÄLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 1 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 337/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1951:161 ja 1956:155)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 22 päivänä heinäkuuta 1948 annetun lapsilisälain 1 §, sellaisena kuin se on 15 päivänä joulukuuta 1956 annetussa laissa (605/56), ja 13 §, sellaisena kuin se on 26 päivänä lokakuuta 1951 annetussa laissa (533/51), näin kuuluviksi:

1 §. Lapsen elatusta ja kasvatusta varten suoritetaan, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään, valtion varoista lapsilisää jokaisesta Suomessa asuvasta kuuttatoista vuotta nuoremmasta lapsesta.

Lapsilisän määrä on 18 000 markkaa vuodessa. Jäljempänä 3 §:ssä mainitun, lapsilisän nostamiseen oikeutetun henkilön toisesta lapsesta on lapsilisän määrä kuitenkin 20 400 markkaa vuodessa sekä kolmannesta ja kustakin seuraavasta lapsesta 24 000 markkaa vuodessa, paitsi milloin lapsi on 6 §:ssä tarkoitetulla tavalla hoidettavana laitoksessa.

Jos 1 momentissa mainittu lapsi ei ole Suomen kansalainen, on lapsilisän suorittamisen edellytyksenä lisäksi, että hänen huoltajansa on henkikirjoitettu Suomessa kahtena peräkkäisenä vuotena välittömästi ennen 7 §:ssä mainitun lapsilisäilmoituksen tekemistä.

13 §. Elinkustannusten noustua valtioneuvostolla on oikeus korottaa 1 §:ssä mainittuja lapsilisän määriä enintään huhtikuusta 1962 alkaen laskettua elinkustannusten nousua vastaaviksi.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 1962 alkaen.

---

71. LIHANTARKASTAMON JA TEURASTAMON LIHANTARKASTUSMAKSUT.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistamat kesäkuun 6 p:nä 1962.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymät toukokuun 2 p:nä 1962)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1959:31)

Uudenmaan lääninhallitus vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston 2. 5. 1962 tekemän päätöksen, jonka mukaan kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä lihantarkastamon ja teurastamon lihantarkastusmaksut seuraaviksi:

Nauta, ruhopaino yli 150 kg	395 mk
" " 80-150 "	305 "
" " 30- 80 "	210 "
Vasikka, ruhopaino alle 30 kg	85 "
Lammas ja vuohi	85 "
Sika, ruhopaino yli 50 kg	395 "
" " enintään 50 kg	210 "
Hevonen	435 "

Ruhojen puolikkaitten tarkastuksesta kannetaan koko ruhojen tarkastusmaksu.

Lihan erikoiskäsittely (suolaaminen, keittäminen tms.) ruholta tai sen osalta kilolta . . . . . 10 mk

---

Samalla kaupunginvaltuusto päätti, että uusi taksa saadaan ottaa käyttöön Uudenmaan lääninhallituksen vahvistamispäätöstä seuraavan kuukauden alusta.

---

72. HELSINGIN KAUPUNGIN VUOSITTAIN MYÖNTÄMIEN TAIDE- JA KIRJALLISUUSAPURAHOJEN JAKOA KOSKEVIEN SÄÄNTÖJEN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 6 p:nä 1962.

(Vrt. kunn.as.-kok. 1953:10)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 28.1. 1953 taide- ja kirjallisuusapurahojen jakamisesta hyväksymiensä sääntöjen 2, 4, 11 ja 12 §:ää seuraavasti:

2 §. Apurahoja jaetaan tunnustuksena ansioituneesta taiteellisesta tai kirjallisesta työstä tahi työtilaisuuden varaamiseksi Helsingin kaupungissa vakinaisesti asuville taiteilijoille sekä kirjailijoille. Poikkeustapauksessa voidaan näitä apurahoja jakaa myös opintoavustuksina lahjakkaille, taidetta opiskeleville helsinkiläisille.

Lisäksi voidaan vuosittain myöntää Helsingin kaupungissa vakinaisesti asuvalle taiteilijalle tai kirjailijalle tunnustukseksi merkittävistä ansioista erityinen Helsinki-palkinto sen mukaan kuin kaupungin talousarvioon on kulloinkin tätä tarkoitusta varten otettu määräraha.

Helsinki-palkinto myönnetään hakemuksetta jollekin 3 §:ssä mainittuihin ryhmiin kuuluvalle taiteilijalle tai kirjailijalle. Ellei tätä palkintoa jonakin vuonna katsota voitavan jakaa, palautuu määräraha kaupunginkassaan.

4 §. Apurahojen ja Helsinki-palkinnon jaon toimittaa Helsingin kaupungin taide- ja kirjallisuusapurahojen jakotoimikunta, jonka kaikki jäsenet ja varajäsenet Helsingin kaupunginhallitus valitsee tammikuussa sinä vuonna, jolloin kaupunginvaltuuston toimikausi alkaa, neljäksi vuodeksi kerrallaan.

11 §. Toimikunta on oikeutettu päättämään vapaasti ja lopullisesti apurahojen ja Helsinki-palkinnon jaosta. Toimikunta voi, mikäli katsoo siihen olevan syytä, pyytää lausuntoja asianomaisen taidealan erikois- tai keskusjärjestöiltä ennen asian ratkaisemista.

12 §. Myönnetyt apurahat ja Helsinki-palkinnon suorittaa asianomaiselle rahatoimisto, jolle samoin kuin revisiovirastolle toimikunnan on ilmoitettava apurahojen jakoa koskevista päätöksistään.

73. MÄÄRÄYKSET KAUPUNGIN VÄHÄISTEN SAATAVIEN PERIMÄTTÄ JA LASKUTTAMATTA JÄTTÄMISESTÄ.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat kesäkuun 6 p:nä 1962.

1) Jos kaupungille tulevaa maksua, saatavaa tai veroa jää saamatta, ei perimistoimenpiteisiin ryhdytä seuraavissa tapauksissa:

Laskutettu määrä on pienempi kuin 200 mk.

Suorituksen tapahtuessa saatavaa tai korkoa jää tulematta vähemmän kuin 200 mk.

Laskuvirheen tai muun erehdyksen vuoksi on kaupungille peritty vähemmän tai kaupunki on maksanut enemmän kuin olisi pitänyt ja ero on pienempi kuin 200 mk.

2) Perimiseen voidaan kuitenkin ryhtyä, jos virheet asianomaisen osalta ovat lukuisia tai perimiseen muuten on erityistä aihetta.

3) Kohdassa 1) mainitut kahtasataa markkaa pienemmät maksut, saatavat ja verot, joita ei ole kaupungille maksettu, saa virasto tai laitos poistaa tileistään. Poistoon mahdollisesti tarvittava määräraha on anottava kaupunginhallitukselta.

4) Sataa markkaa pienemmät maksut ja saatavat voidaan jättää laskuttamatta.

74. LAKI TYÖNANTAJAN LAPSILISÄ- JA KANSANELÄKEMAKSUN KOROTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 8 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 338/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1961:104)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Poiketen siitä, mitä säädetään työnantajan lapsilisä - ja kansaneläkemaksusta 30 päivänä joulukuuta 1959 annetussa laissa (528/59), sellaisena kuin se on 10 päivänä marraskuuta 1961 annetussa laissa (490/61), työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun suuruus on viisi prosenttia suoritetun palkan määrästä, ja siitä käytetään kolme kymmenesosaa työnantajan kansaneläkemaksuna kansaneläkelaissa (347/56) säädetyllä tavalla ja seitsemän kymmenesosaa lapsilisälain (541/48) aiheuttamien menojen peittämiseen.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 1962 lukien.

---

75. ASETUS VÄLIAIKAISISTA POIKKEUSSÄÄNNÖKSISTÄ ENNAKKOPERINTÄASETUKSEEN SEKÄ TYÖNANTAJAN LAPSILISÄ- JA KANSANELÄKEMAKSUSTA ANNETTUUN ASETUKSEEN.

Annettu kesäkuun 8 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 342/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1959:117)

Valtiovarainministerin esittelystä säädetään 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 64 §:n sekä työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun korottamisesta 8 päivänä kesäkuuta 1962 annetun lain (338/62) nojalla:

Poiketen siitä, mitä 23 päivänä joulukuuta 1959 annetun ennakkoperintäasetuksen (482/59) 16 ja 27 §:ssä sekä työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta 30 päivänä joulukuuta 1959 annetun asetuksen (531/59) 2 §:ssä ja 4 §:n 2 momentissa on säädetty, tulee niissä tapauksissa, jolloin ennakonpidätys saadaan toimittaa veromerkkejä käyttämättä, vuodelta 1962 verokirjaan tai pidätystodistukseen tehtävästä merkinnästä sekä sanotulta vuodelta verolautakunnalle annettavasta tilityksestä käydä selville erikseen ensimmäisen ja erikseen toisen vuosipuoliskon aikana maksettujen tai hyvitettyjen palkkojen sekä niistä toimitettujen ennakonpidätysten samoin kuin niiden osalta suoritettujen työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksujen yhteismäärät.

76. LAKI SAIRAALALAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 8 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 350/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:13)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 20 päivänä tammikuuta 1956 annetun sairaalalain (49/56) 11 §:n 2 momentti ja lisätään sanottuun pykälään uusi 3 momentti seuraavasti:

11 §. -

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on säädetty, valtioneuvosto voi keskussairaalapiirin kuntia kuultuaan päättää, että piirissä sijaitseva valtion sairaala, joka täyttää keskussairaalalle tämän lain mukaan asetettavat vaatimukset, luovutetaan alueineen, rakennuksineen ja irtaimistoineen 1 momentissa tarkoitetun kuntainliiton omistukseen keskussairaalana käytettäväksi. Hoitopaikat sairaalassa jakautuvat tällöin kuntien kesken siinä suhteessa, kuin ne ovat piirin keskussairaalan perustamiskirjassa hoitopaikkoja varanneet, kuitenkin niin, että kullekin kunnalle tulee vähintään yksi hoitopaikka.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuja sairaaloita luovutettaessa arvioidaan kuntien maksuosuuksien määräämistä varten sairaalarakennusten ja irtaimiston arvo siten kuin 7 §:ssä on sanottu. Näin määrätyt maksuosuudet on kuntien suoritettava sitten kun kulloinkin kysymyksessä oleva keskussairaala on keskussairaaloiden rakentamisesta 27 päivänä kesäkuuta 1950 annetun lain (337/50) 2 §:ssä mainitun kiireellisyysjärjestyksen mukaisessa rakentamisvuorossa.

---

77. HELSINGIN KAUPUNGIN SATAMALAITOKSEN VARASTOSUOJIEN PAIKANVUOKRATAKSAN MUUTOS.

Satamalautakunnan vahvistama kesäkuun 13 p:nä 1962.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1961:111)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä muuttaa satamalaitoksen varastosuojien paikanvuokrataksan 1 §:n A-kohdan 1. 7. 1962 alkaen seuraavasti:

1 §. Satamalaitoksen varastosuojiin sijoitetuista tavaroista kannetaan paikanvuokrina seuraavat maksut:

A. Tuontitavarat.

a. 1. - 3. vuorokausi: maksutta
b. 4. - 10. vuorokausi: 10 mk lattianeliömetriltä vuorokaudessa.
c. 11. vuorokaudesta alkaen: 30 mk lattianeliömetriltä vuorokaudessa.

Pakkahuoneella saadaan tavaraa säilyttää maksuttomasti niin kauan kuin se on tullaamatonta, ei kuitenkaan pitempää aikaa kuin tullisäännön 137 §:n 1. kohdassa säädetään tullausajasta. Tämän jälkeiseltä säilytysajalta peritään vuokra taksan c) kohdan mukaan.

78. HELSINGIN KAUPUNGIN SATAMALAITOKSEN VARASTOIMISALUEIDEN PAIKANVUOKRATAKSAN MUUTOS.

Satamalautakunnan vahvistama kesäkuun 13 p:nä 1962.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1961:112)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä muuttaa satamalaitoksen varastoimisalueiden paikanvuokrataksan 1 §:n A-kohdan 1. 7. 1962 lukien seuraavasti:

1 §. Satama-alueille sijoitetuista tavaroista kannetaan paikanvuokrina seuraavat maksut:

A. Tuontitavarat.

a. 1. - 3. vuorokausi: maksutta
b. 4. - 10. vuorokausi: 3 mk neliömetriltä vuorokaudessa.
c. 11. vuorokaudesta alkaen: 10 mk neliömetriltä vuorokaudessa.
Aika lasketaan aluksen purkamisen päättymisestä.

79. EBENESERKODIN LASTENTARHOJEN JA -SEIMEN SEKÄ PÄIVÄKODIN OTTAMINEN KAUPUNGIN HALTUUN.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 20 p:ltä 1962.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1930:45)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, hyväksyen kaupungin avustuksen antamisesta Ebeneserkodin lastentarhoille, päiväkodille ja lastenseimelle Ebeneserkodin johtokunnan ja Helsingin kaupungin välillä 23. 8. 1930 päivätyn sopimuksen päättyväksi 31. 12. 1962, että Ebeneserkodin suomenkielinen ja ruotsinkielinen lastentarha sekä lastenseimi otetaan kaupungin haltuun 1. 1. 1963 lukien ehdoin, että Ebeneserkoti-säätiö luovuttaa omistamastaan kiinteistöstä Helsinginkatu 3-5 tarpeelliset huonetilat n. 200 lapsen lastentarhaa ja n. 30 lapsen lastenseimeä varten pitkäaikaisin vuokrasopimuksin kaupungin hallintaan ja että täten kaupungin omistukseen siirtyvien lastentarhojen ja -seimen samoin kuin koululasten päiväkodin kaupungin avustuksen turvin hankittu kalusto korvauksetta luovutetaan kaupungille.

Samalla kaupunginvaltuusto päätti, että Ebeneserkoti-säätiön lastentarhojen ja -seimen sekä koululasten päiväkodin palveluksesta kaupungin palvelukseen täten siirtyvillä henkilöillä on oikeus ikälisiä, eläkevuosia, vuosilomaa ja muita kaupungin viranhaltijoille virkasuhteen perusteella kuuluvia etuja laskettaessa lukea hyväkseen koko se aika, jonka he kaupungin varoista palkattuina ovat olleet Ebeneserkoti-säätiön laitosten palveluksessa.

———

80. KANSAKOULUNOPETTAJIEN YLITUNTI- JA JOHTAJANPALKKIOT.

Kaupunginhallituksen päätös kesäkuun 20 p:ltä 1962.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa vanhan palkkausjärjestelmän valinneiden kansakoulunopettajien ylitunti- ja johtajanpalkkiot 1.8.1962 lukien seuraaviksi:

Varsinaisen kansakoulun opettajan ylituntipalkkio . . .	720	mk
Kansalais- ja apukoulun opettajan ylituntipalkkio . . .	840	"
Johtajan palkkio	48 440	"vuodessa
Johtajan lisäpalkkio	2 620	" "

81. LAITURIHUOLLON TAKSA.

Satamalautakunnan vahvistama kesäkuun 26 p:nä 1962.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1961:134)

Korvaus laiturihuollon Helsingin satamassa vastaanottamien tavaroiden malhinotosta ja varastoimisesta makasiiniin, laiturisuojaan tai avoimelle laiturille sekä haltuunottamisesta ja hoidosta veloitetaan, tavaran siirtomatkan ollessa enintään 50 metriä aluksen lastiluukulta, jäljempänä seuraavan taksan maksujen mukaan, kuitenkin siten, että vähin veloitus on 50 mk yksityiseltä kollilta alle 21 kg ja 100 mk muuten.

Astiatavarasta veloitetaan kuten kappaletavarasta, milloin astiain paino on enintään 30 kg.

Säkkitavarasta veloitetaan taksassa ilmoitetut maksut ainoastaan milloin paino säkkiä kohden on 50 - 100 kg. Muissa tapauksissa veloitetaan taksan maksujen lisäksi tonnilta seuraavasti:

	Kesätaksa 1.4.-15.11. mk	Talvitaksa 16.11.-31.3. mk
Painon säkkiä kohden ollessa alle 50 kg	18	20
" " " " yli 100 kg	50	55

Taksa:

Hinnat tonnilta = 1 000 kg ellei muuta ole mainittu:

	Kesätaksa 1.4.-15.11. mk	Talvitaksa 16.11.-31.3. mk
Aluminium, harkkoina	425	450
" , lanka	510	540
Asbestiputket	445	470
Astiatavara, ei erikseen mainittu, yli 30 kg:n astioissa, väh. 2 000 kg.....	320	335
" alkoholi, yli 200 l. astioissa	400	425

	mk	mk
Astiat, tyhjät, ei yli 200 l. kpl...	30	32
" " 201-400 l. " ...	35	37
" " yli 400 l. " ...	47	55
Autot.....	750	800
Hamppu, pellava ja rohtimet	800	850
Happopullot	630	665
Jalopuu, kuten tammi-, mahonki-, pyökki- yms. tukkeina ja niputettuna	445	470
" sahattuna irt. lankuiksi.....	500	530
Kaakeli-, seinä- ja lattialaatat:		
pieninä paketteina enintään 10 kg:aan saakka	530	565
yli 10 kg painavina paketteina (irtonaisina kuten tiilet)	420	445
Kaapelikelat.....	435	465
Kala, kuivattu	410	435
Kanisterit, tyhjät, kpl	10	12
Kappaletavara.....	800	850
Kettinki	425	450
Kimröökki, laatikoissa	535	565
" , säkeissä, katso säkkitavaraa		
Korkki, paaluina ja kartongeissa	800	850
Lumppu, paaluina	800	850
Lyijy, sinkki, tina, kupari ja valkometalli, harkkoina	285	300
Paketit, kpl, 10 kg ja alle	13	15
Piikkilanka	510	540
Putken pätkät	475	500
Rauta, kuten takki- ja betonirauta, kiskot, palkit, pellit, putket, vaununpyörät, samoinkuin rauta ja teräs, pienempää kokoa ..... Öljytyt, 10 %:n lisäys.	395	420
Rautalevyt, irralliset, alle 3 mm	455	485
Silli, astioissa	340	360
Säkkitavara, väh. 2 000 kg:		
I luokka, luettelo sivulla 5	355	375
II " " " 5	395	420
III " " " 6	430	450
Kahvi, kaakaopavut sekä mausteet ...	425	445
Kalkkityppi	510	540
Kananruoka, näkinkengät.....	365	385
Kimröökki	555	585
Leseet	545	580
Sooda (natr. carb.)	510	540
Verialbumiini	570	595

	mk	mk
Tiilet, irralliset, paino alle 1 kg ...	635	680
" " " 1-2 kg ...	580	620
" " " 2-3 kg ...	405	435
" " " yli 3 kg ...	365	390
" häkeissä ja laatikoissa	405	435
Tiiliputket, suuret	655	690
Traktorit	685	730
Vuodat, irtonaiset, märät	525	560
" " laskettu taakassa ..	660	705
" kuivat, suolatut) " märät, nipuissa)	495	530

Erikoistaksa:

Vapaa purkaus:

Jos alus yli 3 tonnia painavien tavarayksikköjen osalta on konossementtiehdon nojalla vapautunut purkauksen aiheuttamista kustannuksista, on tavaran vastaanottaja velvollinen maihinottokustannusten lisäksi korvaamaan myöskin tällaisten tavarain siirrosta aluksen kannelta tai lastiruumasta aluksen partaalle aiheutuvat kustannukset.

Laiturihuollolle tällä ns. vapaalla purkauksella purettujen tavarain vastaanotosta veloitetaan seuraavasti:

	Kesätaksa tonnilta mk	Talvitaksa tonnilta mk
1. Kollin painon ollessa 3 - 5 tonnia...	1 400	1 500
2. " " " yli 5 tonnia...	990	1 050
3. " " " yli 5 tonnia, nostettaessa uivalla nosturilla	1 070	1 150
4. Rautaa tai putkia käsittävät kollit:		
3 - 5 tonnia...	740	790
yli 5 tonnia...	990	1 050
5. Jalopuu, yli 3 tonnia	990	1 050
Autot, traktorit ym. niihin verrattavat painon ollessa 3 tonnia tai yli, kuten vapaa purkaus (ks. edellä kohdat 1-3).		

Purettaessa tavaroita satamalaitoksen nostureilla veloitetaan yli 3 tonnia painavista kolleista edellä ilmoitettujen hintojen lisäksi voimassa oleva nosturivuokra.

Punnitus:

Lastia punnitaan maihinoton yhteydessä vain aluksen varustamon, päällikön tai hänen asiamiehensä suostumuksella. Punnituksesta aluksen sivulla veloitetaan lisämaksua ahtausliikkeen veloituslaskun mukaan.

Kuljetukset purkauksen yhteydessä:

Tavara, jonka käsittely ja varastossapito ovat poikkeusmääräysten alaiset, kuljetetaan säilytyspaikkaan, jonka viranomaiset tätä tarkoitusta varten osoittavat, ja veloitetaan siitä aiheutuvat kuljetuskulut ja mahdolliset muut kustannukset erikseen.

Hedelmät ja muu arka tavara, joka maihinotetaan kylmänä vuodenaikana, kuljetetaan lämpimään varastoon. Tästä aiheutuvat kuljetus- ja mahdolliset muut kustannukset veloitetaan erikseen.

Myöskin, milloin tavara tilanpuutteen vuoksi tai muista syistä on purettaessa kuljetettava aluksen sivuilta autolla, veloitetaan kuljetuskustannukset erikseen.

Kuljetukset pakkahuoneelle:

Siirrettäessä tavaroita makasiinista, laiturisuojasta tai avoimelta laiturilta pakkahuoneelle, kun siirto suoritetaan laiturihuollon yleisten määräysten 7 §:n nojalla, veloitetaan kuljetuksesta autolla tavaralähetyksistä, joiden paino on yli 50 kg,

800 mk/tonnilta,

kuitenkin siten, että vähin veloitus on 100 mk.

Pienempien lähetysten siirrosta veloitetaan seuraavan taksan mukaan:

Lähetykset 31-50 kg 50 mk lähetykseltä, ja
" 21-30 kg 30 mk "

Korvaukset erikoistehtävistä:

Tavaranomistajan määräyksestä tai hänen etujensa vuoksi suoritetuista töistä, kuten lajittelusta, punnituksesta, uudelleen tapuloimisesta, tavarain päällyksen korjaamisesta, rautatievaunujen purkauksesta tai kuormaamisesta, vartioinnista jms. veloitetaan työkustannukset 20 %:n lisäyksellä, kuitenkin siten, että vähin maksu on 100 mk.

Ylitöistä veloitetaan lain siitä säätämällä tavalla.

Odotusajalta, jota satamalaitos tai sen väki eivät ole aiheuttaneet, veloitetaan erikseen.

Tavarapeitteiden vuokra:

Jos tavara suojataan tavarapeitteellä, veloitetaan siitä korvausta 120 mk peitteeltä vuorokaudessa. Vähin veloitettava maksu on 120 mk peitteeltä.

Todistukset:

Tavaranomistajan pyynnöstä annettavista todistuksista veloitetaan 100 mk todistukselta.

Laskemisesta ns. oman vastaanoton yhteydessä veloitetaan 35 mk tonnilta.

Tämä taksa on voimassa 1.7.1962 alkaen.

---

		mk	mk
Säkkitavara:	I luokka:	355	375
	Aluminiumsulfaatti		
	Asbesti		
	Autohiilet		
	Glaubersuola		
	Heinänsiemenet/herneet		
	Kalisuola		
	Kaliumsulfaatti		
	Kalkkiammoniumsalpietari		
	Kalkkikivijauhe		
	Kalkkisalpietari		
	Lihajauhe		
	Maantiesuola		
	Maasälpä		
	Maissirehujauho		
	Marmorijauhe - ryynit		
	Montanasalpietari, karkea		
	Rehujauhot ja -kakut		
	Rehukalkki		
	Saostettu kalkkifosfaatti		
	Sinkkituhka		
	Sokeri		
	Suola		
	II luokka:	395	420
	Ammoniumsulfaatti, salpietari		
	Bariumsulfaatti		
	Grafiittijauhe		
	Kalajauho		
	Kalkki, sammutettu		
	Kipsi		
	Kuivavärit		
	Liitu		
	Luuliima		
	Magnesiittijauhe		
	Manganioksidi - javaliitti		
	Montanasalpietari, hieno		
	Quebrachouute		
	Renofosfaatti		
	Savi, kaoliini- ja posliinisavi		
	Sementti		
	Sinkkioksidi		
	Sooda (natrium bikarbonaatti)		
	Superfosfaatti		
	Talkki		
	Tuomaskuona		

	mk	mk
III luokka:	430	450

Juurikasvit ja vihannekset
Kiernansideaine (Form powder)
Kalkki, sammuttamaton
Luujauhe
Rikki

82. HELSINGIN SATAMAN KONEELLISTEN TAVARANSIIRTOLAITTEIDEN KÄYTTÖTAKSA.

Satamalautakunnan vahvistama kesäkuun 26 p:nä 1962.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1961:99)

TAKSA A.

Laiturinosturit.

1. 150 tonnin nosturi. Hanasaaren laiturilla.

a) Tavaran paino (0-30 tonnia)	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana.
Enintään 5 tonnia.....	1 800 mk
Yli 5, mutta enintään 10 tonnia	4 400 "
" 10, " " 15 "	6 700 "
" 15, " " 20 "	9 000 "
" 20, " " 25 "	12 000 "
" 25, " " 30 "	15 000 "

b) Tavaran paino (30-150 tonnia)	Maksu yhdeltä nostolta varsinaisena työaikana
Yli 30, mutta enintään 50 tonnia	15 000 mk + 650 mk lisää jokaiselta 30 tonnia ylittävältä tonnilta tai sen osalta
Yli 50, mutta enintään 100 tonnia	28 000 mk + 1 000 mk lisää jokaiselta 50 tonnia ylittävältä tonnilta tai sen osalta
Yli 100, mutta enintään 150 tonnia	78 000 mk + 1 500 mk lisää jokaiselta 100 tonnia ylittävältä tonnilta tai sen osalta.

Tuntimaksu määrätään kulloinkin kysymyksessä olevan tunnin aikana nostetun raskaimman kollin painon mukaan.
Nosturia tilattaessa on nostettavien kollien lukumäärästä ja painosta annettava kirjallinen ilmoitus.

2. 25 tonnin nosturi. Jätkäsaaren laiturilla.

Tavaran paino	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Enintään 3 tonnia	1 400 mk
Yli 3, mutta enintään 5 tonnia	1 900 "
" 5, " " 10 "	4 700 "
" 10, " " 15 "	7 200 "
" 15, " " 20 "	9 700 "
" 20, " " 25 "	13 000 "

Tuntimaksu määrätään kulloinkin kysymyksessä olevan tunnin aikana nostetun raskaimman kollin painon mukaan.
Nosturia tilattaessa nostamaan yli 5 tonnin painoisia kolleja, on kollien lukumäärästä ja painosta annettava kirjallinen ilmoitus.

3. Kappaletavaranosturit.

a. Kappaletavara.

Tavaran paino	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Enintään 3 tonnia	1 400 mk
Yli 3, mutta enintään 5 tonnia	1 900 "
" 5, " " 6 "	2 700 "

	Maksu yhdeltä nostolta varsinaisena työaikana
Enintään 3 tonnia	1 300 mk
Yli 3, mutta enintään 5 tonnia	1 600 "
" 5, " " 6 "	1 800 "

	Maksu tunnilta tai sen osalta taikka yhdeltä nostolta käytettäessä kahta nosturia yhdessä varsinaisena työaikana
Enintään 4,5 tonnia	2 900 mk
" 7,5 "	4 700 "
" 9 "	5 600 "

b. Joukkotavara.

Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
2 400 mk

4. Joukkotavaranosturit.

(Saukko ja Hanasaari)

	Maksu tonnilta	
	Hiili	Koksi
Lastaus aluksesta vaunuun, autoon tai suppiloon.....	105 mk	125 mk
Muu käyttö	125 "	145 "

Käytettäessä nostureita kappaletavaran käsittelyyn, noudatetaan yllä kohdassa 3a mainittua taksaa.
Käytettäessä nostureita muun joukkotavaran käsittelyyn, noudatetaan yllä kohdassa 3b mainittua taksaa.

TAKSA B.

Autonosturit.

1. Nostosäde enintään 12 m.

a. Kappaletavara.

Tavaran paino	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Enintään 3 tonnia	1 300 mk
Yli 3 "	1 700 "

b. Joukkotavara.

	Maksu tonnilta
Hiili	100 mk
Koksi	120 "

Käytettäessä nosturia muun joukkotavaran käsittelyyn, noudatetaan yllä kohdassa a mainittua korkeampaa tuntitaksaa.
Milloin nosturia vuokrataan muuhun kuin satamaliikenteen tarpeisiin, kannetaan nosturin käytöstä korvauksena kahdelta ensimmäiseltä tunnilta 3 200 mk tunnilta ja seuraavilta 2 700 mk tunnilta.

2. Nostosäde enintään 9 m.

	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Ilman kahmaria	1 200 mk
Kahmarilla	1 500 "
Kahta autonosturia yhdessä käytettäessä	2 600 "

Milloin nosturia vuokrataan muuhun kuin satamaliikenteen tarpeisiin, kannetaan nosturin käytöstä korvauksena 1 700 mk tunnilta tai sen osalta.

TAKSA C.

Trukit ja vaununsiirtotraktorit.

	Maksu tunnilta tai sen osalta varsinaisena työaikana
Trukit	1 050 mk
Vaununsiirtotraktorit	750 "

Milloin trukkeja vuokrataan muuhun kuin satamaliikenteen tarpeisiin, kannetaan niiden käytöstä korvauksena 1 400 mk tunnilta tai sen osalta.

Yleisiä määräyksiä.

1. Ylityöajalta, myös silloin, kun laitteita vuokrataan muuhun kuin satamaliikenteen tarpeisiin, veloitetaan lisämaksuna henkilöstölle maksettava ylityökorvaus.

2. Odotusajalta eli siltä ajalta, joka kuluu tilatun ajan alkamisesta laitteen käyttämisen alkamiseen, raukeamiseen tai peruuttamiseen, maksu varsinaisena työaikana on laituri- ja autonostureista 700 mk sekä trukeista ja traktoreista 500 mk tunnilta tai sen osalta. Ylityöajalta veloitetaan lisäksi kuten 1. kohdassa on määrätty.

Tämä taksa tulee voimaan 1.7.1962.

---

83. HELSINGIN KAUPUNGINHALLITUKSEN JÄRJESTELY-TOIMISTON JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 27 p:nä 1962.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:48)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 26. 3. 1958 vahvistamansa kaupunginhallituksen järjestelytoimiston 8 §:n seuraavan sisältöiseksi:

8 §. Periaatteellista laatua olevien tai muuten tärkeiden rationalisoimiskysymysten käsittelyä varten kaupunginhallitus asettaa vuosittain työtehoneuvottelukunnan, johon kuuluu neljätoista jäsentä. Neuvottelukunnan puheenjohtajana toimii kaupunginjohtaja ja jäseninä apulaiskaupunginjohtajat, kaupunginsihteeri, kaupunginreviisori ja viisi kaupunginhallituksen vuodeksi kerrallaan valitsemaa, lähinnä rationalisoimiskysymyksiin perehtynyttä jäsentä, jotka eivät ole kaupungin palveluksessa. Neuvottelukunnassa käsiteltävät asiat valmistelee ja sen sihteerinä toimii järjestelytoimiston päällikkö.

---

84. KUKKIEN MYYNTIPAIKKOJEN MYYNTIAJAN PIDENTÄMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 27 p:ltä 1962.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1935:9, 1938:31, 32 ja 37 sekä 1956:83)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupunginvaltuuston 27. 3. 1935 vahvistamien, kioskeissa ja niihin verrattavissa myyntipaikoissa sekä ulkosalla kaupungin alueella harjoitettavaa kauppaa ja muuta sentapaista ansiotoimintaa koskevien määräysten 4 §:ään sisältyvässä kukkien myyntiä koskevassa 5) kohdassa, sellaisena kuin se on kaupunginvaltuuston 8. 6. 1938 tekemällä päätöksellä muutettuna, mainituilla kukkakauppojen aukioloajoilla tarkoitetaan näitä aukioloaikoja sellaisina kuin ne ovat kaupunginvaltuuston 27. 4. 1938 ja 30. 5. 1956 myymäläin sulkemisajasta kesällä erikseen antamia määräyksiä huomioon ottamatta.

---

85. KAUPUNGIN VIRANHALTIJAIN JA TYÖEHTOSOPIMUSTEN ULKOPUOLELLA OLEVIEN TYÖNTEKIJÄIN PALKKAUKSEN JA ELÄKKEIDEN UUDELLEEN JÄRJESTELY.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 27 p:ltä 1962.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1962:27)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä tarkistaa kaupungin viranhaltijain ja työehtosopimusten ulkopuolella olevien työntekijöiden palkkausta ja eläkkeitä seuraavasti:

Viranhaltijain palkkauksessa suoritetaan perustarkistus siten, että virkasäännön 21 §:n 1 momentin sisältämä palkkataulukko muutetaan ja virat siirretään nykyisiä palkkaluokkia vastaaviksi merkittyihin uusiin palkkaluokkiin seuraavasti:

Nyk. palkka-luokka	Uusi palkka-luokka	Perus-palkka mk	Perus-palkka + 1 ikälisä mk	Perus-palkka + 2 ikälisää mk	Perus-palkka + 3 ikälisää mk	Perus-palkka + 4 ikälisää mk
1-6	1	31 000	32 860	35 030	37 200	39 680
7	2	32 500	34 450	36 730	39 010	41 610
8	3	34 100	36 150	38 540	40 930	43 660
9	4	35 800	37 950	40 460	42 970	45 830
10	5	37 500	39 750	42 380	45 010	48 010
11	6	39 400	41 760	44 520	47 280	50 430
12	7	41 300	43 780	46 670	49 560	52 860
13	8	43 300	45 900	48 930	51 960	55 420
14	9	45 500	48 230	51 420	54 610	58 250
15	10	47 700	50 560	53 900	57 240	61 060
16	11	50 100	53 110	56 620	60 130	64 140
17	12	52 500	55 650	59 330	63 010	67 210
18	13	55 100	58 410	62 270	66 130	70 540
19	14	57 800	61 270	65 320	69 370	73 990
20	15	60 700	64 340	68 590	72 840	77 700
21	16	63 700	67 520	71 980	76 440	81 540
22	17	66 800	70 810	75 490	80 170	85 510
23	18	70 100	74 310	79 220	84 130	89 740
24	19	73 700	78 120	83 280	88 440	94 340
25	20	77 600	82 260	87 690	93 120	99 330
26	21	81 800	86 710	92 440	98 170	104 710
27	22	86 300	91 480	97 520	103 560	110 460
28	23	91 200	96 670	103 050	109 430	116 730
29	24	96 700	102 500	109 270	116 040	123 780
30	25	102 800	108 970	116 170	123 370	131 590
31	26	109 900	116 490	124 180	131 870	140 560
32	27	117 400	124 440	132 660	140 880	150 270
33	28	125 400	132 920	141 700	150 480	160 510
34	29	134 100	142 150	151 540	160 930	171 660
35	30	143 300	151 900	161 930	171 960	183 420
36	31 [1]	153 100	162 290	173 010	183 730	195 980
37	32 [1]	163 600	173 420	184 870	196 320	209 410
38	33 [1]	174 800	185 290	197 530	209 770	223 750
39	34 [1]	187 900	199 170	212 320	225 470	240 500
40	35 [1]	203 300	215 500	229 730	243 960	260 220
41	36 [1]	221 600	234 900	250 410	265 920	283 650
42	37 [1]	243 100	257 690	274 710	291 730	311 180
43	38 [1]	269 200	285 350	304 190	323 030	344 570

[1] Sopimuspalkkaluokkia.

Palkkaluokat 31.-38. muodostavat ns. B-asteikon. Tämän vuoksi lisätään virkasäännön 21 §:ään näin kuuluva uusi 3. momentti:

"Palkkaluokissa 31.-38. voidaan kaupunginhallituksen päätöksellä painavien syiden perusteella suorittaa viranhaltijalle asianomaisen palkkaluokan puitteissa korkeampi palkkaus kuin viranhaltijalla olevat ikälisään oikeuttavat palvelusvuodet muutoin edellyttäisivät."

Virkasuhteeseen perustuvia sopimuspalkkoja ei tarkisteta.

Niiden kaupungin viranhaltijain, joiden palkkausta ei ole sidottu valtion palkkaukseen, ja työntekijäin sääntömääräiset eläkkeet, leskieläke- ja kasvatusapusäännön mukaiset leskieläkkeet ja kasvatusavut samoin kuin ylimääräiset eläkkeet tarkistetaan edellä olevan mukaisesti, kuitenkin siten, että ne eläkkeet, joita ei ole laskettu määrättyjen palkkaluokkien perusteella, korotetaan 5 %:lla, noudattaen työntekijöitten eläkkeiden osalta muutoin työntekijäin eläkesäännön määräyksiä. Vastaava korotus suoritetaan leski- ja orpoeläkekassan kaupungin maksamille lisäeläkkeille.

Lisäksi muutetaan Helsingin kaupungin viranhaltijain eläkesäännön 6 §:n 1 momentti seuraavan sisältöiseksi:

"Täyden eläkkeen määrä on 66 % viranhaltijan niistä palkkaeduista, jotka hänellä on virasta eroamishetkellä, kuitenkin siten, että se 5. palkkaluokassa on 67 % mainituista palkkaeduista ja että se siitä alaspäin kohoaa 2 % kultakin palkkaluokalta, niin että se ensimmäisessä palkkaluokassa on 75 %. Mikäli sanotut palkkaedut alittavat 1. palkkaluokan loppupalkan, määrätään eläke edellä olevasta poikkeavasti siten, että 4 % edellä mainittua loppupalkkaa pienemmästä eläkepohjasta eläkeprosentti on 77 nousten aina 2 %:lla kutakin 4 %:lla alempaa eläkepohjaa kohden, kuitenkin niin, että korkein eläkeprosentti on 85. Alemmassa palkkaluokassa tai mainittujen markkamääräisten eläkepohjien välillä älköön prosenttimäärien vaihtelusta johtuen kuitenkaan maksettako suurempaa eläkettä kuin ylemmässä."

Edelleen muutetaan Helsingin kaupungin työntekijäin eläkesäännön 8 §:n 2 momentti seuraavan sisältöiseksi:

"Täyden eläkkeen määrä on 66 % eläkepohjasta, kuitenkin siten, että viranhaltijain 5. palkkaluokkaa vastaavasta ja sitä pienemmästä eläkepohjasta määrätään täysi eläke soveltamalla viranhaltijain eläkesäännön 6 §:n 1 momenttia. Eläkepohjan ollessa kahden palkkaluokan loppupalkkojen tai viranhaltijain eläkesäännön 6 §:n 1 momentissa tarkoitettujen eläkepohjien välissä, lasketaan eläke alemman palkkaluokan tai eläkepohjan prosenttimäärän mukaan, jolloin eläke ei kuitenkaan saa nousta ylemmän palkkaluokan tai lähinnä korkeamman eläkepohjan mukaan laskettua eläkettä suuremmaksi."

Viranhaltijain ylityö-, sunnuntai-, päivystys- ym. näihin verrattavat korvaukset suoritetaan edellä mainituin tavoin korotettujen palkkauksien perusteella.

Edellä tarkoitettu perustarkistus suoritetaan ns. vanhan palkkausjärjestelmän valinneille kansakoulunopettajille ja kansalaiskoulun opettajille.

Korotusten myöntäminen palkkioille harkitaan erikseen, kuitenkin siten, ettei tässä tarkoitettuja korotuksia myönnetä kokouspalkkioille, matkustussäännön mukaisille päivärahoille eikä taksoille tai niitä vastaaville korvauksille ja palkkioille.

Palopäällikön, apulaispalopäällikön, palotarkastajan, paloinsinöörin, apulaispalotarkastajan, palomestarin, apulaispalomestarin, korjausmestarin, paloteknikon, talouspäällikön, varusmestarin ja ruisku-

mestarin, räätälimestarin, palokersantin ja varastonhoitajan, palokorpraalin, suutarin ja palomiehen vakinaisten virkojen haltijoille suoritetaan kullekin palomieslisää palkkaluokasta riippumatta saman suuruisena 1 250 mk kuukaudelta.

Kaupunginhallitus oikeutetaan antamaan myöhemmin ohjeet siitä, miten ja missä laajuudessa työsopimussuhteessa työehtosopimusten ulkopuolella olevien työntekijöiden palkkaukseen sekä eläkkeisiin nähden sovelletaan edellä olevia viranhaltijoita koskevia määräyksiä. Ohjeiden mukaiset tarkistukset tulevat voimaan samasta ajankohdasta lukien kuin viranhaltijoilla.

Korotukset suoritetaan osapäivätyötä tekeville samassa suhteessa pienempänä kuin heidän työaikansa on normaalityöaikaa lyhyempi.

---

86. ASETUS MAJOITUS- JA RAVITSEMISLIIKKEISTÄ ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 29 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 384/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1960:16)

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä muutetaan majoitus- ja ravitsemisliikkeistä 20 päivänä helmikuuta 1960 annetun asetuksen (108/60) 30 §:n 3 momentti näin kuuluvaksi:

30 §. -

Lääninhallitus voi myöntää luvan pitää sellaista ravitsemisliikettä, jossa ei anniskella väkijuomia, avoinna öiseen aikaan tärkeän liikenneväylän varrella ravinnon ja virvokkeiden tarjoilua varten silloin työssä tai matkalla oleville sekä muualla sellaista tarjoilua varten silloin työssä oleville.

- -

---

87. HENKILÖVUOKRA-AUTOTAKSA.

Maistraatin vahvistama elokuun 11 päivänä 1956. (Muutoksineen helmikuun 28 p:ltä 1961 ja heinäkuun 5 p:ltä 1962)

1 §. Tätä päätöstä sovelletaan kaikkiin asianomaisella luvalla ammattimaisessa alueliikenteessä käytettäviin henkilövuokra-autoihin tässä kaupungissa.

2 §. Ajomaksut peritään kolmen eri taksaluokan mukaan seuraavasti: "Taksan I" mukaan silloin, kun kuljetettavana on 1-2 henkilöä, "Taksan II" mukaan silloin, kun kuljetettavana on 3-4 henkilöä ja "Taksan III" mukaan silloin, kun kuljetettavana on 5 tai useampia henkilöitä.

Kuljetettavan mukana olevaa yhtä alle 12-vuotiasta lasta ei katsota eri henkilöksi. Kaksi alle 12-vuotiasta lasta vastaa yhtä henkilöä.

3 §. "Taksaa I" sovellettaessa peritään perusmaksuna 150 mk, jolloin ajetaan 336 metriä, ja sen jälkeen jokaiselta alkavalta 168 metrin matkalta 10 markkaa.

"Taksaa II" sovellettaessa peritään perusmaksuna 150 mk, jolloin ajetaan enintään 268,8 metriä, ja sen jälkeen jokaiselta alkavalta 134,4 metrin matkalta 10 markkaa.

"Taksaa III" sovellettaessa peritään perusmaksuna 150 mk, jolloin ajetaan enintään 224 metriä, ja sen jälkeen jokaiselta alkavalta 112 metrin matkalta 10 markkaa. Maistraatti 5/7 1962.

4 §. Kaikista kello 23.00-06.00 välisenä aikana tapahtuvista ajoista saadaan periä 50 markan lisämaksu. Maistraatti 28/2 1961.

5 §. Tavarankuljetuksessa alle 25 kg:n erä on maksuton, 25-50 kg vastaa yhtä henkilöä, 50-75 kg kahta henkilöä, 75-100 kg kolmea henkilöä ja 100 kg tai enemmän neljää henkilöä.

Kuitenkin ompelukoneen, polkupyörän, lastenvaunujen, suksiparin sauvoineen ja koiran, mikäli ei ole kysymys sokeiden opaskoirista tai sylikoirista, kuljetuksesta saadaan periä, vaikka ne eivät painaisikaan 25 kg, korkeampi, kuitenkin enintään Taksa II:n mukainen maksu, jos kuljetettavia on 1-2 henkilöä. Jos kuljetetta-

via on useampia vastaa kukin edellämainituista esineistä 1 henkilön lisäystä. Tällöin on kuitenkin perheenjäsenten suksiparit laskettava yhdeksi pariksi. Lasten suksiparin kuljetus sauvoineen on maksuton.

6 §. Odotusajalta peritään 500 markkaa tunnilta, eli 72 sek. pituiselta odotusajalta 10 markkaa. Maistraatti 5/7 1962.

7 §. Noudettaessa tai puhelimitse tilattaessa peritään täysi maksu ajosta autoasemalta. Henkilö, joka on puhelimitse tilannut auton, ei ole velvollinen käyttämään sitä, ellei auto ole ohjesäännön mukaisessa kunnossa tai malliltaan sellainen kuin tilattaessa on nimenomaan mainittu.

8 §. Taksamittarin osoittaman määrän on oltava kuljetettavan nähtävänä, kunnes maksu on suoritettu, uhalla, että kuljetus muutoin on maksuton.

9 §. Jos taksamittari joutuu matkan varrella epäkuntoon, lasketaan maksu kuljetun matkan mukaan.

10 §. Vaatimus tai viittaus juomarahojen tai muun perusteettoman ja taksaan sisältymättömän edun saamiseksi on kielletty.

11 §. Jos taksan tai muun maksuun liittyvän seikan johdosta syntyy erimielisyyksiä, olkoon sovellettava mitä ohjesäännössä siitä erikseen on säädetty.

12 §. Siitä, miten rangaistaan kuljetettavaa, joka kieltäytyy suorittamasta vahvistettua maksua tai autonkuljettajaa, joka vaatii suurempaa maksua kuin hänelle on tuleva, on erikseen säädetty.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1962.

---

88. KANSAKOULUJEN HENKILÖKUNNAN YLIMÄÄRÄISET PALKKIOT.

Kaupunginhallituksen vahvistamat heinäkuun 5 p:nä 1962.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1961:124)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä oikeuttaa kansakoulujen vahtimestarit tai heidän sijastaan määrätyt henkilöt ja siivoojat sekä talonmies-lämmittäjät 1. 8. 1962 lukien laskuttamaan siitä ylityöstä, jonka he arki-iltoina kello 18 jälkeen ja pyhäpäivinä joutuvat yhdistysten ym. toiminnan vuoksi tekemään, seuraavasti:

1) Vahtimestarit 245 mk tunnilta yhden, 295 mk tunnilta kahden, 350 mk tunnilta kolmen ja 435 mk tunnilta neljän opinto-, harjoitus- tai kokousryhmän kokoontuessa samanaikaisesti eri huoneissa, koulun omat toimintaryhmät jaossa mukaan lukien. Viidenneltä ja sitä seuraavilta opinto-, harjoitus- tai kokousryhmiltä saadaan mainittuun 435 mk:aan lisätä kutakin ryhmää kohden 60 mk. Kello 21. 30 jälkeen tapahtuvasta toiminnasta maksetaan palkkiot 50 %:lla korotettuina.

Milloin koulun sisäänkäytävät ja huoneistot jakaantuvat siten, ettei yksi henkilö voi valvontaa hoitaa, voidaan toiseksi valvojaksi määrätä koulun johtajan ja taloudenhoitajan hyväksymä henkilö sekä laskutus jakaa hänen ja vahtimestarin kesken siten, että kumpikin laskuttaa valvomiensa ryhmien osalta erillisesti edellä olevan taksan mukaisesti.

2) Siivooja voimistelusalin ylimääräisestä siivouksesta 260 mk voimistelukerralta, veistosalin siivouksesta 230 mk sekä luokka- tai muun siihen verrattavan huoneen siivouksesta 120 mk kokoontumiskerralta, jos ylimääräinen siivous sen johdosta suoritetaan.

3) Lauantai-iltoina tai sunnuntaina järjestettävistä tilaisuuksista suoritetaan edellä mainitut palkkiot 100 %:lla korotettuina, ei kuitenkaan koulun opettajan valvonnassa toimivien kerhojen ja toimintaryhmien osalta, ellei koulun johtajan harkinnan mukaan erikoista syytä siihen ole.

4) Kouluilla mahdollisesti järjestettävistä suurista juhlista suoritetaan korvaukset koulun johtajan hyväksymän sopimuksen mukaan.

5) Voimistelu- ym. seurojen, jotka haluavat lämmintä vettä, on maksettava sen valmistamisesta koulujen talonmies-lämmittäjille sinä aikana vuotta, jona kouluilla ei ole avustavia talonmies-lämmittäjiä, 295 mk käyttökerralta, jos vettä käyttää samana iltana yksi ryhmä, 240 mk ryhmää kohden, jos vettä käyttäviä ryhmiä on kaksi ja 200 mk ryhmää kohden, jos vettä käyttäviä ryhmiä on samana iltana kolme tai sitä useampia.

Kaupunginhallitus oikeutti 8. 3. 1962 ammattikoulujen vahtimestarit, talonmies-lämmittäjät ja siivoojat laskuttamaan vastaavanlaisesta ylityöstä samojen perusteiden mukaan kuin kansakoulujen vastaava henkilökunta.

---

89. PERHELISÄLAIN TOIMEENPANO.

Valtioneuvoston päätös heinäkuun 12 p:ltä 1962.
(Suomen as.-kok. 390/62)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1961:45)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut perhelisälain toimeenpanosta 18 päivänä joulukuuta 1947 antamansa päätöksen 1 §:n, sellaisena kuin se on 18 päivänä toukokuuta 1961 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (263/61), näin kuuluvaksi:

1 §. Vuonna 1962 toimitetussa kunnallisverotuksessa maksuunpantujen veroäyrien enimmäismäärä saa perhelisälain 1 §:n 1 momentissa tarkoitetulla perheellä olla 6 000 äyriä, jos perhe asuu neljänteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla, 5 800 äyriä, jos se asuu kolmanteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla, 5 600 äyriä sen asuessa toisen kalleusryhmän paikkakunnalla ja 4 800 äyriä sen asuessa ensimmäisen kalleusryhmän paikkakunnalla.

Perhelisälain 1 §:n 2 momentissa tarkoitetulla perheellä saa 1 momentissa mainittu veroäyrien enimmäismäärä olla neljänteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 4 300 äyriä, kolmanteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 4 100 äyriä, toisen kalleusryhmän paikkakunnalla 3 900 äyriä ja ensimmäisen kalleusryhmän paikkakunnalla 3 400 äyriä.

90. VEROÄYRIEN ENIMMÄISMÄÄRÄT ERITYISLAPSILISÄÄ MYÖNNETTÄESSÄ.

Valtioneuvoston päätös heinäkuun 12 p:ltä 1962.
(Suomen as.-kok. 391/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1961:24)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut veroäyrien enimmäismääristä erityislapsilisää myönnettäessä 9 päivänä maaliskuuta 1961 antamansa päätöksen (150/61) 2 §:n näin kuuluvaksi:

2 §. Vuonna 1962 toimitetussa kunnallisverotuksessa saa lapselle tai lapselle ja hänen vanhemmilleen tahi lapselle ja sille vanhemmista, jonka huoltoon lapsi on määrätty, pantujen veroäyrien luku, jota tarkoitetaan erityislapsilisälain 4 §:n 1 momentissa, eri kalleusryhmiin kuuluvilla paikkakunnilla erityislapsilisälain 1 §:ssä tarkoitettujen lasten lukumäärästä riippuen olla yhteensä enintään seuraava:

Kalleusryhmä	Veroäyrien enimmäismäärä, jos perheessä on lapsia			
	1	2	3	4
I	3 000	3 400	4 080	4 800
II	3 400	3 900	4 680	5 600
III	3 600	4 100	4 920	5 800
IV	3 800	4 300	5 160	6 000

Jos perheessä olevien lasten lukumäärä on neljää suurempi, on neljän lapsen perheelle vahvistettua veroäyrilukua korotettava kahdellakymmenellä sadalta viidenneltä ja kultakin seuraavalta lapselta.

91. LAKI KUNNALLISLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 13 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 373/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1948:143 ja 1958:160)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 27 päivänä elokuuta 1948 annetun kunnallislain (642/48) 119 §, sellaisena kuin se on 12 päivänä joulukuuta 1958 annetussa laissa (485/58), ja lisätään viimeksi mainitulla lailla kumotun 120 §:n sijaan kunnallislakiin uusi 120 § seuraavasti:

119 §. Valtuusto voi varainhoitovuoden aikana, viimeistään syyskuun 15 päivänä tai sen jälkeenkin kuukauden kuluessa siitä, kun verolautakunnalta on saatu ilmoitus verotuksessa määrättyjen tai määrättäviksi arvioitujen veroäyrien yhteismäärästä, ennen veroäyrin hinnan vahvistamista hyväksyä varainhoitovuoden lisätalousarvion. Tällöin noudatetaan soveltuvin kohdin, mitä talousarviosta on säädetty.

Milloin lisätalousarvio hyväksytään, pidetään varainhoitovuoden kunnallisverona sitä määrää, mikä lisätalousarviossa tehdyt muutokset huomioon ottaen tarvitaan varainhoitovuoden menojen suorittamiseen.

120 §. Veroäyrin hinta lasketaan siten, että varainhoitovuoden kunnallisveron siihen osaan, jota kunta ei ole oikeutettu saamaan valtiolta kunnallisveron ennakon etumaksuna, lisätään edellisen varainhoitovuoden kunnallisveron se osa, jota ei ole otettu huomioon sanotun vuoden veroäyrin hintaa vahvistettaessa, ja niiden summa jaetaan verolautakunnalta saadun 119 §:ssä mainitun ilmoituksen mukaisella veroäyrien yhteismäärällä.

Veroäyrin laskettua hintaa kunnallishallitus saa korottaa enintään 10 prosentilla.

Tämä laki kumoaa kunnan lisätalousarviosta 18 päivänä joulukuuta 1959 annetun lain (499/59).

---

92. LAKI VEROTUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 13 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 374/62)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1958:158)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain (482/58) 78 § näin kuuluvaksi:

78 §. Niin pian kuin verotuksessa määrättyjen veroäyrien yhteismäärä kunnan kohdalta on selvillä, verolautakunnan on ilmoitettava se kunnallishallitukselle. Milloin tämän määrän selville saamista ei voida verotuksen päättymistä liiaksi viivyttämättä odottaa, verolautakunnan on arvioitava määrättävien veroäyrien yhteismäärä ja ilmoitettava se kunnallishallitukselle. Niin voi verolautakunta menetellä myös silloin, kun selvitys puuttuu vain sellaisesta veroäyrien määrästä, joka ei saata sanottavasti vaikuttaa yhteismäärään.

Saatuaan verolautakunnan ilmoituksen verotuksessa määrättyjen tai määrättäviksi arvioitujen veroäyrien yhteismäärästä tai, jos ilmoituksen saavuttua varainhoitovuotta varten hyväksytään lisätalousarvio, sen hyväksymisen jälkeen kunnallishallituksen on viipymättä vahvistettava kunnan veroäyrin hinta ja ilmoitettava se verojohtajalle.

Samalla tavoin verolautakunnan on ilmoitettava verotuksessa määrättyjen tai määrättäviksi arvioitujen kirkollisveroäyrien yhteismäärä kirkollisille viranomaisille, joiden on tämän jälkeen viipymättä vahvistettava ja verojohtajalle ilmoitettava kirkollisten veroäyrien hinta.

Edellä 62 §:ssä mainituissa tapauksissa määrätään kunnallisvero Helsingin kaupungille vahvistetun veroäyrin hinnan mukaan.

---

93. HELSINGIN KAUPUNGIN JA SUOMEN KONEMESTARILIITTO R. Y:N VÄLISEN TYÖEHTOSOPIMUKSEN TARKISTAMINEN.

Palkkalautakunnan ja Suomen Konemestariliitto r. y:n allekirjoittama heinäkuun 24 p:nä 1962.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 27 p:nä 1962)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1959:134 ja 1962:26)

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa kaupungin alusten konepäällystön 28. 12. 1959 tehdyn ja 16. 2. 1962 muutetun työehtosopimuksen 1 §:n 2 mom:n B) kohdan ja lisätä samaan momenttiin D) kohtana lisämääräyksen seuraavasti 1. 7. 1962 alkaen:

B) Ikälisänä

5 prosenttia kahden vuoden palveluksen jälkeen konemestarina varustamosta ja virka-asemasta riippumatta,

10 prosenttia neljän vuoden palveluksen jälkeen konemestarina, josta vähintään kaksi vuotta kaupungin palveluksessa ja samassa virka-asemassa,

15 prosenttia kuuden vuoden palveluksen jälkeen konemestarina, josta vähintään neljä vuotta kaupungin palveluksessa ja samassa virka-asemassa,

20 prosenttia kahdeksan vuoden palveluksen jälkeen konemestarina, josta vähintään kuusi vuotta kaupungin palveluksessa ja samassa virka-asemassa,

25 prosenttia kymmenen vuoden palveluksen jälkeen konemestarina, josta vähintään kahdeksan vuotta kaupungin palveluksessa ja samassa virka-asemassa,

30 prosenttia kahdentoista vuoden palveluksen jälkeen konemestarina, josta vähintään kymmenen vuotta kaupungin palveluksessa ja samassa virka-asemassa.

- -

D) Vähintään 500 bruttorekisteritonnin tai 700 IHV:n höyryaluksilla maksetaan konepäällystölle tasoituslisänä 5 prosenttia peruspalkasta. Tätä lisää ei oteta huomioon ylityökorvausta, ikälisiä tai muita korvauksia laskettaessa.

———

94. HELSINGIN KAUPUNGIN JA SUOMEN LAIVANPÄÄLLYSTÖLIITTO R.Y:N VÄLINEN SOPIMUS KAUPUNGIN OMISTAMIEN ALUSTEN PÄÄLLIKÖIDEN JA PERÄMIESTEN PALKKAUKSESTA JA MUISTA TYÖEHDOISTA.

Palkkalautakunnan ja Suomen Laivanpäällystöliitto r.y:n allekirjoittama heinäkuun 26 p:nä 1962.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 27 p:nä 1962)

Helsingin kaupunki ja Suomen Laivanpäällystöliitto r.y. ovat tänään sopineet allamainittujen Helsingin kaupungin omistamien alusten päälliköiden ja perämiesten palkkauksesta ja muista työehdoista seuraavaa:

1 §. Palkkaus. I. Aluksilla s/s Otso ja m/s Turso maksetaan

A) Päällikölle peruspalkka ja ikälisät, kuten alle 1 200 DWT/IHV:n aluksilla ulkomaanliikenteessä on sovittu Merenkulun Työnantajaliitto r.y:n ja Suomen Laivanpäällystöliitto r.y:n kesken.

B) Perämiehelle, joka on suorittanut merenkulkututkinnon ja jonka tarvittaessa on astuttava päällikön tilalle, peruspalkka, tasoituslisä ja ikälisät, kuten 9 000 - 12 999 DWT/IHV:n aluksilla ulkomaanliikenteessä on sovittu Merenkulun Työnantajaliitto r.y:n ja Suomen Laivanpäällystöliitto r.y:n kesken.

Päällikkö ja perämies ovat kuitenkin oikeutettuja lukemaan hyväkseen ikälisävuosia laskettaessa yhteensä enintään 5 vuotta kunnan, valtion tai kauppalaivastossa päällystöasemassa palvellusta ajastaan.

II. M/s Korkeasaaressa maksetaan päällikölle 15 % korkeampaa peruspalkkaa kuin Rannikko- ja sisävesiliikenteen Työnantajaliitto r.y:n ja Suomen Laivanpäällystöliitto r.y:n kesken on sovittu maksettavaksi rannikkoliikenteessä olevan suurimman hinaaja-aluksen päällikölle.

Ikälisät maksetaan m/s Korkeasaaren päällikölle, kuten Rannikko- ja sisävesiliikenteen Työnantajaliitto r.y:n ja Suomen Laivanpäällystöliitto r.y:n kesken on sovittu maksettavaksi, kuitenkin sillä erotuksella, että kukin ikälisä on suuruudeltaan 5 % peruspalkasta.

2 §. Päällikön ja perämiehen työaika, ylityö- ja jäämiskorvaus. Aluksilla s/s Otso ja m/s Turso varsinainen työaika sijoitetaan klo 6-18 välille ja se on enintään 8 tuntia vuorokaudessa ja 45 tuntia viikossa, minkä yli menevältä työajalta, mikäli kysymyksessä ei ole merityöaikalain mukainen turvallisuuspalvelu, maksetaan ylityökorvaus merityöaikalain säännösten mukaisesti. Varsinaisesta viikkotyöajasta riippumatta maksetaan ylityökorvaus kaikesta lauantaisin ja pyhäpäivän aattoina klo 15 jälkeen sekä kaikesta sunnuntaisin ja pyhäpäivisin suoritetusta työstä.

Pääsiäis-, helluntai-, juhannus-, pyhäinpäivän-, joulun- ja uudenvuoden aattoina klo 13 jälkeen sekä merellä että satamassa suoritetusta työstä maksetaan ylityökorvaus merityöaikalaissa sunnuntaiylityöstä säädetyn perusteen mukaisesti.

Milloin päällikkö tai perämies määrätään aluksen ollessa satamassa varsinaisen työajan jälkeen jäämään alukselle (stopptörn), maksetaan siitä korvausta, kuten on sovittu Merenkulun Työnantajaliitto r.y:n ja Suomen Laivanpäällystöliitto r.y:n kesken.

M/s Korkeasaaressa päällikön viikkotyöaika on 45 tuntia viikossa ja 8 tuntia vuorokaudessa, minkä yli menevältä ajalta maksetaan ylityökorvaus. Kaikesta lauantaisin ja pyhäaattoisin klo 15 jälkeen sekä sunnuntaisin ja pyhäpäivisin suoritetusta työstä suoritetaan ylityökorvaus.

3 §. Ruoanpitokorvaus. Korvauksena ruoanpidosta suoritetaan alusten s/s Otson ja m/s Turson päälliköille ja perämiehille sama korvaus, mikä kulloinkin on voimassa valtioneuvoston 27.7.1950 antaman päätöksen mukaan merimiesten vuosilomapalkkaan sisältyvästä vapaan asunnon ja ravinnon vastikkeesta. Ellei alukseen ole palkattu eri henkilöä ruoan valmistamista varten, maksetaan vapaan ruoan korvauksena em. rahavastike korotettuna 100 markalla.

M/s Korkeasaaressa suoritetaan päällikölle purjehduskautena ruoanpitokorvauksena 200 markkaa päivältä.

4 §. Muut palvelusehdot. Vuosiloma myönnetään merimiesten vuosilomalain mukaisesti.

Eläke määräytyy kaupungin kulloinkin voimassa olevan viranhaltijain eläkesäännön mukaisesti. Eläkevuosia määrättäessä saavat päälliköt ja perämiehet laskea hyväkseen enintään 10 vuotta kunnan, valtion tai kauppalaivastossa päällystöasemassa suoritetusta palveluajastaan.

Muut oikeudet ja velvollisuudet määräytyvät merimieslainsäädännön mukaisesti.

Pöytäkirjamerkintä: Satamajäänmurtajien päälliköille ja perämiehille annetaan kaupungin puolesta käytettäväksi turkki, turkislakki ja huopasaappaat sekä sadepuku.

5 §. Ympärivuotinen työsuhde. Alusten päällystö pysytetään kaupungin palveluksessa ympärivuotisessa työsuhteessa, mikäli jonkun ko. henkilöstöön kuuluvan kanssa ei ole toisin sovittu. Kaupungilla on kuitenkin oikeus siirtää ko. henkilöitä alukselta toiselle ja purjehduskauden ulkopuolella muihin tehtäviin palkkaetujen pysyessä muuttumattomina.

Pöytäkirjamerkintä: Jos satamalaitos käyttää laitoksen palveluksessa olevia henkilöitä päällikköinä tai perämiehinä s/s Otsolla ja m/s Tursolla, maksetaan heille tältä ajalta tämän sopimuksen mukaiset palkkaedut.

6 §. Tämä sopimus on voimassa toukokuun 1 päivästä 1962 joulukuun 31 päivään 1962 ja sen jälkeenkin vuoden kerrallaan, jollei osapuoli ole sitä irtisanonut vähintään 2 kuukautta ennen sopimuksen päättymisaikaa.

---

95. LAKI KAUPUNKIEN LAHJOITUSMAIDEN LUOVUTTAMISTA KOSKEVIEN RAJOITUSTEN POISTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 27 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 423/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1948:143)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä säädetyssä järjestyksessä, kumotaan 27 päivänä elokuuta 1948 annetun kunnallislain (642/48) 105 §:n 2 momentti ja säädetään, että kaupunki tästedes saa porvaristolle ja kaupungille 23 päivänä helmikuuta 1789 annetun kuninkaallisen vakuutuksen 1 ja 4 §:n sekä kaupunkien lahjoitusmaiden käyttämisestä ja luovuttamisesta voimassa olevien muiden määräysten estämättä luovuttaa kaupungin valtiolta aikanaan saamaa lahjoitusmaata, sekä selitetään, ettei mainittuihin lahjoitusmaihin eikä niiden sijaan hankittuihin vastikemaihin ole sovellettava, mitä on säädetty kunnalle lahjana tulleesta kiinteästä omaisuudesta.

---

96. LAKI KUNNALLISEN JAOITUKSEN MUUTTAMISESTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 27 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 424/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1925:3 ja 1934:26)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kunnallisen jaoituksen muuttamisesta 19 päivänä toukokuuta 1925 annetun lain (180/25) 34 ja 34 a §, sellaisena kuin viimeksi mainittu on 12 päivänä toukokuutta 1934 annetussa laissa (197/34), seuraavasti:

34 §. Lääninhallituksen asiana on tehdä maanmittauskonttorille esitys kunnallisen jaoituksen muuttamista tai kunnan aluerajan oikeata suuntaa koskevasta päätöksestä aiheutuvan kameraalisen muutoksen merkitsemisestä maarekisteriin. Lääninhallituksen tulee tarvittaessa myös ryhtyä toimenpiteisiin kuntien välisten rajojen käymiseksi, osoittamiseksi ja kunnossapitämiseksi.

Milloin osa tilasta on 1 momentissa tarkoitetun päätöksen mukaan siirretty kunnasta toiseen, lääninhallituksen on tehtävä maanmittauskonttorille esitys sanotun osan erottamisesta itsenäiseksi tilaksi. Erottamisessa noudatetaan, mitä lohkomisesta on säädetty. Toimituksen kustannukset suoritetaan valtion varoista, jollei lääninhallitus toimitusinsinöörin esityksestä katso kohtuulliseksi velvoittaa kuntaa, jota toimenpide koskee, tai maanomistajaa osaksi tai kokonaan vastaamaan kustannuksista. Erottamisen tapahduttua lääninhallituksen tulee antaa määräys erotetusta osasta muodostuneen tilan kameraalisesta siirtämisestä. Maanmittauskonttorin on merkittävä siirrosta aiheutuva muutos maarekisteriin.

34 a §. Sisäasiainministeriöllä on harkintansa mukaan oikeus, ilman että asia saatetaan valtioneuvoston käsiteltäväksi, päättää vähäiseksi katsomastaan kunnallisen jaoituksen muutoksesta, milloin kunnat, joita muutos koskee, eivät ole sitä vastustaneet, sekä hylätä sellaista muutosta koskeva hakemus, jota kunnat eivät ole puoltaneet, samoin kuin päättää oikaisunluontoisesta korjauksesta kunnallisen jaoituksen muuttamisesta annettuun päätökseen. Sama koskee vastaavasti kunnan aluerajan oikean suunnan määräämistä.

Mitä tässä laissa on säädetty valtioneuvostosta, sovelletaan sisäasiainministeriöön 1 momentin nojalla sen ratkaistavaksi otetussa asiassa sekä 27, 28, 31 ja 32 §:n säännösten kohdalta muulloinkin.

Tämä laki kumoaa maan siirtämisestä eräissä tapauksissa kameraalisessa suhteessa hallinto- tai tuomiopiiristä toiseen 19 päivänä toukokuuta 1925 annetun lain (183/24).

———

97. LAKI INVALIIDIRAHALAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 27 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 440/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:164)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä kesäkuuta 1951 annetun invaliidirahalain 4 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 12 päivänä joulukuuta 1958 annetussa laissa (490/58), ja lisätään sanottuun pykälään uusi 4 momentti seuraavasti:

4 §. Invaliidirahan vuotuinen määrä on:

1) invaliidille, jolta puuttuu suuntausnäkö hänelle tuntemattomassa paikassa, 147 900 markkaa;

2) muulle 2 §:n 1 momentissa tarkoitetulle invaliidille 102 800 markkaa; sekä

3) 2 §:n 2 momentissa tarkoitetulle invaliidille 74 700 markkaa.

- -

Edellä 1 momentissa mainitut markkamäärät tarkistetaan valtion eläkkeiden tarkistamisesta 9 päivänä kesäkuuta 1960 annetun lain (278/60) mukaisesti.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 1962 lukien.

---

98. LAKI KANSAKOULULAIN 2 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 27 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 444/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:63)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun kansakoululain (247/57) 2 §:n 2 momentti näin kuuluvaksi:

2 §. -

Varsinainen kansakoulu on kuusivuotinen ja kansalaiskoulu kaksivuotinen. Kansalaiskoulu voi kuitenkin, milloin olosuhteet niin vaativat, olla yksivuotinen, jolloin varsinainen kansakoulu on seitsenvuotinen. Kunta voi järjestää kansakoulun yhdeksänvuotiseksi lisäämällä kansalaiskouluun kolmannen vuosiluokan.

---

99. LAKI KANSAKOULULAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 27 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 445/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:63)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun kansakoululain (247/57) 41 §:n 3 momentti ja 91 § sekä lisätään lain 41 §:ään uusi 4 momentti seuraavasti:

41 §. -

Oppivelvollisuus on täytetty, kun lapsi on käynyt kansakoulun kahdeksan luokkaa tai muutoin suorittanut vastaavat oppimäärät.

Ilmoittautuminen 2 §:n 2 momentissa tarkoitetulle kansalaiskoulun kolmannelle vuosiluokalle on vapaaehtoista.

91 §. Tarkemmat säännökset kansakoulutoimen järjestämisestä annetaan asetuksella. Asetuksella voidaan myös säätää, mitä tämän lain säännöksiä ei sovelleta koulukodin kansakouluihin tai muihin erikoiskouluihin.

Asetuksella voidaan niin ikään säätää, missä kohdin kansalaiskoulun vapaaehtoisen kolmannen vuosiluokan opetuksen järjestämisessä voidaan poiketa tämän lain säännöksistä, niin myös siitä, miten sanotun vuosiluokan oppilaan kyyditys voidaan tarvittaessa järjestää koulun ulkopuolella oleville työ- ja harjoittelupaikoille, sekä siitä, missä tapauksissa tällaiselle oppilaalle voidaan järjestää kouluateria ja majoitus myös muualla kuin koulussa.

---

100. LAKI KANSAKOULULAITOKSEN VIRANHALTIJAIN PALKKAUKSESTA JA ELÄKKEISTÄ ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 27 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 446/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:64 ja 1962:5)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun lain 3 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 5 päivänä tammikuuta 1962 annetussa laissa (7/62), näin kuuluvaksi:

3 §. Viranhaltijat saavat peruspalkkaa valtion peruspalkkaisten viran tai toimen haltijain palkkauksesta voimassa olevien seuraavien palkkausluokkien mukaan: alakansakoulunopettaja 19, yläkansakoulunopettaja 23, keskikoulun lehtori 25 sekä oppilasasuntolan hoitaja 18 palkkausluokan mukaan. Kansalaiskoulun, apukoulun, tarkkailuluokkien sekä muiden erityisluokkien ja erityiskoulujen opettajina toimiville opettajille suoritetaan palkkaus 24 palkkausluokan mukaan. Keskikoulun lehtori, joka on suorittanut filosofian kandidaatin tai uskonnonopettajana toimiva teologian kandidaatin tutkinnon, saa kuitenkin palkkauksen 27 palkkausluokan mukaan, ja lehtori, joka on suorittanut muun yliopistollisen loppututkinnon tai kuvaamataidon opettajan tutkinnon, 26 palkkausluokan mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1962.

101. LAKI KUNNAN KÄTILÖISTÄ ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu elokuun 9 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 457/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1962:2)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kunnan kätilöistä 31 päivänä maaliskuuta 1944 annetun lain 10 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 5 päivänä tammikuuta 1962 annetussa laissa (4/62), näin kuuluvaksi:

10 §. Kätilö, joka tämän lain mukaan on maalaiskunnan palveluksessa, saakoon kunnalta peruspalkkana ylemmässä palkkaluokassa vähintään sen määrän, joka tulee valtion viran tai toimen haltijalle 19 palkkausluokassa, ja alemmassa palkkaluokassa vähintään määrän, joka tulee valtion viran tai toimen haltijalle 17 palkkausluokassa. Sen ohessa on kunnan kätilö saapa kalliinpaikanlisää, milloin sellaista lisää suoritetaan vastaaville valtion viran tai toimen haltijoille. Peruspalkan lisäksi tulee kätilön saada kunnollinen, vähintään yhden huoneen, keittiön ja eteisen käsittävä asunto lämpöineen tai pilkottuine polttopuineen ja valoineen, osuus kellariin ja tarpeellisiin ulkohuoneisiin sekä sauna tai sen käyttöoikeus tahi kylpyhuone taikka näitä luontoisetuja paikkakunnan hintatason mukaan vastaava rahallinen korvaus. Samalla on kätilön käytettäväksi asetettava vapaa puhelin, mikäli se on kohtuullisin kustannuksin mahdollista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1962.

102. PAKETTIAUTOT.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös elokuun 13 p:ltä 1962.
(Suomen as. -kok. 462/62)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on auto- ja moottoripyöräverosta 13 päivänä heinäkuuta 1962 annetun lain (370/62) 22 §:n ja 4 päivänä lokakuuta 1957 annetun moottoriajoneuvoasetuksen (330/57) 4 §:n nojalla päättänyt:

1. Auto- ja moottoripyöräverosta annettua lakia sekä moottoriajoneuvoasetusta sovellettaessa on pakettiautona pidettävä tavaran kuljetukseen tarkoitettua autoa, jonka vahvistettu kokonaispaino on enintään 2 600 kiloa.

2. Milloin pakettiautoon, jonka varsinainen tavaralle tarkoitettu tila on avonainen tai varustettu sivuikkunoin tahi irroitettavin sivukappalein, on tähän tilaan asennettu istuimia, tai milloin tällaisin istuimin varustettu pakettiauto niiden asentamisen yhteydessä tai myöhemmin varustetaan edellä mainituin sivuikkunoin tai sivukappalein taikka muutetaan avonaiseksi, on sitä pidettävä henkilöautona.

3. Mitä edellä 2 momentissa on määrätty, ei kuitenkaan koske sellaista pakettiautoa, johon työnantajan toimesta on asennettu tilapäiset, irroitettavat istuimet moottoriajoneuvoasetuksen 38 §:n 4 momentin tarkoittamia työväen kuljetuksia varten eikä ammattimaiseen liikenteeseen käytettyä pakettiautoa, johon tilapäiset istuimet on asennettu noudattamalla niistä erikseen annettuja määräyksiä.

103. ASETUS KANSANELÄKEASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu elokuun 25 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 461/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1960:68)

Sosiaaliministerin esittelystä muutetaan 7 päivänä joulukuuta 1956 annetun kansaneläkeasetuksen 5 §, sellaisena kuin se on muutettuna 20 päivänä kesäkuuta 1960 annetussa asetuksessa (293/60), näin kuuluvaksi:

5 §. Kun pääjohtaja on esteellinen tai hänellä on muu este, toimii hallituksen ja lisätyn hallituksen puheenjohtajana pääjohtajan sijainen tai, milloin kumpikin heistä on esteellinen taikka estynyt, lisätyn hallituksen puheenjohtajaksi määräämä johtaja tai lisätyn hallituksen lisäjäsen.

Hallituksen jäsenen sijaisena toimii esteellisyyden tai esteen sattuessa, jollei virkavapautta myönnettäessä ole toisin määrätty, lisätyn hallituksen määräämä osastopäällikkö tai muu toimihenkilö tahi lisätyn hallituksen lisäjäsen.

---

104. LAKI PÄIHDYTTÄVIEN AINEIDEN VÄÄRINKÄYTTÄJIEN HUOLLOSTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu elokuun 25 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 460/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1961:16)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta 10 päivänä helmikuuta 1961 annetun lain (96/61) 10 §:n 4 momentti, 11, 14, 15, 27, 28, 29 ja 33 §, 34 §:n 2 momentti, 35, 36 ja 42 § sekä lisätään lakiin uusi 14 a § ja 44 §:n 3 momentti seuraavasti:

10 §. ----------

Mitä 12 §:n 2 momentissa, 13, 14 ja 15 §:ssä on säädetty huoltolaan määrätystä, sovelletaan vastaavasti myös huollettavaan, joka on vapaaehtoisesti sitoutunut huoltolassa hoidettavaksi.

11 §. Valtio ylläpitää tarkoituksenmukaisesti järjestettyjä huoltoloita tulo- ja menoarvion puitteissa.

Sosiaaliministeriö voi hyväksyä huoltolaksi myös kunnan, kuntayhtymän tai yksityisen ylläpitämän laitoksen tai sen osaston.

Huoltolalle asetettavista yleisistä vaatimuksista ja siellä annettavasta huollosta säädetään asetuksella.

Huoltolan järjestykseen sopeutumattomiksi osoittautuneita huollettavia varten sosiaaliministeriö hyväksyy huoltolan tai sen osaston suljetuksi huoltolaksi.

Huoltolat ovat sosiaaliministeriön ylimmän valvonnan alaisia. Paikallinen johto ja hoito kuuluu huoltolan johtokunnalle ja johtajalle. Huoltolan tulee olla lääkärin säännöllisen valvonnan alaisena sen mukaan kuin huoltolan ohjesäännössä tarkemmin määrätään.

Tarkempia määräyksiä huoltolan toiminnasta ja sen sisäisestä järjestyksestä annetaan huoltolan ohjesäännössä, jonka sosiaaliministeriö vahvistaa.

14 §. Huoltolan johtajalla on oikeus, jos huollettavan tarkoituksenmukainen hoito sitä vaatii, tarkastaa ja pidättää kirjeet ja muut lähetykset, jotka huollettava aikoo lähettää tai jotka hänelle saapuvat. Huoltolaa valvovalle viranomaiselle osoitetun kirjeen on huollettava oikeutettu sulkemaan, ja on kirje avaamatta toimitettava perille.

Jos huollettava niskoittelee tai muutoin rikkoo tahi yllyttää toista rikkomaan huoltolan järjestystä, on huoltolan johtajalla oikeus sosiaaliministeriön antamien yleisten ohjeiden ja huoltolaa varten vahvistetun ohjesäännön mukaan ojentaa rikkojaa vähentämällä hänelle kuuluvia

oikeuksia, etupäässä niitä, joita hän on käyttänyt väärin, taikka määräämällä hänet suljettuun yksinäishuoneeseen tai valoisaan eristyshuoneeseen enintään seitsemäksi vuorokaudeksi.

Huoltolan johtaja saa myös ilmoittaa kurinpitoasian johtokunnan käsiteltäväksi, jolloin johtokunta voi ojentaa rikkojaa, niin kuin 2 momentissa on säädetty, tai milloin ankarampi kurinpitoseuraamus harkitaan tarpeelliseksi, määrätä rikkojan valoisaan eristyshuoneeseen enintään neljäksitoista vuorokaudeksi. Eristyshuoneessa pitämiseen voidaan yhdistää kova makuusija enintään kahdeksaksi vuorokaudeksi.

Kurinpitoseuraamus voidaan määrätä myös ehdollisena. Kurinpitotoimenpiteistä on pidettävä kurinpitopäiväkirjaa.

Kurinpitoseuraamuksen täytäntöönpanon vuoksi huollettavaa saa pitää huoltolassa enintään kaksikymmentä vuorokautta yli 12 §:n 1 momentissa tarkoitetun hoitoajan.

Huollettavaa ei saa pitää kahleissa, ellei hän esiinny niin väkivaltaisesti, ettei häntä voida muulla tavoin hillitä. Kahlehtimisesta ja sen syystä on tehtävä merkintä kurinpitopäiväkirjaan.

14 a §. Jos huoltolaan määrätty huollettava ei ota ojentuakseen kärsimistään kurinpitoseuraamuksista tai jos hän karkaa huoltolasta, voidaan hänet määrätä siirrettäväksi suljettuun huoltolaan.

Suljetussa huoltolassa on huollettavat pidettävä tarkassa valvonnassa. Heidät voidaan jakaa ahkeruuden ja käytöksen perusteella ryhmiin, joissa heidän oikeutensa ja velvollisuutensa voidaan määrätä erilaisiksi.

Huollettavan kurinpidollisesta ojentamisesta suljetussa huoltolassa on voimassa, mitä 14 §:ssä on säädetty. Johtokunnalla on kuitenkin oikeus määrätä huollettava pidettäväksi valoisassa eristyshuoneessa enintään kaksikymmentä vuorokautta.

Sitä aikaa, jonka huollettava on suljetussa huoltolassa ollut kurinpitorikkomuksen vuoksi eristyshuoneessa, ei lueta 12 §:n 1 momentissa tarkoitetuksi hoitoajaksi.

Huollettava, joka on suljetussa huoltolassa käyttäytynyt hyvin, voidaan jälleen siirtää muuhun huoltolaan, ei kuitenkaan yleensä ennen kuin hän on ollut suljetussa huoltolassa vähintään kolme kuukautta.

Jos 12 §:n 1 momentissa tarkoitettu hoitoaika päättyy huollettavan ollessa suljetussa huoltolassa, huollettava pidetään kuitenkin suljetussa huoltolassa 5 momentissa mainitut kolme kuukautta. Muutoin on suljetussa huoltolassa huollettavan osalta noudatettava, mitä muussa huoltolassa huollettavista on säädetty.

15 §. Milloin hoidolliset syyt niin vaativat, voidaan huoltolaan määrättyä pitää suljetussa yksinäishuoneessa, ei kuitenkaan kauempaa kuin on välttämätöntä eikä yhdellä kertaa enempää kuin kolmekymmentä vuorokautta.

Huoltolaan määrätty voidaan hoidollisista syistä toimittaa sairaalaan tai muuhun vastaavaan hoitolaitokseen, ja on tällöin soveltuvin osin noudatettava, mitä 12, 13 ja 14 §:ssä sekä edellä 1 momentissa on säädetty. Hänet voidaan myös siirtää toiseen huoltolaan, jos se hänen huoltonsa kannalta katsotaan tarkoituksenmukaiseksi.

27 §. Huollettavan pitämisestä 15 §:n 1 momentin mukaan suljetussa yksinäishuoneessa sekä sanotun toimenpiteen lakkaamisesta päättää huoltolan johtokunta. Tarpeen vaatiessa voi johtaja kuitenkin väliaikai-

sesti mainituin tavoin hoidollisesti eristää huollettavan, mutta on asia silloin ensi tilassa saatettava johtokunnan käsiteltäväksi.

Huollettavan toimittamisesta huoltolahoidon asemesta 15 §:n 2 momentissa mainitussa tarkoituksessa sairaalaan tai muuhun vastaavaan hoitolaitokseen päättävät, sosiaaliministeriön antamien yleisten ohjeiden mukaan:

1) kun huoltolaan määräämisen syynä on ollut huollettavan vaarallisuus, lääninhallitus;

2) lain 21 §:n 2 momentissa tarkoitetussa tapauksessa sanotussa lainkohdassa mainitut henkilöt yhdessä; sekä

3) muissa tapauksissa sosiaalilautakunta. Huollettavan siirtämisestä toiseen huoltolaan taikka huoltolasta sairaalaan tai muuhun vastaavaan hoitolaitokseen päättää, kun huollettava suostuu siirtoon, huoltolan johtaja sosiaaliministeriön antamien yleisten ohjeiden mukaan, ja muulloin sosiaaliministeriö huoltolan johtokunnan esityksestä. Huoltolan johtajan on päättämästään siirrosta heti ilmoitettava sosiaaliministeriölle. Hoitopaikan varaaminen sairaalasta tai muusta hoitolaitoksesta kuuluu sen kunnan sosiaalilautakunnalle, josta huollettava on toimitettu huoltolaan.

Huoltolaan määrätyn siirtämisestä 14 a §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa suljettuun huoltolaan sekä sieltä muuhun huoltolaan päättää sosiaaliministeriö asianomaisen huoltolan johtokunnan esityksestä. Jos huoltolaan määrätty on toimitettu huoltolahoidon asemasta sairaalaan tai muuhun vastaavaan hoitolaitokseen, päättää hänen siirtämisestään huoltolaan sosiaaliministeriö laitoksen johtavan lääkärin tai tämän pyynnöstä sen kunnan sosiaalilautakunnan esityksestä, josta huollettava on toimitettu hoitoon.

Ennen kuin huoltolan johtokunta tekee esityksen huollettavan siirtämisestä suljettuun tai muuhun huoltolaan, on johtokunnan kuultava huollettavaa, jolle on myös varattava tilaisuus kirjallisen vastineen antamiseen esityksen johdosta.

Jos huoltolaan määrätty on huoltoapulain (116/56) tai lapsen elatusavun turvaamisesta eräissä tapauksissa annetun lain (614/48) nojalla määrätty työllään työlaitoksessa korvaamaan annetun huoltoavun kustannukset tai maksamatta olevan elatusavun, voi sosiaaliministeriö määrätä huollettavan tässä tarkoituksessa siirrettäväksi huoltolasta työlaitokseen.

28 §. Edellä 12 §:n 1 momentissa tarkoitettuun hoitoaikaan luetaan myös aika:

1) jona huollettavaa on 21 §:n, 23 §:n 4 ja 5 momentin sekä 25 §:n nojalla säilytetty väliaikaisessa hoitopaikassa;

2) jonka huollettava on ollut hoidettavana 15 §:n 2 momentissa tarkoitetussa sairaalassa tai muussa vastaavassa hoitolaitoksessa;

3) jona sairastunutta tai tapaturmaisesti vahingoittunutta huoltolaan määrättyä on välittömästi ennen huoltolaan toimittamista tai huoltolahoidon aikana hoidettu sairaalassa huoltolan ulkopuolella;

4) jonka huoltolaan määrätty on ollut suljetussa huoltolassa, 14 a §:n 4 momentissa mainittua aikaa lukuun ottamatta;

5) jonka huollettava on ollut 12 §:n 2 momentissa tarkoitetulla lomalla, mikäli häntä ei ole hoitoajan kuluessa palautettu takaisin huoltolaan; sekä

6) jonka huollettava on huoltolaan toimittamista varten ollut vapautensa menettäneenä.

Jos huoltolassa, sairaalassa tai muussa vastaavassa hoitolaitoksessa oleva huollettava on luvatta poistunut sieltä tai viipynyt poissa kauemmin, kuin hänellä on ollut lupa, ei aikaa, minkä hän on ilman hyväksyttävää syytä ollut poissa laitoksesta, oteta huomioon sitä aikaa laskettaessa, joka hänet enintään voidaan laitoksessa pitää. Milloin huollettava on toimitettu huoltolaan tutkintavankeudesta, rangaistuslaitoksesta rangaistusta kärsimästä, työlaitoksesta tai pakkotyölaitoksesta, huoltolan johtokunnan tai sairaalan tahi vastaavan hoitolaitoksen johtavan lääkärin tulee, sosiaaliministeriön antamat yleiset ohjeet huomioon ottaen, harkinnan mukaan määrätä, että aika, minkä huollettava on tällaisesta syystä ollut vapautensa menettäneenä, tai kohtuullinen osa siitä luetaan hoitoajaksi.

29 §. Huollettavan työlomalle tai muulle lomalle päästämisestä ja loman keskeyttämisestä päättää huoltolan johtaja. Laitoksen ohjesäännössä voidaan kuitenkin lomalle päästämisestä ja loman keskeyttämisestä päättäminen määrätä johtokunnan tehtäväksi. Loman myöntämisestä suljettuun huoltolaan siirretylle päättää sanotun huoltolan johtokunta.

Huollettavan ehdollisesta samoin kuin lopullisesta päästämisestä huoltolasta päättää huoltolan johtokunta, jollei sitä ole laitoksen ohjesäännössä määrätty johtajan tehtäväksi. Sosiaaliministeriö voi johtokunnan tai johtajan kielteisen päätöksen estämättä määrätä huollettavan päästettäväksi huoltolasta.

Milloin huollettava on 15 §:n 2 momentin nojalla otettu hoidettavaksi sairaalaan tai muuhun vastaavaan hoitolaitokseen, päättää hänen päästämisestään sieltä laitoksen johtava lääkäri.

Huoltolasta tai 3 momentissa mainitusta muusta laitoksesta ehdollisesti päästetyn palauttamisesta sinne päättää sosiaalilautakunnan, poliisipäällikön tai laitoksen johtajan esityksestä sosiaaliministeriö.

33 §. Sosiaaliministeriön, huoltolan johtokunnan tai johtajan, poliisipäällikön tahi laitoksen johtavan lääkärin tämän lain nojalla antamaan päätökseen ei saa hakea muutosta.

34 §. -

Valtion varoista suoritetaan myös kustannukset, jotka aiheutuvat 21 §:n 1 momentissa mainituista toimenpiteistä, 23 §:n 4 momentissa ja 25 §:ssä tarkoitetusta huollettavan väliaikaisesta säilyttämisestä, poliisipäällikön 22 §:n 2 momentissa mainitussa tarkoituksessa hankkimasta lääkärinlausunnosta tai 27 §:ssä tarkoitetusta huollettavan siirrosta toiseen laitokseen.

- -

35 §. Tämän lain mukaisista huollettavan hoitokustannuksista huoltolassa, sairaalassa tai muussa vastaavassa hoitolaitoksessa, 23 §:n 5 momentissa tarkoitetussa väliaikaisessa säilytyspaikassa sekä matkasta sinne ja sieltä pois aiheutuneista kustannuksista valtio suorittaa kaksi kolmannesta sekä yhden kolmanneksen se kunta, jonka sosiaalilautakunnan esityksestä huollettava on toimitettu huoltolaan tai joka on antanut 18 §:n 1 momentissa tarkoitetun maksusitoumuksen, tahi, jos esityksen on tehnyt poliisipäällikkö tai 20 §:n 2 momentissa mainittu omainen samoin kuin 21 §:n 2 momentissa tarkoitetussa tapauksessa, se kunta, jossa huollettava asui esitystä tai 21 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöstä tehtäessä.

Vapaaehtoisesti huoltoon hakeutunut suorittaa matkakustannuksensa huoltolaan, sairaalaan tai muuhun vastaavaan hoitolaitokseen ja sieltä pois ja yhden kolmanneksen 1 momentissa tarkoitetuista hoitokustannuksista sekä valtio hoitokustannuksista kaksi kolmannesta. Jos sosiaalilautakunta on antanut huoltolahoidosta 18 §:n 1 momentissa tarkoitetun maksusitoumuksen vapaaehtoisesti huoltoon hakeutuneen puolesta, on valtion maksuosuus mainituista hoito- ja matkakustannuksista kaksi kolmannesta ja kunnan kolmannes.

Sairaalahoidosta suoritetaan korvaus sen mukaan kuin siitä halvimmalla saatavissa olleella hoitopaikalla on sairaalalle vahvistetun taksan mukaan suoritettava.

Edellä 1 momentissa tarkoitetut hoitokustannukset suoritetaan huoltolan osalta hoitopäivämaksuina. Hoitopäivämaksun vahvistaa valtioneuvosto, joka myös antaa tarkemmat määräykset 1 momentissa tarkoitettujen kustannusten laskemisesta ja tilityksestä. Sosiaaliministeriö voi, huomioon ottaen huollettavan taloudellisen aseman, milloin se hoidollisista syistä on tarkoituksenmukaista, harkintansa mukaan alentaa sellaisen valtion huoltolassa hoidettavana olevan edellä 2 momentissa tarkoitetun huollettavan hoitopäivämaksua, jolle sosiaalilautakunta ei ole antanut maksusitoumusta, tai erityisten syiden niin vaatiessa kokonaan vapauttaa hänet hoitopäivämaksun suorittamisesta.

36 §. Jos 11 §:n 2 momentissa tarkoitetun huoltolan tulot eivät riitä välttämättömien menojen suorittamiseen, voidaan huoltolalle tulo- ja menoarvion puitteissa antaa 35 §:ssä tarkoitetun avustuksen lisäksi ylimääräistä avustusta sekä avustusta perustamiskustannuksiin. Muidenkin sellaisten huoltolain, poliklinikkain ja laitosten perustamiseen ja ylläpitämiseen, jotka on tarkoitettu vapaaehtoisesti hoitoon hakeutuville, voidaan antaa valtion avustusta tulo- ja menoarvion puitteissa.

42 §. Tämän lain mukaan poliisipäällikölle kuuluvat tehtävät voidaan lääninhallituksen suostumuksella siirtää muullekin poliisivirkamiehelle tai, erityisistä syistä, poliisimiehelle.

44 §. -

Joka tahallaan yllyttää tai auttaa huollettavaa luvatta poistumaan huoltolasta, sairaalasta tai muusta vastaavasta hoitolaitoksesta, rangaistakoon, milloin teosta ei muualla laissa ole ankarampaa rangaistusta säädetty, sakolla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1962. Ennen lain voimaantuloa annettu pakkotyömääräys pannaan täytäntöön suljetussa huoltolassa tätä lakia noudattaen, kuitenkin niin, että 14 a §:n 6 momentin säännöstä hoitoajan pitenemisestä ei ole sovellettava. Tammikuun 17 päivänä 1936 annetun alkoholistilain (60/36) tai päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta annetun lain nojalla pakkotyöhön määrätyt, jotka tämän lain tullessa voimaan ovat vankilassa pakkotyöseuraamuksen täytäntöönpanon vuoksi, on viipymättä ja viimeistään kuuden kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta siirrettävä suljettuun huoltolaan täytäntöönpanon jatkamista varten. Saman määräajan kuluessa on huoltolasta työlaitokseen siirretyt huollettavat palautettava siihen huoltolaan, josta heidät on työlaitokseen siirretty, tai sosiaaliministeriön määräämään muuhun huoltolaan. Siihen asti, kunnes ensin mainitut ovat saapuneet suljettuun huoltolaan tai jälkimmäiset huoltolaan, heihin on sovellettava aikaisemman lain säännöksiä.

---

105. LAKI VUODEN 1958 ASUNTOTUOTANNON VERONHUOJENNUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu elokuun 25 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 463/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:172)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 19 päivänä joulukuuta 1958 annettuun asuntotuotannon veronhuojennuslakiin (504/58) uusi 11 a § seuraavasti:

11 a §. Rakennuksen tai rakennusryhmän rakentaminen katsotaan aloitetuksi, elleivät erityiset seikat muuta osoita, silloin kun mahdollisia kaivutöitä lukuun ottamatta rakennuksen tai rakennusryhmään kuuluvan ensimmäisen rakennuksen perustustyö on aloitettu.

---

106. ASUNTOTUOTANNON VERONHUOJENNUSLAKI.

Annettu elokuun 25 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 464/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1958:172)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Asuntotarkoitukseen käytettävän rakennuksen omistajalle sekä sille, jolla asunto-osakeyhtiön osakkaana tai asunto-osuuskunnan jäsenenä on oikeus hallita tällaisessa rakennuksessa olevaa asuinhuoneistoa, myönnetään tulo- ja omaisuusverotuksessa ja kunnallisverotuksessa sekä leimaveron suorittamisesta veronhuojennuksia niinkuin tässä laissa säädetään.

Mitä tässä laissa säädetään rakennuksesta, sovelletaan myös yhtenäisen rakennussuunnitelman mukaan rakennettuun, samalle omistajalle kuuluvaan rakennusryhmään.

Omakotitalona pidetään tässä laissa rakennusta, jossa on enintään kaksi huoneistoa ja ne kumpikin ovat asuinhuoneistoja.

2 §. Tätä lakia sovelletaan rakennuksiin, joiden rakentaminen on aloitettu aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta 1963 ja viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1966.

Rakennuksen tai rakennusryhmän rakentaminen katsotaan aloitetuksi, elleivät erityiset seikat muuta osoita, silloin kun mahdollisia kaivutöitä lukuun ottamatta rakennuksen tai rakennusryhmään kuuluvan ensimmäisen rakennuksen perustustyö on aloitettu.

3 §. Veronhuojennukset myönnetään rakennuksesta, jossa

1) asuinhuoneistojen pinta-ala on vähintään 85 prosenttia rakennuksen huoneistojen kokonaispinta-alasta; ja

2) rakennuksen asuinhuoneistojen kokonaisluvusta enintään kolmannes on pinta-alaltaan pienempiä kuin 50 neliömetriä ja jossa minkään asuinhuoneiston pinta-ala ei ole suurempi kuin 120 neliömetriä.

Niin ikään myönnetään veronhuojennukset sellaisesta lämpökeskus- tai huoltorakennuksesta, jota pääasiallisesti käytetään yhtä tai useampaa edellä tarkoitettua rakennusta varten.

Edellä 1 momentin 2 kohtaan sisältyvää säännöstä, jonka mukaan rakennuksen asuinhuoneistojen kokonaisluvusta enintään kolmannes saa olla pinta-alaltaan pienempiä kuin 50 neliömetriä, ei, sen mukaan kuin siitä asetuksella tarkemmin säädetään, sovelleta rakennukseen, jota käytetään yksinomaan vanhusten tai opiskelijoiden asuntotarkoitukseen.

4 §. Edellä 3 §:ssä tarkoitettuna rakennuksena ei pidetä rakennusta, jota käytetään vain loma-aikojen viettämiseen tai muuhun vastaavaan tilapäiseen oleskeluun.

5 §. Asuinhuoneiston pinta-alaan on luettava huoneiston osalle tuleva suhteellinen osuus rakennuksessa olevien asumiseen liittyvien ja asukkaitten yhteiskäyttöön tarkoitettujen huonetilojen pinta-alasta.

Rakennuksen huoneistojen kokonaispinta-alaa laskettaessa ei autotallitiloja oteta huomioon siltä osalta, kuin ne eivät ylitä 10 prosenttia rakennuksen huoneistojen kokonaispinta-alasta, kuitenkin niin, että omakotitalossa ja sellaisessa rivitalossa, jossa on ainoastaan asuinhuoneistoja, olevaa autotallia, joka on talon asuinhuoneiston haltijan yksinomaisessa käytössä, ei lueta huoneistoksi.

6 §. Rakennuksen omistajan veronalaisena tulona ei pidetä verovuoden pääasiallisesti omistajan tai hänen perheensä tarpeeseen asuntona käytetystä 3 §:ssä tarkoitetusta rakennuksesta ja sen tonttimaasta tai rakennuksessa olevasta asuinhuoneistosta saatua etua ja muita tuloja.

Muita kuin 1 momentissa tarkoitettuja, rakennuksesta ja sen tonttimaasta saatuja tuloja ei pidetä rakennuksen omistajan veronalaisena tulona, jos rakennuksen rakentaminen on aloitettu vuonna 1963. Jos rakentaminen on aloitettu vuonna 1964, ei omistajan veronalaisena tulona pidetä kolmea neljäsosaa ja, jos rakentaminen on aloitettu vuonna 1965 tai 1966, puolta näiden tulojen määrästä.

Edellä 3 §:ssä tarkoitettua, pääasiallisesti omistajan tai hänen perheensä asuntona verovuoden käytettyä omakotitaloa ja sen tonttimaata ei katsota rakennuksen omistajan veronalaiseksi omaisuudeksi.

Edellä 1, 2 ja 3 momentissa mainitut veronhuojennukset myönnetään tonttimaan osalta, mikäli se on hankittu aikaisintaan vuonna 1958. Tonttimaana pidetään enintään rakennuksen pohjapinta-alan viisinkertaista määrää, kuitenkin vähintään 2 000 neliömetriä. Asemakaavoitetulla alueella olevaa tonttia, josta on rakennettu vähintään 90 prosenttia kaavassa sallitusta määrästä, pidetään kuitenkin kokonaan edellä tarkoitettuna tonttimaana.

7 §. Milloin 3 §:ssä tarkoitetut rakennukset ja niiden 6 §:ssä tarkoitetut tonttimaat muodostavat vähintään kolme neljäsosaa asunto-osakeyhtiön tai asunto-osuuskunnan kokonaisvaroista, asunto-osakeyhtiön osakkaan tai asunto-osuuskunnan jäsenen veronalaisena tulona ei pidetä tällaisessa rakennuksessa olevasta asuinhuoneistosta, johon hänellä yhtiöjärjestyksen tai osuuskunnan sääntöjen nojalla on hallintaoikeus, saatua etua eikä siitä saatuja muita tuloja, mikäli huoneisto on verovuoden ollut pääasiallisesti osakkaan tai jäsenen taikka hänen perheensä käytössä tai mikäli rakennuksen rakentaminen on aloitettu vuonna 1963.

Mikäli 1 momentissa tarkoitettu asuinhuoneisto ei verovuotta ole ollut pääasiallisesti osakkaan tai jäsenen taikka hänen perheensä käytössä, pidetään osakkaan tai jäsenen veronalaisena tulona, jos rakennuksen rakentaminen on aloitettu vuonna 1964, kolmea neljäsosaa ja, jos rakentaminen on aloitettu vuonna 1965 tai 1966, puolta huoneistosta saatujen tulojen määrästä.

Osakkeita ja osuuksia, jotka oikeuttavat 1 momentissa tarkoitetussa rakennuksessa olevan asuinhuoneiston hallintaan, ei pidetä osakkaan tai jäsenen veronalaisena omaisuutena.

8 §. Verovelvollisen muusta kuin 6 ja 7 §:n mukaan verovapaasta tulosta ei saa vähentää sanotuissa lainkohdissa tarkoitetun verovapaan tulon hankkimisesta ja säilyttämisestä johtuneita kustannuksia, joiksi katsotaan myös korkomenot.

Sellaisella 3 §:ssä mainitut edellytykset täyttävän omakotitalon omistajalla samoin kuin 7 §:ssä tarkoitetun asunto-osakeyhtiön tai asunto-osuuskunnan osakkaalla tai jäsenellä, joka on käyttänyt rakennusta tai huoneistoa, johon hänellä yhtiöjärjestyksen tai osuuskunnan sääntöjen nojalla on hallintaoikeus, omana tai perheensä asuntona, on kuitenkin oikeus korkomenojen vähentämisestä yleensä voimassa olevien säännösten mukaisesti vähentää veronalaisesta tulostaan myös sanottuun rakennukseen tonttimaineen tai sanottuun huoneistoon oikeuttaviin osakkeisiin tahi osuuksiin kohdistuvien velkojen korot siltä osin, kuin ne kohdistuvat hänen tai hänen perheensä käytössä koko verovuoden olleen asuinhuoneistoalan mukaiseen rakennuksen ja sen tonttimaan tai huoneiston osaan. Tässä tarkoitetun omakotitalon omistajalla on oikeus kunnallisverotuksessakin vähentää samassa kunnassa verotettavista muista tuloistaan sanottuun rakennukseen kohdistuvan velan edellä tarkoitetulla tavalla laskettu korko.

Verovelvollisen veronalaisista varoista ei saa vähentää 6 ja 7 §:n mukaan verovapaaseen omaisuuteen kohdistuvia velkoja. Kuitenkin saa 2 momentissa tarkoitettu verovelvollinen vähentää siinä mainittua vähennyskelpoista korkoa vastaavan osan rakennukseen tonttimaineen tai huoneistoon oikeuttaviin osakkeisiin tai osuuksiin kohdistuvista veloista muista veronalaisista varoistaan.

9 §. Tämän lain mukaiset veronhuojennukset myönnetään tulo- ja omaisuusverotuksessa sekä kunnallisverotuksessa vuosilta 1963-1972 toimitettavissa verotuksissa.

10 §. Veronhuojennuksien myöntämisen esteenä ei ole se, että rakennus ei ole vielä valmistunut, jos esitetyn selvityksen perusteella on ilmeistä, että rakennus valmistuttuaan asuttavaan kuntoon täyttää veronhuojennuksen edellytykset. Jos rakennuksen valmistuttua asuttavaan kuntoon ilmenee, että veronhuojennusta ei olisi pitänyt myöntää, on se vero, mikä on jäänyt panematta, sekä mahdollinen veronkorotus määrättävä jälkiverotuksin noudattaen, mitä siitä on erikseen säädetty.

11 §. Milloin 3 §:ssä mainitut edellytykset täyttävän omakotitalon omistaja, joka on käyttänyt ja käyttää rakennusta pääasiallisesti omana tai perheensä asuntona, on hankkinut sen tonttimaan aikaisintaan kolme vuotta ennen rakennuksen valmistumista asuttavaan kuntoon, hänellä on oikeus hakemuksesta saada asianomaiselta lääninhallitukselta takaisin mainitun tonttimaan omistusoikeuden tai vuokraoikeuden luovutuskirjasta suoritettu leimavero.

Jos 1 momentissa tarkoitettu rakennus rakennustyötä kohdanneen, verovelvollisesta riippumattoman esteen vuoksi tai siitä syystä, että omistaja on pääasiallisesti itse suorittanut rakennustyön, on valmistunut asuttavaan kuntoon myöhemmin kuin kolmen vuoden kuluessa tonttimaan hankkimisesta, valtiovarainministeriö voi verovelvollisen hakemuksesta kuitenkin määrätä, että hänellä on oikeus mainitusta määräajasta riippumatta saada suorittamansa leimavero takaisin.

Milloin 1 momentissa tarkoitetun kiinteistön pinta-ala ylittää sen määrän, mitä 6 §:n 2 momentin mukaan enintään voidaan pitää vero-

vapaana tonttimaana, taikka luovutuskirjalla on luovutettu myös rakennuksia tai irtaimistoa, katsotaan luovutuskirja vapaaksi leimaverosta vain 6 §:n 2 momentissa tarkoitetun tonttimaan arvon osalta.

12 §. Asianomaisen lääninhallituksen on hakemuksesta palautettava leimavero, joka on suoritettu, kun osakeyhtiön tai osuuskunnan perustaja on ensi kerran siirtänyt 7 §:ssä tarkoitetun huoneiston hallintaan oikeuttavan osakkeen tai osuuden sellaiselle uudelle omistajalle, joka on käyttänyt ja käyttää huoneistoa pääasiallisesti omana tai perheensä asuntona, mikäli siirtäminen on tapahtunut vuoden kuluessa rakennuksen valmistumisesta asuttavaan kuntoon.

13 §. Sen leimaveron suorittamista, joka 11 tai 12 §:n mukaan olisi palautettava, älköön vaadittako, jos verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että sanotuissa pykälissä säädetyt palautuksen edellytykset ovat olemassa jo silloin, kun luovutuskirja annetaan asianomaiselle viranomaiselle taikka osakkeen tai osuuden luovutuksesta tehty laskelma näytetään verojohtajalle.

14 §. Rakentamista valvovien sekä muiden kunnan ja valtion viranomaisten on toimitettava tässä laissa säädettyjen veronhuojennusten edellytysten toteamiseksi tarpeelliset katselmukset sekä annettava tarvittavat lausunnot ja todistukset.

15 §. Tarkemmat määräykset siitä, mitä on pidettävä tässä laissa tarkoitettuina rakennusryhminä ja huoneistoina, sekä niiden pinta-alan laskemisesta samoin kuin siitä, ketkä luetaan perheeseen kuuluviksi, ynnä muusta tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

Asetuksella säädetään myös, minkälainen selvitys verovelvollisen tulee esittää saadakseen tässä laissa säädetyt veronhuojennukset.

---

107. KULUTUSMAITO.

Maatalousministeriön päätös elokuun 28 p:ltä 1962.
(Suomen as. -kok. 467/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:142 ja 1959:40)

Maatalousministeriö on 19 päivänä heinäkuuta 1946 annetun maidontarkastuslain (558/46) 5 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Kulutukseen tarkoitetun, tarkastuspakon alaisen maidon on täytettävä tässä päätöksessä asetetut vaatimukset, ja se on käsiteltävä jäljempänä annettujen määräysten mukaisesti. Tällaista maitoa sanotaan tässä päätöksessä kulutusmaidoksi.

2 §. Kulutusmaidon rasvapitoisuuden tulee olla vähintään 4 painoprosenttia ja saadaan sitä pitää kaupan tai myydä vain pastöroituna.

3 §. Pastöroitava maito ei saa olla aikaisemmin pastöroitua, ja sen on täytettävä vähintään II luokan vaatimukset luokiteltuna maidontarkastuksen suorittamisesta 5 päivänä marraskuuta 1946 annetun maatalousministeriön päätöksen (765/46) 3 §:n mukaisesti.

4 §. Milloin maito pastöroinnin lisäksi suodatetaan, sentrifugoidaan, vakioidaan separoimalla, homogenisoidaan, klarifioidaan tai käsitellään muulla niihin verrattavalla tavalla, on tällainen käsittely suoritettava ennen pastörointia.

5 §. Mikäli maito vakioidaan, on se suoritettava siten, että kuorimattomasta maidosta separoimalla poistetaan rasvaa tai sanotunlaiseen maitoon lisätään kuorittua maitoa tai kermaa. Vakioimiseen käytettävän kuoritun maidon tulee olla kuorittu siinä meijerissä, jossa vakioiminen suoritetaan.

6 §. Pastörointi ja maidon muu edellä 4 §:ssä mainittu käsittely on suoritettava maidontarkastuskunnan terveydenhoitolautakunnan hyväksymässä, sanotussa kunnassa olevassa meijerissä tai muussa kunnassa olevassa meijerissä, jonka maatalousministeriön eläinlääkintöosasto on hyväksynyt tähän tarkoitukseen.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on sanottu, saadaan maidontarkastuskunnassa pitää kaupan tai myydä toisessa maidontarkastuskunnassa pastöroitua, valmiisiin vähittäismyyntipäällyksiin suljettua kulutusmaitoa. Kuljetus suoritettakoon tällöin hyvin suojattuna siten, ettei kulutusmaidon lämpötila ennen vähittäismyynti- tai muuhun jakelupaikkaan luovuttamista nouse yli 10° C.

7 §. Pastöroitaessa on käytettävä teholtaan riittävää laitetta. Laitteessa tulee olla merkintä sen tehosta, ja tulee laitteeseen kuulua itsetoimiva lämmönsäädin, kestokuumennusosasto, palautuslaite, elohopealämpömittari sekä lämpötilan merkitsevä laite, jonka liuskat on päivämäärillä merkittyinä säilytettävä kahden kuukauden ajan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen laitteiden tulee tyypiltään olla valtion maitotalouskoelaitoksen hyväksymiä.

8 §. Pastörointi on suoritettava 71-74 ^{o} C lämpötilassa 15-20 sekunnin ajan siten, että maidosta sen jälkeen saadaan kielteinen tulos Scharerin fosfataasikokeessa, mutta myönteinen tulos Storchin peroksydaasikokeessa.

Maito on välittömästi pastöroinnin jälkeen jäähdytettävä suljetussa jäähdyttimessä.

9 §. Kulutusmaito on meijerissä käsiteltävä ja säilytettävä siten, ettei sen lämpötila siellä nouse yli 6° C ja ettei siinä yhtä millilitraa kohden ole 25 000 bakteeria eikä kymmentä kolibakteeria.

10 §. Kulutusmaidon sulkemisen valmiisiin vähittäismyyntipäällyksiin saa suorittaa vain meijerissä, jossa on tähän tarkoitukseen sopiva koneisto ja, mikäli lasipulloja käytetään, niiden tehokas pesulaite.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun koneiston ja laitteen tulee tyypiltään olla valtion maitotalouskoelaitoksen hyväksymä.

Mikäli kulutusmaito pakataan lasipulloihin, on niiden puhtaus silmämääräisesti tarkastettava ennen pullojen täyttämistä. Pestyjen maitopullojen sisäpinnalla saa viljeltäessä kasvaa enintään 10 bakteeripesäkettä 10 sm^{2} kohden.

11 §. Kulutusmaitoa kuljetettaessa on huolehdittava siitä, ettei sen lämpötila ennen vähittäismyynti- tai muuhun jakelupaikkaan luovuttamista nouse yli 10° C.

12 §. Kulutusmaitoa, jota ei ole suljettu valmiisiin vähittäismyyntipäällyksiin, ei saa pitää kaupan eikä myydä myöhemmin kuin pastörointia seuraavana päivänä.

Valmiisiin vähittäismyyntipäällyksiin suljettua kulutusmaitoa ei saa pitää kaupan eikä myydä myöhemmin kuin pastörointia seuraavana ja sitä seuraavana päivänä.

13 §. Kulutusmaito on vähittäismyynti- tai muussa jakelupaikassa siten säilytettävä, ettei sen lämpötila siellä nouse yli 10° C ja ettei siinä yhtä millilitraa kohden ole 50 000 bakteeria eikä 50 kolibakteeria.

Valmiisiin vähittäismyyntipäällyksiin pakatun kulutusmaidon bakteeri- ja kolibakteeripitoisuus ei saa kuitenkaan ylittää 9 §:ssä mainittuja rajoja.

Kulutusmaitoa ja pastöroimatonta maitoa älköön pidettäkö kaupan tai myytäkö samassa vähittäismyyntipaikassa, jollei toista tai molempia niistä ole suljettu valmiisiin vähittäismyyntipäällyksiin.

14 §. Pidettäessä kaupan tai myytäessä kulutusmaitoa valmiissa vähittäismyyntipäällyksissä tulee niissä olla elintarvikeasetuksen 18 §:n, sellaisena kuin se on 13 päivänä lokakuuta 1961 annetussa asetuksessa (475/61), mukaiset merkinnät, merkintä siitä, että maito on pastöroitu,

sekä lisäksi tarkoituksenmukainen merkintä viimeisestä sallitusta myyntipäivästä.

15 §. Mitä edellä on määrätty kulutusmaidosta, sovellettakoon vastaavasti kulutuskermaan, kuitenkin niin, että kerma saa olla aikaisemmin pastöroitua ja että pastörointi saadaan suorittaa kuumentamalla kerma pastöroimislaitteessa korkeampaan lämpötilaan, kuin 8 §:ssä säädetään.

16 §. Tämän päätöksen määräykset eivät koske tilaus- eivätkä tarkastusmaitoa.

17 §. Maatalousministeriön eläinlääkintöosastolla on valta myöntää poikkeuksia tämän päätöksen määräyksistä.

18 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1962, ja sillä kumotaan kulutusmaidon pastöroinnista 8 päivänä marraskuuta 1958 annettu maatalousministeriön päätös (445/58) sekä kulutusmaidon rasvapitoisuuden vakioinnista 24 päivänä maaliskuuta 1959 annettu maatalousministeriön päätös (159/59).

---

108. ASETUS PÄIHDYTTÄVIEN AINEIDEN VÄÄRINKÄYTTÄJIEN HUOLLOSTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu elokuun 31 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 473/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1961:130)

Sosiaaliministerin esittelystä kumotaan päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta 15 päivänä joulukuuta 1961 annetun asetuksen (554/61) 18 § ja muutetaan 7 §, 8 §:n 2 momentti, 10, 11 ja 12 §, 13 §:n 1 momentti, 17 §:n 1 momentin 3 ja 6 kohta, 20 §:n 1 momentin 6 kohta, 21, 25, 28, 29 ja 33 § sekä lisätään asetukseen uusi 14 §:n 2 momentti seuraavasti:

7 §. Lain 10 §:n 1 momentissa tarkoitettu sitoumus on laadittava sosiaaliministeriön vahvistaman kaavan mukaisesti. Sitoumus on voimassa, vaikka huollettava lain 15 §:n 2 momentin nojalla siirretään toiseen huoltolaan tai sairaalaan tahi muuhun vastaavaan hoitolaitokseen.

8 §. -
Valtion huoltolassa voi tarpeen mukaan olla vastaanotto-, tutkimus-, hoito- ja huolto-osastoja sekä suljettuja osastoja.

10 §. Valtion huoltolassa voi olla seuraavia peruspalkkaisia virkoja ja toimia:
ylilääkärin, johtajan ja apulaisjohtajan virat sekä osastonhoitajattaren, sairaanhoitajattaren, esimiehen ja työnjohtajan toimet. Lisäksi laitoksessa voi olla tulo- ja menoarvion rajoissa ylimääräisiä toimia sekä tilapäisiä toimihenkilöitä ja työsuhteessa olevaa henkilökuntaa.
Sosiaaliministeriöllä on oikeus kunkin vuoden tulo- ja menoarvion puitteissa määrätä, kuinka monta virkaa ja tointa on kussakin valtion huoltolassa, ja myöskin oikeus siirtää virka ja toimi toisesta valtion huoltolasta toiseen, mikäli se viran tai toimen haltijan oikeutta loukkaamatta voi tapahtua.

11 §. Valtion huoltolan ylilääkärin, johtajan ja apulaisjohtajan nimittää sosiaaliministeriö, sitten kun virka on ollut kolmenkymmenen päivän ajan haettavana.
Huoltolan toimenhaltijat nimittää tai määrää sekä sivutoimisen lääkärin, tilapäiset toimihenkilöt ja työsuhteessa olevan henkilökunnan ottaa laitoksen johtokunta tai johtaja sen mukaan kuin laitoksen ohjesäännössä määrätään.

Virkavapauden laitoksen viran ja toimen haltijoille sekä toimihenkilöille myöntää sosiaaliministeriö. Edellä 2 momentissa mainituille toimenhaltijoille ja toimihenkilöille myöntää sen kuitenkin enintään kahden viikon ajaksi kerrallaan laitoksen johtaja.

12 §. Kelpoisuusehtoina vaaditaan valtion huoltolan virkoihin ja toimiin:

1) ylilääkäriltä lääketieteen lisensiaatin tutkinto sekä erikoislääkärin oikeus psykiatrian alalla;

2) lääkäriltä lääketieteen lisensiaatin tutkinto;

3) johtajalta valtiotieteen kandidaatin, yhteiskuntatieteiden kandidaatin tai filosofian kandidaatin tutkinto tahi muu sopiva korkeakoulututkinto sekä sen lisäksi perehtyneisyyttä sosiaalihuoltoon;

4) apulaisjohtajalta sama pätevyys kuin johtajan virkaan tai sosiaalihuoltajan tahi muu vastaava tutkinto taikka, mikäli hänen toimialaansa kuuluvat tehtävät ovat pääasiassa taloushallintoon luettavia, merkonomin tai muu sopiva ammatillinen tutkinto;

5) taloudenhoitajalta merkonomin tai muu vastaava tutkinto;

6) alikonemestarilta alikonemestarinkirjan saamiseksi vaadittu pätevyys;

7) osastonhoitajattarena tai osastonhoitajana toimivalta sairaanhoitajalta asianomaisen alan erikoiskoulutus;

8) esimieheltä alan ammattikoulu ja perehtyneisyyttä laitoshuoltoon;

9) sairaanhoitajattarelta sairaanhoitajan pätevyys;

10) työnjohtajalta alan ammattikoulu tai muu vastaava koulutus;

11) ylemmän palkkausluokan toimistoapualaiselta perehtyneisyys kirjanpito- ja toimistotehtäviin;

12) alemman palkkausluokan toimistoapulaiselta perehtyneisyys toimistotehtäviin;

13) apuhoitajalta apuhoitajan koulutus;

14) emännöitsijältä emännöitsijäkurssi tai muu vastaava ammattikoulutus; sekä

15) apulaisemännöitsijältä talouskoulun päästötodistus.

Huoltolan virkaa tai tointa täytettäessä on erityistä huomiota kiinnitettävä asianomaisen henkilökohtaiseen sopivuuteen.

13 §. Valtion huoltolan johtokuntaan kuuluu puheenjohtajana laitoksen ylilääkäri tai johtaja sekä muina jäseninä apulaisjohtaja, huoltolan lääkäri ja vähintään kaksi sosiaaliministeriön määräämää jäsentä, joista ainakin yhden on oltava laitoksen henkilökuntaan kuulumaton. Sosiaaliministeriö määrää johtokuntaan kaksi varajäsentä. Johtokunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan.

- -

14 §. -

Hakemukseen, joka tarkoittaa kunnan, kuntayhtymän tai yksityisen ylläpitämän laitoksen tai sen osaston hyväksymistä suljetuksi huoltolaksi, on sen lisäksi, mitä 1 momentissa on säädetty, liitettävä selvitys siitä, miten huollettavat voidaan erottaa ryhmiin tai yksinäishuoneisiin ja miten huollettavien valvonta on suunniteltu järjestettäväksi.

17 §. Kunnan, kuntayhtymän tai yksityisen ylläpitämän huoltolan ohjesääntöön, jossa on mainittava huoltolan nimi, omistaja ja kotipaikka, on otettava määräykset:

- -

3) huollettavien hoidosta ja valvonnasta sekä lain 11 §:n 5 momentissa tarkoitetusta lääkärin valvonnasta;

- -

6) järjestyksenpidosta ja kurinpitomenettelystä;

- -

20 §. Huollettavan määräämistä huoltolaan tarkoittavaan esitykseen on liitettävä:

- -

6) pöytäkirja huollettavan ja todistajan tai todistajien kuulemisesta; sekä

- -

21 §. Huoltolasta, sairaalasta tai muusta vastaavasta hoitolaitoksesta ehdollisesti päästetyn huollettavan sinne palauttamista tarkoittavaan esitykseen on liitettävä selvitys siitä, että huollettava laitoksesta päästyään on valvonnan aikana käyttänyt väärin päihdyttäviä aineita, samoin kuin pöytäkirja huollettavan kuulemisesta ja ilmoitus aikaisemmasta hoitoajasta sekä tarvittaessa lääkärin lausunto ja ilmoitus hoitopaikan varaamisesta.

25 §. Kun lääninhallitus on tehnyt päätöksen huoltolaan määräämistä koskevassa asiassa tai määrännyt huollettavan lain 20 §:n 2 momentissa tarkoitetussa tapauksessa valvontaan tahi kun sosiaaliministeriö on päättänyt huoltolasta tai sairaalasta tahi muusta vastaavasta huoltolaitoksesta ehdollisesti päästetyn palauttamisesta sinne, päätös on lähetettävä poliisiviranomaiselle, jos se on esityksen tehnyt, ja muutoin sosiaalilautakunnalle. Jos esityksen on tehnyt lain 20 §:n 2 momentissa mainittu holhooja tai omainen, sosiaalilautakunnan tulee viipymättä toimittaa kappale päätöstä esityksen tekijälle. Lääninhallituksen päätökseen on merkittävä sen saapumispäivä ja liitettävä jäljennös siitä annettavaksi huollettavalle. Muulle kuin sosiaalilautakunnalle toimitettuun lääninhallituksen päätökseen tai sen jäljennökseen on merkittävä päivä, jolloin asianomainen on päätöksen saanut.

Lääninhallituksen päätöksen toimittamisesta tiedoksi sille, jota asia koskee, tai hänen holhoojalleen huolehtii poliisiviranomainen.

Päätöksestä, jolla huollettava on määrätty huoltolaan, on lääninhallituksen viipymättä lähetettävä jäljennös sekä asiassa syntynyt asiakirjavihko sosiaaliministeriölle. Niin ikään on lain 21 §:n 2 momentissa tarkoitetun toimikunnan puheenjohtajan lähetettävä jäljennös päätöksestä sosiaaliministeriölle.

28 §. Lain 27 §:n 2 momentissa tarkoitetussa huoltolaan, sairaalaan tai muuhun vastaavaan hoitolaitokseen siirtämistä koskevassa, johtajan sosiaaliministeriölle tehtävässä ilmoituksessa on mainittava siirron syy sekä milloin ja mihin laitokseen huollettava on siirretty.

Milloin siirrosta päättäminen edellisessä momentissa mainitun säännöksen mukaan kuuluu sosiaaliministeriölle, on siirtämistä koskevaan esitykseen liitettävä:

1) selvitys siirron tarpeellisuudesta;

2) ilmoitus siitä, mihin laitokseen huollettava esitetään siirrettäväksi;

3) esitettäessä siirtoa toiseen huoltolaan, mikäli mahdollista, tutkimuspöytäkirja huollettavan kuulemisesta; sekä

4) esitettäessä siirtoa sairaalaan tai muuhun vastaavaan hoitolaitokseen, lääkärin lausunto huollettavan terveydentilasta sekä ilmoitus hoitopaikan varaamisesta huollettavalle.

Lain 27 §:n 4 momentissa tarkoitettuun suljettuun huoltolaan määräämistä koskevaan esitykseen on liitettävä:

1) huollettavan järjestysrikkomuksia laitoksen johtokunnassa käsiteltäessä laaditut pöytäkirjat;

2) huollettavan rikkomusten perusteella muualla kuin johtokunnan kokouksessa suoritetusta tutkinnasta mahdollisesti laaditut pöytäkirjat;

3) huollettavaa koskevat otteet laitoksen kurinpitopäiväkirjasta;

4) huollettavan vastine esityksen johdosta tai selvitys siitä, että hänelle on varattu tilaisuus vastineen antamiseen;

5) laitoksen lääkärin lausunto huollettavan terveydentilasta;sekä

6) jäljennös päätöksestä, jonka perusteella huollettava on toimitettu huoltolaan, tiedoksianto- ja lainvoimaisuustodistuksineen sekä päätöksen perusteena oleva asiakirjavihko.

29 §. Huoltolan johtajan on, määrätessään kurinpitoseuraamuksesta, todistajan läsnä ollessa kuultava huollettavaa hänen rikkomuksensa johdosta ja samalla tavoin ilmoitettava kurinpitoseuraamus huollettavalle. Kurinpitoasiaa käsiteltäessä on pöytäkirjaan merkittävä rikkomuksen tekoaika, lyhyt selostus rikkomuksen laadusta ja siitä, mitä huollettava on häntä kuultaessa lausunut sekä kurinpitoseuraamus. Kurinpitoseuraamuksesta ja sen täytäntöönpanosta on tehtävä merkintä kurinpitopäiväkirjaan.

Jos huollettava hänen väkivaltaisen esiintymisensä vuoksi on välttämätöntä pitää kahleissa, päättää siitä laitoksen johtaja. Kiireellisessä tapauksessa voi myös laitoksen esimies antaa siitä määräyksen, jolloin toimenpiteestä on kuitenkin viipymättä ilmoitettava laitoksen johtajalle. Kahleiden poistamisesta päättää laitoksen johtaja tai johtokunta. Kurinpitopäiväkirjaan on tehtävä merkintä toimenpiteen kestämisajasta.

Jos huoltolasta, mielisairaalasta tai muusta sellaisesta laitoksesta lomalle päästetty tai siellä hoidettavana tai säilytettävänä oleva huollettava jää määräaikana lomalta palaamatta, karkaa tai yrittää karata, tulee laitoksen johtajan ryhtyä toimenpiteisiin hänen palauttamisekseen laitokseen tai karkaamisen estämiseksi. Huollettavan palauttamiseksi laitokseen tulee laitoksen sijaintipaikkakunnan poliisiviranomaisen laitoksen johtajan pyynnöstä antaa virka-apua sekä tarvittaessa etsintäkuulutus poliisisanomissa, mikäli hän ei tapaa huollettavaa virka-alueeltaan eikä tämän oleskelupaikka maassa ole tunnettu.

33 §. Lain 36 §:ssä tarkoitettua ylimääräistä valtionavustusta huoltolan, poliklinikan tai muun laitoksen ylläpitämiseen on haettava kirjallisesti sosiaaliministeriöltä kullekin kalenterivuodelle sen tammikuun loppuun mennessä uhalla, että oikeus avustukseen voidaan katsoa menetetyksi. Hakemukseen on liitettävä laitoksen varainhoitovuoden tulo- ja menoarvio sekä muu tarpeellinen selvitys. Sosiaaliministeriö päättää tulo- ja menoarvion puitteissa vuosineljänneksittäin ennakkona maksettavan avustuksen määrän, kuitenkin siten, että viimeisen avustuserän suuruus lopullisesti määrätään ja maksetaan vasta sen jälkeen kuin sosiaaliministeriö on hyväksynyt laitoksen tuloista ja menoista laaditun, johtokunnan puheenjohtajan ja laitoksen ylilääkärin tai johtajan oikeaksi

todistaman tilityksen. Tämä tilitys on toimitettava sosiaaliministeriölle viimeistään tilitysvuotta seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1962. Kun pakkotyöhön määrätty siirretään vankilasta suljettuun huoltolaan tai kun työlaitokseen siirretty toimitetaan työlaitoksesta huoltolaan, vankilan tai työlaitoksen johtajan tulee lähettää huollettavan pakkotyössä tai työlaitoksessa pitämisen perusteena olevat asiakirjat asianomaisen suljetun huoltolan tai huoltolan johtajalle.

---

109. TEURASTUSPALKKIOIDEN TARKISTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 5 p:ltä 1962.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:7 ja 1960:116)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, muuttaen teurastuspalkkioista 14. 12. 1960 tekemänsä päätöksen a) kohtaa, vahvistaa seuraavat uudet teurastuspalkkiot maksettaviksi 9. 4. 1962 alkaneen palkanmaksukauden alusta lukien:

Raavas, ruhopaino	yli 350 kg	380 mk
" "	250-350 "	240 "
" "	150-250 "	175 "
" "	80-150 "	155 "
" "	30- 80 "	120 "
Vasikka, "	alle 30 "	65 "
Lammas ja vuohi		65 "
Hevonen		330 "

110. SÄHKÖNMYYNTITARIFFIEN JA -HINTOJEN KUSTANNUSTASON SIDONNAISUUDEN LIEVENTÄMINEN JA YLEISTARIFFIN ALENTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 5 p:ltä 1962.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1959:32)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että vuoden 1962 III neljänneksestä alkaen sähkölaitoksen yleisten tariffien sidonnaisuutta kustannustasoon lievennetään siten, että sähkönkustannusindeksin kerroin 134 muutetaan arvoon 126 ja yleistariffin kuluttajamaksu muutetaan samaksi kuin energiatariffien kuluttajamaksu sekä että asuinhuoneistosta sekä sen yhteydessä mahdollisesti tapahtuvasta ammatinharjoituksesta tai vastaavasta peritään perusmaksua yhteensä yhden (1) tariffiyksikön mukaisesti.

---

111. HELSINGIN KAUPUNGIN PALVELUKSESSA TYÖSOPIMUSSUHTEESSA OLEVIEN TYÖNTEKIJÄIN SAIRAUS- JA HAUTAUSAPUSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 5 p:nä 1962.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1951:97)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 25. 4. 1951 vahvistamansa Helsingin kaupungin palveluksessa työsopimussuhteessa olevien työntekijäin sairaus- ja hautausapusäännön 7 §:n 2 momentin kuulumaan seuraavasti:

Hautausavun eläkkeensaajan kuolinpesälle myöntää palkkalautakunnan toimistopäällikkö.

---

112. HELSINGIN KAUPUNGIN KANSAKOULUJEN OHJESÄÄNNÖN 23 §.

Kouluhallituksen vahvistama syyskuun 7 p:nä 1962.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 20 p:nä 1962)

Kouluhallitus vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston 20.6.1962 tekemän päätöksen, jonka mukaan Helsingin kaupungin kansakoulujen ohjesäännön 23 § tulee kuulumaan seuraavasti:

23 §. Kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetussa laissa säädetyn palkkauksen lisäksi suoritetaan kansakoulunopettajalle palkkauksen lisä, jonka määrä on varsinaisen kansakoulun luokka-asteiden III-VI, kansalaiskoulun, apukoulun, tarkkailukoulun sekä muun erityiskoulun poika- ja sekaluokan opettajalle 20 prosenttia, varsinaisen kansakoulun luokka-asteiden I-II yläkansakoulunopettajalle ja kaikkien koulumuotojen tyttöluokan opettajalle 15 prosenttia sekä alakansakoulunopettajalle 25 prosenttia sanotun lain nojalla suoritettavasta peruspalkasta, ikälisistä ja kalliinpaikanlisästä.

Kansakoulunopettajalle, joka oli oikeutettu kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun lain 48 §:n perusteella säilyttämään myös ennen lain voimaantuloa voimassa olleiden säännösten mukaiset palkkaus- ja eläkeoikeutensa, mutta joka on ennen 25.10.1961 siirtynyt sanotun lain mukaiseen palkkaukseen, sekä kansakoulunopettajalle, joka oli määrätty koeaikana hoitamaan kaupungin yläkansakoulunopettajan virkaa 1.8.1957 lukien, mutta oli sitä ennen saanut valtakirjan Helsingin kaupungin alakansakoulunopettajan virkaan, suoritetaan kuitenkin 1 momentista poiketen seuraavan suuruiset prosentuaaliset palkkaukset lisät:

Varsinaisen kansakoulun luokka-asteiden III -VI sekä kansalaiskoulun poika- ja sekaluokan opettajalle:

Peruspalkka	1. ikäl.	2. ikäl.	3. ikäl.	4 ikäl.	5. ikäl.
24	25	27	28	30	25

Varsinaisen kansakoulun luokka-asteiden I-II yläkansakoulunopettajalle ja luokka-asteiden III-VI sekä kansalaiskoulun tyttöluokan opettajalle:

Peruspalkka	1. ikäl.	2. ikäl.	3. ikäl.	4. ikäl.	5. ikäl.
18	19	21	22	23	19

Apukoulun, tarkkailukoulun ja muun erityiskoulun poika- ja sekaluokan opettajalle:

Peruspalkka	1. ikäl.	2. ikäl.	3. ikäl.	4. ikäl.	5. ikäl.
21	22	24	25	27	22

Apukoulun, tarkkailukoulun ja muun erityiskoulun tyttöluokan opettajalle:

Peruspalkka	1. ikäl.	2. ikäl.	3. ikäl.	4.ikäl.	5. ikäl.
15	16	18	19	21	16

Alakansakoulunopettajalle:

Peruspalkka	1. ikäl.	2. ikäl.	3. ikäl.	4. ikäl.	5. ikäl.
25	25	28	30	30	27

Edellä mainitussa laissa säädetyn ylituntipalkkion ja tuntipalkkion lisäksi suoritetaan kansakoulunopettajalle ylituntipalkkion ja tuntiopettajalle tuntipalkkion lisä, jonka määrä on varsinaisen kansakoulun opettajalle 13 prosenttia sekä kansalaiskoulun, apukoulun, tarkkailukoulun ja muun erityiskoulun opettajalle 19 prosenttia sanotun lain nojalla suoritettavasta ylituntipalkkiosta ja tuntipalkkiosta.

Toisessa momentissa tarkoitetulle opettajalle suoritetaan 13 prosentin asemesta 16 prosentin sekä 19 prosentin asemesta 22 prosentin suuruinen ylituntipalkkion ja tuntipalkkion lisä.

Edellä mainitussa laissa säädetyn johtajan palkkion lisäksi suoritetaan koulun johtajalle tässä pykälässä mainitut ylituntipalkkioiden lisät.

Kansakoulunopettajalle suoritetaan virantoimituksen keskeytyksen ajalta edellä mainitussa laissa säädetyn palkkauksen lisäksi tässä pykälässä mainitut palkkauksen lisät sanotussa laissa määrätyin perustein.

Valtion varoista suoritetun eläkkeen lisäksi suoritetaan kaupungin palveluksesta eläkkeelle siirtyneelle kansakoulunopettajalle, jolla on vähintään 5 eläkevuotta tämän kaupungin palveluksessa, eläkkeen lisä, jonka määrä on varsinaisen kansakoulun luokka-asteiden III-VI, kansalaiskoulun, apukoulun, tarkkailukoulun sekä muun erityiskoulun poika- ja sekaluokan opettajalle 32 prosenttia, varsinaisen kansakoulun luokka-asteiden I-II yläkansakoulunopettajalle ja kaikkien koulumuotojen tyttöluokan opettajalle 26 prosenttia sekä alakansakoulunopettajalle 39 prosenttia edellä mainitun lain nojalla ja perustein suoritettavasta eläkkeestä. Toisessa momentissa tarkoitetulle kansakoulunopettajalle, joka ennen 31.12.1960 on siirtynyt eläkkeelle, suoritetaan kaupungin lisäeläke yhtä prosenttia suurempana kuin edellä tässä momentissa on mainittu.

Kaupunginvaltuusto päätti samalla, että ohjesäännön muutos on voimassa 1.7.1960 lukien.

---

113. ASETUS VALTION VIRAN TAI TOIMEN HALTIJAIN PALKKAUKSESTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu syyskuun 7 p:nä 1962. (Lyhennysote)
(Suomen as. -kok. 475/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1962:7 ja 39)

Valtiovarainministerin esittelystä muutetaan valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta 19 päivänä tammikuuta 1943 annetun asetuksen 1, 2, 3 ja 4 §, sellaisina kuin 1 § on 16 päivänä maaliskuuta 1962 annetussa asetuksessa (254/62), 2 § 24 päivänä maaliskuuta 1961 annetussa asetuksessa (167/61), 3 § 5 päivänä tammikuuta 1962 annetussa asetuksessa (18/62) ja 4 § 5 päivänä tammikuuta 1962 ja 16 päivänä maaliskuuta 1962 annetuissa asetuksissa (18/62 ja 254/62), sekä väliaikaisesti myös 5 § ja 12 §, sellaisena kuin 5 § on 5 päivänä tammikuuta 1962 annetussa asetuksessa (18/62) ja 12 § 29 päivänä joulukuuta 1956 ja 16 päivänä maaliskuuta 1962 annetuissa asetuksissa (701/56 ja 254/62), näin kuuluviksi:

1 §. Peruspalkkaiset virat ja toimet kuuluvat palkkausluokkiin seuraavasti:

	Palkkausluokka
Kaupunkien poliisilaitokset:	
Poliisimestari	B 3
Rikososaston johtaja	A 28
Rekisteriosaston johtaja	A 26
Henkikirjoitustoimiston johtaja	A 25
Poliisimestarin lainopillinen apulainen	A 28
Poliisimestarin apulainen	A 28
Siviilirekisteritoimiston johtaja	A 20
Toimiupseeri	A 23
Rikososaston johtajan apulainen 1 l.	A 24
Rikososaston johtajan apulainen 2 l.	A 23
Huolto-osaston johtaja	A 23
Sihteeri	A 24

Apulaissihteeri 1 l.	A 19
Apulaissihteeri 2 l.	A 17
Apulaissihteeri 3 l.	A 16
Liikennetoimiston johtaja	A 25
Liikennetoimiston johtajan apulainen	A 20
Tuntomerkkitoimiston johtaja	A 18
Tutkintatoimiston johtaja	A 18
Osoite- ja tiedonantotoimiston johtaja	A 19
Passitoimiston johtaja	A 21
Auto-osaston johtaja	A 19
Osoite- ja tiedonantotoimiston johtajan apulainen	A 17
Passitoimiston johtajan apulainen	A 17
Taloudenhoitaja 1 l.	A 23
Taloudenhoitaja 2 l.	A 18
Rahastonhoitaja	A 14
Varastonhoitaja	A 12
Rikososaston varastonhoitaja	A 13
Ylikomisario	A 22
Komisario 1 l. yp.	A 21
Komisario 1 l.	A 20
Komisario 2 l. yp.	A 19
Komisario 2 l.	A 18
Kirjanpitäjä	A 14
Kanslisti 1 l. yp.	A 12
Kanslisti 1 l. ap.	A 11
Apulaiskanslisti	A 9
Konekirjoittaja	A 7
Kirjuri 1 l.	A 7
Kirjuri 2 l.	A 6
Ylikonstaapeli	A 16
Vanhempi konstaapeli	A 14
Nuorempi konstaapeli	A 13
Nuorempi konstaapeli	A 12
Naiskonstaapeli	A 11
Vahtimestari yp.	A 8

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1962

114. HELSINGIN KAUPUNGIN LIIKENNELAITOKSEN LAUTAKUNNAN JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 19 p:nä 1962.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:59)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 19. 6. 1957 vahvistamansa liikennelaitoksen lautakunnan johtosäännön 7 §:n 9) ja 10) kohdat seuraavan sisältöisiksi:

7 §. -

9) myöntää vapaisiin matkoihin oikeuttavia lippuja, mikäli tätä tehtävää ei ole annettu liikennelaitoksen johtosäännössä liikennelaitokselle tai mikäli siitä ei ole muutoin toisin määrätty,

10) tehdä kaupunginhallitukselle esityksiä niistä perusteista, joita liikennelaitoksen on noudatettava sen myöntäessä invalideille ja heihin verrattaville ryhmille vapaisiin matkoihin oikeuttavia tai alennettuun hintaan myytäviä sekä koululaisille alennettuun hintaan myytäviä liikennelaitoksen lippuja,

- -

115. HELSINGIN KAUPUNGIN LIIKENNELAITOKSEN JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 19 p:nä 1962.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:60)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä lisätä 19. 6. 1957 vahvistamansa ja 10. 1. 1962 muuttamansa liikennelaitoksen johtosäännön 2 §:ään seuraavan uuden 16) kohdan ja muuttaa nykyiset 16) -20) kohdat 17) - 21) kohdiksi:

2 §. -

16) myöntää kaupunginhallituksen vahvistamia perusteita noudattaen invalideille ja heihin verrattaviin ryhmiin kuuluville vapaisiin matkoihin oikeuttavia tai alennettuun hintaan myytäviä sekä koululaisille alennettuun hintaan myytäviä liikennelaitoksen lippuja sekä antaa sanottujen perusteiden soveltamista koskevia määräyksiä ja ohjeita,
- -

116. LAKI KANSALAIS- JA TYÖVÄENOPISTOJEN VALTIONAVUSTA.

Annettu syyskuun 21 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 521/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1938:34 ja 1949:61)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Kansalais- ja työväenopistolla tarkoitetaan tässä laissa oppilaitosta, jonka tehtävänä on edistää aikuiskasvatusta opettamalla kansalaisille heidän vapaa-aikoinaan sellaisia tietoja ja taitoja, jotka ovat tarpeellisia kansalaiselämässä, antavat pohjan jatko-opiskelulle sekä edistävät itseopiskelua ja henkistä itsensä kehittämistä, ynnä ohjata kansalaisia vapaa-ajan oikeaan käyttöön.

2 §. Kansalais- ja työväenopisto saa valtiolta vuotuista perusavustusta 70 prosenttia 3 §:ssä luetelluista todellisista menoistaan. Jos opisto toimii syrjäseudulla tai vähävaraisella paikkakunnalla, voidaan sille myöntää lisäavustusta enintään 15 prosenttia näistä menoista.

Kansalais- ja työväenopistolle, joka ei toimi syrjäseudulla tai vähävaraisella paikkakunnalla, voidaan, jos sen taloudellinen asema on heikko, myöntää tulo- ja menoarvion rajoissa ylimääräistä valtionavustusta enintään 15 prosenttia 3 §:ssä luetelluista todellisista menoista.

3 §. Kansalais- ja työväenopiston valtionapuun oikeuttaviin todellisiin menoihin luetaan:

1) opiston rehtorin ja opettajien sekä muun opistotyöhön tarvittavan henkilökunnan rahana maksettavat palkat ja eläkkeet tai eläkevakuutusmaksut, luennoitsijoiden palkkiot, opiston työnantajana näiden perusteella suorittamat sosiaalimenot, sekä opettajien ja luennoitsijain matkakustannukset ja päivärahat;

2) tapaturmavakuutus-, työttömyysvakuutus- ja palovakuutusmaksut;

3) opiston omien rakennusten ja huoneistojen vuokra-arvo määrättynä valtioneuvoston vahvistamien perusteiden mukaan;

4) vuokramaksut vuokratuista huoneistoista, jotka ovat välttämättömiä opiston toiminnalle ja joiden vuokran maksamiseen tahi kunnossapitoon omistaja ei muutoin saa valtionavustusta; sekä

5) lämmitys-, vedenhankkimis-, valo- ja voimavirtamenot sekä opetusvälineiden ja tarpeellisen opistokaluston hankkimisesta ja kunnossapidosta, kirjastosta ja yleisestä terveydenhoidosta ynnä opiston toimintaa koskevista ilmoituksista ja painatustöistä aiheutuvat menot.

Milloin 1 momentissa tarkoitetut opiston menot ovat kohtuullista suuremmat, älköön valtionapua suoritettako tarpeettomiksi katsottavien menojen osalta.

4 §. Valtionavun saamisen edellytyksenä on:

1) että opisto on katsottava yleisen sivistystarpeen vaatimaksi ja että se on toiminut vähintään kaksi vuotta;

2) että opisto on saanut opetusministeriön perustamisluvan ja että sillä on kouluhallituksen vahvistama ohjesääntö;

3) että opiston huoneisto on tyydyttävä, tarkoituksenmukainen ja aikuiskoulutuksen tarpeita vastaava sekä että uusien rakennusten ja suurehkojen muutostöiden piirustukset ovat kouluhallituksen vahvistamat;

4) että opistolla on tarpeelliset opetus- ja työvälineet sekä laitteet;

5) että opiston omaisuutta hoidetaan asianmukaisesti ja huolellisesti ja opiston omistussuhteet ja hallinto ovat sellaiset, että ne ovat takeena opiston valtionavustuksella hankitun omaisuuden käyttämisestä tarkoitukseensa tai muussa tapauksessa takeena myönnettyjen varojen palauttamisesta valtiolle;

6) että opistolle on kutakin työkautta varten hyväksytty toiminta- ja opetussuunnitelma;

7) että opistossa annetaan opetusta luennoin ja harjoituksin opiskelijoiden ikäkauteen soveltuvien kasvatusopillisten periaatteiden mukaan ilman puoluekiihoitusta;

8) että opiston työkausi kestää vähintään 26 työviikkoa ja työtuntien määrä viikossa on vähintään 10 sekä, jos opistossa järjestetään vähintään 6 viikkoa kestävä jatkolukukausi, että työtunteja sen aikana on viikossa vähintään 6;

9) että opiston opiskelijat ovat suorittaneet oppivelvollisuutensa tai muussa tapauksessa täyttäneet kuusitoista vuotta, että kahden perättäisen vuoden oppilasmäärän keskiarvo on vähintään 50 ja että opintoryhmissä, joiden opettajien palkkaamiseen suoritetaan valtionapua, on vähintään seitsemän tai, asetuksen määräämissä tapauksissa, vähintään viisi osanottajaa;

10) että opiston rehtorin ja opettajien palkkaus on kohtuullinen, niin että siinä noudatetaan vähintään muussa kansansivistystyössä ja yleisessä opetustoimessa maksettavia palkkoja;

11) että opisto on valtion tarkastuksen alainen; sekä

12) että opistoa ei ylläpidetä taloudellisen edun tavoittamiseksi.

5 §. Alkavalle opistolle, joka muutoin soveltuvin osin täyttää 4 §:ssä mainitut ehdot, myönnetään valtionapuna kahtena ensimmäisenä toimintavuonna puolet siitä, mitä kaksi vuotta toimineelle opistolle perusavustuksena suoritetaan. Kuitenkin voidaan opistolle, joka toimii syrjäseudulla tai vähävaraisella paikkakunnalla tai jonka taloudellinen asema muista senkaltaisista syistä on heikko, myöntää avustusta alusta alkaen täysi määrä.

6 §. Kansalais- ja työväenopistolle voidaan valtion tulo- ja menoarvioon otetun määrärahan puitteissa myöntää avustusta ja lainaa omien huoneistojen hankkimista, niiden laajentamista ja perusparannuksia varten.

7 §. Jos valtionapua nauttivan kansalais- tai työväenopiston opiskelijamäärä kahtena peräkkäisenä vuonna on 4 §:n 9 kohdassa säädettyä määrää pienempi, alistettakoon valtioneuvoston harkittavaksi, onko opistolle edelleenkin ja missä määrin myönnettävä valtionapua.

Jos havaitaan olevan syytä muistuttamiseen opiston toimintaa vastaan, eikä opisto tästä huomautuksen saatuaan poista epäkohtaa, voidaan sille myönnetty valtionapu pidättää tai lakkauttaa.

8 §. Opiston omistaja on velvollinen, jos opiston valtionavustus on lakkautettu tai opisto on lopettanut toimintansa, suorittamaan valtiolle opiston omaisuudesta palautusta valtion sen hankintakustannuksiin opistolle antamaa avustusta vastaavan määrän.

9 §. Rehtorin ja opettajain kelpoisuusehdoista säädetään asetuksella. Valtioneuvosto voi erityisestä syystä myöntää niistä erivapauden.

10 §. Tarkemmat säännökset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

11 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1963, ja sillä kumotaan työväenopistojen valtionavusta 28 päivänä huhtikuuta 1938 annettu laki (167/38) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

---

117. KIINTEISTÖLAUTAKUNNAN JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 3 p:nä 1962.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1954:49, 1955:140, 1956:166, 1958:9, 1960:39 ja 1961:31)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 16. 6. 1954 vahvistamansa ja 21. 12. 1955, 19. 12. 1956, 15. 1. 1958, 27. 4. 1960 ja 29. 3. 1961 muuttamansa kiinteistölautakunnan johtosäännön 2 §:n 20) kohtaa ja 3 §:n 1 ja 2 momenttia sekä lisätä johtosääntöön uuden 7 b §:n seuraavasti:

2 §. Lautakunnan tehtävänä on:

- -

20) valvoa kaupungin liikenteen järjestelyä sekä tehdä liikenneolojen parantamista koskevia esityksiä, lukuun ottamatta asioita, joista lausunnon antaminen kuuluu kaupunginhallituksen asettamalle liikennejärjestelytoimikunnalle;

- -

3 §. Kaupungin tonttien luovuttamista, maatilojen ja metsien hoitoa, asemakaava- ja rakennusjärjestysasioita sekä kaupungin taloja, kauppatoreja ynnä julkisilla paikoilla olevia myyntipaikkoja koskevia kysymyksiä käsittelemään lautakunta asettaa keskuudestaan tonttijaoston, maatalous- ja metsäjaoston, asemakaavajaoston sekä talojaoston.

Tontti-, maatalous- ja metsä- sekä talojaostolla on valta päättää lautakunnan nimessä asioista, jotka lautakunta on uskonut niiden päätettäviksi, ja olkoon niiden päätöksistä voimassa, mitä lautakunnan päätöksistä on määrätty.

7 b §. Liikenneasioissa kaupunginhallitukselle lausuntoja antavana asiantuntijaelimenä toimii pysyväinen liikennejärjestelytoimikunta, johon kaupunginhallitus määrää puheenjohtajan ja yhden jäsenen sekä tarpeellisen määrän asiantuntijajäseniä ja mihin lautakunta valitsee vuosittain keskuudestaan viisi jäsentä. Asiantuntijajäsenellä on oikeus osallistua keskusteluun, mutta ei päätöksen tekoon.

118. KIINTEISTÖVIRASTON JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 3 p:nä 1962.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1954:50)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 16. 6. 1954 vahvistamansa kiinteistöviraston johtosäännön 24 §:ää ja lisätä johtosääntöön 23 a, 27 a ja 27 b §:n seuraavasti:

23 a §. Asemakaavaosastoon kuuluu liikennetoimisto.

24 §. Asemakaavaosaston henkilökuntana on asemakaavapäällikkö osaston päällikkönä, asemakaava-arkkitehti, yleiskaava-arkkitehti, asemakaavainsinööri, toimistoarkkitehtejä, apulaisasemakaavainsinööri, arkkitehtejä, insinöörejä, osastosihteeri sekä toimistonhoitaja, piirtäjiä ja toimistoapulaisia.

Liikennetoimistossa on liikennetoimiston päällikkö, liikenneinsinöörejä, sähköinsinööri, liikennetutkijoita, insinöörejä, liikenneteknikkoja, piirtäjiä ja toimistoapulaisia.

Lisäksi voi osastolla olla kaupunginvaltuuston päätösten edellyttämiä muita vakinaisia viranhaltijoita. Määrärahojen puitteissa voidaan palkata myös tilapäisiä viranhaltijoita sekä työsopimussuhteessa olevaa henkilökuntaa ja työntekijöitä.

Asemakaavapäällikön pätevyysvaatimuksena on teknillisessä korkeakoulussa tai yliopistossa suoritettu arkkitehdintutkinto sekä kokemus kaupunkisuunnnittelussa. Liikennetoimiston päällikön pätevyysvaatimuksena on yliopistossa tai korkeakoulussa suoritettu loppututkinto. Liikenneinsinöörien pätevyysvaatimuksena on teknillisen korkeakoulun rakennusinsinööriosastossa tai yliopistossa suoritettu vastaava diploomi-insinöörintutkinto. Arkkitehtien pätevyysvaatimuksena on teknillisessä korkeakoulussa tai yliopistossa suoritettu arkkitehdintutkinto. Sähköinsinöörin pätevyysvaatimuksena on teknillisen korkeakoulun sähköinsinööriosastossa tai yliopistossa suoritettu vastaava diplomi-insinöörintutkinto. Insinöörien pätevyysvaatimuksena on teknillisen korkeakoulun rakennusinsinööriosastossa tai yliopistossa suoritettu vastaava diplomi-insinöörintutkinto tahi teknillisen opiston rakennusinsinööriosastossa suoritettu insinöörintutkinto, liikennetutkijan pätevyysvaatimuksena on korkeakoulussa suoritettu loppututkinto ja opinnäyttein tai tutkimustyöllä osoitettu hyvä perehtyneisyys tilastoalaan.

Asemakaavaosaston muun henkilökunnan pätevyysvaatimukset määrää lautakunta, kuitenkin siten, että toimistovirkoihin kuuluvaa virkaa täytettäessä on noudatettava näitä virkoja varten erikseen määrättyjä pätevyysvaatimuksia.

27 a §. Liikennetoimiston tehtävänä on:

1) kuljetustarpeiden ja liikenneolojen sekä niiden tulevan kehityksen tutkiminen,

2) liikenneväylien, paikoitusalueiden ja keskustan liikenteen yleissuunnittelu,

3) katuristeysten ja paikoitusalueiden yksityiskohtainen suunnittelu,

4) liikenteenohjauslaitteiden suunnittelu,

5) liikennetilastojen ja ennusteiden laatiminen.

27 b §. Liikennetoimiston päällikön tehtävänä on:

1) johtaa ja valvoa liikennetoimiston ja sen henkilökunnan toimintaa,

2) valmistella sekä liikennejärjestelytoimikunnan kokouksissa esitellä toimialaansa kuuluvia asioita, mikäli niiden valmistelemista ja esittelemistä ei ole annettu muun viranhaltijan tehtäväksi,

3) tarkastaa ja varustaa tilimerkinnällä laskut, maksumääräykset ja muut toimiston tileihin kuuluvat tositteet,

4) seurata liikennetoimiston toimialan kehitystä,

5) olla saapuvilla kutsusta lautakuntien kokouksissa hänen toimialaansa kuuluvia asioita käsiteltäessä,

6) valvoa, että toimistolle kuuluvat piirustukset, kartat ja muut asiakirjat huolellisesti hoidetaan,

7) tehdä asemakaavapäällikölle toimialaansa sekä toimiston toiminnan kehittämistä ja sen henkilökuntaa koskevia esityksiä.

---

119. HELSINGIN KAUPUNGIN LIIKENNEMAKSUTAKSAN MUUTOS.

Sisäasiainministeriön vahvistama lokakuun 5 p:nä 1962.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä syyskuun 5 p:nä 1962)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1961:82)

Sisäasiainministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston 5. 9. 1962 tekemän päätöksen, jonka mukaan 25. 7. 1961 vahvistetun Helsingin kaupungin liikennemaksutaksan 1 §:n 3 momentti muutettiin seuraavaksi:

Ulkomailta tuoduista tavaroista, jotka tullivarastoon siirtämättä tullaamattomina tuodaan kaupunkiin tullattaviksi toiselta kotimaan paikkakunnalta, jossa asianmukaisesti vahvistettuja liikennemaksuja kannetaan, tuloutetaan täällä liikennemaksua 70 % taulussa A mainituista määristä.

120. HELSINGIN KAUPUNGIN AMMATTIOPPILAITOSTEN OHJESÄÄNNÖN MUUTOS.

Kauppa- ja teollisuusministeriön vahvistama lokakuun 6 p:nä 1962.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä syyskuun 5 p:nä 1962)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1961:14)

Kauppa- ja teollisuusministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston 5. 9. 1962 tekemän päätöksen, jolla 10. 2. 1961 vahvistetun Helsingin kaupungin ammattioppilaitosten ohjesäännön 19 § muutettiin seuraavan sisältöiseksi, 1. 8. 1962 lukien:

19 §. Ammattiaineiden ja yleisaineiden opettajan sekä ammatinopettajan opetusvelvollisuus on 26 viikkotuntia sekä pätevän työnopettajan opetusvelvollisuus 28 viikkotuntia.

Rehtorin opetusvelvollisuuden määrää kaupunginvaltuusto kauppa- ja teollisuusministeriön vahvistamien yleisten perusteiden mukaan. Osastonjohtajan ja oppilasvalvojan opetusvelvollisuuden määrää kaupunginvaltuusto. Rehtorin, osastonjohtajan ja oppilasvalvojan palkkion vahvistaa kaupunginvaltuusto.

Milloin opetuksen järjestely vaatii, johtokunta voi velvoittaa opettajan ottamaan ylitunteja siinä määrin kuin katsotaan tarpeelliseksi. Ylituntien määrä ei kuitenkaan saa olla enempää kuin 18 viikkotuntia.

121. KANSAKOULUNOPETTAJIEN YLITUNTI- JA JOHTAJANPALKKIOT.

Kaupunginhallituksen päätös lokakuun 11 p:ltä 1962.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa vanhan palkkausjärjestelmän valinneiden kansakoulunopettajien ylitunti- ja johtajanpalkkiot 1. 9. 1962 lukien seuraaviksi:

Varsinaisen kansakoulun opettajan ylituntipalkkio	749 mk	
Kansalais- ja apukoulun opettajan ylituntipalkkio	874 "	
Johtajan palkkio	50 378 "	vuodessa
Johtajan lisäpalkkio	2 725 "	"

---

122. VIRVOITUSJUOMAKIOSKIEN JA KUKKIENMYYNTIPAIKKOJEN MYYNTIKAUDEN JATKAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 17 p:ltä 1962.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:132 ja 1961:102)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupungin maalla olevissa virvoitusjuomakioskeissa ja kukkienmyyntipaikoilla saadaan harjoittaa kauppaa 16. 10. - 15. 11. 1962 välisenä aikana kaupunginvaltuuston 27. 3. 1935 kioskeissa ja niihin verrattavissa myyntipaikoissa sekä ulkosalla kaupungin alueella harjoitettavasta kaupasta ym. ansiotoiminnasta hyväksymien määräysten 4 §:stä poiketen.

---

123. LIIKENNEJÄRJESTELYTOIMIKUNNAN TOIMINTA-OHJEET.

Kaupunginhallituksen vahvistamat lokakuun 11 p:nä 1962.

1 §. Liikennejärjestelytoimikunnan tehtävänä on antaa kaupunginhallitukselle lausuntoja liikenteen järjestelyä ja ohjausta sekä taksoja koskevissa asioissa.

2 §. Liikennejärjestelytoimikunta antaa lausuntoja asioista, jotka koskevat 1) pienehköjä liikennejärjestelyjä, 2) liikennemerkkejä, 3) pysäköimistä ja seisottamista, 4) suojateitä, 5) liikennevaloja, ajoratamerkintöjä ja sulkulaitteita, 6) kadun tilapäistä sulkemista, 7) liikennerajoituksia, 8) rautateiden tasoristeysten turvalaitteita, 9) vuokra-auto- ja ajuriasemia, 10) linja-auto-ja raitioliikenteen asemapaikkojen, pysäkkien ja liikennekioskien sijoitusta, 11) katujen luokitusta kunnossapitoa varten, 12) tienviittoja, 13) linjaliikenteen aikatauluja, 14) linja- ja henkilöliikenteen taksoja, 15) linjaliikenteen liikennelupia ja kulkureittejä sekä 16) tilausliikenteessä käytettävien autojen lukumäärää ja taksoja.

3 §. Liikennejärjestelytoimikunnan puheenjohtajana toimii kiinteistötointa johtava apulaiskaupunginjohtaja ja varapuheenjohtajana se kiinteistölautakunnan jäsenistä, jonka kiinteistölautakunta on tähän tehtävään valinnut.

Jos jäsen eroaa ennen toimikautensa päättymistä, valitaan toinen henkilö eronneen tilalle toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

4 §. Toimikunta kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta. Sekä puheenjohtajan että varapuheenjohtajan ollessa estyneenä olemasta kokouksessa saapuvilla valitaan tilapäinen puheenjohtaja kokousta varten.

Toimikunta on päätösvaltainen, kun vähintään kolme päätöksen tekoon esteetöntä jäsentä, kokouksen puheenjohtaja heihin luettuna, on saapuvilla.

5 §. Toimikunnan kokouksessa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyksiä on ilmennyt, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset.

Pöytäkirja tarkistetaan toimikunnan päättämällä tavalla kunnallislain 29 §:n säännöksien mukaisesti.

6 §. Toimikunnassa käsiteltävät asiat esittelee kiinteistöviraston asemakaavaosaston liikennetoimiston päällikkö, mikäli niiden esitte-

lemistä ei ole annettu muun viranhaltijan tehtäväksi.
Toimikunnalla on oikeus ottaa itselleen sihteeri.

7 §. Toimikuntaa avustavat tarvittaessa asiantuntijoina ilman äänioikeutta kunnallispormestari, asemakaavapäällikkö, liikennelaitoksen toimitusjohtaja ja katurakennuspäällikkö tai heidän henkilökohtainen varamiehensä. Toimikunnalla on oikeus kuulla muitakin asiantuntijoita.

---

124. ASETUS ERÄIDEN POLIISITOIMIEN MUUTTAMISESTA.

Annettu lokakuun 12 p:nä 1962. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 533/62)

Eduskunnan myönnettyä tarkoitukseen tarvittavat varat muutetaan sisäasiainministerin esittelystä seuraavat peruspalkkaiset toimet:
Kaupunkien poliisilaitoksissa:

- -

kaksi 20 palkkausluokkaan kuuluvaa ylikonstaapelin tointa (Helsinki) A 16 palkkausluokkaan kuuluviksi ylikonstaapelin toimiksi; sekä

yksi 17 palkkausluokkaan kuuluva nuoremman konstaapelin toimi (Helsinki) A 13 palkkausluokkaan kuuluvaksi nuoremman konstaapelin toimeksi.

Edellä mainittujen toimien vakinaiset haltijat siirretään nyt muutettujen toimien haltijoiksi.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 1962 lukien.

125. ASETUS SAIRAALA-ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu lokakuun 19 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 542/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:81)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan 25 päivänä toukokuuta 1956 annetun sairaala-asetuksen (316/56) 7 § näin kuuluvaksi:

7 §. Rakennustoimikunnan tehtävänä on:

1) pitää huolta, että ehdotukset keskussairaalan rakennussuunnitelmaksi ja siihen liittyviksi piirustuksiksi laaditaan, hyväksyä ehdotukset ja toimittaa ne niihin kuuluvine luonnos- ja pääpiirustuksineen lääkintöhallitukselle, joka oman lausuntonsa ohella antaa ehdotukset sisäasiainministeriön vahvistettaviksi;

2) tehdä rakennustyön suorittamista koskevat päätökset;

3) laatia suunnitelma sairaalan irtaimiston hankkimisesta sekä saatuaan 1 kohdassa säädetyssä järjestyksessä sille sisäasiainministeriön vahvistuksen pitää huolta sen toteuttamisesta;

4) päättää, millä tavoin rakentamisen ja sitä koskevan tilinpidon valvonta on rakennustoimikunnan puolesta järjestettävä;

5) toimittaa rakentamisesta syntyvät tilit lääkintöhallitukselle;

6) toimittaa tarvittaessa sairaalalain 7 §:n 2 momentissa tarkoitettu arviointi; sekä

7) käsitellä muut keskussairaalan rakentamista koskevat asiat, joista ei ole toisin säädetty.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1962.

---

126. ASETUS RAKENNUSASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu lokakuun 19 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 543/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1959:77)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetun rakennusasetuksen (266/59) 25 §:n 3 momentti seuraavasti:

25 §. -
Seutukaavaliiton on tehtävä kalenterivuotta varten kerrallaan yksityiskohtainen arvio 1 momentissa mainituista kustannuksista ja toimitettava se ennen vuoden alkua sisäasiainministeriön hyväksyttäväksi. Valtionapua on haettava ministeriöltä kultakin vuodelta ennen seuraavan maaliskuun loppua. Erityisistä syistä valtionapu voidaan myöntää hyväksytystä kustannusarviosta poikkeaviinkin tarpeellisiin menoihin.

---

127. ASETUS KANSANELÄKEASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu lokakuun 19 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 544/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1960:30)

Sosiaaliministerin esittelystä muutetaan 7 päivänä joulukuuta 1956 annetun kansaneläkeasetuksen 64 §, sellaisena kuin se on 1 päivänä huhtikuuta 1960 annetussa asetuksessa (172/60), näin kuuluvaksi:

64 §. Kansaneläkelain 43 §:n mukaan eläkkeensaajalle itselleen henkilökohtaisia tarpeita varten annettava eläkkeen osa on 1 500 markkaa kuukaudessa.

---

128. LAKI VUODEN 1962 ASUNTOTUOTANNON VERONHUOJENNUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu lokakuun 26 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 539/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1962:106)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 25 päivänä elokuuta 1962 annetun asuntotuotannon veronhuojennuslain (464/62) 7 §:n 2 momentti näin kuuluvaksi:

7 §. -

Mikäli 1 momentissa tarkoitettu asuinhuoneisto ei verovuotta ole ollut pääasiallisesti osakkaan tai jäsenen taikka hänen perheensä käytössä, ei osakkaan tai jäsenen veronalaisena tulona pidetä, jos rakennuksen rakentaminen on aloitettu vuonna 1964, kolmea neljäsosaa ja, jos rakentaminen on aloitettu vuonna 1965 tai 1966, puolta huoneistosta saatujen tulojen määrästä.

- -

129. TAKSA, JONKA MUKAAN USKOTTUJEN MIESTEN PALKKIOT MAANMITTAUSTOIMITUKSISSA HELSINGIN KAUPUNGIN ALUEELLA LASKETAAN.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama lokakuun 26 p:nä 1962.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä syyskuun 19 p:nä 1962)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1959:152)

Uudenmaan lääninhallitus vahvisti mainittuna päivänä seuraavan taksan, jonka mukaan uskottujen miesten palkkiot maanmittaustoimituksissa Helsingin kaupungin alueella lasketaan:

Uskottujen miesten päiväpalkkiona maanmittaustoimituksissa Helsingin kaupungin alueella suoritetaan 2 000 mk. Matkarahana suoritetaan yleisiä kulkuneuvoja käytettäessä todelliset kohtuulliset matkakustannukset, omaa autoa käytettäessä 19 mk/km ja muulla omalla kyydillä tai jalkaisin kuljettaessa 10 mk/km.

130. KAUPUNGINHALLITUKSEN OHJESÄÄNNÖN MUUTOS.

Sisäasiainministeriön vahvistama marraskuun 1 p:nä 1962.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä syyskuun 19 p:nä 1962)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949:1, 1958:94, 1959:86 sekä 1960:49 ja 88)

Sisäasiainministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston 19. 9. 1962 tekemän päätöksen, jonka mukaan 7. 3. 1949 vahvistetun ja 16. 6. 1958, 1. 7. 1959 sekä 17. 5. ja 8. 8. 1960 muutetun kaupunginhallituksen ohjesäännön 8 §:ään päätettiin lisätä seuraavan sisältöinen uusi 27) kohta ja muuttaa nykyiset 27) ja 28) kohdat 28) ja 29) kohdiksi:

27) niiden perusteiden vahvistamista, joiden mukaan liikennelaitoksella on oikeus johtosääntönsä perusteella myöntää invalideille ja heihin verrattaville ryhmille vapaisiin matkoihin oikeuttavia tai alennettuun hintaan myytäviä sekä koululaisille alennettuun hintaan myytäviä liikennelaitoksen lippuja.

131. KANSAKOULUJEN HENKILÖKUNNAN YLIMÄÄRÄISET PALKKIOT.

Kaupunginhallituksen vahvistamat marraskuun 8 p:nä 1962.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1962:88)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä oikeuttaa kansakoulujen vahtimestarit tai heidän sijastaan määrätyt henkilöt ja siivoojat sekä talonmies-lämmittäjät 1.12.1962 lukien laskuttamaan siitä ylityöstä, jonka he arki-iltoina kello 18 jälkeen ja pyhäpäivinä joutuvat yhdistysten ym. toiminnan vuoksi tekemään, seuraavasti:

1) Vahtimestarit 255 mk tunnilta yhden, 310 mk tunnilta kahden, 365 mk tunnilta kolmen ja 455 mk tunnilta neljän opinto-, harjoitus- tai kokousryhmän kokoontuessa samanaikaisesti eri huoneissa, koulun omat toimintaryhmät jaossa mukaan lukien. Viidenneltä ja sitä seuraavilta opinto-, harjoitus- tai kokousryhmiltä saadaan mainittuun 455 mk:aan lisätä kutakin ryhmää kohden 65 mk. Kello 21.30 jälkeen tapahtuvasta toiminnasta maksetaan palkkiot 50 %:lla korotettuina.

Milloin koulun sisäänkäytävät ja huoneistot jakaantuvat siten, ettei yksi henkilö voi valvontaa hoitaa, voidaan toiseksi valvojaksi määrätä koulun johtajan ja taloudenhoitajan hyväksymä henkilö sekä laskutus jakaa hänen ja vahtimestarin kesken siten, että kumpikin laskuttaa valvomiensa ryhmien osalta erillisesti edellä olevan taksan mukaisesti.

2) Siivooja voimistelusalin ylimääräisestä siivouksesta 275 mk voimistelukerralta, veistosalin siivouksesta 240 mk sekä luokka- tai muun siihen verrattavan huoneen siivouksesta 125 mk kokoontumiskerralta, jos ylimääräinen siivous sen johdosta suoritetaan.

3) Lauantai-iltoina tai sunnuntaina järjestettävistä tilaisuuksista suoritetaan edellä mainitut palkkiot 100 %:lla korotettuina, ei kuitenkaan koulun opettajan valvonnassa toimivien kerhojen tai toimintaryhmien osalta, ellei koulun johtajan harkinnan mukaan erikoista syytä siihen ole.

4) Kouluilla mahdollisesti järjestettävistä suurista juhlista suoritetaan korvaukset koulun johtajan hyväksymän sopimuksen mukaan.

5) Voimistelu- ym. seurojen, jotka haluavat lämmintä vettä, on maksettava sen valmistamisesta koulujen talonmies-lämmittäjille sinä aikana vuotta, jona kouluilla ei ole avustavia talonmies-lämmittäjiä, 310 mk käyttökerralta, jos vettä käyttää samana iltana yksi ryhmä, 250 mk ryhmää kohden, jos vettä käyttäviä ryhmiä on kaksi ja 210 mk ryhmää kohden, jos vettä käyttäviä ryhmiä on samana iltana kolme tai sitä useampia.

Kaupunginhallitus oikeutti 8.3.1962 ammattikoulujen vahtimestarit, talonmies-lämmittäjät ja siivoojat laskuttamaan vastaavanlaisesta ylityöstä samojen perusteiden mukaan kuin kansakoulujen vastaava henkilökunta.

---

132. HELSINGIN KAUPUNGIN KANSAKOULUJEN TALONMIESTEN VIIKKOLEPOSIJAISTEN PALKKIOIDEN KOROTTAMINEN.

Palkkalautakunnan päätös marraskuun 12 p:ltä 1962.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1961:118)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä, muuttaen päätöstään 11. 12. 1961, että sanotussa päätöksessä tarkoitettujen talonmiesten ja talonmies-lämmittäjien sekä muiden talonmiehen työtä tekevien viranhaltijain ja työsopimussuhteisten kuukausipalkkaisten työntekijäin viikkoleposijaisille maksetaan 1. 11. 1962 lukien 2 630 markan suuruinen palkkio sijaiskerralta.

---

133. YLEISEEN LÄÄKÄRIPÄIVYSTYKSEEN OSALLISTUVIEN LÄÄKÄRIEN PALKKIOT.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat marraskuun 14 p:nä 1962.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1952:83 ja 1956:124)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä korottaa 1. 1. 1963 alkaen lääkärinvälityksen välittämille lääkäreille kaupungin varoista varattomien potilaiden puolesta suoritettavat korvaukset seuraaviksi:

Kotikäynnistä päivällä	1 500 mk
" yöllä klo 20-8 välisenä aikana . .	2 000 "
Ns. M-lomakkeen kirjoittamisesta	1 200 "

---

134. KONEKIRJOITUS-, PIKAKIRJOITUS- JA KONEKIRJANPITOLISÄT.

Kaupunginhallituksen päätös marraskuun 15 p:ltä 1962.

(Vrt. kunn.as.-kok. 1960:50)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa kone- ja pikakirjoitus- sekä konekirjanpitolisät 1.1.1963 alkaen seuraaviksi:

I. Konekirjoituslisät:

a) enintään 8. palkkaluokan mukaan palkatuille: 8 000 nettolyönnin nopeudesta puolessa tunnissa 2 000 mk, 9 000 nettolyönnin nopeudesta 4 000 mk ja 10 000 nettolyönnin nopeudesta 6 000 mk,

b) 9. palkkaluokan mukaan palkatuille: 9 000 nettolyönnin nopeudesta 2 000 mk ja 10 000 nettolyönnin nopeudesta 4 000 mk ja

c) 10. palkkaluokan mukaan palkatuille 10 000 nettolyönnin nopeudesta 2 000 mk.

II. Pikakirjoituslisät:

Pikakirjoituslisänä maksetaan 2 700 mk kuukaudelta vähintään 60 sanaa minuutissa pikakirjoittavalle viranhaltijalle ja 5 400 mk kuukaudelta vähintään 80 sanaa minuutissa pikakirjoittavalle viranhaltijalle.

III. Konekirjanpitolisät:

Konekirjanpitolisää maksetaan korkeintaan 10. palkkaluokassa olevalle viranhaltijalle tavallisessa konekirjanpitotyössä 1 900 mk kuukaudessa ja erikoisen vaativassa konekirjanpitotyössä 3 800 mk kuukaudessa.

135. HELSINGIN KAUPUNGIN JA AMMATTILÄÄKETIETEEN SÄÄTIÖN VÄLISEN SOPIMUKSEN TARKISTAMINEN.

Kaupunginhallituksen ja säätiön allekirjoittama marraskuun 20 p:nä 1962.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä lokakuun 3 p:nä 1962)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:56 ja 1957:72)

Kaupungin ja Ammattilääketieteen säätiön kesken työterveyslaitoksen käyttämisestä tehdyn sopimuksen 2) ja 3) kohdat muutetaan 1. 11. 1962 alkaen seuraavan sisältöisiksi:

2) Helsinkiläisillä on etuoikeus käyttää vähintään kymmentä (10) sairaansijaa laitoksessa. Sairaanhoidosta osastolla peritään helsinkiläisiltä enintään Marian sairaalaa varten vahvistettu kulloinkin voimassa oleva hoitomaksu. Kaupunki suorittaa lisäksi laitokselle potilaiden hoidosta neljännesvuosittain kustakin hoitopäivästä 2 950 mk:n suuruisen korvauksen siten, että tästä suoritetaan kunkin vuosineljänneksen alussa ennakkoa 2 500 000 mk lopputilityksen tapahtuessa asianomaisen vuosineljänneksen päätyttyä.

3) Laitoksen pienoisröntgenpoliklinikka huolehtii hoidettavinaan olevien Helsingissä toimivien teollisuuslaitosten ja muiden helsinkiläisten työpaikkojen työntekijöiden pienoiskuvauksista tuberkuloositapausten selville saamiseksi yhteistyössä kaupungin tuberkuloositoimiston kanssa. Kaupunki suorittaa tästä laitokselle korvauksena 90 mk kultakin 70 x 70 mm:n suuruiselta kuvalta. Korvaus maksetaan vuosineljänneksittäin.

136. ASETUS VÄESTÖNSUOJELUASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 23 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 578/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1959:62)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan 22 päivänä toukokuuta 1959 annetun väestönsuojeluasetuksen (237/59) 19 § näin kuuluvaksi:

19 §. Väestönsuojeluneuvottelukuntaan valtioneuvosto kutsuu kolmeksi vuodeksi kerrallaan puheenjohtajan, kuultuaan asiassa puolustusneuvostoa, sekä vähintään 10 ja enintään 18 jäsentä yhteiskunnallisen elämän eri aloilta. Neuvottelukunta valitsee varapuheenjohtajan keskuudestaan.

137. HELSINGIN KAUPUNGIN HANKINTAOHJEIDEN MUUTOS.

Kaupunginhallituksen vahvistama joulukuun 5 p:nä 1962.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1959:63)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä muuttaa 28. 5. 1959 vahvistamiensa hankintaohjeiden 77 §:n 2 momentin seuraavan sisältöiseksi:

Viivästyssakko päivältä, kuukaudelta tai muulta viivästymisajalta on mahdollisuuksien mukaan määrättävä niin suureksi, että kaupungin kärsimä vahinko tulee korvatuksi. Hankkija voidaan hankintasopimukseen otettavalla sitoumuksella velvoittaa korvaamaan myös se osa vahingosta, jota viivästyssakko ei peitä ja joka johtuu muusta syystä kuin ylivoimaisesta esteestä.

---

138. KUNNALLISVEROTUKSESSA TEHTÄVÄT VÄHENNYKSET.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 12 p:ltä 1962.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1961:120)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että Helsingin kaupungissa vuoden 1962 tuloista toimitettavassa kunnallisverotuksessa lapsivähennyksen suuruus on 40 000 mk lasta kohden ja perusvähennyksen korkein määrä 120 000 mk.

---

139. LAKI KIELILAIN 2 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 7 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 593/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1935:13)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 1 päivänä kesäkuuta 1922 annetun kielilain 2 §, sellaisena kuin se on 5 päivänä huhtikuuta 1935 annetussa laissa (141/35), näin kuuluvaksi:

2 §. Virka- tai itsehallintoalue , joka käsittää yhden kunnan, katsotaan yksikieliseksi, jos kunnassa on ainoastaan samankielisiä asukkaita tai jos siinä asuvien toiskielisten luku on pienempi kuin kymmenen prosenttia asukkaiden koko määrästä, mutta kaksikieliseksi, jos toiskielisten luku nousee tähän prosenttimäärään tai on vähintään viisituhatta. Sama on sovellettava virka-alueeseen, joka on kuntaa pienempi.

Virka- tai itsehallintoalue, joka käsittää useampia kuntia, katsotaan yksikieliseksi, jos siihen kuuluu ainoastaan samankielisiä kuntia. Alue, johon kuuluu erikielisiä tai kaksikielisiä kuntia, katsotaan kunkin kunnan osalta samankieliseksi kuin asianomainen kunta.

Mitkä virka- ja itsehallintoalueet edellä mainituilla perusteilla on katsottava suomen- tai ruotsinkielisiksi ja mitkä kaksikielisiksi, määrää virallisen tilaston pohjalla valtioneuvosto joka kymmenes vuosi. Älköön kuitenkaan kuntaa, joka tämän lain mukaan on ollut kaksikielinen, julistettako yksikieliseksi, ellei toiskielisten luku alueella ole alentunut kahdeksaan prosenttiin tai sitä pienemmäksi. Tästä riippumatta on joka kerta, kun tapahtuu muutos virka- tai itsehallintoalueiden rajoissa, samalla 1 ja 2 momentissa säädettyjen perusteiden mukaan määrättävä, minkä kielisiä uudestijärjestetyt alueet ovat.

---

140. HELSINGIN KAUPUNGINHALLITUKSEN JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 19 p:nä 1962.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:46, 1961:30 ja 1962:29)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 26. 3. 1958 vahvistamaansa sekä 29. 3. 1961 ja 21. 2. 1962 muuttamaansa Helsingin kaupunginhallituksen johtosäännön 1 §:ää siltä osin kuin se koskee rakennustointa johtavan apulaiskaupunginjohtajan toimialaan kuuluvia asioita seuraavasti:

Rakennustointa johtavan apulaiskaupunginjohtajan toimialaan kuuluvat asiat, jotka koskevat

yleisten töiden lautakuntaa,
tielautakuntaa,
palolautakuntaa,
väestönsuojelulautakuntaa,
kaupungin keskuspesulaa,
teurastamolaitoksen lautakuntaa,
elintarvikekeskuksen lautakuntaa,
työvoimatoimikuntaa sekä
työllisyystöiden suunnittelua ja suoritusta.

141. TIELAUTAKUNNAN ASETTAMINEN YKSITYISTIELAIN ALAISTEN ASIOIDEN KÄSITTELEMISTÄ VARTEN.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 19 p:ltä 1962. (Lyhennysote)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä perustaa tielautakunnan 1.1.1963 voimaantulevan yksityistielain piiriin kuuluvia asioita varten ja määräsi, että tielautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja viisi jäsentä sekä että puheenjohtajalla tulee olla riittävä pätevyys ja kokemus tie- ja maanmittauskysymyksissä.

---

142. HELSINGIN KAUPUNGIN VIRKASÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 19 p:nä 1962. (Vrt. kunn.as.-kok. 1951:94 ja 1954:48)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 25.4. ja 16.5.1951 vahvistamansa ja 16.6.1954 muuttamansa Helsingin kaupungin virkasäännön 30 §:n näin kuuluvaksi:

30 §. Viranhaltijalle, joka on saapuvilla kaupunginvaltuuston, kaupunginhallituksen, lautakunnan tai lautakuntaan verrattavan toimikunnan tahi niiden päätösvaltaa käyttävän osaston tai jaoston taikka kaupungin hallintoelimten määrättyä asiaa selvittämään asettaman komitean, toimikunnan, neuvottelukunnan tai muun tilapäisen elimen kokouksessa, maksetaan kokouspalkkio kaupungin viranhaltijain kokouspalkkiosäännön mukaisesti. Rakennustoimikuntien puheenjohtajille voidaan kuitenkin vaihtoehtoisesti maksaa kuukausipalkkio.

---

143. HELSINGIN KAUPUNGIN LUOTTAMUSMIESTEN PALKKIOSÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 19 p:nä 1962.

1 §. Kaupungin hallintoelinten, komiteain, neuvottelukuntien, toimikuntien ja valiokuntien puheenjohtajille ja jäsenille sekä muille luottamusmiehille suoritetaan palkkiota luottamustehtävän hoitamisesta tämän palkkiosäännön mukaan.

2 §. Kaupungin hallintoelinten kokouksista suoritetaan luottamusmiehille seuraavat palkkiot:

1. Kaupunginvaltuusto
   - Puheenjohtaja . . . . . 60 nmk
   - Varapuheenjohtaja . . . . . 40 "
   - Jäsen . . . . . 30 "
2. Kaupunginhallitus ja sen jaostot
   - Jäsen . . . . . 36 "
3. Kaupungin muut hallintoelimet sekä kaupunginhallituksen pysyväisluonteista tehtävää varten asettamat toimikunnat ja niihin verrattavat, hallinnollista ratkaisuvaltaa käyttävät elimet
   - Puheenjohtaja . . . . . 24 "
   - Jäsen . . . . . 18 "

Osallistumisesta kaupunginhallituksen kokoukseen kaupunginvaltuuston puheenjohtajalle ja varapuheenjohtajalle suoritetaan palkkiona 36 nykymarkkaa.

Kaupunginhallituksen vuosijäsenelle, joka kaupunginhallituksen määräämänä edustajana osallistuu muiden hallintoelimien kokouksiin, suoritetaan kokouspalkkiot samojen perusteiden mukaan kuin jäsenenä olevalle luottamusmiehelle.

3 §. Kaupungin hallintoelimen määrättyä asiaa selvittämään asettaman, ilman hallinnollista ratkaisuvaltaa olevan komitean, toimikunnan, neuvottelukunnan tai muun tilapäisen elimen kokouksesta suoritetaan puheenjohtajalle palkkiona 22 nykymarkkaa ja jäsenelle 15 nykymarkkaa.

4 §. Mikäli sama hallintoelin joko kokonaisuudessaan tai jaostona kokoontuu yhtenä päivänä useammin kuin kerran, maksetaan kokouksista ainoastaan yksi palkkio, ellei edellisen kokouksen päättymisestä ole kulunut vähintään 2 tuntia.

5 §. Milloin varapuheenjohtaja tai määrättyä kokousta varten valittu puheenjohtaja toimii yksin puheenjohtajana kokouksen koko kestoajan, hänellä on oikeus saada puheenjohtajan kokouspalkkio.

6 §. Alla mainittujen lautakuntien ja johtokuntien puheenjohtajana toimivalle luottamusmiehelle maksetaan tämän säännön 2 §:ssä mainittujen kokouspalkkioiden lisäksi kokousten ulkopuolella suoritetuista, puheenjohtajalle kuuluvista tehtävistä seuraavan suuruiset vuosipalkkiot:

Kiinteistölautakunta, palkkalautakunta, sairaalalautakunta ja yleisten töiden lautakunta	1 200 nmk
Huoltolautakunta, lastensuojelulautakunta, liikennelaitoksen lautakunta, satamalautakunta, suomenkielisten kansakoulujen johtokunta, teollisuuslaitosten lautakunta ja terveydenhoitolautakunta	840 "
Ammattioppilaitosten johtokunta, elintarvikekeskuksen lautakunta, huoltolaitosten johtokunta, kirjastolautakunta, kotitalouslautakunta, lastentarhainlautakunta, musiikkilautakunta, nuorisotyölautakunta, palolautakunta, raittiuslautakunta, ruotsinkielisten kansakoulujen johtokunta, Tervalammen työlaitoksen johtokunta, teurastamolaitoksen lautakunta, työtupien johtokunta, urheilu- ja retkeilylautakunta sekä väestönsuojelulautakunta	420 "

Milloin edellä tässä pykälässä mainittu puheenjohtaja on estynyt hoitamasta tehtäväänsä, lakkaa hänen oikeutensa vuosipalkkioon, kun este on jatkunut kaksi kuukautta, jonka jälkeiseltä ajalta varapuheenjohtajalla on oikeus saada suhteellinen osa vuosipalkkiosta.

7 §.. Alla mainituille luottamusmiehille maksetaan seuraavan suuruiset vuosipalkkiot:

Tilintarkastajien puheenjohtaja	700 nmk
Tilintarkastajat	450 "
Kiinteän omaisuuden tarkastajien puheenjohtaja . .	420 "
Kiinteän omaisuuden tarkastajat	360 "
Irtaimen omaisuuden tarkastajien puheenjohtaja . .	360 "
Irtaimen omaisuuden tarkastajat	300 "

Tilintarkastajien puheenjohtajalla ja tilintarkastajalla on edellä mainitun vuosipalkkion lisäksi oikeus saada tämän säännön 3 §:n mukaan suoritettava kokouspalkkio osallistumisesta tilintarkastuskokoukseen ja -toimitukseen.

Tarkastajana toimiessaan on tarkastajan varamiehellä oikeus saada suhteellinen osa estyneen tarkastajan palkkiosta. Tarkastajan varamiehelle yli kahden kuukauden ajalta tuleva palkkio vähennetään estyneenä olleen tarkastajan palkkiosta.

8 §. Vaalilautakunnan puheenjohtajalle ja jäsenelle maksetaan toimituspäivältä seuraavan suuruiset palkkiot, joihin sisältyy korvaus vaalitoimituksen päätyttyä suoritettavasta laskentatyöstä:

Puheenjohtaja	43 nmk
Varapuheenjohtaja	36 "
Jäsen	31 "

9 §. Tässä säännössä mainitut palkkiot maksetaan neljännesvuosittain ja asianomaisen sihteerin tulee tehdä niistä vaadittavat ilmoitukset.

Mikäli talousarvioon on merkitty määräraha pysyväisluonteisiksi tarkoitettujen toimikuntien ja niihin verrattavien elinten kokouspalkkioiden suorittamista varten, on kokouspalkkiot kuitenkin suoritettava samassa järjestyksessä kuin lautakuntien kokouspalkkiot.

---

144. HELSINGIN KAUPUNGIN VIRANHALTIJAIN KOKOUSPALKKIOSÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 19 p:nä 1962.

1 §. Kaupunginhallituksen määrättyä asiaa selvittämään asettaman komitean, toimikunnan, neuvottelukunnan tai muun tilapäisen elimen kokouksesta suoritetaan viranhaltijalle, joka puheenjohtajana, jäsenenä, varajäsenenä, sihteerinä tai asiantuntijana osallistuu kokoukseen, palkkiota seuraavasti:

	Palkkio	
	Puheenjohtaja	Muut
Kokous, joka on kokonaan tai osittain pidetty virka-ajan ulkopuolella ja johon on käytetty vähintään 1/2 tuntia virka-ajan ulkopuolella	22 nmk	15 nmk

Edellä olevien määräysten mukaisesti maksetaan kokouspalkkio myös muun hallintoelimen asettaman toimikunnan ja muun vastaavan apuelimen kokouksesta, mikäli se kaupunginhallituksen päätöksellä on oikeutettu kokoontumaan enemmän kuin kolme kertaa.

Jos viranhaltijalle on kokouksessa suoritettavasta tehtävästä määrätty maksettavaksi eri palkkio, ei kokouspalkkiota makseta.

Ellei kokous ole kestänyt vähintään puoli tuntia virka-ajan ulkopuolella, ei siitä makseta palkkiota.

Mikäli tässä pykälässä mainittu tilapäinen elin joko kokonaisuudessaan tai jaostona kokoontuu samana päivänä useammin kuin kerran, maksetaan kokouksista ainoastaan yksi palkkio.

Virka-ajalla tarkoitetaan tässä pykälässä normaalia virastotyöaikaa.

2 §. Kaupungin hallintoelimen, kaupunginhallituksen pysyväisluonteista tehtävää varten asettaman toimikunnan sekä viimeksi mainittuun verrattavan, hallinnollista ratkaisuvaltaa käyttävän elimen tai sen jaoston kokouksesta, jossa viranhaltija virkansa puolesta tai muutoin laissa, asetuksessa tai ohje- tai johtosäännössä olevan määräyksen nojalla on läsnä, ei viranhaltijalle makseta palkkiota, jäljempänä 3 momentissa mainittua poikkeusta lukuun ottamatta.

Viranhaltijalle, joka eri määräyksestä on läsnä edellisessä momentissa mainitun hallintoelimen kokouksessa, maksetaan kokouspalkkio 1 §:ssä olevien määräysten mukaisesti.

Viranhaltijalle, joka virkansa puolesta on velvollinen osallistumaan kaupunginvaltuuston kokouksiin, maksetaan, ellei hän ole oikeutettu ylityökorvaukseen, kokouspalkkio, kuten kaupunginvaltuuston jäsenelle luottamusmiesten palkkiosäännön mukaan on määrätty maksettavaksi.

3 §. Viranhaltijaan, joka luottamusmiehenä on valittu tai määrätty puheenjohtajaksi tai jäseneksi kaupungin hallintoelimeen, komiteaan, – toimikuntaan, neuvottelukuntaan taikka muuhun vastaavan elimeen sovelletaan luottamusmiesten palkkiosääntöä.

---

145. HELSINGIN KAUPUNGIN SUKUPUOLITAUTIEN POLIKLINIKAN JOHTOSÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 19 p:nä 1962.

1 §. Terveydenhoitolautakunnan alaisena toimii Helsingin kaupungin sukupuolitautien poliklinikka lain edellyttämänä kunnallisena sukupuolitautien vastaanotto- ja hoitopaikkana. Sen tehtävänä on terveydenhoitolautakunnan ja lähinnä terveydenhoitoviraston terveysolojen valvontaosaston alaisena

1) suorittaa sukupuolitautien vastustamisen kannalta tarpeellisia tarkastuksia, tutkimuksia ja valistustyötä,

2) antaa sukupuolitauteja sairastaville tarpeellista polikliinistä hoitoa sekä

3) antaa pyynnöstä tarkastetuille ja viranomaisille todistuksia tarkastusten tuloksista.

2 §. Sukupuolitautien poliklinikan vastaanottoajat määrää terveydenhoitolautakunta huomioon ottaen sukupuolitautilainsäädännössä olevat määräykset ja lääkintöhallituksen mahdollisesti antamat ohjeet.

3 §. Sukupuolitautien poliklinikan johtajana on kaupunginvenerologi, joka myös toimii lain edellyttämänä sukupuolitautien virkalääkärinä.

Muuna henkilökuntana ovat apulaisvenerologi, osastonhoitaja, sairaanhoitajia, sosiaalihoitajia, toimistoapulaisia ja vahtimestareita. Poliklinikassa voi lisäksi tarvittaessa olla muita vakinaisia ja tilapäisiä viranhaltijoita sekä työsopimussuhteessa olevaa henkilökuntaa.

4 §. Kaupunginvenerologin ja apulaisvenerologin tulee olla Suomessa laillistettuja lääkäreitä, joilla on iho- ja sukupuolitautien erikoislääkärin oikeudet. Osastonhoitajalta ja sairaanhoitajilta vaaditaan sairaanhoitajakoulutus ja sosiaalihoitajalta sen lisäksi erikoiskoulutus sosiaalisessa huoltotyössä. Muilta viranhaltijoilta vaadittavan pätevyyden määrää valinnan suorittava lautakunta tai viranhaltija, kuitenkin siten, että toimistovirkoihin kuuluvaa virkaa täytettäessä on noudatettava näitä virkoja varten erikseen määrättyjä pätevyysvaatimuksia.

5 §. Kaupunginvenerologin tehtävänä on

1) johtaa ja valvoa sukupuolitautien poliklinikan ja sen henkilökunnan toimintaa,

2) osallistua poliklinikan potilaiden tutkimiseen ja hoitoon sekä tarvittaessa toimia neuvoa antavana asiantuntijana kaupungin sairaaloissa oman alansa potilaiden hoidossa,

3) seurata tarkoin sukupuolitautien esiintymistä ja tehdä terveydenhoitolautakunnalle tilanteen vaatimia esityksiä ja aloitteita,

4) huolehtia yhteistyössä terveydenhoitoviraston ja alalla toimivien vapaaehtoisten järjestöjen kanssa sukupuolitautien vastustamiseksi tarpeellisesta valistustyöstä,

5) järjestää tartunnanlähteiden ja tartunnanvaarassa olleiden henkilöiden tarkastukseen ja hoitoon saattaminen tarvittaessa yhteistyössä poliisi- ja sosiaaliviranomaisten kanssa,

6) huolehtia poliklinikan toiminnan, hoitomenetelmien, välineistön, tarvikkeiden ja lääkeaineiden pysyttämisestä ajanmukaisella tasolla,

7) tehdä terveysolojen valvontaosaston välityksellä terveydenhoitolautakunnalle aloitteita ja esityksiä sekä antaa lausuntoja poliklinikan toimintaa koskevista kysymyksistä,

8) antaa pyydettäessä alaltaan lausuntoja eri viranomaisille,

9) huolehtia laitoksen talousarvioehdotuksen laatimisesta ja toimittaa se terveysolojen valvontaosaston välityksellä kaupunginlääkärille määrätyssä ajassa,

10) laatia poliklinikkaa koskevat valtionapuanomukset ja antaa ne terveydenhoitoviraston kanslia- ja talousosaston osastopäällikölle määrätyssä ajassa,

11) tehdä yhteistoiminnassa terveydenhoitoviraston taloudenhoitajan kanssa poliklinikassa tarvittavien tarvikkeiden ja lääkkeiden hankintasuunnitelmat sekä saattaa ne terveysolojen valvontaosaston välityksellä terveydenhoitolautakunnan hyväksyttäviksi,

12) päättää terveydenhoitolautakunnan ohjesääntönsä perusteella vahvistamissa rajoissa poliklinikan hankinnoista ja esittää tämän ylimenevältä osalta hankinnat terveysolojen valvontaosaston välityksellä terveydenhoitolautakunnan ratkaistaviksi,

13) hyväksyä maksettaviksi poliklinikalle esitetyt laskut ja muut maksuasiakirjat,

14) huolehtia, että talousarvioehdotuksen laadinnassa, rahavarojen säilytyksessä, tilityksessä ja kirjanpidossa, laskujen hyväksymisessä ja kirjaamisessa, inventoinnissa sekä irtaimistoluetteloiden laadinnassa noudatetaan kaupungin tilisäännön ja sen soveltamisesta annettuja määräyksiä,

15) huolehtia tilastojen pitämisestä ja säädettyjen kertomusten laatimisesta sekä toimittaa ne terveysolojen valvontaosaston välityksellä terveydenhoitolautakunnalle, ellei toisin ole säädetty tai määrätty,

16) antaa vuosittain viimeistään maaliskuun loppuun mennessä terveysolojen valvontaosaston välityksellä terveydenhoitolautakunnalle kertomus poliklinikan edellisen vuoden toiminnasta,

17) olla päivittäin tavattavissa sukupuolitautien poliklinikalla terveydenhoitolautakunnan määrääminä aikoina virkalääkärin ominaisuudessa sekä

18) suorittaa terveydenhoitolautakunnan, kaupunginlääkärin ja kaupunginhygieenikon määräämät kaupungin venerologin toimialaan kuuluvat muut tehtävät.

6 §. Apulaisvenerologin tehtävänä on:

1) avustaa kaupunginvenerologia poliklinikkatyössä ja hoitaa kaupunginvenerologin tehtävät hänen estyneenä ollessaan sekä

2) suorittaa kaupunginvenerologin määräämät hänen toimialaansa kuuluvat muut tehtävät.

7 §. Sukupuolitautien poliklinikan muun henkilökunnan tehtävät määrää kaupunginvenerologi.

8 §. Kaupunginvenerologin valitsee kaupunginhallitus terveydenhoitolautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa. Muut vakinaiset viranhaltijat valitsee terveydenhoitolautakunta. Tilapäiset viranhaltijat ottaa kaupunginlääkäri ja työsopimussuhteessa olevan henkilökunnan kaupunginvenerologi.

9 §. Sukupuolitautien poliklinikan suorittamat lainmukaiset tarkastukset, tutkimukset, annettu hoito ja lääkärin määräämät lääkkeet sekä todistukset tarkastusten tuloksista ovat maksuttomia.

10 §. Sukupuolitautien poliklinikan henkilökunta ei saa sivulliselle ilmaista, mitä se on toimessaan saanut tietää sukupuolitautia sairastavasta henkilöstä.

---

146. HELSINGIN KAUPUNGIN DESINFIOIMISLAITOKSEN JOHTOSÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 19 p:nä 1962.

1 §. Terveydenhoitolautakunnan alaisena toimii Helsingin kaupungin desinfioimislaitos. Sen tehtävänä on terveydenhoitolautakunnan ja lähinnä terveydenhoitoviraston terveysolojen valvontaosaston alaisena suorittaa tarttuvien tautien torjuntaan sekä syöpäläisten, rottien ja muiden vahinkoa aiheuttavien eläinten hävittämiseen kuuluvia tarkastus-, puhdistus-, desinfektio- ja desinsektiotoimenpiteitä asunnoissa, kiinteistöissä, kulkuvälineissä ja yleisillä alueilla terveydenhoitolautakunnan ja terveydenhoitoviraston hyväksymällä tavalla.

Terveydenhoitolautakunta voi määrätä laitoksen suorittamaan muitakin sen toimialaan ja toimintatiloihin sopivia tehtäviä laitoksen toiminnan sallimissa rajoissa.

2 §. Desinfioimislaitoksen päällikkönä on johtaja ja muuna henkilökuntana terveyssisaria, terveystarkastajia, desinfioitsijoita, desinfioimisapulaisia, autonkuljettajia ja toimistoapulaisia. Laitoksessa voi lisäksi tarvittaessa olla muita vakinaisia ja tilapäisiä viranhaltijoita sekä työsopimussuhteessa olevaa henkilökuntaa.

3 §, Desinfioimislaitoksen johtajan pätevyysvaatimuksena on riittävä teknillinen peruskoulutus ja lääkintöhallituksen hyväksymä terveystarkastajan peruskoulutus sekä perehtyneisyyttä hallinnollisiin tehtäviin.

Terveyssisaren pätevyysvaatimuksena on sairaanhoitajakoulutuksen lisäksi terveyssisaren erikoiskoulutus.

Terveystarkastajaksi valittavalta vaaditaan lääkintöhallituksen hyväksymä terveystarkastajan peruskoulutus.

Muilta viranhaltijoilta vaadittavan pätevyyden määrää valinnan suorittava lautakunta tai viranhaltija, kuitenkin siten, että toimistovirkoihin kuuluvaa virkaa täytettäessä on noudatettava näitä virkoja varten erikseen määrättyjä pätevyysvaatimuksia.

4 §. Desinfioimislaitoksen johtajan tehtävänä on

1) johtaa ja valvoa laitoksen ja sen henkilökunnan toimintaa,

2) huolehtia siitä, että laitoksessa jatkuvasti ylläpidetään sellaista valmiutta, että se kulkutauti- tai muun terveydellisen vaaran uhatessa viipymättä voi ryhtyä terveydenhoitolautakunnan määräämiin torjuntatoimenpiteisiin,

3) huolehtia laitoksen toiminnan, välineistön ja tarvikkeiden tarkoituksenmukaisesta hoitamisesta ja ajanmukaisella tasolla pysyttämisestä,

4) osallistua syöpäläisten ja rottien vastustamiseksi tarpeellisen valistustoiminnan suunnitteluun ja järjestämiseen,

5) päättää terveydenhoitolautakunnan ohjesääntönsä perusteella vahvistamissa rajoissa laitoksen hankinnoista ja esittää tämän yli menevältä osalta hankinnat terveysolojen valvontaosaston välityksellä lautakunnan ratkaistaviksi,

6) huolehtia laitokselle kuuluvien tehtävien tarkoituksenmukaisesta jakamisesta henkilökunnalle,

7) olla tavattavissa laitoksessa terveydenhoitolautakunnan määrääminä aikoina,

8) tehdä terveysolojen valvontaosastolle desinfioimislaitosta koskevia aloitteita ja esityksiä sekä antaa sille pyydettäessä lausuntoja alaansa koskevissa asioissa,

9) laatia laitoksen talousarvioehdotus ja hyväksyä laitoksen maksettaviksi asetetut laskut ja muut maksuasiakirjat,

10) valvoa, että talousarvioehdotuksen laadinnassa, rahavarojen säilytyksessä, tilityksessä ja kirjanpidossa, laskujen hyväksymisessä ja kirjaamisessa, inventoinnissa sekä kalustoluettelojen laadinnassa noudatetaan kaupungin tilisäännön ja sen soveltamisesta annettuja määräyksiä,

11) antaa terveydenhoitolautakunnalle neljännesvuosittain tilastotiedot laitoksen toiminnasta ja vuosittain maaliskuun loppuun mennessä kertomus edellisen vuoden toiminnasta sekä

12) suorittaa terveydenhoitolautakunnan, kaupunginlääkärin ja kaupunginhygieenikon määräämät toimialaansa kuuluvat muut tehtävät.

5 §. Laitoksen muun henkilökunnan tehtävät määrää laitoksen johtaja.

6 §. Desinfioimislaitoksen johtajan ollessa vuosilomalla tai muutoin estyneenä hoitaa hänen virkaansa terveydenhoitolautakunnan määräämä laitoksen muu viranhaltija.

7 §. Desinfioimislaitoksen vakinaisen henkilökunnan valitsee terveydenhoitolautakunta. Tilapäiset viranhaltijat ottaa kaupunginlääkäri ja työsopimussuhteessa olevan henkilökunnan desinfioimislaitoksen johtaja.

147. KUNTIEN RYHMITYS TUKIOSAN KUSTANNUS-OSUUDEN MAKSAMISEKSI KANSANELÄKELAITOKSELLE.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 20 p:ltä 1962.
(Suomen as.-kok. 615/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1960:127)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain 62 §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin sanottu pykälä on 4 päivänä marraskuuta 1960 annetussa laissa (466/60), päättänyt jakaa kunnat viiteen ryhmään, joissa kunnan kustannusosuus kunnan kustannusosuusperusteesta mainitun pykälän 1 momentin mukaan on ensimmäisessä yhdeksän sadalta, toisessa kolmetoista sadalta, kolmannessa seitsemäntoista sadalta, neljännessä kaksikymmentäyksi sadalta ja viidennessä kaksikymmentäkuusi sadalta, liitteenä olevasta kuntien luettelosta ilmenevällä tavalla.

Tämä päätös tulee voimaan tammikuun 1 päivänä 1963 ja on voimassa vuoden 1964 loppuun, jollei valtioneuvosto sitä ennen toisin päätä.

Helsingin kaupunki kuuluu viidenteen ryhmään.

148. LAKI RAKENNUSLAIN 15 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 21 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 661/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1958:110)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 16 päivänä elokuuta 1958 annetun rakennuslain (370/58) 15 § seuraavasti:

15 §. Sen estämättä, mitä vesilaissa (264/61) on säädetty, voidaan rakennuskaava-alueen viemärien rakentamisesta ja kunnossapidosta antaa määräyksiä rakennusjärjestyksessä, kunnes niistä erikseen laissa säädetään. Samoin voidaan rakennuskaava-alueen liikenneväylien rakentamisesta, kunnossapidosta ja puhtaanapitämisestä antaa määräyksiä rakennusjärjestyksessä, kunnes niistä erikseen laissa säädetään. Rakennuspaikan omistajalle tai haltijalle asetettavia velvollisuuksia määrättäessä on soveltuvin kohdin noudatettava 14 §:n ja 10 luvun periaatteita.

Ennen vesilain voimaantuloa annetuissa rakennusjärjestyksissä olevia rakennuskaava-alueen viemärien rakentamista ja kunnossapitoa koskevia määräyksiä sovelletaan sen estämättä, mitä vesilaissa on säädetty.

---

149. LAKI KUNNALLISLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 21 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 616/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948:143, 1960:135 sekä 1961:8 ja 51)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti kumotaan 27 päivänä elokuuta 1948 annetun kunnallislain (642/48) 85 § ja muutetaan 11 §, 25 §:n 2 momentti, 49 §, 95 §:n 2 momentti, 103 §, 104 §:n 3 momentti, 105 §:n 1 momentti, 108 §, 156 §:n 1 momentti, 160 §:n 3 momentti, 165 §:n 1 momentti, 173 §:n 1 momentti ja 181 §:n 1 momentti sekä lisätään 29 §:ään uusi 3 momentti, 30 §:ään uusi 3 momentti, 31 §:ään uusi 4 momentti, 94 §:ään uusi 3 momentti, 95 §:ään uusi 3 momentti, 127 §:ään uusi 3 momentti, 133 §:ään uusi 4 momentti, 178 §:ään uusi 2 momentti, 179 §:ään uusi 2 momentti ja 209 §:ään uusi 2 momentti, sellaisina kuin 104 § on osittain muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1960 annetussa laissa (535/60), 133 § on osittain muutettuna 19 päivänä toukokuuta 1961 annetussa laissa (257/61) sekä 156, 160, 165 ja 181 § 20 päivänä tammikuuta 1961 annetussa laissa (20/61), seuraavasti:

11 §. Kunnallishallituksen ohjesäännössä, muussa ohjesäännössä tai johtosäännössä voidaan määrätä valtuuston päätösvallan siirtämisestä siinä mainituissa asioissa kunnallishallitukselle tai lautakunnalle, lukuun ottamatta asioita, joissa päätöksen tekemiseen vaaditaan määräenemmistö tai joista valtuuston lain mukaan on päätettävä.

Kunnallishallitukseen ja lautakuntaan voidaan sille kuuluvien asioiden valmistelua ja toimittamista varten ohje- tai johtosäännöllä järjestää osastoja tai jaostoja sekä virastoja ja toimistoja. Osastosta ja jaostosta on soveltuvin kohdin voimassa, mitä kunnallishallituksesta tai lautakunnasta on säädetty.

Edellä 2 momentissa mainitulle osastolle tai jaostolle tahi kunnallishallituksen tai lautakunnan puheenjohtajalle, jäsenelle tai viranhaltijalle voidaan, jollei toisin ole säädetty, ohje- tai johtosäännössä antaa oikeus ratkaista kunnallishallitukselle tai lautakunnalle kuuluvia vähemmän tärkeitä säännössä mainittuja asioita. Kunnallishallituksen kokouksessa on kuitenkin käsiteltävä asia, joka koskee esityksen tekemistä valtuustolle tai sen päätöksen täytäntöön panemista. Lautakunnan kokouksessa on käsiteltävä esityksen tekeminen valtuuston päätettävästä asiasta.

25 §. -

Kunnallishallitus on päätösvaltainen, kun saapuvilla on enemmän kuin puolet jäsenmäärästä. Laki on sama lautakunnasta, jollei toisin ole säädetty.

29 §. ----------

Päätöksistä, jotka kunnallishallituksen tai lautakunnan puheenjohtaja, jäsen tai viranhaltija tekee 11 §:n 3 momentin nojalla, on pidettävä pöytäkirjaa.

30 §. ----------

Mitä 1 momentissa on säädetty kunnallishallituksen ja 2 momentissa lautakunnan pöytäkirjasta, on vastaavasti voimassa 29 §:n 3 momentissa mainitusta pöytäkirjasta.

31 §. ----------

Mitä edellä tässä pykälässä on säädetty, sovelletaan myös 29 §:n 3 momentissa mainittuihin päätöksiin.

49 §. Valtuuston on kokoonnuttava ainakin:

1. tammikuussa valitsemaan luottamusmiehet niiden sijaan, joiden toimikausi edellisen vuoden lopussa on päättynyt, mikäli vaalista ei ole toisin säädetty;

2. viimeistään lokakuussa päättämään edellisen vuoden tilinpäätöksen hyväksymisestä ja vastuuvapauden myöntämisestä ja valitsemaan tarvittaessa, sen mukaan kuin siitä on säädetty, vero- ja tutkijalautakunnan jäsenet sekä tekemään ehdotus ennakkoveroäyrin hinnaksi seuraavaa vuotta varten; ja

3. joulukuussa hyväksymään kunnan talousarvio seuraavaksi vuodeksi.

94 §. ----------

Milloin laissa säädetyn tai muun lautakunnan toimikausi on neljä vuotta, se alkaa samanaikaisesti kuin valtuutettujen toimikausi. Lautakunnan toimikauden ollessa kaksi vuotta sen tulee alkaa tai päättyä valtuutettujen toimikauden vaihtuessa. Uuden lautakunnan vaali on, milloin se tapahtuu kesken lautakunnan toimikauden, toimitettava siitä jäljellä olevaksi ajaksi.

95 §. ----------

Mitä 1 momentissa on sanottu, ei koske lakimääräisen lautakunnan päätöstä asiasta, joka laissa tai asetuksessa on säädetty sen ratkaistavaksi, eikä lautakunnan päätöstä, jonka alistaminen ohje- tai johtosäännössä on kielletty.

Kunnallishallituksen tai lautakunnan puheenjohtajan, jäsenen tai viranhaltijan päätökseen, joka on tehty 11 §:n 3 momentin nojalla, sovelletaan vastaavasti, mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty.

103 §. Kunnalle voidaan valtuuston päätöksellä perustaa pysyviä rahastoja. Valtuuston on silloin hyväksyttävä rahastolle säännöt, joissa määrätään rahaston tarkoituksesta ja kartuttamisesta sekä sen varojen sijoittamisesta ja käyttämisestä samoin kuin rahaston muusta hallinnosta. Valtuuston päätös rahaston perustamisesta ja sen sääntöjen hyväksymisestä tahi sääntöjen muuttamisesta tai rahaston lakkauttamisesta on alistettava lääninhallituksen vahvistettavaksi.

104 §. ----------

Edellä 2 momentissa tarkoitetusta toimenpiteestä päättää valtuusto. Päätös on alistettava lääninhallituksen vahvistettavaksi.

---

105 §. Valtuuston päätös joka koskee sellaisen kiinteän omaisuuden tai etuuden luovuttamista tai panttaamista, minkä kunta on lahjana tai testamentilla saanut siinä määrättyyn erityiseen tarkoitukseen käytettäväksi, tahi sopimusta tai muuta oikeustointa, josta johtuu kunnalla sellaiseen kiinteään omaisuuteen tai etuuteen olevan oikeuden supistaminen tai muunlainen muuttaminen, on alistettava lääninhallituksen vahvistettavaksi.

---

108 §. Valtuuston päätös sellaisen lainan ottamisesta, jonka takaisinmaksuaika on pitempi kuin viisi vuotta, taikka takaussitoumuksen antamisesta on alistettava lääninhallituksen vahvistettavaksi.

Mitä 1 momentissa on säädetty, ei koske lainaa, joka kunnalle annetaan valtion varoista.

127 §. ---

Kunnan luottamusmiestä tai viranhaltijaa, joka on 134 §:ssä tarkoitettu tilintekijä, ei saa valita vuositilintarkastajaksi eikä varavuositilintarkastajaksi.

133 §. ---

Kiinteistöjen ja irtaimiston tarkastajaksi ei saa valita 134 §:ssä tarkoitettua tilintekijää.

156 §. Kuntainliitossa, jossa kuntien jäsenyys ei ole pakollinen, voidaan perussäännössä siinä mainittavien asioiden kohdalta määrätä, että liittovaltuuston päätös on pätevä vain, jos jäsenkuntien valtuustot ovat antaneet siihen suostumuksensa. Sellainen määräys voi koskea myös 161, 162 ja 164 §:ssä tarkoitettuja päätöksiä.

---

160 §. ---

Liittohallituksen ja lautakunnan pöytäkirja pidettäköön 1 ja 2 momentissa mainituin tavoin yleisesti nähtävänä, milloin niin on perussäännössä tahi ohje- tai johtosäännössä määrätty taikka liittohallitus tai lautakunta tahi sen puheenjohtaja katsoo tarpeelliseksi. Sama koskee vastaavasti 165 §:n 1 momentissa, verrattuna 29 §:n 3 momenttiin, tarkoitettua pöytäkirjaa.

165 §. Kuntainliitossa sovelletaan vastaavasti, mitä kunnan tai maalaiskunnan kohdalta on säädetty 11 §:ssä, 18-24 §:ssä, 25 §:n 2 momentissa, 27-29 §:ssä, 31 §:ssä, 33-35 §:ssä, 41-48 §:ssä, 51 §:n 1 momentissa, 54-61 §:ssä, 64 §:n 2 momentissa, 65 §:n 2 momentissa, 66 §:ssä, 73 §:n 1 ja 3 momentissa, 74-76 §:ssä, 81 ja 83 §:ssä, 94 §:n 2 ja 3 momentissa, 95-102 §:ssä, 103 §:n ensimmäisessä ja toisessa lauseessa, 104 §:ssä, 105 §:n 1 momentissa, 106 §:n 1 ja 2 momentissa, 109 §:ssä, 110 §:n 1 momentissa ja 2 momentin ensimmäisessä lauseessa, 111-115 §:ssä, 117 §:ssä, 124-132 §:ssä, 134 §:ssä 169-171 §:ssä, 173 ja 174 §:ssä, 178 §:n 2 momentissa, 179 §:ssä, 183 §:ssä sekä 209-212 §:ssä.

---

173 §. Valtioneuvostoon, sisäasiainministeriöön tai lääninhallitukseen alistettu päätös on vahvistettava muuttamatta tai jätettävä vahvistamat-

ta, jolloin syy tähän on ilmoitettava. Päätökseen voidaan kuitenkin tehdä oikaisunluonteisia korjauksia. Milloin vahvistus evätään, valtuusto tai kunnallishallitus saa siitä valittaa.

---

178 §. ----------

Mitä 1 momentissa on sanottu, koskee vastaavasti muutoksen hakemista kunnallishallituksen puheenjohtajan tai jäsenen 11 §:n 3 momentin nojalla tekemään päätökseen.

179 §. ----------

Mitä 1 momentissa on säädetty, sovelletaan vastaavasti valitukseen lautakunnan puheenjohtajan tai jäsenen sekä kunnallishallituksen tai lautakunnan alaisen viranhaltijan 11 §:n 3 momentin nojalla tekemästä päätöksestä.

181 §. Milloin asianomaisia määrätään kuultaviksi valtuuston, kunnallishallituksen tai lautakunnan päätöksestä tehdyn valituksen johdosta, lääninhallituksen on asian laadun mukaan lähetettävä asiakirjat kunnallishallitukselle tai lautakunnalle, jonka on toimitettava annettu selitys lääninhallitukselle sen asettamassa määräajassa. Kunnallishallitus voi sen ohjesäännössä määrätyissä rajoissa antaa selityksen valtuuston puolesta.

---

209 §. ----------

Mitä 1 momentissa on säädetty, koskee vastaavasti kunnallishallituksen tai lautakunnan puheenjohtajan, jäsenen tai viranhaltijan 11 §:n 3 momentin nojalla tekemää päätöstä.

Sellaisen laissa säädetyn tai muun lautakunnan toimikausi, joka on kaksi vuotta, päättyy vuoden 1962 lopussa. Milloin lautakunnan toimikausi, joka on neljä vuotta, päättyisi ennen vuoden 1964 loppua, sen katsotaan jatkuvan sanottuun ajankohtaan asti, jollei valtuusto päätä toimittaa uutta vaalia, joka siinä tapauksessa on toimitettava vain vuoden 1964 loppuun.

---

150. ASUNTOTUOTANNON VERONHUOJENNUSASETUS.

Annettu joulukuun 21 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 623/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1962:106)

Valtiovarainministerin esittelystä säädetään 25 päivänä elokuuta 1962 annetun asuntotuotannon veronhuojennuslain (464/62) 3 §:n 3 momentin ja 15 §:n nojalla:

1 §. Asuntotuotannon veronhuojennuslaissa (464/62), jota tässä asetuksessa sanotaan veronhuojennuslaiksi, tarkoitettuna yhtenäisen rakennussuunnitelman mukaan rakennettuna rakennusryhmänä pidetään sellaista rakennusryhmää, johon kuuluvat erilliset rakennukset alueellisen sijoittelunsa puolesta muodostavat kokonaisuuden ja jonka kaikkia rakennuksia koskevan rakennusluvan asianomainen rakennusviranomainen on myöntänyt ennen minkään rakennusryhmään kuuluvan rakennuksen rakentamisen aloittamista.

2 §. Rakennukseksi, jota käytetään yksinomaan vanhusten asuntotarkoitukseen, katsotaan rakennus, jossa kaikki huoneistot ovat asuinhuoneistoja tai, milloin kysymyksessä on asuntolarakennus, jossa olevia huoneistoja ja huoneita lukuun ottamatta talous- ja seurustelutiloja sekä asuntolan käytölle välttämättömiä toimisto- ja siihen verrattavia huoneita, käytetään ainoastaan asumiseen ja jossa huoneistojen tai huoneiden asukkaina, rakennuksen ja siinä asuvien hoitoa varten tarpeellista henkilökuntaa perheineen mukaan lukematta, on ainoastaan henkilöitä, jotka ovat täyttäneet kuusikymmentäviisi vuotta.

Milloin huoneiston tai huoneen asukkaina ovat yhteisverotettavat puolisot, katsotaan asukkaiden 1 momentin säännöksiä sovellettaessa olevan kuusikymmentäviisi vuotta täyttäneitä, jos ainakin toinen puolisoista on sen ikäinen.

Yksinomaan opiskelijoiden asuntotarkoitukseen käytettävänä rakennuksena pidetään ammatti- ja oppikoulussa, korkeakoulussa tai muussa niihin verrattavassa oppilaitoksessa opetusta saavien sellaista rakennusta, kuin 1 momentissa on sanottu, mikäli huoneistojen tai huoneiden asukkaina ei ole, rakennuksen hoitoa ja siinä asuvia varten tarpeellista henkilökuntaa perheineen mukaan lukematta, muita kuin tässä tarkoitettuja opiskelijoita ja heidän perheeseensä kuuluvia henkilöitä.

3 §. Rivitalolla tarkoitetaan vähintään kolme huoneistoa käsittävää rakennusta, jonka kaikki huoneistot sijaitsevat vierekkäin.

4 §. Huoneistoina pidetään asuinhuoneistoja sekä liike- ja työhuoneistoja. Liike- ja työhuoneistoiksi luetaan muun muassa myymälät,

toimistohuoneet, tehdas- ja työpajatilat, varastohuoneet, kerhohuoneistot, keila- ja muut peliradat, elokuvateatterit sekä autotallitilat, joiksi katsotaan autotallit ja rakennuksessa olevat tai siihen liittyvät muut auton säilytyspaikat.

5 §. Asumiseen liittyvinä ja asukkaiden yhteiskäyttöön tarkoitettuina huonetiloina, joita ei oteta huomioon huoneistoina rakennuksen asuinhuoneistojen kokonaislukua laskettaessa eikä 2 §:n säännöksiä sovellettaessa, pidetään yhteiskäyttöisiä oleskelu- ja työskentelyhuoneita sekä muita näiden kaltaisia huonetiloja.

6 §. Säilytyshuonetta, saunaa, pesutupaa, mankelihuonetta tai muuta tällaista tilaa, joka on vain rakennuksen tai rakennusryhmän tahi sen asukkaiden omassa käytössä, samoin kuin määräykset täyttävää väestönsuojaa ei pidetä huoneistona eikä 5 §:ssä tarkoitettuna huonetilana, jollei sitä 7 §:n mukaan ole luettava huoneiston pinta-alaan.

7 §. Huoneiston pinta-alalla tarkoitetaan sitä huoneiston vaakasuoraa pinta-alaa, jota rajoittavat huoneistoa ympäröivien seinien sisäpinnat, ottamatta kuitenkaan lukuun hormiryhmien, putkikanavien, pilarien ja kantavien seinien käsittämää alaa.

Huoneiston pinta-alaan luetaan myös siihen kuuluvan parven ala. Parvi on huoneeseen kuuluva ja siihen avautuva tila, jonka lattia on niin paljon huoneen varsinaista lattiaa korkeammalla, että sen alle voidaan sijoittaa asuin- tai työhuoneita, kylpy- tai pesutiloja, käytäviä taikka muuta näihin verrattavaa.

8 §. Rakennuksen katsotaan valmistuneen asuttavaan kuntoon silloin, kun kaikki siinä olevat asuinhuoneistot ovat sellaisessa kunnossa, että niihin voidaan sijoittaa asukkaita. Rakennusryhmä katsotaan asuttavaan kuntoon valmistuneeksi silloin, kun kaikki siihen kuuluvat rakennukset ovat valmistuneet käyttötarkoitukseensa.

9 §. Rakennuksen omistajan, asunto-osakeyhtiön osakkaan, asunto-osuuskunnan jäsenen taikka huoneiston tai huoneen asukkaan perheeseen luetaan häneltä elatuksensa saavat, hänen talouteensa kuuluvat henkilöt.

10 §. Rakennuksen omistajan katsotaan käyttäneen rakennusta pääasiallisesti omana tai perheensä asuntona, milloin rakennuksen huoneistojen kokonaispinta-alasta tai, jos siinä on vain yksi asuinhuoneisto, tämän huoneiden pinta-alasta enemmän kuin puolet on ollut hänen tai hänen perheensä käytössä asuntona. Rakennuksen omistajan, asunto-osakeyhtiön osakkaan ja asunto-osuuskunnan jäsenen katsotaan käyttäneen huoneistoa pääasiallisesti omana tai perheensä asuntona, milloin huoneisto, jos se käsittää enintään huoneen ja keittokomeron, on ollut hänen tai hänen perheensä asuntona, tai muussa tapauksessa, milloin huoneiston pinta-alasta enemmän kuin puolet on ollut tällaisessa käytössä.

11 §. Saadakseen veronhuojennuslain 6 §:ssä säädetyn veronhuojennuksen rakennuksesta tai rakennusryhmästä ja sen tonttimaasta verovelvollisen tulee veronhuojennusta ensi kerran hakiessaan asianomaiselle verolautakunnalle toimittaa:

1) maalaiskunnassa rakennuslautakunnan tai rakennustarkastajan sekä kaupungissa ja kauppalassa rakennustarkastajan tai, jollei sellaista ole määrätty, maistraatin tai järjestysoikeuden vahvistetulla lomakkeella antama, toimitettuun katselmukseen perustuva lausunto siitä, milloin rakennuksen tai rakennusryhmän rakentaminen on aloitettu;

2) edellä 1 kohdassa tarkoitetun viranomaisen vahvistetulla lomakkeella antama lausunto, joka perustuu toimitettuun loppu- tai sitä vastaavaan katselmukseen tai, jollei rakennus tai rakennusryhmä ole valmistunut asuttavaan kuntoon, vahvistettuihin rakennuspiirustuksiin, veronhuojennuksen saamiseksi säädetyistä edellytyksistä;

3) veronhuojennuslain 3 §:n 3 momentissa tarkoitetusta, vanhusten tai opiskelijoiden asuntotarkoitukseen käytettävästä rakennuksesta tai rakennusryhmästä 1 ja 2 kohdassa mainittujen lausuntojen lisäksi vakuutus siitä, että tämän asetuksen 2 §:ssä säädetyt edellytykset ovat olemassa; sekä

4) veronhuojennuslain 6 §:n 1 ja 3 momentissa tarkoitetun veronhuojennuksen saamiseksi uskottava selvitys siitä, että verovelvollinen on verovuoden käyttänyt rakennusta tai sen huoneistoa pääasiallisesti omana tai perheensä asuntona sillä tavoin, kuin edellä 10 §:ssä on säädetty.

Milloin rakennus tai rakennusryhmä sijaitsee muualla kuin sen omistajan kotikunnassa, on 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut lausunnot annettava kahtena kappaleena.

Edellä 1 momentin 4 kohdassa mainitun selvityksen toimittaminen verolautakunnalle ei kuitenkaan ole tarpeen, mikäli kysymyksessä olevan rakennuksen rakentaminen on aloitettu vuonna 1963, paitsi milloin verovelvollinen haluaa saada veronhuojennuslain 6 §:n 3 momentissa tarkoitetun veronhuojennuksen omakotitalosta ja sen tonttimaasta.

Asunto-osakeyhtiön ja asunto-osuuskunnan on liitettävä ensimmäiseltä veronhuojennusvuodelta annettavaan veroilmoitukseen yhtiöjärjestyksensä tai sääntönsä.

12 §. Milloin verovelvollinen on saanut veronhuojennuslain 6 §:ssä tarkoitetun veronhuojennuksen, vaikkei rakennus tai rakennusryhmä ole ollut valmis, on hänen seuraavilta vuosilta annettavissa veroilmoituksissa ilmoitettava, onko rakennus tai rakennusryhmä valmistunut asuttavaan kuntoon vai onko se edelleen rakenteilla. Kun rakennus tai rakennusryhmä on valmistunut, verovelvollisen on veroilmoitukseensa liitettävä edellä 11 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu, katselmukseen perustuva rakennusviranomaisen lausunto.

Se, jolle veronhuojennuslain 6 §:ssä tarkoitettu veronhuojennus on myönnetty katselmukseen perustuvan lausunnon nojalla, ei ole velvollinen seuraavilta vuosilta toimitettavia verotuksia varten esittämään uutta rakennusviranomaisen lausuntoa, ellei veroviranomainen sitä vaadi, mutta hänen tulee kuitenkin antaa vakuutus siitä, ettei rakennusta tai rakennusryhmää ole laajennettu tai muutettu sekä että muutkin katselmuksessa todetut veronhuojennuksen edellytykset ovat jatkuvasti olemassa.

Jos rakentaminen on aloitettu vuosina 1964-1966, on verovelvollinen, joka on saanut veronhuojennuslain 6 §:n 1 momentissa tarkoitetun veronhuojennuksen, velvollinen tämän veronhuojennuksen edelleen saamiseksi ilman eri kehotusta vuosittain esittämään edellä 11 §:n 1

momentin 4 kohdassa mainitun selvityksen. Sama velvollisuus on verovelvollisella, joka on saanut veronhuojennuslain 6 §:n 3 momentissa tarkoitetun veronhuojennuksen omakotitalosta ja sen tonttimaasta, riippumatta siitä, minä vuonna rakentaminen on aloitettu.

Veronhuojennuslain 3 §:n 3 momentissa tarkoitetusta, vanhusten tai opiskelijoiden asuntotarkoitukseen käytettävästä rakennuksesta on vuosittain verolautakunnalle toimitettava vakuutus siitä, että tämän asetuksen 2 §:ssä säädetyt edellytykset ovat olemassa.

13 §. Sen, jolle veronhuojennuslaissa tarkoitettu rakennus, rakennusryhmä tai tonttimaa on siirtynyt, ei ole velvollinen ilman eri kehotusta esittämään 11 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua selvitystä, jos sanotun lain mukainen verovapaus jo on myönnetty saman rakennuksen tai rakennusryhmän aikaisemmalle omistajalle rakennuksen tai rakennusryhmän valmistuttua asuttavaan kuntoon. Jollei uuden omistajan verotuspaikka ole samassa veropiirissä kuin ilmoitetun luovuttajan, tulee sanotun omistajan kuitenkin esittää asianomaisen verojohtajan todistus viimeksi toimitetussa verotuksessa myönnetystä veronhuojennuksesta ja siitä, minä vuonna rakennuksen tai rakennusryhmän rakentaminen on aloitettu.

Sen, jolle rakennus tai rakennusryhmä on siirtynyt, tulee vuosittain antaa 12 §:n 2 momentissa tarkoitettu vakuutus.

14 §. Veronhuojennuslain 7 §:ssä säädetyn veronhuojennuksen saamiseksi verovelvollisen tulee veronhuojennusta ensi kerran hakiessaan asianomaiselle verolautakunnalle toimittaa:

1) sanotussa pykälässä tarkoitetuista osakkeista tai osuuksista, milloin niiden omistajan kotikunta on muussa veropiirissä kuin kysymyksessä olevan asunto-osakeyhtiön tai asunto-osuuskunnan verotuspaikka, sen veropiirin verojohtajan, jonka alueella kiinteistö on, antama todistus rakennuksen tai rakennusryhmän rakentamisen aloittamisvuodesta sekä siitä, että osakkeet tai osuudet on sanotun lainkohdan nojalla katsottava omaisuusverotuksessa verovapaiksi, tai, milloin yhtiölle tai osuuskunnalle kuuluva rakennus tai rakennusryhmä ei vielä ole valmistunut asuttavaan kuntoon, että todistusta pyydettäessä esitetyn selvityksen mukaan rakennuksen tai rakennusryhmän valmistuttua osakkeet tai osuudet ilmeisesti tulevat täyttämään säädetyt verovapauden edellytykset; ja

2) sanotun pykälän 1 momentissa tarkoitetun veronhuojennuksen saamiseksi isännöitsijän antama todistus tai muu uskottava selvitys siitä, että verovelvollinen on verovuoden käyttänyt huoneistoa pääasiallisesti omana tai perheensä asuntona sillä tavoin, kuin edellä 10 §:ssä on säädetty.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun todistuksen toimittaminen verolautakunnalle ei kuitenkaan ole tarpeen, mikäli kysymyksessä olevan rakennuksen rakentaminen on aloitettu vuonna 1963.

15 §. Edellä 14 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu verovelvollinen, joka on saanut veronhuojennuslain 7 §:ssä tarkoitetun veronhuojennuksen, on veronhuojennuksen edelleen saamiseksi velvollinen vuosittain ilman eri kehotusta esittämään sanotussa kohdassa mainitun selvityksen.

Jos rakentaminen on aloitettu vuosina 1964-1966, on verovelvollinen, joka on saanut veronhuojennuslain 7 §:n 1 momentissa tarkoitetun veronhuojennuksen, sen lisäksi,mitä edellä 1 momentissa on

säädetty, velvollinen tämän veronhuojennuksen edelleen saamiseksi ilman eri kehotusta vuosittain esittämään tämän asetuksen 14 §:n 1 momentin 2 kohdassa mainitun todistuksen.

16 §. Verojohtajalle on esitettävä muutkin kuin 11-15 §:ssä säädetyt veronhuojennuslain soveltamiseksi tarpeelliset selvitykset.

17 §. Verojohtajan on pidettävä 14 ja 15 §:n mukaan osakkeista ja osuuksista antamistaan todistuksista luetteloa sekä laadittava kortisto veropiirin alueella olevista veronhuojennuslaissa tarkoitetuista rakennuksista ja rakennusryhmistä sekä niiden tonttimaista.

18 §. Jos verolautakunta 12 §:n 1 momentissa tarkoitetun lausunnon saatuaan toteaa, ettei rakennus tai rakennusryhmä valmistuttuaan täytäkään säädettyjä veronhuojennuksen edellytyksiä, on maksuunpanematta jääneet verot mahdollisine veronkorotuksineen määrättävä jälkiverotuksin. Jälkiverotus on tällöin toimitettava myös niistä tonttimaista, osakkeista ja osuuksista, joiden verottamatta jättäminen on riippuvainen kysymyksessä olevan rakennuksen tai rakennusryhmän veronhuojennuksesta. Todetessaan, ettei rakennusta tai huoneistoa, jonka osalta veronhuojennuksen edellytyksenä on, että rakennus tai huoneisto on verovuoden ollut pääasiallisesti omistajan, osakkaan tai jäsenen taikka hänen perheensä käytössä asuntona, ole siten käytetty, verolautakunnan on niin ikään toimitettava jälkiverotus.

Milloin jälkiverotus on toimitettava muussa kuin siinä veropiirissä, jossa rakennuksen tai rakennusryhmän omistajaa verotetaan, on viimeksi mainitun veropiirin verojohtajan ilmoitettava asiasta sen veropiirin verojohtajalle, jossa jälkiverotus on toimitettava.

19 §. Saadakseen hyväkseen veronhuojennuslain 11, 12 tai 13 §:ssä säädetyn leimaverovapauden verovelvollisen on asianomaisen viranomaisen ehkä vaatiman muun selvityksen lisäksi esitettävä:

1) veronhuojennuslain 11 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa tämän asetuksen 11 §:n 1 momentin 2 kohdassa mainittu lausunto, jonka tulee perustua loppu- tai sitä vastaavaan katselmukseen, ja uskottava selvitys siitä, että verovelvollinen on käyttänyt ja edelleen käyttää rakennusta pääasiallisesti omana tai perheensä asuntona; ja

2) veronhuojennuslain 12 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa sen veropiirin verojohtajan, jonka alueella kiinteistö on, rakennuksen tai rakennusryhmän valmistuttua asuttavaan kuntoon antama todistus sanotusta valmistumisajasta ja siitä, että osakkeet tai osuudet on mainitun lain 7 §:n nojalla lopullisesti todettu omaisuusverotuksessa verovapaiksi, sekä lisäksi selvitys siitä, että kysymyksessä on luovutus, jolla yhtiön tai osuuskunnan perustaja on ensi kerran siirtänyt osakkeet tai osuudet uudelle omistajalle ja isännöitsijän todistus, joka osoittaa, että tämä uusi omistaja on käyttänyt ja edelleen käyttää huoneistoa pääasiallisesti omana tai perheensä asuntona.

20 §. Maksaessaan takaisin tai jättäessään vaatimatta leimaveron on asianomaisen viranomaisen sille asiakirjalle, joka on varustettu tai olisi varustettava leimamerkeillä, tehtävä merkintä veron palauttamisesta tai siitä, että asiakirja on vapaa leimaverosta asuntotuotannon veronhuojennuslain nojalla. Jätettäessä leimavero vaatimatta on siitä tehtävä merkintä myös viranomaisen pöytäkirjaan tai sitä vastaavaan asiakirjaan.

21 §. Lomakkeet 11, 14, 17 ja 19 §:ssä tarkoitettuja lausuntoja, luetteloa, kortistoa ja todistuksia varten vahvistaa valtiovarainministeriö.

---

151. ASETUS AMMATTIOPPILAITOKSISTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 21 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 624/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1959:6)

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä muutetaan ammattioppilaitoksista 16 päivänä tammikuuta 1959 annetun asetuksen (3/59) 7 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

7 §. Oppilaitoksen johtokuntaan kuuluu puheenjohtaja ja vähintään kolme muuta jäsentä, jotka valitaan neljäksi vuodeksi kerrallaan. Lisäksi oppilaitoksen rehtori on itseoikeutettu jäsen johtokunnassa, jollei muualla ole toisin säädetty tai mikäli ammattioppilaitoksista annetun lain 4 §:n 2 momentin tarkoittamassa tapauksessa ohjesäännössä ei ole toisin määrätty. Johtokunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan.

---

152. ASETUS MOOTTORIAJONEUVOASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 21 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 669/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1957:81, 1959:126 sekä 1961:29 ja 128)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä muutetaan 4 päivänä lokakuuta 1957 annetun moottoriajoneuvoasetuksen (330/57) 9 §, 10 §, 16 §:n 1 momentti ja 17 §:n 1, 2, 3, 4, 5 ja 6 momentti, näistä 1, 2, 3 ja 4 momentti sellaisina kuin ne ovat 15 päivänä joulukuuta 1961 annetussa asetuksessa (552/61) ja 5 momentti sellaisena kuin se on 18 päivänä joulukuuta 1959 annetussa asetuksessa (474/59), 36 §:n 1, 8 ja 9 momentti, sellaisena kuin ne ovat 24 päivänä maaliskuuta 1961 annetussa asetuksessa (188/61), ja 59 §:n e kohta sekä lisätään asetuksen 17 §:ään uusi 7, 8 ja 9 momentti seuraavasti:

9 §. 1. Tässä asetuksessa mainittujen ajoneuvojen ja laitteiden katsastuksen ja muiden siinä tai sen nojalla määrättyjen tehtävien suorittamista varten asetetaan tarpeellinen määrä katsastusmiehiä. Ministeriö jakaa maan katsastusalueisiin sekä määrää kunkin alueen katsastusmiesten lukumäärän ja sijoituspaikan. Ministeriö asettaa tarvittaessa apulaiskatsastusmiehiä ja varakatsastusmiehiä katsastusmiesten avuksi.

2. Ministeriön määräyksestä asianomainen lääninhallitus julistaa katsastusmiehen toimen haettavaksi kolmenkymmenen päivän kuluessa. Hakemuskirjat on osoitettava ministeriölle ja annettava lääninhallitukseen, joka toimittaa ne omine lausuntoineen ministeriölle. Ministeriö määrää katsastusmiehen ja ilman hakemusta apulaiskatsastusmieheksi tai varakatsastusmieheksi henkilön, joka on siihen suostunut.

3. Katsastusmies on lähinnä lääninhallituksen valvonnan alainen. Virkavapautta katsastusmiehelle enintään kuukaudeksi myöntää lääninhallitus, joka samalla määrää viransijaisen. Pitempiaikaisen virkavapauden myöntää ministeriö.

4. Mitä tässä asetuksessa ja sen nojalla annetuissa määräyksissä on sanottu katsastusmiehistä, koskee myös apulaiskatsastusmiehiä ja varakatsastusmiehiä, milloin erikseen ei ole toisin määrätty tai alueen katsastusmiesten keskinäisistä virkasuhteista muuta johdu.

10 §. 1. Kelpoisuusehtoina katsastusmiehen toimeen vaaditaan:

a) että hakija on suorittanut diploomi-insinööritutkinnon Teknillisen korkeakoulun koneinsinööriosastossa;

b) että hän esittämillään todistuksilla on osoittanut hyvin pe-

rehtyneensä autoalaan ja sitä koskeviin säännöksiin ja määräyksiin; sekä

c) että hänellä on kuorma-auton ammattiajokortti.

Apulaiskatsastusmieheltä vaaditaan, että hän on suorittanut edellä a kohdassa mainitun tutkinnon tai insinööritutkinnon kotimaisen teknillisen opiston konerakennusosastossa taikka autoteknikon tutkinnon kotimaisessa teknillisessä koulussa ja että hän täyttää edellä b ja c kohdassa mainitut vaatimukset.

Varakatsastusmiehellä tulee olla kuorma-auton ajokortti ja tarpeellinen pätevyys hänelle määrättäviin tehtäviin.

Ministeriö voi myöntää poikkeuksia näistä kelpoisuusehdoista.

2. Katsastusmies ei saa missään muodossa ansiotarkoituksessa osallistua tämän asetuksen tarkoittamien ajoneuvojen tai laitteiden tahi niiden osien tai tarvikkeiden valmistukseen, kauppaan, korjaukseen tai vakuutukseen, taikka poltto- tai voiteluaineiden kauppaan, eikä muuhunkaan toimintaan, joka on katsottava soveltumattomaksi katsastusmiehen asemaan ja tehtäviin. Katsastusmies ja apulaiskatsastusmies ei saa ilman ministeriön suostumusta pitää muutakaan tointa.

3. Virkatehtäviensä hoitamiseksi tulee katsastusmiehellä olla auto sekä tarpeelliset välineet sen mukaan kuin ministeriö erikseen määrää.

4. Katsastusmiehellä tulee virantoimituksessa olla ministeriön määräämä virkamerkki.

5. Tarkemmat määräykset katsastusmiehistä sekä heidän toiminnastaan, valtuuksistaan, työnjaostaan ja keskinäisistä virkasuhteistaan antaa ministeriö. Katsastusmiehille tulevasta palkkauksesta sekä heidän virkatoimistaan suoritettavista maksuista säädetään erikseen.

16 §. 1. Ennenkuin auto otetaan säännönmukaiseen käyttöön ja ilmoitetaan rekisteriin merkittäväksi, on se ensikatsastuksessa hyväksyttävä. Ensikatsastuksen saa toimittaa jokainen katsastusmies. Ammattimaiseen liikenteeseen käytettävän henkilöauton ensikatsastuksen saa kuitenkin toimittaa vain auton kotipaikan katsastusmies.

- -

17 §. 1. Rekisteriin merkitty auto on sen omistajan toimesta tuotava vuosittain uusintakatsastukseen auton kotipaikan katsastusmiehen määräämään paikkaan ja hänen tämän pykälän 2 momentin rajoissa määräämänään aikana. Yksityiskäyttöön rekisteröityä henkilöautoa ei kuitenkaan, ellei 5 momentista muuta johdu, tarvitse tuoda uusintakatsastukseen ensimmäisenä, sen käyttöönottoa seuraavana vuotena.

2. a) Linja-auto sekä muu auto, jota käytetään ammattimaiseen liikenteeseen, on katsastettava toukokuun loppuun mennessä. Lapin läänissä kuitenkin kesäkuun loppuun mennessä;

b) muu kuin a kohdassa mainittu auto, jonka ikä kuluvan kalenterivuoden ja auton mallimerkintään liittyvän käyttöönottovuoden mukaan laskettuna on yli seitsemän vuotta, on katsastettava heinäkuun loppuun mennessä, ja seitsemän vuotta vanha tai sitä nuorempi auto lokakuun loppuun mennessä;

c) auto, joka otetaan käyttöön vasta a tai b kohdassa mainitun määräajan päätyttyä, on katsastettava viivytyksettä, kun sitä koskeva rekisteriote on lunastettu; sekä

d) ennen heinäkuun alkua liikenteeseen otettu linja-auto on kat-

sastettava toisen kerran syys-marraskuun kuluessa, kuitenkin aikaisintaan neljän kuukauden kuluttua edellisestä katsastuksesta.

Ammattimaiseen liikenteeseen käytetyn auton katsastus on, mikäli mahdollista, toimitettava yhdessä poliisin kanssa.

3. Auto, josta katsastusmies ei ole toisin määrännyt, on tuotava katsastukseen hyvissä ajoin ennen 2 momentissa mainitun määräajan päättymistä.

4. Jos auto sille määrättynä katsastusaikana on kotipaikan katsastusalueen ulkopuolella, on se tuotava katsastukseen heti matkan päätyttyä. Milloin matka kestää yli 2 momentissa mainitun määräajan, saadaan auton katsastus toimittaa muussa katsastusalueessa. Tästä on katsastuksen toimittajan ilmoitettava auton kotipaikan katsastusmiehelle.

5. Jos autoa on siten muutettu, että siitä aiheutuu muutoksia autorekisterin merkintöihin, tai jos viranomaisella on syytä epäillä, ettei auto ole säädetyssä kunnossa, taikka myös, milloin tämän asetuksen tai sen nojalla annetut määräykset sitä muutoin edellyttävät, on se viipymättä tarpeellisilta osin tai kokonaan katsastettava. Katsastusmies voi myös liikennettä valvoessaan toimittaa tarkastuksen auton kunnon toteamiseksi. Niin ikään on poliisimiehellä oikeus tarkastaa, että auton säädetyt varusteet ovat toimintakelpoiset ja että sen turvallisuuslaitteet eivät ole ilmeisesti epäkunnossa sekä että sen käytöstä ei muutoinkaan aiheudu ilmeistä vaaraa tai haittaa.

6. Auto, joka tämän pykälän säännösten mukaisesti on tuotava uusintakatsastukseen, on sen lisäksi, mitä 13 §:n säännöksistä johtuu, sen omistajan toimesta puhdistettava, niin että auton valmistenumero voidaan todeta ja sen sekä sen varusteiden kunto tyydyttävästi tarkastaa.

7. Toimittaessaan uusintakatsastuksen tulee katsastusmiehen todeta, että rekisteriotteen autoa koskevat merkinnät ovat todellisuutta vastaavat sekä ulkopuolisen tarkastuksen ja koeajon perusteella mahdollisuuksien mukaan varmistautua siitä, että auto ja sen varusteet ovat asianmukaisessa kunnossa ja ettei sen osissa ole sellaista kulumisesta, syöpymisestä, muodonmuutoksesta tai murtumasta johtuvaa eikä muutakaan vikaa, joka voi aiheuttaa haittaa tai vaaraa.

8. Toimitettuaan uusintakatsastuksen on katsastusmiehen tehtävä siitä merkintä rekisteriotteeseen. Määräaikaista katsastusta ei ole ilman erityistä syytä toimitettava, milloin rekisteriote on viranomaiselle annettu.

9. Ministeriö antaa tarvittaessa uusintakatsastuksesta tarkempia määräyksiä ja voi sallia poikkeuksia tämän pykälän säännöksistä.

36 §. 1. Autoa ei saa tiellä kuljettaa, mikäli sen tai siihen liitetyn ajoneuvon 15 §:n mukaisesti vahvistettu tai rekisteriin merkitty akselipaino, tai milloin tätä painoa ei ole maassa vahvistettu, todellinen akselipaino ylittää 8.0 tonnia tai telipaino 13.0 tonnia taikka suurin leveys 2.50 metriä.

- -

8. Auton suurin sallittu korkeus kuormineen on 3.80 metriä. Suurin sallittu pituus, kuorma mukaan luettuna on:

a) linja-auton 12.0 metriä;

b) muun auton 11.0 metriä;

c) kuorma-auton ja siihen kytketyn kaksiakselisen varsinaisen perävaunun 18.0 metriä;

d) kuorma-auton ja siihen kytketyn puoliperävaunun, milloin niillä kuljetetaan pylväitä tai vastaavaa pitkää tavaraa, sen suuruinen, minkä pisimmän pylvään tai vastaavan kappaleen pituus vaatii, kuitenkin enintään 18.0 metriä, lisäksi edellyttäen, että vetoauton takaakselin ja perävaunun akselin väli ei ylitä 10,0 metriä; sekä

e) auton ja siihen kytketyn perävaunun, muussa kuin c ja d kohdassa mainituissa tapauksissa, 14.0 metriä.

9. Ministeriö voi myöntää poikkeuksia tämän pykälän säännöksistä. Samoin on kaupungissa ja kauppalassa maistraatilla tai järjestysoikeudella oikeus, kuultuaan kunnallishallitusta ja poliisiviranomaista, sallia näistä säännöksistä poikkeuksia kunnan alueella. Niin ikään voi tie- ja vesirakennushallitus koko maassa määräajaksi tai sen määräämä tieviranomainen määrätynlaisten kuljetusten suorittamiseksi alueellaan määräajaksi, ja poliisiviranomainen, kuultuaan asianomaista tieviranomaista, tilapäistä matkaa varten piirissään olevalla tiellä, myöntää luvan sellaisen auton tai ajoneuvoyhdistelmän taikka kuorman käyttämiseen, joka ei vastaa sanottuja säännöksiä, edellyttäen, että sen kuljettamiseen ei ole muuta estettä, kuitenkin siten, että jos tie tai siihen kuuluvat laitteet tällöin vahingoittuvat, on luvansaajan korvattava syntynyt vahinko. Tällainen lupa saadaan antaa sellaista autoa tai yhdistelmää varten, jota ei ole rekisteröity tai rekisteröitäväksi ilmoitettu, vain, milloin kysymyksessä on sen tilapäinen siirto ilman kuormaa.

59 §. Traktoreihin kytkettäviä perävaunuja koskevat tämän luvun säännökset seuraavin poikkeuksin:

- -

e) traktorin perävaunun leveys saa 2.50 metrin rajoissa ylittää vetävän traktorin leveyden ja traktorin sekä kahden perävaunun yhdistelmän suurin pituus saa olla enintään 18 metriä;

- -

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1963, kuitenkin siten, että nykyiset toimessaan olevat varsinaiset katsastusmiehet sekä ne, jotka aikaisemmin ovat saaneet erivapauden säädetyistä pätevyysvaatimuksista, ovat edelleenkin pätevät katsastusmiehen toimiin.

---

153. MOOTTORIAJONEUVOASETUKSEN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA ANNETUN PÄÄTÖKSEN MUUTTAMINEN.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös joulukuun 21 p:ltä 1962.
(Suomen as.-kok. 672/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1957:104)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on muuttanut moottoriajoneuvoasetuksen täytäntöönpanosta 29 päivänä marraskuuta 1957 antamansa päätöksen (392/57) 21 §:n, 24 §:n 5, 6 ja 7 momentin, 31 §:n, 37 §:n 4 momentin, 43 §:n 1 momentin, 48 §:n 2 momentin, 57 §:n 2 momentin d kohdan, 58 §:n 1, 2, 3, 4, 5, 6 ja 7 momentin, 59 §:n 2, 3 ja 4 momentin sekä 62 §:n 2, 3 ja 5 momentin ja lisännyt päätöksen 35 §:ään uuden 4 momentin seuraavasti:

Muita varusteita.

21 §. 1. Henkilöautossa, jota käytetään ammattimaiseen liikenteeseen, tulee olla katsastusmiehen tarkistama ja sinetöimä taksamittari. Lääninhallituksella on kuitenkin oikeus hakemuksesta myöntää vapaus tästä määräyksestä ministeriön tarkemmin antamien ohjeiden mukaan.

2. Vetokoukun tulee olla auton pituusakselilla sekä rakenteeltaan ja lujuudeltaan, sen mukaan kuin ministeriö niistä erikseen määrää, vastata niitä vaatimuksia, jotka autoon kytkettäväksi soveltuvan hinattavan ajoneuvon käyttö sille asettavat.

3. Hinausautossa ja linjaliikenteeseen käytetyssä kuorma-autossa tulee olla mukana kaksi varoituslaitetta asetettavaksi tielle auton eteen ja taakse, milloin sen pysäköiminen voi vaarantaa muuta liikennettä. Varoituslaite on valaistu tai heijastavalla pinnalla varustettu tasasivuinen kolmio, jonka sivut ovat vähintään 400 mm:n pituiset ja jossa on vähintään 50 mm:n levyiset punaiset reunat, keskustan ollessa valkoinen tai keltainen tahi kokonaan poistettu. Varoituslaitteen tulee olla Helsingin alueen katsastusmiehen hyväksymää valmistetta.

24 §. -

5. Auton lavan tai korin leveys saa sen suurimmasta leveydestä annettujen määräysten rajoissa olla enintään 30 senttimetriä suurempi kuin auton leveys on etulokasuojien kohdalla.

6. Auton suurimman leveyden renkaiden ulkopinnassa katsotaan olevan 250 senttimetriä, milloin ulommaisten pyöränvanteiden keskiviivojen etäisyys on 9.00" renkain 222, 10.00" renkain 220,

11.00" renkain 218 ja 12.00" renkain 216 senttimetriä.

7. Ammattimaiseen liikenteeseen käytetyssä kuorma- ja pakettiautossa tulee olla kummallakin puolella, 10 senttimetrin korkuisin kirjaimin ohjaamon oveen selvästi maalattuna, auton haltijan nimi ja kotipaikka. Muuta tavaraa kuin maitoa kuljettavassa, linjaliikenteeseen käytetyssä autossa tulee lisäksi olla tuulilasin yläpuolella valaistava kilpi, johon on merkitty linjan päätepaikkain nimet.

---

31 §. Paperi- ja kaivospuuta sekä muuta puutavaraa, jonka pituus on 4 tai 8 jalkaa samoin kuin 4 tai 8 jalan mittaista rakennuslevyä tai sitä vastaavaa tavaraa saa kuljettaa enintään 2.50 metrin levyisin kuormin tätä kapeammalla, kuitenkin vähintään 2.40 metrin levyisellä kuorma-autolla, ehdolla, että auton lähivalojen tai niiden kanssa samanaikaisesti toimivien seisontavalojen ulommaisten reunojen väli on vähintään 1.70 metriä, että taustapeilit on asennettu kuorman leveyttä vastaavasti, että kuorma on huolellisesti tehty ja sidottu ja että kuljetus tapahtuu erityistä varovaisuutta noudattamalla.

35 §. ---

4. Milloin traktoriin on liitetty työväline, jonka leveys ylittää traktorin leveyden yli 40 senttimetrillä, on sen ulkonevat osat merkittävä siten, kuin 48 §:n 2 momentissa on hinattavan laitteen merkitsemisestä määrätty.

37 §. ---

4. Milloin moottorikäyttöisen laitteen suurin leveys ylittää 2.50 metriä, on sen eteen, mahdollisimman lähelle etukulmauksia asetettava vähintään 30 neliösenttimetrin suuruiset valkoiset tai keltaiset heijastimet 0.4-1.0 metrin korkeudelle maasta.

43 §. 1. Perävaunun rekisteriotteessa tulee olla katsastusmiehen merkintä niistä autoista, joiden yhteydessä perävaunu on hyväksytty käytettäväksi ja perävaunulle tällöin määrätystä kantavuudesta sekä vetoauton ja puoliperävaunun yhteenlasketusta kantavuudesta. Puoliperävaunun vetoautoksi hyväksytyn kuorma-auton ohjaamossa tulee olla katsastusmiehen antama todistus, joka sisältää ministeriön erikseen määräämät tiedot auton ja perävaunun yhdistelmästä.

---

48 §. ---

2. Milloin hinattavan laitteen suurin leveys moottoriajoneuvoasetuksen 62 §:n mukaisesti ylittää 2.50 metriä, on sen etu- ja takakulmaukset tai ulkonevat osat maalattava vuorottaisin punaisin ja keltaisin juovin, ja on se varustettava paitsi taakse suunnatuin punaisin kolmiomaisin heijastimin myös eteen suunnatuin valkoisin tai keltaisin 30 neliösenttimetrin pyörein heijastimin, jotka on asetettava osoittamaan laitteen suurinta leveyttä. Milloin näiden määräysten noudattaminen laitteen rakenteesta johtuen tuottaa kohtuuttomia vaikeuksia, saa hinattavan laitteen ulkonevat osat valoisana aikana merkitä kulkusuunnassa poikittain asetetulla, noin 30 x 30 senttimetrin keltaisella lipulla tai laatalla, sekä pimeän aikana tällaiseen lippuun tai laattaan asetetuilla heijastimilla, jotka heijastavat eteenpäin valkoista tai keltaista valoa ja taaksepäin keltaista tai punaista valoa.

---

57 §. -

2. Jokaisessa luvan saaneessa autokoulussa tulee olla omat, katsastusmiehen hyväksymät opetusvälineet. Milloin opetusta annetaan vain yksityisajokortin saantia varten, tulee koulussa olla:

- -

d) tarpeelliset kouluautot, jotka ovat normaalirakenteisia henkilö- ja kuorma-autoja ja joissa on opettajaa varten kytkin- ja jarrupolkimet, äänimerkin painokytkin, taustapeilit ja tuulilasin pyyhkijä sekä 17 §:n 2 momentin mukaiset laitteet. Henkilöauton ohjaamossa tulee olla opettajalle ja oppilaalle erilliset istuimet. Kouluautossa ei saa olla nestekytkintä tai itsetoimivaa tahi etuvalitsijalla toimivaa vaihteistoa eikä muutakaan ajamisen helpottamista tarkoittavaa laitetta, joka ei ole yleisesti käytössä vastaavissa autoissa. Kouluautoon on eteen ja taakse kiinnitettävä koulun omistajaa tai toiminimeä osoittava kilpi. Muita nimikilpiä tai mainoksia ei kouluautoon saa kiinnittää. Kuorma-autoon saadaan kuitenkin omistajan nimi tai toiminimi merkitä myös ohjaamon oviin tai lavan sivuihin.

- -

58 §. 1. Opetus autokoulussa on järjestettävä kursseittain, ja uusi kurssi saadaan aloittaa aikaisintaan viikon kuluttua edellisen kurssin alkamisesta. Kurssin oppilaat saa kuitenkin jakaa samanaikaisesti alkaville päivä- ja iltakursseille. Kouluun ei saa ottaa enemmän oppilaita, kuin mitä käytettävissä olevat tilat 2 momentin määräykset huomioonotettuina sallivat. Oppilas saadaan ottaa kouluun aikaisintaan kolme kuukautta ennen, kuin hän täyttää 18 vuotta, tai, milloin opetus tarkoittaa moottoripyörän ajokorttia, 16 vuotta.

2. Opetuksen ensimmäisen viikon käsittävä, 4 momentissa mainittu alkuopetus on annettava erikseen jokaiselle kurssille. Sen jälkeen saa, milloin opetuksen tarkoituksenmukainen järjestäminen sitä edellyttää ja mikäli opetushuoneessa on riittävästi istuimia, koulun oppilaita opettaa samoilla oppitunneilla. Millään oppitunnilla ei kuitenkaan saa olla läsnä useampaa kuin 40 oppilasta.

3. Autokoulussa on oppilaalle annettava perusteellinen opetus liikennemerkeistä ja liikennesäännöistä sekä muista liikennettä koskevista määräyksistä ja riittävät tiedot liikennevahingoista ja -vastuusta, moottoriajoneuvojen verotuksesta sekä liikennerikkomusten rangaistuksista. Niin ikään on hänelle selvitettävä auton toimintatapa ja huolto, sekä milloin opetus tarkoittaa ammattiajokortin saantia, lisäksi riittävässä määrin auton ja sen tärkeimpien laitteiden rakenne.

Kurssin opetusohjelman tulee käsittää vähintään 15 tuntia tietopuolista opetusta edellä mainituista liikenteeseen liittyvistä määräyksistä sekä vähintään 5 tuntia tai, milloin opetus tarkoittaa ammattiajokortin saantia, 20 tuntia tietopuolista teknillistä opetusta. Milloin opetus tarkoittaa kuorma-auton ajokortin tai ammattiajokortin saantia, on riittävä tuntimäärä lisäksi varattava kuorma-autoa ja ammattimaista liikennettä koskevien erikoismääräysten opetukseen. Opetustunnin tulee kestää vähintään 50 minuuttia. Tietopuolista opetusta saa antaa enintään kaksi tuntia päivässä.

4. Opetuksen ensimmäisellä viikolla, joka käsittää 8-10 tuntia tietopuolista opetusta, on selvitettävä auton toimintatapa, liikennettä koskevat yleisluontoiset asiat sekä valmistavasti liikennesäännöt ja -merkit. Ennen liikenneväylällä annettavaa ajo-opetusta on oppilaalle annettava perusteellinen opetus auton käynnistämisessä, vaihtamisessa ja pysäyttämisessä.

5. Ajo-opetusta liikenneväylällä on annettava yleensä puolen tunnin erin, kullekin oppilaalle enintään yksi tunti saman vuorokauden aikana ja kaikkiaan niin paljon, että hän riittävällä varmuudella hallitsee ajoneuvon käytön. Ohjeena ajo-opetuksen määrälle on pidettävä, että oppilaan tulee saada opetusta puoli tuntia kutakin ikävuottaan kohden. Tästä ohjeesta saa olosuhteiden sitä edellyttäessä poiketa, mutta jokaiselle kurssin oppilaalle on kuitenkin annettava ajo-opetusta vähintään 15 tuntia tai, milloin asianomaisella on voimassa oleva, vähintään vuotta aikaisemmin kevyttä moottoripyörää tai traktoria varten annettu ajokortti, vähintään 8 tuntia. Kuorma-autoa on opetettava vaihtamaan alaspäin kaksoiskytkentää käyttäen.

6. Henkilölle, jolla on tai on aikaisemmin ollut auton ajokortti Suomessa tai muualla tai joka on saanut yksityisellä opetusluvalla tässä pykälässä edellytetyn kuljettajaopetuksen tahi joka vähintään vuotta aikaisemmin on saanut yleensä moottoripyörää varten annetun ajokortin, niin myös sille, joka haluaa opetusta vain moottoripyörä- tai traktoriajokortin saantia varten, samoin kuin sille, jonka katsastusmies on siihen erityisistä syistä ja määrääminsä ehdoin oikeuttanut, saadaan 1 momentissa mainittujen kurssien ulkopuolella sekä tässä pykälässä mainituista opetuksen vähimmäismääristä poiketen antaa kuljettajatutkinnon suorittamiseksi tarpeellinen opetus. Ajo-opetusta moottoripyörällä on kuitenkin annettava vähintään 5 tuntia.

7. Autokoulun opetusohjelmaan kuuluva opetus on annettava arkipäivinä. Lukuun ottamatta 4 momentissa edellytettyä alkuopetusta, joka saadaan antaa sellaisilla lääninhallituksen määräämillä paikkakunnilla, joilla ei ole autokoulua, on tietopuolinen opetus annettava 57 §:n edellyttämässä opetushuoneessa ja ajo-opetus pääasiassa koulun kotipaikkakunnalla. Kuitenkin on kokelaille, joiden on suoritettava kuljettajatutkinto muualla, annettava tarpeellista opetusta tällä paikkakunnalla. Kaupungissa tai kauppalassa toimivan autokoulun on niin ikään annettava ajo-opetusta maantieajossa yhteensä vähintään neljä puolen tunnin erää. Ajo-opetusta on, varsinkin maantiellä, mahdollisuuksien mukaan annettava myös pimeän aikana. Moottoritiellä ei ajo-opetusta saa antaa. Annettaessa ajo-opetusta kuorma-autolla saa enintään neljä muuta oppilasta seurata lavalla mukana, edellyttäen, että heille on järjestetty turvalliset istuimet.

---

59 §. ----------

2. Autokoulussa tulee olla opetuskursseja varten laadittu, katsastusmiehen hyväksymä opetusohjelma. Koulussa tulee niin ikään olla lukujärjestys, joka käsittää kaikkien koulussa samanaikaisesti opetettavien kurssien tietopuolisten opetustuntien ajat ja aiheen. Opetusohjelma ja lukujärjestys on pidettävä nähtävänä kouluhuoneustossa.

3. Oppilaista, joille saa antaa opetusta vain kursseittain, on, samoin kuin kutakin kurssia koskevasta lukujärjestyksestä, viimeistään ensimmäisenä sen alkamista seuraavana arkipäivänä toimitettava tai postitse lähetettävä kirjallinen ilmoitus katsastusmiehelle. Autokoulun on oppilaista ja opetuksen järjestelystä annettava katsastusmiehelle muutkin tiedot, jotka tämä katsoo valvonnan kannalta tarpeellisiksi.

4. Oppilaalle saa annetusta opetuksesta antaa vain yhden todistuksen. Mahdollisesti annettavasta lisäopetuksesta on annettava uusi, vain tätä koskeva todistus. Todistuksen, joka on kirjoitettava minis-

teriön vahvistamalle lomakkeelle, saa antaa vain koulun johtaja tai varajohtaja henkilökohtaisesti tutkimalla todettuaan, että oppilaalla on edellytykset kuljettajatutkinnon suorittamiseen.

62 §. -

2. Kuljettajatutkinnon ajokokeeseen käytetyn ajoneuvon tulee olla siten varustettu, kuin opetukseen käytettävästä ajoneuvosta on määrätty, ja täyttää lisäksi seuraavat vähimmäisvaatimukset:

a) henkilöauto: rekisteröity 4 hengelle, tyyppikatsastuksessa todettu kokonaispaino 1 250 kilogrammaa;

b) kuorma-auto: rekisteröity kokonaispaino 8.0 tonnia, todellinen kokonaispaino 6.0 tonnia ja akseliväli 3.80 metriä;

c) linja-auto: täysin umpinainen, rekisteröity kokonaispaino 9.0 tonnia ja akseliväli 4.70 metriä; sekä

d) moottoripyörä: vain kaksipyöräinen, sivuvaunuineen tai ilman sitä, moottori 125, tai milloin tutkinto koskee kevyttä moottoripyörää, 50 kuutiosenttimetriä.

Katsastusmies voi erityisistä syistä ja milloin ajokorttia ilmeisesti halutaan vain oman, yksityiskäytössä olevan ajoneuvon kuljettamiseen, sallia pienempiä poikkeuksia näistä vaatimuksista.

3. Kuljettajatutkinnon ajokoe autolla ja moottoripyörällä on, jollei ministeriö ole toisin määrännyt, suoritettava sellaisessa kaupungissa tai kauppalassa, jonka liikennetiheys vastaa kokelaalle asetettavia vaatimuksia. Tutkinnon tietopuolisen osan toimittamisesta ministeriö määrää erikseen.

- -

5. Milloin toimitusten ruuhkautumisen estämiseksi on tarpeen, voi katsastusmies määrätä, että kuljettajatutkintoja ei toimiteta viimeisellä viikolla ennen katsastusten määräajan päättymistä. Määräyksestä on autokouluille annettava tieto vähintään kahta viikkoa aikaisemmin.

- -

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1963, kuitenkin siten, että 21 §:n 1 ja 3 momentin sekä 24 §:n 7 momentin määräys tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 1964, että tätä ennen rekisteröidylle puoliperävaunun vetoautolle on vuonna 1963 toimitettavan uusintakatsastuksen yhteydessä annettava 43 §:n 1 momentissa mainittu todistus, että tätä ennen liikenteeseen hyväksyttyä autoa, joka ei vastaa 24 §:n 5 momentin määräystä, saa edelleen käyttää liikenteessä, että autokoulun opetusautoksi tätä ennen hyväksyttyä henkilöautoa, jonka ohjaamon istuin on yhtenäinen, saa edelleen käyttää tähän tarkoitukseen ja että opetusautoksi tätä ennen hyväksyttyä kuorma-autoa saa edelleen enintään vuoden 1966 loppuun saakka käyttää kuljettajatutkinnon ajokokeeseen siitä huolimatta, että se ei täytä 62 §:n 2 momentin b kohdan vähimmäisvaatimuksia.

---

154. LAKI KUNNALLISHALLITUKSESTA KAUPUNGISSA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 28 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 645/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1958:16 ja 1960:129)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kunnallishallituksesta kaupungissa 8 päivänä joulukuuta 1873 annetun asetuksen 55 §:n 2 a kohta, sellaisena kuin se on 27 päivänä tammikuuta 1958 annetussa laissa (28/58), ja saman pykälän 2 e kohta, sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1960 annetussa laissa (521/60), näin kuuluviksi:

55 §. Verotettavaa tuloa taksoitettaessa on noudatettava seuraavia säännöksiä:

- -

2 a) Tulona ei pidetä kansaneläkettä, huoltoapulain (116/56) 5 §:n mukaista elatusta eikä lapsiperheiden asumistuesta annetun lain (586/61) mukaista asumistukea siihen oikeutetulle. Tulona ei myöskään ole pidettävä kiinteistön luovutuksen yhteydessä määräajaksi tai elinkaudeksi pidätettyä etuutta (syytinkiä), sikäli kuin se suoritetaan rahana, luonnontuotteina, muuna tavarana tai palveluksina, eikä vahingonkorvausta, lukuun ottamatta liikkeeseen kuuluvan vaihto-omaisuuden vakuutuksesta saatua korvausta, mikäli omaisuuden hinta, jos omaisuus olisi myyty, olisi ollut veronalaista liiketuloa. Vahingonkorvaukseksi luetaan myös, mitä on saatu sairaanhoitokustannusten ja niihin verrattavien kulujen korvauksena taikka valtiolta, vakuutuslaitokselta, eläkesäätiöltä tai muulta eläkelaitokselta kertakaikkisena korvauksena sairauden tai vamman johdosta. Samoin ei tuloksi katsota sairauden tai muun vakuutustapahtuman johdosta saatua päivärahaa, eläkettä tai elinkorkoa kahdelta ensimmäiseltä vuodelta, jos se perustuu muuhun henkilövakuutukseen kuin kansaneläkevakuutukseen, työttömyysvakuutukseen tai 2 d kohdassa tarkoitettuun eläkevakuutukseen ja vakuutuksen maksut kokonaan tai osittain on suorittanut vakuutettu itse tai hänen puolisonsa tai vanhempansa. Tuloksi ei myöskään lueta korvausta, mikä on kertakaikkisena tahi jatkuvana suoritettu sotapalveluksesta taikka muuten sotatoimesta aiheutuneen ruumiin vamman, sairauden tahi kuolemantapauksen johdosta joko valtion tai yleishyödyllisten yhtymäin varoista vahingoittuneelle tai sairastuneelle itselleen taikka hänen omaisilleen. Niin ikään ei tuloksi lueta henki- tai pääomavakuutuksen nojalla saatua pääomaa, mikäli se suoritetaan vakuutetulle itselleen, hänen puolisolleen, suoraan ylenevässä tai alenevassa polvessa olevalla perilliselleen, ottolapselleen tai kuolinpesälleen. Milloin tällainen pääoma maksetaan useammassa kuin

yhdessä erässä, pidetään kuitenkin veronalaisena tulona sitä määrää, minkä verran muu kuin ensimmäinen erä on suurempi kuin se, laskettuna viittä sadalta vastaavan korkokannan mukaan ja ottaen huomioon vain täydet vuodet, olisi ollut, jos se olisi maksettu yhtaikaa kuin ensimmäinen erä.

- -

2 e) Lisäksi verovelvollisen henkilön tulosta on vähennettävä verovelvollisen omat ja perheenjäsentensä lääkärin- ja lääkekulut sekä sairaalamaksut ynnä niihin verrattavat sairaudesta johtuneet kustannukset, kuitenkin enintään kuusikymmentätuhatta vanhaa markkaa tai, milloin kysymyksessä ovat valtionverotuksessa yhteisverotettavat puolisot, yhteensä enintään kahdeksankymmentätuhatta vanhaa markkaa. Mainittuja enimmäismääriä on korotettava kymmenellätuhannella vanhalla markalla verovelvollisen jokaisesta sellaisesta lapsesta tai ottolapsesta, jota verovelvollinen elatusvelvollisuutensa nojalla on verovuonna elättänyt ja joka ennen verovuoden alkua ei ole täyttänyt kuuttatoista vuotta.

- -

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 1962 tulojen perusteella toimitettavassa kunnallisverotuksessa.

---

155. LAKI TYÖNANTAJAN LAPSILISÄ- JA KANSANELÄKEMAKSUSTA.

Annettu joulukuun 28 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 650/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1959:143, 1961:104 ja 1962:74)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Työnantaja on velvollinen maksamiensa palkkojen perusteella suorittamaan valtiolle työnantajan lapsilisämaksua kolme ja puoli prosenttia työntekijälle suoritetun ennakkoperinnän alaisen palkan määrästä.

Työnantajan lapsilisämaksu ja kansaneläkelaissa säädetty työnantajan kansaneläkemaksu suoritetaan työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksuna sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Julkisoikeudellisen virka- tai toimisuhteen osapuolista on voimassa, mitä tässä laissa on työnantajasta ja palkansaajasta säädetty. Evankelisluterilaisten seurakuntien papiston, kanttoriurkurien ja kirkonpalvelijain osalta noudatettakoon kuitenkin, mitä erikseen on säädetty.

2 §. Palkalla tarkoitetaan tässä laissa ennakkoperintälain 4 §:ssä mainittua palkkaa ottaen työn suorittamisesta aiheutuvien kustannusten osalta huomioon, mitä sanotun lain 8 §:ssä on säädetty. Palkkaan kuuluvat luontoisedut arvioidaan niin kuin ennakkoperintälaissa on säädetty. Palkkana pidetään myös merimiesverolaissa tarkoitettua merimiestuloa.

Työnantajalla tarkoitetaan tässä laissa ennakkoperintälain 4 §:n 4 momentissa mainittua työnantajaa sekä merimiesverolaissa tarkoitettua laivanisäntää. Jos palkkasaatava suoritetaan ulosottoviranomaiselle kertyneistä varoista tai konkurssiin luovutetusta omaisuudesta, on näistä varoista samalla oikeudella kuin palkkasaatava suoritettava myös työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksu noudattaen vastaavasti, mitä ennakkoperintälain 7 §:ssä on säädetty.

3 §. Jos palkan määrä on niin pieni, ettei siitä toimiteta ennakkoperintälain mukaista pidätystä, ei lapsilisä- ja kansaneläkemaksua ole suoritettava.

Lapsilisä- ja kansaneläkemaksu suoritetaan täysin kymmenin nykypennein siten, että täysien kymmenien nykypennien yli menevä osa jätetään lukuun ottamatta.

4 §. Vieraan valtion Suomessa oleva lähetystö, sellainen konsulinvirasto, jonka päällikkönä on lähetetty konsuli, ja niihin verrattava

muu ulkomainen edustusto eivät ole velvollisia suorittamaan työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksua.

5 §. Työnantajan, joka toimittaa ennakonpidätyksen veromerkkejä käyttäen, on suoritettava työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksu kolmen päivän kuluessa palkanmaksusta tai, milloin palkka merkitään asianomaisen hyväksi, tilille merkitsemisestä, kuitenkin viimeistään työsuhteen päättyessä, siten, että hän kiinnittää palkansaajan verokirjaan tai pidätystodistukseen lapsilisä- ja kansaneläkemaksua vastaavan määrän hankkimiaan veromerkkejä, jotka on merkittävä kelpaamattomiksi. Mitä tässä on sanottu, on vastaavasti sovellettava etukäteen maksettavaan palkkaan.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on säädetty, valtiovarainministeriö voi, milloin palkanmaksu tapahtuu useammin kuin kerran kuukaudessa, oikeuttaa työnantajan suorittamaan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun harvemmin, kuitenkin vähintään kerran kuukaudessa ja viimeistään työsuhteen päättyessä.

6 §. Työnantaja, joka toimittaa ennakonpidätyksen veromerkkejä käyttämättä, on velvollinen suorittamaan työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun pidättämiensä ennakkojen tilityksen yhteydessä valtion postisiirtotilille. Niin ikään on laivanisännän suoritettava merimiestulon perusteella maksettava työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksu pidättämänsä merimiesveron yhteydessä valtion postisiirtotilille. Tässä momentissa tarkoitetusta suorituksesta on annettava tilitys sen mukaan kuin asetuksella säädetään.

Milloin valtiovarainministeriö on ennakkoperintälain 19 §:n 3 momentin nojalla oikeuttanut työnantajan suorittamaan pidätetyt ennakkomäärät valtion postisiirtotilille myöhemmin kuin mainitussa lainkohdassa on sanottu, on työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksulle suoritettava pidennetyltä maksuajalta sama korko kuin pidätetylle ennakkomäärälle. Korkoina kertyvät varat jäävät valtiolle.

7 §. Työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun suorittamisesta on työnantajan tehtävä merkintä palkansaajan verokirjaan tai pidätystodistukseen, ei kuitenkaan siltä osin kuin lapsilisä- ja kansaneläkemaksua on suoritettu merimiestulona pidettävän palkan perusteella.

8 §. Mitä ennakkoperintälain 17 §:ssä säädetään, on vastaavasti voimassa työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun osalta, ei kuitenkaan sikäli kuin lapsilisä- ja kansaneläkemaksua on suoritettava merimiestulona pidettävän palkan perusteella.

9 §. Veroviranomaisten tulee valvoessaan ennakkoperintälaissa tarkoitetun ennakon ja merimiesverolaissa tarkoitetun merimiesveron pidätystä koskevien säännösten ja määräysten noudattamista valvoa myös, että työnantajat noudattavat tässä laissa ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä.

10 §. Työnantaja on valtiolle vastuussa lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta, jonka hän tämän lain mukaan on velvollinen suorittamaan. Jos lapsilisä- ja kansaneläkemaksu on jätetty suorittamatta, on sille maksettava veronmaksun laiminlyömisen johdosta suoritettavaksi säädetty veronlisäys sen mukaan, kuin ennakkoperintälaissa on säädetty pidät-

tämättä tai suorittamatta jätetylle määrälle maksettavasta veronlisäyksestä. Veronlisäyksinä kertyvät varat jäävät valtiolle.

Mitä työntekijän työsuhteesta johtuneen palkkasaamisen etuoikeudesta on säädetty, sovelletaan vastaavasti työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksuun.

11 §. Jos työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksu on osaksi tai kokonaan jäänyt suorittamatta, on virheen oikaisemisesta ja puuttuvan määrän perimisestä työnantajalta voimassa, mitä ennakkoperintälaissa ennakonpidätyksen ja merimiesverolaissa merimiesveron pidätyksen laiminlyönnin oikaisemisesta ja perimisestä on säädetty.

Jollei suoritusvelvollisuutensa laiminlyönyttä työnantajaa voida verokirjassa tai ennakonpidätystodistuksessa olevien merkintöjen perusteella saada selville, on palkansaaja verojohtajan kehoituksesta velvollinen antamaan työnantajasta tarpeelliset tiedot.

Tässä pykälässä mainittuun perimiseen älköön kuitenkaan ryhdyttäkö, jos maksettavaksi pantu määrä on pienempi kuin yksi nykymarkka.

12 §. Työnantajan maksettavaksi 11 §:n 1 momentin nojalla pantu lapsilisä- ja kansaneläkemaksu veronlisäyksineen saadaan ulosmitata ilman tuomiota tai päätöstä.

13 §. Jos työnantaja on suorittanut lapsilisä- ja kansaneläkemaksua liikaa, hänellä on oikeus saada hakemuksesta veronkantoviranomaiselta takaisin liiaksi suoritettu määrä.

14 §. Mikäli erityisen painavat syyt vaativat, valtiovarainministeriö voi hakemuksesta harkinnan mukaan poistaa työnantajan maksettaviksi pannut, 10 §:n 1 momentissa tarkoitetut veronlisäykset.

Erityisistä syistä valtiovarainministeriö voi hakemuksesta myöntää lykkäystä työnantajan maksettaviksi 11 §:n 1 momentin nojalla pantujen työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksujen samoin kuin 1momentissa tarkoitettujen veronlisäysmäärien suorittamisessa. Ministeriö voi myös oikeuttaa veronkantoviranomaisen myöntämään lykkäystä ministeriön määräämissä rajoissa.

15 §. Joka on tyytymätön verojohtajan tämän lain nojalla antamaan häntä koskevaan päätökseen, saa siitä valittaa sen läänin lääninhallitukselle, johon hänen kotikuntansa kuuluu. Verolautakunnassa olevalla valtionasiamiehellä on niin ikään oikeus hakea muutosta edellä tarkoitettuun päätökseen. Valituskirja on toimitettava veropiirin verotoimistoon tai lääninhallitukseen 30 päivän kuluessa tiedoksi saamisesta. Valtionasiamiehen valitusaika luetaan päätöksen teon päivästä. Merimiesverokonttorin tämän lain nojalla antamaan päätökseen haetaan muutosta Uudenmaan lääninhallitukselta noudattaen vastaavasti, mitä merimiesverolaissa säädetään.

Lääninhallituksen päätökseen voidaan, mikäli on kysymys siitä, onko tässä laissa tarkoitettua lapsilisä- ja kansaneläkemaksua suoritettava ja kenelle tämä suoritusvelvollisuus kuuluu, hakea muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta. Valtion puolesta on valitusoikeus tarkastusasiamiehellä. Valituskirja on 60 päivän kuluessa tiedoksisaamisesta toimitettava lääninhallitukseen tai korkeimpaan hallinto-oikeu-

teen. Tarkastusasiamiehen valitusaika luetaan päätöksen teon päivästä.

Valituksesta huolimatta menee päätös täytäntöön. Valituksen johdosta annettua päätöstä on, silloinkin kun valitus on tehty 8 §:ssä tarkoitetusta verojohtajan ratkaisusta, sovellettava myös lapsilisä- ja kansaneläkemaksuun, joka on suoritettu tai olisi ollut suoritettava ennen päätöksen antamista.

16 §. Työnantajaa tai hänen edustajaansa, joka muusta syystä kuin työnantajan maksukyvyttömyyden johdosta on jättänyt noudattamatta hänelle tässä laissa säädetyn velvollisuuden, rangaistakoon, jollei siitä muualla laissa ole säädetty ankarampaa rangaistusta, sakolla tai, jos asianhaarat ovat erittäin raskauttavat, enintään kuuden kuukauden vankeudella.

17 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

18 §. Tätä lakia sovelletaan niiden palkkojen osalta, jotka on maksettu vuoden 1963 aikana.

---

156. LAKI ENNAKKOPERINTÄLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 28 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 652/62)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1959:117)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 12 §, 13 §:n 1 momentti, 42 § ja 48 §:n 1 momentti näin kuuluviksi:

12 §. Niille verovelvollisille, joiden osalta ennakonpidätys saattaa tulla kysymykseen, annetaan kutakin verovuotta varten valtiovarainministeriön vahvistaman kaavan mukainen verokirja.

Verokirjan antaa verovelvolliselle sen veropiirin verojohtaja, johon verovelvollisen kotikunta kuuluu. Pyynnöstä voi verokirjan antaa myös toisen veropiirin verojohtaja.

Verokirjaa antaessaan verojohtajan on määrättävä se verovuodelta sovellettava pidätystaulukko, minkä mukaan ennakonpidätys on verovelvolliselta toimitettava. Taulukkojen pitämisestä verovelvollisten ja työnantajien saatavana sekä niiden liittämisestä verokirjoihin säädetään asetuksella.

Milloin syytä siihen ilmaantuu, verojohtajan on uudelleen määrättävä ennakonpidätyksessä sovellettava taulukko.

13 §. Palkasta, joka palkansaajalle maksetaan hänen päätoimestaan pääasiallisesti säännöllisin väliajoin, on ennakonpidätys toimitettava 12 §:n 3 momentin mukaisesti määrätyn taulukon perusteella. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin oikeuttaa työnantajan, joka suorittaa palkkojen laskennan erityisillä koneilla, toimittamaan ennakonpidätyksen taulukosta poikkeavasti, kuitenkin niin, että pidätysmäärä saa poiketa vastaavasta taulukon mukaisesta pidätyksestä enintään määrällä, joka vastaa yhtä prosenttia pidätyksen alaisesta palkasta. Valtiovarainministeriöllä on erityisistä syistä niin ikään valta määrätä, että ennakonpidätys verovuoden tammikuun aikana saadaan toimittaa sitä edeltäneeksi vuodeksi asianomaista kuntaa varten vahvistettujen taulukkojen mukaan.

- -

42 §. Jos ennakon määrä olisi pienempi kuin 4 000 markkaa, älköön ennakkoa määrättäkö.

48 §. Ennakko kannetaan kuudessa erässä erikseen määrättävinä aikoina. Ennakko, jonka määrä on enintään 6 000 markkaa, on kannettava kahdessa erässä.

- -

157. ASETUS TYÖNANTAJAN LAPSILISÄ- JA KANSANELÄKEMAKSUSTA.

Annettu joulukuun 28 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 653/62)

Valtiovarainministerin esittelystä säädetään työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta 28 päivänä joulukuuta 1962 annetun lain (650/62) 17 §:n nojalla:

1 §. Työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun suuruus on viisi prosenttia suoritetun palkan määrästä. Siitä on seitsemän kymmenesosaa työnantajan lapsilisämaksua ja kolme kymmenesosaa työnantajan kansaneläkemaksua.

2 §. Työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksua maksettaessa on palkansaajan verokirjaan merkittävä seuraavat tiedot:

1) palkan määrä, josta työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksu on suoritettava;

2) työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun määrä; sekä

3) päivämäärät ilmoittaen aika, jolta palkka on maksettu.

Ennakkoperintälain 20 §:ssä tarkoitettuun pidätystodistukseen on edellä 1 momentissa mainittujen tietojen lisäksi merkittävä palkansaajan täydellinen nimi, ammatti tai toimi, syntymäaika ja osoite.

Työnantajan tulee vahvistaa verokirjaan tai pidätystodistukseen tekemänsä merkinnät nimikirjoituksellaan tai nimileimallaan. Työnantajan, joka ei ole oikeutettu toimittamaan ennakonpidätystä veromerkkejä käyttämättä, on lisäksi merkittävä verokirjaan tai pidätystodistukseen postiosoitteensa.

3 §. Työnantajalla, joka toimittaa ennakonpidätykset veromerkkejä käyttämättä, on oikeus koko kalenterivuodelta tai, jos palkansaaja eroaa virastaan tai työstään ennen kalenterivuoden päättymistä, eroamispäivään saakka kuluneelta ajalta yhdellä kertaa merkitä verokirjaan tai pidätystodistukseen lapsilisä- ja kansaneläkemaksujen osalta 2 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetut tiedot.

4 §. Milloin työnantaja on suorittanut lapsilisä- ja kansaneläkemaksua liikaa, on hänellä oikeus korjata tekemänsä virhe myöhemmän lapsilisä- ja kansaneläkemaksun suorittamisen yhteydessä, kuitenkin niin, että virhe saadaan oikaista vain saman kalenterivuoden palkkaan kohdistuvan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun suorittamisen yhteydessä.

5 §. Työnantajan, jolla on oikeus toimittaa ennakonpidätys veromerkkejä käyttämättä, sekä merimiestulon osalta laivanisännän tai

hänen edustajansa tulee suorittaa työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksut valtion postisiirtotilille sillä tavoin kuin palkasta pidätettyjen määrien suorittamisesta on säädetty.

Verolautakunnalle ennakkoperintäasetuksen 27 §:n mukaan annettavaan tilitykseen on merkittävä myös kalenterivuoden aikana maksettujen palkkojen perusteella suoritettujen työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksujen yhteismäärä. Merimiesverokonttorille merimiesverolain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun asetuksen (449/58) 10 §:n mukaan annettavaan tilitykseen on merkittävä merimiestulona pidettävän palkan perusteella suoritetut tai suoritettavat työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksut siten kuin sanotussa pykälässä on pidätetyn merimiesveron ilmoittamisesta säädetty.

6 §. Siihen luetteloon, jota työnantajan tulee ennakkoperintäasetuksen 18 §:n mukaan pitää, on merkittävä myös työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksu.

7 §. Ohjeet työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun suorittamisesta antaa valtiovarainministeriö.

8 §. Verotoimistossa ennakkoperintäasetuksen 34 §:n mukaan pidettävään luetteloon työnantajista, joille verolautakunta on myöntänyt oikeuden toimittaa ennakonpidätys verömerkkejä käyttämättä, on merkittävä kulloinkin suoritetut ja tilitetyt työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksut. Niin ikään on merimiesverokonttorissa merimiesverolain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun asetuksen 4 §:n 1 kohdan mukaan pidettävään kortistoon niistä laivanisännistä, jotka ovat velvollisia pidättämään merimiesveroa, merkittävä merimiestulona pidettävän palkan perusteella suoritetut ja tilitetyt lapsilisä- ja kansaneläkemaksut.

9 §. Liikaa suoritettua työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksua on haettava takaisin sen läänin lääninhallitukselta, johon työnantajan kotikunta kuuluu, sekä milloin lapsilisä- ja kansaneläkemaksu on suoritettu merimiestulona pidettävän palkan perusteella, Uudenmaan lääninhallitukselta. Lääninhallituksen on ennen asian ratkaisemista hankittava asianomaisen verojohtajan tai merimiesverokonttorin lausunto.

---

158. ASETUS ENNAKKOPERINTÄASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 28 p:nä 1962.
(Suomen as. -kok. 654/62)

(Vrt. kunn.as. -kok. 1959:129 ja 1961:106)

Valtiovarainministerin esittelystä muutetaan 23 päivänä joulukuuta 1959 annetun ennakkoperintäasetuksen (482/59) 8 §, 61 §:n 1 momentti ja 63 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 17 päivänä marraskuuta 1961 annetussa asetuksessa (501/61), sekä lisätään asetukseen uusi 8 a § seuraavasti:

8 §. Verokirjaan on merkittävä ennen sen antamista verovelvolliselle:

1) verovelvollisen täydellinen nimi, ammatti tai toimi sekä syntymäaika ja osoite;

2) ennakkoperintälain 11 §:ssä tarkoitettu verovuodelta sovellettava pidätystaulukko, jonka mukaan ennakonpidätys verovelvolliselta on toimitettava; sekä

3) sen veropiirin verotoimisto, jonka verojohtajan toimesta verokirja annetaan verovelvolliselle.

Verokirja on varustettava verotoimiston leimalla.

8 a §. Verovelvolliselle 7 §:n mukaan vuosittain toimitettavaan tai muuten annettavaan verokirjaan on liitettävä 8 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu pidätystaulukko.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa on säädetty, voidaan verokirja antaa verovelvolliselle pidätystaulukkoa siihen liittämättä, milloin valtiovarainministeriö ennakkoperintälain 13 §:n 1 momentin nojalla on määrännyt, että ennakkopidätys verovuoden tammikuun aikana saadaan toimittaa sitä edeltäneeksi vuodeksi vahvistettujen taulukkojen mukaan. Tällöin on kuntaa varten verovuodeksi vahvistettuja taulukoita niiden valmistuttua pidettävä kunnassa veromerkkien myyntipaikoissa verovelvollisten ja työnantajien saatavina.

61 §. Veromerkit ovat kymmenen, kahdenkymmenen ja viidenkymmenen nykypennin sekä yhden, kahden, kolmen, viiden, kymmenen, kahdenkymmenen, viidenkymmenen, sadan ja kahdensadan nykymarkan määräisiä. Valtiovarainministeriön asiana on vahvistaa veromerkkien muoto ja väri.

- -

63 §. -

Veromerkkien myyntipaikassa tulee olla saatavana verokirjan

lisälehtiä, pidätystodistuksia ja veromerkkien tilauslomakkeita sekä, sen mukaan kuin 8 a §:n 2 momentissa on säädetty, pidätystaulukoita.

Tätä asetusta sovelletaan 61 §:n 1 momentin osalta 1 päivästä tammikuuta 1963.

---

159. LAKI JULKISISTA ARKISTOISTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 28 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 675/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939:1)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan julkisista arkistoista 20 päivänä tammikuuta 1939 annetun lain (18/39) 4 § näin kuuluvaksi:

4 §. Valtion virka-arkistoissa säilytetään asianomaisiin virastoihin kertyneet asiakirjat, mikäli valtionarkisto ei erityisistä syistä määrää joistakin asiakirjoista toisin.

---

160. LAKI KIRJASTOLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 28 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 679/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1961:40)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 3 päivänä toukokuuta 1961 annetun kirjastolain (235/61) 5 §:n 3 momentti, 6 ja 7 § sekä 8 §:n 5 kohta ja lisätään lain 5 §:ään uusi 4 momentti sekä lakiin uusi 8 a § seuraavasti:

5 §. ----------

Jos kunta tai kuntainliitto ylläpitää kirjastoa valtion, kuntainliiton taikka kunnan omistamassa sairaalassa tai huoltolaitoksessa, annetaan sille valtionapua 90 prosenttia tämän kirjaston 6 §:ssä luetelluista menoista.

Kirjastolle, jonka yksinomaisena tehtävänä on pistekirjojen ja äänikirjojen maksuton lainaaminen sokeille ja jonka toimialueena on koko maa, annetaan valtionapua 95 prosenttia kirjaston 6 §:ssä luetelluista menoista.

6 §. Kirjastojen menoiksi valtionapua laskettaessa katsotaan:

1) tarpeellisen kirjastohenkilökunnan rahana maksetut palkat sekä työnantajan näistä palkoista suorittamat lapsilisämaksut;

2) kirjallisuuden ostamiseen, sitomiseen ja kuljettamiseen sekä mikrofilmien ja niiden lukulaitteiden, opetusfilmien ja muiden audiovisuaalisten välineiden hankintaan ja vuokraukseen käytetyt varat;

3) kaluston, kirjastovälineiden ja kansliatarvikkeiden sekä kirjastoautojen ja veneiden hankinta- ja korjauskustannukset;

4) tarpeelliset painatus- ja ilmoituskulut;

5) kirjaston palovakuutusmaksut;

6) milloin kirjastolla on käytettävänään yksinomaan sitä varten varattu tarkoituksenmukainen vuokrahuone tai -huoneisto, sen vuokra;

7) milloin kirjasto on sijoitettu yksinomaan sitä varten varattuun tarkoituksenmukaiseen osakehuoneistoon, sen vuokra-arvo valtioneuvoston vahvistamien perusteiden mukaisesti;

8) milloin kirjasto on kunnan omassa rakennuksessa, se kunnossapitokustannusten määrä, jonka valtioneuvosto vuosittain todellisten keskimääräiskustannusten perusteella erilaisille kirjastorakennuksille ja -huoneistoille vahvistaa; sekä

9) kirjastohuoneiston lämmitys-, valaistus- ja siivouskustannukset valtioneuvoston vahvistamien perusteiden mukaan.

7 §. Maalaiskunta ja kauppala saa kirjastorakennusten sekä kansakoulurakennuksiin sijoitettujen tässä laissa tarkoitettujen yleisten kir-

jasto- ja lukuhuoneistojen hankkimiseen ja perusparannuksiin valtionapua ja lainaa samojen perusteiden mukaan kuin kansakoulurakennuksiin. Kunnan omistamaan muuhun kuin kansakoulurakennukseen sijoitettavan kirjastohuoneiston hankkimiseen maalaiskunta ja kauppala saa valtionavustusta, joka noudattaen muutoin mitä kansakoulurakennusten hankkimiseen myönnettävästä valtionavusta on säädetty, määrätään 5 momentissa mainitun normaalihinnan perusteella.

Kaupungille annetaan kirjastorakennusten tai -huoneistojen hankkimiseen sekä niiden perusparannuksiin valtionapua valtioneuvoston harkinnan mukaan vähintään 10 ja enintään 40 prosenttia hankintakustannusten koko määrästä tai, jos kustannukset nousevat yli 5 momentissa mainitun normaalihinnan, tästä hinnasta. Jos kirjastohuoneisto sijoitetaan kaupungin omistamaan muuhun rakennukseen, suoritetaan avustus kuitenkin 5 momentissa mainitusta normaalihinnasta.

Tammikuun 1 päivän 1959 jälkeen perustettu kaupunki saa 1 momentissa mainittuun tarkoitukseen valtionapua ja -lainaa samojen perusteiden mukaan kuin kauppala saa valtionapua ja lainaa kansakoulurakennuksiin.

Tässä pykälässä mainittu avustus ja laina kirjastorakennuksen tai kansakoulurakennukseen sijoitettavan kirjastohuoneiston hankkimiseen myönnetään edellyttäen että kunta on saanut opetusministeriöltä rakennusluvan. Avustuksen tai lainan myöntäminen muun huoneiston hankkimiseen edellyttää, että kunta on saanut opetusministeriöltä luvan huoneiston hankkimiseen. Tässä momentissa mainittu lupa ei kuitenkaan ole tarpeen perusparannuksiin eikä sellaisen rakennuksen tai huoneiston hankkimista varten, jolle määrätty normaalihinta ei ylitä yhtä miljoonaa markkaa.

Valtioneuvosto määrää vuosittain ne perusteet, joiden mukaan kouluhallituksen on vahvistettava kirjastorakennusten ja kansakoulurakennukseen sijoitettavien kirjastohuoneistojen piirustukset ja työselitykset sekä määrättävä tätä pykälää sovellettaessa noudatettavat normaalihinnat. Samoja perusteita noudattaen kouluhallitus hyväksyy kunnan omistamiin muihin kuin kansakoulurakennuksiin sijoitettavat huoneistot kirjastohuoneistoina käytettäviksi ja määrää valtionapua myönnettäessä noudatettavat normaalihinnat.

Edellä 1, 2 ja 3 momentissa tarkoitettua valtionavustusta ja kuoletuslainaa ei myönnetä osakehuoneiston hankkimiseen kirjastohuoneistoksi.

8 §. Vuotuisen valtionavun saamiseen vaaditaan:

- -

5) että kirjastoilla on tarvittava määrä kirjastoammatillisia virkoja, joiden haltijoilla on asetuksessa säädetty kelpoisuus tai joille on myönnetty erivapaus näistä kelpoisuusvaatimuksista ja jotka täytetään asetuksessa tarkemmin määrätyllä tavalla; sekä

- -

8 a §. Erivapauden myöntämisestä kirjastoammatillisten virkojen kelpoisuusehdoista säädetään asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1963.

---

161. VIRKA- JA ITSEHALLINTOALUEIDEN KIELELLINEN JAOITUS VUOSINA 1963-1972.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 28 p:ltä 1962. (Lyhennysote) (Suomen as.-kok. 687/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1953:14)

Valtioneuvosto on oikeusministeriön esittelystä 1 päivänä kesäkuuta 1922 annetun kielilain 2 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 7 päivänä joulukuuta 1962 annetussa laissa (593/62), virallisen tilaston pohjalla määrännyt, että maan virka- ja itsehallintoalueet on vuosina 1963-1972 katsottava suomen- tai ruotsinkielisiksi tai kaksikielisiksi seuraavasti:

I. Kunnat.

Uudenmaan läänissä:

Kaksikielisiä kuntia, suomi enemmistön kielenä:
a. ----------
b. ruotsinkielistä väestöä vähemmän kuin kolmasosa kunnan väestöstä: --- Helsinki, ----------

162. LAKI YLIOPISTOLLISISTA KESKUSSAIRAALOISTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 28 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 688/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1960:140)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan yliopistollisista keskussairaaloista 15 päivänä kesäkuuta 1956 annetun lain 18 §, sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1960 annetussa laissa (548/60), näin kuuluvaksi:

18 §. Yliopistolliset keskussairaalat rakennetaan niin, että Helsingin, Turun ja Oulun yliopistolliset keskussairaalat voidaan luovuttaa sairaalalain 11 §:n 1 momentissa säädetyin tavoin asianomaisen keskussairaalaliiton omistukseen viimeistään vuonna 1966.

163. LAKI ASUTUSLAUTAKUNNISTA.

Annettu joulukuun 28 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 695/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936:20 ja 1944:121)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Jokaisessa kunnassa tulee olla asutuslautakunta. Asutushallitus voi kunnallisvaltuuston esityksestä kuitenkin päättää, ettei kuntaan toistaiseksi ole asetettava asutuslautakuntaa. Kunnallishallituksen on tällöin huolehdittava asutuslautakunnan tehtävistä.

2 §. Asutuslautakunnan tehtävänä on hoitaa ne asutustoimintaa ja vuokra-alueiden lunastamista koskevat ja niihin liittyvät asiat, jotka maankäyttölain (353/58) ja siihen liittyvän lainsäädännön, muun asutuslainsäädännön, eräiden vuokra-alueiden lunastamisesta maalaiskunnissa annetun lain (361/58) sekä muiden säännösten ja määräysten mukaan kuuluvat asutuslautakunnalle.

3 §. Asutuslautakunnasta sekä sen puheenjohtajasta ja jäsenistä on voimassa, jollei tässä laissa ole toisin säädetty, mitä kunnallislaissa (642/48) on kunnallisista lautakunnista ja kunnallisista luottamusmiehistä säädetty.

Asutuslautakuntaa valvovat asutushallitus ja asutustarkastaja.

4 §. Asutuslautakunnassa on puheenjohtaja ja neljä jäsentä, minkä lisäksi kullakin jäsenellä on varajäsen.

Lautakunnan puheenjohtajan ja jäsenet sekä varajäsenet kunnallisvaltuusto valitsee neljäksi vuodeksi kerrallaan. Lautakunta valitsee samaksi ajaksi keskuudestaan varapuheenjohtajan.

5 §. Puheenjohtajan on oltava maatilatalouteen hyvin perehtynyt. Jäsenten, joista ainakin kahden tai, milloin asutuslautakunnassa on kaksi jäsentä, ainakin toisen tulee edustaa maankäyttölainsäädännön mukaan maan- tai luotonsaantikelpoisia henkilöitä, on oltava maatilaloutta tuntevia.

Maankäyttölainoja myöntävän rahalaitoksen palveluksessa tai asiamiehenä olevaa tahi sen hallitukseen kuuluvaa taikka sen hallintoneuvoston tai isäntien puheenjohtajaa tai varapuheenjohtajaa älköön valittako asutuslautakuntaan.

6 §. Kunnallisvaltuusto voi, asutushallitusta kuultuaan, vapauttaa asutuslautakunnan puheenjohtajan toimestaan, kun erityistä syytä sii-

hen harkitaan olevan. Tällöin on uusi puheenjohtaja viipymättä valittava jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

7 §. Asutuslautakunta on päätösvaltainen, kun saapuvilla on puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja sekä kaksi jäsentä.

8 §. Asutuslautakunnan tai, milloin kunnallishallitus huolehtii asutuslautakunnan tehtävistä, kunnallishallituksen antamaan päätökseen tyytymättömällä on oikeus kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan valittaa siitä asutushallitukseen. Valituskirja on viimeistään ennen kello kahtatoista määräajan päättymispäivänä annettava asutuslautakunnalle, mutta valittaja saa omalla vastuullaan toimittaa valituskirjansa asutuslautakunnalle myös maksettuna postilähetyksenä tai lähetin välityksellä, siten kuin asiakirjain lähettämisestä 26 päivänä helmikuuta 1954 annetussa laissa (74/54) on säädetty. Asutuslautakunta lähettäköön valituskirjan viipymättä oman lausuntonsa seuraamana asutushallitukselle.

Mitä 1 momentissa on säädetty, ei sovelleta, milloin laissa tai asetuksessa on muutoksenhausta toisin säädetty tai muutoksenhaku kielletty, eikä myöskään, milloin asutuslautakunnan päätös on sen laatuinen, että se kunnallislain 95 §:n mukaan voidaan alistaa kunnallishallituksen tutkittavaksi.

Muutoksenhausta asutuslautakunnan puheenjohtajan antamaan päätökseen on erikseen säädetty.

9 §. Asutuslautakunnan avuksi kunta voi ottaa pää- tai sivuvirkaisen asutusneuvojan. Kunnat voivat, mikäli ne niin keskenään sopivat, ottaa yhteisen asutusneuvojan.

Asutusneuvojan tulee olla maamiesopiston tai sitä vastaavan maataloudellisen oppilaitoksen oppimäärän tahi sitä korkeamman maataloudellisen tutkinnon suorittanut.

Asutushallituksen luvalla voidaan sivuvirkaiseksi asutusneuvojaksi ottaa henkilö, joka ei täytä 2 momentissa mainittuja kelpoisuusehtoja, jos hänellä muutoin harkitaan olevan asutusneuvojan tehtävien hoitamiseen tarvittava taito ja kyky.

10 §. Jollei kunnassa ole asutusneuvojaa, asutushallitus voi kunnan hakemuksesta tai kunnallisvaltuustoa kuultuaan tulo- ja menoarvion rajoissa päättää, että puheenjohtajalle maksetaan kuukausipalkkio.

11 §. Asutuslautakunnan menot maksetaan kunnan varoista.

Kunnalle korvataan valtion varoista 65 sadalta asutusneuvojan palkasta ja siihen liittyvistä menoista sekä eläkekustannuksista, asutuslautakunnan puheenjohtajalle suoritettavasta palkkiosta samoin kuin asutuslautakunnan puheenjohtajan, jäsenten ja asutusneuvojan kokouspalkkioista sekä matkakustannusten korvauksista ja päivärahoista.

Tulo- ja menoarvion rajoissa voidaan sellaisille vähävaraisille kunnille, joille asutuslautakunnan menot muuten tulisivat kohtuullista raskaammiksi, asutusneuvojan palkasta ja siihen liittyvistä menoista sekä eläkekustannuksista korvata enemmänkin kuin 2 momentissa on sanottu.

12 §. Maatalousministeriö vahvistaa niiden palkkojen ja niihin liittyvien menojen sekä eläkekustannusten, palkkioiden samoin kuin matka-

kustannusten korvausten ja päivärahojen enimmäismäärät, joiden mukaan kunnille voidaan 11 §:n perusteella suorittaa korvausta.

13 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

14 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1963, ja sillä kumotaan asutuslautakunnista 16 päivänä maaliskuuta 1934 annettu laki (115/34) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Sanotun lain mukaan valittu asutuslautakunta hoitaa kuitenkin asutuslautakunnalle kuuluvat tehtävät, kunnes uusi lautakunta tämän lain mukaan on valittu tai asutushallitus päättänyt, ettei kuntaan ole asetettava asutuslautakuntaa. Kuntaan vuonna 1963 alkavaksi toimikaudeksi asetetun asutuslautakunnan toimikausi päättyy vuoden 1964 lopussa.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

---

164. ASETUS ASUTUSLAUTAKUNNISTA.

Annettu joulukuun 28 p:nä 1962.
(Suomen as.-kok. 696/62)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944:169)

Maatalousministerin esittelystä säädetään asutuslautakunnista 28 päivänä joulukuuta 1962 annetun lain (695/62) 13 §:n nojalla:

1 §. Asutuslautakunnan on seurattava asutustoiminnan kehitystä kunnassa sekä tehtävä tarpeen vaatiessa asutustarkastajalle ja asutushallitukselle asutustoiminnan järjestämistä ja edistämistä tarkoittavia esityksiä.

2 §. Toiminnastaan on asutuslautakunnan annettava kultakin kalenterivuodelta seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä asutushallitukselle sen antamien ohjeiden mukainen selonteko. Toinen kappale selonteosta on saman ajan kuluessa lähetettävä asutustarkastajalle.

3 §. Asutuslautakunnan puheenjohtajan, jäsenten ja varajäsenten vaalista, lautakunnan kokoonpanossa tapahtuneista muutoksista sekä asutusneuvojan ottamisesta ja eroamisesta on kunnallishallituksen tehtävä ilmoitus asutushallitukselle ja asutustarkastajalle. Lautakunnan puheenjohtajan asiana on ilmoittaa asutushallitukselle ja asutustarkastajalle varapuheenjohtajan valitsemisesta.

Muun kuin asutuslautakunnista annetun lain 9 §:n 3 momentissa tarkoitetun asutusneuvojan ottamista koskevaan ilmoitukseen on liitettävä selvitys siitä, että hän täyttää sanotun pykälän 2 momentissa säädetyt kelpoisuusehdot.

4 §. Asutuslautakunnista annetun lain 9 §:n 3 momentissa tarkoitettua lupaa koskevaan hakemukseen on liitettävä selvitys siitä, että asutusneuvojaksi otetulla on tehtävien hoitamiseen tarvittava taito ja kyky, sekä siitä, minkä vuoksi asutusneuvojaksi ei ole otettu sanotun pykälän 2 momentissa mainitut kelpoisuusehdot täyttävää henkilöä.

5 §. Yhteisen asutusneuvojan ottamisesta on kuntien tehtävä sopimus, josta tulee ilmetä, minkä kunnan virkasääntöä ja viranhaltijoita yhteisesti koskevia muita määräyksiä häneen sovelletaan, miten hänen toimintansa kuntien kesken järjestetään ja miten kuntien lopullisesti maksettaviksi jäävät kustannukset asutusneuvojan viran ylläpitämisestä kuntien kesken jaetaan.

Yhteisen asutusneuvojan ottaminen ja irtisanominen sekä hänelle maksettavan palkan ja siihen liittyvien menojen sekä eläkekustannusten samoin kuin matkakustannusten korvausten ja päivärahojen suo-

rittaminen on sen kunnan asiana, jonka virkasääntöä ja muita viranhaltijoita yhteisesti koskevia määräyksiä häneen sovelletaan.

6 §. Asutustarkastajan on vuosittain asutushallituksen määräämässä ajassa tehtävä esitys siitä, missä hänen toimialueensa kunnissa asutuslautakunnan puheenjohtajalle olisi maksettava kuukausipalkkiota.

7 §. Asutuslautakunnista annetun lain 11 §:ssä tarkoitetun korvauksen maksamista varten kunnallishallituksen tulee kultakin kalenterivuodelta laatia asutushallituksen hyväksymälle lomakkeelle tilitys kunnan varoista maksetusta asutusneuvojan palkasta ja siihen liittyvistä menoista sekä eläkekustannuksista ja asutuslautakunnan puheenjohtajalle suoritetusta palkkiosta samoin kuin asutuslautakunnan puheenjohtajan ja jäsenten sekä asutusneuvojan kokouspalkkioista sekä matkakustannusten korvauksista ja päivärahoista.

Jos kunta on antanut asutusneuvojan suoritettaviksi muita kuin asutuslautakunnista annetun lain 2 §:n mukaan asutuslautakunnalle kuuluvia tehtäviä, on tilityksessä mainittava, kuinka suuri osa asutusneuvojan palkasta ja siihen liittyvistä menoista sekä eläkekustannuksista kohdistuu näihin tehtäviin.

8 §. Hakemus asutusneuvojan palkan ja siihen liittyvien menojen sekä eläkekustannusten ja asutuslautakunnan puheenjohtajan palkkion korvaamisesta on tehtävä asutushallitukselle kalenterivuotta seuraavan tammikuun ja kokouspalkkioiden sekä matkakustannusten korvausten ja päivärahojen korvaamisesta seuraavan maaliskuun loppuun mennessä uhalla, että kunta on menettänyt oikeutensa korvauksen saamiseen.

Sen estämättä, mitä määräajan noudattamatta jättämisen seuraamuksesta on 1 momentissa säädetty, maatalousministeriö voi, milloin kohtuussyyt niin vaativat, oikeuttaa asutushallituksen suorittamaan korvauksen määräajan jälkeen tehdyn hakemuksen perusteella.

Hakemuksiin on liitettävä selvitykset niistä perusteista, joiden mukaan asutusneuvojan palkka ja siihen liittyvät menot sekä eläkekustannukset samoin kuin asutuslautakunnan puheenjohtajan ja asutusneuvojan kokouspalkkiot sekä matkakustannusten korvaukset ja päivärahat on maksettu sekä muut asutushallituksen ehkä tarpeellisiksi katsomat selvitykset. Lisäksi on kokouspalkkioita ja matkakustannusten korvauksia ja päivärahoja koskevaan hakemukseen liitettävä vähintään kunnan kahden tilintarkastajan lausunto velottujen määrien oikeellisuudesta.

Edellä tässä pykälässä tarkoitetut korvaukset maksaa asutushallitus.

9 §. Asutustarkastajan on puolivuosittain ainakin pistokokeellisesti tarkastettava toimialueensa kuntien asutuslautakunnan puheenjohtajan, jäsenten ja asutusneuvojan kokouspalkkio- ja matkalaskut.

10 §. Kunnallisvaltuuston tulee asutuslautakuntaa ja asutusneuvojaa varten antaa johtosääntö.

11 §. Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa maatalousministeriö.

12 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1963.

---

165. HELSINGIN TEATTERIMUSEOSÄÄTIÖN SÄÄDEKIRJA.

Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 20 p:nä 1962.

Suomen Kansallisteatterin, joka aloitti toimintansa Suomalaisena teatterina, viettäessä kuluvana vuonna 90-vuotisjuhlaansa Helsingin kaupunginvaltuusto on tämän juhlan muistoksi 20. 6. 1962 päättänyt perustaa Helsingin teatterimuseosäätiön ja myöntänyt säätiön peruspääomaksi viisisataatuhatta (500 000) markkaa sekä käyttövaroiksi niin ikään viisisataatuhatta (500 000) markkaa.

Samalla kaupunginvaltuusto on päättänyt hyväksyä Helsingin teatterimuseosäätiölle seuraavat säännöt:

166. HELSINGIN TEATTERIMUSEOSÄÄTIÖN SÄÄNNÖT.

Oikeusministeriön vahvistamat elokuun 22 p:nä 1962.

1 §. Säätiön nimi on Helsingin teatterimuseosäätiö ja sen kotipaikka on Helsingin kaupunki.

2 §. Säätiön tarkoituksena on teatterimuseon perustaminen ja hoitaminen näyttämötaiteen perinteiden ja historiallisten muistojen vaalimiseksi.

3 §. Tarkoituksensa toteuttamiseksi säätiö kerää ja tallettaa museoon teattereista museoesineistöä ja teatteritaiteen kehitystä kuvaavaa arkistoaineistoa.

Säätiöllä on oikeus ottaa vastaan lahjoituksia ja testamentteja sekä muullakin laillisella tavalla hankkia varoja ja museoaineistoa.

Säätiöllä on myös oikeus omistaa ja hallita kiinteistöjä.

4 §. Säätiön omaisuuden muodostavat sen peruspääoma ja käyttörahasto.

Säätiön peruspääoma on viisisataatuhatta (500 000) markkaa. Peruspääoma on vähentämättömänä säilytettävä ja on sen tuotto vuosittain siirrettävä käyttörahastoon.

Säätiön käyttörahasto on säätiötä perustettaessa viisisataatuhatta (500 000) markkaa.

Säätiön saamat avustukset, lahjoitukset, testamentit ja muut omaisuuden lisäykset liitetään, ellei niistä nimenomaan ole toisin määrätty, säätiön käyttörahastoon.

Käyttörahaston varoja käyttää säätiön hallitus säätiön tarkoituksiin.

Säätiön omaisuutta on hoidettava huolellisesti ja sen varat on sijoitettava vakavaraisesti ja tuloa tuottavasti.

5 §. Säätiön hallintoeliminä ovat sen edustajisto ja hallitus.

6 §. Säätiön edustajistoon kuuluu neljätoista (14) joka kolmas vuosi viimeistään joulukuussa valittavaa jäsentä, joiden toimikausi alkaa valintaa seuraavan vuoden tammikuun 1. päivänä ja joista Helsingin kaupunginhallitus valitsee kahdeksan (8) sekä Suomen Kansallisteatterin Osakeyhtiö, Suomen Kansallisoopperan Säätiö, Garantiföreningen för Svenska Teatern i Helsingfors, Finlands svenska nationalscen r.f., Suomen Teatterijärjestöjen Keskusliitto r.y. ja opetusministeriö kukin yhden (1) jäsenen sekä Helsingin Kansanteatteri Osakeyhtiö ja Helsingin Työväenteatterin Kannatusyhdistys r.y. yhteisesti yhden (1) jäsenen.

Jonkin edellä sanotuista yhteisöistä lakatessa olemasta tahi yhdistyessä toiseen yhteisöön, päättää Helsingin kaupunginhallitus, miten näin vapautuneet paikat on täytettävä.

Elleivät edustajiston jäsenten valintaan 1 momentin mukaan oikeutetut halua valita jäseniä tai laiminlyövät siitä ilmoittaa edustajistolle ennen edustajiston uuden toimikauden alkamista, edustajisto täydentää itse itsensä.

7 §. Edustajisto valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja yhden (1) varapuheenjohtajan sekä ottaa itselleen sihteerin.

Edustajisto on päätösvaltainen puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan sekä vähintään seitsemän (7) muun jäsenen läsnäollessa.

Säätiön hallitukseen valitut jäsenet ja sen vakinaisessa palveluksessa olevat henkilöt eivät voi olla edustajiston jäseninä.

8 §. Edustajiston kokouksesta on ilmoitettava vähintään seitsemän (7) päivää ennen kirjallisella kutsulla, jossa on mainittava käsiteltäväksi tulevat asiat.

Edustajiston jäsenille säätiö voi maksaa Helsingin kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännön mukaiset komitean kokouksista suoritettavat kokouspalkkiot.

9 §. Edustajisto pitää vuosittain kaksi varsinaista kokousta, toisen huhti- ja toisen marraskuussa. Muulloin edustajisto kokoontuu, jos säätiön hallitus tai edustajiston puheenjohtaja katsoo sen tarpeelliseksi taikka vähintään viisi (5) edustajiston jäsentä sitä kirjallisesti pyytää.

Huhtikuussa pidettävässä kokouksessa:

1) esitetään hallituksen kertomus säätiön toiminnasta ja tileistä edellisenä kalenterivuotena,

2) esitetään tilintarkastajien lausunto säätiön tileistä ja hallituksen toiminnasta sekä kokoelmien ja muun omaisuuden hoidosta,

3) päätetään niistä toimenpiteistä, joihin suoritettu hallinnon ja tilien tarkastus antaa aihetta, ja

4) käsitellään muut kokouskutsussa mainitut asiat.

Marraskuussa pidettävässä kokouksessa:

1) vahvistetaan seuraavan vuoden talousarvio,

2) toimitetaan edustajiston valittavien hallituksen jäsenten vaali seuraavaksi kalenterivuodeksi,

3) valitaan Helsingin kaupunginhallituksen määräämien kahden (2) tilintarkastajan ja heidän varamiehensä lisäksi vähintään yksi (1) tilintarkastaja ja hänelle varamies, tarkastamaan säätiön seuraavan kalenterivuoden tilejä ja hallintoa,

4) määrätään hallituksen jäsenille ja tilintarkastajille maksettavien palkkioiden suuruus huomioon ottaen, että hallituksen jäsenille on suoritettava Helsingin kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännön mukaiset komitean kokouksista suoritettavat kokouspalkkiot, ja

5) käsitellään muut kokouskutsussa mainitut asiat.

10 §. Säätiön hallitukseen, joka valitaan kalenterivuodeksi kerrallaan, kuuluu seitsemän (7) jäsentä, joista Helsingin kaupunginhallitus nimeää puheenjohtajan ja kolme (3) jäsentä sekä säätiön edustajisto muut jäsenet.

Hallitus valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan.

11 §. Hallitus, joka kokoontuu puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan kutsusta, on päätösvaltainen, jos puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan lisäksi on saapuvilla vähintään kolme (3) jäsentä.

Hallitus määrää, miten kokouskutsu sen jäsenille on toimitettava.

Hallituksen jäsenille säätiö voi maksaa Helsingin kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännön mukaiset komitean kokouksista suoritettavat kokouspalkkiot.

12 §. Säätiön asioita hoitaa ja säätiötä edustaa sen hallitus, joka myös on oikeutettu kantamaan ja vastaamaan sen puolesta.

Hallituksen tehtäviin kuuluu:

1) laatia säätiön toimihenkilöiden ohjesääntö ja esittää se edustajiston vahvistettavaksi,

2) ottaa toimeen ja vapauttaa siitä museon esimies ja muut mahdolliset toimihenkilöt sekä määrätä toimihenkilöiden palkkauksesta edustajiston vahvistaman talousarvion puitteissa,

3) valvoa ja vastata siitä, että säätiön toimihenkilöt suorittavat tehtävänsä ja että säätiön omaisuutta hoidetaan huolellisesti,

4) laatia ja hyvissä ajoin edustajistolle jättää ehdotus seuraavan vuoden talousarvioksi,

5) laatia säätiön toimintakertomus, antaa tilit tilintarkastajille sekä esittää tilinpäätös ja tilintarkastuskertomus edustajiston huhtikuun kokoukselle ja

6) päättää muista sellaisista asioista, joiden ratkaisua ei näiden sääntöjen mukaan ole jätettävä edustajistolle.

13 §. Asioiden valmistelevaa käsittelyä varten hallitus voi tarvittaessa asettaa keskuudestaan valiokuntia.

Valiokuntaan voi kuulua enintään kolme (3) jäsentä, joista yksi (1) toimii puheenjohtajana. Puheenjohtajalle ja jäsenille voidaan maksaa sama kokouspalkkio kuin hallituksen kokouksista.

14 §. Säätiön edustajiston ja hallituksen kokouksissa käsiteltävät asiat ratkaistaan yksinkertaisella äänten enemmistöllä. Äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, vaaleissa kuitenkin arpa.

Edustajiston ja hallituksen kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, jonka allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa sihteeri sekä tar-

kistaa kaksi (2) tätä varten kullakin kerralla saapuvilla olevista valittua pöytäkirjan tarkistajaa.

15 §. Säätiön nimen kirjoittavat hallituksen puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja yhdessä teatteri museon esimiehen kanssa tai sen hallituksen jäsenen kanssa, jonka hallitus on nimen kirjoittamiseen valtuuttanut.

16 §. Säätiön tilit päätetään kalenterivuosittain, ja ne on ennen maaliskuun 15. päivää jätettävä tilintarkastajille, joiden on annettava niistä lausuntonsa säätiön hallitukselle ennen seuraavan huhtikuun 1. päivää.

17 §. Jäljennökset vuosikertomuksesta, tilinpäätöksestä, tilintarkastajan lausunnosta ja edustajiston niiden johdosta mahdollisesti tekemästä päätöksestä on ennen kesäkuun 30. päivää toimitettava oikeusministeriölle.

18 §. Säätiön sääntöjen muuttamista koskeva päätös on sen jälkeen, kun Helsingin kaupunginhallitus on antanut asiasta lausuntonsa, tullakseen voimaan, tehtävä kahdessa, vähintään yhden kuukauden väliajoin pidetyssä edustajiston kokouksessa vähintään kolme neljäsosaa (3/4) äänten enemmistöllä annetuista äänistä. Sääntöjen muutos on alistettava oikeusministeriön hyväksyttäväksi.

19 §. Jos säätiö lopettaa toimintansa, on sen omaisuus, mikäli lahjakirjassa ei ole toisin määrätty, käytettävä edustajiston päätöksen mukaan sellaiseen tarkoitukseen, mikä lähinnä vastaa säätiön tarkoitusperien toteuttamista.

---

167. ASEMAKAAVAN MUUTOKSET VUONNA 1962.

Kaup. osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus	Asemakaavapiirustuksen n:o
28	28061	29.11.61	19. 1.62	5092
29	Vesperintien osan yhdistäminen liikennealueeseen	"	"	5095
29	29006, 29088 sekä osa Haagan puistosta	"	"	5100
33	33118, 33119, 33139, 33140, 33146 ja Kantelettarenkuja sekä Kantelettarentien ja Pajupillintien eteläpää	"	"	5096
45	45216	"	"	5101
30	30020	13.12.61	30. 1.62	5105
29	29053, Laajasuon urheilukentän osa sekä sen viereinen puistoalue	"	3. 2.62	5108
30	30021, 30023 sekä Tiilimäen osa	"	"	5110
38	38003	"	"	5109
38	38133	29.11.61	"	5093
2	32	13.12.61	9. 2.62	5028
34	34093, 34094	20.12.61	"	5113
39	39051 sekä läheinen puistoalue	"	"	5103
45	Vartioharjun luoteisosan asemakaava	25.10.61	16. 2.62	4933
28	28020	10. 1.62	2. 3.62	4774
34	34010	"	"	5118
31	Takaniementien lounaisosa sekä läheinen puistoalue	"	5. 3.62	5078
20	Eteläkärjen asemakaava sekä kortt. n:o 236 kosk. asemakaavan muutos	"	7. 3.62	5000
30	30013	24. 1.62	"	5124
14	479	"	9. 3.62	5066
31	31064	7. 2.62	14. 3.62	5128
39	39122	"	"	5129
42	42056	"	"	5127
9	200	21. 2.62	6. 4.62	5141
33	33137	"	10. 4.62	5142
29	29026	7. 3.62	26. 4.62	5145
38	38010	"	"	5147
12	352	21. 2.62	3. 5.62	5140
34	34088	21. 3.62	8. 5.62	5166
46	Pitäjänmäentien, rautatiealueen ja kaupungin rajan välissä oleva puistoalue	"	"	5161
43	43074	"	9. 5.62	5162

Kaup osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus	Asemakaavapiirustuksen n:o
28	28155	21. 3.62	12. 5.62	5157
34	34027	"	"	5160
6	222	"	16. 5.62	5168
30	30121	"	24. 5.62	5165
14	477	4. 4.62	25. 5.62	5171
22	585	"	"	5170
43	43011	"	"	5173
45	45060	"	"	5172
28	28166	18. 4.62	1. 6.62	5185
29	29055	"	"	5188
31	31114	"	"	5190
45	45062	"	"	5186
1	Siltavuorenrannan ja Pohjoisrannan osa sekä kortt. n:o 20 viereisine puisto- ja vesialueineen	11.10.61	6. 6.62	5014
43	43149, 43150	18. 4.62	"	5187
43	43054	4. 4.62	21. 6.62	5174
45	45068 sekä viereinen puistoalue	23. 5.62	19. 7.62	5194
10	288	6. 6.62	20. 7.62	5210
29	29020	"	"	5204
30	30020	23. 5.62	"	5198
31	31009	6. 6.62	"	5200
31	Sotkakujan puisto- ja liikennealue	23. 5.62	"	5192
45	45035	6. 6.62	"	5212
28	28056	"	24. 7.62	5211
29	29059 sekä Laajasuontien ja Eliel Saarisen tien risteys	"	"	5207
30	30112, 30113 ja läheinen puistoalue sekä Huopalahdentien ja Ulvilantien välistä huoltoasema-aluetta kosk. asemakaava	"	"	5208
1 ja 2	29 sekä Unioninkadun, Kirkkokadun ja Vuorikadun osia kosk. asemakaavan muutos	"	25. 7.62	5202
13	402	"	9. 8.62	5209
30	30024	20. 6.62	22. 8.62	5227
43	43010 (Herttoniemen satama)	"	"	5217
46	3	"	"	5228
30	30007	21. 2.62	27. 8.62	5138
29	29049	18. 4.62	28. 8.62	5191

Kaup. osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus	Asemakaavapiirustuksen n:o
39	39040, viereinen puistoalue, Pajukonkuja ja Niitynperä	20. 6.62	28. 8.62	5219
43	43223	"	"	5214
45	45076	"	"	5226
4	69 a	"	1. 9.62	5213
45	Puotilan luoteisosaan liittyvää omakotialuetta kosk. asemakaava sekä Voikkaantietä kosk. asemakaavan muutos	"	"	5148
22	585	"	12. 9.62	5215
16	713	"	15. 9.62	5216
28	28027, 28031 sekä niiden välistä katualuetta kosk. asemakaava	"	"	5218
32	Konalan koillisosa	"	20. 9.62	5153
45	Myllypuron alueen asemakaava sekä kortt. n:o 45063 ja 45069 sekä näiden lähellä olevien puisto-, urheilu- ja liikennealueiden asemakaavan muutos	"	1.10.62	5205
38	Pihlajamäen pohjoisosan asemakaava	"	16.10.62	5220
28	28166	5. 9.62	23.10.62	5235
28	28254	"	"	5237
38	38011	"	"	5234
32	Konalan eteläosan asemakaava	"	6.11.62	5151
10	250	3.10.62	28.11.62	5248
14	516	"	"	5247
29	29099	"	"	5250
30	30016 sekä osa Ramsayn ranta-nimisestä kadusta	17.10.61	"	5259
22	558	31.10.61	14.12.62	5270
34	34145	"	15.12.62	5271
38	38005 ja 38022	14.11.62	"	5282
29	29035	31.10.62	19.12.62	5262
29	29026 sekä viereinen puistoalue	14.11.62	21.12.62	5274

KATUJEN JA YLEISTEN PAIKKAIN YM. NIMIEN MUUTOKSET

Kaup. osa	Entinen nimi	Uusi nimi tai muutos	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus
33	Kantelettarenkuja - Kanteletargränd	Poistettu	29. 11. 61	19. 1. 62
"	Pajupillintie - Videlåtsvägen	"	"	"
45		Huntutie - Slöjvägen	25. 10. 61	16. 2. 62
"		Raitamäenkuja - Sälgbackagränden	"	"
"		Raitamäentie - Sälgbackavägen	"	"
"		Rautjärventie - Rautjärvivägen	"	"
"		Silkkitie - Silkesvägen	"	"
"		Sippolankuja - Sippolagränden	"	"
"		Vartiokyläntie - Botbyvägen	"	"
31		Kajavarannantie - Trutstrandsvägen	10. 1. 62	5. 3. 62
20		Hernematalankatu - Ärtgrundsgatan	"	7. 3. 62
"		Hernesaarenranta - Ärtholmskajen	"	"
"		Kalamatalankatu - Fiskegrundsgatan	"	"
"		Pihlajasaarenkatu - Rönnkärsgatan	"	"
"	Matalasalmenkatu - Grundsundsgatan	Poistettu	"	"
31	Sotkakuja - Dykandsgränd	Sotkatie - Dykandsvägen	23. 5. 62	9. 4. 62
39	Pajukonkuja - Videskogsgränd	Poistettu	20. 6. 62	28. 8. 62
"	Niitynperä - Ängsbottnen	"	"	"
4	Kansakoulukuja - Folkskolegränd	Koulukuja - Skolgränd	"	1. 9. 62
32		Hankasuontie - Hankmossvägen	20. 6. 62	20. 9. 62
45		Alakiventie - Understensvägen	"	1. 10. 62
"		Karistimentie - Skakkäppsvägen	"	"
"		Kiviparintie - Stenparsvägen	"	"

Kaup. osa	Entinen nimi	Uusi nimi tai muutos	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus
45		Myllymatkantie-Kvarnfärdsvägen	20. 6. 62	1. 10. 62
"		Myllymestarintie-Kvarnmästarvägen	"	"
"		Myllynsiipi-Kvarnvingen	"	"
"		Myllypadontie-Kvarndammsvägen	"	"
"		Myllypurontie-Kvarnbäcksvägen	"	"
"		Myllyrengintie-Kvarndrängsvägen	"	"
"		Neulapadontie-Nåldammsvägen	"	"
"		Orpaanporras-Lättan	"	"
"		Tuulimyllyntie-Väderkvarnsvägen	"	"
"		Yläkivenpolku-Överstensstigen	"	"
"		Yläkivenrinne-Överstensbrinken	"	"
"		Yläkiventie-Överstensvägen	"	"
38		Rapakivenkuja-Örstensgränden	"	16. 10. 62
32		Aittalehto-Bodlunden	5. 9. 62	6. 11. 62
"		Hankasuonkuja-Hankmossgränden	"	"
"		Kolsarinkuja-Kolsargränden	"	"
"		Konalankuja-Kånalagränden	"	"
"		Konalan puisto-Kånalaparken	"	"
"		Kyttäläntie-Skyttasvägen	"	"
"		Käärtipolku-Gärdesstigen	"	"
"		Luhtipuisto-Loftparken	"	"
"		Malminkartanonkuja-Malmgårdsgränden	"	"
"		Malminkartanontie-Malmgårdsvägen	"	"
"		Riihipellonkuja-Riåkersgränden	"	"
"		Riihipellontie-Riåkersvägen	"	"

Kaup. osa	Entinen nimi	Uusi nimi tai muutos	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus
32		Ruosilankuja-Rosasgränden	5. 9. 62	6. 11. 62
"		Ruosilantie-Rosasvägen	"	"
"		Tähkätie-Axvägen	"	"
"		Äestäjänkuja-Harvargränden	"	"
30	Ruuhikuja-Ekstocksgränd	Poistettu	17. 10. 62	28. 11. 62

168. TONTTIJAON MUUTOKSET V. 1962.

Kaup. osa	Kortteli	Muutos	Kaup. hall. päätös	Sisäas. min. vahvist.
34	34137	Tonttijako vahvistettu	7.12.61	11.1.62
45	45025	" "	"	"
31	31099	" muutettu	30.11.61	19.1.62
43	43068	" vahvistettu osittain	14.12.61	"
45	45046	" "	"	"
43	43123	" "	28.12.61	30.1.62
44	44023	" " osittain	"	"
46	10	" " "	"	"
38	48016	" "	11. 1.62	13.2.62
34	34091	" "	14.12.61	2.3.62
34	34152	" "	25. 1.62	"
46	46032	" muutettu	"	"
34	34050	" vahvistettu osittain	1. 2.62	9.3.62
45	45001	" "	"	"
29	29068	" muutettu	15. 2.62	3.4.62
28	28239	" vahvistettu	22. 2.62	10.4.62
29	29115	" "	"	"
31	31074	" muutettu	"	"
31	31121	" vahvistettu	"	"
34	34144	" "	"	"
39	39089	" "	"	"
43	43011	" muutettu	"	"
43	43122	" vahvistettu	"	"
31	31022	" muutettu	8. 3.62	24.4.62
34	34007	" vahvistettu	1. 3.62	"
34	34036	" " osittain	8. 3.62	"
34	34071	" "	14. 3.62	28.4.62
34	34166	" " osittain	8. 3.62	2.5.62
34	34139	" " "	29. 3.62	7.5.62
34	34083	" "	5. 4.62	16.5.62
25	874	" "	18. 4.62	18.5.62
30	30051	" "	12. 4.62	"
34	34070, 34077, 34075	" " osittain	18. 4.62	"
45	45293	" "	12. 4.62	"
45	45030	" "	2. 5.62	7.6.62
45	45068	" "	"	"
22	697	" muutettu	17. 5.62	26.6.62
34	34037	" vahvistettu	24.5.62	29.6.62
34	34097	" "	"	"
45	45025	" muutettu	"	"
12	375	" "	7. 6.62	13.7.62
28	28217, 28218	" vahvistettu	2. 8.62	6.9.62
34	34014	" "	"	"
34	34026	" "	"	"
34	34045	" "	"	"
34	34146	" "	"	"
38	38013	" "	"	"

Kaup. osa	Kortteli	Muutos	Kaup. hall. päätös	Sisäas. min. vahvist.
43	43074	Tonttijako vahvistettu osittain	2. 8.62	6. 9.62
34	34162	" " "	30. 8.62	3.10.62
34	34093	" " "	20. 9.62	8.11.62
38	38006	" "	"	"
46	10	" "	"	"
34	34016	" "	"	15.11.62
28	28272, 28273, 28275	" "	11.10.62	27.11.62
34	34154	" " osittain	"	"
45	45258	" "	"	"
22	540	" " osittain	4.10.62	28.11.62
28	28274	" "	25.10.62	30.11.62
34	34025	" "	"	"
39	39002	" "	"	"
34	34035	" "	18.10.62	13.12.62
34	34092	" "	"	"
25	870	" "	1.11.62	19.12.62
34	34086	" "	"	"
44	44011	" "	"	"
45	45047	" "	"	"

169. MUUTOKSET VAKINAISTEN VIRKOJEN LUOKITTELUUN VUONNA 1962

(Vrt. kunn. as. -kok. 1962:85. Virkojen palkkaluokat ovat 27/6 1962 lähtien kaupunginvaltuuston tällöin hyväksymän uuden palkkataulukon mukaiset)

A. Perustetut virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup. valt.päät. tehty	Kaup. valt.päät. astui voimaan
1	Kaupunginhallituksen asiamiestoimisto	Konttoripäällikkö	1	25		10. 1.	1. 1. 62
2	"	Kanslisti	1	15		"	"
3	Suomenkieliset kansakoulut	Talonmies-lämmittäjä-vahtimestari	1	14		21. 3.	1. 8. 62
4	"	Talonmies-vahtimestari	1	14		"	"
5	Palkkalautakunnan toimisto	Sihteeri	1	31	III	4. 4.	1. 5. 62
6	"	Toimistoapulainen	1	15		"	"
7	"	"	1	13		"	"
8	Terveydenhoitovirasto	Ammattientarkastaja	1	25		"	1. 1. 63
9	Oikeusaputoimisto	Apulaisoikeusavustaja	1	30		23. 5.	1. 6. 62
10	Terveydenhoitovirasto	Alueläkäri	1	22	III	"	1. 1. 63
11	Kaupunginkanslia	I kunnanasiamies	1	33	II	6. 6.	1. 9. 62
12	Teurastamolaitos	Alikonemestari	1	20		"	1. 1. 63
13	Hesperian sairaala	Röntgenlääkäri	1	vpl 34		20. 6.	1. 7. 62
14	Malmin "	Osastolääkäri	1	vpl 32		"	"
15	Lastentarhat	Lastentarhan johtaja	1	22		"	1. 1. 63
16	"	Lastenhoitaja	1	14		"	"
17	"	Keittäjä	1	9		"	"
18	Revisiovirasto	Apulaisreviisori	1	23		5. 9.	"
19	"	Laskentatarkkaaja	2	13		"	"
20	Rakennusvirasto, puhtaanapito-os.	Koneteknikko	1	19	IV	"	"
21	Elintarvikekeskus	Emäntä	1	13		"	1. 10. 62
22	Huoltovirasto	Toimistoesimies	1	19		19. 9.	1. 1. 63
23	"	Apulaistoimistoesimies	1	17		"	"
24	"	Huoltotarkastaja	12	16		"	"
25	"	Huoltosisar	2	12		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaito-luokka	Kaup. valt. päät.	
						tehty	astui voimaan
26	Huoltovirasto	Kassanhoitaja	1	10		19. 9.	1.1.63
27	"	Toimistoapulainen	2	10		"	"
28	"	"	6	8		"	"
29	"	"	7	7		"	"
30	"	Kodinhoitaja	24	7		"	"
31	Koskelan sairaskoti	Ylilääkäri	1	vpl B 1		"	"
32	"	Apulaisylilääkäri	1	vpl A30		"	"
33	"	Osastolääkäri	4	vpl A27		"	"
34	"	Otolaryngologi	1	vpl A29		"	"
35	"	Silmälääkäri	1	vpl A29		"	"
36	"	Anestesialääkäri	1	vpl A29		"	"
37	"	Kemisti	1	28		"	"
38	"	Apulaisylihoitaja	2	16		"	"
39	"	Apulaisyöylihoitaja	1	14		"	"
40	"	Sosiaalihoitaja	3	16		"	"
41	"	Osastonhoitaja	8	14		"	"
42	"	Laboratoriohoitaja	1	14		"	"
43	"	Laboratorioapulainen	1	11		"	"
44	"	Laboratorioteknillinen apulainen	1	9		"	"
45	"	Röntgenhoitaja	1	14		"	"
46	"	Röntgenapulainen	1	9		"	"
47	"	Filmikehittäjä	1	7		"	"
48	"	Sairaanhoitaja	32	11		"	"
49	"	Hoitaja	5	9		"	"
50	"	Kanslianhoitaja	2	11		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup. valt. päät.	
						tehty	astui voimaan
51	Koskelan sairaskoti	Hoitoapulainen	5	4		19. 9.	1.1.63
52	"	Farmaseutti	1	14		"	"
53	"	Lääkintävoimistelija	2	11		"	"
54	"	Apumies	4	8		"	"
55	Kustaankartanon vanhainkoti	Osastolääkäri	1	vpl 27		"	"
56	Roihuvuoren vanhainkoti	Apulaisylilääkäri	1	vpl 30		"	"
57	"	Talouspäällikkö	1	21		"	"
58	"	Ylihoitaja	1	18		"	"
59	"	Yöylihoitaja	1	16		"	"
60	"	Poliklinikkahoitaja	1	14		"	"
61	"	Laboratoriohoitaja	1	14		"	"
62	"	Osastonhoitaja	7	14		"	"
63	"	Mieshoitaja	1	12		"	"
64	"	Sairaanhoitaja	3	11		"	"
65	"	Hoitaja	22	9		"	"
66	"	Kylvettäjä	3	5		"	"
67	"	Hoitoapulainen	10	4		"	"
68	"	Kirjanpitäjä	1	13		"	"
69	"	Toimistoapulainen	1	10		"	"
70	"	Varastonhoitaja	1	9		"	"
71	"	Puhelunvälittäjä	2	6		"	"
72	"	Lääkintävoimistelija	1	11		"	"
73	"	Sosiaalineuvoja	1	11		"	"
74	"	Askartelutyönohjaaja	2	11		"	"
75	"	Emäntä	1	13		"	"
76	"	Apuemäntä	1	10		"	"
77	"	Diettikeittäjä	1	5		"	"
78	"	Keittäjä	2	5		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaito-luokka	Kaup. valt. päät.	
						tehty	astui voimaan
79	Roihuvuoren vanhainkoti	Keittiöapulainen	4	4		19. 9.	1.1.63
80	"	Koneenhoitaja	1	13		"	"
81	"	Liinavaatevarastonhoitaja	1	10		"	"
82	"	Autonkuljettaja	1	10		"	"
83	"	Vahtimestari	1	9		"	"
84	"	Apumies	2	8		"	"
85	Lastentarhat	Lastentarhanjohtaja	1	18		"	"
86	"	Lastentarhanopettaja	3	16		"	"
87	"	Lastenhoitaja	2	9		"	"
88	"	Lastentarha-apulainen	1	3		"	"
89	Kiinteistöviraston asemakaavaosaston liikennetoimisto	Liikennetoimiston päällikkö	1	31	II	3.10.	1.10.62
90	"	Liikenneinsinööri	1	29	III	"	"
91	"	Sähköinsinööri	1	28	III	"	"
92	"	Liikennetutkija	1	25		"	"
93	"	Insinööri	1	24		"	"
94	"	Liikenneteknikko	2	20		"	"
95	"	Piirtäjä	1	16		"	"
96	"	"	1	10		"	"
97	"	Toimistoapulainen	2	10		"	"
98	Terveydenhoitovirasto, neuvolatoimisto	Terveyssisar	7	16		"	1.1.63
99	"	Kätilö	4	16		"	"
100	Ulosottovirasto	Avustava kaupunginvouti	1	18		14.11.	"
101	Kiinteistöviraston talo-os.	Toimistoapulainen	1	8		"	"
102	"	"	1	7		"	"
103	Sukupuolitautien poliklinikka	Sosiaalihoitaja	1	16	IV	19.12.	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaito-luokka	Kaup. valt. päät.	
						tehty	astui voimaan
104	Sukupuolitautien poliklinikka	Vahtimestari	1	8		19.12.	1.1.63
105	Desinfioimislaitos	Terveystarkastaja	5	13	IV	"	"
106	"	Toimistoapulainen	1	7		"	"

B. Lakkautetut virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup. valt. päät. tehty	Kaup. valt. päät. astui voimaan
1	Reijolan nuorisokoti	Keittäjä	1	9	7. 2.	1.4.62
2	Sähkölaitos	Insinööri	3	27	21. 2.	1.3.62
3	"	Ostaja	1	19	"	"
4	Teknillinen ammattikoulu	Apulaisvahtimestari	1	9	21. 3.	"
5	Koskelan sairaskoti	Vahtimestari	1	14	4. 4.	1.5.62
6	Teurastamolaitos	Tarkastuseläinlääkäri	1	32	6. 6.	1.1.63
7	"	Portinvartija	3	13	"	"
8	"	Teurastaja	1	16	"	"
9	"	Karjanhoitaja	1	14	"	"
10	"	Halliapulainen	2	14	"	"
11	"	Vaakaaja	2	15	"	"
12	Terveydellisten tutkimusten labōratorio	Siivooja	1	8	20. 6.	1.8.62
13	Kivelän sairaala	Lämmittäjä	3	16	"	1.7.62
14	Hesperian sairaala	Osastolääkäri	1	vpl 32	"	"
15	"	Apulaislääkäri	2	vpl 27	"	"
16	"	Yöylihoitaja	1	21	"	"
17	"	Osastonhoitaja	6	19	"	"
18	"	Mielisairaanhoitajatar	1	15	"	"
19	Malmin sairaala	Apulaislääkäri	1	vpl 27	"	"
20	Lastentarhat	Päiväkodin opettaja	2	21	"	1.1.63
21	"	Lastenhoitaja	1	9	"	"
22	"	Lastentarha-apulainen	2	8	"	"
23	Kiinteistövirasto, talo-os.	Talonmies-lämmittäjä	1	9	5. 9.	1.10.62
24	Sähkölaitos	Toimistoapulainen	1	7	"	"
25	"	Piirtäjä	1	9	"	"
26	"	Konemestari	3	19	"	"
27	"	Apulaisavojohtomestari	1	20	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup. valt. päät. tehty	Kaup. valt. päät. astui voimaan
28	Suomenkieliset kansakoulut	Siivooja	5	8	19. 9.	1. 9. 62
29	"	Ruoanjakaja	1	8	"	"
30	Teknillinen ammattikoulu	Siivooja	1	3	"	1. 8. 62
31	Sofianlehdon vastaanottokoti	Pesuapulainen	1	4	3. 10.	"
32	Teollisuuslaitosten kassa- ja tilios.	Pääkirjanpitäjä	1	19	"	1. 10. 62
33	Ruotsinkieliset kansakoulut	Siivooja	1	3	"	1. 8. 62
34	Sähkölaitos	Insinööri	1	29	17. 10.	1. 11. 62
35	"	"	1	26	"	"
36	"	Virranmuutosmestari	1	21	"	"
37	"	Tarkastaja	1	19	"	"
38	"	Laboratorioteknikko	1	19	"	"
39	"	Sähköyliasentaja	2	16	"	"
40	Kaupunginkirjasto	Siivooja	1	3	"	"
41	Desinfioimislaitos	Terveyssisar	1	16	19. 12.	1. 1. 63
42	"	Desinfioimisapulainen	1	8	"	"

C. Toisiin palkkaluokkiin siirretyt virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka		Kaup. valt. päät.	
				entinen	uusi	tehty	astui voimaan
1	Kivelä-Hesperian sairaala	Talouspäällikkö	1	28	30	10. 1.	1.1.62
2	Kiinteistövirasto, tonttiosasto	Varastoalueiden tarkastaja	1	24	25	24. 1.	1.2.62
3	"	Varastoalueiden apulaistarkastaja	1	17	19	"	"
4	Kiinteistövirasto, metsäos.	Metsäteknikko	1	21	23	7. 2.	1.3.62
5	Koskelan sairaskoti	Työnjohtaja	1	15	16	"	"
6	Raastuvanoikeus	Kaupunginpalvelijain esimies	1	18	19	21. 2.	"
7	"	Kaupunginpalvelija	26	17	18	"	"
8	Maistraatti	Kaupunginpalvelijain esimies	1	18	19	"	"
9	Kaupunginkanslia	Ylikielenkääntäjä	1	31	33	21. 3.	"
10	Koskelan sairaskoti	Toimistoapulainen	1	12	13	4. 4.	1.5.62
11	"	Sosiaalineuvoja	1	16	18	"	"
12	Teknillinen ammattikoulu	Vahtimestari	1	14	15	"	"
13	Raastuvanoikeus	Vanhempi oikeusmies	21	37	38	18. 4.	1.1.62
14	"	Nuorempi "	25	31	32	"	"
15	Sofianlehdon vastaanottokoti	Ohjaaja	1	20	18	2. 5.	1.1.63
16	Malmin lastenkoti	"	1	20	18	"	"
17	Kullatorpan lastenkoti	"	1	20	18	"	"
18	Nukarin lastenkoti	"	1	20	18	"	"
19	Teurastamolaitos	Toimistoapulainen	1	13	15	6. 6.	"
20	"	Halliapulainen	1	14	15	"	"
21	Lastentarhat	Lastentarhainlääkäri	1	30	31	20. 6.	1.7.62
22	Revisiovirasto	Kaupunginreviisori	1	33	34	27. 6.	"
23	"	Apulaiskaupunginreviisori	1	30	31	"	"
24	Kaupunginkanslia	Kaupunginsihteeri	1	35	36	"	"
25	"	Apulaiskaupunginsihteeri	1	32	33	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka		Kaup. valt. päät.	
				entinen	uusi	tehty	astui voimaan
26	Kaupunginkanslia	Talousarviopäällikkö	1	32	33	27.6.	1.7.62
27	"	Tiedotuspäällikkö	1	28	30	"	"
28	"	Kansliasihteeri	2	27	28	"	"
29	"	Koulutuspäällikkö	1	29	30	"	"
30	"	Kanslianotaari	1	15	16	"	"
31	Järjestelytoimisto	Toimistopäällikkö	1	32	33	"	"
32	"	Järjestelyinsinööri	1	29	30	"	"
33	Kaupunginhallituksen asiamiestoimisto	Kaupunginlakimies	1	34	35	"	"
34		Apulaiskaupunginasiamies	1	28	29	"	"
35	"	Lainoppinut avustaja	2	26	27	"	"
36	Hankintatoimisto	Toimistopäällikkö	1	29	30	"	"
37	"	Hankinta-asiamies	1	24	26	"	"
38	"	Apulaishankinta-asiamies	1	21	23	"	"
39	"	Painatusasiamies	1	24	25	"	"
40	"	Toimentaja	1	11	12	"	"
41	Kaupunginarkisto	Kaupunginarkistonhoitaja	1	29	31	"	"
42	"	Amanuenssi	1	20	21	"	"
43	Tilastotoimisto	Toimistopäällikkö	1	30	31	"	"
44	"	Kanslisti	1	10	11	"	"
45	Rahatoimisto	Kaupunginkamreeri	1	32	33	"	"
46	"	Apulaiskaupunginkamreeri	2	27	28	"	"
47	"	Toimistoapulainen	4	8	10	"	"
48	Palkkalautakunnan toimisto	Toimistopäällikkö	1	33	35	"	"
49	"	Apulaistoimistopäällikkö	1	30	31	"	"
50	"	Sihteeri	1	28	29	"	"
51	"	"	2	26	27	"	"
52	"	Kortistoesimies	1	17	18	"	"
53	Maistraatti	Oikeusneuvosmies	1	26	27	"	"
54	"	Maistraatinsihteeri	1	15	16	"	"
55	Ulosottovirasto	III kaupunginvouti	1	28	29	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka		Kaup. valt. päät.	
				entinen	uusi	tehty	astui voimaan
56	Ulosottovirasto	Toimistoapulainen	2	8	10	27.6.	1.7.62
57	Raastuvanoikeus	Oikeuspormestari	1	34	35	"	"
58	"	Kunnallisneuvosmies	1	24	25	"	"
59	Kaupunginviskaalinvirasto	Kaupunginviskaali	6	26	27	"	"
60	Palolaitos	Palopäällikkö	1	29	30	"	"
61	"	Apulaispalopäällikkö	1	25	26	"	"
62	"	Palotarkastaja	1	23	24	"	"
63	"	Paloinsinööri	1	23	24	"	"
64	"	Apulaispalotarkastaja	1	22	23	"	"
65	"	Palomestari	4	22	23	"	"
66	"	Apulaispalomestari	1	20	21	"	"
67	"	Paloteknikko	3	17	18	"	"
68	"	Talouspäällikkö	1	24	25	"	"
69	"	Korjausmestari	1	18	19	"	"
70	"	Ruiskumestari	4	16	17	"	"
71	"	Varusmestari	1	16	17	"	"
72	"	Räätälimestari	1	15	16	"	"
73	"	Varastonhoitaja	1	14	15	"	"
74	"	Palokersantti	31	14	15	"	"
75	"	Palokorpraali	107	12	13	"	"
76	"	Suutari	1	12	13	"	"
77	"	Palomies	132	11	12	"	"
78	Terveydenhoitovirasto	Toimistoapulainen	1	8	10	"	"
79	"	Terveysylitarkastaja	1	20	21	"	"
80	"	Asuntojenylitarkastaja	1	26	27	"	"
81	"	Ammattienylitarkastaja	1	28	29	"	"
82	"	Ammattientarkastaja	4	17	18	"	"
83	Desinfioimislaitos	Desinfioimisapulainen	6	5	6	"	"
84	Terveydellisten tutkimusten laboratorio	Apulaiskemisti	1	22	23	"	"
85	Maidontarkastamo	"	1	22	23	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka		Kaup. valt. päät.	
				entinen	uusi	tehty	astui voimaan
86	Sairaalavirasto	Kansliaosaston osastopäällikkö	1	27	29	27.6.	1.7.62
87	"	Rakennusinsinööri	1	26	27	"	"
88	Auroran sairaala	Toimistoapulainen	1	8	10	"	"
89	"	Autonasentaja	1	12	13	"	"
90	"	Puuseppä	1	11	12	"	"
91	"	Alikonemestari	1	13	15	"	"
92	"	Mekaanikko	7	12	13	"	"
93	Kivelän sairaala	Obduktioapulainen	1	11	12	"	"
94	"	Kassanhoitaja	1	11	12	"	"
95	"	Puuseppä	2	11	12	"	"
96	"	Konepäällikkö	1	18	19	"	"
97	"	Alikonemestari	1	13	15	"	"
98	"	Mekaanikko	5	12	13	"	"
99	Malmin sairaala	Apuemäntä	1	10	11	"	"
100	"	Alikonemestari	1	13	15	"	"
101	"	Mekaanikko	1	12	13	"	"
102	Marian sairaala	Obduktioapulainen	1	11	12	"	"
103	"	Puuseppä	1	11	12	"	"
104	"	Alikonemestari	1	13	15	"	"
105	"	Mekaanikko	2	12	13	"	"
106	Nikkilän sairaala	Talouspäällikkö	1	23	24	"	"
107	"	Puuseppä	2	11	12	"	"
108	"	Maalari	1	11	12	"	"
109	"	Suutari	2	11	12	"	"
110	"	Konemestari	1	15	16	"	"
111	"	Alikonemestari	1	13	15	"	"
112	"	Mekaanikko	4	12	13	"	"
113	"	Asentaja	6	12	13	"	"
114	Laakson sairaala	Puuseppä	1	11	12	"	"
115	"	Mekaanikko	3	12	13	"	"
116	"	Asentaja	1	12	13	"	"
117	Tuberkuloositoimisto	Siivooja	4	3	4	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka entinen	Palkkaluokka uusi	Kaup. valt. päät. tehty	Kaup. valt. päät. astui voimaan
118	Tuberkuloositoimisto, asuntolat	Siivooja	4	3	4	27.6.	1.7.62
119	Sairaanhoitajakoulu	Rehtori	1	20	21	"	"
120	"	Siivooja	3	3	4	"	"
121	Huoltovirasto	Apulaisasiamies	1	26	27	"	"
122	"	Toimistoesimies	1	17	18	"	"
123	"	Toimistoapulainen	4	8	10	"	"
124	Työtuvat	Työtuvanhoitaja	1	17	18	"	"
125	"	Työtupien osastonhoitaja	3	15	16	"	"
126	"	Toimistoapulainen	1	8	10	"	"
127	"	Myymälänhoitaja	1	8	9	"	"
128	"	Käsityönopettaja	3	13	14	"	"
129	"	Vanhusten käsityönopettaja	1	13	14	"	"
130	Koskelan sairaskoti	Apulaisjohtaja	1	23	24	"	"
131	"	Alikonemestari	1	13	15	"	"
132	"	Työnjohtaja	1	11	12	"	"
133	"	Puuseppä	1	11	12	"	"
134	"	Mekaanikko	2	12	13	"	"
135	"	Asentaja	1	12	13	"	"
136	Kustaankartanon vanhainkoti	Taloudenhoitaja	1	22	23	"	"
137	"	Toimistoapulainen	1	8	10	"	"
138	"	Mekaanikko	1	12	13	"	"
139	"	Asentaja	1	12	13	"	"
140	"	Puuseppä	1	11	12	"	"
141	Tervalammen työlaitos	Apulaisjohtaja	1	21	22	"	"
142	Lastensuojeluvirasto	Sihteeri	1	26	28	"	"
143	"	Johtava huoltotarkastaja	5	17	18	"	"
144	Sofianlehdon vastaanottokoti	Laitosapulainen	9	3	4	"	"
145	"	Keittiöapulainen	7	3	4	"	"
146	Outamon vastaanottokoti	Mekaanikko-kaitsija	1	11	12	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka		Kaup. valt. päät.	
				entinen	uusi	tehty	astui voimaan
147	Outamon vastaanottokoti	Keittäjä	1	4	5	27.6.	1.7.62
148	"	Laitosapulainen	2	3	4	"	"
149	Malmin lastenkoti	Keittiöapulainen	1	3	4	"	"
150	"	Laitosapulainen	1	3	4	"	"
151	Oppilaskoti Toivola	Keittäjä	1	4	5	"	"
152	"	Keittiöapulainen	1	3	4	"	"
153	"	Laitosapulainen	4	3	4	"	"
154	Kullatorpan lastenkoti	Laitosapulainen	3	3	4	"	"
155	Nukarin lastenkoti	Keittiöapulainen	1	3	4	"	"
156	"	Laitosapulainen	2	3	4	"	"
157	Lastentarhain lautakunta, toimisto	Tarkastaja	1	26	27	"	"
158	"	Taloudenhoitaja	1	19	20	"	"
159	"	Toimistoapulainen	1	8	10	"	"
160	Lastentarhat	Keittäjä	3	3	4	"	"
161	Oikeusaputoimisto	Oikeusavustaja	1	28	30	"	"
162	"	Apulaisoikeusavustaja	3	25	26	"	"
163	Suomenkiel. kansakoulut	Sihteeri	1	24	25	"	"
164	"	Vahtimestari	6	10	11	"	"
165	Ruotsinkiel. kansakoulut	Kirjanpitäjä	1	11	12	"	"
166	Talous- ja ompelualan ammattikoulu	Toimistoapulainen	1	8	10	"	"
167	Suomenkiel. työväenopisto	Opintoneuvoja	1	15	16	"	"
168	Kaupunginkirjasto	Kirjastonjohtaja	1	30	31	"	"
169	"	Apulaiskirjastonjohtaja	2	25	26	"	"
170	"	Osastonhoitaja	2	19	20	"	"
171	"	Kirjastoapulainen	36	6	7	"	"
172	"	Toimistoapulainen	1	7	8	"	"
173	Kaupunginmuseo	Museonhoitaja	1	24	25	"	"
174	"	Kassanhoitaja	1	7	8	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkka-luokka		Kaup. valt. päät.	
				entinen	uusi	tehty	astui voimaan
175	Musiikkilautakunta	Intendentti	1	25	27	27.6.	1.7.62
176	Kaupunginorkesteri	Konserttimestari	1	23	25	"	"
177	"	Solisti	1	21	23	"	"
178	"	"	1	21	22	"	"
179	"	II Konserttimestari	1	20	22	"	"
180	"	Äänenjohtaja, puhaltimet	6	20	21	"	"
181	"	Äänenjohtaja, jouset	4	19	21	"	"
182	"	I pasuunansoittaja	1	19	20	"	"
183	"	I lyöjä	1	19	20	"	"
184	"	III ensiviulunsoittaja	1	19	20	"	"
185	"	IV "	1	19	20	"	"
186	"	Ensiviulunsoittaja	4	18	19	"	"
187	"	Soittaja, puhaltimet	7	18	19	"	"
188	Nuorisotoimisto	Nuorisoneuvoja	1	18	19	"	"
189	Rakennusvirasto	Sihteeri	1	26	27	"	"
190	"	Osastosihteeri	2	22	23	"	"
191	"	Osastokamreeri	3	19	20	"	"
192	"	Kamreeri	1	26	27	"	"
193	" hankintatoim.	Osastokamreeri	1	19	20	"	"
194	" järjestelytoim.	Järjestelyinsinööri	1	28	29	"	"
195	" konevarikko	Konekorjaamon päällikkö	1	28	29	"	"
196	"	Ylityönjohtaja	1	22	23	"	"
197	"	Työnjohtaja	1	19	20	"	"
198	" talorakennusos.	Arkkitehti	4	24	25	"	"
199	" "	Rakennusinsinööri	1	23	24	"	"
200	" "	Rakennusmestari	8	22	23	"	"
201	" "	"	9	20	21	"	"
202	" "	"	9	18	19	"	"
203	" "	"	8	16	17	"	"
204	" koneteknillinen toim.	Koneinsinööri	1	27	28	"	"
205	" "	"	1	25	26	"	"
206	" "	Sähköinsinööri	1	26	27	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka		Kaup. valt. päät.	
				entinen	uusi	tehty	astui voimaan
207	Rakennusvirasto, koneteknillinen toim.	Sähköinsinööri	1	25	26	27. 6.	1. 7. 62
208	" "	Korjausteknikko	1	21	22	"	"
209	" "	Suunnitteluteknikko	2	18	19	"	"
210	" "	Lämmöntarkkailija	1	20	21	"	"
211	" katurakennuos.	Ylikonemestari	1	22	23	"	"
212	" "	Rakennusmestari	8	22	23	"	"
213	" "	"	16	20	21	"	"
214	" "	"	15	18	19	"	"
215	" "	"	16	16	17	"	"
216	" "	Laboratorioteknikko	3	15	16	"	"
217	" suunnittelutoimisto	Insinööri	3	26	27	"	"
218	" "	"	2	24	25	"	"
219	" "	Apulaisinsinööri	7	23	24	"	"
220	" "	Mittausteknikko	4	20	21	"	"
221	" "	"	3	18	19	"	"
222	" puhtaanapitoos.	Puhtaanapitopäällikkö	1	31	32	"	"
223	" "	Insinööri	1	23	24	"	"
224	" puisto-os.	Kaupunginpuutarhuri	1	27	28	"	"
225	" "	Apulaiskaupunginpuutarhuri	1	21	23	"	"
226	" "	Työnjohtajien esimies	1	17	18	"	"
227	" "	Piiripuutarhuri	9	16	17	"	"
228	Kiinteistövirasto	Virastopäällikkö	1	35	36	"	"
229	"	Osastosihteeri	1	22	23	"	"
230	"	Kirjanpitäjä	1	11	12	"	"
231	" asemakaavaos.	Toimistoarkkitehti	3	28	29	"	"
232	"	Apulaisasemakaavainsinööri	1	28	29	"	"
233	"	Arkkitehti	2	27	28	"	"
234	"	Insinööri	2	27	28	"	"
235	"	Osastosihteeri	1	22	23	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka entinen	Palkkaluokka uusi	Kaup. valt. päät. tehty	Kaup. valt. päät. astui voimaan
236	Kiinteistövirasto, kaupunkimittaus-os.	Kaupungingeodeetti	1	32	33	27.6.	1.7.62
237	"	Apulaiskaupungingeodeetti	1	30	31	"	"
238	"	Insinööri	2	27	28	"	"
239	"	"	1	25	26	"	"
240	"	"	1	24	25	"	"
241	"	Kartanpiirustuspäällikkö	1	21	22	"	"
242	"	Mittausteknikko	1	21	22	"	"
243	"	"	5	20	21	"	"
244	"	"	1	18	19	"	"
245	"	"	2	16	17	"	"
246	"	Karttavalokuvausteknikko	1	19	20	"	"
247	" tonttios.	Omakotiarkkitehti	1	26	27	"	"
248	"	Rakennusneuvoja	1	20	21	"	"
249	"	Varastoalueiden tarkastaja	1	21	22	"	"
250	"	Rakennusmestari	1	19	20	"	"
251	"	Toimistoapulainen	1	8	10	"	"
252	" talo-os.	Osastosihteeri	1	22	23	"	"
253	"	Toimistorakennusmestari	1	21	22	"	"
254	" tekn. toim.	Insinööri	1	25	26	"	"
255	"	Rakennusmestari	1	21	22	"	"
256	" maatalous-os.	Apulaiskaupunginagronomi	1	25	26	"	"
257	" metsäos.	Kaupunginmetsänhoitaja	1	30	31	"	"
258	"	Apulaiskaupunginmetsänhoitaja	1	25	26	"	"
259	Satamalaitos, kansliaos.	Sihteeri	1	26	27	"	"
260	"	Toimistoapulainen	1	8	10	"	"
261	" kassa- ja tilios	Satamakamreeri	1	25	26	"	"
262	"	Toimistoapulainen	1	7	8	"	"
263	Satamakonttori	"	1	8	10	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka		Kaup. valt. päät.	
				entinen	uusi	tehty	astui voimaan
264	Satamalaitos, varastoimis-ja laiturihuolto-os.	Nosturi-insinööri	1	28	29	27.6.	1.7.62
265	"	Nosturiesimies	6	16	17	"	"
266	" satamarakennusos.	Apulaisinsinööri	2	23	24	"	"
267	"	Ylikonemestari	1	22	23	"	"
268	"	Rakennusmestari	5	22	23	"	"
269	"	"	10	20	21	"	"
270	"	"	10	18	19	"	"
271	"	"	7	16	17	"	"
272	"	Mittausteknikko	3	20	21	"	"
273	"	Osastokamreeri	1	19	20	"	"
274	Sähkölaitos, hankintatoim.	Insinööri	1	26	27	"	"
275	"	Korjausmestari	1	21	22	"	"
276	"	Toimistoapulainen	1	7	8	"	"
277	" jakeluos.	Insinööri	2	25	26	"	"
278	"	Johtoteknikko	1	20	21	"	"
279	"	Mittariasennusmestari	1	20	21	"	"
280	"	Sähköyliasentaja	1	15	16	"	"
281	"	Insinööri	1	26	27	"	"
282	"	"	1	28	29	"	"
283	"	Sähköyliasentaja	1	15	16	"	"
284	" uudisrakennusos.	Suunnitteluteknikko	4	20	21	"	"
285	"	"	2	18	19	"	"
286	"	Ylikonemestari	1	22	23	"	"
287	"	Insinööri	1	26	28	"	"
288	"	"	1	24	25	"	"
289	"	Kaapelimestari	2	22	23	"	"
290	"	Muuntamomestari	1	22	23	"	"
291	"	Kojeistomestari	1	22	23	"	"
292	"	Katuvalomestari	1	21	22	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka entinen	Palkkaluokka uusi	Kaup. valt. päät. tehty	Kaup. valt. päät. astui voimaan
293	Sähkölaitos, uudisrakennusos.	Apulaismuuntamomestari	1	20	21	27.6.	1.7.62
294	"	Apulaiskatuvalomestari	1	19	20	"	"
295	"	Sähköyliasentaja	13	15	16	"	"
296	" käyttöos.	Asemamestari	4	21	22	"	"
297	"	Sähköyliasentaja	5	15	16	"	"
298	" Salmisaaren voimalaitos	Insinööri	1	28	29	"	"
299	"	"	1	24	25	"	"
300	"	Ylikonemestari	1	22	23	"	"
301	"	Ylisähkömestari	1	22	23	"	"
302	"	Korjausmestari	1	21	22	"	"
303	"	"	1	19	20	"	"
304	"	Sähköyliasentaja	1	15	16	"	"
305	" Hanasaaren ja Suvilahden voimalait.	Ylikonemestari	1	22	23	"	"
306	"	Ylisähkömestari	1	22	23	"	"
307	"	Korjausmestari	2	21	22	"	"
308	"	"	1	19	20	"	"
309	"	Sähköyliasentaja	1	15	16	"	"
310	Vesilaitos	Apulaisjohtaja	1	31	32	"	"
311	"	Toimistoinsinööri	1	26	27	"	"
312	" katujohto-os.	Yliputkimestari	1	22	23	"	"
313	"	II putkimestari	3	20	21	"	"
314	"	Toimistoapulainen	1	7	8	"	"
315	" talojohto-os.	I putkimestari	1	21	22	"	"
316	"	II "	1	20	21	"	"
317	" saniteettios.	I "	1	21	22	"	"
318	"	II "	1	20	21	"	"
319	" tarkastusos.	Tarkastusinsinööri	1	26	27	"	"
320	"	Asennustarkastaja	1	18	19	"	"
321	" Vanhankaup. lait.	Laboratorioteknikko	2	15	16	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkka-luokka entinen	Palkka-luokka uusi	Kaup. valt. päät. tehty	Kaup. valt. päät. astui voimaan
322	Vesilaitos, Pitkäkosken vedenpuhd. lait.	Käyttökemisti	1	28	29	27.6.	1.7.62
323	"	Laboratorioteknikko	1	15	16	"	"
324	"	Ylikonemestari	1	22	23	"	"
325	" hankinta ja varastot	Hankintapäällikkö	1	26	27	"	"
326	"	Toimistoapulainen	1	8	10	"	"
327	" Malminkadun työpaja	Työpajan esimies	1	22	23	"	"
328	"	Työnjohtaja	1	20	21	"	"
329	Kaasulaitos	Jakelupäällikkö	1	31	32	"	"
330	"	Tuotantopäällikkö	1	31	32	"	"
331	"	Käyttöinsinööri	1	28	29	"	"
332	"	"	1	26	27	"	"
333	"	Sivutuoteinsinööri	1	27	28	"	"
334	"	Kemisti	1	27	28	"	"
335	"	Ylikonemestari	1	22	23	"	"
336	"	Ylikaasumestari	1	22	23	"	"
337	"	Uunimestari	1	21	22	"	"
338	"	Korjausmestari	1	21	22	"	"
339	"	Hiili- ja koksimestari	1	21	22	"	"
340	"	Sähkökorjausmestari	1	21	22	"	"
341	"	I putkiverkkoinsinööri	1	28	29	"	"
342	"	Asennusinsinööri	1	28	29	"	"
343	"	Yliasennusteknikko	1	22	23	"	"
344	"	I asennusmestari	1	21	22	"	"
345	"	I putkimestari	2	21	22	"	"
346	"	II "	2	20	21	"	"
347	"	Näyttelyn esimies	1	14	15	"	"
348	" kaupallinen toim.	Toimistopäällikkö	1	24	25	"	"
349	Teollisuuslaitosten lautakunta	Asiamies	1	28	29	"	"
350	Teollisuuslaitokset, kassa- ja tilios.	Kamreeri	1	26	27	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka		Kaup. valt. päät.	
				entinen	uusi	tehty	astui voimaan
351	Teollisuuslaitokset, kassa- ja tilios.	Palkkakonttorin päällikkö	1	20	21	27.6.	1.7.62
352	"	Toimistoapulainen	2	8	10	"	"
353	Liikennelaitos	Talousjohtaja	1	34	33	"	"
354	"	Liikennejohtaja	1	34	33	"	"
355	"	Teknillinen johtaja	1	34	33	"	"
356	"	Järjestelyosaston osastopäällikkö	1	29	30	"	"
357	"	Liikennesuunnitteluosaston päällikkö	1	28	29	"	"
358	"	Teknillisen suunnitteluosaston osastopäällikkö	1	29	30	"	"
359	" raitioliikenne	Raitioliikenneosaston osastopäällikkö	1	23	24	"	"
360	"	Rataosaston osastopäällikkö	1	28	29	"	"
361	"	Raitiovaunukorjaamo-osaston osastopäällikkö	1	28	29	"	"
362	" linja-autoliikenne	Autoliikenneosaston osastopäällikkö	1	23	24	"	"
363	"	Autokorjaamo-osaston osastopäällikkö	1	28	29	"	"
364	Teurastamolaitos	Toimitusjohtaja	1	32	33	"	"
365	"	Apulaisjohtaja	1	29	30	"	"
366	"	Käyttöinsinööri	1	27	29	"	"
367	"	Metallikorjausmies	1	12	13	"	"
368	Elintarvikekeskus	Toimistoapulainen	1	8	10	"	"
369	"	Pääemäntä	1	22	23	"	"
370	Sukupuolitautien poliklinikka	Kaupunginvenerologi	1	vpl A27	vpl A29	19.12.	1.1.63

D. Muutetut ja uuden nimen saaneet virat.

N:o	Virasto tai laitos	Viran aikaisempi nimi	Viran uusi nimi	Lukumäärä	Palkkaluokka entinen	Palkkaluokka uusi	Kaup. valt. päät. tehty	Kaup. valt. päät. astui voimaan
1	Kiinteistövirasto, metsäos.	Toimistoapulainen	Toimistonhoitaja	1	14	15	7.2.	1.3.62
2	Lastensuojeluvirasto	Kanslianhoitaja	"	4	20	20	21.2.	
3	Sähkölaitos	Apulaismittarimestari	Laboratoriomestari	1	23	26	7.3.	1.1.62
4	Kustaankartanon vanhainkoti	Lääkintävoimistelija	Vastaava lääkintävoimistelija	1	16	18	21.3.	1.4.62
5	Koskelan sairaskoti	Varastokirjanjanpitäjä	Varastonhoitaja	1	17	17	4.4.	1.5.62
6	"	Toimistoapulainen	Toimistonhoitaja	1	15	16	"	"
7	"	"	Kassanhoitaja	1	15	15	"	"
8	"	"	Kirjaaja	1	13	16	"	"
9	Rakennusvirasto	Kassanhoitaja	Pääkassanhoitaja	1	17	19	6.6.	1.7.62
10	Teurastamolaitos	Kanslisti	Kirjanpitäjä	1	18	19	"	1.1.63
11	"	Lämmittäjä	Metallikorjausmies	1	15	16	"	"
12	"	"	Alikonemestari	1	15	20	"	"
13	Laakson sairaala	Sairaanhoitaja	Laboratorioapulainen	1	16	16	20.6.	1.7.62
14	Hesperian sairaala	Kylvettäjä	Sairaala-apulainen	1	9	9	"	"
15	Laboratoriokoulu	Työnopettaja	Ammattiaineiden opettaja	2	23	28	"	1.8.62
16	Kaupunginkanslia	Toimistoapulainen	Kanslisti	1	11	13	27.6.	1.7.62
17	Järjestelytoimisto	Toimistotyöntutkija	Toimistotutkija	1	23	24	"	"
18	"	Toimistoapulainen	Toimistonhoitaja	1	10	11	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Viran aikaisempi nimi	Viran uusi nimi	Lukumäärä	Palkkaluokka entinen	Palkkaluokka uusi	kaup. valt. päät. tehty	kaup. valt. päät. astui voimaan
19	Tilastotoimisto	Aktuaari	Yliaktuaari	1	24	25	27.6	1.7.62
20	"	Toimistoapulainen	Kanslisti	1	10	11	"	"
21	Rahatoimisto	Kirjanpitäjä	Pääkirjanpitäjä	1	18	19	"	"
22	"	Tarkkaaja	Arkistojärjestäjä	1	10	12	"	"
23	Palkkalautakunnan toimisto	Toimistoapulainen	Kanslisti	2	10	11	"	"
24	Ulosottovirasto	"	"	1	10	11	"	"
25	Terveydenhoitovirasto	Asiamies	Osastopäällikkö	1	28	29	"	"
26	Sairaalavirasto	Toimistoapulainen	Kirjaaja	1	10	11	"	"
27	Kivelän sairaala	Desinfioitsijamekaanikko	Mekaanikko	1	12	13	"	"
28	Marian sairaala	Toimistoapulainen	Kassanhoitaja	1	8	11	"	"
29	Huoltovirasto	Notaari	Osastosihteeri	3	22	23	"	"
30	"	Toimistoapulainen	Arvo-omaisuudenhoitaja	1	10	11	"	"
31	Koskelan sairaskoti	Työtoiminnan valvoja	Isännöitsijä	1	17	18	"	"
32	Lastensuojeluvirasto	Toimistoapulainen	Toimentaja	2	8	11	"	"
33	Rakennusvirasto, katurakennusos.	Koneenhoitaja	Alikonemestari	1	14	15	"	"
34	Kiinteistövirasto	Toimistoapulainen	Apul. kirjanpitäjä	1	8	9	"	"
35	Sähkölaitos	Työpajamestari	Suunnitteluteknikko	1	21	21	"	"
36	"	Linjamestari	Avojohtomestari	4	21	22	"	"
37	"	Apulaiskaapelimestari	Suunnitteluteknikko	1	20	20	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Viran aikaisempi nimi	Viran uusi nimi	Lukumäärä	Palkkaluokka entinen	Palkkaluokka uusi	Kaup. valt. päät. tehty	Kaup. valt. päät. astui voimaan
38	Sähkölaitos	Apulaismuuntamomestari	Apulaiskojeistomestari	1	20	21	27.6.	1.7.62
39	"	Apulaislinjamestari	Apulaisavojohtomestari	4	19	20	"	"
40	Vesilaitos	Käyttöpäällikkö	Ylikonemestari	1	22	23	"	"
41	"	Apulaiskäyttöpäällikkö	Sähkömestari	1	21	21	"	"
42	"	Konemestari	Vuoromestari	4	18	20	"	"
43	"	Koneenhoitaja	Alikonemestari	13	14	15	"	"
44	"	Toimistoapulainen	Laskuttaja	1	8	10	"	"
45	Kaasulaitos	"	Kanslisti	1	10	11	"	"
46	Kiinteistövirasto, talo-os.	Apulaisrakennusmestari	Rakennusmestari	3	20	20	5.9.	
47	Väestöasiaintoim.	Toimistonhoitaja	Väestöasiainhoitaja	1	19	21	19.9.	1.1.63
48	"	Toimistoesimies	Toimistonhoitaja	1	17	16	"	"
49	Rakennusvirasto	Toimistoapulainen	Apulaiskirjaaja	1	8	11	31.10.	"
50	" katurakennusos.	Koneenhoitaja	Alikonemestari	1	14	15	14.11.	"
51	Sukupuolitautien-poliklinikka	Osastolääkäri	Apulaisvenerologi	1	vpl A29	vpl A27	19.12.	1.1.63

E. Toiseen laitokseen tai osastoon tai toisen lautakunnan alaiseksi siirretyt virat.

N:o	Laitos, osasto tai lautakunta: josta virka siirrettiin	Laitos, osasto tai lautakunta: johon virka siirrettiin	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup. valt.päät.: tehty	Kaup. valt.päät.: astui voimaan
1	Sähkölaitos	Rakennusvirasto	Piirtäjä	1	20	24.1.	1.2.62
2	Päivähuoltola Aula	Päivähuoltola Tyynelä	Lastentarhanjohtaja: uusi nimi: johtaja	1	21	7.2.	1.4.62
3	"	Taivallahden nuorisokoti	Keittäjä (9 pl.)	1	8	"	"
4	Tuberkuloositoimisto	Laakson sairaala	Röntgenlääkäri	1	vpl 34	20.6.	1.7.62
5	"	"	Osastonhoitaja	2	19	"	"
6	"	"	Röntgenhoitaja	2	16	"	"
7	"	"	Laboratorioapulainen	2	16	"	"
8	"	"	Röntgenteknillinen apulainen	1	14	"	"
9	"	"	Apuhoitaja	1	13	"	"
10	"	"	Lasinpesijä	1	9	"	"
11	"	"	Vastaanottoapulainen	1	9	"	"
12	"	"	Siivooja: uusi nimi: sairaala-apulainen (8 pl.)	1	9	"	"
13	Kiinteistövirasto, asemakaavaosasto	Kiinteistövirasto, asemakaavaosaston liikennetoimisto	Liikenneinsinööri (28 pl.)	1	29[1]	3.10.	1.10.62
14	"	"	Insinööri (26 pl.)	1	28[1]	"	"
15	"	"	" (25 pl.)	1	26[2]	"	"
16	Rakennusviraston talorakennusos.	Sairaalalautakunta	Rakennusmestari	2	21	14.11.	1.1.63
17	"	Huoltolautakunta	"	1	19	"	"

1) III kielitaitoluokka
2) IV "

MUUTOKSIA KANSAKOULUJEN OPETTAJAN-
VIRKOIHIN.

Kaupunginvaltuusto päätti 2.5.1962 muuttaa suomenkielisten kansakoulujen yhden alakansakoulunopettajan viran 1.8.1962 alkaen yläkansakoulunopettajan viraksi.

Kaupunginvaltuusto päätti 5.9.1962 muuttaa ruotsinkielisten kansakoulujen yhden alakansakoulunopettajan viran 1.9.1962 alkaen yläkansakoulunopettajan viraksi.

AAKKOSELLINEN ASIAHAKEMISTO HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLISEEN ASETUSKOKOELMAAN VUOSILTA 1953-1962

Merkintöjä.

Vuotta osoittava luku 1953 tarkoittaa voimassa olevaa asetusta, 1953 asetusta, joka ei enää ole voimassa.

Vuosiluvun jäljessä oleva luku tarkoittaa asetuksen juoksevaa numeroa.

Aitaaminen, katumaan, siitä perittävä maksu ... 1953:25; 1957:26
Ajoneuvojen kokonaispainon rajoittaminen Pasilassa olevalla rantaradan yli johtavalla sillalla..... 1954:88
Ajonopeus, moottoriajoneuvojen 1953:90, 116; 1955:13; 1962:60
sen rajoittaminen Herttoniementiellä 1957:58
" " Tuusulantiellä 1957:44
Ks. Tieliikenneasetus.
Alkoholistihuoltola, yleinen, maksut siihen määrätyn hoidosta 1956:70; 1959:15; 1962:21
Alkoholistilain muutos 1956:73
Alueliikenne, henkilöautoilla harjoitettava ammattimainen, sitä varten vahvistetut järjestysohjeet 1954:121; 1958:112
Alueliikenneluvat, henkilövuokra-autoille myönnettävät, niiden enimmäismäärä 1956:110; 1958:72
kuorma- ja pakettiautoille myönnettävät, niiden enimmäismäärä 1956:62, 192; 1957:93; 1961:113
Alueläkäkärit, heidän palkkauksensa ..... 1958:55 (muut. 1961:57)
heidän vastaanotollaan röntgen- ja laboratoriotutkimuksista sekä fysikaalisesta hoidosta perittävät maksut 1958:150
heidän virkapiiriensä rajat 1959:89; 1961:114
heidän vuokrarahansa 1956:65; 1959:109
Aluevaihto valtion ja Helsingin kaupungin välillä, laki siitä 1962:61
Alukset, kaupungin, sopimus niiden konepäällystön palkkauksesta ja työehdoista ..... 1959:134 (muut. 1962:26, 93)

Alukset, niiden päälliköiden ja perämiesten työehtosopimus 1962:94
taksa niiden käyttämisestä 1957:29; 1957:108
Ks. myös Satamajäänsärkijät.
Aluksille annetusta vedestä kannettava maksu ... 1953:18; 1957:107; 1960:94
Aluksista kannettava satamamaksu, v. 1924 vahvistetun taksan korotus 1953:106; 1956:77; 1957:10; 1958:101
Ammatinvalinnanohjaus, laki siitä 1960:6
siitä annetun lain voimaansaattamista kosk. toimenpiteet 1960:72
Ammattikoulut, kauppa- ja teollisuusministeriön päätös niistä 1959:57
niiden lukukausimaksut 1961:58
niiden opettajien kotityökorvaukset 1954:37; 1956:170
niiden opettajien tuntipalkat..... 1955:99; 1956:71, 152; 1957:70; 1958:60; 1960:87; 1961:83
niiden rehtorien palkkioiden ja opetusvelvollisuuden vahvistaminen 1958:84
Ammattilääketieteen säätiön ja kaupungin välinen sopimus 1956:56 (muut. 1957:72; 1962:135)
Ammattiopetuslaitosten v. 1946 vahvistetun ohjesäännön muutos 1956:112
Ammattiopintojen avustuslain muutos 1958:74
Ammattioppilaitokset, asetus niistä..... 1959:6 (muut. 1962:42,151)
Helsingin kaupungin, niiden ohjesääntö 1961:14 (muut. 1962:120)
laki niistä ..... 1958:69 (muut. 1959:111; 1961:65)
niiden omien huoneistojen hankkimiseksi annettavan valtionavustuksen perusteet 1959:55
Ammattioppilaslautakunnan johtosääntö 1958:30
Ansiomerkki, kaupunkiliiton, sen myöntäminen 1956:44
Arkistot, julkiset, niistä annetun asetuksen muutos.... 1954:29
niistä annetun lain muutos 1962:159
Arkistot, valtion virka- ja kunnalliset, ohjeet niiden huoneista 1954:60; 1961:1
Asemakaava, 6. kaupunginosan korttelia n:o 181 koskeva 1954:155
15. kaupunginosan korttelia n:o 635 koskeva..... 1954:135
18. kaupunginosan kortteleiden n:o 604 ja 622 välisen alueen 1956:196
18. kaupunginosan korttelin n:o 625..... 1957:132
20. kaupunginosan korttelin n:o 181..... 1961:144
20. kaupunginosan eteläkärjen 1962:167
22. kaupunginosan korttelin n:o 585 luoteispuolella olevan alueen 1960:144
24. kaupunginosaa koskeva 1957:132
24. kaupunginosan kortteleiden n:o 931-940 ja 942-947 1955:180
25. kaupunginosaa koskeva 1953:162
26. kaupunginosaa koskeva 1953:162

26. kaupunginosan korttelin n:o 979 ..... 1959:154
26. kaupunginosan korttelin n:o 979 kaakkoispuolella olevan alueen 1961:144
28. kaupunginosaa koskeva 1953:162
28. kaupunginosaa (Oulunkylää, Maunulaa) koskeva .. 1958:188
28. kaupunginosaa (Pirkkolaa, Suursuota) koskeva .. 1955:189
28. kaupunginosan kortteleita n:o 28027, 28031 sekä niiden välistä katualuetta koskeva 1962:167
28. kaupunginosan kortteleita n:o 28055, 28056 ja 28073 koskeva 1954:133
29. kaupunginosan pohjoisosan (Pohjois-Haaga III:n) 1955:212
29. kaupunginosan (Haagan eteläisen alueen luoteisosan) 1960:144
30. kaupunginosan (Pohjois-Munkkiniemen) 1955:204
30. kaupunginosan (Kuusisaaren) 1956:196
30. kaupunginosan korttelin n:o 30099 ..... 1957:132
30. kaupunginosaa koskeva 1960:144; 1961:144
30. kaupunginosan koillisosan (Niemenmäen) 1960:144
30. kaupunginosan Huopalahdentien ja Ulvilantien välistä huoltoasema-aluetta koskeva 1962:167
32. kaupunginosan Konalan eteläosan 1962:167
33. kaupunginosan osan (Etelä-Kaarelan) 1957:132
34. kaupunginosan 1955:181; 1960:144
38. kaupunginosan (Malmin) luoteisosan 1953:160
38. kaupunginosan (Pihlajamäen) lounaisosan 1960:144
38. kaupunginosan (Pihlajamäen) pohjoisosan 1962:167
39. kaupunginosan (Tapanilan) etelä- ja länsiosan .. 1953:160
42. kaupunginosan (Kulosaaren keskiosan) 1959:154
43. kaupunginosan (Herttoniemen itäisen asuntoalueen pohjoisosan) 1954:137
43. kaupunginosan (Herttoniemen eteläisen teollisuusalueen) 1954:167
43. kaupunginosan (Herttoniemen läntisen asuntoalueen pohjoisosan) 1955:169
43. kaupunginosan (Herttoniemen itäisen asuntoalueen) 1955:251
43. kaupunginosan korttelien n:o 43139-43147 ..... 1953:128
43. kaupunginosan (Herttoniemen sataman) 1960:144
44. kaupunginosan korttelin n:o 44029 ..... 1955:230
45. kaupunginosan (Puotilan itäosan) 1959:154
45. kaupunginosan (Marjaniemen eteläosan) 1960:144
45. kaupunginosan (Puotilan luoteisosan) 1961:144; 1962:167
45. kaupunginosan Myllypuron alueen 1962:167
45. kaupunginosan Vartioharjun luoteisosan 1962:167
46. kaupunginosan 1955:186; 1956:196; 1957:132; 1960:144
Asemakaavalain muutoksia 1957:69; 1958:91
Asemakaavan muutoksia 1953:122-159, 161, 163-172; 1954: 123-132, 134, 136, 138-154, 156-166, 168-183; 1955: 111, 120, 163-179, 182-185, 187-188, 190-203, 205-211,

213-229, 231-258; 1956:196; 1957:132; 1958:188; 1959:154; 1960:144; 1961:144; 1962:167
Asemakaavoissa ym. käytettävät merkinnät..... 1959:103
Asevelvollisuuslain nojalla reservin kertausharjoituksiin kutsuttujen, kaupungin palveluksessa olevien asevelvollisten palkat ja vuosilomat..... 1953:69
Asiakirjain lähettäminen, asetus siitä 1954:19 (muut. 1954:107; 1955:77; 1959:85; 1962:30)
laki siitä 1954:18
siitä kannettavat maksut 1955:103; 1959:97
Asiakirjain säilyttäminen ja hävittäminen 1956:120; 1957:90, 114; 1958:97
Asiamiestoimisto, kaupunginhallituksen, sen johtosääntö 1954:51; 1955:116 (muut. 1958:49); 1962:12
Asuinhuoneistot, niiden lämmityskustannusten suorittaminen..... 1956:146 (muut. 1957:124)
niiden vuokrakustannusten nousu 1953:13, 115; 1955:151; 1956:153; 1957:125; 1958:176; 1959:138; 1960:115; 1961:108
Asumistuki, lapsiperheiden, asetus siitä 1962:14
laki siitä 1961:140
Asuntoavustuksen myöntäminen perheellisille tulojen enimmäismäärien mukaan 1953:98; 1959:80
Asuntolainojen ehdot..... 1959:60 (muut. 1961:84)
Asuntolainojen korkokanta..... 1953:120; 1959:10
Asuntotonttien yleiset luovutusehdot.....1955:141(muut. 1959:100)
Asuntotuotannon veronhuojennuslaki 1953:101 (muut. 1955: 134; 1961:127); 1958:172 (muut. 1962:105); 1962:106(muut.1962:128)
sen täytäntöönpano 1953:119 (muut. 1956:1; 1957:67); 1959:17; 1962:150
siinä tarkoitettu käypä korko 1956:2; 1958:120; 1959:43
Asuntotuotantokomitean toimintaohjeet 1959:70
Asuntotuotantolaki ..... 1953:96 (muut. 1959:50)
sen täytäntöönpanoasetus 1953:97 (muut. 1954:43; 1955:100);1959:78
siinä tarkoitetun lisälainan ja asunto-osakelainan myöntämisperusteet..... 1959:79
Asuntotuotantotoimisto, kiinteistöviraston, sen toimintaohjeet 1959:71
Asutuslautakunnan puheenjohtajan vuosipalkkio 1956:32
Asutuslautakunnat, asetus niistä..... 1962:164
laki niistä 1962:163
Auroran sairaalan hyväksyminen invaliidihuoltosairaalaksi 1954:96; 1955:113
Autoasetus (v:lta 1948), sen muuttaminen 1954:30; 1955:78; 1956:37
sen täytäntöönpano ..... 1955:25 (muut. 1956:57)
Ks. Moottoriajoneuvoasetus ja sen täytäntöönpano.
Autonosturien käyttötaksa 1953:86
Ks. Tavaransiirtolaitteet, koneelliset, niiden käyttötaksa.

Autorekisterin siirtäminen Helsingin poliisilaitokselle.. 1958:121
Autotaksa, ks. Kuorma-autotaksa ja Vuokra-autotaksa.
Autovaakojen käytöstä kannettavat punnitusmaksut 1956:11; 1959:73

Bensiinin myynti astioista, sen järjestämistä koskevan päätöksen kumoaminen 1955:7

Denaturoidut alkoholipitoiset aineet, asetus niistä 1958:25 (muut. 1959:82, 151)
Desinfioimislaitoksen johtosääntö 1962:146
Desinfioimislaitoksessa annetusta syyhyhoidosta perittävä maksu 1956:39

Ebeneserkodin lastentarhojen ja -seimen sekä päiväkodin ottaminen kaupungin haltuun 1962:79
Elatusavustusten korottaminen, laki siitä 1956:183; 1960: 133 (muut. 1961:37)
Elatusvelvollisen työlaitokseen toimittamista koskevan vaatimuksen tiedoksisaattaminen 1956:133
Elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetun lain muutos 1961:76
Elintarvikeasetuksen muuttaminen 1953:56; 1961:98
Elintarvikenäytteiden ottamisesta annettu asetus 1953:104
Elintarviketutkimuslaitoksia koskeva sopimus 1954:38
Elokuvanäytännöt, asetus niistä 1956:175 (muut. 1959:36; 1961:41)
Eläintaudit, helposti leviävät, laki niiden vastustamisesta 1960:119
Eläintenhuoltoaseman luovuttaminen Eläinten Huoltoyhdistys - Föreningen Djurvärnet nimisen yhdistyksen haltuun 1953:110
Eläkeasetus, työntekijäin 1962:32
Eläkelaki, työntekijäin ..... 1961:80 (muut. 1962:23)
Eläkelaki, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin 1962:64
Eläkesääntö, kaupungin työntekijäin 1953:80 (muut. 1954:77; 1955:42; 1962:85)
kaupungin viranhaltijain 1953:79 (muut. 1954:76; 1955: 41, 114; 1955:72; 1962:85)
Eläkkeet, lottapalvelun hyväksi lukeminen niitä laskettaessa 1954:111
niiden tarkistaminen 1954:4; 1955:147; 1956:85, 125; 1958:64, 123, 129; 1959:41; 1960:46; 1961:13; 1962:27; 1962:85
valtion varoista suoritettavat, niiden järjestelystä annettu laki 1953:3
verovirastosta ja työnvälitystoimistosta valtion palvelukseen siirtyneille myönnetyt 1959:104; 1961:56
Ks. myös Leskieläke- ja kasvatusapusääntö.
Ennakkoperintäasetus 1959:129 (muut. 1961:39; 1961:106; 1962:158; 1962:75
Ennakkoperintälaki ..... 1959:117 (muut. 1960:61; 1962:156)

Ennakkoperintälaki v:lta 1946, ennakon pidättäminen sen 4 §:n 4 momentin tarkoittamasta edustus- ja matkakustannuksesta 1956:118
sen muuttaminen 1954:20; 1956:87, 177, 178
sen täytäntöönpano ja soveltaminen (muutoksia v. 1946 annettuun päätökseen 1953:60, 73, 93; 1954:105; 1955: 117; 1956:116, 180
Erityislapsilisä, veroäyrien enimmäismäärät sitä myönnettäessä 1961:24; 1962:90
Erityislapsilisäasetus ..... 1961:22 (muut. 1961:54)
Erityislapsilisälaki 1960:137
Esikaupunkitoimikunnan toimintaohjeet 1956:23

Haagan huvilayhdyskunnan rakennusjärjestyksen kumoaminen 1961:85
Hankintatoimintaa koskevia määräyksiä 1955:19; 1959:63 (muut. 1962:137); 1959:68
Hankintatoimiston johtosääntö 1955:18; uusi painos 1956:92 (muut. 1959:67; 1961:101)
Helsingin kaupungin 400-vuotiskoti - Helsingfors stads 400-årshem nimisen säätiön säädekirja 1953:65
sen palveluksessa olevien talonmiesten eläke-etujen järjestäminen 1954:81
sen säännöt 1953:66
Helsinki-mitalin jakoa koskevat määräykset 1955:122; 1956:44
Henkikirjoittaja, asetus niiden henkilöluettelojen maksusta, jotka hänen tulee kunnallisten vaaliluettelojen tekemistä varten toimittaa 1953:28; 1956:76
Henkikirjoitus, siitä annetun asetuksen muuttaminen 1957: 46; 1960:57
siitä annetun lain muuttaminen 1957:45
Henkilövuokra-autoille myönnettävien alueliikennelupien enimmäismäärä 1956:110; 1958:72
Henkilövuokra-autotaksa, ks. Vuokra-autotaksa.
Herttoniemen siirtolapuutarhan palstojen vuokra-ajan jatkaminen 1953:33
Herttoniementie, ajonopeuden rajoittaminen sillä 1957:58
Herttoniemen öljysataman varastopaikkojen järjestyssääntöjen kumoaminen 1960:103
Hesperian sairaalaan perustettujen lääkärin virkojen palkkaus 1960:3; 1961:89, 146
Hintojen säännöstely 1953:68
Huoltoapuasetus 1956:95
Huoltoapulaki ..... 1956:29 (muut. 1961:81)
Huoltoavun korvausta koskevan vaatimuksen tiedoksisaattaminen 1956:133
Huoltokassan toimintaohjeet ..... 1958:80 (muut. 1961:90)
Huoltokassan v. 1949 vahvistettujen sääntöjen muutoksia 1953:37; 1955:39

Huoltolaitokset, kunnalliset, niiden piirustusten vahvistaminen ja niiden käytettäväksi hyväksyminen 1956:132
Huoltolautakunnan alaiset laitokset, niiden ohjesäännön muutoksia 1957:74; 1958:152; 1961:26; 1962:58
niiden tulo- ja lähtöpäiviltä perittävät korvaukset ... 1958:139
Huoltoloiden ja työlaitosten hoitopäivämaksun vahvistaminen 1962:22
Huoltotoimisto, Helsingin mielisairaanhuoltopiirin, sen ohjesääntö 1956:115
Huoneenvuokralaki 1961:15
Huoneenvuokralautakunta, päätoiminen, sen lakkauttaminen 1957:1
Huoneenvuokralautakuntien puheenjohtajien ja jäsenten palkkiot 1953:87; 1956:31
Huoneenvuokrasäännöstely, päätös siitä 1953:12; 1954:2; 1955:3,74; 1955:149 (muut. 1956:121); 1957:121; 1958:174; 1959:136; 1960:70; 1961:71
siitä annetun päätöksen soveltaminen 1953:100; 1954:15; 1955:75,150; 1956:139; 1957:122
Huoneenvuokrien korotusmäärät 1953:13,115; 1955:151; 1956:153; 1957:125; 1958:176; 1959:138; 1960:115; 1961:108
Huoneenvuokrien säännöstely, laki siitä 1955:148; 1957:120; 1958:173; 1959:135; 1960:69; 1961:70
vuokrasuhteiden järjestäminen sen päättyessä 1961:139
Huoneistojen lämmityskustannusten suorittaminen 1956:146 (muut. 1957:124)
Huonerakennustyötä varten annettujen järjestysohjeiden muuttaminen 1956:86

Ikälisät, niitä vastaavien palkanlisien suorittaminen kaupunginorkesterin jäsenille 1953:70; 1957:97
oikeus lukea hyväksi niihin nähden lottatehtävissä palveltu aika 1953:105
Imatran Voima Oy:n ja Helsingin kaupungin välinen sähkönhankintasopimus 1953:108
Indeksisidonnaisuus, kaupungin viranhaltijain palkkauksen, sen lakkaaminen 1959:5
Invaliidihuoltoasetuksen muutos 1955:64
Invaliidihuoltolain täytäntöönpano ..... 1957:15 (muut. 1961:125)
Invaliidirahalain muutoksia 1955:79; 1956:48,157; 1958:164; 1962:97
Investointitoimikunnan asettaminen 1956:27
Irtolaislain muuttaminen 1956:75
Irtolaisten työlaitoshoidon päiväkustannuksen määrä 1956: 69; 1959:16; 1962:13

Jakolaitoksesta annetun lain mukaisista toimituksista suoritettavien maksujen taksa 1955:44
Ks. Tontinmittaustaksa.

Järjestelytoimiston johtosääntö ..... 1958:48 (muut. 1962:83)
Järjestysohjeiden kumoaminen 1961:141
Järjestyssääntö, Helsingin kaupungin yleinen 1957:94
Jääkenttäsäätiön säännöt 1954:113
Jäämäluettelon laatiminen ratkaisematta olevista asioista 1958:117

Kaasulaitoksen johtosäännön muutoksia 1953:58; 1961:61
Kaasumittarin vuokran korottaminen 1954:71
Kaasunjakelualueen määrääminen 1959:27
Kaasutariffi 1955:11; 1958:4; 1959:33
Kaavoitusalueiden jakoasetus ..... 1960:84 (muut. 1962:44)
Kaavoitusalueiden jakolaki 1960:14
Kaavoitusmittaukset ja kaavojen pohjakartat, asetus niistä 1960:10
Kaduissa tehtävien kaivuiden suoritus- ja valvontataksa 1953:53; 1958:28
Kadun keskimääräisten rakentamiskustannusten vahvistaminen 1961:115
Kadun päällystäminen, määräyksiä siitä 1961:7
Kadut, niiden nimet, vahvistetut uudet ja poistetut 1953: 128, 132, 152, 160, 162; 1954: 32, 122, 135, 137, 162, 167; 1955:166, 169, 181, 186, 189, 191, 201, 204; 1956: 196; 1957:132; 1958:188; 1959:154; 1960:144; 1961:144; 1962:167
Kalastuslupamaksut 1954:109; 1955:138
Kalastusta Helsingin kaupungin vesialueilla koskevat määräykset ..... 1953:31; 1954:25; 1954:55 (muut. 1955:125)
Kalliosuojien hoidon ja valvonnan palauttaminen väestönsuojelutoimistolle 1956:165
Kammion Sairaskoti Oy:ssä palvellun ajan hyväksi lukeminen kaupungin palvelukseen siirryttäessä 1953:16; 1954:44
Kansakouluasetus 1958:103 (muut. 1959:20, 133; 1960:53, 95; 1961:66; 1962:19)
Kansakouluhuoneistojen käyttöä koskevat säännöt 1957:18
Kansakoulujen hammaslääkärintoimi, asetus siitä 1956:134
laki siitä 1956:80
Kansakoulujen johtajien palkkiot 1955:89; 1956:34, 169; 1957:56; 1960:91; 1962:80; 1962:121
Kansakoulujen johtajien vapaatunnit 1958:115
Kansakoulujen lääkärintoimi, asetus siitä 1953:19 (muut. 1957:17)
Kansakoulujen ohjesäännön muutoksia 1958:24; 1959:92; 1961:109; 1962:112
Kansakoulujen talonmiesten viikkoleposijaisuuden järjestely ja palkkaus sekä sunnuntaityökorvaukset 1961:118 (muut. 1962:132)
Kansakoulujen terveydenhoidon johtosäännön muutos 1953:61
Ks. Kouluterveydenhoito-ohjesääntö.

Kansakoulujen vahtimestareille ja siivoojille suoritettavat korvaukset 1956:43; 1957:65 (muut. 1957:99); 1958:156; 1960:24; 1961:124; 1962:88; 1962:131
Kansakoulujen vahtimestarien ym. tehtävät 1961:135
Kansakoululaitos, sen asevelvolliselle viranhaltijalle suoritettava palkka, laki siitä 1958:171
sen kustannuksista annetun lain muutokset 1953:2; 1953:17; 1955:58; 1955:144, 153, 154, 155; 1956: 98, 99, 189; 1958:99
sen kustannuksista annetun lain täytäntöönpanoasetuksen muutos 1957:118
sen viranhaltijain palkkaus ja eläkkeet, asetus niistä 1958:104 (muut. 1959:98, 123)
sen viranhaltijain palkkaus ja eläkkeet, laki niistä 1957:64 (muut. 1958:137; 1959:56, 119; 1960:79; 1962:5; 1962:100)
sen viranhaltijain valtion varoista suoritettavat eläkkeet ja elinkautiset apurahat, laki niistä 1958:170
sen ylläpitämiseen maksettava valtionavustus 1953:29; 1954:27; 1955:35; 1956:61; 1957:27; 1958:36; 1959:30
Kansakoululaki ..... 1957:63 (muut. 1959:8; 1961:49; 1962:98, 99)
Kansakoululuokkien oppilasluku 1959:108
Kansakoulunopettajat, heidän palkkauksensa tarkistaminen 1960:91; 1961:13, 109; 1962:112
lastensuojeluviraston alaisissa laitoksissa, heille suoritettava lisäpalkka 1960:7
muutoksia heidän virkoihinsa 1959:156; 1960:146; 1961: 146; 1962:169
ylituntipalkkiot 1955:89; 1956:34, 169; 1957:56; 1960:91; 1962:80; 1962:121
Kansakoulunoppilaat, vierailta paikkakunnilta kotoisin olevat, heidän koulumäksunsa 1957:36; 1959:94; 1960:37
Kansakoulutointa koskevat väliaikaiset järjestelyt, laki niistä 1953:102
sen täytäntöönpano 1954:5
Kansanedustajain vaalit, laki niistä ..... 1955:86 (muut. 1960:113)
Kansaneläke- ja lapsilisämaksu, työnantajan, laki siitä 1953:114; 1954:78; 1955:159 (muut. 1956:67); 1956: 181; 1957:66 (muut. 1958:163); 1959:143 (muut. 1960: 123; 1961:104); 1962:74; 1962:155
sen täytäntöönpano 1956:9 (muut. 1956:68); 1957:117; 1959:145; 1962:75; 1962:157
Kansaneläkeasetus 1953:5; 1954:6, 106; 1955:12; 1956:10; 1956:150 (muut. 1957:32; 1957:61, 78; 1959:149; 1960:30, 68; 1960:45, 138; 1962:18, 69, 103, 127)
Kansaneläkelaitos, kuntien ryhmitys tukiosan kustannusosuuden maksamiseksi sille 1956:172; 1957:119; 1960:127; 1962:147

Kansaneläkelaki 1953:113; 1954:79; 1955:15, 37, 156; 1956: 52; 1956:88 (muut. 1956:156; 1957:76; 1958:12, 161; 1959:146; 1960:99; 1961:46; 1961:47, 138; 1962:24)
kuntien ryhmitys sen mukaisen tukiosan maksamista varten 1956:173
sen mukaisen lisäeläkkeen korottamisperusteet 1954:101 (muut. 1955:36); 1956:108
siinä säädettyjen eläkkeiden ja avustusten sitominen elinkustannuksiin 1956:89; 1957:16
sitä koskevia poikkeuksia 1953:6; 1956:128
valtion sen mukaan vastattavien tukiosien kustannusten rahoittaminen 1959:147, 148
Kansaneläkkeen tukiosaa nauttivien henkilöiden vapauttaminen alueläkärien palkkioiden maksamisesta 1961:57
Kansaneläkkeiden lisäeläkerahastosta annetun lain kumoaminen 1954:100
Kansanhuoltohallinto, kunnallinen, siitä annetun päätöksen kumoaminen 1956:16
Kansanpuistojen järjestyssääntöjen muutos 1955:162
Kasvatuslaitoksiin otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista annetun asetuksen muutos ...1956:102; 1959:75
Kasvatusneuvoloiden valtionapu 1957:87
Katoissa sallittava pienin kaltevuus 1956:53
Katujen puhtaanapito 1956:21; 1958:35
Katumaan aitaamisesta perittävä maksu..... 1953:25; 1957:26
Kauppa, liikkuva, kauppa- ja teollisuusministeriön päätös siitä 1962:35
laki siitä..... 1961:77
Kaupunginarkiston johtosäännön muutos 1958:51
Kaupungingeodeetin tehtävistä suoritettavien maksujen taksa ..... 1954:110 (muut. 1960:64)
Kaupunginhallituksen asiamiestoimiston johtosääntö 1954:51; 1955:116 (muut. 1958:49); 1962:12
Kaupunginhallituksen johtosääntö 1958:46 (muut. 1959:47; 1960:2; 1961:30; 1962:29, 140)
Kaupunginhallituksen järjestelytoimiston johtosääntö 1958:48 (muut. 1962:83)
Kaupunginhallituksen ohjesäännön muutoksia 1953:21; 1954: 64; 1958:94; 1959:86; 1960:49, 88, 142; 1962:33, 130
Kaupunginhallituksen tekemien päätösten täytäntöönpano 1959:69
Kaupunginkanslian johtosäännön (v:lta 1948) muutos 1955:17
Kaupunginkanslian johtosääntö ..... 1958:47 (muut. 1960:17)
Kaupunginkirjaston johtosäännön muutos..... 1956:91
Kaupunginkirjaston kirjanperimispalkkiot 1959:28
Kaupunginkirjaston käyttöohjeet..... 1953:27
Kaupunginlääkärien ohjesääntö 1958:38
Kaupunginorkesteri, henkilökohtaisten palkanlisien myöntäminen sen jäsenille 1953:70; 1957:97

Kaupunginorkesteri, sen johtosääntö ..... uusi painos 1962:54
sen jäsenten soitinkorvaukset 1960:36
sen vuokraustariffi 1956:119
Kaupunginviskaalien ohjesäännön sisältävän asetuksen muutos 1962:50
Kaupunginvoudin viran kelpoisuusehdot, asetus niistä .. 1958:106
Kaupunkien erioikeudet, laki poikkeuksesta niihin..... 1958:157
Kaupunkiliiton ansiomerkin myöntäminen 1956:44
Keskusmielisairaalan Kivelän osaston nimen muutos ... 1958:133
Keskusmielisairaalan ohjesääntö..... 1956:115
sen perustaminen 1955:143
Keskusparantolain valtionapu 1953:81; 1954:74; 1956:109; 1957:54; 1958:119; 1960:96; 1960:44, 141
Keskuspesulaan työsopimussuhteeseen siirtyvälle, kaupungin sairaaloissa ja huoltolaitoksissa virkasuhteessa olevalle pesu- ym. henkilökunnalle taattavat edut 1959:95
Keskuspesulan johtosääntö 1959:48
Keskuspesulan käyttöomaisuuden poistosuunnitelman vahvistaminen 1960:102
Keskussairaala, Helsingin yliopistollinen, sen perustamiskirja 1958:2
sen rakennusajan osittainen pitentäminen 1958:61
Keskussairaalalain muutos 1953:94
Keskussairaalaliitto, Helsingin yliopistollinen, sen perussääntö 1958:3
Keskussairaalat, yliopistolliset, laki niistä 1956:100 (muut. 1960:51; 1960:140; 1962:162)
Kielellinen jaoitus, virka- ja itsehallintoalueiden, v. 1953-1962 ..... 1953:14
v. 1963-1972..... 1962:161
Kielilain muutos 1962:139
Kielitaitosääntö, kaupungin viranhaltijain, sen muutoksia 1958:10; 1961:92
Kiinteistöjen rekisteröimisestä annetun lain mukaisista toimituksista suoritettavien maksujen taksa..... 1955:44
Ks. Tontinmittaustaksa.
Kiinteistölautakunnan ja sen jaostojen välinen työnjako 1954:85
Kiinteistölautakunnan johtosääntö 1954:49 (muut. 1955:140; 1956:166; 1958:9; 1960:39; 1961:31, 121; 1962:117)
Kiinteistöviraston johtosääntö 1954:50 (muut. 1956:167; 1958:128; 1961:32, 44, 122; 1962:118)
Kiinteistöyhtiöiden isännöitsijä- ja toimistohenkilökunnan eläke- ym. sosiaaliset edut 1960:117
Kioskeissa ja ulkosalla kaupungin alueella harjoitettavasta kaupasta annettujen määräysten muuttaminen 1954:102; 1955:54, 84; 1956:90; 1958:122; 1960:22

Kioskit, virvoitusjuoma-, niiden myyntikauden jatkaminen 1958:132; 1961:102; 1962:122
Kirjallisuus- ja taideapurahojen vuosittaista jakoa koskevat säännöt ..... 1953:10 (muut. 1958:131; 1962:72)
Kirjastoasetus 1962:43
Kirjastolaki ..... 1961:40 (muut. 1962:160)
Kivelän osasto, Helsingin keskusmielisairaalan, sen nimen muuttaminen 1958:133
Kivelän sairaalan viranhaltijain oikeuttaminen lukemaan hyväkseen Kammion Sairaskoti Oy:ssä palvelemansa aika 1953:16; 1954:44
Kodinhoitajat, erityisen palkanlisän suorittaminen heille 1961:133
heille suoritettava ateriakorvaus 1953:11; 1961:93
Kodinhoitajat, kunnalliset, heidän luontoisetujensa korvaaminen 1958:185
heistä annetun lain muutoksia 1955:160; 1957:112; 1962:6
Kodinhoitoapu, kunnallinen, sen korvausperusteet 1954:16; 1958:184
Kodinperustamislainalain toimeenpanosta annetun asetuksen muutos 1955:21
Koiraveron enimmäismäärä 1959:11
Koiraveron suorittamisesta annetun asetuksen muutos... 1958:179
Kokouspalkkion suorittaminen kaupungin määräämänä edustajana toimineelle viranhaltijalle..... 1954:70; 1957:6
Kokouspalkkiosääntö, viranhaltijain 1962:144
Komiteat, niiden kokouksista annettavat selostukset..... 1954:103
niiden sihteereille suoritettavien palkkioiden määräämisperusteet 1957:109
niiden työskentelyn valvonta 1953:35
ohjeet niiden työskentelyä varten 1959:14
Ks. Palkkiosääntö.
Kompassintarkistuslaitteiden käyttötaksa 1953:107
Koneelliset tavaransiirtolaitteet, Helsingin sataman, niiden käyttötaksa, ks. Tavaransiirtolaitteet, koneelliset.
Konekirjanpitolisän maksaminen kaupungin viranhaltijoille 1957:102; 1958:86; 1959:115; 1960:50; 1962:134
Konekirjoituslisän maksaminen kaupungin palveluksessa oleville toimistoapulaisille 1955:73; 1956:14, 138; 1958:86; 1959:115; 1960:50; 1962:46, 134
Konekirjoitus- ja konekirjanpitolisät, niiden huomioon ottaminen ylityökorvausta ym. laskettaessa..... 1958:95
Konepäällystö aluksilla s/s Otso ja m/s Turso, sopimus sen palkkauksista ja muista työehdoista 1959:134 (muut. 1962:26, 93)
Korot, kaupungille tulevat 1959:61, 64
Koskelan sairaskodin lääkärien palkkauksen uudelleen järjestely 1961:89

Koskelan sairaskodin poliklinikoiden toimintaohjeet 1961:6
Kotisairaanhoidosta sunnuntaisin kannettavat maksut..... 1953:26
Kotitalouslautakunnan johtosääntö 1956:19
Kouluhammaslääkärin palkkauksen valtionavustuksen perusteet 1957:62; 1959:99; 1962:36
Kouluhuoneistojen käyttöä koskevat säännöt 1957:18
Koulukotien tarkkailuluokkien oppilasmäärä 1954:45
Kouluterveydenhoito-ohjesääntö 1958:40
Koulutuskortiston aikaansaaminen 1956:123
Kroonisesti sairaiden laitoshoidon järjestely 1958:75
Kukkien myynti, niiden myyntipaikkojen myyntikauden jatkaminen 1958:132; 1961:102; 1962:84, 122
sairaaloiden alueella, sen aika 1954:102
teattereissa 1956:90
Kulutusmaitoa kosk. määräyksiä 1958:142; 1959:40; 1962:107
Kumpulan siirtolapuutarhan palstojen vuokra-ajan jatkaminen 1953:33
Kunnallinen vaalilaki 1953:47
Kunnallisasetuksen muutoksia 1953:92; 1955:67; 1955:127; 1957:111; 1958:16, 58, 159; 1959:116, 140; 1960:129; 1961:69; 1962:154
Kunnallisen jaoituksen muuttamisesta annetun lain muuttaminen 1957:40; 1960:118; 1962:96
Kunnalliskodin järjestyssäännön muutos 1954:82
Kunnallislain muutoksia 1953:46; 1955:133; 1958:92, 160; 1960:135; 1961:8, 50, 51; 1962:91, 149
Kunnallisvaalien vaaliluettelon pohjaluettelosta perittävä maksu 1960:52
Kunnallisverotus, lomakkeiden vahvistaminen tehtäessä tuloilmoitusta sitä varten 1958:155
siinä tehtävät tulon vähennykset 1953:1, 99; 1954:97; 1955:142; 1956:141; 1957:95; 1958:141; 1959:107; 1960:122; 1961:120; 1962:138
tulojen ilmoittamisvelvollisuus sitä varten, siitä annetun lain muutos 1958:17
Kunnan lisätalousarviosta annettu laki 1953:103; 1956:140; 1959:127
Kuntien viranhaltijain palkkauksen säännöstely....1955:2; 1956:5
Kuorma-ajuritaksan muutos 1956:24
Kuorma-autoille myönnettävien tilausliikennelupien enimmäismäärä 1956:62, 192; 1957:93; 1961:113
Kuorma-autotaksa 1955:91; 1956:111; 1958:44 (muut. 1959: 91); 1962:38
sen soveltaminen kaupungin töissä 1955:110; 1958:63
Kustaankartanon vanhainkodin lääkärien palkkauksen uudelleen järjestely 1961:89
Kuusisaaren rakennussuunnitelma-alueen rakennusjärjestyksen kumoaminen 1961:85
Kuvaamataidetoimikunnan ohjeet ..... 1954:99 (muut. 1956:35)

Kätilöt, Helsingin kaupungin, heidän ohjesääntönsä 1958:39
kunnan, heistä annetun lain muutoksia 1954:58; 1955:52, 157; 1962:2; 1962:101
kunnan, heistä annetun lain soveltamisasetuksen muutos 1959:122
Käyttörahaston sääntöjen muutos 1959:12

Lahjoitusmaat, kaupunkien, niiden luovuttamista koskevien rajoitusten poistaminen, laki siitä 1962:95
Lahjoitusrahastojen varoista myönnettyjen lainojen muuttaminen indeksilainoiksi 1956:106; 1958:57
Lainat, kaupungin, niistä perittävät korot 1958:143
lahjoitusrahastojen varoista myönnettyjen lainojen muuttaminen indeksilainoiksi 1956:106; 1958:57
Laiturihuollon taksa 1954:26; 1955:68; 1956:51; 1958:13; 1959:37; 1960:25, 55; 1961:11, 134; 1962:81
Lapset, lastensuojelulautakunnan toimesta vieraille paikkakunnille sijoitetut, heidän hoitokotiensa valvonnasta aiheutuneiden kustannusten suorittaminen sanottujen kuntien viranomaisille 1959:26
Lapsilisä- ja kansaneläkemaksu, työnantajan, laki siitä 1953:114; 1954:78; 1955:159 (muut. 1956:67); 1956:181; 1957:66 (muut. 1958:163); 1959:143 (muut. 1960:123; 1961:104); 1962:74; 1962:155
sen täytäntöönpano 1956:9 (muut. 1956:68); 1957:117; 1959:145; 1962:75; 1962:157
Lapsilisälain muutoksia 1955:51; 1956:155; 1962:70
Lapsilisälain täytäntöönpanosta annetun asetuksen muutoksia 1953:49; 1959:83
Lapsilisälaki, erityis-, ks. Erityislapsilisälaki.
Lapsilisän määrän korottaminen 1961:10
Lapsiperheiden asumistuki, asetus siitä 1962:14
laki siitä 1961:140
Lasten- ja nuorisonhuoltolaitokset, niiden hoidokkien uutteruusrahat 1955:106
niiden ohjesääntö 1962:41
niiden v. 1951 vahvistetun ohjesäännön muutoksia 1955:105; 1959:45
Lastenkotien valtionapu 1953:36; 1954:34; 1955:50; 1956:79; 1957:41; 1958:66; 1959:53
siitä annetun asetuksen muutos 1960:18
Lastenneuvolain ohjesääntö 1958:39
Lastenneuvolan lääkärille suoritettava korvaus 1954:91; 1957:42; 1959:35
Lastensuojelulain 39 §:ssä mainittujen kustannusten laskeminen 1955:118
Lastensuojelulautakunnan asiamiesten johtosääntö 1955:8

Lastensuojelulautakunnan toimesta vieraille paikkakunnille sijoitettujen lasten hoitokotien valvonnasta aiheutuneiden kustannusten suorittaminen sanottujen kuntien viranomaisille 1959:26
Lastensuojeluviraston alaisissa laitoksissa toimiville kansakoulunopettajille suoritettava lisäpalkka ... 1960:7
Lastentarhain lautakunnan ja sen alaisten laitosten ohjesäännön muutoksia 1958:77; 1959:118; 1960:54; 1961:27
Lauttasaaren maantiesillan liikennöiminen 1958:144
Lentotapaturmavakuutuksen määrien vahvistaminen 1958:70; 1960:100
Leski- ja orpoeläkekassan sääntöjen muutoksia 1953:95; 1954:84; 1955:98; 1956:93
Leski- ja orpoeläkekassasta suoritettavat eläkkeet 1954:4; 1954:83; 1955:56, 147; 1956:85; 1957:49; 1958:64, 129; 1959:5, 41; 1960:46; 1961:13; 1962:27; 1962:85
Leskieläke- ja kasvatusapusääntö 1954:83; 1955:45 (muut. 1961:123)
Lihantarkastus, asetus siitä 1960:42
laki siitä 1960:28
maatalousministeriön päätös siitä..... 1960:48
Lihantarkastusmaksut, ks. Teurastamolaitos.
Lihavalmisteiden valmistuksen valvonta, asetus siitä .. 1960:41
Liikehuoneistoja koskevien vuokrasuhteiden säännöstely 1956:55, 136; 1957:123; 1958:175; 1959:137; 1960:71
Liikelaitokset, kaupungin, niiden ja kaupungin eri hallintohaarojen keskinäiset suhteet 1957:55, 96
Liikennejärjestelytoimikunnan toimintaohjeet..... 1962:123
Liikennejärjestyksen muutoksia..... 1954:47; 1955:28; 1957:35
Ks. Moottoriajoneuvoasetus.
Liikennelaitos, sen henkilökunnalta perittäviä oikeudenkäyntikustannuksia kosk. päätöksen kumoaminen 1961:86
Ks. Liikennevahingot.
sen johtosääntö ..... 1957:60 (muut. 1962:8, 115)
sen käyttöomaisuus 1960:11
sen lautakunnan johtosääntö ..... 1957:59 (muut. 1962:114)
Liikennemaksutaksa 1955:34; 1957:9 (muut. 1960:35); 1961:82 (muut. 1962:34, 119)
Liikennemerkit..... 1953:75; 1957:103 (muut. 1960:121; 1962:59)
Liikennevahingot 1961:143
Liikkuva kauppa, kauppa- ja teollisuusministeriön päätös siitä 1962:35
laki siitä 1961:77
Linja-autoliikenne 1953:118; 1954:63, 108
Linja-autolippujen hinnat 1955:20; 1957:20; 1958:15; 1960:19; 1962:48
Linjaliikenteenharjoittajat, yksityiset, henkilökuljetusmaksut heidän Helsingin kaupungin alueella liikennöimillään linjoilla 1954:61; 1956:103; 1957:50; 1958:7, 118; 1959:23, 59; 1961:53; 1962:67

Lisätalousarvio, kunnan, laki siitä ... 1953:103; 1956:140; 1959:127
Lottapalvelun hyväksi lukeminen eläkevuosia laskettaessa 1954:111
ikälisiä laskettaessa 1953:105
Lunastusmaksujen kannannassa noudatettavat menettely-
ohjeet 1956:25
Luontoisetukorvaukset 1954:7; 1956:64, 144
Luontoisetusääntö ..... 1958:1 (muut. 1959:96)
Luotsitaksa 1954:14; 1955:60; 1956:94; 1958:88; 1961:119
(muut. 1962:25)
Luottamusmiesten palkkiosääntö 1953:78; 1955:102; 1956:
30; 1958:65, 130; 1962:143
Lämmityskustannukset, asuinhuoneistojen 1956:146 (muut. 1957:124)
Lämpimän veden jakelusta suoritettava korvaus 1955:4;
1956:154; 1957:126; 1958:136
Länsisataman kadunnimien muutos 1954:122
Lääkärinhoito, yleinen, siitä annetun asetuksen muutos 1959:120
siitä annetun lain muutos 1956:101; 1962:3
Lääkärintodistukset, kaupungin palveluksessa olevilta
tai palvelukseen pyrkiviltä henkilöiltä vaadittavat 1958:154
niiden kelpoisuusaika 1953:34
Lääkäripäivystykseen osallistuvien lääkärien palkkiot
1956:124; 1962:133

Maanhankinta-alueiden kuntoonpanoon liittyvät tehtävät,
Helsingin kaupungin vapauttaminen niistä 1958:183
Maanhankintalain mukaan muodostetut tontit, kadun ja
viemärin rakennuskustannusten korvausvelvolli-
suudesta tehdyn päätöksen soveltaminen niihin .. 1955:101
Maanmittaustoimitukset kaupungin alueella, uskottujen
miesten palkkiot niistä 1953:45; 1956:42; 1959:152; 1962:129
Maataloustyöntekijäin työehtosopimus 1953:52; 1955:107;
1956:105 (muut. 1957:98; 1959:25); 1960:67; 1961:
38; 1962:66
Maidontarkastamon taksa 1956:117; 1958:85
Maistraatin lisäjäsenenä asemakaava-asioita käsiteltäes-
sä toimivan asiantuntijan palkkio 1956:63
Maistraatin työjärjestys 1958:89
v. 1952 vahvistetun työjärjestyksen muutos 1957:52
Maito- ja leipäkauppojen aukioloaika 1960:65
Maito, kulutus-, sitä koskevia määräyksiä 1958:142;
1959:40; 1962:107
Maitopisarayhdistys r.y:n ylläpitämän neuvolatoiminnan
ottaminen kaupungin hallintaan 1959:76
Majoitus- ja ravitsemisliikkeet, asetus niistä 1960:16
(muut. 1962:86)
niistä annetun asetuksen soveltaminen 1954:21; 1956:15
Makkarain myyntiä koskevien määräysten muuttaminen 1958:122
Maksujen periminen ulosottotoimin, asetus siitä 1961:75
laki siitä 1961:74

Maksujen säännöstely 1953:68; 1956:47 (muut. 1956:129); 1956:54, 143, 186; 1957:131; 1958:109
Maksut, kaupungille tulevat, niiden perimistä koskevat ohjeet ..... 1959:64 (muut. 1960:23)
Mannerheimin Lastensuojeluliiton ja kaupungin välinen sopimus oppikoululaisten hampaiden hoidosta ... 1953:9
Marian sairaalan anestesiaosaston johtosääntö..... 1954:112
Matkustussääntö, muutoksia siihen 1954:23; 1955:40; 1956:8; uusi painos 1957:101 (muut. 1961:12)
sen mukaan suoritettavat korvaukset kaupungin viranhaltijain moottoriajoneuvojen käytöstä 1958:70; 1960:1
Merimiesverolaki .....1958:81 (muut. 1959:142)
Mielisairaanhoitolaitosten päivämaksut .. 1953:48; 1954:46; 1956:82
Mielisairaanhuoltopiirin, Helsingin kaupungin, perustaminen 1955:143
Mielisairasasetuksen muutos 1960:43
Mielisairaslain muutoksia..... 1955:90; 1956:107, 187; 1958:135
Moottoriajoneuvoasetus 1957:81 (muut. 1958:62; 1959:126; 1961:23, 29, 128; 1962:152)
sen täytäntöönpano 1957:104 (muut. 1960:92; 1961:42, 95; 1962:153)
Moottoriajoneuvot, niiden huolto- ja jakeluasemat 1960:12
niiden kokonaispainon rajoittaminen Tapanilan ylikulkusillalla 1955:128
niiden mainoskilvet 1953:89
niiden nopeus 1953:90, 116; 1955:13; 1962:60
Ks. Tieliikenneasetus.
Moottoriajoneuvovero, siitä annetun asetuksen muutos 1956:191
siitä annetun lain muutoksia..... 1956:190; 1957:110; 1960:128
Moottoripyörillä tehdyistä virkamatkoista suoritettava korvaus,
ks. Virkamatkat.
Munkkiniemen yhdyskunnan rakennusjärjestyksen kumoaminen 1961:85
Musiikkilautakunnan johtosääntö 1962:53
Myymälöiden ja liikkeiden sulkemisaika lauantaisin 1959:114
Myyntiautomaateista tapahtuvan myynnin aika..... 1954:89

Naapuruussuhteista annetun lain muutos 1958:111
Naisten keskuskoti, sielullisesti sairaiden, sen nimen muuttaminen 1958:133
Naisten yötyökieltoa koskevat säännökset, laki väliaikaisista poikkeuksista niihin 1955:9; 1959:93
Nesteet, palavat, määräyksiä niistä 1954:65; 1954:114 (muut. 1955:30; 1956:182)
Nosturitaksa 1954:1
Ks. Tavaransiirtolaitteet, koneelliset, niiden käyttötaksa.
Nuohouspiirijako 1953:121
Nuohoustaksa 1956:45; 1958:83; 1960:82

Nuohoustoimen johtosääntö 1953:74
Nuorisotoimiston lainavarasto, ohjeet sen hoitoa varten 1956:59

Obligaatioiden omistajille myönnettävä veronhuojennus 1954:116 (muut. 1955:80, 152; 1956:185; 1957:128; 1958:178); 1955:81; 1959:128; 1960:131; 1961:136
Obligaatiolainat, indeksiehtoiset, niiden indeksikorotusten verovapaus 1954:117; 1956:176
Oikeudenkäynnit, viran hoidossa aiheutuneet, viranhaltijain ja työntekijäin avustaminen niissä 1957:53
Oikeudenkäyntikustannukset, liikennelaitoksen henkilökunnalta perittävät, niitä koskevan päätöksen kumoaminen 1961:86
Ks. Liikennevahingot.
Oikeusapulautakunnan ja oikeusaputoimiston johtosääntö 1958:22 (muut. 1962:63)
Omakoti- ja siirtolapuutarhapiirustuksista kannettavat maksut 1955:137
Omakotirahastosta annetun lain kumoaminen 1954:95
Opintomatka-apurahojen myöntäminen 1959:34
Oppikouluille, yksityisille, myönnettävien lainaehtojen määritteleminen 1958:33
Oppikoulutonttien luovutusehtojen muuttaminen 1956:60
Oppivelvollisuuslain täytäntöönpanoa koskevan asetuksen muutos 1954:11
Osoitenumerot, talojen, niiden valaiseminen 1955:104
Ks. Järjestyssääntö, Helsingin kaupungin.
Osuustodistusten omistajille myönnettävä veronhuojennus, ks. Obligaatioiden omistajille myönnettävä veronhuojennus.

Paikallistieksi määrätyn tien kuntoa koskevat yleisohjeet 1956:28
Pakettiautot, kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös niistä 1962:102
niille myönnettävien tilausliikennelupien enimmäismäärä 1961:113
Pakilan rakennusjärjestyksen kumoaminen 1961:85
Palavat nesteet, määräyksiä niistä 1954:65; 1954:114 (muut. 1955:30; 1956:182)
Palkat, kaupungin työntekijäin 1954:31; 1955:109; 1956: 193; 1957:85; 1959:46; 1960:60; 1961:17
kaupungin viranhaltijain 1955:23 (muut. 1955:260; 1956: 198; 1957:134; 1958:190; 1959:156; 1960:146; 1961:146; 1962:169); 1955:146; 1956:97; 1958:64, 123; 1959:5, 41; 1960:46; 1961:13; 1962:27; 1962:85
Palkkalautakunnan johtosäännön muutoksia... 1957:22; 1958:52, 140
Palkkalautakunnan toimiston johtosäännön muutos 1958:53

Palkkaus, kuntien viranhaltijain, sen säännöstely 1955:2; 1956:5
sairaalalääkärien 1956:168; 1958:54; 1960:3; 1961:89
valtion viranhaltijain, siitä annetun asetuksen muutoksia 1953:20; 1954:57; 1955:16, 66; 1956:7; 1958: 180; 1959:54; 1962:7, 39; 1962:113
virkalääkärien 1956:65; 1958:55; 1959:109; 1961:57
Palkkiosääntö, kaupungin luottamusmiesten 1953:78; 1955: 102; 1956:30; 1958:65 (muut. 1958:130); 1962:143
Palkkiot, kaupunginhallituksen asettamien komiteoiden sihteereille, niiden määräämisperusteet 1957:109
kokouspalkkion suorittaminen viranhaltijoille edustajana toimimisesta 1954:70; 1957:6
Ks. Kokouspalkkiosääntö, kaupungin viranhaltijain.
Paloasetus 1961:72
Palojärjestyksen muutos 1954:80
Palolaitos, sen antamasta avunannosta, vartioinnista ja kaluston lainauksesta perittävät maksut ...1955:88; 1956:195
sen johtosääntö ..... 1954:93 (muut. 1958:124; 1960:13, 58)
sen palopäällystön ja -alipäällystön sekä -miehistön yli- ja sunnuntaityön korvausperusteet 1955:123; 1956:142; 1957:88; 1959:21; 1961:105
sen sisäpalvelussääntö 1958:125
taksa sen sairaankuljetusautojen käyttämisestä 1955: 87; 1956:194 (muut. 1959:29)
Palolaki 1960:111
Palolautakunnan johtosääntö 1964:92
Palonkestävyys, rakennusten 1958:126; 1962:62
Palopäällystön palvelusaika 1956:131
Palosäännön muutos 1959:9
Pankkitalletusten käyttäminen kaupungin saamisten vakuutena 1960:4
Pastörointi, kulutusmaidon..... 1958:142; 1962:107
Perheenasuntoavustukset, tulojen enimmäismäärät niitä myönnettäessä..... 1953:98; 1959:80
Perhelisälaki, sen muutoksia 1955:47; 1956:135
sen toimeenpano 1953:55; 1954:39; 1955:63; 1956:78; 1957:51; 1958:56; 1958:79; 1959:58; 1960:47; 1961:45; 1962:89
Perimispalkkio, yksityisoikeudellisiin sopimuksiin perustuvia maksuja laiminlyötäessä kannettava 1958:82, 105; 1959:74
Pikakirjoituslisät, niiden huomioon ottaminen ylityökorvausta ym. laskettaessa 1958:95
niiden korottaminen 1956:138; 1958:86; 1959:115; 1960:50; 1962:134
Poliisijärjestyksen muutos 1957:77
Ks. Järjestyssääntö, Helsingin kaupungin.

Poliisilaitoksen menot, kaupungin osanotosta niihin annetun lain muutos 1959:7
Poliisin virka-apukustannusten korvaaminen, laki siitä 1956:74
Poliisitoimien perustaminen, muuttaminen tai lakkauttaminen 1954:28, 62; 1955:6, 65; 1956:3, 33; 1957:2; 1958:20; 1959:19; 1960:5; 1961:2; 1962:15, 16, 124
Poliisivartiopiirit, Helsingin kaupungin jako niihin..... 1954:119
Poliklinikat, kaupungin sairaalain, niissä kannettavat maksut 1957:48 (muut. 1958:102); 1958:108; 1958:146 (muut. 1959:113)
Polttoaineen hankinnan ja jakelun keskittäminen asutuskeskuksiin 1956:17; 1957:31; 1958:76
Postirahanvapaus, siitä annetun asetuksen muuttaminen 1956:127
Puhdistuslaitokset, yksityiset, niiden suunnitelmien ja piirustusten hyväksymisestä perittävät maksut .. 1958:29
Puutavara- ja polttoainetoimiston johtosäännön muutos 1962:47
Pysäköimisautomaattien käyttämisestä perittävä maksu 1954:36
Päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huolto, asetus siitä ..... 1961:130 (muut. 1962:108)
laki siitä..... 1961:16 (muut. 1962:104)
siitä annetussa laissa tarkoitettujen hoito- ja matkakustannusten laskeminen ja tilitys 1962:21
Päivystystyön järjestely kaupungin virastoissa.. 1955:57; 1956:72
Pääliikenneväylät 1953:117; 1955:61; 1956:46; 1956:58; 1957:83

Raastuvanoikeuden kokoonpano ja toiminta 1953:63 (muut. 1955:32)
Raastuvanoikeuden työjärjestyksen muutos..... 1954:9
Rahatoimiston asiakirjojen säilyttämisen vähimmäisaikojen määrääminen 1960:97
Rahatoimiston johtosääntö..... 1954:52; 1956:126
Raitiotielippujen hinnat 1955:20; 1957:20; 1958:15; 1960:19; 1962:48
Rakennukset, kaupungin omistamat, niiden hallinnon ja hoidon uudelleen järjestäminen 1959:102
Rakennusasetus .....1959:77 (muut. 1961:9; 1962:126)
Rakennushuoltoa, sivistyksellistä, valvovan toimikunnan johtosääntö 1957:79
Rakennusjärjestyksen muutoksia 1953:85; 1955:5; 1956:41; 1957:92; 1958:73
Rakennusjärjestysten osien kumoaminen 1961:85
Rakennuslaki..... 1958:110 (muut. 1960:136; 1962:148)
Rakennusmestarit, rakennusviraston ja satamalaitoksen, vuorotyö- ym. lisän maksaminen heille 1962:10, 11
Rakennusoikeuden rajoittaminen 1961:96
Rakennuspiirustusten hyväksymisessä noudatettavat menettelyohjeet 1958:186
Rakennussäännön muuttaminen 1953:76, 82
Rakennustarkastustoimiston johtosääntö 1953:77

Rakennusten palonkestävyys 1958:126; 1962:62
Rakennustoiminta, yleishyödyllinen, sen edistämislainarahaston säännöt 1953:67
sen velkakirjakaava 1955:1
Rakennusvalvontaan kuuluvista toimituksista kannettava taksa 1953:23; 1957:24; 1960:29
Rakennusvirasto, sen johtosääntö 1954:73 (muut. 1959:2); 1961:63
sen rakennusmestareille maksettava vuorotyö- ym. lisä 1962:10, 11
sen suorittamista tilaustöistä perittävän lisäkorvauksen vahvistaminen ..... 1955:33 (muut. 1956:145)
Raskauden tai synnytyksen aiheuttamasta sairauslomasta maksettava palkka 1955:46
Reservin kertausharjoituksiin kutsuttujen asevelvollisten palkat ja vuosilomat 1953:69
Revisiotoimiston v. 1949 vahvistetun johtosäännön muutos 1953:22
Ks. Revisioviraston johtosääntö.
Revisioviraston johtosääntö 1956:122 (muut. 1961:28; uusi painos 1962:56)
Rokotuksesta suoritettava palkkio 1957:12; 1961:97
Röntgenhoitajien talviloma 1956:26; 1958:34; 1960:26
Röntgenkuvat, tuberkuloositoimistossa yksityislääkärin käytettäväksi otetut 1954:17
Röntgenlääkäreille suoritettavat palkkiot 1954:68; 1955:10; 1956:168; 1958:54; 1961:89

Saatavat, kaupungin, määräykset vähäisten saatavien perimättä jättämisestä 1962:73
pankkitalletusten käyttäminen niiden vakuutena 1960:4
Sairaala-asetus 1956:81 (muut. 1958:98; 1960:15; 1961:55; 1962:125)
Sairaalalaki ..... 1956:13 (muut. 1960:139; 1962:76)
sen voimaantulon osittainen lykkääminen 1956:184; 1957:113, 129
Sairaalalautakunnan alaisilla poliklinikoilla perittävät maksut 1957:48 (muut. 1958:102); 1958:108; 1958: 146 (muut. 1959:113)
Sairaalalääkärien palkkauksen järjestely 1956:168; 1958: 54; 1959, s. 385; 1960:3; 1961:89
Sairaalat, kaupungin, Helsingin maalaiskunnalle varattuja hoitopaikkoja koskeva sopimus 1955:97
niiden alueella tapahtuvan kukkien myynnin aika..... 1954:102
niiden hoitomaksut 1953:111; 1957:47; 1958:107 (muut. 1958:145)
niiden röntgenosastojen henkilökunnan talviloma 1956: 26; 1958:34; 1960:26
Sairaalatoimen ohjesääntö ..... 1958:113 (muut. 1960:143)
Sairaanhoidosta sunnuntaisin kodissa kannettavat maksut 1953:26
Sairaanhoitajakoulun ohjesääntö 1959:106

Sairaankuljetusautot, palolaitoksen, taksa niiden käyttämisestä ..... 1955:87; 1956:194 (muut. 1959:29)
yksityisten liikenteenharjoittajien, taksa niiden käyttämisestä 1955:48; 1957:39
Sairaus- ja hautausapusääntö, kaupungin työntekijäin, sen muutos 1962:111
Sairausavustuksen suorittaminen työttömyystöissä oleville 1959:88
Sairausloma, raskauden tai synnytyksen aiheuttama, siitä maksettava palkka 1955:46
viranhaltijain osittainen 1954:35
Sakkokorko ja perimispalkkio 1957:71; 1958:82; 1959:64, 74
Satama-alueiden maanpuoleiset rajat 1957:11; 1959:153
Satama-alueilla säilytetyn tavaran paikanvuokra 1956:50; 1961:112 (muut. 1962:78)
Satamajärjestys 1958:14
Satamajäänsärkijät, niiden antamasta hinausavusta perittävä maksu 1957:28
Ks. Satamalaitoksen alusten käyttötaksa.
niiden miehistöä koskeva työehtosopimus 1957:5; 1959: 49; 1960:38
Satamalaitos, sen alusten käyttötaksa 1957:29; 1957:108
sen johtosäännön muutos 1959:4
sen rakennusmestarien vuorotyö- ym. lisän maksaminen 1962:10, 11
sen varastoimisalueiden paikanvuokrataksa 1956:50; 1961:112 (muut. 1962:78)
sen varastosuojien paikanvuokrataksa 1956:49; 1961:111 (muut. 1962:77)
tuulaakin perimisestä aiheutuvien kulujen korvaaminen sille 1961:94
Satamalautakunnan johtosäännön muutos 1959:3
Satamamaksut, aluksista kannettavat 1953:106; 1956:77; 1957:10; 1958:101
Satamatyöntekijäin huoltorakennusten järjestyssääntö 1955:82
Sielullisesti sairaiden huoltotoimiston, vastaanottoaseman ja naisten keskuskodin nimen muuttaminen 1958:133, 134
Sihteerit, kaupunginhallituksen asettamien komiteoiden ja toimikuntien, heille suoritettavien palkkioiden määräämisperusteet 1957:109
Siirtolapuutarhapiirustuksista kannettavat maksut 1955:137
Siirtoväen huollon järjestäminen v. 1955-56 ..... 1954:118
Sivistyksellistä rakennushuoltoa valvovan toimikunnan johtosääntö 1957:79
Sopimukset, kaupungin tekemät, sopimuskumppanin henkilötietojen merkitseminen niihin 1961:103
Sosiaalihuollon hallinnosta annetun lain muutos 1960:114
Sosiaalihuollon hallintoa varten toimivat lautakunnat 1954:8

Sosiaaliohjesäännön muutoksia 1956:130; 1957:73; 1958:151; 1959:44; 1961:25; 1962:57
Sotalesket, perheelliset, heille annettavia sairausavustuksia koskevan päätöksen muutos 1960:134
Sotaorpojen työhuollosta annetun lain muuttaminen, laki siitä 1962:17
Sotilasavustusasetuksen muutos 1958:68
Sotilasavustuslain muutos 1958:67
Sotilasmajoituksesta annetun lain muutos 1960:98
Suhde- ja tiedoitustoiminta, kaupungin, sitä koskevat määräykset 1957:57
Sukellusalalla noudatettavat palkat 1955:121
Ks. Palkat, kaupungin työntekijäin.
Sukupuolitautien poliklinikan johtosääntö 1962:145
Sukupuolitautien poliklinikat, Helsingin kaupungin ylläpidettävät, niiden lukumäärä 1955:26
Sukupuolitautilain muutoksia 1955:112, 129
Sukupuolitautilaissa tai -asetuksessa mainituista toimituksista ja todistuksista virkalääkärille suoritettava korvaus 1957:43
Syyhyhoidosta perittävä maksu 1956:39
Sähkölaitoksen johtosäännön muutoksia 1953:59; 1961:60
Sähkönhankintasopimus kaupungin ja Imatran Voima Oy:n välillä 1953:108
Sähkötariffi 1954:86; 1958:5; 1959:32 (muut. 1960:112; 1962:110)

Taide- ja kirjallisuusapurahojen jakoa koskevat säännöt 1953:10 (muut. 1958:131; 1962:72)
Taksiliikenteen järjestysohjeet 1958:112
v. 1949 vahvistettujen ohjeiden muutos 1954:121
Talletusmakasiini, yleinen, sen taksa 1955:38; 1958:148; 1962:65
sen työmaksut 1955:27; 1956:12, 114; 1957:106; 1958: 127; 1959:72; 1960:56; 1961:20; 1962:40
Talletusten omistajille myönnettävä veronhuojennus 1954: 116 (muut. 1955:80, 152; 1956:185; 1957:128; 1958: 178); 1955:81; 1959:141 (muut. 1960:132; 1961:137)
Talonmiehen työtä tekevän työntekijän viikkolepo, asetus siitä 1960:90
Talouden tarkastussääntö, Helsingin kaupungin, sen muutos 1959:105
uusi painos 1962:55
Tapanilan ylikulkusilta, moottoriajoneuvojen kokonaispainon rajoittaminen sillä 1955:128
Tarkastusmaidosta annettujen sääntöjen muutos 1957:34
Tavaransiirtolaitteiden, Helsingin sataman, käyttötaksa 1954:1; 1956:20; 1957:105; 1958:41, 149; 1960:21; 1961:99; 1962:82

Teatterimuseosäätiö, sen säädekirja 1962:165
sen säännöt 1962:166
Teknillisten virkojen palkkaus 1961:131
Teollisuuslaitosten lautakunnan johtosäännön muutoksia 1955:124; 1961:59
Teollisuuslaitosten poistosuunnitelma 1962:9
Tervalammen työlaitos, työtulospisteen raha-arvo ja työvelvollisten ylläpitomaksu siinä 1955:132; 1956:104
Ks. Työlaitokset, niiden hoitopäivämaksun vahvistaminen.
sen järjestyssääntöä ym. koskeva päätös 1959:52
Terveydellisten tutkimusten laboratorion taksa 1956:38
Terveydenhoito, kansakoulujen 1953:61; 1958:40
Terveydenhoitojärjestyksen muutoksia 1958:19, 78; 1961:18
Terveydenhoitolautakunnan ohjesääntö 1958:37
Terveydenhoitoviraston johtosääntö ..... 1958:11 (muut. 1959:125)
Terveyssisaret, Helsingin kaupungin, heidän ohjesääntönsä 1958:39
Terveyssisaret, kunnalliset, heistä annetun lain muutoksia 1954:59; 1955:53, 158; 1962:4
heistä annetun lain soveltamisasetuksen muutos 1959:121
Teurastamolaitos, sen johtosääntö 1953:30 (muut. 1955:43); 1960:108
sen järjestyssäännöt 1956:18
sen jäähdyttämön käyttömaksut 1953:41 (muut. 1956:164; 1958:169)
sen lautakunnan johtosääntö 1960:107
sen lihantarkastusmaksut 1953:43, 44 (muut. 1959:31); 1962:71
sen myynti-, punnitus- ym. maksujen laskemiseksi annettu taksa ..... 1953:38 (muut. 1956:163; 1958:168)
sen purkausmaksut 1958:166
sen syväjäädyttämön käyttömaksut .... 1954:24 (muut. 1957:38)
sen säilytys- ja kuljetustaksat 1953:40 (muut. 1956:161; 1958:167); 1961:116 (muut. 1962:20)
sen teurastuspalkkiot ja teurastustyön palkkioehdot 1953:42; 1957:7; 1960:116; 1962:109
sen yhteyteen perustetun siipikarjateurastamon hyväksymistä vientiteurastamoksi koskevan päätöksen peruuttaminen 1954:69
siipikarjan, sen käyttämisestä kannettavat maksut 1953:39; 1956:162
Tiedoitustoimintaa koskevat määräykset 1957:57
Tielautakunnan asettaminen 1962:141
Tieliikenneasetus ..... 1957:82 (muut. 1960:78; 1962:52)
Tieliikennelaki 1957:33
Tiet, yleiset, asetus niistä 1957:130
laki niistä 1954:40 (muut. 1957:115; 1959:110; 1960: 124, 125, 126, 1961:52, 78, 110)
laki niistä annetun lain voimaanpanosta 1954:41 (muut. 1957:68; 1961:79)
laki oikeudesta entiseen tiealueeseen 1954:42

Tilasto, virallinen, laki tietojen antamisesta sitä varten 1954:22
Tilastotoimiston johtosäännön muutoksia 1958:18, 50; 1961:43
Tiliasiakirjojen hävittäminen 1961:5
Tilintarkastustehtävät, virka-ajan käyttö niissä 1961:3
Tilisääntö ..... 1958:21 (muut. 1961:33, 64)
v. 1950 vahvistetun tilisäännön muutoksia ... 1954:90; 1955:55
Tilitysvuokrat, kaupungin omiin kiinteistöihin sijoitettujen virastojen 1953:64; 1955:85; 1957:13; 1960:33
Toimikuntien työskentelyn valvonta 1953:35
Toimistoapulaiset, kaupungin palveluksessa olevat, heille maksettava konekirjoituslisä 1955:73; 1956:14, 138; 1958:86; 1959:115; 1960:50; 1962:46, 134
Toimituskirjoista perittävät lunastukset 1955:103 (muut. 1956:160); uusi painos 1959:97
Tontinmittaustaksa 1955:44; 1961:107
Tonttien myynnissä noudatettavat periaatteet 1955:83; 1955:141; 1958:31
Tonttijaon muutokset 1953:173; 1954:184; 1955:259; 1956: 197; 1957:133; 1958:189; 1959:155; 1960:145; 1961:145; 1962:168
Tonttipolitiikka, kaupungin 1955:71
Tonttiveron kannosta luopuminen 1960:106
Tonttivuokrien laskutavan muuttaminen 1957:80
Torikauppa, kaupungin asukkaiden oikeuttaminen siihen 1954:3
Tuberkuloosiasetus 1959:112; 1961:67
Tuberkuloosilaki 1960:86
Tuberkuloosiparantolahoito, ilmainen 1956:84
Tuberkuloosiparantolan nimen muuttaminen 1958:133
Tuberkuloositoimistossa yksityislääkärin käytettäväksi otetut röntgenkuvat, korvauksen periminen niistä 1954:17
Tullilain muutos 1958:147
Tulo- ja omaisuusverolain muutoksia 1955:126; 1961:68
Tulojen enimmäismäärät perheenasuntoavustuksia myönnettäessä 1953:98; 1959:80
Tulojen ilmoittamisvelvollisuus kunnallisverotusta varten, siitä annetun lain muutos 1958:17
Tulon vähennykset kunnallistaksoituksessa 1953:1, 99; 1954:97; 1955:142; 1956:141; 1957:95; 1958:141; 1959:107; 1960:122; 1961:120; 1962:138
Tuulaakimaksun laskeminen 1955:130, 131; 1960:109, 110
Tuulaakin perimisestä aiheutuvien kulujen korvaaminen satamalaitokselle 1961:94
Tuusulantie, ajonopeuden rajoittaminen sillä 1957:44
Tyrvään piirisairaala, sopimus paikkojen varaamisesta helsinkiläisiä mielitautipotilaita varten 1957:91
Työaikalaki, sen muutoksia 1955:22; 1960:63
sen voimaantulon lykkääminen eräissä laitoksissa .. 1956:174

Työasiain hallinnon väliaikainen järjestely 1953:109; 1955:136; 1958:177
Työehtosopimus, kaupungin alusten konepäällystön 1959: 134 (muut. 1962:26, 93)
kaupungin alusten päälliköiden ja perämiesten 1962:94
kaupungin maataloustyöntekijäin 1953:52; 1955:107; 1956:105 (muut. 1957:98; 1959:25); 1960:67; 1961:38; 1962:66
kaupungin satamajäänsärkijäin miehistön 1957:5; 1959:49; 1960:38
kaupungin työntekijäin 1953:51; 1955:108 (muut. 1957: 37, 84); 1959:51; 1960:59 (muut. 1961:19); 1962:51
Työkyvyttömyysavustuslaki 1955:14
asetus sen täytäntöönpanosta 1955:29
Työlaitokset, elatusvelvollisen toimittaminen niihin 1956:133
niiden hoitopäivämaksun vahvistaminen 1962:22
Työllisyyden turvaamista tarkoittavat toimenpiteet, laki niistä 1956:6
Työllisyysasetus 1957:3 (muut. 1958:26); 1960:75 (muut. 1960:105)
sen soveltaminen 1957:8; 1960:89
Työllisyyslaki 1956:188; 1959:131; 1960:74
Työmaksut, yleisen talletusmakasiinin 1955:27; 1956:12, 114; 1957:106; 1958:127; 1959:72; 1960:56; 1962:40
Työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annettu laki 1953:114; 1954:78; 1955:159 (muut. 1956:67); 1956:181; 1957:66 (muut. 1958:163); 1959:143 (muut. 1960:123; 1961:104); 1962:74; 1962:155
sen täytäntöönpano 1956:9 (muut. 1956:68); 1957:117; 1959:145; 1962:75; 1962:157
Työntekijät, heidän eläkeasetuksensa 1962:32
heidän eläkelakinsa ..... 1961:80 (muut. 1962:23)
heidän vuosilomalakinsa 1960:40
lyhytaikaisissa työsuhteissa, heidän eläkelakinsa 1962:64
Työntekijät, kaupungin, heidän avustamisensa työssä aiheutuneissa oikeudenkäynneissä 1957:53
heidän eläkesääntönsä 1953:80 (muut. 1954:77; 1955:42; 1962:85)
heidän eläkkeittensä korotus 1954:4; 1958:64, 123, 129; 1959:41; 1960:46; 1961:13; 1962:27; 1962:85
heidän sairaus- ja hautausapusääntönsä muutos 1962:111
heidän tuntipalkkansa 1954:31; 1955:109; 1956:193; 1957:85; 1959:46; 1960:60; 1961:17
heidän työehtosopimuksensa 1953:51; 1955:108 (muut. 1957:37, 84); 1959:51; 1960:59 (muut. 1961:19); 1962:51
heidän vuosilomasääntönsä 1962:45
heidän v. 1951 annetun vuosilomasääntönsä tulkitseminen 1953:71
heiltä vaadittavat lääkärintodistukset 1958:154

Työntekijät, maatalous-, heidän työehtosopimuksensa 1953:52; 1955:107; 1956:105 (muut. 1957:98; 1959:25); 1960:67; 1961:38; 1962:66
  määräyksiä työsuhteeseen sidotusta asunnosta 1961:34
  palkkaetujen myöntäminen heille eräissä virkavapaus- ja lomatapauksissa 1958:153; 1960:34, 80
  vuorotyössä toimivat, heidän vuosilomiensa järjestely 1960:120
  Ks. myös Työsopimussuhteessa kuukausipalkalla olevat.
Työnvälityslaki ..... 1959:65 (muut. 1960:77)
  sen täytäntöönpano 1959:66
Työnvälityslautakunnan ja -toimiston ohjesääntö 1958:43
Työnvälitystoimistosta valtion palvelukseen siirtyvä henkilökunta, ylimääräisen eläkkeen suorittaminen sille 1960:101; 1961:56
Työpalkkojen säännöstely 1954:87; 1956:4
Työsopimussuhteessa kuukausipalkalla olevat sekä sellaiset, jotka eivät kuulu työehtosopimusten alaisuuteen, heidän palkkojensa ja eläkkeidensä korotus 1959:41; 1961:13; 1962:27; 1962:85
  heille suoritettavat ylityökorvaukset 1958:87
  heitä koskevia määräyksiä 1961:100
  vapautuksen myöntäminen palveluksesta heille 1960:81
Työsuhteessa olevien asuminen työsuhteeseen sidotussa asunnossa 1961:34
Työtapaturmien ilmoittaminen kaupungin työturvallisuustarkastajalle 1958:116
Työterveyslaitoksen käyttämistä koskeva sopimus 1956:56 (muut. 1957:72; 1962:135)
Työttömyyden torjunta ja lieventämistoimenpiteet 1953:83; 1954:12, 13
Työttömyysavustus, asetus siitä ..... 1959:39 (muut. 1960:9)
  kunnan maksama, sen korvaushakemukseen liitettävä selvitys 1959:42
  laki siitä 1959:38, 132
  Ks. Työttömyyskorvaus.
Työttömyyskorvaus, asetus siitä 1960:104
  laki siitä 1960:76
Työttömyystöissä oleville suoritettava sairausavustus 1953:84; 1959:88
Työturvallisuuslaki 1958:100
  sen soveltaminen lain 2 §:ssä tarkoitettuun työhön .. 1959:18
Työturvallisuustoiminnan toimintaohjeet 1955:115
Työvoima-asiain hallinto, asetus siitä 1960:93
Työväenopistojen luento- ja tuntipalkkiot 1954:33; 1955:119; 1956:40, 151; 1957:116; 1958:165; 1960:27; 1961:36; 1962:68
Työväenopistojen valtionapu, laki siitä 1962:116

Ulkonevat rakennusosat, niiden rakentamisoikeuden taksa 1953:24; 1957:25
Ulosottolain muutoksia 1955:92; 1961:73
Ulosottomiehistä annetun asetuksen muutos 1955:95
Ulosottotoimen tarkkaajan työjärjestys 1957:100
Ulosottovirasto, Helsingin kaupungin, asetus siitä 1955:94; 1956:159
laki siitä ..... 1955:93 (muut. 1956:158)
sen johtosääntö 1957:86
Urheilu- ja retkeilylautakunnan johtosäännön muutoksia 1954:53; 1958:8
Urheilu- ja retkeilytoimiston johtosäännön muutos 1954:54
Uudisrakennusten tilitysvuokrat 1953:64
Uudisrakennusten yhteydessä rakennettavat talon ja työpaikan väestönsuojat 1954:98
Uutteruusrahat, lasten- ja nuorisonhuoltolaitosten hoidokkien 1955:106

Vaakamestarit, pakkahuoneen ulkopuolella punnituksia ja mittauksia toimittavat, heidän palkkionsa 1955:70
Vaalilaki, kunnallinen 1953:47
Vaaliluettelo, kunnallisvaalien, sen pohjaluettelosta perittävä maksu 1960:52
Vaatturiammattikoulun ottaminen kaupungin haltuun 1959:101
Vahtimestarit, kaupungin virastojen ja laitosten, heidän virkapukujensa tunnusmerkkien vahvistaminen... 1958:23
Vajaamielisasetus ..... 1958:93 (muut. 1960:73; 1961:129)
Vajaamielislaitosten ohjesääntö 1960:8
Vajaamielislaki 1958:32
Valiokuntien kokouksista annettavat selostukset 1954:103
Valtionavut, ammattioppilaitoksille omien huoneistojen hankkimiseksi annettavat, sen perusteet 1959:55
kansakoululaitoksen 1953:29; 1954:27; 1955:35; 1956:61; 1957:27; 1958:36; 1959:30
kasvatusneuvoloiden 1957:87
kaupungille tulevat, niiden hakeminen 1955:49; 1957:4
keskusparantolain 1953:81; 1954:74; 1956:109; 1957:54; 1958:119; 1960:44, 96; 1960:141
kouluhammaslääkärin 1957:62; 1959:99; 1962:36
lastenkotien 1953:36; 1954:34; 1955:50; 1956:79; 1957:41; 1958:66; 1959:53; 1960:18
työväenopistojen 1962:116
Vanhuudentukea nauttivien henkilöiden vapauttaminen alueläkärien palkkioiden maksamisesta 1961:57
Vapaakirjeoikeudesta annetun asetuksen muutos 1956:127
Varastoalueet, vuokrasopimuskaavake niitä varten 1955:59
Varastoimisalueet, satamalaitoksen, niiden paikanvuokrataksa ..... 1956:50; 1961:112 (muut. 1962:78)

Varastosuojat, satamalaitoksen, niiden paikanvuokrataksa ..... 1956:49; 1961:111 (muut. 1962:77)
Vedestä vuokranantajille suoritettava korvaus .. 1955:76; 1956:147
Venelaituripaikkojen vuokra ja veneiden rekisteröimismaksu 1953:32
Veroennakko, v. 1957 kannettava, sen perusteeksi pantavan tulon määrääminen 1956:137
Verojen periminen ulosottotoimin, asetus siitä 1961:75
laki siitä 1961:74
Verolait, väliaikaiset poikkeussäännökset niihin 1953:91; 1954:115; 1955:135; 1956:179; 1957:127 (muut. 1958:59); 1958:182 (muut. 1959:130); 1959:139; 1960:130 (muut. 1961:126); 1962:1 (muut. 1962:37)
Veronhuojennus, talletusten, obligatioiden ja osuustodistusten omistajille myönnettävä 1954:116 (muut. 1955:80, 152; 1956:185; 1957:128; 1958:178); 1955:81; 1959:141 (muut. 1960:132; 1961:137)
valtion v. 1960 obligaatiolainojen 1959:128
" v. 1961 " 1960:131
" v. 1962 " 1961:136
Veronhuojennuslaki, asuntotuotannon 1953:101 (muut. 1955:134; 1961:127); 1958:172 (muut. 1962:105); 1962:106 (muut. 1962:128)
sen täytäntöönpano 1953:119 (muut. 1956:1; 1957:67); 1959:17; 1962:150
siinä tarkoitettu käypä korko 1956:2; 1958:120; 1959:43
Veronhuojennustilille tehdyn talletuksen vähentäminen verotuksessa, laki siitä 1959:90
Veronlisäys, veronmaksun laiminlyömisen johdosta suoritettava, siitä annetun lain muutos 1958:162
Verontasausrahaston säännöt ..... 1953:112 (muut. 1959:13)
Verotus, välitön, laki sen hallinnosta 1959:87
Verotusasetus ..... 1959:144 (muut. 1960:62; 1961:142)
Verotuslaki ..... 1958:158 (muut. 1961:48; 1962:92)
Verovirasto, sen johtosääntö 1956:148
sen tehtävien ja kustannusten jakoa koskeva kaupungin ja valtion välinen sopimus 1955:161; 1958:6
sen tilinpidon tarkastajain toimintaohjeet 1956:149
sen vanhojen asiakirjojen hävittäminen 1957:114
sen viranhaltijat, kaupungin palveluksesta valtion palvelukseen siirtyneet, heille myönnetyt ylimääräiset eläkkeet 1959:104; 1961:56
Vesi, aluksille annettava, siitä kannettava maksu 1953:18; 1957:107; 1960:94
Vesiasetus 1962:49
Vesilaitos, sen johtosäännön muutos 1953:57
sen taksan korotus 1953:4, 88; 1958:96; 1960:32

Vesilautakunnan asettaminen 1962:28
Viemärijohtoja, yksityisiä, koskevien piirustusten ja niiden mukaan rakennettavien viemärijohtojen tarkastamisesta suoritettavat toimitusmaksut 1958:187
Viemärin keskimääräisten rakentamiskustannusten vahvistaminen 1961:115
Vientilihan pikajäädytys- ja säilytysmaksut 1954:66
Viranhaltijat, kaupungin, erinäisten korotusten soveltaminen heidän ns. henkilökohtaisiin lisiinsä 1959:22
heidän avustamisensa viran hoidossa aiheutuneissa oikeudenkäynneissä 1957:53
heidän eläkesääntönsä 1953:79 (muut. 1954:76; 1955: 41, 114; 1955:72; 1962:85)
heidän eläkkeidensä tarkistaminen 1954:4; 1955:147; 1956:85, 125; 1958:64, 123, 129; 1959:41; 1960:46; 1961:13; 1962:27; 1962:85
heidän kielitaitosääntönsä muutoksia 1958:10; 1961:92
heidän kokouspalkkiosääntönsä 1962:144
heidän luontoisetukorvauksensa 1954:7; 1956:64, 144; 1958:1 (muut. 1959:96)
heidän lääkärintodistustensa kelpoisuusaika 1953:34
heidän palkkauksensa 1955:23 (muut. 1955:260; 1956:198; 1957:134; 1958:190; 1959:156; 1960:146; 1961:146; 1962:169); 1955:146; 1956:97; 1958:64, 123; 1959: 41; 1960:46; 1961:13; 1962:27; 1962:85
heidän palkkauksensa indeksisidonnaisuuden lakkaaminen 1959:5
heidän päivystystyönsä 1955:57; 1956:72
heidän sairauslomaansa koskevia määräyksiä 1954:35; 1955:46
heidän virkasääntönsä muutoksia 1953:62; 1954:48; 1954:75; 1955:23; 1955:145; 1956:96; 1957:19; 1957:23; 1958:45; 1961:13; 1961:35, 132; 1962:85; 142
heidän ylitöidensä rajoittaminen ja valvonta 1953:50; 1954:94; 1956:66; 1961:117
heille suoritettava korvaus eri kulkuneuvoilla tehdyistä virkamatkoista 1955:62; 1958:70; 1960:1
heiltä vaadittavat lääkärintodistukset 1958:154
ilman omaa syytään kaupungin palveluksesta vapautuvat, heidän sijoittamisensa 1957:89
jotka eivät ole oikeutettuja ylityökorvauksiin 1956:22; 1960:83
kaupungin ulkopuolella sijaitsevan viraston tai laitoksen, matkakulujen ja ateriakorvauksen suorittaminen kaupungissa järjestettävien kurssien ajalta 1960:20
kokouspalkkion suorittaminen heille kaupungin edustajana toimimisesta 1954:70; 1957:6
lottapalvelun hyväksi lukeminen eläkevuosia ja ikälisiä laskettaessa 1953:105; 1954:111

Viranhaltijat, kaupungin, palkkaetujen myöntäminen heille virkavapauden tai loman ajalta 1958:153; 1960:34, 80
sodanaikaisen sotapalveluksen hyväksi lukeminen ikälisiin oikeuttavaa palvelusaikaa laskettaessa 1955:69
työsuhteeseen siirtyville suoritettavat vuosilomakorvaukset 1958:27
valtion tilapäisessä toimessa palvellun ajan hyväksi lukeminen ikälisiä varten 1959:24
verovirastossa aikaisemmin valtion palkkaamina toimineet, heidän vuosilomaoikeutensa 1958:42
Ks. myös Työsopimussuhteessa kuukausipalkalla olevat.
Viranhaltijat, kuntien, heidän palkkauksensa säännöstely 1955:2; 1956:5
Viranhaltijat, valtion, asetus heidän vuosilomiensa muuttamisesta 1954:10
heidän eläkkeistään annetun asetuksen muutos 1958:181
heidän palkkauksestaan annetun asetuksen muutoksia 1953:20; 1954:57; 1955:16, 66; 1956:7; 1958:180; 1959:54; 1962:7, 39; 1962:113
Viranomaisten toimituskirjoista perittävät lunastukset 1955:103 (muut. 1956:160); uusi painos 1959:97
Virat, vakinaiset, muutokset niiden luokitteluun 1953:174; 1954:185; 1955:23 (muut. 1955:260; 1956:198; 1957:134; 1958:190; 1959:156; 1960:146; 1961:146); 1962:169
Virka-apu, poliisin antama, sen kustannusten korvaaminen 1956:74
Virka- ja itsehallintoalueiden kielellinen jaoitus v. 1953-1962 ..... 1953:14
v. 1963-1972 ..... 1962:161
Virkalääkärien palkkauksen järjestely... 1958:55 (muut. 1961:57)
Virkamatkat, korvaukset omien kulkuneuvojen käytöstä 1955:62; 1958:70; 1960:1
Virkapuvut, kokardit ja laitosmerkit, virastojen ja laitosten, niiden vahvistaminen 1961:91
Virkasääntö, sen muutoksia 1953:62; 1954:48; 1954:75; 1955:23; 1955:145; 1956:96; 1957:19; 1957:23; 1958:45; 1961:13; 1961:35, 132; 1962:85, 142
sen soveltamismääräyksiä 1953:54, 72
Virvoitusjuomakioskien myyntikauden jatkaminen 1958: 132; 1961:102; 1962:122
Vuokra-alueet, tiheissä asumusryhmissä, niiden lunastamisesta annetun lain muuttaminen 1953:7
niiden lunastamisesta annetun lain toimeenpanosta annetun asetuksen muutos 1953:8
Vuokra-autoilijain virkapuku ... 1955:24 (muut. 1956:171; 1960:85)

Vuokra-autoilla harjoitettavaa ammattimaista alueliikennettä varten vahvistetut järjestysohjeet.. 1954:121; 1958:112
Vuokra-autoille myönnettävien alueliikennelupien enimmäismäärä 1956:110; 1958:72
Vuokra-autotaksa 1954:120; 1955:96; 1956:113 (muut. 1958: 71; 1961:21); uusi painos 1962:87
Vuokrakustannusten nousu 1953:13, 115; 1955:151; 1956: 153; 1957:125; 1958:176; 1959:138; 1960:115; 1961:108
Vuokrasaatavista suoritettava sakkokorko ja perimispalkkio 1959:74
Vuokrasuhteiden järjestäminen huoneenvuokrasäännöstelyn päättyessä 1961:139
Vuokrasäännöstely, ks. Huoneenvuokrasäännöstely ja Liikehuoneistoja koskevien vuokrasuhteiden säännöstely.
Vuorotyö- ym. lisän maksaminen rakennusviraston ja satamalaitoksen rakennusmestareille 1962:10, 11
Vuorotyössä toimivien vuosilomien järjestely 1960:120
Vuosikertomukset, kaupungin elinten, niiden laatiminen 1957:14
Vuosiloma, työntekijäin, laki siitä 1960:40
vuorotyössä toimivien, niiden järjestely 1960:120
Vuosilomakorvausten maksaminen työsuhteeseen siirtyvälle viranhaltijalle 1958:27
Vuosilomasääntö, kaupungin palveluksessa työsuhteessa olevien 1962:45
v. 1951 vahvistettu, sen tulkitseminen 1953:71
Väestönsuojat, B- ja C-luokan 1959:84
niiden tarkastus, asetus siitä 1954:104
uudisrakennusten yhteydessä rakennettavat 1954:98
Väestönsuojeluasetus ..... 1959:62 (muut. 1962:136)
Väestönsuojelujärjestys 1961:87
Väestönsuojelulaki 1958:138
Väestönsuojelulautakunnan ohjesääntö 1960:31
v. 1945 vahvistettu, sen muutoksia 1957:30, 75
Väestönsuojelun yleissuunnitelman muuttaminen 1954:67
Väkijuomaliikkeen kunnallisen tarkastajan johtosääntö 1960:66 (muut. 1961:88)
Väkijuomaliikkeen kunnallisten tarkastajain ohjeet 1958:114
Väkijuomayhtiön verottamisesta annetun lain muutos 1955:31
Väkijuomista annetun lain täytäntöönpanoasetus 1958:90 (muut. 1959:81, 150)

Yleishyödyllisen rakennustoiminnan edistämislainarahastojen säännöt 1953:67
Yleishyödyllisen rakennustoiminnan velkakirjan kaava ... 1955:1
Yleisten töiden lautakunnan johtosääntö 1954:72 (muut. 1959:1); 1961:62

Yliopistollinen keskussairaala, Helsingin, laki sen rakennusajan osittaisesta pitentämisestä 1958:61
sen perustamiskirja 1958:2
Yliopistollinen keskussairaalaliitto, Helsingin, sen perussääntö 1958:3
Yliopistolliset keskussairaalat, laki niistä 1956:100 (muut. 1960:51; 1960:140; 1962:162)
Ylityökorvaukset, kaupungin viranhaltijat, jotka eivät ole oikeutettuja niihin 1956:22; 1960:83
työsopimussuhteessa oleville 1958:87
Ks. Virkasääntö.
Ylityöt, kaupungin viranhaltijain, niiden rajoittaminen ja valvonta 1953:50; 1954:94; 1956:66; 1961:117
Yötyö, naisten, laki väliaikaisista poikkeuksista sitä koskeviin säännöksiin 1955:9; 1959:93

Äitiys- ja lastenneuvolain lääkärille suoritettava korvaus 1954:56, 91; 1957:42; 1959:35
Äitiys- ja lastenneuvolain sekä kätilöiden ja terveyssisarten ohjesääntö 1958:39
Äitiysavustuksen suuruuden vahvistaminen 1962:31
Äänestysalueet ..... 1953:15; 1956:36 (muut. 1957:21); 1959:124
v. 1962 valtiollisia vaaleja varten 1961:4